Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen
Hoofdstuk 2. Procedure bij uitvoering door belastingdienst/toeslagen
§ 2. Tegemoetkoming

Artikel 15 Aanvraag tegemoetkoming

1. Een aanvraag om een tegemoetkoming met betrekking tot een berekeningsjaar kan tot 1 april van het jaar volgend op het berekeningsjaar worden ingediend bij de Belastingdienst/Toeslagen. Indien de belanghebbende, diens partner of een medebewoner voor de in de eerste volzin genoemde datum is uitgenodigd om over het berekeningsjaar aangifte inkomstenbelasting te doen binnen een termijn die na die datum verloopt, wordt de in die volzin bedoelde termijn verlengd tot de laatste dag van de door de inspecteur voor het indienen van die aangifte gestelde termijn. Indien meer dan een van de personen, bedoeld in de tweede volzin, is uitgenodigd om aangifte inkomstenbelasting te doen, wordt voor de toepassing van die volzin uitgegaan van de aangifte waarvan de indieningstermijn het laatst verloopt.
2. Indien de belanghebbende een partner heeft, wordt de aanvraag mede ondertekend door de partner.
3. Indien in een inkomensafhankelijke regeling is bepaald dat naast de draagkracht van belanghebbende en diens partner ook de draagkracht van medebewoners van belang is voor de beoordeling van de aanspraak op of de bepaling van de hoogte van een tegemoetkoming, wordt de aanvraag mede ondertekend door de medebewoners.
4. Een aanvraag wordt geacht mede te zijn gedaan voor op het berekeningsjaar volgende berekeningsjaren.
5. Indien de Belastingdienst/Toeslagen van oordeel is dat toepassing van het vierde lid kan worden beëindigd, deelt hij dit de belanghebbende schriftelijk mee.
6. De Belastingdienst/Toeslagen kan op eigen initiatief een aanvraagformulier toezenden aan degene die vermoedelijk voor een tegemoetkoming in aanmerking komt. Op dat formulier kunnen voor de belanghebbende en zijn niet duurzaam gescheiden levende echtgenoot of geregistreerde partner de gegevens worden vermeld die van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de aanspraak of de bepaling van de hoogte van de tegemoetkoming.
7. In bij algemene maatregel van bestuur te bepalen gevallen kan de in het zesde lid bedoelde vermelding van gegevens ook plaatsvinden voor de partner die niet is de in dat lid bedoelde partner. De voordracht voor een krachtens de eerste volzin vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd.
8. De belanghebbende of de partner die niet in Nederland belastbaar inkomen geniet, is gehouden aan de inspecteur een opgaaf te verstrekken van dat inkomen. Ter zake van die opgaaf is de Algemene wet inzake rijksbelastingen, met uitzondering van Hoofdstuk VIIIA, van toepassing, als ware het een aangifte inkomstenbelasting.
9. Indien in een inkomensafhankelijke regeling is bepaald dat naast de draagkracht van de belanghebbende en diens partner ook de draagkracht van medebewoners van belang is voor de beoordeling van de aanspraak op of voor de bepaling van de hoogte van een tegemoetkoming, is het achtste lid van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de medebewoner die niet in Nederland belastbaar inkomen geniet.
10. Indien de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner in het berekeningsjaar als binnenlands belastingplichtige voor de inkomstenbelasting inkomen geniet ter zake waarvan recht bestaat op een vermindering van de verschuldigde inkomstenbelasting op grond van regelingen ter voorkoming van dubbele belasting, wordt ten aanzien van degene die dat inkomen geniet de aanvraag voor zoveel nodig tevens aangemerkt als een verzoek om te worden uitgenodigd tot het doen van aangifte inkomstenbelasting als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Gegevens deze versie:

Bron:	14-12-2006, Stb. 681. Iwtr: 01-01-2007
Kamerstukken:	30577
Eerste ministerie:	Financien
Overige ministeries:	Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Wetsfamilie:	Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen

Soort regeling: Wet
Documenttype: Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 22-12-2005, Stb. 691. Iwtr: 01-01-2006
Kamerstukken: 30337

Bron: 23-06-2005, Stb. 345. Iwtr: 01-09-2005
Kamerstukken: 30097
Deze wijziging geldt voor berekeningsjaren als bedoeld in deze wet, die aanvangen op of na 01-01-2006.

Bron: 23-06-2005, Stb. 344. Iwtr: 01-09-2005
Kamerstukken: 29764

Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen
Hoofdstuk 2. Procedure bij uitvoering door belastingdienst/toeslagen
§ 5. Informatieverstrekking en informatie-uitwisseling

Artikel 39 Informatie-uitwisseling

1. De Belastingdienst/Toeslagen en de inspecteur en de ontvanger wisselen de gegevens en inlichtingen uit die nodig zijn voor de uitvoering van deze wet en voor de heffing en invordering van rijksbelastingen, onder vermelding van het sociaal-fiscaalnummer van degene op wie de gegevens of inlichtingen betrekking hebben.
2. Onze Minister verstrekt aan Onze Ministers wie het aangaat de inlichtingen die zij nodig hebben voor de beleidsvorming en beleidsevaluatie alsmede voor het volgen van de ontwikkeling van de uitgaven, met betrekking tot inkomensafhankelijke regelingen.
3. Onze Ministers wie het aangaat verstrekken aan Onze Minister de inlichtingen die hij nodig heeft voor de uitvoering van inkomensafhankelijke regelingen door de Belastingdienst/Toeslagen.

Gegevens deze versie:

Bron:	06-12-2007, Stb. 503. Iwtr: 01-01-2008
Kamerstukken:	30943
Eerste ministerie:	Financien
Overige ministeries:	Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Wetsfamilie:	Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen
Soort regeling:	Wet
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 22-12-2005, Stb. 691. Iwtr: 01-01-2006
Kamerstukken: 30337

Bron: 23-06-2005, Stb. 344. Iwtr: 01-09-2005
Kamerstukken: 29764

Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen
Hoofdstuk 2. Procedure bij uitvoering door belastingdienst/toeslagen
§ 6. Bestuurlijke boete

Artikel 40 Boete bij niet, niet tijdige of onjuiste informatieverstrekking door belanghebbenden

1. Indien de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner gehouden is tot het verstrekken van gegevens of inlichtingen, waaronder begrepen de in artikel 15, achtste en negende lid, bedoelde opgaaf van het niet in Nederland belastbaar inkomen, en deze persoon daaraan niet, dan wel niet binnen de daartoe gestelde termijn heeft voldaan, kan de Belastingdienst/Toeslagen hem een bestuurlijke boete van ten hoogste € 1500 opleggen.
2. Indien het aan opzet of grove schuld van de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner is te wijten dat geen, dan wel onjuiste of onvolledige gegevens of inlichtingen zijn verstrekt tengevolge waarvan een of meer tegemoetkomingen tot een te hoog bedrag is of zijn toegekend, kan de Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende, zijn partner of de medebewoner een bestuurlijke boete opleggen van 25 procent van het bedrag dat van de belanghebbende in verband daarmee wordt teruggevorderd bij een herziening. De boete bedraagt niet meer dan € 5000.
3. Bij het opleggen van een bestuurlijke boete zijn de artikelen 67g, 67i, 67j, 67l, 67m en 67o van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.
4. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete als bedoeld in het eerst lid vervalt vijf jaren na de dag waarop de in artikel 18, derde lid, gestelde termijn is verstreken. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete als bedoeld in het tweede lid vervalt vijf jaren na het einde van het berekeningsjaar waarop de te hoog toegekende tegemoetkoming betrekking heeft.
5. Indien de tegemoetkoming wordt herzien als gevolg van een vaststelling of herziening van de beschikking verzamelinkomen als bedoeld in artikel 9.5 van de Wet inkomstenbelasting 2001 of van een vaststelling of herziening van een beschikking niet in Nederland belastbaar inkomen, worden onder de in het tweede lid bedoelde gegevens of inlichtingen mede verstaan de gegevens of inlichtingen die ten behoeve van deze beschikking aan de inspecteur zijn verstrekt dan wel hadden moeten worden verstrekt. Artikel 67d van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is niet van toepassing.

Gegevens deze versie:

Bron:	06-12-2007, Stb. 503. Iwtr: 01-01-2008
Kamerstukken:	30943
Eerste ministerie:	Financien
Overige ministeries:	Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Wetsfamilie:	Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen
Soort regeling:	Wet
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 22-12-2005, Stb. 691. Iwtr: 01-01-2006
Kamerstukken: 30337

Bron: 23-06-2005, Stb. 344. Iwtr: 01-09-2005
Kamerstukken: 29764

Wet inzake de douane [vervallen]
Begripsbepalingen
Artikel 1

1. Deze wet en de andere wetten inzake de douane, alsmede de daarop gegronde bepalingen verstaan onder:
a. Onze Minister: Onze Minister van Financiën;
b. directeur, inspecteur of ontvanger: de directeur, de inspecteur of de ontvanger der invoerrechten en accijnzen;
c. belastingdeurwaarder: de door Onze Minister als zodanig aangewezen ambtenaar van 's rijks belastingdienst;
d. ambtenaren: inzake de invoerrechten en accijnzen bevoegde ambtenaren van 's rijks belastingdienst;
e. wettelijke bepalingen: wettelijke bepalingen inzake de douane;
f. belasting: invoerrecht;
g. buitenland: alle gebieden buiten Nederland;
h. lid-staat: Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap;
i. binnengekomen douanegoederen: binnengekomen goederen ten aanzien waarvan op regelmatige wijze is voldaan aan de voor die goederen geldende verplichting tot aangeven bij een eerste kantoor en goederen welke zijn binnengekomen onder geleide van een document dat mede in Nederland geldig is, voor zover die goederen nog niet na aangifte ten invoer ter beschikking van de aangever zijn gesteld om hun bestemming te volgen;
j. uitgaande douanegoederen: goederen welke op regelmatige wijze ten uitvoer zijn aangegeven;
k. besloten terreinen: terreinen welke door gebouwen dan wel door muren, schuttingen of dergelijke afsluitingen van de openbare landweg zijn afgescheiden;
l. erf: het onmiddellijk aan een woning of ander gebouw gelegen, daarbij behorende en daarmede in gebruik zijnde terrein;
m. peiling: een grondige opneming van de in of op een gebouw, erf of besloten terrein, of een bepaald gedeelte daarvan, voorhanden goederen of van de aldaar voorhanden goederen van een bepaalde soort of hoedanigheid, indien die opneming tot grondslag strekt of mede tot grondslag strekt voor de bijhouding van een rekening of voor de berekening van belasting of betrekking heeft op goederen waarvoor vrijstelling van belasting is verleend of op de produkten bij de voortbrenging of de bewerking waarvan laatstbedoelde goederen zijn gebezigd;
n. schip: elk vaartuig, hoe ook genaamd en van welke aard ook;
o. entrepot: zowel een douane-entrepot als bedoeld in artikel 1, vierde lid, onderdeel *a,* van de Verordening (EEG) nr. 2503/88 van 25 juli 1988 van de Raad van de Europese Gemeenschappen (*PbEG* L 225), als een vrij entrepot als bedoeld in artikel 1, vierde lid, onderdeel *b,* van de Verordening (EEG) nr. 2504/88 van 25 juli 1988 van de Raad van de Europese Gemeenschappen (*PbEG* L 225);
p. Communautair douanewetboek: verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (*PbEG* L 302);
q. toepassingsverordening Communautair douanewetboek: verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (*PbEG* L 253);
r. aangifte ten invoer met voorwaardelijke vrijstelling van belasting:
aangifte tot plaatsing onder de douaneregeling
1°. actieve veredeling, systeem inzake schorsing,
2°. tijdelijke invoer, of,
3°. in het vrije verkeer brengen indien daarbij voorwaardelijk vrijstelling van belasting wordt verleend;
s. aangifte ten doorvoer:
1°. aangifte tot plaatsing onder de douaneregeling extern douanevervoer, of,
2°. het geven van de douanebestemming wederuitvoer;
t. document: een bescheid dat is afgegeven op een summiere aangifte dan wel op een aangifte tot plaatsing van goederen onder een douaneregeling door een ambtenaar of een

ander persoon die daartoe krachtens wettelijke bepalingen bevoegd is, tenzij in deze wet of de daarop berustende bepalingen anders is bepaald.
2. Deze wet en de andere wetten inzake de douane, alsmede de daarop gegronde bepalingen, begrijpen onder:
a. gebouwen mede onroerende tanks, alsmede de daarbij behorende leidingen;
b. terreinen mede wateren;
c. werktuigen mede voor bewaring van goederen dienende grondvaten, tanks, bakken en dergelijke ruimtehoudende lichamen;
d. invorderen van belasting, administratieve boete, interest en kosten mede het betalen van een terug te geven bedrag aan belasting, administratieve boete, interest en kosten.
3. Goederen welke, zonder te worden verplaatst, zich elders bevinden dan in of op een gebouw, erf of besloten terrein worden in ieder geval geacht in vervoer te zijn; de personen onder wier beheer zich de goederen bevinden, worden als de vervoerders aangemerkt.
4. Waar in deze wet en in de andere wetten inzake de douane, alsmede in de daarop gegronde bepalingen, van douanegoederen wordt gesproken, zonder nadere aanduiding of binnengekomen dan wel uitgaande douanegoederen zijn bedoeld, worden daaronder uitsluitend verstaan binnengekomen douanegoederen.

Gegevens deze versie:

Bron:	29-06-1994, Stb. 500 jo 1993/632. Iwtr: 14-07-1994
Bron iwtr:	29-06-1994, Stb. 499
Kamerstukken:	21339
Eerste ministerie:	Financien
Overige ministeries:	Justitie
Wetsfamilie:	Wet inzake de douane
Afkorting(en):	AWDA
	WD
Soort regeling:	Wet
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 29-06-1994, Stb. 500. Iwtr: 14-07-1994
Bron iwtr: 29-06-1994, Stb. 499. Kamerstukken: 21339

Bron: 03-12-1993, Stb. 632. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 10-12-1992, Stb. 658. Iwtr: 01-01-1993
Kamerstukken: 22721

Bron: 19-12-1991, Stb. 740. Iwtr: 01-01-1992
Kamerstukken: 22155

Bron: 19-12-1991, Stb. 741. Iwtr: 01-01-1992
Kamerstukken: 22389

Bron: 30-05-1990, Stb. 222. Iwtr: 01-06-1990
Kamerstukken: 21135

Bron: 15-11-1989, Stb. 538. Iwtr: 01-01-1990
Kamerstukken: 20924

Bron: 29-09-1982, Stb. 543. Iwtr: 01-10-1982
Kamerstukken: 17044

Bron: 16-10-1973, Stb. 503. Iwtr: 01-11-1973

Bron: 31-07-1971, Stb. 503. Iwtr: 01-01-1972

Bron iwtr: 30-11-1971, Stb. 725.

Bron: 18-12-1969, Stb. 589. Iwtr: 01-01-1970
Kamerstukken: 10246

Bron: 26-01-1961, Stb. 31. Iwtr: 01-10-1962
Bron iwtr: 02-08-1962, Stb. 324. Kamerstukken: 5005

Wet inzake de douane [vervallen]
Begripsbepalingen
Artikel 2

1. Het in wettelijke bepalingen genoemde bestuur van 's rijks belastingen wordt uitgeoefend door de door Onze Minister aangewezen ambtenaren van 's rijks belastingdienst.
2. Bij ministeriële regeling wordt bepaald welke directeur, inspecteur of ontvanger bevoegd is.
3. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld omtrent de inrichting van de rijksbelastingdienst.

Gegevens deze versie:

Bron:	04-03-1993, Stb. 153. Iwtr: 19-03-1993
Kamerstukken:	22663
Eerste ministerie:	Financien
Overige ministeries:	Justitie
Wetsfamilie:	Wet inzake de douane
Afkorting(en):	AWDA
	WD
Soort regeling:	Wet
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 26-01-1961, Stb. 31. Iwtr: 01-10-1962
Bron iwtr: 02-08-1962, Stb. 324. Kamerstukken: 5005

Wijzigingswet Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en enige andere wetten

Artikel I Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen

De Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:
A **Artikel 2**, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:
1. In onderdeel *d* wordt "artikel 28, onderdeel *e*," vervangen door: artikel 28, onderdeel *d*,.
2. Onder vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, worden vier onderdelen toegevoegd, luidende:
n. inspecteur: de inspecteur, bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel *b*, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;
o. niet in Nederland belastbaar inkomen: inkomen dat niet in het verzamelinkomen of het belastbare loon is begrepen omdat het niet behoort tot het Nederlandse inkomen, bedoeld in artikel 7.1 van de Wet inkomstenbelasting 2001, of omdat het is vrijgesteld op grond van bepalingen van interregionaal of internationaal recht;
p. ontvanger: de ontvanger, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel *i*, van de Invorderingswet 1990;
q. beschikking verzamelinkomen: de beschikking bedoeld in artikel 9.4, vijfde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001.
B In **artikel 6**, derde lid, wordt "niet kan worden ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, geacht wordt daarin op zijn woonadres te zijn ingeschreven" vervangen door: in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens niet op zijn woonadres is ingeschreven, geacht wordt daarin wel op dat adres te zijn ingeschreven.
C **Artikel 8** wordt als volgt gewijzigd:
1. Het eerste lid, onderdeel *a*, komt te luiden:
a. indien over het berekeningsjaar een aanslag inkomstenbelasting is of wordt vastgesteld: het verzamelinkomen, zoals dat in die aanslag is opgenomen of zoals dat bij beschikking is vastgesteld;.
2. Het derde lid komt te luiden:
3. Niet in Nederland belastbaar inkomen, zoals dat bij beschikking is vastgesteld, wordt in aanvulling op het eerste en tweede lid mede als toetsingsinkomen in aanmerking genomen.
D **Na artikel 8** wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 8a. Vaststelling van niet in Nederland belastbaar inkomen

1. Het niet in Nederland belastbaar inkomen wordt vastgesteld door de inspecteur.
2. Het niet in Nederland belastbaar inkomen is:
a. ten aanzien van degene die binnenlandse belastingplichtige is voor de inkomstenbelasting: het verschil tussen het verzamelinkomen dat hij zou hebben genoten ingeval er geen vrijstelling van interregionaal of internationaal recht van toepassing zou zijn en het verzamelinkomen dat hij met toepassing van de vrijstelling geniet;
b. ten aanzien van degene die buitenlandse belastingplichtige is voor de inkomstenbelasting: het verschil tussen enerzijds het verzamelinkomen dat hij zou hebben genoten ingeval hij op de voet van artikel 2.5 van de Wet inkomstenbelasting 2001 zou hebben gekozen voor toepassing van de regels voor binnenlandse belastingplichtigen en, in geval van vrijstelling op grond van bepalingen van interregionaal of internationaal recht, zonder die vrijstelling, en anderzijds het verzamelinkomen dat hij heeft genoten als buitenlandse belastingplichtige;
c. ten aanzien degene die geen belastingplichtige is voor de inkomstenbelasting: het verzamelinkomen dat hij zou hebben genoten ingeval hij binnenlandse belastingplichtige zou zijn voor die belasting en, in geval van vrijstelling op grond van bepalingen van interregionaal of internationaal recht, zonder die vrijstelling.
3. Indien er grond is voor het vermoeden dat vaststelling van het niet in Nederland belastbaar inkomen ten onrechte achterwege is gelaten of dat dit inkomen tot een te laag bedrag is vastgesteld, kan de inspecteur alsnog het niet in Nederland belastbaar inkomen vaststellen dan wel het vastgestelde niet in Nederland belastbaar inkomen herzien.
4. Bij de in het eerste lid bedoelde vaststelling van het niet in Nederland belastbaar inkomen zijn, in afwijking in zoverre van de Algemene wet bestuursrecht, de bepalingen van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, met uitzondering van de hoofdstukken VA en VIIIA,

van toepassing als betrof het de vaststelling van een aanslag inkomstenbelasting.
5. Bij de in het derde lid bedoelde vaststelling dan wel herziening van het niet in Nederland belastbaar inkomen zijn, in afwijking in zoverre van de Algemene wet bestuursrecht, de bepalingen van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, met uitzondering van de hoofdstukken VA en VIIIA, van toepassing als betrof het de vaststelling van een navorderingsaanslag inkomstenbelasting.
6. Een beschikking op grond van dit artikel wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking als bedoeld in hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.
E Aan **artikel 15** worden na het zevende lid drie leden toegevoegd, luidende:
8. De belanghebbende of de partner die niet in Nederland belastbaar inkomen geniet, is gehouden aan de inspecteur een opgaaf te verstrekken van dat inkomen. Ter zake van die opgaaf is de Algemene wet inzake rijksbelastingen, met uitzondering van Hoofdstuk VIIIA, van toepassing, als ware het een aangifte inkomstenbelasting.
9. Indien in een inkomensafhankelijke regeling is bepaald dat naast de draagkracht van de belanghebbende en diens partner ook de draagkracht van medebewoners van belang is voor de beoordeling van de aanspraak op of voor de bepaling van de hoogte van een tegemoetkoming, is het achtste lid van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de medebewoner die niet in Nederland belastbaar inkomen geniet.
10. Indien de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner in het berekeningsjaar als binnenlands belastingplichtige voor de inkomstenbelasting inkomen geniet ter zake waarvan recht bestaat op een vermindering van de verschuldigde inkomstenbelasting op grond van regelingen ter voorkoming van dubbele belasting, wordt ten aanzien van degene die dat inkomen geniet de aanvraag voor zoveel nodig tevens aangemerkt als een verzoek om te worden uitgenodigd tot het doen van aangifte inkomstenbelasting als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.
F In **artikel 16** vervalt het derde lid onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot derde en vierde lid.
G In **artikel 19**, eerste lid, wordt "een aanslag inkomstenbelasting wordt vastgesteld" vervangen door "een aanslag inkomstenbelasting of een beschikking ter zake van niet in Nederland belastbaar inkomen wordt vastgesteld" en wordt "van belang zijnde aanslag" vervangen door: van belang zijnde aanslag of beschikking.
H In **artikel 20**, eerste lid, wordt "een verzamelinkomen of belastbaar loon of uit een eerste vaststelling van een verzamelinkomen" vervangen door: een verzamelinkomen, belastbaar loon of niet in Nederland belastbaar inkomen of uit een eerste vaststelling van een verzamelinkomen of een niet in Nederland belastbaar inkomen.
I In **artikel 21**, eerste lid, onderdeel *a*, wordt "dienst" vervangen door: Belastingdienst/Toeslagen.
J **Artikel 22** wordt als volgt gewijzigd:
1. In het eerste lid wordt in de eerste volzin "12 gelijke termijnen" vervangen door: 12 termijnen.
2. In het tweede lid wordt in de eerste volzin "zoveel gelijke termijnen" vervangen door: zoveel termijnen.
3. Na het tweede lid wordt, onder vernummering van het derde lid tot vijfde lid, twee leden ingevoegd, luidende:
3. Indien de belanghebbende voor een deel van het berekeningsjaar aanspraak heeft op een tegemoetkoming wordt, in zoverre in afwijking van de voorgaande leden, het voorschot in zoveel termijnen uitbetaald als het aantal kalendermaanden waarin de aanspraak bestaat. De uitbetaling van de eerste termijn vindt niet eerder plaats dan in de maand voorafgaand aan de maand waarin de aanspraak ontstaat.
4. Indien een beschikking waarbij over het berekeningsjaar voor het eerst een voorschot wordt verleend een dagtekening heeft die ligt na de maand waarin de aanspraak is ontstaan, wordt het voorschot voorzover dat betrekking heeft op de in het berekeningsjaar reeds verstreken kalendermaanden waarin de aanspraak bestond met inbegrip van de maand van dagtekening van de beschikking, in één bedrag uitbetaald in de maand van dagtekening en wordt het daarna nog resterende deel van het voorschot uitbetaald overeenkomstig het tweede lid.
K In **artikel 25**, tweede lid, wordt "worden regels gesteld" vervangen door: kunnen regels worden gesteld.
L In **artikel 27**, derde lid, wordt "artikel 30*f*, vijfde lid" vervangen door: artikel 30*f*, zesde lid.
M **Artikel 38** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, wordt "en bij algemene maatregel van bestuur aangewezen natuurlijke personen, maat- en vennootschappen, verenigingen en andere rechtspersonen, instellingen en diensten" vervangen door: en ieder ander die bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen.
2. In het vijfde lid wordt "de in het eerste lid bedoelde openbare lichamen, rechtspersonen, natuurlijke personen, maat- en vennootschappen, verenigingen, instellingen en diensten" vervangen door: de in het eerste lid bedoelde openbare lichamen en rechtspersonen alsmede degenen die ingevolge het eerste lid bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen.
N In **artikel 39**, eerste lid, wordt "de inspecteur en de ontvanger, bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel *b*, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen," vervangen door: de inspecteur en de ontvanger.
O **Artikel 40** wordt als volgt gewijzigd:
1. Het eerste lid komt te luiden:
1. Indien de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner gehouden is tot het verstrekken van gegevens of inlichtingen, waaronder begrepen de in artikel 15, achtste en negende lid, bedoelde opgaaf van het niet in Nederland belastbaar inkomen, en deze persoon daaraan niet, dan wel niet binnen de daartoe gestelde termijn heeft voldaan, kan de Belastingdienst/Toeslagen hem een bestuurlijke boete van ten hoogste € 1500 opleggen.
2. Na het vierde lid wordt een lid toegevoegd, luidende:
5. Indien de tegemoetkoming wordt herzien als gevolg van een herziening van de beschikking verzamelinkomen als bedoeld in artikel 9.5 van de Wet inkomstenbelasting 2001 of van een herziening van een beschikking niet in Nederland belastbaar inkomen, worden onder de in het tweede lid bedoelde gegevens of inlichtingen mede verstaan de gegevens of inlichtingen die ten behoeve van deze beschikking aan de inspecteur zijn verstrekt dan wel hadden moeten worden verstrekt. Artikel 67*d* van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is niet van toepassing.
P **Artikel 41** wordt als volgt gewijzigd:
1. In het eerste lid, wordt "een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen natuurlijke persoon, maat- of vennootschap, vereniging of andere rechtspersoon, instelling of dienst als bedoeld in artikel 38, eerste lid," vervangen door: degene die op grond van artikel 38, eerste lid, bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen,.
2. In het tweede lid wordt "een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen natuurlijke persoon, maat- of vennootschap, vereniging of andere rechtspersoon, instelling of dienst als bedoeld in artikel 38, eerste lid, die" vervangen door: degene die op grond van artikel 38, eerste lid, bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen en.

Tekstcorrectie:
ten aanzien degene lees: ten aanzien van degene

Gegevens deze versie:

Bron:	22-12-2005, Stb. 691. Iwtr: 01-01-2006
Kamerstukken:	30337
Eerste ministerie:	Financien
Overige ministeries:	Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
Wetsfamilie:	Wijzigingswet Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en enige andere wetten
Soort regeling:	Wet
Documenttype:	Artikel

Besluit gebruik sofi-nummer Wbp
Artikel 4

Het sociaal-fiscaalnummer kan bij de verwerking van persoonsgegevens worden gebruikt door:
a. de Pensioen en Uitkeringsraad, bedoeld in de Wet op de Pensioen en Uitkeringsraad, met het oog op de uitvoering van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945, de Wet buitengewoon pensioen Indisch verzet, de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers, de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940-1945 en de Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers 1940-1945;
b. de waterschappen met het oog op de heffing en invordering van waterschapsbelastingen, bedoeld in de Waterschapswet, en de gemeenten met het oog op de uitwisseling van gegevens in het kader van de Wet waardering onroerende zaken;
c. de Belastingdienst/Toeslagen met het oog op de uitvoering van de Wet op de huurtoeslag en Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer met het oog op de uitvoering van de Beschikking geldelijke steun eigen woningen 1979, de Beschikking geldelijke steun eigen woningen 1984, de Beschikking jaarlijkse bijdragen bestaande eigen woningen en het Besluit woninggebonden subsidies, voorzover het betreft de uitvoering van de in dat besluit opgenomen regeling voor sociale-koopwoningen;
d. Onze Minister van Binnenlandse Zaken met het oog op de uitvoering van de Regeling ziektekostenvoorziening overheidspersoneel;
e. gemeenten en samenwerkingsverbanden van gemeenten met het oog op de uitvoering van het Besluit woninggebonden subsidies, voor zover het betreft de uitvoering van de in dat besluit opgenomen regeling voor sociale-koopwoningen, koopstandplaatsen en koopwoonwagens;
f. de Sociale verzekeringsbank, genoemd in hoofdstuk 6 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, met het oog op de uitvoering van het Tijdelijk besluit tegemoetkoming verhuiskosten Antillianen en Arubanen;
g. de inspecteur en de ontvanger, bedoeld in het Tijdelijk besluit tegemoetkoming buitengewone uitgaven.

Gegevens deze versie:

Bron:	22-12-2005, Stb. 692. Iwtr: 01-01-2006
Eerste ministerie:	Justitie
Wetsfamilie:	Wet bescherming persoonsgegevens
Soort regeling:	KB
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 29-03-2004, Stb. 152. Iwtr: 16-04-2004

Bron: 29-10-2002, Stb. 532. Iwtr: 13-11-2002. Twk: 27-10-2002

Bron: 15-08-2001, Stb. 383. Iwtr: 01-09-2001
Bron iwtr: 05-07-2001, Stb. 337.
Dit besluit treedt tegelijk in werking met de Wet bescherming persoonsgegevens (06-07-2001, Stb. 302).

Bron: 29-03-2004, Stb. 152 jo 2005/690.
Deze wijziging is vervallen.

Besluit justitiële gegevens
Hoofdstuk 3. De verstrekking van justitiële gegevens
Afdeling 2. Verstrekking van de gegevens in algemene zin
§ 2. Verstrekking ten behoeve van het aannemen en ontslag van personeel
Artikel 23

1. Justitiële gegevens worden met het oog op het bij wettelijk voorschrift geregelde onderzoek naar de betrouwbaarheid en geschiktheid van een persoon die in aanmerking wil komen voor een functie bij een ambtelijke dienst voorzover de functie bijzondere eisen stelt aan de integriteit of verantwoordelijkheid van de betrokkene, desgevraagd verstrekt aan:
a. het van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst voorzover het betreft personen die in aanmerking willen komen voor een dienstbetrekking;
b. de korpsbeheerder van een regionaal politiekorps voorzover het betreft personen die in aanmerking willen komen voor een dienstbetrekking bij dat korps;
c. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voorzover het betreft personen die in aanmerking willen komen voor een dienstbetrekking bij het Korps landelijke politiediensten;
d. het bestuur van Politie Nederland voor zover het betreft personen die in aanmerking willen komen voor een dienstbetrekking bij Politie Nederland;
e. de raad van toezicht van het Landelijk selectie- en opleidingsinstituut politie, Politie onderwijs- en kenniscentrum, voorzover het betreft personen die in aanmerking willen komen voor een dienstbetrekking als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel *a*, van de Wet op het LSOP en het politieonderwijs;
f. het college van bestuur van het Landelijk selectie- en opleidingsinstituut politie, Politie onderwijs- en kenniscentrum, voorzover het betreft personen die in aanmerking willen komen voor een dienstbetrekking als ambtenaar als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel *b*, van de Wet op het LSOP en het politieonderwijs;
g. Onze Minister voorzover het betreft de personen die in aanmerking willen komen voor een dienstbetrekking als bijzondere ambtenaar van politie;
h. Onze Minister van Buitenlandse Zaken voorzover het betreft personen die in aanmerking willen komen voor een dienstbetrekking bij de Dienst Buitenlandse Zaken;
i. de Belastingdienst, voorzover het betreft Algemene wet inzake rijksbelastingen, de medewerkers fraudeteam en de autorisatiebeheerder en toepassingsbeheerder;
j. de van het managementteam van de Belastingdienst/Fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst Economische controledienst voorzover het betreft de personen die in aanmerking willen komen voor de functie van opsporingsambtenaar;
k. het van de Algemene Inspectiedienst van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit voorzover het betreft de personen die in aanmerking willen komen voor de functie van opsporingsambtenaar;
l. de van de Inspectie Verkeer en Waterstaat voorzover het betreft de personen die in aanmerking willen komen voor de functie van opsporingsambtenaar;
m. de directeur van een inrichting als bedoeld in artikel 1, onder *b*, van de Penitentiaire beginselenwet, de directeur van een inrichting als bedoeld in artikel 1, onder *b*, van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden, de directeur van een voorziening als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Tijdelijke wet noodcapaciteit drugskoeriers, de directeur van een grenslogies als bedoeld in artikel 2, aanhef, onder 1, van het Reglement regime grenslogies alsmede de directeur van een inrichting als bedoeld in artikel 1, onder *b*, van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen voorzover het betreft personen die in aanmerking willen komen voor een dienstbetrekking.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien op grond van een wettelijk voorschrift gedurende het dienstverband bij een ambtelijke dienst een onderzoek naar de betrouwbaarheid en geschiktheid van een persoon wordt gedaan.

Gegevens deze versie:

Bron:	31-05-2007, Stb. 212. Iwtr: 20-06-2007 met twk 01-08-2006
Eerste ministerie:	Justitie
Wetsfamilie:	Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens

Soort regeling: KB
Documenttype: Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 26-01-2007, Stb. 40. Iwtr: 07-02-2007

Bron: 25-03-2004, Stb. 130. Iwtr: 01-04-2004
Bron iwtr: 25-03-2004, Stb. 129.
Dit besluit treedt tegelijk in werking met de Wet justitiele gegevens (07-11-2002, Stb. 552).

Belarussische uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Belarus

Artikel 2 Belarussische regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Belarussische zijde de volgende regeling getroffen:

1. Belarussische belasting

Volgens de huidige Belarussische wetgeving zijn dividenden, royalty's, licentierechten en overige inkomsten onderworpen aan een bronbelasting van 15 percent en zijn de voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer onderworpen aan een bronbelasting van 6 percent. Interest wordt belast tegen een tarief van 10 percent.

2. Vrijstellingsprocedure

Als algemene regel geldt dat de verminderingen en vrijstellingen van belasting op dividenden, interest, royalty's, licenties en overige inkomsten in Belarus bij de bron worden verleend. Dit is eveneens het geval met betrekking tot de voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

a. Lichamen

Tot het verkrijgen van de vermindering of vrijstelling aan de bron kan de belanghebbende inwoner van Nederland gebruikmaken van het formulier "Application for reduction or exemption from tax on income of a foreign legal person which does not carry on activity in the Republic of Belarus through a permanent establishment". Dit formulier, luidende in de Engelse en Russische taal, moet in dat geval door de belanghebbende inwoner van Nederland in drievoud worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet hij de drie ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij gevestigd is. De inspecteur voorziet de drie exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, behoudt een exemplaar van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de overige twee exemplaren aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland de twee gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, zendt hij die exemplaren naar de Belarussische belastinginspectie binnen wier ambtsgebied de desbetreffende inkomsten worden uitbetaald. Vorenbedoelde Belarussische belastinginspectie onderzoekt of het ingediende formulier in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-Belarussische belastingverdrag en voorziet de beide exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging. Vervolgens zendt zij de beide exemplaren van het formulier aan de verzoeker terug. Na terugontvangst zendt de verzoeker een exemplaar van het formulier aan de Belarussische schuldenaar van de desbetreffende inkomsten, die vervolgens die inkomsten mag uitbetalen zonder inhouding van Belarussische belasting of onder inhouding van Belarussische belasting naar ten hoogste het in het Nederlands-Belarussische belastingverdrag neergelegde percentage.
Alle in het formulier vermelde bedragen moeten luiden in dezelfde valuta als waarin de betalingen worden gedaan.
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een machtiging worden bijgevoegd.
Teneinde de procedure voor het verkrijgen van verminderingen en vrijstellingen van Belarussische belasting aan de bron te vereenvoudigen kan de belanghebbende inwoner van Nederland, in plaats van gebruik te maken van hiervoor genoemd formulier, een verklaring overleggen van de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied de verzoeker gevestigd is. De verklaring dient de volledige naam van de vennootschap te vermelden en aan te geven dat de genoemde vennootschap op de datum van betaalbaarstelling inwoner van Nederland is (of was) voor de toepassing van het Nederlands-Belarussische belastingverdrag.

b. Natuurlijke personen

Ten aanzien van natuurlijke personen is voor het verkrijgen van de vermindering of vrijstelling aan de bron op grond van het Nederlands-Belarussische belastingverdrag van Belarussische zijde geen speciaal formulier vastgesteld. De in Nederland wonende natuurlijke persoon dient zich met een verzoek om vermindering of vrijstelling van Belarussische belasting te wenden tot het Ministry of Finance of Belarus, 9 Sovetskaya Street, Minsk 220010.

3. Teruggaafprocedure

a. Lichamen

Indien in Belarus bij het genieten van de voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer of bij de uitbetaling van de dividenden, interest, royalty's, licentierechten en overige inkomsten de Belarussische belasting ten volle is ingehouden, dan kan teruggaaf van de op grond van het Verdrag te veel ingehouden belasting worden verzocht door middel van het formulier "Application for a refund of tax withheld at source in the Republic of Belarus on income of a foreign legal person which does not carry on activity in the Republic of Belarus through a permanent establishment". Dit formulier, luidende in de Engelse en Russische taal, moet in dat geval door de belanghebbende inwoner van Nederland in drievoud worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet hij de drie ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij gevestigd is.
De inspecteur voorziet de drie exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, behoudt een exemplaar van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de overige twee exemplaren aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland de twee gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, zendt hij die exemplaren tezamen met het bewijsstuk waaruit de genoten inkomsten en ingehouden belasting blijken (Calculation of Tax on Income) naar de Belarussische belastinginspectie binnen wier ambtsgebied de desbetreffende inkomsten werden uitbetaald. Vorenbedoelde Belarussische belastinginspectie onderzoekt of het ingediende formulier in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-Belarussische belastingverdrag en voorziet de beide exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging. Vervolgens verleent zij de gevraagde teruggaaf en zendt zij de twee exemplaren van het formulier aan de verzoeker terug.
Alle in het formulier vermelde bedragen moeten luiden in dezelfde valuta als waarin de betalingen werden gedaan.
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een machtiging worden bijgevoegd.
Teneinde de procedure voor het verkrijgen van teruggaaf van te veel ingehouden Belarussische belasting te vereenvoudigen kan de belanghebbende inwoner van Nederland, in plaats van gebruik te maken van hiervoor genoemd formulier, een verklaring overleggen van de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied de verzoeker gevestigd is. De verklaring dient de volledige naam van de vennootschap te vermelden en aan te geven dat de genoemde vennootschap op de datum van betaalbaarstelling inwoner van Nederland is (of was) voor de toepassing van het Nederlands-Belarussische belastingverdrag.

b. Natuurlijke personen

Ten aanzien van natuurlijke personen is voor het verkrijgen van teruggaaf van de op grond van het Nederlands-Belarussische belastingverdrag te veel ingehouden belasting van Belarussische zijde geen speciaal formulier vastgesteld. De in Nederland wonende natuurlijke persoon dient zich met een verzoek om teruggaaf van Belarussische belasting te wenden tot het Ministry of Finance of Belarus, 9 Sovetskaya Street, Minsk 220010.

4. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

In de gevallen waarin teruggaaf wordt verzocht van de op de dividenden, interest en royalty's te veel ingehouden Belarussische belasting, moet het verzoek worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven (onderdeel IX van het Protocol).
In de gevallen waarin teruggaaf wordt verzocht van de op andere inkomsten dan dividenden, interest en royalty's te veel ingehouden Belarussische belasting, moet het verzoek op grond van de Belarussische belastingwetgeving worden ingediend binnen een jaar vanaf de datum waarop die inkomsten werden uitbetaald.

5. Verkrijgbaarheid van de Belarussische formulieren

Exemplaren van de Belarussische formulieren "Application for reduction or exemption from tax on income of a foreign legal person which does not carry on activity in the Republic of Belarus through a permanent establishment" en "Application for a refund of tax withheld at source in the Republic of Belarus on income of a foreign legal person which does not carry on activity in the Republic of Belarus through a permanent establishment" zijn op aanvraag verkrijgbaar, in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in Belarus bij het Ministry of Finance, 9 Sovetskaya Street, Minsk 220010.

Gegevens deze versie:

Bron:	08-03-1999, Stcrt. 57. Iwtr: 25-03-1999
Regelingnummer:	IFZ/1999/249M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belarussische uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Belarus
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Beleidsregels Algemene wet bestuursrecht en Invorderingswet 1990 Bureau Heffingen [vervallen]
§ 1. Algemeen
Artikel 2

Voor de toepassing van dit besluit wordt in het Voorschrift Algemene wet bestuursrecht 1997 en de Leidraad Invordering 1990 verstaan onder:
a. minister: de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit;
b. staatssecretaris: de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit;
c. Belastingdienst: Bureau Heffingen;
d. fiscus: Bureau Heffingen;
e. regeling: Regeling uitvoering heffingen en verrekening Meststoffenwet;
f. de Financieel-Economische Zaken van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, bedoeld in artikel 3 van de Regeling uitvoering heffingen en verrekening Meststoffenwet, met inbegrip van de ambtenaren aan wie ter zake van de bevoegdheid van de mandaat is verleend door die en voor de toepassing van artikel 26 Invorderingswet 1990 de Financieel-Economische Zaken van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, bedoeld in artikel 28, tweede lid, onderdeel *f*, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990;
g. het Infobulletin van de FIOD: de *Staatscourant*;
h. FIOD: AID;
i. aanslagbiljet: naheffingsaanslag, tenzij uit de context anders blijkt;
j. bedrijf: bedrijf als bedoeld in artikel 1, aanhef, onderdeel *j*, van de Meststoffenwet;
k. belastingaanslag: naheffingsaanslag, tenzij uit de context anders blijkt;
l. belastingschuldige: degene op wiens naam het aanslagbiljet (mede) is gesteld;
m. heffingen: de heffingen, bedoeld in hoofdstuk IV van de Meststoffenwet, die van rijkswege door de minister worden geheven op grond van artikel 41, eerste lid, van de Meststoffenwet;
n. inspecteur: de inspecteur van het Bureau Heffingen, bedoeld in artikel 42 van de Meststoffenwet en artikel 3 van de regeling, met inbegrip van de ambtenaren aan wie ter zake van de bevoegdheden van de inspecteur mandaat is verleend door de minister of door de inspecteur;
o. ontvanger: de ontvanger van het Bureau Heffingen, bedoeld in artikel 42 van de Meststoffenwet en artikel 3 van de regeling;
p. ministerie, directoraat-generaal Belastingdienst, team Juridische Zaken:
q. Voorschrift Awb 1997: de beleidsregels, bedoeld in paragraaf 2, van dit besluit, tenzij uit de context anders blijkt.

Gegevens deze versie:

Bron:	08-10-2004, Stcrt. 203. Iwtr: 23-10-2004 met twk 01-01-1998
Regelingnummer:	TRCJZ/2004/5428
Eerste ministerie:	Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Wetsfamilie:	Beleidsregels Algemene wet bestuursrecht en Invorderingswet 1990 Bureau Heffingen
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 01-12-2003, Stcrt. 238. Iwtr: 11-12-2003. Twk: 01-01-1998

Beschikking aanwijzing toezichthoudende ambtenaren Mijnwet continentaal plat [vervallen]

Artikel 1

1. Als ambtenaren, belast met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens de Mijnwet continentaal plat (*Stb.* 1965, 428) bepaalde worden aangewezen de ambtenaren van het Staatstoezicht op de Mijnen met de volgende functies:
der Mijnen
der Mijnen
Operaties
Nieuwbouw en Projecten
Inspecteur

2. Als ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van de bij en krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 26, eerste lid, van de Mijnwet continentaal plat gestelde voorschriften ten aanzien van het gebruik van bebakeningslichten en geluidssignaalapparatuur voor mijnbouwinstallaties worden aangewezen de ambtenaren van het directoraat-generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken, hoofdafdeling Logistiek en Vaarwegmarkering van het ministerie van Verkeer en Waterstaat.

3. Als ambtenaren, belast met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens artikel 28 van de Mijnwet continentaal plat ten aanzien van luchtvaartuigen bepaalde, zomede van bij en krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 26, eerste lid, van genoemde wet vastgestelde voorschriften betreffende het inrichten, uitrusten en gebruiken van dekken op mijnbouwinstallaties, bestemd voor het daarop landen of daarvan opstijgen van hefschroefvliegtuigen of andere luchtvaartuigen, worden aangewezen de ambtenaren van de Clusters Vliegveiligheid en Grondveiligheid en Vluchtondersteuning van de Handhavingsdienst Luchtvaart van de Divisie Luchtvaart van de Inspectie Verkeer en Waterstaat, voorzover betrokken bij de bestuursrechtelijke handhaving van wet- en regelgeving en vergunningsvoorwaarden en de ambtenaren van de Unit Infrastructuur van de Uitvoeringsdienst Luchtvaart van de Divisie Luchtvaart van de Inspectie Verkeer en Waterstaat, voorzover betrokken bij de afgifte dan wel de verlenging van de vergunning ten aanzien van de aanleg en het gebruik van helikopterdekken.

4. Als ambtenaren, belast met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens artikel 28 van de Mijnwet continentaal plat ten aanzien van luchtvaartuigen bepaalde, zomede van bij en krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 26, eerste lid, van genoemde wet vastgestelde voorschriften betreffende het inrichten, uitrusten en gebruiken van dekken op mijnbouwinstallaties, bestemd voor het daarop landen of daarvan opstijgen van hefschroefvliegtuigen of andere luchtvaartuigen, worden aangewezen het van de Afdeling van de Directie Luchtvaartinspectie van de Rijksluchtvaartdienst en de ambtenaren van die Afdeling, belast met de inspectie ten aanzien van de aanleg en het gebruik van luchtvaartterreinen.

5. Als ambtenaar, belast met het toezicht op de naleving van bij en krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 26, eerste lid, van de Mijnwet continentaal plat vastgestelde voorschriften van administratieve aard en omtrent de arbeid van de personen, die bij een opsporingsonderzoek of het winnen van delfstoffen werkzaam zijn, wordt aangewezen de ambtenaar van het Staatstoezicht op de Mijnen met de functie onderafdeling

6. Als ambtenaren, belast met het toezicht op de naleving van de aan de vergunninghouder opgelegde financiële voorschriften, bedoeld in de artikelen II en III van de koninklijke besluiten van 27 januari 1967 (*Stb.* 24) en 6 februari 1976 (*Stb.* 102), worden aangewezen:
a. de ambtenaren van het Ministerie van Economische Zaken, werkzaam als accountants bij de Accountantsdienst van dat Ministerie en
b. de ambtenaren van het Ministerie van Financiën, werkzaam als controlemedewerkers bij de Belastingdienst/Grote ondernemingen te 's-Gravenhage.

Gegevens deze versie:

Bron:	15-08-2001, Stcrt. 160. Iwtr: 23-08-2001
Regelingnummer:	ME/EP/MA/01038085

Eerste ministerie:	Economische Zaken
Wetsfamilie:	Mijnwet continentaal plat
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 26-10-1993, Stcrt. 210. Iwtr: 04-11-1993

Bron: 25-02-1993, Stcrt. 48. Iwtr: 12-03-1993

Bron: 28-06-1988, Stcrt. 125. Iwtr: 02-07-1988

Bron: 17-07-1985, Stcrt. 142. Iwtr: 26-07-1985

Besluit instelling Kustwacht
§ 3. Aansturing
Artikel 11

1. Er is een Permanente Kontaktgroep Handhaving Noordzee (hierna PKHN).
2. De PKHN heeft tot taak de Minister van Justitie bij te staan bij diens werkzaamheden genoemd in artikel 10.
3. De PKHN stelt in opdracht van de Raad voor de Kustwacht een Handhavingsplan op, rekening houdend met de door de Raad voor de Kustwacht aangegeven beleidsprioriteiten.
4. In de PKHN hebben zitting:
a. de van het Openbaar Ministerie ( );
b. de van het Managementteam Belastingdienst/Douane West van het Ministerie van Financiën;
c. de van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit;
d. de Koninklijke Marechaussee van het Ministerie van Defensie;
e. het van het Korps Landelijke Politiediensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;
f. het van de Dienst Noordzee Rijkswaterstaat van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat;
g. de van de Inspectie Verkeer en Waterstaat van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat; en
h. de der Mijnen van het Ministerie van Economische Zaken.
5. De Minister van Verkeer en Waterstaat benoemt in overeenstemming met de Ministers wie het mede aangaat de voorzitter van de PKHN.
6. De voorzitter vertegenwoordigt de PKHN in de Raad voor de Kustwacht.
7. De voorzitter heeft zitting in het Kustwachtdriemanschap en is in opdracht van de Raad voor de Kustwacht gedelegeerd opdrachtgever op het gebied van handhaving.
8. De neemt zitting in de PKHN als adviseur.
9. Het secretariaat van de PKHN wordt gevoerd door het Openbaar Ministerie.
10. De PKHN stelt een huishoudelijk reglement vast.

Gegevens deze versie:

Bron:	17-11-2006, Stcrt. 229. Iwtr: 01-01-2007
Regelingnummer:	SDG2006/1961
Eerste ministerie:	Verkeer en Waterstaat
Overige ministeries:	Defensie
Wetsfamilie:	Besluit instelling Kustwacht
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Besluit mandaat Belastingdienst/Douane Noord inzake in- en uitvoer

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:
a. *de minister:* de Minister van Economische Zaken;
b. *de* : de van het managementteam van de Belastingdienst/Douane Noord.

Gegevens deze versie:

Bron:	30-01-2003, Stcrt. 23. Iwtr: 05-02-2003 met twk 01-01-2003
Regelingnummer:	WJZ03003935
Eerste ministerie:	Economische Zaken
Wetsfamilie:	Besluit mandaat Belastingdienst/Douane Noord inzake in- en uitvoer
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Besluit mandaat Belastingdienst/Douane Noord inzake in- en uitvoer
Artikel 2

1. Aan de inspecteur wordt mandaat en machtiging verleend voor het nemen van besluiten en het verrichten van overige handelingen die verband houden met het verlenen van vergunningen op grond van de In- en uitvoerwet en de Sanctiewet 1977 en met het verlenen van ontheffingen op grond van de Uitvoeringswet verdrag chemische wapens.
2. De Minister en de Staatssecretaris van Financiën maken omtrent de uitoefening door de inspecteur van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheden nadere afspraken.
3. In het geval de Minister een mededeling aan de inspecteur doet dat een aangelegenheid als bedoeld in het eerste lid niet door hem zal worden behandeld, wordt ten aanzien van die aangelegenheid mandaat en machtiging verleend aan de van de Buitenlandse Economische Betrekkingen van het Ministerie van Economische Zaken.
4. De inspecteur kan van het aan hem verleende mandaat ondermandaat verlenen aan de onder hem ressorterende teamleiders en hun plaatsvervangers. Het verlenen van ondermandaat alsmede wijziging daarvan, geschiedt schriftelijk en wat de formulering betreft in overeenstemming met de van het Ministerie van Economische Zaken.
5. Een afschrift van besluiten inzake ondermandaat als bedoeld in het vorige lid wordt gezonden aan de en aan de van het Ministerie van Economische Zaken en aan degenen aan wie krachtens het besluit ondermandaat is verleend.

Gegevens deze versie:

Bron:	05-11-2007, Stcrt. 222. Iwtr: 17-11-2007
Regelingnummer:	WJZ7115965
Eerste ministerie:	Economische Zaken
Wetsfamilie:	Besluit mandaat Belastingdienst/Douane Noord inzake in- en uitvoer
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 30-01-2003, Stcrt. 23. Iwtr: 05-02-2003. Twk: 01-01-2003

Artikel 4

De uit dit besluit voor de inspecteur voortvloeiende bevoegdheden gaan in geval van afwezigheid over op zijn plaatsvervanger, met uitzondering van de bevoegdheid tot het verlenen van ondermandaat en wijzigingen daarvan.

Gegevens deze versie:

Bron:	30-01-2003, Stcrt. 23. Iwtr: 05-02-2003 met twk 01-01-2003
Regelingnummer:	WJZ03003935
Eerste ministerie:	Economische Zaken
Wetsfamilie:	Besluit mandaat Belastingdienst/Douane Noord inzake in- en uitvoer
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Besluit mandaat en machtiging Belastingdienst/Douane inzake anti-dumpingheffingen en compenserende heffingen EZ

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:
a. de Minister: de Minister van Economische Zaken;
b. de inspecteur: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 2, derde lid, onderdeel *b*, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Gegevens deze versie:

Bron:	13-01-2000, Stcrt. 11. Iwtr: 19-01-2000 met twk 01-01-1998
Regelingnummer:	WJZ/JZ99006944
Eerste ministerie:	Economische Zaken
Wetsfamilie:	Algemene wet bestuursrecht
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Besluit mandaat en machtiging Belastingdienst/Douane inzake anti-dumpingheffingen en compenserende heffingen EZ
Artikel 2

1. Aan inspecteurs wordt mandaat verleend tot:
a. het vaststellen van de uitnodiging tot betaling ter zake van anti-dumpingheffingen of compenserende heffingen en tot het geven van de beschikking ter zake van anti-dumpingheffingen of compenserende heffingen, als bedoeld in de artikelen 22*a*, tweede lid, en 22*c* van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;
b. het beslissen op bezwaarschriften, gericht tegen besluiten als bedoeld onder *a*.
2. De Minister kan bepalen dat een inspecteur niet eerder beslist op een bezwaarschrift dan na voorafgaande instemming van de Minister.
3. Een inspecteur neemt geen beslissing op een bezwaarschrift indien het besluit waartegen het bezwaar zich richt door hem krachtens mandaat is genomen.

Gegevens deze versie:

Bron:	13-01-2000, Stcrt. 11. Iwtr: 19-01-2000 met twk 01-01-1998
Regelingnummer:	WJZ/JZ99006944
Eerste ministerie:	Economische Zaken
Wetsfamilie:	Algemene wet bestuursrecht
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Besluit mandaat en machtiging Belastingdienst/Douane inzake anti-dumpingheffingen en compenserende heffingen EZ
Artikel 3

Inspecteurs worden tevens gemachtigd tot:
a. het opmaken van het aanslagbiljet als bedoeld in artikel 108, eerste lid, van de Douaneregeling;
b. het voeren van verweer in de gevallen waarin beroep is ingesteld tegen een beslissing op een bezwaarschrift die door een inspecteur namens de Minister is genomen.

Gegevens deze versie:

Bron:	13-01-2000, Stcrt. 11. Iwtr: 19-01-2000 met twk 01-01-1998
Regelingnummer:	WJZ/JZ99006944
Eerste ministerie:	Economische Zaken
Wetsfamilie:	Algemene wet bestuursrecht
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Besluit mandaat en machtiging Belastingdienst/Douane inzake anti-dumpingheffingen en compenserende heffingen EZ
Artikel 6

1. In elk op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel *a*, genomen besluit wordt vermeld dat degene wiens belang rechtstreeks bij het besluit betrokken is binnen 6 weken na de dag van verzending van het besluit een gemotiveerd bezwaarschrift kan indienen bij de Minister per adres van de inspecteur die dat besluit namens de Minister heeft genomen.
2. In elke beslissing op een bezwaarschrift wordt vermeld dat degene wiens belang rechtstreeks bij het besluit betrokken is binnen 6 weken na de dag van verzending van het besluit een gemotiveerd beroepschrift kan indienen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, Postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage.

Gegevens deze versie:

Bron:	13-01-2000, Stcrt. 11. Iwtr: 19-01-2000 met twk 01-01-1998
Regelingnummer:	WJZ/JZ99006944
Eerste ministerie:	Economische Zaken
Wetsfamilie:	Algemene wet bestuursrecht
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 2 Braziliaanse regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Braziliaanse zijde de volgende regeling getroffen:

1. Braziliaanse belasting

Volgens de Braziliaanse wetgeving:
a. zijn dividenden betaald aan buitenlandse natuurlijke personen en lichamen vanaf 1 januari 1993 onderworpen aan een bronheffing van 15 percent. Voordien bedroeg die bronheffing 25 percent en werd daarenboven een aanvullende bronbelasting geheven voor zover de dividenduitkering 12 percent van het aandelenkapitaal overtrof;
b. is interest betaald aan niet-inwoners van Brazilië onderworpen aan een bronheffing van 25 percent;
c. zijn royaltybetalingen gedaan aan niet-inwoners van Brazilië onderworpen aan een bronheffing van 25 percent.

2. Wijze waarop met betrekking tot dividenden, interest en royalty's de vermindering of vrijstelling wordt verleend

De in artikel 1 vermelde vrijstelling en verminderingen worden in Brazilië in beginsel bij de bron verleend. Daartoe dient de Braziliaanse schuldenaar van de inkomsten aan zijn betaalkantoor mede te delen dat de in Nederland wonende genieter van de dividenden, interest of royalty's op grond van de Nederlands-Braziliaanse belastingovereenkomst gerechtigd is die inkomsten te ontvangen:
- onder inhouding van Braziliaanse belasting naar het in de Overeenkomst neergelegde percentage in de gevallen genoemd in artikel 1, onderdelen *a*, *c*, *d*, *e* en *f*;
- zonder inhouding van Braziliaanse belasting in het geval genoemd in artikel 1, onderdeel *b*.
Het betaalkantoor van de schuldenaar van de dividenden, interest en royalty's moet er voor zorgdragen dat een kopie van het document van ontvangst van de dividenden, interest of royalty's aan de genieter van die inkomsten wordt gegeven.

3. Verzoek om teruggaaf, indien te veel Braziliaanse belasting is ingehouden

In gevallen waarin in afwijking van het bepaalde in het tweede lid bij de uitbetaling van de dividenden, interest of royalty's ten onrechte of te veel Braziliaanse belasting is ingehouden, kan de Nederlandse genieter van die inkomsten of zijn gemachtigde zich met een verzoek om teruggaaf van hetgeen ten onrechte of te veel is ingehouden wenden tot de Braziliaanse belastingautoriteit die bevoegd is ten aanzien van het betaalkantoor dat voornoemde inkomsten aan de Nederlandse genieter heeft uitbetaald. De naam en het adres van vorenbedoelde Braziliaanse belastingautoriteit dient de Nederlandse genieter van de dividenden, interest of royalty's te vragen aan het Braziliaanse betaalkantoor.
Het verdient aanbeveling in het verzoek om teruggaaf, gesteld in de Engelse of Portugese taal, de volgende gegevens te verstrekken:
a. de naam en het adres van de Braziliaanse schuldenaar van de dividenden, interest of royalty's;
b. de datum(s) van betaalbaarstelling van de dividenden, interest of royalty's, de brutobedragen van de dividenden, interest of royalty's en de bedragen van de daarop ingehouden Braziliaanse belasting.

4. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

Verzoeken om teruggaaf moeten worden ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven (onderdeel 2*a* van het Protocol).

5. Woonplaatsverklaring

De in Nederland wonende gerechtigde tot de dividenden, interest of royalty's behoeft geen

woonplaatsverklaring over te leggen. In het geval dat deze verklaring toch zou worden gevraagd, kan de desbetreffende inwoner van Nederland zich wenden tot de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is, met het verzoek de gevraagde woonplaatsverklaring af te geven.
Verklaard dient te worden dat de gerechtigde tot de dividenden, interest of royalty's inwoner van Nederland is/was in de zin van artikel 4, van de op 8 maart 1990 tussen Nederland en Brazilië gesloten Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting.
Aangenomen moet worden dat de over te leggen woonplaatsverklaring niet in de Nederlandse taal zal kunnen worden gesteld, doch dat een verklaring in de Engelse of Portugese taal voor de Braziliaanse autoriteiten aanvaardbaar zal zijn.
In de Engelse taal zal de verklaring kunnen luiden als volgt:
The undersigned, Inspector of the Local Office of the Tax and Customs Administration at ... certifies that ... (name and address of the applicant) on the payabledate(s) of the dividends/interest/royalty's concerned is/was a resident of the Netherlands within the meaning of Article 4 of the Convention between the Netherlands and Brazil for the avoidance of double taxation.
De gedateerde en ondertekende verklaring zal voorzien zijn van het officiële stempel van de desbetreffende eenheid van de Belastingdienst.

6. Overmaking vanuit Brazilië naar Nederland of naar een ander land

Inwoners van Nederland die Braziliaanse dividenden, interest of royalty's naar Nederland of naar een ander land willen overmaken, moeten daarvoor toestemming ontvangen van de Braziliaanse Centrale Bank. Op een diskette is aangegeven welke documenten en welke gegevens voor het verkrijgen van die toestemming moeten worden verstrekt. Deze diskette is verkrijgbaar bij de Braziliaanse Centrale Bank in Brasilia alsmede bij haar bijkantoren in de hoofdstad van de staten die deel uitmaken van de Federatieve Republiek Brazilië. Ook kan contact worden opgenomen met FIRCE/Consultoria de Investimentos, Fax (061)226-3441.
Door de Braziliaanse Centrale Bank wordt, alvorens de toestemming tot overmaking wordt verleend, nagegaan of de inkomsten op de juiste wijze aan belastingheffing zijn onderworpen.
De Federale Braziliaanse belastingautoriteiten delen op een daartoe gedaan verzoek met betrekking tot inkomsten verkregen ter zake van een lange termijn lening aan de Braziliaanse Centrale Bank mede of die inkomsten wel of niet van belastingheffing zijn vrijgesteld.

Gegevens deze versie:

Bron:	06-03-1995, Stcrt. 52. Iwtr: 16-03-1995
Regelingnummer:	IFZ95/282M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Braziliaanse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Brazilië
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Britse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk

Artikel 2 Britse regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Britse zijde de volgende regeling getroffen:

a. Algemeen

Ten einde de in artikel 1 vermelde "tax credit" ter zake van dividenden, alsmede de vrijstellingen van belasting ter zake van interest, royalty's, pensioenen en lijfrenten te genieten, dient de belanghebbende inwoner van Nederland de daartoe vastgestelde formulieren te gebruiken. Ook voor het aanvragen van de persoonlijke aftrekken en verminderingen, bedoeld onder artikel 1, onderdeel *d* hiervoor, is een formulier vastgesteld.
Er bestaan in het algemeen voor elke soort van opbrengsten twee soorten van formulieren: het ene moet worden gebruikt door natuurlijke personen, het andere door lichamen.
De formulieren moeten in tweevoud worden opgemaakt.
De formulieren bevatten aanwijzingen over de wijze van invullen en indienen, alsmede over de bescheiden welke moeten worden overgelegd.
Door de belastingdienst van het Verenigd Koninkrijk is voorts een toelichtingsblad uitgegeven, onder de naam "Formulier Neth 5" (Engelse benaming: "Form Neth 5"). Daarin worden de aanspraken die inwoners van Nederland met betrekking tot de belastingen van het Verenigd Koninkrijk aan de Overeenkomst kunnen ontlenen, opgesomd en wordt een uiteenzetting gegeven over de voorwaarden waaraan voor het geldend maken van die aanspraken moet worden voldaan, alsmede over de gang van zaken met betrekking tot de invulling en verdere behandeling van de voorgeschreven formulieren.

b. Verkrijging van de "tax credit" ter zake van dividenden

Te gebruiken formulieren:
"Neth 5/Natuurlijke Persoon/Credit" (Engelse benaming: "Neth 5/Individual/Credit)" en "Neth 5/Lichaam/Credit" (Engelse benaming: "Neth 5/Company/Credit").
Indien het gaat om een eerste verzoek van de belanghebbende om toekenning van de "tax credit", moeten de beide exemplaren van het formulier worden aangeboden aan de inspecteur binnen wiens ambtsgebied de belanghebbende woont of gevestigd is.
De vorenbedoelde inspecteur voorziet het eerste (het Engelstalige) exemplaar van het formulier van de vereiste woonplaatsbevestiging en zendt dit exemplaar met de eventueel overgelegde bijlage(n) door tussenkomst van de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland naar de Inland Revenue, Financial Intermediaries and Claims Office, Fitz Roy House. PO Box 46, Nottingham, NG2 1BD, England. Het andere (het Nederlandstalige) exemplaar van het formulier wordt door de inspecteur behouden, nadat hij daarop heeft vermeld de datum van doorzending van het Engelstalige exemplaar naar de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland.
Bij volgende verzoeken om toekenning van de "tax credit" behoeven de formulieren niet meer aan de Nederlandse belastingdienst te worden aangeboden, doch moeten de beide exemplaren van het formulier te zamen door de aanvrager worden toegezonden aan de Inland Revenue, Financial Intermediaries and Claims Office, Fitz Roy House. PO Box 46, Nottingham, NG2 1BD, England.
Zowel in het ene als in het andere geval (eerste verzoek of volgende verzoeken) moeten bij het formulier de originele verklaringen ter zake van de "tax credit" ("tax credit certificates") worden gevoegd.
Een "tax credit certificate" kan bestaan uit het navolgende:
(i) Een verklaring door de dividendbetalende maatschappij ("dividend certificate"). Deze kan worden voorgedrukt op de souches van de door de maatschappij afgegeven dividend-cheques, dan wel worden gesteld op het officiële formulier R 185A (1973).
(ii) Indien een onder (i) bedoeld dividend wordt ontvangen door een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde bank of andere tussenpersoon, die daarin voor haar cliënten optreedt, verstrekt deze bank aan iedere cliënt aan wie zij het dividend doorbetaalt, een "subsidiary tax credit certificate", op het officiële formulier R 189K, dan wel op een eigen formulier dat vooraf door

de belastingdienst van het Verenigd Koninkrijk is goedgekeurd.
(iii) Indien een onder (i) bedoeld rechtstreeks door de maatschappij betaald dividend, dan wel een onder (ii) bedoeld door een bank in het Verenigd Koninkrijk doorbetaald dividend, wordt ontvangen door een in Nederland (of in ander land) gevestigde bank of andere tussenpersoon, die daarin voor haar cliënten optreedt, verstrekt zulk een in Nederland (of in een ander land) gevestigde bank aan iedere cliënt aan wie zij het dividend doorbetaalt, een "subsidiary tax certificate", op het officiële formulier R 189M, dan wel op een eigen formulier dat vooraf door de belastingdienst van het Verenigd Koninkrijk is goedgekeurd. Hiertoe dient de bank zich te wenden tot: Inland Revenue Claims Branch, St. John's House, Merton Road, BOOTLE, Merseyside, L69 9BB, England.
De desbetreffende bank dient aanstonds het door haar ontvangen "certificate" (de zgn. "block vouchers", betrekking hebbend op het totale voor haar cliënten ontvangen dividend en bestaande uit hetzij het onder (i) bedoelde formulier R 185A (1973) of de daarvoor in de plaats tredende souche van de dividend-cheque, hetzij het onder (ii) bedoelde formulier R 189K of het daarvoor in de plaats tredende eigen formulier van de in het Verenigd Koninkrijk gevestigde bank) aan de Inland Revenue, Financial Intermediaries and Claims Office, Fitz Roy House. PO Box 46, Nottingham, NG2 1BD, England op te zenden, onder verwijzing naar de aanduiding FD 11038 B/V. Het Financial Intermediaries and Claims Office aanvaardt geen "subsidiary tax credit certificates", afgegeven door een niet in het Verenigd Koninkrijk gevestigde tussenpersoon, indien niet vooraf het originele "certificate" (de zgn. "block voucher") aan hem is overgelegd.
Uit het bovenstaande blijkt dat een door een inwoner van Nederland bij zijn formulier "Neth 5/Natuurlijke Persoon/Credit" of "Neth 5/Lichaam/Credit" te voegen "tax credit certificate" kan bestaan uit:
- een door een in Nederland (of in een ander land) gevestigde bank afgegeven "subsidiary tax credit certificate", op formulier R 189M of op een eigen formulier van de bank, indien hij het dividend ontvangt door tussenkomst van die bank;
- een door een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde bank afgegeven "subsidiary tax credit certificate", op formulier R 189K of op een eigen formulier van de bank, indien hij het dividend rechtstreeks van de in het Verenigd Koninkrijk gevestigde bank ontvangt;
- een door de dividendbetalende maatschappij afgegeven "dividend certificate", op formulier R 185A (1973) dan wel op de souche van de dividendcheque, indien hij het dividend rechtstreeks van deze maatschappij ontvangt.

c. Mogelijkheid voor bepaalde Nederlandse lichamen de "tax credit" te ontvangen tegelijk met de uitbetaling van het dividend

Te gebruiken formulier:
"Neth 7/Credit".
Voor een Nederlands lichaam, als hiervoor onder artikel 1, onderdeel *a*2, bedoeld, staat de mogelijkheid open de (halve) "tax credit" waarop het aanspraak heeft, tegelijk met de uitbetaling van het dividend waarop de "tax credit" betrekking heeft, te ontvangen. Daartoe dient - uiteraard vóór de uitbetaling van het dividend - een formulier "Neth 7/Credit" te worden ingediend.
In het algemeen dient voor iedere uitbetaling van dividend opnieuw een formulier te worden ingezonden. In verband echter met een op het formulier voorkomende vraag, luidende: "Bestaat de verwachting dat in de komende 3 jaren zich enigerlei wijziging in de bovenvermelde omstandigheden zal voordoen?", mag worden aangenomen dat, bij ontkennende beantwoording van deze vraag het Financial Intermediaries and Claims Office zal kunnen beslissen dat voor dividenden, betaalbaar te stellen in een bepaalde periode, geen nieuw formulier behoeft te worden ingediend.
Indien het gaat om een eerste verzoek van het belanghebbende lichaam om toekenning van de "tax credit", moeten de beide exemplaren van het formulier worden aangeboden aan de inspecteur binnen wiens ambtsgebied het lichaam is gevestigd.
De vorenbedoelde inspecteur voorziet het eerste (het Engelstalige) exemplaar van het formulier van de vereiste woonplaatsbevestiging en zendt dit exemplaar met de eventueel overgelegde bijlage(n) door tussenkomst van de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland naar de Inland Revenue, Financial Intermediaries and Claims Office, Fitz Roy House. PO Box 46, Nottingham, NG2 1BD, England. Het andere (het Nederlandstalige) exemplaar van het formulier wordt door de

inspecteur behouden, nadat hij daarop heeft vermeld de datum van doorzending van het Engelstalige exemplaar naar de inspecteur van de Belastingdienst/ Particulieren/Ondernemingen buitenland.
Bij volgende verzoeken om toekenning van de "tax credit" behoeven de formulieren niet meer aan de Nederlandse belastingdienst te worden aangeboden, doch moeten de beide exemplaren van het formulier te zamen door het lichaam dat de aanvraag doet worden toegezonden aan de Inland Revenue, Financial Intermediaries and Claims Office, Fitz Roy House. PO Box 46, Nottingham, NG2 1BD, England.

d. Verkrijging van de vrijstelling van belasting op interest en royalty's, afkomstig uit het Verenigd Koninkrijk, alsmede - voor natuurlijke personen - op bepaalde pensioenen en lijfrenten, afkomstig uit het Verenigd Koninkrijk

Te bezigen formulieren:
"Neth 5/Natuurlijke Persoon" (Engelse benaming: "Neth 5/Individual") en "Neth 5/Lichaam" (Engelse benaming: "Neth 5/Company").
De genoemde formulieren kunnen worden gebruikt zowel voor een verzoek om teruggaaf van ingehouden belasting, als voor een verzoek om vrijstelling van belasting bij de bron.
Met betrekking tot couponrente van obligaties kunnen de formulieren echter uitsluitend voor een verzoek om teruggaaf van ingehouden belasting worden gebezigd.
In verband met een op het formulier voorkomende vraag, luidende: "Indien u in de onderstaande verklaring aanspraak maakt op vrijstelling bij de bron van income tax van het Verenigd Koninkrijk, bestaat dan de verwachting dat er gedurende de eerstkomende 3 jaren enigerlei verandering in de bovenvermelde omstandigheden zal optreden?" mag worden aangenomen dat, bij de ontkennende beantwoording van deze vraag, het Financial Intermediaries and Claims Office zal kunnen beslissen dat voor de in het formulier genoemde inkomsten, die in een bepaalde periode betaalbaar zullen worden, geen nieuw formulier behoeft te worden ingediend.
Indien het gaat om een verzoek om teruggaaf van ingehouden belasting, moeten de originele bewijzen van inhouding van belasting bij het formulier worden gevoegd.
De beide exemplaren van het formulier moeten in alle gevallen worden aangeboden aan de inspecteur binnen wiens ambtsgebied de belanghebbende woont of gevestigd is.
De vorenbedoelde inspecteur voorziet het eerste (het Engelstalige) exemplaar van het formulier van de vereiste woonplaatsbevestiging en zendt dit exemplaar met de eventueel overgelegde bijlage(n) door tussenkomst van de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland naar de Inland Revenue, Financial Intermediaries and Claims Office, Fitz Roy House. PO Box 46, Nottingham, NG2 1BD, England.
Het andere (het Nederlandstalige) exemplaar van het formulier wordt door de inspecteur behouden, nadat hij daarop heeft vermeld de datum van doorzending van het Engelstalige exemplaar naar de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland.

e. Verkrijging van persoonlijke aftrekken en verminderingen ingevolge artikel 27, tweede lid, van de Overeenkomst

Te gebruiken formulier: R43 (Foreign).
Bij het formulier is een uitgebreide toelichting gevoegd (R43 (Ins.)). Het formulier zelf en de toelichting luiden uitsluitend in de Engelse taal.
De aanvrager dient het formulier aan te bieden aan de inspecteur binnen wiens ambtsgebied hij woont. De inspecteur voorziet het formulier van de vereiste bevestiging en zendt het vervolgens door tussenkomst van de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland naar de "Inland Revenue Claims Branch" in het Verenigd Koninkrijk.
De aanvraag op een formulier R43 (Foreign) kan pas worden ingediend nadat het totale inkomen van het belastingjaar (lopende van 6 april tot en met 5 april daaropvolgende) is ontvangen. Indien de aan belasting van het Verenigd Koninkrijk onderworpen inkomsten toekomen aan een gehuwde vrouw die bij haar man woont, moet de man het verzoek indienen.

Een natuurlijke persoon die aan de belasting van het Verenigd Koninkrijk onderworpen inkomsten geniet, ter zake waarvan hij aanspraak heeft op de in dit onderdeel bedoelde persoonlijke aftrekken en verminderingen, en die tevens van belasting van het Verenigd Koninkrijk vrijgestelde inkomsten in de vorm van interest, royalty's, pensioen of lijfrente geniet, kan naar keuze de aanspraak op vrijstelling van laatstbedoelde inkomsten geldend maken door middel van het jaarlijkse verzoek met betrekking tot de persoonlijke aftrekken en verminderingen (formulier R43 (Foreign)), in plaats van dit te doen door middel van de indiening van een formulier "Neth 5/Natuurlijke Persoon" (Zie artikel 2, onderdeel *d*)). Aanspraken ter zake van dividenden moeten echter niet in het formulier R43 (Foreign) worden opgenomen, doch in een afzonderlijk formulier (Zie artikel 2, onderdeel *b*, hiervoor). Een natuurlijk persoon die inwoner van Nederland is en wiens uit het Verenigd Koninkrijk afkomstige inkomen uitsluitend bestaat uit dividenden, interest of royalty's (of uitsluitend uit een samenstel daarvan) kan voor de belastingheffing in het Verenigd Koninkrijk geen aanspraak maken op de in dit onderdeel bedoelde persoonlijke aftrekken en verminderingen (artikel 27, vierde lid).

Gegevens deze versie:

Bron:	24-01-1995, Stcrt. 24. Iwtr: 04-02-1995
Regelingnummer:	IFZ95/91M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Britse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 11-07-1994, Stcrt. 135. Iwtr: 21-07-1994

Bron: 03-03-1992, Stcrt. 44. Iwtr: 05-03-1992

Bron: 16-07-1990, Stcrt. 135. Iwtr: 01-01-1991

Deense uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Denemarken

Artikel 2 Deense regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Deense zijde de volgende regeling getroffen:

1. Dividenden

a. Teruggaafprocedure

Volgens de huidige Deense wetgeving zijn dividenden onderworpen aan een bronbelasting van 30%.
Als algemene regel geldt dat de Deense belasting bij de uitbetaling van de dividenden ten volle wordt ingehouden. De belanghebbende inwoner van Nederland kan om teruggaaf van de op grond van de Overeenkomst niet verschuldigde belasting verzoeken. Daartoe moet een formulier U 20 X in drievoud worden ingevuld en ondertekend en vervolgens worden voorzien van een verklaring omtrent de uitbetaling van de dividenden door de instantie (de vennootschap zelf, een financiële instelling of enige andere instelling) die de dividenden heeft uitbetaald. Het derde exemplaar van het formulier wordt door de belanghebbende inwoner van Nederland behouden. De beide andere exemplaren van het formulier moeten door de belanghebbende inwoner van Nederland worden gezonden aan de inspecteur van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is.
Vorenbedoelde inspecteur voorziet het eerste exemplaar van het ingediende formulier van de vereiste verklaring omtrent de woonplaats van de belanghebbende en draagt zorg voor doorzending van dit exemplaar naar het Told * Skat Ottiliavej, Ottiliavej 18 B, DK - 2500 Valby, Denemarken. Het tweede exemplaar van het formulier blijft bij hem berusten.

b. Vrijstellingsprocedure

In afwijking van de in onderdeel *a* hiervoor vermelde algemene regel kan een natuurlijke persoon die inwoner is van Nederland de uit de Overeenkomst voortvloeiende vermindering van Deense belasting als bedoeld in artikel 1, onderdeel *a*, reeds aan de bron verkrijgen. Daartoe dient de belanghebbende inwoner van Nederland zijn/haar Deense aandelen aan te houden op een rekening bij een bank of een financiële instelling in Denemarken en deze rekening te laten registreren bij de Deense effectencentrale "Værdipapircentralen".
Vervolgens dient de belanghebbende inwoner van Nederland aan vorenbedoelde Deense bank of financiële instelling een ingevuld en ondertekend formulier F. 55 (E) over te leggen dat voorzien moet zijn van de vereiste verklaring omtrent de woonplaats door de Inspecteur van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij/zij woont. Op grond van dit gecertificeerde formulier F. 55 (E), dat in het algemeen een geldigheidsduur heeft van 5 jaar, mag de desbetreffende Deense bank of financiële instelling het dividend uitbetalen onder inhouding van het verdragstarief (15%).

2. Interest

Van Deense zijde zijn voor interest geen uitvoeringsvoorschriften vastgesteld, aangezien van deze inkomsten in Denemarken geen bronbelasting wordt geheven.

3. Royalty's

Volgens de huidige Deense wetgeving zijn royalty's onderworpen aan een bronbelasting van 30%.
Op grond van de Deense wettelijke bepalingen is de in Denemarken wonende of gevestigde schuldenaar van royalty's verplicht deze bronbelasting op de verschuldigde bedragen in te houden.
De belanghebbende inwoner van Nederland die vanuit Denemarken royalty's ontvangt en die op grond van de Overeenkomst aanspraak heeft op vrijstelling van Deense belasting op royalty's, kan echter de inhouding van die belasting voorkomen door gebruik te maken van een formulier U 79. Dit formulier moet de belanghebbende inwoner van Nederland, na

invulling en ondertekening, zenden aan de inspecteur van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij/zij woont of gevestigd is.
Nadat hij/zij het formulier U 79, voorzien van de vereiste bevestiging, van vorenbedoelde inspecteur heeft terugontvangen, moet hij/zij dit formulier rechtstreeks zenden aan het Told * Skat Ottiliavej, Ottiliavej 18 B, DK-2500 Valby, Denemarken. Hierna vindt de uitbetaling van de royalty's plaats zonder inhouding van Deense belasting.

4. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

Een verzoek om teruggaaf van belasting moet ingevolge de Deense nationale bepalingen worden ingediend uiterlijk binnen een tijdvak van 20 jaar nadat zij is ingehouden.

5. Verkrijgbaarheid van de formulieren

Exemplaren van de formulieren F. 55 (E), U 20 X en U 79 zijn op aanvraag verkrijgbaar, in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in Denemarken bij het Toldog Skatteregion - Kobenhavn 1 (City), Materieldepotet, bygn. D, Strandgade 100, 1401 Kobenhavn K.

Gegevens deze versie:

Bron:	09-06-1997, Stcrt. 112. Iwtr: 19-06-1997
Regelingnummer:	IFZ97/651M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Deense uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Denemarken
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-04-1995, Stcrt. 81. Iwtr: 28-04-1995

Douane-regeling hoofdkwartier AFCENT
Hoofdstuk I. Algemeen
Artikel 2 Begripsbepalingen

In deze regeling wordt verstaan onder:
a. *AFCENT:* Headquarters Allied Forces Central Europe, de nationale ondersteunende eenheden, de Franse Militaire Missie bij Headquarters AFCENT, en de AFCENT International School, onder de voorwaarde dat, voor de uitwerking van deze regeling, alle bovengenoemde eenheden en organisaties zich onderwerpen aan de controle van de commandant van AFCENT (CINCENT) en gehouden zijn de AFCENT-voorschriften na te komen;
b. *AFCENT-personeel:*
1. Militair personeel verbonden aan AFCENT, zoals nader omschreven in artikel 3, onder *a,* van het Hoofdkwartierenprotocol;
2. burgerpersoneel verbonden aan AFCENT, zoals nader omschreven in artikel 3, onder *b,* aanhef en onder (i) van het Hoofdkwartierenprotocol;
3. burgerpersoneel in dienst van AFCENT, zoals nader omschreven in artikel 3, onder *b,* aanhef en onder (ii) van het Hoofdkwartierenprotocol;
indien en voor zolang dit personeel zich voor de uitoefening van de dienst op het Nederlandse grondgebied bevindt;
c. *gezinsleden:* de echtgeno(o)t(e) van een lid van het AFCENT-personeel, of kinderen daarvan, die van hem of haar afhankelijk zijn voor hun levensonderhoud, indien en voor zolang deze gezinsleden zich op het Nederlandse grondgebied bevinden in verband met de uitoefening van de dienst van de echtgenoot of ouder;
d. *geldig identiteitsbewijs:* een geldige persoonlijke identiteitskaart afgegeven door AFCENT aan AFCENT-personeel, die is voorzien van naam, datum en plaats van geboorte, nationaliteit, rang, eventueel nummer, foto en geldigheidsduur; voor burgerpersoneel dient op het identiteitsbewijs voorts te zijn aangegeven dat het personeel de internationale status bezit;
e. *AFCENT-winkels:* ruimten waarin belastingvrije goederen mogen worden verkocht, waaronder, onder de daarvoor gestelde voorwaarden, gerantsoeneerde goederen;
f. *kantines, restaurants en clubs:* ruimten waarin en organisaties door wie belastingvrije goederen slechts mogen worden verkocht voor consumptie ter plaatse, waaronder, onder de daarvoor gestelde voorwaarden, gerantsoeneerde goederen;
g. *rantsoenkaart:* een officieel, niet overdraagbaar certificaat, verstrekt door AFCENT aan instanties die gemachtigd zijn tot afgifte daarvan aan degenen die gerantsoeneerde goederen mogen kopen;
h. *ministerie:* ministerie van Financiën, directie Douane;
i. *inspecteur:* de inspecteur der invoerrechten en accijnzen;
j. *ambtenaren:* inzake de invoerrechten en accijnzen bevoegde ambtenaren van 's rijks Belastingdienst;
k. *ontbieder:* een militaire eenheid of een door AFCENT aangewezen niet militair geadresseerde;
l. *toegelaten geadresseerde voor militaire goederen:* een ontbieder op een aangewezen plaats van bestemming aan wie een vergunning is verleend om rechtstreeks goederen te ontvangen die zijn onderworpen aan douanecontrole;
m. *belastingen:* het invoerrecht en heffingen van gelijke werking zoals landbouwheffingen, alsmede de omzetbelasting, de bijzondere verbruiksbelastingen van personenauto's en motorrijwielen en de accijnzen;
n. *voorwaardelijke vrijstelling van belastingen:* voorwaardelijke vrijstelling van belastingen, in de zin van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) alsmede de daarop berustende wettelijke bepalingen en nadere voorschriften.

Gegevens deze versie:

Bron:	21-04-1989, Stcrt. 80. Iwtr: 01-05-1989
Regelingnummer:	89-430
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Douane-regeling hoofdkwartier AFCENT
Soort regeling:	Ministeriële regeling

Documenttype: Artikel

Douaneregeling
Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen
Artikel 1

1. De vordering ten behoeve van de visitatie van een schip:
a. tot het doen vaart verminderen of bijdraaien, indien het schip zich bevindt in zee, in een zeegat of op een meer,
b. tot het doen stilhouden of aanleggen, indien het schip zich elders bevindt dan in zee, in een zeegat of op een meer, wordt gedaan in duidelijke en op het schip goed verstaanbare bewoordingen. Hierbij kan gebruik worden gemaakt van radiotelefonie of een dergelijk hulpmiddel. Bij de vordering wordt meegedeeld dat deze wordt gedaan door de douane.
2. De inspecteur die de vordering doet, dient, indien hij geen gebruik maakt van radiotelefonie of een dergelijk hulpmiddel en hij zich niet bevindt op een vaartuig van de Belastingdienst/Douane dat als zodanig kenbaar is, in uniform te zijn of vergezeld te zijn van een inspecteur in uniform of een politieambtenaar in uniform.
3. Een vaartuig van de Belastingdienst/Douane is als zodanig kenbaar indien het een vlag voert met daarop duidelijk zichtbaar "DOUANE" in witte letters of indien een op andere wijze op dat vaartuig aangebracht opschrift "DOUANE" duidelijk zichtbaar is.

Opmerkingen:
Deze regeling treedt tegelijk in werking met de Douanewet (02-11-1995, Stb. 553).

Gegevens deze versie:

Bron:	10-05-1996, Stcrt. 94. Iwtr: 01-06-1996
Bron iwtr:	16-04-1996, Stb. 246
Regelingnummer:	WD96/402
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
	Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap
	Wet op de accijns
	Wet op de omzetbelasting 1968
	Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Afbeelding 1

Afbeelding 2

Afbeelding 3

Afbeelding 4

Afbeelding 5

Afbeelding 6

Tekstcorrectie:
varkensver lees: varkensvet

Gegevens deze versie:

Bron:	13-12-1999, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2000
Regelingnummer:	WD99/2151M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen Douanewet Invorderingswet 1990 Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap Wet op de accijns Wet op de omzetbelasting 1968 Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Bijlage

Gegevens historische versies:
Bron: 28-01-1998, Stcrt. 20. Iwtr: 01-02-1998

Bron: 10-05-1996, Stcrt. 94. Iwtr: 01-06-1996
Bron iwtr: 16-04-1996, Stb. 246.
Deze regeling treedt tegelijk in werking met de Douanewet (02-11-1995, Stb. 553).
Deze bijlage is gepubliceerd in een supplement bij Stcrt. 102 van 31-05-1996.

Voetnoten:
1) Dient dezelfde instantie te zijn als die waarbij m.b.t. de goederen eerder zekerheid is gesteld.

2) Doorhalen hetgeen niet van toepassing is.

Artikel 2 Duitse regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Duitse zijde de volgende regeling getroffen:

a. Dividenden

Volgens de Duitse wetgeving zijn dividenden die door Duitse vennootschappen aan niet-inwoners worden betaald, onderworpen aan een bronheffing van 25% (Kapitalertragsteuer). Ook is aan een bronheffing van 25% onderworpen interest uit converteerbare obligaties en winstdelende obligaties. Bij de uitbetaling is de Duitse schuldenaar van de dividenden en de voormelde interest verplicht de volle belasting in te houden en af te dragen aan het bevoegde "Finanzamt". De Nederlandse gerechtigde tot de opbrengsten moet, indien hij aanspraak wil maken op vermindering van belasting, een verzoek om teruggave van de volgens de Overeenkomst te veel ingehouden Kapitalertragsteuer indienen. Het verzoek om teruggave van die belasting moet door de belanghebbende inwoner van Nederland worden gedaan op een daartoe ingesteld formulier "DBA/NL/Div." (Verzoek om teruggaaf van de Duitse ingehouden belasting op kapitaalopbrengsten overeenkomstig de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belastingheffing tussen de Bondsrepubliek Duitsland en het Koninkrijk der Nederlanden). Nadat de verzoeker de drie exemplaren van het formulier heeft ingevuld en ondertekend, bewaart hij het derde exemplaar als afschrift en zendt hij de exemplaren 1 en 2 aan de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. Vorenbedoelde inspecteur houdt het eerste exemplaar achter voor het dossier van de verzoeker en geeft het tweede exemplaar, nadat hij daarop de vereiste verklaring heeft gesteld, aan de verzoeker terug. De verzoeker moet dit exemplaar met de bewijsstukken (de aard van de bij te voegen bewijsstukken is in de toelichting op de achterzijde van het derde exemplaar van het formulier vermeld) toezenden aan het "Bundesamt für Finanzen", D-53221 Bonn. Van deze instantie ontvangt de verzoeker het bedrag van de teruggaaf. In afwijking van de hiervoor vermelde teruggaafprocedure kan de belanghebbende inwoner van Nederland die deelnemingsdividend ontvangt als bedoeld in onderdeel *a*, eerste alinea, tweede volzin, van voormeld artikel 1 de uit de Overeenkomst voortvloeiende vermindering van Duitse Kapitalertragsteuer reeds aan de bron verkrijgen. Daartoe dient de belanghebbende inwoner van Nederland gebruik te maken van het formulier "DBA/Allg. Freist./Div." (Antrag auf Teilfreistellung von der deutschen Abzugssteuer von Kapitalerträgen nach §50*d* Einkommensteuergesetz (EStG) in Verbindung mit §44*d* EStG bzw. nach dem Doppel-besteuerungsabkommen der Bundesrepublik Deutschland mit ...). Nadat de verzoeker de drie exemplaren van het formulier heeft ingevuld en ondertekend, bewaart hij het derde exemplaar als afschrift en zendt hij de exemplaren 1 en 2 aan de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. Vorenbedoelde inspecteur houdt het eerste exemplaar achter voor het dossier van de verzoeker en geeft het tweede exemplaar, nadat hij daarop de vereiste verklaring heeft gesteld, aan de verzoeker terug. De verzoeker moet dit exemplaar met de bewijsstukken (de aard van de bij te voegen bewijsstukken is in de toelichting bij het formulier vermeld) toezenden aan het "Bundesamt für Finanzen", D-53221 Bonn. Van deze instantie ontvangt de verzoeker een vrijstellingsbeschikking, die hij vervolgens moet zenden aan de Duitse schuldenaar van de dividenden. Op basis van deze vrijstellingsbeschikking mag de Duitse schuldenaar de dividenden uitbetalen onder inhouding van Duitse Kapitalertragsteuer naar ten hoogste het in de Overeenkomst neergelegde percentage. De door het "Bundesamt für Finanzen" afgegeven vrijstellingsbeschikking geldt voor een periode van ten hoogste drie jaar en wordt slechts afgegeven onder de voorwaarde dat de aanvrager of zijn gemachtigde binnen 5 maanden na het verstrijken van een jaar waarvoor de vrijstelling geldt, het "Bundesamt für Finanzen" mededeling doet van de in het desbetreffende jaar ontvangen dividenden.
Het hiervoor vermelde formulier "DBA/Allg. Freist./Div." mag overigens ook worden gebruikt door inwoners van Nederland die vanuit de Bondsrepubliek Duitsland deelnemingsdividenden ontvangen die voldoen aan de voorwaarden van de EG-richtlijn (moeder-dochterrichtlijn) van 23 juli 1990, nr. 90/435, of die vanuit de Bondsrepubliek Duitsland deelnemingsdividenden ontvangen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 44*d* van de Duitse

Einkommensteuergesetz (EStG) (deelneming, op basis van wederkerigheid, van 10% gedurende een ononderbroken periode van ten minste 12 maanden voor het tijdstip van het ontstaan van de verschuldigdheid van de Kapitalertragsteuer over de dividenden).

b. Royalty's

Krachtens par. 50*a*, vierde lid, van de Duitse wet op de inkomstenbelasting zijn royalty's en soortgelijke vergoedingen uit bronnen in de Bondsrepubliek Duitsland, die aan een niet-inwoner worden toegekend, onderworpen aan een bronheffing ten bedrage van 25% van het brutobedrag van de vergoedingen. Bij de uitbetaling is de Duitse schuldenaar van de vergoedingen verplicht de volle belasting in te houden en af te dragen aan het bevoegde "Finanzamt". Indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's een inwoner is van Nederland, mag de Duitse schuldenaar van de royalty's gedurende een bepaalde periode afzien van inhouding van belasting indien het "Bundesamt für Finanzen" te Bonn hem op schriftelijke aanvraag van de verkrijger van de inkomsten daartoe machtigt.
Het verzoek om vrijstelling van de Duitse bronbelasting op royalty's moet door de belanghebbende inwoner van Nederland worden gedaan op een daartoe ingesteld formulier "Verzoek om afgifte van een verklaring voor vrijstelling inzake royalty's en soortgelijke vergoedingen, ingediend op grond van het dubbelbelastingverdrag tussen de Bondsrepubliek Duitsland en Nederland (DBA/Allegem.(Niederl. Fassung)". Nadat de verzoeker de drie exemplaren van het formulier heeft ingevuld en ondertekend, bewaart hij het derde exemplaar als afschrift en zendt hij de exemplaren 1 en 2 aan de inspecteur van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. De vorenbedoelde inspecteur houdt het eerste exemplaar achter voor het dossier van de rechthebbende en geeft het tweede exemplaar, nadat hij daarop de vereiste verklaring heeft gesteld, aan de verzoeker terug. De verzoeker moet dit exemplaar met de bewijsstukken (de aard van de bij te voegen bewijsstukken is in de toelichting op de achterzijde van het derde exemplaar van het formulier vermeld) toezenden aan het "Bundesamt für Finanzen", D-53221 Bonn. Het Bundesamt für Finanzen deelt in alle gevallen zijn beslissing aan de verzoeker mede. De door deze instantie afgegeven verklaring voor vrijstelling is, tenzij zij eerder wordt ingetrokken, drie jaar geldig. Zijn royalty's en soortgelijke vergoedingen door een Nederlandse rechthebbende genoten onder inhouding van 25% belasting, dan dient deze, indien hij zijn aanspraak op belastingvrijstelling geldend wil maken, een aan alle eisen voldoend verzoek om teruggave aan het "Bundesamt für Finanzen", Friedhofstrasse 1, D-5300 Bonn 3, te richten. Voor het verzoek is geen speciaal formulier voorgeschreven. Het verzoek om teruggaaf kan worden gekoppeld aan het verzoek om vrijstelling voor latere jaren.

c. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

Aanspraken op teruggaaf moeten binnen 4 jaar geldend worden gemaakt. Deze termijn vangt aan na afloop van het kalenderjaar waarin de opbrengst is genoten. Voorbeeld: dividenden, interest uit converteerbare obligaties en winstdelende obligaties en royalty's zijn op 1 februari 1989 genoten: verzoektermijn eindigt op 31 december 1993.

d. Beslissing van het "Bundesamt für Finanzen" en rechtsmiddelen

Indien het ingediende verzoek om teruggaaf of vrijstelling niet of niet geheel wordt ingewilligd, zal het "Bundesamt für Finanzen" zijn beslissing bij beschikking mededelen, waartegen de verzoeker binnen één maand een bezwaarschrift kan indienen. Tegen de beslissing van het "Bundesamt für Finanzen" op het bezwaarschrift kan de verzoeker beroep aantekenen bij het bevoegde "Finanzgericht".

e. Verkrijgbaarheid van de formulieren

De in de onderdelen *a* en *b* van dit artikel bedoelde formulieren zijn verkrijgbaar in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in de Bondsrepubliek Duitsland bij het Bundesamt für Finanzen, D-53221 Bonn.

f. Inlichtingen

Voor nadere inlichtingen over de Duitse bronheffingen op dividenden, interest uit converteerbare obligaties en winstdelende obligaties en royalty's kan men zich wenden tot het "Bundesamt für Finanzen", D-53221 Bonn.

Gegevens deze versie:

Bron:	09-06-1997, Stcrt. 112. Iwtr: 19-06-1997
Regelingnummer:	IFZ97/651M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Duitse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Bondsrepubliek Duitsland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 07-06-1996, Stcrt. 114. Iwtr: 20-06-1996

Bron: 31-07-1990, Stcrt. 146. Iwtr: 01-01-1991

Estse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Estland

Artikel 2 Estse regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Estse zijde de volgende regeling getroffen:

1. Estse belasting

Volgens de huidige Estse wetgeving is interest betaald aan niet inwoners van Estland onderworpen aan een bronbelasting van 26 percent. Deze bronbelasting bedraagt 10 percent indien die interest is betaald door in Estland gevestigde kredietinstellingen. Interest ontvangen door niet in Estland gevestigde krediet- en financiële instellingen is in Estland niet aan een bronbelasting onderworpen. Voorts zijn ingevolge de huidige Estse wetgeving royalty's betaald aan niet inwoners van Estland onderworpen aan een bronbelasting van 15 percent. Indien die royalty's zijn betaald voor het gebruik van nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting dan bedraagt die bronbelasting echter 5 percent.
Dividenden betaald aan niet inwoners van Estland zijn sedert 1 januari 1998 onderworpen aan een bronbelasting van 26 percent.

2. Vrijstellingsprocedure

Als algemene regel geldt dat de in artikel 1 vermelde verminderingen en vrijstellingen in Estland bij de bron worden verleend. Tot het verkrijgen van de vermindering of vrijstelling aan de bron dient de belanghebbende inwoner van Nederland gebruik te maken van het formulier "Application concerning relief from Estonian tax withheld at source (Vorm TM2)". Van dit in de Engelse en Estse taal gestelde formulier, dat in drievoud moet worden opgemaakt, moet onderdeel I door de belanghebbende inwoner van Nederland worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet hij de drie ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is.
De inspecteur voorziet de drie exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, maakt een fotocopie van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de drie exemplaren aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland de drie gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, zendt hij die drie exemplaren aan de Estse schuldenaar van de inkomsten, die op die drie exemplaren onderdeel II volledig invult en ondertekent en daarna een exemplaar terugzendt aan de belanghebbende inwoner van Nederland, een exemplaar zelf houdt en op de 20e van de maand volgend op het kwartaal waarin de inkomsten zijn uitbetaald een exemplaar zendt naar het Estse belastingkantoor binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. Vervolgens mag hij die inkomsten uitbetalen zonder inhouding van Estse belasting of onder inhouding van Estse belasting naar ten hoogste het in het Nederlands-Estse belastingverdrag neergelegde percentage. Indien echter het bedrag van de Estse inkomsten dat aan een belanghebbende inwoner van Nederland in een kalenderjaar is/wordt betaald in totaal meer bedraagt dan vijfmaal het bedrag van de basis vrijstelling van een natuurlijke persoon gedurende die belastingperiode, mag de Estse schuldenaar die inkomsten pas uitbetalen zonder inhouding van Estse belasting of onder inhouding van Estse belasting naar ten hoogste het in het Nederlands-Estse belastingverdrag neergelegde percentage nadat hij hiervoor toestemming heeft verkregen van het Estse belastingkantoor binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. Daartoe dient de belanghebbende inwoner van Nederland de drie door hem ingevulde en ondertekende exemplaren (onderdeel I), nadat deze zijn gecertificeerd door de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is, te zenden aan het Estse belastingkantoor binnen wiens ambtsgebied de Estse schuldenaar van de inkomsten woont of gevestigd is. Het Estse belastingkantoor verleent zijn toestemming door middel van invulling en ondertekening van de op het formulier in onderdeel II voorkomende rubriek "Decision of the Tax Office".
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een machtiging worden bijgevoegd.

3. Teruggaafprocedure

Indien bij de uitbetaling van de Estse inkomsten de Estse belasting ten volle is ingehouden, dan kan teruggaaf van de op grond van het Verdrag te veel ingehouden belasting worden verzocht door middel van het formulier "Application concerning relief from Estonian tax withheld at source (Vorm TM2)". Van dit in de Engelse en Estse taal gestelde formulier, dat in tweevoud moet worden opgemaakt, moet onderdeel I door de belanghebbende inwoner van Nederland worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet hij de twee ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. De inspecteur voorziet de twee exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, maakt een fotokopie van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de twee exemplaren aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland de twee gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, zendt hij die twee exemplaren, het bewijsstuk waaruit het bruto bedrag van de inkomsten en het bedrag van de ingehouden Estse belasting blijken (Vorm TM of TM1), en zijn verzoek om teruggaaf, waarin hij het totale bedrag van de teruggaaf moet vermelden, naar het Estse belastingkantoor binnen wiens ambtsgebied de schuldenaar van de inkomsten woont of gevestigd is. Het vorenbedoelde Estse belastingkantoor onderzoekt of het in tweevoud ingediende formulier in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-Estse belastingverdrag. Vervolgens zendt dit belastingkantoor een exemplaar van het formulier TM2 en het bewijsstuk (Vorm TM of TM1) terug aan de belanghebbende inwoner van Nederland of diens gemachtigde nadat het de gevraagde teruggaaf heeft verleend. Het bedrag van de teruggaaf wordt ingevolge de Estse belastingwetgeving binnen 30 dagen aan de belanghebbende inwoner van Nederland of diens gemachtigde uitbetaald door overmaking naar een bankrekening bij een bank gevestigd in Estland.
Indien het verzoek om teruggaaf en het formulier TM2 door een gemachtigde worden ingevuld en ondertekend, moet een machtiging worden bijgevoegd.

4. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

In de gevallen waarin teruggaaf wordt verzocht van de op de Estse inkomsten te veel ingehouden Estse belasting, moet het formulier "Application concerning relief from Estonian tax withheld at source (Vorm TM2)" worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven (onderdeel VIII van het Protocol).

5. Verkrijgbaarheid van het Estse formulier

Exemplaren van het Estse formulier "Application concerning relief from Estonian tax withheld at source (Vorm TM2)" zijn op aanvraag verkrijgbaar, in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in Estland bij alle belastingkantoren en bij het Ministry of Finance of the Republic of Estonia, Suur-Ameerika 1, EE-0100 Tallinn, Estonia.

Gegevens deze versie:

Bron:	19-11-1998, Stcrt. 228. Iwtr: 29-11-1998
Regelingnummer:	IFZ98/1336M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Estse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Estland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 2 Finse regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Finse zijde de volgende regeling getroffen:
Voor het verkrijgen van vermindering of vrijstelling van Finse bronbelasting op dividenden, interest of royalty's moeten inwoners van Nederland gebruik maken van het van Finse zijde vastgestelde formulier 6216b (Fins-Spaans-Nederlands-talig).
Voor iedere betaler van de inkomsten, voor iedere soort van inkomsten (dividend, interest of royalty's) en voor iedere betaaldatum van de inkomsten moet een afzonderlijk formulier worden gebruikt.
De in Nederland wonende belanghebbende dient de vier exemplaren van het formulier 6216b volledig in te vullen en te ondertekenen.
1. Vrijstelling van Finse belasting bij de bron
De belanghebbende zendt de vier exemplaren van het formulier 6216b vóórdat de inkomsten zijn betaald (de datum waarop de betaling is verschuldigd) naar de Finse schuldenaar van de inkomsten.
De Finse schuldenaar van de inkomsten vult het verzoek aan, door de voor hem bestemde kolommen op het formulier in te vullen; hij bevestigt voorts, door de ondertekening van de desbetreffende verklaring, dat de door de belanghebbende in het formulier vermelde gegevens juist zijn.
Vervolgens zendt hij het eerste exemplaar van het aldus aangevulde formulier aan de in Nederland wonende belanghebbende terug. Het tweede en het derde exemplaar zendt hij naar de provinciale belastingdienst waaronder zijn woon- of vestigingsplaats valt en het vierde exemplaar houdt hij zelf. De provinciale belastingdienst zendt het tweede exemplaar van het formulier naar het hoofdbestuur van de Finse belastingen dat vervolgens voor doorzending daarvan naar de Nederlandse belastingautoriteiten zorgdraagt.
De betaler van de inkomsten, die vóór de datum van betaling (datum van waaraf de betaling verschuldigd is) de op de juiste wijze ingevulde en ondertekende vier exemplaren van het formulier 6216b van de in Nederland wonende belanghebbende heeft ontvangen en daarmede heeft gehandeld als hiervoor beschreven, is bevoegd de inkomsten uit te betalen onder inhouding van slechts 15 percent Finse bronbelasting, indien het gaat om dividenden, bedoeld in artikel 1, onderdeel *a*, en zonder inhouding van Finse bronbelasting, indien het gaat om dividenden, interest of royalty's, bedoeld in artikel 1, onderdelen *b, c* en *d*.
2. Teruggaaf van Finse bronbelasting
Indien het formulier 6216b niet tijdig aan de betaler van de inkomsten is gezonden of kon worden gezonden, waardoor op de inkomsten Finse belasting naar het volle tarief is ingehouden, kan belanghebbende de te veel ingehouden belasting terugvragen. Het verzoek om teruggaaf moet door de belanghebbende worden gericht aan de provinciale belastingdienst waaronder de woon- of vestingsplaats van de betaler van de inkomsten valt, onder overlegging van een behoorlijk ingevuld, gedagtekend en ondertekend formulier 6216b (4 exemplaren). De belanghebbende zal zich voor het verkrijgen van het adres van de provinciale belastingdienst tot de betaler van de inkomsten kunnen wenden. Het verzoek om teruggaaf mag echter door de belanghebbende ook worden gezonden aan:
Uudenmaan lääninverovirasto
PL 90, 00521 Helsinki
Finland
3. Verklaring Nederlandse belastingdienst
Indien de van een en dezelfde Finse schuldenaar ontvangen rente(n) in een kalenderjaar meer bedraagt dan 30.000 Finse marken, moet de belanghebbende inwoner van Nederland bij zijn formulier 6216b overleggen een gedateerde en ondertekende verklaring van de inspecteur binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is, inhoudende dat hij op de datum(s) van betaling van de desbetreffende rente(n) inwoner van Nederland is/was in de zin van artikel 4 van het Nederlands-Finse belastingverdrag en op grond van artikel 11, eerste lid, van dat Verdrag aanspraak heeft/had op vrijstelling/teruggaaf van Finse bronbelasting op die rente(n). Deze verklaring kan door de belanghebbende inwoner van Nederland worden aangevraagd bij vorenbedoelde inspecteur.
4. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting
Verzoeken om teruggaaf van Finse belasting welke is ingehouden op dividenden, interest en royalty's die op of na 1 januari 1990 zijn ontvangen, moeten ingevolge de Finse nationale bepalingen worden ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het

kalenderjaar waarin de belasting is geheven (vóór 1 januari 1990 gold voor interest en royalty's ingevolge de Finse nationale bepalingen een termijn van 2 jaar en voor dividenden op grond van onderdeel III van het Protocol bij het Verdrag een termijn van 3 jaar).
5. Verkrijgbaarheid van het formulier 6216b
Exemplaren van het formulier 6216b zijn op aanvraag kosteloos verkrijgbaar, in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in Finland bij de National Board of Taxes (Verohallitus), PL 325, SF-00531 Helsinki.

Gegevens deze versie:

Bron:	09-06-1997, Stcrt. 112. Iwtr: 19-06-1997
Regelingnummer:	IFZ97/651M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Finse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Finland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 29-04-1993, Stcrt. 82. Iwtr: 01-05-1993

IJslandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-IJsland

Artikel 2 IJslandse regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van IJslandse zijde de volgende regeling getroffen:

1. IJslandse belasting

Volgens de IJslandse wetgeving zijn dividenden betaald door lichamen die inwoner van IJsland zijn, aan aandeelhouders die inwoner van IJsland zijn en aan aandeelhouders die geen inwoner van IJsland zijn, onderworpen aan een bronbelasting. In geval van betalingen aan niet-inwoners bedraagt het tarief 10 percent voor particuliere aandeelhouders en 20 percent voor aandeelhouders die een vennootschap zijn, tenzij het tarief door een verdrag wordt verminderd.
Op grond van de IJslandse Act no. 95/1998 tot wijziging van Act no. 75/1981 inzake belastingheffing over inkomsten en vermogen kunnen uitgedeelde dividenden niet meer in mindering worden gebracht op de belastbare winst van een lichaam of worden vooruitgewenteld als een verrekenbaar verlies van dat lichaam.
Interest betaald aan niet-inwoners is niet onderworpen aan een bronbelasting. Niet-inwoners dienen echter de lokale belastinginspecteur om deze vrijstelling te verzoeken.
Royalty's betaald door lichamen die inwoner van IJsland zijn, aan niet-inwoners zijn onderworpen aan een bronbelasting. Het tarief bedraagt voor het inkomstenjaar 1999 38,34 percent voor natuurlijke personen, 30 percent voor lichamen en 38 percent voor maatschappen of vennootschappen onder firma die geregistreerd zijn als belastbare personen.

2. Vrijstellingsprocedure voor royalty's

Als algemene regel geldt dat de in artikel 1, onderdeel *d*, hiervoor vermelde vrijstelling van belasting op royalty's in IJsland bij de bron wordt verleend.
Tot het verkrijgen van deze vrijstelling aan de bron dient de gerechtigde tot de royalty's, die inwoner van Nederland is, gebruik te maken van het formulier RSK 14.03. Dit formulier, luidende in de Engelse taal, moet in dat geval door de belanghebbende inwoner van Nederland in drievoud worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet hij de drie ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is.
De inspecteur voorziet de drie exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, behoudt een exemplaar van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de overige twee exemplaren aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland de twee gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, behoudt hij één exemplaar en zendt hij het andere exemplaar naar:
Directorate of Internal Revenue of the Icelandic Ministry of Finance, Laugavegur 166, 150 Reykjavik, Iceland. Vorenbedoelde IJslandse belastingautoriteit onderzoekt of het ingediende formulier in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-IJslandse belastingverdrag, en zendt een verklaring van vrijstelling van belasting aan de verzoeker. Na ontvangst zendt de verzoeker de verklaring aan de IJslandse schuldenaar van de desbetreffende royalty's, die vervolgens die royalty's mag uitbetalen zonder inhouding van IJslandse belasting.
Voor elke IJslandse schuldenaar van royalty's dient de belanghebbende inwoner van Nederland gebruik te maken van een apart formulier.

3. Teruggaafprocedure voor royalty's

Indien in IJsland bij de uitbetaling van royalty's de IJslandse belasting ten volle is ingehouden, kan teruggaaf worden verzocht door middel van het hiervoor genoemde formulier RSK 14.03. Dit formulier moet in dat geval door de belanghebbende inwoner van Nederland in drievoud worden ingevuld en ondertekend. Het verzoek om teruggaaf moet worden gedaan onder punt 8 van het formulier. Vervolgens moet de verzoeker de drie ingevulde en ondertekende

exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is.
De inspecteur voorziet de drie exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, behoudt een exemplaar van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de overige twee exemplaren aan hem terug. Nadat de verzoeker de twee gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, behoudt hij één exemplaar en zendt hij het andere exemplaar naar: Directorate of Internal Revenue of the Icelandic Ministry of Finance, Laugavegur 166, 150 Reykjavik, Iceland. Vorenbedoelde IJslandse belastingautoriteit onderzoekt of het ingediende formulier in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-IJslandse belastingverdrag, en zendt de beslissing op het verzoek aan de verzoeker. Voor elke IJslandse schuldenaar van royalty's dient de belanghebbende inwoner van Nederland gebruik te maken van een apart formulier.

4. Dividenden en interest

Met betrekking tot dividenden zijn voor het verkrijgen van vermindering of teruggaaf van IJslandse belasting op grond van het Nederlands-IJslandse belastingverdrag van IJslandse zijde geen speciale formulieren vastgesteld. Met betrekking tot interest is formulier RSK 5.33 vastgesteld. Aangezien dit formulier alleen in de IJslandse taal verkrijgbaar is, hoeven inwoners van Nederland geen gebruik te maken van dit formulier.
Inwoners van Nederland dienen zich, zowel voor dividenden als interest, met een verzoek om vermindering, vrijstelling of teruggaaf te wenden tot:
Directorate of Internal Revenue of the Icelandic Ministry of Finance,
Laugavegur 166, 150 Reykjavik,
Iceland.

5. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

Verzoeken om teruggaaf van belasting moeten worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven (onderdeel VI van het Protocol).

6. Verkrijgbaarheid van de IJslandse formulieren

Exemplaren van de IJslandse formulieren RSK 14.03 zijn op aanvraag verkrijgbaar, in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in IJsland bij het Ministry of Finance, Directorate of Internal Revenue, Laugavegur 166, 150 Reykjavik.

Gegevens deze versie:

Bron:	05-08-1999, Stcrt. 152. Iwtr: 13-08-1999
Regelingnummer:	IFZ/1999/633U
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	IJslandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-IJsland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Indonesische uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Indonesië

Artikel 2 Indonesische regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Indonesische zijde de volgende regeling getroffen:

1. Indonesische belasting

Volgens de Indonesische wetgeving zijn dividenden, interest en royalty's betaald aan niet-inwoners van Indonesië onderworpen aan een bronheffing van 20 percent.

2. Wijze waarop met betrekking tot interest, dividenden, huren, royalty's en inkomsten verschuldigd voor het gebruik van activa en inkomsten uit diensten verricht in Indonesië de vermindering of vrijstelling wordt verleend

De in artikel 1 vermelde vrijstellingen en verminderingen worden in Indonesië in beginsel bij de bron verleend. Daartoe dient de in Nederland wonende genieter van de interest, dividenden, huren, royalty's en andere inkomsten voor het gebruik van activa en inkomsten uit verrichten van diensten in Indonesië aan de Indonesische schuldenaar over te leggen een gedateerde en ondertekende woonplaatsverklaring van de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. Voorts dient hij een afschrift van die woonplaatsverklaring toe te zenden aan [ ] KPP (District Belastingkantoor), bij wie de Indonesische schuldenaar van voormelde inkomsten zijn belastingaangifte doet.
Na ontvangst van de woonplaatsverklaring mag de Indonesische inhoudingsplichtige de desbetreffende Indonesische inkomsten zonder inhouding van Indonesische belasting of onder inhouding van Indonesische belasting naar de in de Nederlands-Indonesische belastingovereenkomst neergelegde percentages uitbetalen. Het is niet noodzakelijk bij elke uitbetaling van voornoemde inkomsten een nieuwe woonplaatsverklaring over te leggen. Dit behoeft pas te geschieden nadat de geldigheidsduur daarvan is verstreken (één jaar na de datum van afgifte). Woonplaatsverklaringen die zijn afgegeven aan in Nederland gevestigde banken blijven hun geldigheidsduur behouden gedurende de periode dat die banken in Nederland op hetzelfde adres gevestigd blijven. In afwijking van het vorenstaande behoeven in Nederland gevestigde banken en financiële instellingen die uitdrukkelijk in de Nederlands-Indonesische belastingovereenkomst worden genoemd geen woonplaatsverklaring over te leggen teneinde de algehele vrijstelling van Indonesische belasting op interest als bedoeld in artikel 1, onderdeel *c*, hiervoor, te verkrijgen. Dit betekent dat de betrokken Indonesische inhoudingsplichtigen die interest aan vorenbedoelde banken en financiële instellingen mogen uitbetalen zonder dat zij Indonesische belasting behoeven in te houden.

3. Verzoek om teruggaaf, indien te veel Indonesische belasting is ingehouden

In gevallen waarin in afwijking van het bepaalde in het tweede lid bij de uitbetaling van de interest, dividenden, huren, royalty's en andere inkomsten voor het gebruik van activa en inkomsten uit het verrichten van diensten in Indonesië ten onrechte of te veel Indonesische belasting is ingehouden of geheven, dient de in Nederland wonende genieter van die inkomsten of zijn gemachtigde aan [ ] KPP, bij wie de Indonesische schuldenaar van die inkomsten zijn belastingaangifte doet, over te leggen:
1. een volledig ingevuld en ondertekend formulier "Claim for Refund From Indonesian Income Tax Under Avoidance of Double Taxation Agreement" tezamen met de volgende documenten:
a. een machtiging indien niet de verzoeker zelf maar een gemachtigde het formulier ondertekent;
b. het door de inhoudingsplichtige afgegeven bewijsstuk, waaruit de ingehouden/geheven belasting blijkt;
c. Andere documenten, zoals:
- de leenovereenkomst en specificatie inzake de interest-berekening;
- de dividendnota;
- de huurovereenkomst/de licentieovereenkomst en de specificatie inzake de huur/royalty-berekening;

- de overeenkomst inzake het verrichten van diensten; een verklaring van de betrokken inwoner van Nederland dat hij in Indonesië niet beschikt over een kantoor of een werkplaats en een verklaring van de Indonesische opdrachtgever dat de werkzaamheden zijn verricht binnen de termijn gesteld in de Nederlands-Indonesische belastingovereenkomst.
2. een gedateerde en ondertekende woonplaatsverklaring van de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is.

4. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

De Indonesische wetgeving kent geen termijn waarbinnen verzoeken om teruggaaf van belasting ingehouden op of geheven van Indonesische inkomsten moeten worden ingediend.

5. Woonplaatsverklaring

Blijkens het bepaalde in de onderdelen 2 en 3 van dit artikel dient de in Nederland wonende genieter van de interest, dividenden, huren, royalty's en andere inkomsten voor het gebruik van activa en inkomsten uit het verrichten van diensten in Indonesië een woonplaatsverklaring over te leggen. Voor het verkrijgen van deze verklaring kan de desbetreffende inwoner van Nederland zich wenden tot de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. Verklaard dient te worden dat de gerechtigde tot de interest, dividenden, huren, royalty's en andere inkomsten voor het gebruik van activa en inkomsten uit diensten verricht in Indonesië inwoner van Nederland is/was in de zin van artikel 4, van de Overeenkomst tussen Nederland en Indonesië ter voorkoming van dubbele belasting.
In de Engelse taal zal de tekst van deze verklaring kunnen luiden als volgt:
The undersigned, Inspector of the Tax Unit at.....
.....certifies that .....
(name and address of the applicant) on the payable date(s) of the interest/dividends/rent/royalties and other income for use of assets/income from services rendered in Indonesia concerned is/was a resident of the Netherlands within the meaning of Article 4 of the Agreement between the Netherlands and Indonesia for the avoidance of double taxation.
De gedateerde en ondertekende verklaring zal voorzien zijn van het officiële stempel van de desbetreffende eenheid van de Belastingdienst.

6. Formulier

Aangezien het formulier "Claim For Refund From Indonesian Income Tax Under Avoidance of Double Taxation Agreement" niet door de Indonesische belastingadministratie wordt verstrekt, dient de belanghebbende inwoner van Nederland dat formulier zelf te vervaardigen in de navolgende vorm:

Claim for refund from Indonesian Income Tax under avoidance of double taxation agreement

Afbeelding 7

Gegevens deze versie:

Bron:	03-03-1997, Stcrt. 54. Iwtr: 20-03-1997
Regelingnummer:	IFZ97/91U
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Indonesische uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Indonesië
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 2 Israëlische regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Israëlische zijde de volgende regeling getroVen:

1. Israëlische belasting

Op grond van de Israëlische nationale wetgeving zijn dividenden, interest en royalty's onderworpen aan een bronbelasting van 25 percent.

2. Wijze waarop de vermindering met betrekking tot dividenden, interest en royalty's wordt verleend

Als algemene regel geldt dat de in artikel 1 vermelde verminderingen in Israël bij de bron worden verleend. Voor het verkrijgen van de vermindering aan de bron moet de belanghebbende inwoner van Nederland gebruik maken van het formulier "Claim for reduced rate of withholding tax/exemption from withholding tax in Israel on payments to a non resident (Form A/114)". Dit formulier, luidende in de Engelse taal, moet door de belanghebbende inwoner van Nederland in tweevoud worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet hij de twee ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is.
De inspecteur voorziet de twee exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging (onderdeel H), behoudt een exemplaar van het formulier ten behoeve van de legger van de verzoeker en zendt het andere exemplaar aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland het gecertificeerde exemplaar van het formulier heeft terugontvangen, zendt hij dat exemplaar naar de Israëlische schuldenaar van de dividenden, interest en royalty's, die vervolgens die inkomsten mag uitbetalen onder inhouding van het volgens de Overeenkomst verlaagde tarief van de Israëlische belasting.
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een machtiging worden bijgevoegd.

3. Verzoek om teruggaaf van de te veel ingehouden belasting

Indien bij de uitbetaling van de Israëlische dividenden, interest en royalty's de Israëlische belasting ten volle is ingehouden, dan kan teruggaaf van de op grond van de Overeenkomst te veel ingehouden belasting worden verzocht door middel van het formulier "Claim for reduced rate of withholding tax/exemption from withholding tax in Israel on payments to a non resident (Form A/114)". Dit formulier, luidende in de Engelse taal, moet door de belanghebbende inwoner van Nederland in tweevoud worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet hij de twee ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. De inspecteur voorziet de twee exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging (onderdeel H), behoudt een exemplaar van het formulier ten behoeve van de legger van de verzoeker en zendt het andere exemplaar aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland het gecertificeerde exemplaar van het formulier heeft terugontvangen, zendt hij dat exemplaar naar het Israëlische belastingkantoor waarbij het Israëlische lichaam dat de dividenden, interest en royalty's heeft uitbetaald is geregistreerd.
Het vorenbedoelde Israëlische belastingkantoor onderzoekt of het ingediende formulier in overeenstemming is met de bepalingen van de Nederlands-Israëlische belastingovereenkomst. Is dat het geval dan verleent het de gevraagde teruggaaf.
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een machtiging worden bijgevoegd.

4. Termijn indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

In de gevallen waarin teruggaaf wordt verzocht van de op de dividenden, interest en royalty's

te veel ingehouden Israëlische belasting moet het formulier "Claim for reduced rate of withholding tax/exemption from withholding tax in Israel on payments to a non-resident (Form A/114)" worden ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven (onderdeel III van het Protocol).

5. Verkrijgbaarheid van het Israëlische formulier

Exemplaren van het Israëlische formulier "Claim for reduced rate of withholding tax/exemption from withholding tax in Israel on payments to a non-resident (Form A/114)" zijn op aanvraag verkrijgbaar, in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in Israël bij het Department of Economy and State Revenues, International Tax Department, P.O. Box 1170, Jerusalem 91010.

Tekstcorrectie:
getroVen lees: getroffen

Gegevens deze versie:

Bron:	26-08-1997, Stcrt. 180. Iwtr: 21-09-1997
Regelingnummer:	IFZ97/984U
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Israëlische uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Israël
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 26-08-1997, Stcrt. 170. Iwtr: 07-09-1997

Artikel 2 Kazachse regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Kazachse zijde de volgende regeling getroffen:

1. Kazachse belasting

Volgens de huidige Kazachse wetgeving zijn dividenden en interest aan een bronbelasting van 15 percent en royalty's aan een bronbelasting van 20 percent onderworpen.

2. Vrijstellingsprocedure

Als algemene regel geldt dat de in artikel 1 vermelde verminderingen en vrijstellingen in Kazachstan bij de bron worden verleend.

a. Lichamen

Voor het verkrijgen van de vermindering of vrijstelling aan de bron moeten in Nederland gevestigde lichamen gebruik maken van het formulier "Claim for relief from, or reduction the rate of, Kazakstan income tax, due to foreign companies carrying on business without permanent establishment in the Republic of Kazakstan (Form N° 1)". Dit formulier, luidende in de Engelse en Russische taal, moet door het belanghebbende in Nederland gevestigde lichaam worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet het de drie ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied het gevestigd is.
De inspecteur voorziet de drie exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, behoudt een exemplaar van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de overige twee exemplaren aan hem terug. Nadat het belanghebbende in Nederland gevestigde lichaam de twee gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, zendt het die exemplaren naar de Kazachse belastinginspectie binnen wier ambtsgebied de dividenden, interest en royalty's worden uitbetaald. Vorenbedoelde Kazachse belastinginspectie onderzoekt of het ingediende formulier in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-Kazachse belastingverdrag en voorziet de beide exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende mededeling. Vervolgens zendt zij de beide exemplaren van het formulier aan de verzoeker terug. Na terugontvangst zendt de verzoeker een exemplaar van het formulier aan de Kazachse schuldenaar van de dividenden, interest en royalty's, die vervolgens die inkomsten mag uitbetalen zonder inhouding van Kazachse belasting of onder inhouding van Kazachse belasting naar ten hoogste het in het Nederlands-Kazachse belastingverdrag neergelegde percentage.
Alle in het formulier vermelde bedragen moeten luiden in dezelfde valuta als waarin de betalingen worden gedaan.
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een door een notaris opgemaakte machtiging worden bijgevoegd.

b. Natuurlijke personen

Ten aanzien van natuurlijke personen is voor het verkrijgen van de vermindering of vrijstelling aan de bron van Kazachse zijde thans nog geen speciaal formulier vastgesteld. De in Nederland wonende natuurlijke persoon dient zich met een verzoek om vermindering of vrijstelling van Kazachse belasting te wenden tot de Kazachse belastinginspectie binnen wier ambtsgebied de dividenden, interest en royalty's worden uitbetaald.
In het verzoek, gedaan in tweevoud en dat niet aan een bepaalde vorm is gebonden maar wel gesteld moet worden in de Engelse of Russische taal, dient de belanghebbende in Nederland wonende natuurlijke persoon de volgende gegevens te verstrekken:

1. de naam, het adres en het belastingindentificatienummer van de Kazchse schuldenaar van de dividenden, interest en royalty's;

2. de gegevens omtrent de dividenden, interest en royalty's;
3. het bronheffingstarief dat op grond van de Kazachse belastingwetgeving in Kazachstan over de onder 1 genoemde inkomsten verschuldigd is;
4. het bronheffingstarief dat op grond van het Nederlands-Kazachse belastingverdrag in Kazachstan over de onder 1 genoemde inkomsten geheven mag worden;
5. dat hij/zij in Kazachstan geen vaste inrichting of vast middelpunt heeft;
6. dat hij/zij de uiteindelijk gerechtigde is tot de dividenden, interest of royalty's.

Bij het verzoek om teruggaaf moet de belanghebbende in Nederland wonende natuurlijke persoon overleggen een gedateerde en ondertekende verklaring van de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij/zij woont, inhoudende een bevestiging dat hij/zij op de datum van betaalbaarstelling van de desbetreffende dividenden, interest of royalty's inwoner van Nederland is in de zin van artikel 4 van het Nederlands-Kazachse belastingverdrag en ter zake van die inkomsten aan de belasting is onderworpen. Deze verklaring kan door de belanghebbende in Nederland wonende natuurlijke persoon worden aangevraagd bij vorenbedoelde inspecteur.
In de Engelse taal zal de verklaring kunnen luiden als volgt:
The undersigned, Inspector of the Local Office of the Tax and Customs Administration
at .....
certifies that
.....
(name and address of the applicant) on the payable date(s) of the dividends/interest/royalties concerned is a resident of the Netherlands within the meaning of Article 4 of the Convention between the Netherlands and Kazakhstan for the avoidance of double taxation and he is subject to tax with respect to the income concerned.
De gedateerde en ondertekende verklaring zal voorzien zijn van het officiële stempel van de desbetreffende eenheid van de Belastingdienst.
De hiervoor bedoelde Kazachse belastinginspectie onderzoekt of het in tweevoud ingediende verzoek in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-Kazachse belastingverdrag en voorziet de beide exemplaren van het verzoek van dagtekening en ondertekening, van de mededeling dat het verzoek in overeenstemming is met de bepalingen van artikel 10, 11 of 12 van het Nederlands-Kazachse belastingverdrag alsmede van het bedrag aan Kazachse belasting dat over de dividenden, interest of royalty's ingevolge het verdrag verschuldigd is.
Vervolgens zendt zij de beide exemplaren van het verzoek aan de verzoeker terug. Na terugontvangst zendt de verzoeker een exemplaar van het verzoek aan de Kazachse schuldenaar van de dividenden, interest en royalty's, die vervolgens die inkomsten mag uitbetalen zonder inhouding van Kazachse belasting of onder inhouding van Kazachse belasting naar ten hoogste het in het Nederlands-Kazachse belastingverdrag neergelegde percentage. Alle in het verzoek vermelde bedragen moeten luiden in dezelfde valuta als waarin de betalingen worden gedaan. Indien het verzoek door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een door een notaris opgemaakte machtiging worden bijgevoegd.

3. Teruggaafprocedure

a. Lichamen

Indien bij de uitbetaling van de Kazachse dividenden, interest en royalty's de Kazachse belasting ten volle is ingehouden, dan kan teruggaaf van de op grond van het Verdrag te veel ingehouden belasting worden verzocht. In Nederland gevestigde lichamen dienen deze teruggaaf te vragen door middel van het formulier "Claim for a refund of Kazakstan withholding tax on the income received by a foreign company carrying on business without permanent establishment in the Republic of Kazakstan (Form N° 2)". Dit formulier, luidende in de Engelse en Russische taal, moet door het belanghebbende in Nederland gevestigde lichaam in drievoud worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet het de drie ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied het gevestigd is.
De inspecteur voorziet de drie exemplaren van het formulier van dagtekening en

ondertekening van de daarop voorkomende woonplaatsbevestiging, behoudt het eerste exemplaar van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de overige twee exemplaren aan hem terug. Nadat het belanghebbende in Nederland gevestigde lichaam de twee gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, zendt het die exemplaren naar het Kazachse belastingkantoor binnen wiens ambts gebied de dividenden, interest en royalty's zijn uitbetaald.
Vorenbedoelde Kazachse belastinginspectie onderzoekt of het ingediende formulier in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-Kazachse belastingverdrag en voorziet de beide exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende mededeling (onderdeel V van het formulier). Is dat het geval dan zendt vorenbedoelde Kazachse belastinginspectie een exemplaar van het formulier naar de aangewezen bank, die vervolgens het bedrag van de gevraagde teruggaaf uitbetaalt.
Alle in het formulier vermelde bedragen moeten luiden in dezelfde valuta als waarin de betalingen werden gedaan.
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een door een notaris opgemaakte machtiging worden bijgevoegd.

b. Natuurlijke personen

Ten aanzien van natuurlijke personen is voor het verkrijgen van teruggaaf van te veel ingehouden Kazachse belasting van Kazachse zijde thans nog geen speciaal formulier vastgesteld. De in Nederland wonende natuurlijke persoon dient zich met een verzoek om teruggaaf van Kazachse belasting te wenden tot de Kazachse belastinginspectie binnen wier ambtsgebied de dividenden, interest en royalty's zijn uitbetaald.
In het verzoek, gedaan in tweevoud en dat niet aan een bepaalde vorm is gebonden maar wel gesteld moet worden in de Engelse of Russische taal, dient de belanghebbende in Nederland wonende natuurlijke persoon de volgende gegevens te verstrekken:
1. de naam, het adres en het belastingidentificatienummer van de Kazachse schuldenaar van de dividenden, interest en royalty's;
2. de datum(s) van betaalbaarstelling en de brutobedragen van de dividenden, interest en royalty's;
3. het bedrag van de op de dividenden, interest en royalty's ingehouden Kazachse belasting;
4. het bedrag van de op grond van het verdrag op de dividenden, interest en royalty's te veel ingehouden Kazachse belasting;
5. dat hij/zij in Kazachstan geen vaste inrichting of vast middelpunt heeft;
6. dat hij/zij de uiteindelijk gerechtigde is tot de dividenden, interest of royalty's;
7. de naam en het adres van en het rekeningnummer bij de bank in Kazachstan waarnaar het bedrag van de teruggaaf moet worden overgemaakt.
Bij het verzoek om teruggaaf moet de belanghebbende in Nederland wonende natuurlijke persoon overleggen een gedateerde en ondertekende verklaring van de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij/zij woont, inhoudende een bevestiging dat hij/zij op de datum van betaalbaarstelling van de desbetreffende dividenden, interest of royalty's inwoner van Nederland was in de zin van artikel 4 van het Nederlands-Kazachse belastingverdrag en ter zake van die inkomsten aan de belasting is onderworpen.
Deze verklaring kan door de belanghebbende in Nederland wonende natuurlijke persoon worden aangevraagd bij vorenbedoelde inspecteur.
In de Engelse taal zal de verklaring kunnen luiden als volgt:
The undersigned, Inspector of the Local Office of the Tax and Customs Administration
at .....
certifies that
.....
(name and address of the applicant) on the payable date(s) of the dividends/interest/royalties concerned was a resident of the Netherlands within the meaning of Article 4 of the Convention between the Netherlands and Kazakhstan for the avoidance of double taxation and he was subject to tax with respect to the income concerned.
De gedateerde en ondertekende verklaring zal voorzien zijn van het officiële stempel van de desbetreffende eenheid van de Belastingdienst.
De hiervoor bedoelde Kazachse belastinginspectie onderzoekt of het in tweevoud ingediende verzoek in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-Kazachse belastingverdrag en voorziet de beide exemplaren van het verzoek van dagtekening en

ondertekening, van de mededeling dat het verzoek in overeenstemming is met de bepalingen van artikel 10, 11 of 12 van het Nederlands-Kazachse belastingverdrag alsmede van het bedrag aan Kazachse belasting dat over de dividenden, interest of royalty's ingevolge het verdrag verschuldigd is.
Vervolgens zendt zij een exemplaar van het verzoek naar de aangewezen bank, die vervolgens het bedrag van de gevraagde teruggaaf uitbetaalt.
Alle in het verzoek vermelde bedragen moeten luiden in dezelfde valuta als waarin de betalingen worden gedaan.
Indien het verzoek door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een door een notaris opgemaakte machtiging worden bijgevoegd.

4. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

In de gevallen waarin teruggaaf wordt verzocht van de op de dividenden, interest en royalty's te veel ingehouden Kazachse belasting, moet het formulier "Claim for a refund of Kazakstan withholding tax on the income received by a foreign company carrying on business without permanent establishment in the Republic of Kazakstan (Form N° 2)" onderscheidenlijk het verzoek om teruggaaf ingevolge de Kazachse belastingwetgeving worden ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

5. Verkrijgbaarheid van de Kazachse formulieren

Exemplaren van de Kazachse formulieren "Claim for relief from, or reduction the rate of, Kazakstan income tax, due to foreign companies carrying on business without permanent establishment in the Republic of Kazakstan (Form N° 1)" en "Claim for a refund of Kazakstan withholding tax on the income received by a foreign company carrying on business without permanent establishment in the Republic of Kazakstan (Form N° 2)" zijn op aanvraag verkrijgbaar, in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in Kazachstan bij het Ministerie van Financiën, 60 Republic Avenue, Astana, 473000 Republic of Kazakhstan.

Tekstcorrectie:
belastingindentificatienummer lees: belastingidentificatienummer
Kazchse lees: Kazachse

Gegevens deze versie:

Bron:	08-02-1999, Stcrt. 33. Iwtr: 19-02-1999
Regelingnummer:	IFZ/1999/127M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Kazachse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Kazachstan
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 07-08-1998, Stcrt. 153. Iwtr: 16-08-1998

Artikel 2 Letse uitvoeringsvoorschriften

Ter uitvoering van de door Letland met andere landen gesloten verdragen ter voorkoming van dubbele belasting, waaronder dat met Nederland, heeft het Kabinet van Ministers van de Republiek Letland op grond van het bepaalde in artikel 5 van de Wet op belastingen en vergoedingen bij regeling van 19 maart 1996, no. 66, uniforme uitvoeringsvoorschriften vastgesteld, die niet alleen voor inwoners van Nederland gelden maar ook voor inwoners van alle andere verdragslanden.
Hierna wordt voor inwoners van Nederland aangegeven op welke wijze zij hun uit het Nederlands-Letse belastingverdrag voortvloeiende aanspraak op gehele of gedeeltelijke vrijstelling of teruggaaf van Letse belasting kunnen realiseren.

1. Letse belasting

Volgens de huidige Letse wetgeving zijn dividenden, interest (indien betaald aan gelieerde lichamen of personen), vergoedingen voor diensten van bestuurlijke en raadgevende aard, huuropbrengsten en royalty's (uitgezonderd royalty's betaald aan natuurlijke personen) betaald aan niet inwoners van Letland onderworpen aan ondernemingsbelasting (enterprise income tax), waarvan de tarieven als volgt bedragen:
- dividenden 10%
- interest (indien betaald aan gelieerde lichamen of personen) 10%
- interest (indien betaald aan gelieerde lichamen of personen door een in Letland geregistreerde commerciële bank) 10%
- vergoedingen voor diensten van bestuurlijke en raadgevende aard 10%
- culturele royalty's 15%
- overige royalty's 5%
- huuropbrengsten 5%

Voorts zijn in Letland royalty's betaald aan natuurlijke personen die geen inwoner van Letland zijn onderworpen aan inkomstenbelasting (personal income tax) naar een tarief van 25%. Ook zijn aan die belasting onderworpen natuurlijke personen die geen inwoner van Letland zijn voor hun salaris, hun loon en andere soortgelijke beloningen die zij in of vanuit Letland ontvangen ter zake van een binnen of buiten Letland uitgeoefende dienstbetrekking, voor hun directeursbeloning en voor hun inkomsten uit zelfstandige arbeid (met inbegrip van de inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars).

2. Vrijstellingsprocedure

Als algemene regel geldt dat de in het Nederlands-Letse belastingverdrag neergelegd verminderingen en vrijstellingen in Letland, waarvan de belangrijkste zijn vermeld in artikel 1 hiervoor, bij de bron worden verleend. Tot het verkrijgen van de vermindering of vrijstelling aan de bron dient de belanghebbende inwoner van Nederland gebruik te maken van het formulier "Residence certificate-application for reduction of or exemption from Latvian taxes". Dit formulier, luidende in de Letse en Engelse taal, moet door de belanghebbende inwoner van Nederland in drievoud worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet hij de drie ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. De inspecteur voorziet de drie exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, maakt een fotokopie van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de drie exemplaren aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland de drie gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, behoudt hij het derde exemplaar van het formulier en zendt hij het eerste en het tweede exemplaar aan de Letse schuldenaar van de inkomsten, die vervolgens die inkomsten mag uitbetalen zonder inhouding van Letse belasting of onder inhouding van Letse belasting naar ten hoogste het in het Nederlands-Letse belastingverdrag neergelegde percentage.
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een machtiging worden bijgevoegd.
Het formulier "Residence certificate-application for reduction of or exemption from Latvian

taxes" heeft een geldigheidsduur van één belastingjaar, tenzij als gevolg van de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten van Letland en Nederland de duur daarvan korter is (bijvoorbeeld de genieter van de inkomsten wordt niet het gehele belastingjaar maar een deel daarvan als inwoner van Nederland aangemerkt).

3. Teruggaafprocedure

Indien bij de uitbetaling van de Letse inkomsten de Letse belasting ten volle is ingehouden, dan kan teruggaaf van de op grond van het Verdrag te veel ingehouden belasting worden verzocht door middel van het formulier "Residence certificate-application for refund of Latvian taxes". Dit formulier, luidende in de Engelse en Letse taal, moet door de belanghebbende inwoner van Nederland in enkelvoud worden ingevuld en ondertekend.
Vervolgens moet hij het ingevulde en ondertekende formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is. De inspecteur voorziet het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, maakt een fotokopie van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt het formulier aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland het gecertificeerde formulier heeft terugontvangen, zendt hij dat formulier naar State Revenue Service, Smilsu iela 1, Riga LV-1978, Republic of Latvia. Vervolgens verleent de State Revenue Service de gevraagde teruggaaf onder de voorwaarden en in overeenstemming met de procedure voorzien in artikel 28 van de Wet op belastingen en vergoedingen.
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een machtiging worden bijgevoegd.
Het formulier "Residence certificate-application for refund of Latvian taxes" is slechts geldig voor het verkrijgen van teruggaaf van Letse belasting die is geheven van de in dat formulier genoemde inkomsten.

4. Verzoek om nadere informatie

De State Revenue Service kan de belanghebbende inwoner van Nederland om nadere informatie vragen waaruit blijkt dat hij op het moment van betaling van de Letse inkomsten op grond van het Nederlands-Letse belastingverdrag gerechtigd is/was tot gehele of gedeeltelijke vrijstelling of teruggaaf van Letse belasting.

5. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

In de gevallen waarin teruggaaf wordt verzocht van de op de Letse inkomsten te veel ingehouden Letse belasting, moet het formulier "Residence certificate-application for refund of Latvian taxes" worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven (onderdeel 8 van de Letse uitvoeringsvoorschriften en onderdeel VIII van het Protocol bij het Verdrag)

6. Verkrijgbaarheid van de Letse formulieren

Exemplaren van de Letse formulieren "Residence certificate-application for reduction of or exemption from Latvian taxes" en "Residence certificate-application for refund of Latvian taxes" zijn op aanvraag verkrijgbaar, in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in Letland bij de State Revenue Service, Smilsu iela 1, Riga LV-1978.

Tekstcorrectie:
neergelegd verminderingen lees: neergelegde verminderingen

Gegevens deze versie:

Bron:	06-02-1997, Stcrt. 32. Iwtr: 19-03-1996
Regelingnummer:	IFZ97/64U

Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Letse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Letland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Mandaatregeling Centrale Dienst voor In- en Uitvoer 1997
Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:
Minister: de Minister van Financiën;
Inspecteur: de voorzitter van het managementteam van de Belastingdienst/Douane Noord;
Besluit: Besluit financieel verkeer strategische goederen 1996.

Opmerkingen:
Volgens de toelichting is de inwerkingtreding van deze wijziging 01-01-2003.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003
Regelingnummer:	WDB2002/840M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Wet financiële betrekkingen buitenland 1994
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 14-05-1997, Stcrt. 94. Iwtr: 24-05-1997

Mexicaanse procedure tot uitvoering belastingverdrag Nederland-Mexico

Artikel 2 Mexicaanse regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Mexicaanse zijde de volgende regeling getroffen:

1. Mexicaanse procedure

Volgens de Mexicaanse wetgeving zijn interest en royalty's betaald aan niet inwoners van Mexico onderworpen aan een bronheffing (thans in het algemeen 35 percent). Dividenden daarentegen zijn ingevolge de Mexicaanse wetgeving niet aan een bronbelasting onderworpen.

2. Wijze waarop met betrekking tot interest en royalty's in Mexico vermindering of vrijstelling wordt verleend.

Onder de werking van de door Mexico gesloten belastingverdragen, waaronder dat met Nederland, zijn door Mexico geen speciale voorschriften tot uitvoering van die belastingverdragen vastgesteld.
In de praktijk worden de in artikel 1 met betrekking tot interest en royalty's vermelde vrijstellingen en verminderingen in Mexico in beginsel bij de bron verleend. Daartoe dient de in Nederland wonende genieter van de interest en royalty's aan de Mexicaanse schuldenaar van die inkomsten (inhoudingsplichtige) over te leggen:
a. een gedateerde en ondertekende woonplaatsverklaring van de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is;
b. een verklaring dat hij de uiteindelijk gerechtigde tot de desbetreffende Mexicaanse inkomsten is.
Op basis van deze verklaringen mag de inhoudingsplichtige de desbetreffende Mexicaanse inkomsten zonder inhouding van Mexicaanse belasting of onder inhouding van Mexicaanse belasting naar de in het Nederlands-Mexicaanse belastingverdrag neergelegde percentages uitbetalen.

3. Verzoek om teruggaaf, indien te veel Mexicaanse belasting is ingehouden.

In gevallen waarin in afwjking van het bepaalde in het tweede lid, van dit artikel, bij de uitbetaling van de interest en royalty's ten onrechte of te veel Mexicaanse belasting is ingehouden, dient de in Nederland wonende genieter van die inkomsten aan het Hoofd van de Administration Especial de Recaudación bij wie de Mexicaanse schuldenaar van die inkomsten (inhoudingsplichtige) zijn belastingaangifte doet, over te leggen:
a. een kopie van het formulier 28, dat door de Mexicaanse inhoudingsplichtige is afgegeven en door hem volledig moet zijn ingevuld en ondertekend;
b. een gedateerde en ondertekende woonplaatsverklaring van de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is;
c. een verklaring dat hij de uiteindelijk gerechtigde tot de desbetreffende Mexicaanse inkomsten is.

4.

Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting
Verzoeken om teruggaaf van belasting ingehouden op interest en royalty's moeten worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven (onderdeel VIII van het Protocol).

5. Woonplaatsverklaring

Blijkens het bepaalde in de onderdelen 2 en 3 van dit artikel dient de in Nederland wonende genieter van de interest en royalty's zowel bij het verkrijgen van gehele of gedeeltelijke vrijstelling van Mexicaanse belasting aan de bron als bij het verkrijgen van gehele of gedeetelijke teruggaaf van Mexicaanse belasting een woonplaatsverklaring over te leggen.

Voor het verkrijgen van deze verklaring kan de desbetreffende inwoner van Nederland zich wenden tot de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is.
Verklaard dient te worden dat belanghebbende inwoner van Nederland is/was in de zin van artikel 4, van het Verdrag tussen Nederland en Mexico ter voorkoming van dubbele belasting.
In de Engelse taal zal de tekst van deze verklaring kunnen luiden als volgt:
The undersigned, Inspector of the Tax Unit at
..... certifies that
.....
.....
(name and address of the applicant)
on the payable date(s) of the interest/royalties is/was a resident of the Netherlands within the meaning of Article 4 of the Convention between the Netherlands and Mexico for the avoidance of double taxation.
De gedateerde en ondertekende verklaring, welke geen legalisatie behoeft, zal voorzien zijn van het officiële stempel van de desbetreffende eenheid van de Belastingdienst. In voorkomend geval kan op verzoek van de Mexicaanse belastingautoriteiten van de betrokken inwoner van Nederland worden gevraagd een officiële vertaling van de woonplaatsverklaring over te leggen.

Tekstcorrectie:
gedeetelijke lees: gedeeltelijke

Gegevens deze versie:

Bron:	14-03-1997, Stcrt. 57. Iwtr: 23-03-1997
Regelingnummer:	IFZ97/245M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Mexicaanse procedure tot uitvoering belastingverdrag Nederland-Mexico
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992 [vervallen]
Amerikaanse bronbelasting
Artikel 2

---

1. Indien een in Nederland gevestigd administratiekantoor dividend betaald door een lichaam dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika ontvangt en degene die als certificaathouder die opbrengst geniet, geen aanspraak heeft op verlaging van het belastingtarief ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*, van het Verdrag, of op de vrijstelling ingevolge artikel 35 of artikel 36 van het Verdrag, is de in Nederland wonende of gevestigde bankier of commissionair bij wie het door het administratiekantoor uitgegeven certificaat is gedeponeerd of de in Nederland wonende of gevestigde bankier aan wie het dividendbewijs het eerst ter verzilvering of ten verkoop is aangeboden, verplicht wegens aan de Verenigde Staten van Amerika nog verschuldigde inkomstenbelasting (Federal Income Tax) een aanvullend belastingbedrag in te houden. Dit aanvullende belastingbedrag is gelijk aan het verschil tussen de belasting van de Verenigde Staten van Amerika, die zonder toepassing van het Verdrag zou zijn ingehouden (30 percent bij het in werking treden van deze regeling) en de belasting van de Verenigde Staten van Amerika, die van het dividend reeds is ingehouden.
2. De ingevolge het eerste lid ingehouden bedragen moeten binnen één maand na het einde van het kalenderkwartaal waarin de inhouding heeft plaatsgevonden, worden overgemaakt aan De Nederlandsche Bank (rekening Hoofd van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen, Belasting van de Verenigde Staten van Amerika) zonder dat deze bedragen in dollars worden omgezet.
3. De bankier of commissionair die ingehouden bedragen overmaakt, is gehouden tegelijk met de overmaking bij de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, een aangifte in tweevoud in te zenden op een formulier volgens het in bijlage 1 opgenomen model (formulier "IB 91 USA")(*).
4. Indien de aanvullende belasting ten onrechte niet of niet tot het juiste bedrag is ingehouden of afgedragen, kan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, de te weinig ingehouden of afgedragen belasting van de bankier of commissionair naheffen met overeenkomstige toepassing van artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-07-2000, Stcrt. 144. Iwtr: 30-07-2000
Regelingnummer:	IFZ2000/785M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Voetnoten:
(*)
1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belanghebbenden ter inzage bij het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992 [vervallen]
Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

Artikel 6

1. Een inwoner van de Verenigde Staten van Amerika (niet zijnde een vrijgesteld pensioenfonds of een vrijgestelde organisatie als bedoeld in artikel 35 respectievelijk artikel 36 van het Verdrag) die ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*, van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en zijn aanspraak niet op voet van artikel 5 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting te veel is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van teruggaaf levert de belanghebbende een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud op een formulier volgens het in bijlage 5 opgenomen model (formulier "IB 92 USA")(*) in bij de in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring in tweevoud tezamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
3. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het tweede lid bedoelde dividendnota, zendt hij een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud als bedoeld in tweede lid, tezamen met een ingevulde en ondertekende bankiersverklaring, voorkomende op het formulier, waarop de eerstbedoelde verklaring is gesteld, rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.
4. Indien vorenbedoelde inspecteur gerede twijfel heeft of de gerechtigde tot de opbrengst voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag, kan hij door tussenkomst van de directie Bestuursondersteuning Belastingdienst van het Ministerie van Financiën om inlichtingen verzoeken aan de bevoegde Amerikaanse autoriteit.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-07-2000, Stcrt. 144. Iwtr: 30-07-2000
Regelingnummer:	IFZ2000/785M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Voetnoten:

(*)

4. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belanghebbenden ter inzage bij het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992 [vervallen]
Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

Artikel 8

1. Indien dividendbelasting is ingehouden van dividenden, betaald door een lichaam aan een lichaam (niet zijnde een vrijgesteld pensioenfonds of een vrijgestelde organisatie als bedoeld in artikel 35 respectievelijk artikel 36 van het Verdrag) dat inwoner van de Verenigde Staten van Amerika is, terwijl ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *a*, van het Verdrag de daarop in te houden dividendbelasting 5 percent bedraagt, kan dat Amerikaanse lichaam een verzoek om teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting te veel is ingehouden, richten tot de inspecteur binnen wiens ambtsgebied het Nederlandse lichaam is gevestigd.
2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt ingeleverd bij het lichaam dat de dividenden heeft betaald. Dit zendt het verzoek aan de in het eerste lid bedoelde inspecteur, nadat het daaraan de in artikel 7, tweede lid, bedoelde gegevens en de in dat lid bedoelde verklaring heeft toegevoegd. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger ten behoeve van het belanghebbende Amerikaanse lichaam aan het Nederlandse lichaam overgemaakt.
4. Indien vorenbedoelde inspecteur gerede twijfel heeft of de gerechtigde tot de opbrengst voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag, kan hij door tussenkomst van de directie Bestuursondersteuning Belastingdienst van het Ministerie van Financiën om inlichtingen verzoeken aan de bevoegde Amerikaanse autoriteit.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-07-2000, Stcrt. 144. Iwtr: 30-07-2000
Regelingnummer:	IFZ2000/785M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992 [vervallen]
Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden genoten door vrijgestelde pensioenfondsen en vrijgestelde organisaties (teruggaafprocedure)

Artikel 9

1. Een inwoner van de Verenigde Staten van Amerika die ingevolge artikel 35 of artikel 36 van het Verdrag aanspraak heeft op vrijstelling van dividendbelasting voor dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*, van het Verdrag, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van teruggaaf levert de belanghebbende een ingevulde verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening door belanghebbende van de daarop voorkomende bevestiging omtrent het voldoen aan de voorwaarden van artikel 35, in samenhang met de regeling van 27 maart 2000, nr. IFZ/2000/326 M, die op grond van artikel 29 van het Verdrag is getroffen tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika (*Stcrt.* 2000, 79), of artikel 36 van het Verdrag in tweevoud op een formulier volgens het in bijlage 6 respectievelijk bijlage 7 opgenomen model (formulier "IB 96 USA" respectievelijk formulier "IB 95 USA")(*) in bij de in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt, bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt, zendt, met een begeleidende brief waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring in tweevoud tezamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beslissing. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
3. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het tweede lid bedoelde dividendnota, zendt hij de in het tweede lid bedoelde verklaring omtrent het voldoen aan de voorwaarden van artikel 35, in samenhang met de regeling van 27 maart 2000 (*Stcrt.* 2000, 79), of artikel 36 van het Verdrag rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.
4. Indien vorenbedoelde inspecteur gerede twijfel heeft of de gerechtigde tot de opbrengst voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag, kan hij door tussenkomst van de directie Bestuursondersteuning Belastingdienst van het Ministerie van Financiën om inlichtingen verzoeken aan de bevoegde Amerikaanse autoriteit.
5. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij uit hoofde van zijn eigendomsrechten met betrekking tot de in punt 2 van het formulier "IB 95 USA" of formulier "IB 96 USA" vermelde effecten, op de in dat punt vermelde datum(s) van betaalbaarstelling gerechtigd is (was, zal zijn) tot de in dat punt vermelde inkomsten, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 8 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.
6. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij de in punt 2 van het formulier "IB 95 USA" of formulier "IB 96 USA" vermelde effecten niet heeft verkregen ingevolge enige overeenkomst, optie of regeling, waarbij hij is overeengekomen of kan worden verplicht de effecten weer te verkopen of over te dragen, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 8 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.

Gegevens deze versie:
Bron: 20-07-2000, Stcrt. 144. Iwtr: 30-07-2000

Regelingnummer:	IFZ2000/785M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Voetnoten:
(*)
5. Deze bijlagen zijn hier niet opgenomen. Zij liggen voor belanghebbenden ter inzage bij het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992 [vervallen]
Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden genoten door vrijgestelde pensioenfondsen en vrijgestelde organisaties (teruggaafprocedure)

Artikel 10

1. Een inwoner van de Verenigde Staten van Amerika die ingevolge artikel 35 of artikel 36 van het Verdrag aanspraak heeft op vrijstelling van dividendbelasting voor dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onderdeel *a*, van het Verdrag, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van teruggaaf richt de belanghebbende een verzoek aan de inspecteur binnen wiens ambtsgebied het dividendbetalende Nederlandse lichaam is gevestigd. In het verzoek wordt verklaard dat wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 35, in samenhang met de regeling van 27 maart 2000 (*Stcrt.* 2000, 79), of artikel 36 van het Verdrag.
3. Het in het tweede lid bedoelde verzoek wordt ingeleverd bij het lichaam dat de dividenden heeft betaald. Dit zendt het verzoek aan de in het tweede lid bedoelde inspecteur, nadat het daaraan de in artikel 7, tweede lid, bedoelde gegevens heeft toegevoegd. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
4. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger ten behoeve van belanghebbende aan het Nederlandse lichaam overgemaakt.
5. Indien vorenbedoelde inspecteur gerede twijfel heeft of de gerechtigde tot de opbrengst voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag, kan hij door tussenkomst van de directie Bestuursondersteuning Belastingdienst van het Ministerie van Financiën om inlichtingen verzoeken aan de bevoegde Amerikaanse autoriteit.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-07-2000, Stcrt. 144. Iwtr: 30-07-2000
Regelingnummer:	IFZ2000/785M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992 [vervallen]
Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden genoten door vrijgestelde pensioenfondsen (vrijstellingsprocedure)

Artikel 12

1. In afwijking van artikel 10 kan een lichaam dat aan een vrijgesteld pensioenfonds als bedoeld in artikel 35 van het Verdrag, dat inwoner van de Verenigde Staten van Amerika is, dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onderdeel *a*, van het Verdrag betaalt waarop ingevolge artikel 35 van het Verdrag geen dividendbelasting mag worden ingehouden, bij de inspecteur binnen wiens ambtsgebied het is gevestigd, het verzoek indienen ontslagen te worden van de verplichting tot inhouding van die belasting.
2. Bij het verzoek wordt overgelegd een geldig certificaat (Formulier 6166), afgegeven door de Amerikaanse Internal Revenue Service overeenkomstig de regeling van 27 maart 2000 (*Stcrt.* 2000, 79), of een geldige kwalificatiebeschikking, afgegeven door de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland overeenkomstig laatstgenoemde regeling.
In het verzoek wordt voorts opgaaf verstrekt van:
a) de naam, de plaats van vestiging en het adres van het in het eerste lid bedoelde pensioenfonds dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika;
b) het totale aantal stemmen in het Nederlandse lichaam;
c) het aantal van die stemmen dat het in het eerste lid bedoelde pensioenfonds dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika, onmiddellijk in het Nederlandse lichaam bezit.
In het verzoek wordt bovendien verklaard dat het bedoelde pensioenfonds dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika, voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 26 en artikel 35 van het Verdrag, in samenhang met de regeling van 27 maart 2000 (*Stcrt.* 2000, 79).
3. Indien de inspecteur gunstig op het verzoek beslist, blijft zijn beslissing van kracht met betrekking tot elk daarin genoemd pensioenfonds dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika zolang
- het pensioenfonds inwoner van de Verenigde Staten van Amerika blijft, en
- het pensioenfonds onmiddellijk ten minste 10 percent van het totale aantal stemmen in het Nederlandse lichaam bezit, en
- het pensioenfonds blijft voldoen aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag en
- het certificaat van de Amerikaanse Internal Revenue Service of de kwalificatiebeschikking van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland geldig is.

De bestuurder van de Nederlandse vennootschap, aan wie blijkt of die redelijkerwijs moet vermoeden dat zulks in enig opzicht niet meer het geval is, is gehouden daarvan aan vorenbedoelde inspecteur schriftelijk mededeling te doen vóór de eerstvolgende vaststelling van dividend.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-07-2000, Stcrt. 144. Iwtr: 30-07-2000
Regelingnummer:	IFZ2000/785M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2000 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992

Artikel 2 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (vrijstellingsprocedure)

1. Een Nederlands lichaam dat aan een lichaam, niet zijnde een pensioenfonds of een vrijgestelde organisatie als bedoeld in artikel 35 respectievelijk artikel 36 van het Verdrag, dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika en dat onmiddellijk ten minste 10 percent van het totale aantal stemmen in het Nederlandse lichaam bezit, dividenden betaalt waarop ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel a, van het Verdrag ten hoogste 5 percent dividendbelasting mag worden ingehouden, kan bij de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie het ressorteert het verzoek indienen ontslagen te worden van de verplichting tot inhouding van die belasting voor zover deze meer dan 5 percent bedraagt.
2. Een Nederlands lichaam dat aan een lichaam, niet zijnde een pensioenfonds of een vrijgestelde organisatie als bedoeld in artikel 35 respectievelijk artikel 36 van het Verdrag, dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika en dat gedurende het tijdvak van 12 maanden dat eindigt op de datum waarop het dividend wordt vastgesteld, onmiddellijk aandelen in het Nederlandse lichaam heeft bezeten die 80 percent of meer vertegenwoordigen van het totale aantal stemmen in dat Nederlandse lichaam, dividenden betaalt die ingevolge artikel 10, derde lid, van het Verdrag zijn vrijgesteld van dividendbelasting, kan bij de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie het ressorteert, het verzoek indienen ontslagen te worden van de verplichting tot inhouding van die belasting.
3. In het verzoek bedoeld in het eerste lid wordt opgaaf verstrekt van:
a) de naam, het adres en de vestigingsplaats van het in het eerste lid bedoelde lichaam dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika;
b) het totale aantal stemmen in het Nederlandse lichaam;
c) het aantal van die stemmen dat het in het eerste lid bedoelde lichaam dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika, onmiddellijk in het Nederlandse lichaam bezit.
In het verzoek wordt voorts verklaard dat het bedoelde lichaam dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika, voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag.
4. In het verzoek bedoeld in het tweede lid wordt opgaaf verstrekt van:
a) de naam, het adres en de vestigingsplaats van het in het tweede lid bedoelde lichaam dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika;
b) het totale aantal stemmen in het Nederlandse lichaam;
c) het aantal van die stemmen dat het in het tweede lid bedoelde lichaam dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika, onmiddellijk in het Nederlandse lichaam bezit;
d) het totale aantal stemmen in het Nederlandse lichaam vóór 1 oktober 1998, indien van toepassing;
e) het aantal van de in onderdeel d) bedoelde stemmen dat het in het tweede lid bedoelde lichaam dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika, vóór 1 oktober 1998 middellijk of onmiddellijk in het Nederlandse lichaam heeft bezeten.
In het verzoek wordt voorts verklaard dat het bedoelde lichaam dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika, de stemmen bedoeld in onderdeel c) gedurende een tijdvak van 12 maanden eindigend op de datum waarop het dividend wordt gedeclareerd, heeft bezeten alsmede dat dit lichaam (i) een gekwalificeerde persoon is uit hoofde van artikel 26, tweede lid, onderdeel c, van het Verdrag, of (ii) uit hoofde van artikel 26, derde lid, van het Verdrag gerechtigd is tot de voordelen van artikel 10, derde lid, van het Verdrag, of (iii) uit hoofde van artikel 26, zevende lid, van het Verdrag een beschikking heeft ontvangen op grond van dat lid. Voor een lichaam dat voldoet aan de voorwaarde van artikel 10, derde lid, onderdeel a, van het Verdrag geldt echter dat in het verzoek wordt verklaard dat het lichaam niet door artikel 26 van het Verdrag wordt beperkt bij de toegang tot de voordelen van artikel 10, derde lid, van het Verdrag.
5. Op een verzoek als bedoeld in het eerste en het tweede lid beslist de inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking.
6. Indien de inspecteur gunstig beslist op een verzoek als bedoeld in het eerste lid of het tweede lid, blijft zijn beslissing van kracht met betrekking tot elk daarin genoemd lichaam zolang:
- het lichaam inwoner van de Verenigde Staten van Amerika blijft,

- het lichaam een deelneming blijft bezitten in het Nederlandse lichaam welke voldoet aan de voorwaarden van artikel 10, tweede lid, onderdeel a, respectievelijk artikel 10, derde lid, van het Verdrag,
- het lichaam blijft voldoen aan de van toepassing zijnde voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag.

De bestuurder van het Nederlandse lichaam aan wie blijkt of die redelijkerwijs moet vermoeden dat zulks in enig opzicht niet meer het geval is, is gehouden aan vorenbedoelde inspecteur schriftelijke mededeling te doen vóór de eerstvolgende vaststelling van dividend.

Gegevens deze versie:

Bron:	22-10-2007, Stcrt. 213. Iwtr: 04-11-2007
Regelingnummer:	CPP2007/1566M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

1. Indien dividendbelasting is ingehouden van dividenden, betaald door een Nederlands lichaam aan een lichaam, niet zijnde een pensioenfonds of een vrijgestelde organisatie als bedoeld in artikel 35 respectievelijk artikel 36 van het Verdrag, dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika en dat een deelneming in het Nederlandse lichaam bezit welke voldoet aan de voorwaarden van artikel 10, tweede lid, onderdeel a, respectievelijk artikel 10, derde lid, van het Verdrag, terwijl ingevolge het Verdrag recht bestaat op vermindering van dividendbelasting, kan dat Amerikaanse lichaam een verzoek om teruggaaf van hetgeen te veel aan dividendbelasting is ingehouden, richten tot de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie het Nederlandse lichaam ressorteert.
2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt ingeleverd bij het Nederlandse lichaam dat de dividenden heeft betaald. Het Nederlandse lichaam zendt het verzoek met toevoeging van de in artikel 2, derde lid, respectievelijk vierde lid, bedoelde gegevens aan de in het eerste lid bedoelde inspecteur. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Het terug te geven bedrag wordt door het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie het Nederlandse lichaam ressorteert, ten behoeve van het belanghebbende Amerikaanse lichaam aan het Nederlandse lichaam overgemaakt.
4. Indien de inspecteur gerede twijfel heeft of de gerechtigde tot de opbrengst voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag, kan hij door tussenkomst van de Belastingdienst/FIOD-ECD om inlichtingen verzoeken aan de bevoegde Amerikaanse autoriteit.

Gegevens deze versie:

Bron:	22-10-2007, Stcrt. 213. Iwtr: 04-11-2007
Regelingnummer:	CPP2007/1566M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992

Artikel 4 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden genoten door vrijgestelde pensioenfondsen en vrijgestelde organisaties (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van de Verenigde Staten van Amerika die ingevolge artikel 35 of artikel 36 van het Verdrag in aanmerking komt voor vrijstelling van dividendbelasting voor dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onderdeel b, van het Verdrag, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van teruggaaf levert de belanghebbende een ingevulde verklaring, voorzien van een dagtekening en ondertekening door belanghebbende, van de daarop voorkomende bevestiging omtrent het voldoen aan de voorwaarden van artikel 35, in samenhang met de regeling gepubliceerd bij mededeling van 6 augustus 2007, nr. IFZ2007/537M, *Stcrt.* 2007, 154, die op grond van artikel 29 van het Verdrag is getroffen tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika, of artikel 36 van het Verdrag, in tweevoud op een formulier volgens het in bijlage I respectievelijk bijlage II opgenomen model (formulier IB 96 USA respectievelijk IB 95 USA) in bij de in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, onder bijvoeging van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt, zendt, met een begeleidende brief waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring in tweevoud tezamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland, Postbus 2865, 6401 DJ Heerlen. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
3. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het tweede lid bedoelde dividendnota, zendt hij de in het tweede lid bedoelde verklaring omtrent het voldoen aan de voorwaarden van artikel 35, in samenhang met de regeling gepubliceerd bij mededeling van 6 augustus 2007, nr. IFZ2007/537M, *Stcrt.* 2007, 154, of artikel 36 van het Verdrag rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur beslist op het verzoek bij een voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.
4. Indien de inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland gerede twijfel heeft of de gerechtigde tot de opbrengst voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag, kan hij door tussenkomst van de Belastingdienst/FIOD-ECD om inlichtingen verzoeken aan de bevoegde Amerikaanse autoriteit.

Gegevens deze versie:

Bron:	22-10-2007, Stcrt. 213. Iwtr: 04-11-2007
Regelingnummer:	CPP2007/1566M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992

Artikel 5 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden genoten door vrijgestelde pensioenfondsen (vrijstellingsprocedure)

In afwijking van artikel 4 zijn de vennootschap die dividend verschuldigd is, degene bij wie de opbrengst betaalbaar is gesteld, het administratiekantoor dat de opbrengst doorbetaalt aan certificaathouders, en degene tot wiens beroep het kopen of innen van dividendbewijzen gewoonlijk behoort, bevoegd die opbrengst uit te betalen zonder inhouding van dividendbelasting indien de gerechtigde tot de opbrengst een vrijgesteld pensioenfonds als bedoeld in artikel 35 van het Verdrag is, die gerechtigde voor dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onderdeel b, van het Verdrag in aanmerking komt voor vrijstelling van dividendbelasting en hij bij het dividendbewijs overlegt:
a) een certificaat (formulier 6166), geldig voor het betrokken belastingjaar en afgegeven door de Amerikaanse Internal Revenue Service overeenkomstig de regeling gepubliceerd bij mededeling van 6 augustus 2007, nr. IFZ2007/537M, *Stcrt.* 2007, 154, of een geldige kwalificatiebeschikking afgegeven door de inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland overeenkomstig laatstgenoemde regeling; en
b) een door de gerechtigde ingevulde en ondertekende verklaring waarin is opgenomen een bevestiging omtrent het voldoen aan de voorwaarden van artikel 26 en artikel 35 van het Verdrag, in samenhang met de regeling gepubliceerd bij mededeling van 6 augustus 2007, nr. IFZ2007/537M, *Stcrt.* 2007, 154, in tweevoud op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier IB 96 USA) ;
c) een ingevulde en ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats van de gerechtigde, opgenomen op het in onderdeel b bedoelde formulier, afgegeven door de fiscale autoriteit van zijn woonplaats.

Gegevens deze versie:

Bron:	22-10-2007, Stcrt. 213. Iwtr: 04-11-2007
Regelingnummer:	CPP2007/1566M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992

Artikel 6 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden genoten door vrijgestelde pensioenfondsen en vrijgestelde organisaties (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van de Verenigde Staten van Amerika die ingevolge artikel 35 of artikel 36 van het Verdrag in aanmerking komt voor vrijstelling van dividendbelasting voor dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onderdeel a, van het Verdrag, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van teruggaaf richt de belanghebbende een verzoek aan de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie het lichaam ressorteert dat de dividenden heeft betaald. In het verzoek wordt verklaard dat wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 35, in samenhang met de regeling gepubliceerd bij mededeling van 6 augustus 2007, nr. IFZ2007/537M, *Stcrt.* 2007, 154, of artikel 36 van het Verdrag.
3. Het in het tweede lid bedoelde verzoek wordt ingeleverd bij het Nederlandse lichaam dat de dividenden heeft betaald. Het Nederlandse lichaam zendt het verzoek met toevoeging daaraan van de in artikel 2, derde lid, bedoelde gegevens aan de in het tweede lid bedoelde inspecteur. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
4. Het terug te geven bedrag wordt door het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie het lichaam ressorteert, ten behoeve van belanghebbende aan het Nederlandse lichaam overgemaakt.
5. Indien de inspecteur gerede twijfel heeft of de gerechtigde tot de opbrengst voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag, kan hij door tussenkomst van de Belastingdienst/FIOD-ECD om inlichtingen verzoeken aan de bevoegde Amerikaanse autoriteit.

Gegevens deze versie:

Bron:	22-10-2007, Stcrt. 213. Iwtr: 04-11-2007
Regelingnummer:	CPP2007/1566M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992

Artikel 7 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden genoten door vrijgestelde pensioenfondsen (vrijstellingsprocedure)

1. In afwijking van artikel 6 kan een lichaam dat aan een vrijgesteld pensioenfonds als bedoeld in artikel 35 van het Verdrag, dat inwoner van de Verenigde Staten van Amerika is, dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onderdeel a, van het Verdrag betaalt waarvoor ingevolge artikel 35 van het Verdrag recht bestaat op vrijstelling van dividendbelasting, bij de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst waaronder het ressorteert, het verzoek indienen ontslagen te worden van de verplichting tot inhouding van die belasting.
2. Bij het verzoek wordt een door de Amerikaanse Internal Revenue Service overeenkomstig de regeling gepubliceerd bij mededeling van 6 augustus 2007, nr. IFZ2007/537M, *Stcrt.* 2007, 154, afgegeven geldig certificaat (Formulier 6166) of een door de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland overeenkomstig die regeling afgegeven geldige kwalificatiebeschikking overgelegd.
In het verzoek wordt voorts opgaaf verstrekt van:
a) de naam, het adres en de plaats van vestiging van het in het eerste lid bedoelde pensioenfonds dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika;
b) het totale aantal stemmen in het Nederlandse lichaam;
c) het aantal van die stemmen dat het in het eerste lid bedoelde pensioenfonds dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika, onmiddellijk in het Nederlandse lichaam bezit.
In het verzoek wordt voorts verklaard dat het bedoelde pensioenfonds dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika, voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 en artikel 35 van het Verdrag, in samenhang met de regeling gepubliceerd bij mededeling van 6 augustus 2007, nr. IFZ2007/537M, *Stcrt.* 2007, 154.
3. Indien de inspecteur gunstig beslist op het verzoek blijft zijn beslissing van kracht met betrekking tot elk daarin genoemd pensioenfonds dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika zolang:
- het pensioenfonds inwoner van de Verenigde Staten van Amerika blijft,
- het pensioenfonds onmiddellijk ten minste 10 percent van het totale aantal stemmen in het Nederlandse lichaam bezit,
- het pensioenfonds blijft voldoen aan de voorwaarden van artikel 26 en artikel 35 van het Verdrag, en
- het certificaat van de Amerikaanse Internal Revenue Service of de kwalificatiebeschikking van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland geldig is.
De bestuurder van het Nederlandse lichaam aan wie blijkt of die redelijkerwijs moet vermoeden dat zulks in enig opzicht niet meer het geval is, is gehouden aan vorenbedoelde inspecteur schriftelijke mededeling te doen vóór de eerstvolgende vaststelling van dividend.

Gegevens deze versie:

Bron:	22-10-2007, Stcrt. 213. Iwtr: 04-11-2007
Regelingnummer:	CPP2007/1566M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Australië [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio- en deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Australië die ingevolge artikel 10, tweede lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 AUS").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Australië
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 01-08-1990, Stcrt. 147. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Australië [vervallen]

Artikel 5 Verjaringstermijn

Verzoeken om teruggaaf van belasting, als bedoeld in artikel 3, moeten bij de inspecteur van de Belastingdienst/Particulie-ren/Ondernemingen buitenland zijn ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Australië
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 01-08-1990, Stcrt. 147. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-België [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van België die ingevolge artikel 10, paragraaf 2, 2°, of artikel 11, paragraaf 2, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan:
15 percent indien het gaat om opbrengst van aandelen of winstbewijzen;
10 percent indien het gaat om opbrengst van winstdelende obligaties.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB AA 92 BEL").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota.
Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald. De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-België
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 07-06-1990, Stcrt. 108. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Bondsrepubliek Duitsland [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een persoon met woonplaats in de Bondsrepubliek Duitsland die ingevolge artikel 13, derde lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 BRD").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Bondsrepubliek Duitsland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 31-07-1990, Stcrt. 146. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Bondsrepubliek Duitsland [vervallen]

Artikel 4 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (vrijstellingsprocedure)

1. Een vennootschap, die aan een vennootschap op aandelen die inwoner van de Bondsrepubliek Duitsland is en die ten minste 25 percent bezit van de stemgerechtigde aandelen van de eerstbedoelde vennootschap, dividenden betaalt waarop ingevolge artikel 13, vierde lid, van de Overeenkomst ten hoogste 10 percent dividendbelasting mag worden ingehouden, kan bij de inspecteur binnen wiens ambtsgebied zij is gevestigd, het verzoek indienen ontslagen te worden van de verplichting tot inhouding van die belasting voor zover deze meer dan 10 percent bedraagt.
2. In het verzoek wordt opgaaf verstrekt van:
a. de naam, de plaats van vestiging en het adres van de in het eerste lid bedoelde Duitse vennootschap op aandelen;
b. het aantal en de totale nominale waarde van de uitgegeven stemgerechtigde aandelen van de Nederlandse vennootschap;
c. het gedeelte van de stemgerechtigde aandelen dat de in het eerste lid bedoelde Duitse vennootschap op aandelen bezit.
In het verzoek wordt voorts verklaard dat het kapitaal van de Duitse vennootschap waarop het verzoek betrekking heeft, geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld.
3. Indien de inspecteur van de desbetreffende eenheid van de Belastingdienst gunstig op het verzoek beslist, blijft zijn beslissing van kracht met betrekking tot elke daarin genoemde Duitse vennootschap zolang
- deze inwoner van de Bondsrepubliek Duitsland is, en
- zij onmiddellijk ten minste 25 percent van de stemgerechtigde aandelen van de Nederlandse vennootschap blijft bezitten, en
- de in de laatste volzin van het tweede lid bedoelde verklaring op haar van toepassing blijft.
De bestuurder van de Nederlandse vennootschap aan wie blijkt of die redelijkerwijs moet vermoeden dat zulks in enig opzicht niet meer het geval is, is gehouden daarvan aan de inspecteur schriftelijk mededeling te doen vóór de eerstvolgende vaststelling van dividend.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Bondsrepubliek Duitsland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 31-07-1990, Stcrt. 146. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Bondsrepubliek Duitsland [vervallen]

Artikel 5 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

1. Indien meer dan 10 percent dividendbelasting is ingehouden van dividenden, betaald door een vennootschap aan een vennootschap op aandelen die inwoner van de Bondsrepubliek Duitsland is, terwijl ingevolge artikel 13, vierde lid, van de Overeenkomst de daarop in te houden dividendbelasting 10 percent bedraagt, kan die Duitse vennootschap op aandelen een verzoek om teruggaaf van hetgeen meer is ingehouden richten tot de inspecteur binnen wiens ambtsgebied de Nederlandse vennootschap is gevestigd.
2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt ingeleverd bij de vennootschap die de dividenden heeft betaald. Deze zendt het verzoek aan de in het eerste lid bedoelde inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst, nadat zij daaraan de in artikel 4, tweede lid, bedoelde gegevens en de in dat lid bedoelde verklaring heeft toegevoegd. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger ten behoeve van de belanghebbende Duitse vennootschap op aandelen aan de Nederlandse vennootschap overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Bondsrepubliek Duitsland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 31-07-1990, Stcrt. 146. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Denemarken [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure).

1. Een inwoner van Denemarken die ingevolge artikel 9, paragraaf 2, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 DEN") Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Denemarken
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 26-11-1990, Stcrt. 230. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Frankrijk [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Frankrijk die ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*, of artikel 11, tweede lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan:
15 percent indien het gaat om opbrengst van aandelen of winstbewijzen;
10 percent indien het gaat om opbrengst van winstdelende obligaties.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 FRA"). Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde lid of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring, te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Frankrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 28-12-1990, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1991

Artikel 4 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (bijzondere vrijstellingsprocedure)

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 2, tweede lid, is een in Frankrijk gevestigde bank of daarmede gelijk te stellen instelling, die voldoet aan de bepalingen van de Franse wet nr. 66 - 1008 van 28 december 1966, betreffende de financiële betrekkingen met het buitenland ("loi nr. 66 - 1008 du 28 décembre 1966 relative aux relations financières avec l'étranger") en van de voor de uitvoering van die wet gegeven voorschriften, bevoegd dividenden op aandelen toekomende aan inwoners van Frankrijk die, ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *b,* van de Overeenkomst, aanspraak hebben op vermindering van dividendbelasting tot een tarief van 15 percent, uit te betalen onder aftrek van dividendbelasting naar een tarief van 15 percent, zonder dat een verklaring, bedoeld in artikel 2, eerste lid, wordt overgelegd, indien:
a. de aandelen op de datum van betaalbaarstelling van het dividend zich onder berusting van die bank of die instelling bevinden;
b. die bank of instelling
1. met betrekking tot de dividenden en de daartoe gerechtigden een collectieve verklaring, volgens het in bijlage II opgenomen model (formulier "IB 95 FRA") in drievoud invult en ondertekent;
2. het eerste exemplaar van dit formulier bewaart en ter beschikking houdt van de Franse belastingadministratie;
3. de beide andere exemplaren van het formulier inlevert bij de dividendbetalende vennootschap, dan wel bij de tussenpersoon die namens de vennootschap het dividend aan haar uitbetaalt.
2. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel *a,* worden aandelen die ten name van een in Frankrijk gevestigde bank of daarmede gelijk te stellen instelling worden bewaard bij de "Société Interprofessionnelle pour la compensation des Valeurs mobilières (SICOVAM)" te Parijs, dan wel buiten Frankrijk worden bewaard in een depot ten name van een zodanige bank of instelling, geacht onder berusting van die bank of die instelling te zijn.
3. Het is toegestaan de gegevens omtrent de dividenden en de daartoe gerechtigden, in plaats van op de achterzijde van het in het eerste lid bedoelde formulier, te vermelden op een afzonderlijke bijlage bij het formulier, mits:
1e. de bijlage de gegevens vermeldt die blijkens de op de achterzijde van het formulier voorkomende gedrukte tekst behoren te worden verstrekt;
2e. de bijlage wordt gedagtekend en ondertekend;
3e. op het formulier naar de bijlage en op de bijlage naar het formulier wordt verwezen;
4e. aan het hoofd of aan het slot van de bijlage een samenvatting wordt gegeven van de inhoud daarvan, met vermelding van:
a. de soort van de aandelen alsmede de naam en de plaats van vestiging van de vennootschap die de aandelen heeft uitgegeven;
b. het volgnummer van het dividendbewijs (indien daarvan sprake is) en de datum van betaalbaarstelling van het dividend;
c. het totale aantal dividendbewijzen dan wel het totale aantal aandelen of de gezamenlijke nominale waarde der aandelen;
d. het totale bruto-bedrag van het dividend ter zake waarvan aanspraak op vermindering van belasting wordt gemaakt, alsmede het totale bedrag van de belasting waarvoor vrijstelling wordt verzocht;
5e. de onder 4e bedoelde samenvatting ook op de achterzijde van het formulier wordt gegeven.
4. Voor zover dividendbelasting, die is ingehouden en afgedragen, ingevolge het eerste lid bij de uitbetaling van de dividenden aan de rechthebbenden niet in aftrek is gebracht, wordt deze aan de vennootschap teruggegeven na indiening van een verzoek bij de inspecteur binnen wiens ambtsgebied zij is gevestigd, onder overlegging van de beide exemplaren van het formulier, bedoeld in het eerste lid, onderdeel *b,* punt (3). De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
5. De in het vorige lid bedoelde inspecteur zendt een van de beide exemplaren van het formulier door naar de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland. Deze zendt de door hem aldus ontvangen formulieren door naar de Franse belastingadministratie.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Frankrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 28-12-1990, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Ierland [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Ierland (niet zijnde een persoon als bedoeld in artikel 4) die ingevolge artikel 8, tweede lid, of artikel 9, eerste lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent indien het gaat om opbrengst van aandelen of winstbewijzen, en van het volle bedrag van de ingehouden dividendbelasting indien het gaat om opbrengst van winstdelende obligaties.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 IER").(*)
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Ierland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 22-10-1990, Stcrt. 206. Iwtr: 01-01-1991

Voetnoten:
(*)
1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belanghebbenden ter inzage bij het ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Ierland [vervallen]

Artikel 4 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (bijzondere teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Ierland die ingevolge artikel 8, tweede lid, of artikel 9, eerste lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting, maar wiens aanspraak ingevolge artikel 2, derde lid, van de Overeenkomst slechts betrekking heeft op dat gedeelte van de opbrengst dat is overgemaakt naar of ontvangen in Ierland, heeft recht op teruggaaf van dividendbelasting, ingehouden op het gedeelte van de opbrengst dat is overgemaakt naar of ontvangen in Ierland. De teruggaaf is gelijk aan het bedrag dat aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent indien het gaat om opbrengst van aandelen of winstbewijzen, en aan het volle bedrag van de ingehouden dividendbelasting indien het gaat om opbrengst van winstdelende obligaties.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage II opgenomen model (formulier "IB 95 IER").(*) Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, zendt hij dit toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Bij het exemplaar van de verklaring dat de verzoeker aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland zendt, legt hij een dividendnota over, of een afschrift daarvan, gewaarmerkt door degene die de dividendnota heeft uitgereikt, of enig ander bewijsstuk, waaruit de opbrengst waarop de verklaring betrekking heeft alsmede het bedrag van de daarop ingehouden dividendbelasting blijken. Het bewijsstuk als bovenbedoeld behoeft slechts te worden overgelegd bij de verklaring waarin de eerste overmaking uit de opbrengst waarop het bewijsstuk betrekking heeft, is vermeld.
4. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt naar een door belanghebbende aan te wijzen bank- of girorekening in Ierland.
5. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij uit hoofde van zijn eigendomsrechten met betrekking tot de in punt 2 van het formulier "IB 95 IER" vermelde effecten, op de in dat punt vermelde datum(s) van betaalbaarstelling gerechtigd was tot de in dat punt vermelde inkomsten, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 8 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.
6. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij de in punt 2 van het formulier "IB 95 IER" vermelde effecten niet heeft verkregen ingevolge enige overeenkomst, optie of regeling, waarbij hij is overeengekomen of kan worden verplicht de effecten weer te verkopen of over te dragen, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 8 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Ierland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 22-10-1990, Stcrt. 206. Iwtr: 01-01-1991

Voetnoten:

(*)
1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belanghebbenden ter inzage bij het ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-India [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio- en deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van India die ingevolge artikel 10, tweede lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 INA").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota.
Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-India
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 09-10-1990, Stcrt. 196. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-India [vervallen]

Artikel 5 Verjaringstermijn

Verzoeken om teruggaaf van belasting, als bedoeld in artikel 3, moeten bij de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland zijn ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-India
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 09-10-1990, Stcrt. 196. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Israël [vervallen]

Artikel 2 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Israël die ingevolge artikel 11, tweede lid, onderdeel *b*, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting, heeft, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 6 van de Overeenkomst, recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 ISR").
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in de bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de Ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de Ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.
5. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij uit hoofde van zijn eigendomsrechten met betrekking tot de in punt 3 van het formulier "IB 92 ISR" vermelde effecten, op de in dat punt vermelde datum(s) van betaalbaarstelling gerechtigd was tot de in dat punt vermelde inkomsten, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 9 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.
6. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij de in punt 3 van het formulier "IB 92 ISR" vermelde effecten niet heeft verkregen ingevolge enige overeenkomst, optie of regeling, waarbij hij is overeengekomen of kan worden verplicht de effecten weer te verkopen of over te dragen of soortgelijke effecten te verkopen of over te dragen, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 9 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.

Gegevens deze versie:

Bron:	09-12-1997, Stcrt. 240. Iwtr: 14-12-1997
Regelingnummer:	IFZ97/1488M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Israël
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Israël [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (vrijstellingsprocedure)

1. Een lichaam, dat aan een lichaam dat inwoner van Israël is en dat onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van het eerstbedoelde lichaam, dividenden betaalt waarop ingevolge artikel 11, tweede lid, onderdeel *a* (ii), van de Overeenkomst ten hoogste 5 percent dividendbelasting mag worden ingehouden, kan bij de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied het is gevestigd, het verzoek indienen ontslagen te worden van de verplichting tot inhouding van die belasting voor zover deze meer dan 5 percent bedraagt.
2. In het verzoek wordt opgaaf verstrekt van:
a) de naam, de plaats van vestiging en het adres van het in het eerste lid bedoelde Israëlische lichaam;
b) het totale nominale bedrag van het geplaatste en gestorte kapitaal van het Nederlandse lichaam;
c) het gedeelte van dat kapitaal dat het in het eerste lid bedoelde Israëlische lichaam onmiddellijk bezit. In het verzoek wordt voorts verklaard dat het kapitaal van het Israëlische lichaam waarop het verzoek betrekking heeft, geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld.
3. Indien de inspecteur gunstig op het verzoek beslist, blijft zijn beslissing van kracht met betrekking tot elk daarin genoemd lichaam zolang
- het lichaam inwoner van Israël is, en
- het lichaam onmiddellijk ten minste 25 percent van het geplaatste en gestorte kapitaal van het Nederlandse lichaam blijft bezitten, en
- de in de laatste volzin van het tweede lid bedoelde verklaring op het Israëlische lichaam van toepassing blijft.

De bestuurder van het Nederlandse lichaam aan wie blijkt of die redelijkerwijs moet vermoeden dat zulks in enig opzicht niet meer het geval is, is gehouden daarvan aan de inspecteur schriftelijk mededeling te doen vóór de eerstvolgende vaststelling van dividend.

Gegevens deze versie:

Bron:	09-12-1997, Stcrt. 240. Iwtr: 14-12-1997
Regelingnummer:	IFZ97/1488M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Israël
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 2 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Israël die ingevolge artikel 11, tweede lid, onderdeel *c*, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting, heeft, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 6 van de Overeenkomst, recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 ISR"). Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.
5. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij uit hoofde van zijn eigendomsrechten met betrekking tot de in punt 3 van het formulier "IB 92 ISR" vermelde effecten, op de in dat punt vermelde datum(s) van betaalbaarstelling gerechtigd was tot de in dat punt vermelde inkomsten, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 9 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.
6. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij de in punt 3 van het formulier "IB 92 ISR" vermelde effecten niet heeft verkregen ingevolge enige overeenkomst, optie of regeling, waarbij hij is overeengekomen of kan worden verplicht de effecten weer te verkopen of over te dragen, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 9 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Israël

Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 09-11-1990, Stcrt. 219. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Japan [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Japan (niet zijnde een persoon als bedoeld in artikel 4) die ingevolge artikel 11, tweede lid, of artikel 12, tweede lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan:
15 percent indien het gaat om opbrengst van aandelen of winstbewijzen;
10 percent indien het gaat om opbrengst van winstdelende obligaties.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 JAP").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald. De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Japan
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 15-01-1993, Stcrt. 10. Iwtr: 17-01-1993. Twk: 01-01-1993

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Japan [vervallen]

Artikel 4 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (bijzondere teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Japan die ingevolge artikel 11, tweede lid, of artikel 12, tweede lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting, maar wiens aanspraak ingevolge artikel 6 van de Overeenkomst slechts betrekking heeft op dat gedeelte van de opbrengst dat is overgemaakt naar of ontvangen in Japan, heeft recht op teruggaaf van dividendbelasting, ingehouden op het gedeelte van de opbrengst dat is overgemaakt naar of ontvangen in Japan. De teruggaaf is gelijk aan het bedrag dat aan dividendbelasting meer is ingehouden dan:
15 percent indien het gaat om opbrengst van aandelen of winstbewijzen;
10 percent indien het gaat om opbrengst van winstdelende obligaties.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage II opgenomen model (formulier "IB 95 JAP"). Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, zendt hij dit toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Bij het exemplaar van de verklaring dat de verzoeker aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland zendt, legt hij een dividendnota over, of een afschrift daarvan, gewaarmerkt door degene die de dividendnota heeft uitgereikt, of enig ander bewijsstuk, waaruit de opbrengst waarop de verklaring betrekking heeft alsmede het bedrag van de daarop ingehouden dividendbelasting blijken. Het bewijsstuk als bovenbedoeld behoeft slechts te worden overgelegd bij de verklaring waarin de eerste overmaking uit de opbrengst waarop het bewijsstuk betrekking heeft, is vermeld.
4. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt naar een door belanghebbende aan te wijzen bank- of girorekening in Japan.
5. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij uit hoofde van zijn eigendomsrechten met betrekking tot de in punt 2 van het formulier "IB 95 JAP" vermelde effecten, op de in dat punt vermelde datum(s) van betaalbaarstelling gerechtigd was tot de in dat punt vermelde inkomsten, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 8 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.
6. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij de in punt 2 van het formulier "IB 95 JAP" vermelde effecten niet heeft verkregen ingevolge enige overeenkomst, optie of regeling, waarbij hij is overeengekomen of kan worden verplicht de effecten weer te verkopen of over te dragen, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 8 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Japan
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 15-01-1993, Stcrt. 10. Iwtr: 17-01-1993. Twk: 01-01-1993

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Nieuwzeeland [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio- en deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Nieuwzeeland die ingevolge artikel 10, tweede lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 NZL").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Nieuwzeeland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 01-08-1990, Stcrt. 147. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Nieuwzeeland [vervallen]

Artikel 5 Verjaringstermijn

Verzoeken om teruggaaf van belasting, als bedoeld in artikel 3, moeten bij de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Brunssum zijn ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Nieuwzeeland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 01-08-1990, Stcrt. 147. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Noorwegen 1990 [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Noorwegen die ingevolge artikel 10, tweede lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de Noorse Directie der Belastingen (Skattedirektoratet) een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 NOR").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit moet blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Noorwegen 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 31-12-1990, Stcrt. 253. Iwtr: 02-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Spanje [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Spanje die ingevolge artikel 10, tweede lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 SPA")(*).
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Spanje
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 14-11-1990, Stcrt. 222. Iwtr: 01-01-1991

Voetnoten:
(*)

1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belanghebbenden ter inzage bij het ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Suriname [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Suriname die ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdelen *b* en *c*, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting tot een tarief van 15 percent of tot een tarief van 20 percent, en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen te veel aan dividendbelasting is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier ("IB 92 SUR")(*).
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats alsmede, indien aanspraak wordt gemaakt op vermindering van dividendbelasting tot een tarief van 15 percent, van de op de verklaring voorkomende aanvullende bevestiging, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van de ondertekende bevestiging(en) voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van de ondertekende bevestiging(en) voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Suriname
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 09-11-1990, Stcrt. 219. Iwtr: 01-01-1991

Voetnoten:

(*)
1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belanghebbenden ter inzage bij het ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Venezuela [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Venezuela die ingevolge artikel 10, tweede lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 10 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 VEN"). Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	26-03-1999, Stcrt. 66. Iwtr: 09-04-1999
Regelingnummer:	IFZ/1999/370M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Venezuela
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Venezuela [vervallen]

Artikel 5 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

1. Indien dividendbelasting is ingehouden van dividenden, betaald door een lichaam aan een lichaam dat inwoner van Venezuela, waarop ingevolge 10, derde lid, van de Overeenkomst geen dividendbelasting mag worden ingehouden of waarop ingevolge artikel I en VII van het Protocol bij de Overeenkomst slechts 10 percent dividendbelasting mag worden ingehouden, kan dat Venezolaanse lichaam een verzoek om teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting is ingehouden of van hetgeen een dividendbelasting meer is ingehouden dan 10 percent, richten tot de inspecteur binnen wiens ambtsgebied het Nederlandse lichaam is gevestigd.
2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt ingeleverd bij het lichaam dat de dividenden heeft betaald. Dit zendt het verzoek aan de inspecteur, nadat het daaraan de in atikel 4, tweede lid, bedoelde gegevens en informatie alsmede de in dat lid bedoelde verklaring heeft toegevoegd. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de eenheid van de Belastingdienst waaronder het in het eerste lid bedoelde Nederlandse lichaam valt ten behoeve van het Venezolaanse lichaam aan het Nederlandse lichaam overgemaakt.

Tekstcorrectie:
ingevolge 10 lees: ingevolge artikel 10
atikel lees: artikel

Gegevens deze versie:

Bron:	26-03-1999, Stcrt. 66. Iwtr: 09-04-1999
Regelingnummer:	IFZ/1999/370M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Venezuela
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van het Verenigd Koninkrijk (niet zijnde een inwoner als bedoeld in artikel 4) die ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 GRB").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Onderne-mingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 16-07-1990, Stcrt. 135. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk [vervallen]

Artikel 4 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (bijzondere teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van het Verenigd Koninkrijk die ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting, maar wiens aanspraak ingevolge artikel 27, eerste lid, van de Overeenkomst slechts betrekking heeft op dat gedeelte van de opbrengst dat is overgemaakt naar of ontvangen in het Verenigd Koninkrijk, heeft recht op teruggaaf van dividendbelasting, ingehouden op het gedeelte van de opbrengst dat is overgemaakt naar of ontvangen in het Verenigd Koninkrijk. De teruggaaf is gelijk aan het bedrag dat aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage II opgenomen model (formulier "IB 95 GRB"). Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende woonplaatsbevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, zendt hij dit toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Bij het exemplaar van de verklaring dat de verzoeker aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland zendt, legt hij een dividendnota over, of een afschrift daarvan, gewaarmerkt door degene die de dividendnota heeft uitgereikt, of enig ander bewijsstuk, waaruit de opbrengst waarop de verklaring betrekking heeft alsmede het bedrag van de daarop ingehouden dividendbelasting blijken. Het bewijsstuk als bovenbedoeld behoeft slechts te worden overgelegd bij de verklaring waarin de eerste overmaking uit de opbrengst waarop het bewijsstuk betrekking heeft, is vermeld.
4. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt naar een door belanghebbende aan te wijzen bank- of girorekening in het Verenigd Koninkrijk.
5. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij uit hoofde van zijn eigendomsrechten met betrekking tot de in punt 2 van het formulier "IB 95 GRB" vermelde effecten, op de in dat punt vermelde datum(s) van betaalbaarstelling gerechtigd was tot de in dat punt vermelde inkomsten, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 8 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.
6. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij de in punt 2 van het formulier "IB 95 GRB" vermelde effecten niet heeft verkregen ingevolge enige overeenkomst, optie of regeling, waarbij hij is overeengekomen of kan worden verplicht de effecten weer te verkopen of over te dragen, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 8 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 16-07-1990, Stcrt. 135. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk [vervallen]

Artikel 5 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (vrijstellingsprocedure)

1. Een lichaam, dat aan een lichaam dat inwoner van het Verenigd Koninkrijk is en dat onmiddellijk of middellijk ten minste 25 percent van het totale aantal stemmen in het lichaam beheerst, dividenden betaalt waarop ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *a*, van de Overeenkomst ten hoogste 5 percent dividendbelasting mag worden ingehouden, kan bij de inspecteur binnen wiens ambtsgebied het is gevestigd, het verzoek indienen ontslagen te worden van de verplichting tot inhouding van die belasting voor zover deze meer dan 5 percent bedraagt.
2. In het verzoek wordt opgaaf verstrekt van:
a. de naam, de plaats van vestiging en het adres van het in het eerste lid bedoelde Britse lichaam;
b. het aantal en het totale nominale bedrag van de door het Nederlandse lichaam uitgegeven stemgerechtigde aandelen;
c. het gedeelte van de stemgerechtigde aandelen van het Nederlandse lichaam dat het in het eerste lid bedoelde Britse lichaam onmiddellijk of middellijk bezit.
In het verzoek wordt voorts verklaard dat het kapitaal van het Britse lichaam waarop het verzoek betrekking heeft, geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld.
3. Indien de inspecteur van de desbetreffende eenheid van de Belastingdienst gunstig op het verzoek beslist, blijft zijn beslissing van kracht met betrekking tot elk daarin genoemd lichaam zolang
- het lichaam inwoner van het Verenigd Koninkrijk is, en
- het lichaam onmiddellijk of middellijk ten minste 25 percent van het totale aantal stemmen in het Nederlandse lichaam blijft beheersen, en
- de in de laatste volzin van het tweede lid bedoelde verklaring op het Britse lichaam van toepassing blijft.
De bestuurder van het Nederlandse lichaam aan wie blijkt of die redelijkerwijs moet vermoeden dat zulks in enig opzicht niet meer het geval is, is gehouden daarvan aan de inspecteur schriftelijk mededeling te doen vóór de eerstvolgende vaststelling van dividend.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 16-07-1990, Stcrt. 135. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk [vervallen]

Artikel 7 Nederlandse belasting met betrekking tot sommige andere soorten van inkomsten (vrijstellingsprocedure)

1. Een inwoner van het Verenigd Koninkrijk, die ingevolge enige andere bepaling dan artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van Nederlandse belasting, maar wiens aanspraak ingevolge artikel 27, eerste lid, van de Overeenkomst slechts betrekking heeft op dat gedeelte van de inkomsten dat is overgemaakt naar of ontvangen in het Verenigd Koninkrijk, kan bij de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland het verzoek indienen de inhoudingsplichtige te ontslaan van de verplichting tot inhouding van belasting voor zover deze betrekking heeft op het gedeelte van de inkomsten dat naar het Verenigd Koninkrijk wordt overgemaakt.
2. In het verzoek wordt opgaaf verstrekt van de naam, de woonplaats of de plaats van vestiging en het adres van de persoon of het lichaam in het Verenigd Koninkrijk waarnaar de in het eerste lid bedoelde inkomsten worden overgemaakt. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1991

Bron: 16-07-1990, Stcrt. 135. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk [vervallen]

Artikel 8 Nederlandse belasting met betrekking tot sommige andere soorten van inkomsten (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van het Verenigd Koninkrijk, die ingevolge enige andere bepaling dan artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van Nederlandse belasting, maar wiens aanspraak ingevolge artikel 27, eerste lid, van de Overeenkomst slechts betrekking heeft op dat gedeelte van de inkomsten dat is overgemaakt naar of ontvangen in het Verenigd Koninkrijk, heeft, indien hij zijn aanspraak niet op de voet van artikel 7 heeft kunnen geldend maken, recht op teruggaaf van Nederlandse belasting die vóór de overmaking naar of de ontvangst in het Verenigd Koninkrijk over dat gedeelte is geheven.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf dient de belanghebbende een verzoek in bij de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt naar een door belanghebbende aan te wijzen bank- of girorekening in het Verenigd Koninkrijk.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Verenigd Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 16-07-1990, Stcrt. 135. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Zuid-Afrika [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Zuid-Afrika die ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *b)*, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 ZAF"). Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Zuid-Afrika
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-11-1990, Stcrt. 227. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse Uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Zweden 1991 [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Zweden die ingevolge artikel 10, tweede lid, van de Overeenkomst aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier 'IB 92 ZWE")(*).
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit moet blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse Uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Zweden 1991
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 02-10-1992, Stcrt. 191. Iwtr: 01-01-1993

Voetnoten:
(*)

1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belanghebbenden ter inzage bij het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Brazilië [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio- en deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Brazilië die ingevolge artikel 10, tweede lid, of artikel 11, tweede lid, onderdeel *b*, van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 BRA").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividend-nota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Brazilië
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 12-01-1994, Stcrt. 13. Iwtr: 21-01-1994

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Brazilië [vervallen]

Artikel 5 Verjaringstermijn

Verzoeken om teruggaaf van belasting, als bedoeld in artikel 3, moeten bij de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen zijn ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

Gegevens deze versie:

Bron:	12-01-1994, Stcrt. 13. Iwtr: 21-01-1994
Regelingnummer:	IFZ94/17
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Brazilië
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Canada [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Canada die ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *c*, van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 CEN") (*) of het in bijlage II opgenomen model (formulier "IB 92 CFR") (*).
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald. De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Canada
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 28-07-1994, Stcrt. 142. Iwtr: 30-07-1994

Voetnoten:
(*)
1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belangstellenden ter inzage bij het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

(*)
1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belangstellenden ter inzage bij het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Denemarken 1996 [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Denemarken die ingevolge artikel 10, tweede lid, van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 DEN").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Opmerkingen:
Deze regeling vindt toepassing met betrekking tot dividenden die betaald zijn of betaalbaar zijn gesteld op of na 01-01-1999.

Gegevens deze versie:

Bron:	21-06-1999, Stcrt. 128. Iwtr: 10-07-1999
Regelingnummer:	IFZ/1999/92U
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Denemarken 1996
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Denemarken 1996 [vervallen]

Artikel 5 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

1. Indien dividendbelasting is ingehouden van dividenden, betaald door een lichaam aan een lichaam dat inwoner van Denemarken is, die ingevolge artikel 10, derde lid, van het Verdrag zijn vrijgesteld van dividendbelasting, kan dat Deense lichaam een verzoek om teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting is ingehouden, richten tot de inspecteur binnen wiens ambtsgebied het Nederlandse lichaam is gevestigd.
2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt ingeleverd bij het lichaam dat de dividenden heeft betaald. Dit zendt het verzoek aan de in het eerste lid bedoelde inspecteur, nadat het daaraan de in artikel 4, tweede lid, bedoelde gegevens heeft toegevoegd. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de eenheid van de Belastingdienst waaronder het in het eerste lid bedoelde Nederlandse lichaam valt, ten behoeve van het belanghebbende Deense lichaam aan het Nederlandse lichaam overgemaakt.

Opmerkingen:
Deze regeling vindt toepassing met betrekking tot dividenden die betaald zijn of betaalbaar zijn gesteld op of na 01-01-1999.

Gegevens deze versie:

Bron:	21-06-1999, Stcrt. 128. Iwtr: 10-07-1999
Regelingnummer:	IFZ/1999/92U
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Denemarken 1996
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Finland 1995 [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Finland die ingevolge artikel 10, tweede lid, van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting of die als pensioenfonds zoals bedoeld in artikel 4, vierde lid, van het Verdrag ingevolge artikel 10, derde lid, van het Verdrag aanspraak heeft op algehele vrijstelling van dividendbelasting, en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent of recht op algehele teruggaaf van dividendbelasting.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 FIN").(*)
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	16-12-1997, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1998
Regelingnummer:	IFZ97/1522M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Finland 1995
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Voetnoten:

(*)

1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belanghebbenden ter inzage bij het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Finland [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Finland die ingevolge artikel 10, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering of algehele vrijstelling van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op: teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent, indien het gaat om opbrengst van aandelen of winstbewijzen, dan wel algehele teruggaaf van de ingehouden dividendbelasting, indien het gaat om opbrengst van winstdelende obligaties.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats ("Verohallitus", National Board of Taxes, te Helsinki) een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 FIN").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dienten gevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Finland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 27-07-1990, Stcrt. 144. Iwtr: 01-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Indonesië [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Indonesië die ingevolge artikel 9, tweede lid, onderdeel *b*, van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 INO") (*).
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald. De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Indonesië
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 04-05-1994, Stcrt. 99. Iwtr: 01-06-1994

Voetnoten:
(*)
1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belangstellenden ter inzage bij het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Italië 1990 [vervallen]
Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

Artikel 3

1. Een inwoner van Italië die ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*, van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 ITA").1
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividend-nota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Italië 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 28-03-1994, Stcrt. 68. Iwtr: 10-04-1994

Artikel 3

1. Een inwoner van Mexico die ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*, of artikel 11, tweede lid, van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het bevoegde Mexicaanse belastingbestuur ("Administración Especial de Recaudación", Paris No. 15. 1er. Piso, Col. Tabacalera, C.P. 06039, Ciudad de México) een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier "IB 92 MEX").(*)
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	18-03-1997, Stcrt. 57. Iwtr: 23-03-1997
Regelingnummer:	IFZ97/244M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Mexico
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Voetnoten:

(*)

2. Deze bijlage is hier niet opgenomen, Zij ligt voor de belanghebbenden ter inzage bij het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Oostenrijk [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfolio-dividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Oostenrijk die ingevolge artikel 10, tweede lid, van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting of die ingevolge artikel 11, eerste lid, van het Verdrag aanspraak heeft op algehele vrijstelling van dividendbelasting, en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van:
hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent indien het gaat om de opbrengst van aandelen of winstbewijzen;
het volle bedrag van de ingehouden dividendbelasting indien het gaat om opbrengst van winstdelende obligaties.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij het belastingbestuur (Finanzamt) over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage opgenomen model (formulier 'IB 92 OST). Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring, te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Oostenrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 23-07-1993, Stcrt. 138. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 14-01-1991, Stcrt. 9. Iwtr: 16-01-1991

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992 [vervallen]
Amerikaanse bronbelasting
Artikel 2

1. Indien een in Nederland gevestigd administratiekantoor dividend betaald door een lichaam dat inwoner is van de Verenigde Staten van Amerika ontvangt en degene die als certificaathouder die opbrengst geniet, geen aanspraak heeft op verlaging van het belastingtarief ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *b)* van het Verdrag, of op de vrijstelling ingevolge artikel 35 of artikel 36 van het Verdrag, is de in Nederland wonende of gevestigde bankier of commissionair bij wie het door het administratiekantoor uitgegeven certificaat is gedeponeerd of de in Nederland wonende of gevestigde bankier aan wie het dividendbewijs het eerst ter verzilvering of ten verkoop is aangeboden, verplicht wegens aan de Verenigde Staten van Amerika nog verschuldigde inkomstenbelasting (Federal Income Tax) een aanvullend belastingbedrag in te houden. Dit aanvullende belastingbedrag is gelijk aan het verschil tussen de belasting van de Verenigde Staten van Amerika, die zonder toepassing van het Verdrag zou zijn ingehouden (30 percent bij het in werking treden van deze regeling) en de belasting van de Verenigde Staten van Amerika, die van het dividend reeds is ingehouden.
2. De ingevolge het eerste lid ingehouden bedragen moeten binnen één maand na het einde van het kalenderkwartaal waarin de inhouding heeft plaatsgevonden, worden overgemaakt aan De Nederlandsche Bank (rekening inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, Belasting van de Verenigde Staten van Amerika) zonder dat deze bedragen in dollars worden omgezet.
3. De bankier of commissionair die ingehouden bedragen overmaakt, is gehouden tegelijk met de overmaking bij de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, een aangifte in tweevoud in te zenden op een formulier volgens het in bijlage 1 opgenomen model (formulier "IB 91 USA").(*)
4. Indien de aanvullende belasting ten onrechte niet of niet tot het juiste bedrag is ingehouden of afgedragen, kan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, de te weinig ingehouden of afgedragen belasting van de bankier of commissionair naheffen met overeenkomstige toepassing van artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Gegevens deze versie:

Bron:	30-12-1993, Stcrt. 1994/3. Iwtr: 07-01-1994
Regelingnummer:	IFZ93/1292
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 30-12-1993, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1994

Voetnoten:
(*)
1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belangstellende ter inzage bij het ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992 [vervallen]
Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

Artikel 6

1. Een inwoner van de Verenigde Staten van Amerika (niet zijnde een vrijgestelde organisatie als bedoeld in artikel 36 van het Verdrag) die ingevolge artikel 35 onderscheidenlijk artikel 10, tweede lid, onderdeel *b)*, van het Verdrag aanspraak heeft op vrijstelling of vermindering van dividendbelasting en zijn aanspraak niet op voet van artikel 5 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting te veel is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van teruggaaf levert de belanghebbende een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud op een formulier volgens het in bijlage 5 opgenomen model (formulier "IB 92 USA")(*) in bij de in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring in tweevoud te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
3. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het tweede lid bedoelde dividendnota, zendt hij een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud als bedoeld in het tweede lid, te zamen met een ingevulde en ondertekende bankiersverklaring, voorkomende op het formulier, waarop de eerstbedoelde verklaring is gesteld, rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.
4. Indien vorenbedoelde inspecteur gerede twijfel heeft of de gerechtigde tot de opbrengst voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag, kan hij door tussenkomst van de directie Algemene Fiscale Zaken van het Ministerie van Financiën om inlichtingen verzoeken aan de bevoegde Amerikaanse autoriteit.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 30-12-1993, Stcrt. 1994/3. Iwtr: 07-01-1994

Bron: 30-12-1993, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1994

Voetnoten:
(*)
1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belangstellende ter inzage bij het ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992 [vervallen]
Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden genoten door vrijgestelde organisaties (teruggaafprocedure)

Artikel 9

1. Een inwoner van de Verenigde Staten van Amerika die ingevolge artikel 36 van het Verdrag aanspraak heeft op vrijstelling van dividendbelasting voor dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onderdeel *b*), van het Verdrag heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van teruggaaf levert de belanghebbende een ingevulde verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening door belanghebbende van de daarop voorkomende bevestiging omtrent het voldoen aan de voorwaarden van artikel 36 van het Verdrag in tweevoud op een formulier volgens het in bijlage 6 opgenomen model (formulier "IB 95 USA")(*) in bij de in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring in tweevoud te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beslissing. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
3. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het tweede lid bedoelde dividendnota, zendt hij de in het tweede lid bedoelde verklaring omtrent het voldoen aan de voorwaarden van artikel 36 van het Verdrag rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.
4. Indien vorenbedoelde inspecteur gerede twijfel heeft of de gerechtigde tot de opbrengst voldoet aan de voorwaarden van artikel 26 van het Verdrag, kan hij door tussenkomst van de directie Algemene Fiscale Zaken van het Ministerie van Financiën om inlichtingen verzoeken aan de bevoegde Amerikaanse autoriteit.
5. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij uit hoofde van zijn eigendomsrechten met betrekking tot de in punt 2 van het formulier "IB 95 USA" vermelde effecten, op de in dat punt vermelde datum(s) van betaalbaarstelling gerechtigd is (was, zal zijn) tot de in dat punt vermelde inkomsten, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 8 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.
6. Indien de verzoeker niet kan bevestigen dat hij de in punt 2 van het formulier "IB 95 USA" vermelde effecten niet heeft verkregen ingevolge enige overeenkomst, optie of regeling, waarbij hij is overeengekomen of kan worden verplicht de effecten weer te verkopen of over te dragen, dient hij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in punt 8 van het formulier en daarbij zijn specifieke omstandigheden nader toe te lichten.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-05-1996, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	IFZ96/365M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag

Nederland-Verenigde Staten van Amerika 1992

Soort regeling: Ministeriële regeling
Documenttype: Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 30-12-1993, Stcrt. 1994/3. Iwtr: 07-01-1994

Bron: 30-12-1993, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1994

Voetnoten:
(*)
1. Deze bijlage is hier niet opgenomen. Zij ligt voor belangstellende ter inzage bij het ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdragen, uitgezonderd die met België, Frankrijk, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland [vervallen]

Artikel 2 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (vrijstellingsprocedure)

1. Een inwoner van een verdragsland, niet zijnde een inwoner als bedoeld in artikel 4, die ingevolge het dividendartikel (en het interestartikel) van het Verdrag aanspraak heeft op gehele of gedeeltelijke vermindering van dividendbelasting, levert voor het geldend maken van die aanspraak bij de fiscale autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 Universeel")(*). Nadat hij een exemplaar van de verklaring voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats heeft terugontvangen van vorenbedoelde autoriteit, legt hij dit over bij het innen van de dividenden.
2. De vennootschap die dividend verschuldigd is, degene bij wie de opbrengst betaalbaar is gesteld, het administratiekantoor dat de opbrengst doorbetaalt aan certificaathouders, en degene tot wiens beroep het kopen of innen van dividendbewijzen gewoonlijk behoort, zijn bevoegd die opbrengst uit te betalen zonder aftrek van dividendbelasting of onder aftrek van 10 of 15 percent dividendbelasting of een ander toepasselijk verdragspercentage indien de gerechtigde tot de opbrengst is gerechtigd tot een vermindering van dividendbelasting in overeenstemming met het dividendartikel (en het interestartikel) van het Verdrag en voorts het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de in het eerste lid bedoelde verklaring heeft overgelegd.
3. Voorzover dividendbelasting door de vennootschap is ingehouden en door haar is afgedragen aan de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst, onder wie zij ressorteert, maar zij bij de uitbetaling van de opbrengst aan de gerechtigde tot die opbrengst geen rekening heeft gehouden met de aftrek, bedoeld in het tweede lid, wordt de te veel afgedragen belasting aan de vennootschap teruggegeven na indiening van een verzoek bij de inspecteur onder overlegging van het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de in het eerste lid bedoelde verklaring. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Gegevens deze versie:

Bron:	28-09-2004, Stcrt. 187. Iwtr: 01-10-2004
Regelingnummer:	IFZ2004/687M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdragen, uitgezonderd die met België, Frankrijk, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Voetnoten:

(*)

1. Een model van het formulier IB 92 Universeel (in het Nederlands, Engels en Duits) is hier niet opgenomen, maar ligt ter inzage op het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdragen, uitgezonderd die met België, Frankrijk, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van een verdragsland, niet zijnde een inwoner als bedoeld in artikel 4, die ingevolge het dividendartikel (en het interestartikel) van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 geldend heeft kunnen maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting op grond van het Verdrag te veel is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de fiscale autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 Universeel")(*).
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats heeft terugontvangen van vorenbedoelde autoriteit, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt, bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt, zendt, met een begeleidende brief waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring tezamen met de dividendnota of het afschrift daarvan aan de inspecteur van de Belasting-dienst/Limburg/kantoor Buitenland, Postbus 2865, 6401 DJ Heerlen, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de Belastingdienst/ Limburg/ kantoor Buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/ kantoor Buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/ Limburg/kantoor Buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de Belastingdienst/Limburg/ kantoor Buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	28-09-2004, Stcrt. 187. Iwtr: 01-10-2004
Regelingnummer:	IFZ2004/687M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdragen, uitgezonderd die met België, Frankrijk, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Voetnoten:

(*)

2. Een model van het formulier IB 92 Universeel (in het Nederlands, Engels en Duits) is hier niet opgenomen, maar ligt ter inzage op het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdragen, uitgezonderd die met België, Frankrijk, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland [vervallen]

Artikel 4 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (bijzondere teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van een verdragsland, die ingevolge het dividendartikel (en het interestartikel) van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting, maar wiens aanspraak ingevolge de "remittance base"-bepaling in het Verdrag slechts betrekking heeft op dat gedeelte van de opbrengst, dat is overgemaakt naar of ontvangen in het verdragsland, heeft recht op teruggaaf van dividendbelasting, ingehouden op het gedeelte van de opbrengst, dat is overgemaakt naar of ontvangen in het verdragsland. De teruggaaf is gelijk aan het bedrag dat aan dividendbelasting op grond van het Verdrag te veel is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de fiscale autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage II opgenomen model (formulier "IB 93 Universeel")(*). Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats heeft terugontvangen van vorenbedoelde autoriteit, zendt hij dit toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland, Postbus 2865, 6401 DJ Heerlen, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Bij het exemplaar van de verklaring dat de verzoeker aan de inspecteur van de Belasting-dienst/Limburg/kantoor Buitenland zendt, legt hij een dividendnota over, of een afschrift daarvan, gewaarmerkt door degene die de dividendnota heeft uitgereikt, of enig ander bewijsstuk waaruit de opbrengst waarop de verklaring betrekking heeft, en het bedrag van de daarop ingehouden dividendbelasting blijken. Indien de overmaking van dividend niet het gehele bedrag van het dividend betreft, behoeft voor dit dividend het bewijsstuk als bovenbedoeld slechts te worden overgelegd bij het eerste verzoek om teruggaaf.
4. Het terug te geven bedrag wordt door de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	28-09-2004, Stcrt. 187. Iwtr: 01-10-2004
Regelingnummer:	IFZ2004/687M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdragen, uitgezonderd die met België, Frankrijk, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Voetnoten:

(*)

3. Een model van het formulier IB 93 Universeel (in het Nederlands en Engels) is hier niet opgenomen, maar ligt ter inzage op het Ministerie van Financiën, directie Internationale Fiscale Zaken.

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdragen, uitgezonderd die met België, Frankrijk, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland [vervallen]

Artikel 5 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (vrijstellingsprocedure)

1. Een Nederlandse vennootschap die dividenden betaalt aan een lichaam dat inwoner is van een verdragsland en dat een deelneming bezit in die Nederlandse vennootschap, welke voldoet aan de voorwaarden in het Verdrag, kan bij de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie zij ressorteert, het verzoek indienen ontslagen te worden van de verplichting om de op de grond van het Verdrag niet-verschuldigde dividendbelasting in te houden.
2. In het verzoek wordt opgaaf verstrekt van:
a) de naam, het adres en de vestigingsplaats van het in het eerste lid bedoelde buitenlandse lichaam;
b) het bedrag van het geplaatste en gestorte kapitaal van de Nederlandse vennootschap;
c) het gedeelte van het kapitaal van de Nederlandse vennootschap dat het in het eerste lid bedoelde buitenlandse lichaam onmiddellijk of middellijk bezit;
d) dat het kapitaal van het buitenlandse lichaam geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld indien dit in het Verdrag mede als voorwaarde wordt gesteld;
e) dat het buitenlandse lichaam geen maatschap of vennootschap onder firma is indien dit in het Verdrag mede als voorwaarde wordt gesteld;
f) dat de dividenden naar het vestigingsland (verdragsland) van het buitenlandse lichaam worden overgemaakt en op grond daarvan aldaar aan belasting worden onderworpen indien dit in het Verdrag mede als voorwaarde wordt gesteld;
g) de gegevens met betrekking tot de overige niet hiervoor vermelde voorwaarden indien deze in het Verdrag mede als voorwaarde worden gesteld.
3. Indien de inspecteur gunstig op het verzoek beslist, blijft zijn beslissing van kracht met betrekking tot elk daarin genoemd lichaam zolang:
- het buitenlandse lichaam inwoner van het verdragsland blijft, en
- het buitenlandse lichaam een deelneming blijft bezitten in die Nederlandse vennootschap, welke voldoet aan de voorwaarden in het Verdrag.
De bestuurder van de Nederlandse vennootschap, aan wie blijkt of die redelijkerwijs moet vermoeden dat zulks in enig opzicht niet meer het geval is, is gehouden daarvan aan vorenbedoelde inspecteur schriftelijk mededeling te doen vóór de eerstvolgende vaststelling van dividend.

Gegevens deze versie:

Bron:	28-09-2004, Stcrt. 187. Iwtr: 01-10-2004
Regelingnummer:	IFZ2004/687M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdragen, uitgezonderd die met België, Frankrijk, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdragen, uitgezonderd die met België, Frankrijk, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland [vervallen]

Artikel 6 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

1. Indien dividendbelasting is ingehouden van dividenden, betaald door een Nederlandse vennootschap aan een lichaam dat inwoner is van een verdragsland en dat een deelneming bezit in die Nederlandse vennootschap, welke voldoet aan de voorwaarden in het Verdrag, terwijl ingevolge het Verdrag te veel dividendbelasting is ingehouden, kan dat buitenlandse lichaam een verzoek om teruggaaf van hetgeen te veel aan dividendbelasting is ingehouden, richten tot de inspecteur onder wie de Nederlandse vennootschap ressorteert.
2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt ingeleverd bij het lichaam dat de dividenden heeft betaald. Dit zendt het verzoek aan de inspecteur, nadat het daaraan de in artikel 5, tweede lid, bedoelde gegevens heeft toegevoegd. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Het terug te geven bedrag wordt door de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst, onder wie de in de eerste lid bedoelde Nederlandse vennootschap ressorteert, ten behoeve van het belanghebbende buitenlandse lichaam aan de Nederlandse vennootschap overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	28-09-2004, Stcrt. 187. Iwtr: 01-10-2004
Regelingnummer:	IFZ2004/687M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nederlandse uitvoeringsvoorschriften belastingverdragen, uitgezonderd die met België, Frankrijk, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Nigeriaanse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Nigeria

Artikel 2 Nigeriaanse regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Nigeriaanse zijde de volgende regeling getroffen:

1. Nigeriaanse belasting

Volgens de huidige Nigeriaanse wetgeving zijn dividenden, interest en royalty's uit bronnen in Nigeria die door niet-inwoners worden verkregen, onderworpen aan een bronbelasting van 15% van het brutobedrag van die inkomsten.

2. Wijze waarop de vermindering of vrijstelling met betrekking tot dividenden, interest en royalty's wordt verleend

Als regel geldt dat de Nigeriaanse belasting bij de uitbetaling van de dividenden, interest en royalty's ten volle wordt ingehouden en dat de vermindering of vrijstelling waarop de belanghebbende inwoner van Nederland op grond van de Overeenkomst aanspraak heeft, hem wordt verleend door teruggaaf van hetgeen te veel is ingehouden. Voor het verkrijgen van deze teruggaaf is geen speciaal formulier vastgesteld. De betrokken inwoner van Nederland dient zich met een verzoek om teruggaaf te wenden tot:

Federal Board of Inland Revenue
Federal Secretariat
P.M.B. 12516
Ikoyi
Lagos Nigeria

In het verzoek om teruggaaf, gesteld in de Engelse taal, dient de betrokken inwoner van Nederland met betrekking tot de uit Nigeria ontvangen dividenden, interest en royalty's te vermelden:
a. de naam en het adres van de betalende Nigeriaanse maatschppij, het aantal en de soort der aandelen, de datum(s) van betaalbaarstelling van de dividenden, de brutobedragen van de dividenden en de bedragen van de daarop ingehouden Nigeriaanse belasting;
b. de naam en het adres van de Nigeriaanse schuldenaar van de interest of royalty's, de datum(s) van betaalbaarstelling van de interest of royalty's, de brutobedragen van de interest of royalty's en de bedragen van de daarop ingehouden Nigeriaanse belasting;
c. dat hij de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, interest en royalty's is.
Bij zijn verzoek om teruggaaf moet de betrokken inwoner van Nederland overleggen;
a. de originele dividendnota('s), waaruit de opbrengst van de desbetreffende dividenden en de geheven Nigeriaanse belasting blijken;
b. een verklaring van de Nigeriaanse schuldenaar van de interest en royalty's, waaruit het brutobedrag van die inkomsten en de geheven Nigeriaanse belasting moeten blijken;
c. een gedateerde en ondertekende verklaring van de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is, inhoudende een bevestiging dat hij op de datum(s) van betaling van de desbetreffende dividenden/interest/royalty's inwoner van Nederland was in de zin van artikel 4 van de Overeenkomst tussen Nederland en Nigeria tot het vermijden van dubbele belasting. De betrokken inwoner van Nederland kan deze verklaring bij vorenbedoelde inspecteur aanvragen.
In de Engelse taal luidt de verklaring als volgt:
The undersigned, Inspector of the Taxation Unit at ...
certifies that ...
(name and adress of the appiclant) on the payable date(s) of the dividens/interest/royalties concerned was a resident of the Netherlands within the meaning of Article 4 of the Agreement between the Netherlands and the Federal Republic of Nigeria for the avoidance of double taxation.
De gedateerde en ondertekende verklaring zal voorzien zijn van het officiële stempel van de desbetreffende eenheid van de Belastingdienst.

3. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

Verzoeken om teruggaaf van Nigeriaanse belasting moeten worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na af- loop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven (Artikel V (ii) van het Protocol).

Gegevens deze versie:

Bron:	04-03-1993, Stcrt. 44. Iwtr: 06-03-1993
Regelingnummer:	IFZ93/201
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Nigeriaanse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Nigeria
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 2 Oekraïense regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Oekraïense zijde de volgende regeling getroffen:

1. Oekraïense belasting

Volgens de huidige Oekraïense wetgeving zijn dividenden, interest en royalty's betaald aan niet-inwoners van Oekraïne die aldaar geen bedrijf uitoefenen met behulp van een vaste inrichting onderworpen aan een bronbelasting van 15 percent.

2. Wijze waarop de vermindering of vrijstelling met betrekking tot dividenden, interest en royalty's wordt verleend

Als algemene regel geldt dat de in artikel 1 vermelde verminderingen en vrijstellingen in de Oekraïne bij de bron worden verleend. Tot het verkrijgen van de vermindering of vrijstelling aan de bron dient de belanghebbende inwoner van Nederland gebruik te maken van het formulier "Request for exemption from tax on profits of non-resident who does not carry on business in Ukraine through a permanent establishment". Dit formulier, luidende in de Engelse taal, moet door de belanghebbende inwoner van Nederland in drievoud worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet hij de drie ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is.
De inspecteur voorziet de drie exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, behoudt een exemplaar van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de overige twee exemplaren aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland de twee gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, zendt hij die exemplaren naar de Oekraïense belastinginspectie binnen wier ambtsgebied de dividenden, interest en royalty's worden uitbetaald.
Vorenbedoelde Oekraïense belastinginspectie onderzoekt of het ingediende formulier in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-Oekraïense belastingverdrag en voorziet de beide exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging. Vervolgens zendt zij de beide exemplaren van het formulier aan de verzoeker terug. Na terugontvangst zendt de verzoeker een exemplaar van het formulier aan de Oekraïense schuldenaar van de dividenden, interest en royalty's, die vervolgens die inkomsten mag uitbetalen zonder inhouding van Oekraïense belasting of onder inhouding van Oekraïense belasting naar ten hoogste het in het Nederlands-Oekraïense belastingverdrag neergelegde percentage.
Alle in het formulier vermelde bedragen moeten luiden in dezelfde valuta als waarin de betalingen worden gedaan.
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een machtiging worden bijgevoegd.

3. Verzoek om teruggaaf van de te veel ingehouden belasting

Indien bij de uitbetaling van de Oekraïense dividenden, interest en royalty's de Oekraïense belasting ten volle is ingehouden, dan kan teruggaaf van de op grond van het Verdrag te veel ingehouden belasting worden verzocht door middel van het fomulier "Request for refund of tax on profits from Ukraine source and paid to non-resident who does not carry on business in Ukraine through a permanent establishment". Dit formulier, luidende in de Engelse taal, moet door de belanghebbende inwoner van Nederland in drievoud worden ingevuld en ondertekend. Vervolgens moet hij de drie ingevulde en ondertekende exemplaren van het formulier zenden aan de inspecteur van de eenheid van de belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij woont of gevestigd is.
De inspecteur voorziet de drie exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, behoudt een exemplaar van het formulier ten behoeve van de legger van de aanvrager en zendt de overige twee exemplaren

aan hem terug. Nadat de belanghebbende inwoner van Nederland de twee gecertificeerde exemplaren van het formulier heeft terugontvangen, zendt hij die exemplaren naar de Oekraïense belastinginspectie binnen wier ambtsgebied de dividenden, interest en royalty's werden uitbetaald.
Vorenbedoelde Oekraïense belastinginspectie onderzoekt of het ingediende formulier in overeenstemming is met de bepalingen van het Nederlands-Oekraïense belastingverdrag en voorziet de beide exemplaren van het formulier van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging. Vervolgens verleent zij de gevraagde teruggaaf en zendt zij een exemplaar van het formulier aan de verzoeker terug.
Alle in het formulier vermelde bedragen moeten luiden in dezelfde valuta als waarin de betalingen werden gedaan.
Indien het formulier door een gemachtigde wordt ingevuld en ondertekend, moet een machtiging worden bijgevoegd.

4. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

In de gevallen waarin teruggaaf wordt verzocht van de op de dividenden, interest en royalty's te veel ingehouden Oekraïense belasting, moet het formulier "Request for refund of tax on profits from Ukraine source and paid to non-resident who does not carry on business in Ukraine through a permanent establishment" worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven (onderdeel VIII van het Protocol).

5. Verkrijgbaarheid van de Oekraïense formulieren

Exemplaren van de Oekraïense formulieren "Request for exemption from tax on profits of non-resident who does not carry on business in Ukraine through a permanent establishment" en "Request for refund of tax on profits from Ukraine source and paid to non-resident who does not carry on business in Ukraine through a permanent establishment" zijn op aanvraag verkrijgbaar, in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in de Oekraïne bij Ministry of Finance of Ukraine, Main State Tax Inspectorate of Ukraine, Lvovsky square 8, 254055 Kiev-55.

Gegevens deze versie:

Bron:	07-01-1997, Stcrt. 8. Iwtr: 15-01-1997
Regelingnummer:	IFZ96/1645M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Oekraïense uitvoeringsvoorschriften belastingverdrag Nederland-Oekraïne
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 7

1. De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap kan, in overeenstemming met de Minister van Financiën, de verklaring intrekken indien:
a. de ter zake verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling daarvan de juiste of volledige gegevens bekend waren geweest;
b. blijkt dat de uitvoering van het project zodanig afwijkt van het project op grond waarvan de verklaring is afgegeven, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling daarvan de gewijzigde uitvoering bekend zou zijn geweest;
c. blijkt dat de projectbeheerder de vermogenstoestand van het project niet afzonderlijk administreert;
d. niet voldaan wordt aan één of meer van de voorwaarden die in de verklaring zijn opgenomen;
e. de melding bedoeld in artikel 8 niet onverwijld is geschied.
2. Het besluit tot intrekking kan terugwerkende kracht hebben.
3. Het besluit tot intrekking wordt gezonden aan de aanvrager die ingevolge artikel 4, eerste lid, een aanvraag heeft ingediend.
4. Een afschrift van het besluit wordt gezonden aan de projectbeheerder en de inspecteur Belastingdienst Amsterdam.

Gegevens deze versie:

Bron:	12-12-2003, Stcrt. 248. Iwtr: 25-12-2003
Regelingnummer:	ACB/03/60381
Eerste ministerie:	Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
Wetsfamilie:	Wet inkomstenbelasting 2001
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Regeling Duitse strijdkrachten Nederland
Hoofdstuk I. Algemeen
Artikel 2 Begripsbepalingen

In deze regeling wordt verstaan onder:
a. leden van de Duitse strijdkrachten of civiele diensten: de leden van de hier te lande gestationeerde Duitse strijdkrachten of civiele diensten of van elders gestationeerde Duitse strijdkrachten of civiele diensten, in het laatste geval alleen voor zover deze zich voor de dienst hier te lande bevinden;
b. civiele dienst: het burgerpersoneel hetwelk bij de Duitse strijdkrachten in dienst is, met uitzondering van staatloze personen en personen die de Nederlandse nationaliteit bezitten of hier te lande hun verblijfplaats plegen te hebben;
c. gezinslid: de echtgeno(o)t(e) van een lid van de Duitse strijdkrachten of civiele diensten, een kind van zodanig lid, dat van hem of haar afhankelijk is voor zijn onderhoud en die bloedverwanten, die gewoonlijk bij hem of haar verblijven en werkelijk van hem of haar afhankelijk zijn;
d. ministerie: ministerie van Financiën, directie Douane-aangelegenheden;
e. inspecteur: het Hoofd van een eenheid Douane (Douane district);
f. ambtenaren: inzake de invoerrechten en accijnzen bevoegde ambtenaren van 's rijks belastingdienst;
g. ontbieder: een militaire eenheid of een door de Duitse strijdkrachten aangewezen niet-militaire geadresseerde;
h. toegelaten geadresseerde voor militaire goederen: een ontbieder op een aangewezen plaats van bestemming aan wie een vergunning is verleend om rechtstreeks goederen te ontvangen die zijn onderworpen aan douanecontrole;
i. belastingen: het invoerrecht en heffingen van gelijke werking zoals landbouwheffingen, alsmede de omzetbelasting, de bijzondere verbruiksbelastingen van personenauto's en motorrijwielen en de accijnzen;
j. voorwaardelijke vrijstelling van belastingen: voorwaardelijke vrijstelling van belastingen, in de zin van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) alsmede de daarop berustende wettelijke bepalingen en nadere voorschriften.
k. Duitse winkels: ruimten waarin belastingvrije goederen mogen worden verkocht, waaronder, onder de daarvoor gestelde voorwaarden, gerantsoeneerde goederen;
l. kantines en messes: ruimten waarin en organisaties door wie belastingvrije goederen slechts mogen worden verkocht voor consumptie ter plaatse, waaronder, onder de daarvoor gestelde voorwaarden, gerantsoeneerde goederen;

Gegevens deze versie:

Bron:	28-05-1990, Stcrt. 101. Iwtr: 01-06-1990
Regelingnummer:	IFZ90/905
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Regeling Duitse strijdkrachten Nederland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 10

1. De verklaring kan maximaal negen maanden na afgifte van de verklaring in werking treden en wordt voor geen langere periode dan voor verwachtte levensduur van het project en de duur van ten hoogste tien jaren afgegeven.
2. De verklaring kan slechts worden afgegeven voor een bedrag van ten hoogste € 9.075.604 per project.
3. De verklaring vermeldt de aard van het project, het projectvermogen, de kredietinstelling of de beleggingsinstelling op wiens aanvraag de verklaring wordt afgegeven, de naam van de projectbeheerder, de voorwaarden die op de verklaring van toepassing zijn en de periode waarvoor de verklaring geldt.
4. De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer beslist in overeenstemming met de Minister van Financiën en na overleg met onze Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, de Minister van Economische Zaken en de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking op een aanvraag binnen acht weken na de indiening ervan.
5. Een afschrift van de verklaring wordt gezonden aan de projectbeheerder en aan de Inspecteur van de Belastingdienst/Grote Ondernemingen Amsterdam.

Tekstcorrectie:
verwachtte levensduur lees: verwachte levensduur

Gegevens deze versie:

Bron:	21-12-2001, Stcrt. 2002/1. Iwtr: 04-01-2002 met twk 01-01-2002
Bron iwtr:	21-12-2001, Stcrt. 2002/1 jo 33
Regelingnummer:	DGM/SB2001137299
Eerste ministerie:	Financien
Overige ministeries:	Landbouw, Natuurbeheer en Visserij Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
Wetsfamilie:	Wet inkomstenbelasting 2001
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-12-2001, Stcrt. 2002/1. Iwtr: 01-01-2002

Artikel 7

1. De verklaring kan door de ministers worden ingetrokken indien:
a. de ter zake verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling daarvan de juiste of volledige gegevens bekend waren geweest;
b. blijkt dat de uitvoering van het project in aanzienlijke mate afwijkt van het project op grond waarvan de verklaring is afgegeven;
c. blijkt dat de projectbeheerder de vermogenstoestand van het project niet afzonderlijk administreert;
d. niet wordt voldaan aan de voorwaarden die in de verklaring zijn opgenomen;
e. de melding bedoeld in artikel 8, tweede lid, niet onverwijld is geschied;
f. de voorwaarden opgenomen in de verklaring, bedoeld in artikel 6, vierde en vijfde lid, of de voorwaarden, bedoeld in artikel 9, niet worden nageleefd.
2. Het besluit tot intrekking kan terugwerkende kracht hebben.
3. Het besluit tot intrekking wordt gezonden aan de aanvrager die ingevolge artikel 4, eerste lid, een aanvraag heeft ingediend.
4. Een afschrift van het besluit wordt gezonden aan de projectbeheerder en aan de inspecteur van de Belastingdienst/Grote Ondernemingen Amsterdam.

Gegevens deze versie:

Bron:	21-12-2001, Stcrt. 2002/1. Iwtr: 04-01-2002 met twk 01-01-2002
Bron iwtr:	21-12-2001, Stcrt. 2002/1 jo 33
Regelingnummer:	DGM/SB2001137298
Eerste ministerie:	Financien
Overige ministeries:	Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
Wetsfamilie:	Wet inkomstenbelasting 2001
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-12-2001, Stcrt. 2002/1. Iwtr: 01-01-2002

Regeling huurmatiging en gemeentelijke voorschotverstrekking 1997 [vervallen]
Hoofdstuk 2. Huurmatiging
§ 1. Algemene bepalingen
Artikel 4

1. De overeenstemming tussen de aanvrager en de verhuurder om de huurmatiging toe te passen, vereist ingevolge artikel 31, derde lid, van de wet, wordt tot uitdrukking gebracht in de verklaring van de huurder, bedoeld in artikel 1, onderdeel *a*, onder 1°, zoals deze op het aanvraagformulier voor de huursubsidie wordt vermeld.
2. De verhuurder laat het gehele subsidietijdvak de huurmatiging voortduren, zolang de huurder recht heeft op de huursubsidie.
3. In afwijking van het tweede lid beëindigt de verhuurder op verzoek van de minister de huurmatiging van een individuele huurder gedurende het subsidietijdvak, wanneer de minister een vordering op de huurder heeft met betrekking tot subsidietoekenningen uit voorgaande subsidietijdvakken.
4. De verhuurder past de huurmatiging niet toe indien gerede twijfel bestaat over de door de huurder, bedoeld in artikel 1, onderdeel *a*, onder 1°, verstrekte gegevens. In dat geval zendt hij de aanvraag voor de huursubsidie met spoed via burgemeester en wethouders aan de minister.
5. De verhuurder beëindigt of past de huurmatiging aan indien tijdens een subsidietijdvak blijkt dat bij de vaststelling van het bedrag van de huurmatiging van onjuiste gegevens is uitgegaan.
6. De verhuurder past, in geval van verificatie vooraf bij de huurder door de minister van de inkomensgegevens die de Belastingdienst opgeeft, de huurmatiging aan op het moment dat de minister na herberekening het subsidiebedrag heeft gewijzigd, tenzij de verhuurder al overeenstemming heeft bereikt met de huurder over de aanpassing van het bedrag van de huurmatiging voordat de minister het subsidiebedrag heeft gewijzigd. De herberekening geschiedt op grond van de inkomensgegevens van de huurder, verstrekt door de inspecteur der rijksbelastingen.

Gegevens deze versie:

Bron:	30-11-2001, Stcrt. 238. Iwtr: 09-12-2001 met twk 01-07-2000
Regelingnummer:	MJZ2001137823
Eerste ministerie:	Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
Wetsfamilie:	Wet op de huurtoeslag
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 18-06-1997, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1997

Regeling in- en uitvoer landbouwgoederen
Hoofdstuk I. Algemene bepalingen
Artikel 2

1. Tenzij uit deze regeling het tegendeel blijkt is het bepaalde bij of krachtens de Douanewet inzake de grondige opneming van goederen, de verificatie van aangiften en documenten, de monsterneming, de verzegeling of bewaking van goederen, de door belanghebbende te verlenen medewerking, de overige verplichtingen van de belanghebbende en de bevoegdheden van de Belastingdienst, van overeenkomstige toepassing ter verzekering en regeling van de volgens deze regeling toe te passen maatregelen.
2. De uitoefening van de in het vorige lid bedoelde bevoegdheden en het verrichten van de aldaar bedoelde handelingen geschieden door de directeur, inspecteur, ontvanger of andere ambtenaar die inzake invoerrechten en accijnzen in overeenkomstige gevallen optreedt.

Gegevens deze versie:

Bron:	17-01-2000, Stcrt. 12. Iwtr: 20-01-2000
Regelingnummer:	TRCJZ/1999/12057
Eerste ministerie:	Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Wetsfamilie:	In- en uitvoerwet
	Landbouwwet
	Kaderwet LNV-subsidies
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 29-06-1999, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-1999
Op de uitvoer waarvoor de aangifte ten uitvoer dan wel de aangifte tot plaatsing onder het stelsel voor voorfinanciering is aanvaard voor 1 juli 1999, is de In- en uitvoerbeschikking landbouwgoederen 1981 van toepassing.

Bron: 29-11-1991, Stcrt. 236. Iwtr: 05-12-1991

Bron: 09-03-1981, Stcrt. 50. Iwtr: 17-03-1981

Regeling in- en uitvoer landbouwgoederen
Hoofdstuk V. Restitutie bij uitvoer
§ 2. Voorfinanciering
Artikel 90a

1. De verlening van de voorafgaande toestemming, bedoeld in artikel 86*a*, of de ontheffing, bedoeld in artikel 89, eerste lid, geschiedt slechts na raadpleging van de inspecteur, bedoeld in artikel 32.
2. De belastingdienst onderzoekt of de exporteur aan de verplichtingen, bedoeld in artikel 87, artikel 88 en artikel 89, tweede lid, voldoet.
3. De exporteur is verplicht om medewerking te verlenen aan het onderzoek, bedoeld in het vorige lid.

Gegevens deze versie:

Bron:	28-06-1996, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-1996
Regelingnummer:	J966671
Eerste ministerie:	Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Wetsfamilie:	In- en uitvoerwet
	Landbouwwet
	Kaderwet LNV-subsidies
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 9

1. De ministers kunnen de verklaring intrekken indien:
a. blijkt dat de uitvoering of toestand van het project in aanzienlijke mate afwijkt van het project op grond waarvan de verklaring is afgegeven;
b. de projectbeheerder de voorwaarden van artikel 5 niet nakomt;
c. de instelling, bedoeld in artikel 4, de voorwaarden van artikel 2, derde lid, of artikel 6 niet nakomt;
d. de projectbeheerder een ander is dan de projectbeheerder die in de aanvraag van een verklaring is gemeld tenzij de nieuwe projectbeheerder verklaart te handelen overeenkomstig de bepalingen in artikel 5;
e. de kapitaalverschaffer een ander is dan degene die de aanvraag heeft ingediend tenzij de kapitaalverschaffer schriftelijk verklaart te handelen overeenkomstig de bepalingen in artikel 6.
2. Het besluit tot intrekking kan terugwerkende kracht hebben.
3. De verklaring wordt met terugwerkende kracht ingetrokken indien de ter zake verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste of volledige gegevens bekend waren geweest.
4. Het besluit tot intrekking wordt gezonden aan de aanvrager die ingevolge artikel 4, eerste lid, een aanvraag heeft ingediend.
5. Een afschrift van het besluit wordt gezonden aan de projectbeheerder en aan de inspecteur Belastingdienst Amsterdam.

Gegevens deze versie:

Bron:	02-03-2004, Stcrt. 44. Iwtr: 06-03-2004 met twk 01-01-2004
Regelingnummer:	DJZ/BR/0163-04
Eerste ministerie:	Buitenlandse Zaken
Overige ministeries:	Financien
Wetsfamilie:	Wet inkomstenbelasting 2001
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Regeling sociaal-ethische projecten 2005
Artikel 9

1. De ministers kunnen de verklaring intrekken indien:
a. blijkt dat de uitvoering of toestand van het project in aanzienlijke mate afwijkt van het project op grond waarvan de verklaring is afgegeven;
b. de projectbeheerder de voorwaarden van artikel 5 niet nakomt;
c. de instelling, bedoeld in artikel 4, de voorwaarden van artikel 2, derde lid, of artikel 6 niet nakomt;
d. de projectbeheerder een ander is dan de projectbeheerder die in de aanvraag van een verklaring is gemeld tenzij de nieuwe projectbeheerder verklaart te handelen overeenkomstig de bepalingen in artikel 5;
e. de kapitaalverschaffer een ander is dan degene die de aanvraag heeft ingediend tenzij de kapitaalverschaffer schriftelijk verklaart te handelen overeenkomstig de bepalingen in artikel 6.
2. Het besluit tot intrekking kan terugwerkende kracht hebben.
3. De verklaring wordt met terugwerkende kracht ingetrokken indien de ter zake verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste of volledige gegevens bekend waren geweest.
4. Het besluit tot intrekking wordt gezonden aan de aanvrager die ingevolge artikel 4, eerste lid, een aanvraag heeft ingediend.
5. Een afschrift van het besluit wordt gezonden aan de projectbeheerder en aan de inspecteur Belastingdienst Amsterdam.

Gegevens deze versie:

Bron:	06-02-2006, Stcrt. 33. Iwtr: 17-02-2006
Regelingnummer:	DJZ/BR/0166-2006
Eerste ministerie:	Buitenlandse Zaken
Overige ministeries:	Financien
Wetsfamilie:	Wet inkomstenbelasting 2001
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Belastingdienst
Centrale Beheereenheid Ondernemingen
Afdeling WIR-KNIP helpdesk

Melding te verrekenen WIR van meer dan f 150 000

Geachte heer/mevrouw,
Onlangs is de zogenaamde WIR-knip in werking getreden. Deze regeling is belangrijk voor bedrijven die op 1 juli 1990 per saldo meer dan f 150 000 nog te verrekenen WIR-premies hadden. Dit WIR-saldo moet betrekking hebben op investeringen vanaf 1 mei 1986. Bovendien geldt dat dit saldo op of na 1 juli 1990 is of zal worden verrekend met belastingjaren 1987 en volgende. Als u op 1 juli 1990 geen WIR had te verrekenen of WIR voor een lager bedrag dan f 150 000, blijft voor u alles bij het oude. U heeft het formulier op de achterzijde van deze brief dan niet terug te sturen.
Als u op 1 juli 1990 vaor meer dan f 150 000 aan WIR te verrekenen had, is het van groot belang dat het formulier binnen één maand na dagtekening door mij ontvangen is. Is dat niet gebeurd, dan verliest u namelijk het recht de WIR, voor zover die uitgaat boven f 150 000, te verrekenen.
Twijfelt u over de berekening? Voor algemene informatie kunt u terecht bij de BelastingTelefoon voor ondernemers: 06-0443 (gratis). Voor meer specifieke vragen kunt u uiteraard bij uw eigen eenheid terecht.
Hoogachtend,
De inspecteur,
[ ] *de Centrale Beheereenheid Ondernemingen,*

Afbeelding 8

Gegevens deze versie:

Bron:	15-07-1991, Stcrt. 135. Iwtr: 17-07-1991
Regelingnummer:	91061593
Eerste ministerie:	Economische Zaken
Wetsfamilie:	Wet temporisering van de uitbetaling van investeringsbijdragen en beëindiging op termijn van de verrekening van die bijdragen
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Bijlage

Regeling ziekenfondspremie bij samenloop zelfstandige en militair [vervallen]

Artikel 1

1. Ten aanzien van degene die bij of krachtens artikel 3*d* van de Ziekenfondswet verzekerd is en tevens ingevolge artikel 90*a*, eerste lid, van het Algemeen militair ambtenarenreglement (AMAR), wordt op verzoek van de verzekerde de uit hoofde van artikel 15*a*, eerste lid, van de Ziekenfondswet verschuldigde premie verminderd tot nihil.
2. De verzekerde, bedoeld in het eerste lid, dient het verzoek in bij de inspecteur van de Belastingdienst. Bij het verzoek legt de verzekerde een kopie van het polisblad van de verzekering ingevolge artikel 90*a* van het AMAR en een jaaropgave van zijn bezoldiging als militair in werkelijke dienst over.

Gegevens deze versie:

Bron:	25-02-2002, Stcrt. 48. Iwtr: 10-03-2002 met twk 01-01-2002
Regelingnummer:	Z/F-2256046
Eerste ministerie:	Volksgezondheid, Welzijn en Sport
Wetsfamilie:	Ziekenfondswet
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsbeschikking Registratiewet 1970
Artikel 1

Deze beschikking verstaat onder:
a. wet: Registratiewet 1970;
b. inspecteur: de voorzitter van de managementteams van een van de in artikel 3, eerste lid, onderdeel *a*, van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 genoemde organisatieonderdelen.
c. inspectie: een van de in artikel 3, eerste lid, onderdeel *a*, van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 genoemde organisatieonderdelen.

Opmerkingen:
Volgens de toelichting is de inwerkingtreding van deze wijziging 01-01-2003.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003
Regelingnummer:	WDB2002/840M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Registratiewet 1970
	Wet op het centraal testamentenregister
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 14-06-1994, Stcrt. 114. Iwtr: 01-07-1994

Bron: 24-06-1971, Stcrt. 119. Iwtr: 01-01-1972

Artikel 4

De aanbieding ter registratie geschiedt:
a. van de in de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de wet bedoelde akten bij de inspecteur onder wie de standplaats van de notaris ressorteert;
b. van de onderhandse akten welke zijn opgemaakt op de voet van artikel II van de wet van 28 juni 1956 (*Stb.* 376), bij de inspecteur onder wie de vaste plaats ressorteert waarop de persoon die de akte heeft opgesteld, zijn beroep uitoefent;
c. van andere akten bij een inspecteur ter keuze van de aanbieder, met inachtneming van de daartoe opengestelde kantoren door de Belastingdienst.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2007, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	DB2007/655M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Registratiewet 1970
	Wet op het centraal testamentenregister
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 20-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003
Volgens de toelichting is de inwerkingtreding van deze wijziging 01-01-2003.

Bron: 23-12-1971, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1972

Bron: 24-06-1971, Stcrt. 119. Iwtr: 01-01-1972

Uitvoeringsregeling accijns
Hoofdstuk V. Bijzondere bepalingen
Afdeling 1. Accijnszegels
Artikel 37

---

1. De accijnszegels worden aangevraagd bij:
a. de onder wie de accijnsgoederenplaats voor tabaksprodukten ressorteert;
b. het van het managementteam Belastingdienst/Douane West voor tabaksprodukten die door of in opdracht van een ander dan een vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats voor tabaksprodukten buiten Nederland van accijnszegels worden voorzien.
2. Indien een vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats voor tabaksprodukten accijnszegels aanvraagt voor tabaksprodukten die buiten Nederland van die zegels worden voorzien, dient hij daarvan afzonderlijk aantekening te houden in zijn administratie.
3. Voor het aanvragen van accijnszegels dient gebruik te worden gemaakt van de formulieren die van rijkswege verkrijgbaar worden gesteld.

Tekstcorrectie:
Het lees: De

Opmerkingen:
Volgens de toelichting is de inwerkingtreding van deze wijziging 01-01-2003.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003
Regelingnummer:	WDB2002/840M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Wet op de accijns
	Algemene wet inzake rijksbelastingen
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 20-12-1991, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1992
Bron iwtr: 19-12-1991, Stb. 740.
Deze regeling treedt tegelijk in werking met de Wet op de accijns (31-10-1991, Stb. 561).

Artikel 43c

1. De geheimhoudingsplicht, bedoeld in artikel 67, eerste lid, van de wet, artikel 67, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 en artikel 10, eerste lid, van de Registratiewet 1970, geldt niet voor verstrekking aan de hierna genoemde bestuursorganen voor zover het betreft de hierna genoemde gegevens ten behoeve van de hierna genoemde publiekrechtelijke taak:
a. de Minister van Financiën: gegevens die worden gebruikt door de Auditdienst Financiën ten behoeve van de accountantscontrole van het jaarverslag van hoofdstuk IXB (Financiën) van de Rijksbegroting en met de controle op het financieel en materieel beheer van het Ministerie van Financiën;
b. de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties:
1°. gegevens over mogelijke ongebruikelijke transacties ten behoeve van de uitvoering en de handhaving van de Wet melding ongebruikelijke transacties door het Korps landelijke politiediensten/Dienst Nationale Recherche Informatie;
2°. gegevens die van belang kunnen zijn bij het uitwisselen van rechtshulpverzoeken in het kader van de aanpak van grensoverschrijdende, zware criminaliteit door het Korps landelijke politiediensten/Dienst Internationale Politiesamenwerking;
3°. gegevens ten behoeve van de aan de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst opgedragen taken;
4°. gegevens over het inkomen van voormalige ambtenaren over een bepaalde periode ten behoeve van de uitvoering van ontslaguitkeringsregelingen van de sector Rijk;
5°. gegevens over het inkomen van voormalige ambtsdragers over een bepaalde periode ten behoeve van de uitvoering van de wachtgeldregeling op basis van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers;
c. de Minister van Defensie: gegevens over het inkomen van voormalige militairen over een bepaalde periode ten behoeve van de uitvoering van ontslaguitkeringsregelingen;
d. de Minister van Economische Zaken: gegevens die van belang kunnen zijn voor de uitvoering van het Besluit borgstelling MKB-kredieten 1997;
e. de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap: gegevens over het inkomen over een bepaalde periode van (voormalige) ambtenaren ten behoeve van de vaststelling van werkloosheidsuitkeringen;
f. de Minister van Verkeer en Waterstaat:
1°. de aantallen personen die werkzaam zijn in bedrijven en de onttrokken hoeveelheden grondwater waarover grondwaterbelasting is berekend, ten behoeve van het vaststellen van de vervuilingswaarde voor de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
2°. gegevens die worden gebruikt door de Inspectie Verkeer en Waterstaat ten behoeve van het toezicht op de naleving van wet- en regelgeving van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, voor zover de Inspectie Verkeer en Waterstaat als toezichthouder is aangewezen, alsmede werkzaamheden ter bevordering van de veiligheid en de kwaliteit van het leefmilieu voor zover vallend binnen de toezichtdomeinen van de Inspectie Verkeer en Waterstaat;
g. de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer: gegevens omtrent rechthebbenden van auto's, welke rechthebbenden eerste kentekenhouder zijn van een nieuw motorrijtuig met een roetfilter, ten behoeve van de uitvoering en handhaving door SenterNovem van de Subsidieregeling voor motorrijtuigen met emissiearme dieselmotor en recht op teruggaaf BPM;
h. de [redacted] van het managementteam van de FIOD-ECD: gegevens die worden gebruikt ten behoeve van de naleving van financieel-economische wetgeving;
i. gemeenten:
1°. winst uit onderneming, loon en resultaat uit overige werkzaamheden in de zin van de Wet inkomstenbelasting 2001 over een bepaalde periode en identificerende gegevens van een eventuele inhoudingsplichtige in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 van (voormalige) ambtenaren ten behoeve van de vaststelling van en controle op betalingen van werkloosheidsuitkeringen op grond van gemeentelijke verordeningen;
2°. gegevens over uit te betalen voorlopige teruggaven inkomstenbelasting wegens toegekende heffingskortingen, op naam van de belastingschuldige staande bankrekeningnummers zoals deze blijken uit de Rentebase, kentekenregistergegevens en

identificerende gegevens van een eventuele inhoudingsplichtige in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 ten behoeve van de inning van gemeentelijke belastingen;
3°. gegevens over bewoning van een eigen woning ten behoeve van het tegengaan van permanente bewoning van recreatiewoningen;
4°. gegevens die bij de aanvraag van een sociaal-fiscaalnummer aan de inspecteur worden verstrekt ten behoeve van de handhaving door gemeenten van de Woningwet een leefmilieuverordening als bedoeld in artikel 9, derde lid, van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing en overige regelingen betreffende brandgevaar, onhygiënische omstandigheden en overbewoning;
j. waterschappen: gegevens over uit te betalen voorlopige teruggaven inkomstenbelasting wegens toegekende heffingskortingen, op naam van de belastingschuldige staande bankrekeningnummers zoals deze blijken uit de Rentebase, kentekenregistergegevens en identificerende gegevens van een eventuele inhoudingsplichtige in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 ten behoeve van de inning van waterschapsbelastingen;
k. de officier van justitie:
1°. gegevens die van belang kunnen zijn voor het instellen van vorderingen tot ontbinding van rechtspersonen;
2°. gegevens over het vermogen van degene tegen wie een strafrechtelijk financieel onderzoek is ingesteld als bedoeld in artikel 126 van het Wetboek van Strafvordering ten behoeve van de uitvoering door de met het strafrechtelijk financieel onderzoek belaste opsporingsambtenaar;
3°. gegevens over strafbare feiten waarvoor een ieder op grond van artikel 161 van het Wetboek van Strafvordering bevoegd is aangifte te doen;
4°. gegevens over het vermogen van degene tegen wie een strafrechtelijk onderzoek is ingesteld, ten behoeve van een ontnemingsvordering als bedoeld in artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht;
5°. gegevens die van belang zijn voor de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen op grond van artikel 553 van het Wetboek van Strafvordering;
l. gemeenten, de politie, de officier van justitie, de Arbeidsinspectie, de Sociale verzekeringsbank of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen: gegevens die nodig zijn om de samenwerking in het kader van de integrale toepassing en handhaving van overheidsregelingen bij handhavingsknelpunten effectief en efficiënt te laten verlopen voor zover een convenant is gesloten met deze bestuursorganen (convenanten waarbij bestuursorganen een gemeenschappelijk handhavingstekort bestrijden);
m. academische ziekenhuizen: gegevens over het inkomen en vermogen van (voormalige) werknemers over een bepaalde periode ten behoeve van de vaststelling van werkloosheidsuitkeringen;
n. universiteiten: gegevens over het inkomen en vermogen van (voormalige) werknemers over een bepaalde periode ten behoeve van de vaststelling van werkloosheidsuitkeringen;
o. de Dienst Wegverkeer: gegevens terzake van de invoer van motorrijtuigen ten behoeve van de controle van het kentekenregister in de zin van de Wegenverkeerswet en de controle op mogelijke diefstal en frauduleuze in-, uit- en doorvoer van motorrijtuigen;
p. de raad van bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit: gegevens terzake van (vennootschappelijke) verhoudingen en afspraken tussen ondernemingen en personen ten behoeve van de handhaving van de Mededingingswet;
q. de Pensioen- en Uitkeringsraad: gegevens over het inkomen en vermogen over een bepaalde periode ten behoeve van het vaststellen van pensioenbijdragen krachtens de Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers 1940-1945, de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940-1945, de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945, de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers of de Wet buitengewoon pensioen Indisch verzet;
r. de Stichting Administratie Indonesische Pensioenen: gegevens over het inkomen en vermogen over een bepaalde periode ten behoeve van het vaststellen van de buitengewone pensioenen volgens de Uitkeringswet tegemoetkoming twee tot vijfjarige diensttijd veteranen of de Uitkeringswet KNIL beroepsmilitairen;
s. De Nederlandsche Bank N.V. en de Stichting Autoriteit Financiële Markten: gegevens over opgelegde vergrijpboetes ten behoeve van de uitvoering van de betrouwbaarheidstoetsing, bedoeld in artikel 14 van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft, artikel 7 van het Besluit prudentiële regels Wft, artikel 2 van de Beleidsregel inzake de betrouwbaarheidstoetsing van (kandidaat)(mede)beleidsbepalers van en houders van gekwalificeerde deelnemingen in onder toezicht staande instellingen (*Stcrt.* 2005, 20)(*),

artikel 2 van de Beleidsregel 06-1 inzake de betrouwbaarheidstoets van (kandidaat)(mede)beleidsbepalers van accountantsorganisaties van 19 september 2006 (*Stcrt.* 2006, 90) en artikel 33 van het Besluit uitvoering Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling.
t. het Bureau Financieel Toezicht, De Nederlandsche Bank N.V., de voorzitter van het managementteam van de Belastingdienst/Holland Midden en de Stichting Autoriteit Financiële Markten: gegevens die van belang kunnen zijn bij de uitvoering en de handhaving van de Wet identificatie bij dienstverlening en de Wet melding ongebruikelijke transacties;
u. de participanten van het samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid Financieel Expertisecentrum (FEC) zoals opgenomen in artikel 1 van het Convenant houdende afspraken met betrekking tot de samenwerking in het kader van het Financieel Expertisecentrum (Convenant Herstructurering FEC) (*Stcrt.* 2004, 65): gegevens die noodzakelijk zijn ter uitvoering van de in het Convenant Herstructurering FEC opgenomen verplichtingen;
v. de Consumentenautoriteit: gegevens die van belang kunnen zijn voor de uitvoering van de taken, bedoeld in artikel 2.2 van de Wet handhaving consumentenbescherming;
w. provincies:
1°. gegevens die van belang kunnen zijn voor de uitvoering en het toezicht op naleving van de Grondwaterwet;
2°. gegevens die van belang kunnen zijn voor vergunningverlening en het houden van toezicht in het kader van de Wet milieubeheer;
x. de Arbeidsinspectie, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, gemeenten, de Sociale verzekeringsbank, het openbaar Ministerie, de politie en de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (zoals vertegenwoordigd in de landelijke Stuurgroep Interventieteams): gegevens die nodig zijn voor de uitvoering van samenwerkingsprojecten door middel van interventieteams ter voorkoming en terugdringing van belasting- en premiefraude, uitkeringsfraude, illegale tewerkstelling en de daarmee samenhangende misstanden.
2. De in het eerste lid bedoelde gegevens worden verstrekt op verzoek van het betreffende bestuursorgaan. De eerste volzin is niet van toepassing op de verstrekking van gegevens als bedoeld in het eerste lid, onderdeel k, onder 3°.
3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt verstaan onder:
a. inkomen:
1°. indien over een kalenderjaar een aanslag inkomstenbelasting is of wordt vastgesteld: het verzamelinkomen, bedoeld in artikel 2.18 van de Wet inkomstenbelasting 2001, zoals dat in die aanslag is opgenomen of zoals dat bij beschikking is vastgesteld;
2°. indien over een kalenderjaar geen aanslag inkomstenbelasting is of wordt vastgesteld: het belastbare loon, bedoeld in artikel 9 van de Wet op de loonbelasting 1964, zoals dat blijkt uit de op het kalenderjaar betrekking hebbende jaaropgaven, vermeerderd met het belastbare loon van het kalenderjaar waarover loonbelasting is nageheven van de werknemer;
b. vermogen: de gemiddelde rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001;
c. Rentebase: op jaarlijkse basis door de Belastingdienst op geautomatiseerde wijze van banken en soortgelijke instellingen verkregen gegevens over rente en saldi van bankrekeningen, gekoppeld aan een sociaal-fiscaalnummer als bedoeld in 2, derde lid, onderdeel j, van de wet, en opgenomen in een bestand;
d. kentekenregistergegevens: gegevens afkomstig van de Rijksdienst voor het Wegverkeer, bestaande uit de datum van het afgeven van het kenteken, de naam-, adres- en woonplaatsgegevens van de houder van het kenteken en het merk en type auto.

Opmerkingen:
Hoofdstuk 10a is ingevoegd.
Herplaatsing van de wijziging van 13-12-2007, Stcrt. 248.

Gegevens deze versie:

Bron:	13-12-2007, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	DB2007-626M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen

	Wet op de loonbelasting 1964
	Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Voetnoten:
(*)
1. Gewijzigd bij besluit van 8 november 2005, *Stcrt.* 2006, 20.

Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003
Hoofdstuk 2. Aanwijzing van functionarissen
Artikel 5

1. De [redacted] van de managementteams van de in artikel 3, eerste lid, onderdelen *a*, *b* en *c*.1, genoemde organisatieonderdelen zijn inspecteur en ontvanger als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel *b*, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en in artikel 2, eerste lid, onderdeel *i*, van de Invorderingswet 1990.
2. De [redacted] Belastingdienst is inspecteur en ontvanger als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel *b*, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en in artikel 2, eerste lid, onderdeel *i*, van de Invorderingswet 1990 voorzover het de belastingaangelegenheden betreft die verband houden met het Koninklijk Huis.

Gegevens deze versie:

Bron:	12-12-2005, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2006
Regelingnummer:	DDB2005/0062M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 24-08-2005, Stcrt. 167. Iwtr: 01-09-2005

Bron: 19-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003

Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003
Hoofdstuk 2. Aanwijzing van functionarissen
Artikel 5a

1. De [ ] van de managementteams van de in artikel 3, eerste lid, onderdelen *a*, *b* en *c*.1, genoemde organisatieonderdelen zijn inspecteur als bedoeld in artikel 1, onderdeel *t*, van de Wet financiering sociale verzekeringen en artikel 1, onderdeel *g*, van de Invoeringswet Wet financiering sociale verzekeringen.
2. De [ ] van de managementteams van de in artikel 3, eerste lid, onderdelen *a*, *b*, *c*.1 en *f*, genoemde organisatieonderdelen zijn inspecteur en ontvanger als bedoeld in artikel 2, zevende lid, van het Tijdelijk besluit tegemoetkoming buitengewone uitgaven.

Gegevens deze versie:

Bron:	12-12-2005, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2006
Regelingnummer:	DDB2005/0062M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 24-08-2005, Stcrt. 167. Iwtr: 01-01-2006
Bron iwtr: 15-12-2005, Stb. 717.
Deze wijziging treedt tegelijk in werking met art. 1, onderdeel t, van de Wet financiering sociale verzekeringen (16-12-2004, Stb. 2005, 36) en art. 1, onderdeel g, van de Invoeringswet Wet financiering sociale verzekeringen (16-12-2004, Stb. 2005, 37).

Bron: 11-10-2004, Stcrt. 199. Iwtr: 30-10-2004
Bron iwtr: 25-10-2004, Stb. 555.
Dit artikel treedt tegelijk in werking met art. 1, onderdelen r en s, van de Wet kinderopvang (09-07-2004, Stb. 455).

Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003
Hoofdstuk 2. Aanwijzing van functionarissen
Artikel 6

1. De [redacted] van het managementteam van de Belastingdienst/Rijnmond is inspecteur en ontvanger als bedoeld in artikel 54, onderdelen *f* en *g*, van de Mijnbouwwet.
2. De [redacted] van het managementteam van de Belastingdienst/fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst - Economische controledienst (FIOD-ECD) is de bevoegde functionaris bedoeld in artikel 2, onderdeel *d*, van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen.

Gegevens deze versie:

Bron:	12-12-2005, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2006
Regelingnummer:	DDB2005/0062M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 11-10-2004, Stcrt. 199. Iwtr: 30-10-2004
Bron iwtr: 25-10-2004, Stb. 555.
Deze wijziging treedt tegelijk in werking met art. 1, onderdelen r en s, van de Wet kinderopvang (09-07-2004, Stb. 455).

Bron: 28-06-2004, Stcrt. 126. Iwtr: 08-07-2004

Bron: 19-12-2003, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-2004

Bron: 07-06-2003, Stcrt. 112. Iwtr: 18-06-2003. Twk: 01-01-2003

Bron: 19-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003

Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003
Hoofdstuk 2. Aanwijzing van functionarissen
Artikel 9

1. De [redacted] van de managementteams van de in artikel 3, eerste lid, onderdelen *a*, *b* en *c*.1, genoemde organisatieonderdelen zijn ambtenaar als bedoeld in artikel 84 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (contactambtenaar).
2. De [redacted] van de managementteams van de in artikel 3, eerste lid, onderdeel *b*, genoemde organisatieonderdelen zijn inspecteur bevoegd tot het geven van een machtiging, als bedoeld in artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden, voor het binnentreden in een woning die zich bevindt in of op een uit zee binnenkomend of ter zee uitgaand vervoermiddel.

Gegevens deze versie:

Bron:	12-12-2005, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2006
Regelingnummer:	DDB2005/0062M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 19-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003

Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003
Hoofdstuk 2. Aanwijzing van functionarissen
Artikel 9a

De ambtenaren van de in artikel 3, eerste lid, onderdelen *a*, *c*.1, *c*.2 en *d*, genoemde organisatieonderdelen zijn voor de toepassing van artikel 94 van de Wet op het notarisambt inspecteur als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel *b*, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Gegevens deze versie:

Bron:	12-12-2005, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2006
Regelingnummer:	DDB2005/0062M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 24-03-2005, Stcrt. 62. Iwtr: 02-04-2005. Twk: 01-08-2004

Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003
Hoofdstuk 2. Aanwijzing van functionarissen
Artikel 10

De verplichtingen die ingevolge de artikelen 47, 47*a*, 48, 49, 50, 53 en 55 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en de artikelen 58, 59, 60 en 62 van de Invorderingswet 1990 en artikel 9 van de Douanewet bestaan jegens de inspecteur en de ontvanger, gelden mede jegens de [ ] van het managementteam van de FIOD-ECD alsmede jegens de door deze [ ] aangewezen ambtenaren van de Belastingdienst.

Gegevens deze versie:

Bron:	12-12-2005, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2006
Regelingnummer:	DDB2005/0062M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 19-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003

Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003
Hoofdstuk 3. Ressortering onder functionarissen
Artikel 11

1. De woonplaats van een natuurlijk persoon dan wel de vestigingsplaats van een lichaam of een entiteit bepaalt, met inachtneming van de indeling opgenomen in de bijlage bij deze regeling en in samenhang met de taakverdeling, omschreven in artikel 3, tweede en derde lid, onder welke inspecteur of ontvanger de natuurlijk persoon, het lichaam of de entiteit ressorteert, tenzij in dit hoofdstuk dan wel op grond van het vierde lid anders is bepaald.
2. Voor het verrichten van rechtshandelingen op grond van wettelijke bepalingen in de zin van artikel 2, tweede lid, onderdeel *a*, van de Douanewet met betrekking tot goederen die zich onder douanetoezicht bevinden of onder douanetoezicht geplaatst moeten worden, bepaalt de plaats waar de goederen zich bevinden, met inachtneming van de indeling opgenomen in de bijlage bij deze regeling en in samenhang met de taakverdeling, omschreven in artikel 3, tweede en derde lid, onder welke inspecteur een belanghebbende ressorteert, tenzij in dit hoofdstuk of op grond van het vierde lid anders is bepaald dan wel door de inspecteur is toegestaan dat het eerste lid van toepassing is.
3. De [ ] van een managementteam van een in artikel 3, eerste lid, onderdelen *a* en *b*, genoemd organisatieonderdeel kan voor de toepassing van deze regeling namens de [ ], bedoeld in artikel 7, bepalen dat een natuurlijk persoon of een lichaam al dan niet tezamen met één of meer daarmee direct of indirect in bestuurlijk, financieel, administratief of maatschappelijk opzicht verbonden natuurlijke personen of lichamen als een entiteit wordt beschouwd.
4. De voorzitter van een managementteam als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdelen *a* en *b*, kan in daartoe aanleiding gevende gevallen namens de [ ] bedoeld in artikel 7, van het bepaalde in dit hoofdstuk afwijken.
5. De woonplaats van een natuurlijk persoon en de vestigingsplaats van een lichaam of een entiteit worden naar de omstandigheden beoordeeld.

Gegevens deze versie:

Bron:	19-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003
Regelingnummer:	WDB2002/835M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003
Hoofdstuk 3. Ressortering onder functionarissen
Artikel 14

1. Met betrekking tot de heffing en invordering van het recht van successie en het recht van schenking bepaalt de woonplaats of de vestigingsplaats van de erflater onderscheidenlijk de schenker, met inachtneming van de indeling opgenomen in de bijlage bij deze regeling en in samenhang met de taakverdeling, omschreven in artikel 3, tweede en derde lid, onder welke inspecteur of ontvanger de natuurlijk persoon of het lichaam ressorteert.
2. Met betrekking tot de heffing en invordering van het recht van successie ressorteert de natuurlijk persoon of het lichaam, indien de erflater ten tijde van zijn overlijden geen woonplaats binnen Nederland had, onder de [ ] van het managementteam van de Belastingdienst/Limburg.
3. Met betrekking tot de heffing en invordering van het recht van schenking ressorteert de natuurlijk persoon of het lichaam, indien de schenker ten tijde van de schenking geen woon- of vestigingsplaats heeft binnen Nederland of, ingeval van een gezamenlijke schenking, geen van de schenkers ten tijde van de schenking een zodanige woon- of vestigingsplaats heeft, onder de [ ] van het managementteam van de Belastingdienst/Limburg.
4. Met betrekking tot de heffing en invordering van het recht van overgang ressorteert de natuurlijk persoon of het lichaam onder de [ ] van het managementteam van de Belastingdienst/Limburg.

Opmerkingen:
Deze wijziging treedt tegelijk in werking met artikel I, onderdelen Oa, Ob, Oc en Oe, van het Belastingplan 2006 (15-12-2005, Stb. 683).

Gegevens deze versie:

Bron:	01-02-2007, Stcrt. 28. Iwtr: 11-04-2007
Bron iwtr:	29-03-2007, Stb. 122
Regelingnummer:	DB2007-31M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 12-12-2005, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 19-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003

Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003
Hoofdstuk 3. Ressortering onder functionarissen
Artikel 15

1. Met betrekking tot de heffing en invordering van de overdrachtsbelasting bepaalt de woonplaats of de vestigingsplaats van de verkrijger, met inachtneming van de indeling opgenomen in de bijlage bij deze regeling en in samenhang met de taakverdeling, omschreven in artikel 3, tweede en derde lid, onder welke inspecteur of ontvanger de natuurlijk persoon of het lichaam ressorteert.
2. Indien een aangifte overdrachtsbelasting wordt gedaan door middel van een akte, bepaalt de woonplaats of vestigingsplaats van de notaris, in afwijking van het eerste lid en met inachtneming van de indeling opgenomen in de bijlage bij deze regeling en in samenhang met de taakverdeling, omschreven in artikel 3, tweede en derde lid, onder welke ontvanger de notaris ressorteert.
3. Met betrekking tot de heffing en invordering van de kapitaalsbelasting ressorteert het lichaam, indien het lichaam geen vestigingsplaats heeft binnen Nederland, onder de [ ] van het managementteam van de Belastingdienst/Limburg.
4. Met betrekking tot de heffing en invordering van de assurantiebelasting ressorteert de natuurlijk persoon, het lichaam of de entiteit onder de [ ] van het managementteam van de Belastingdienst/Amsterdam.

Gegevens deze versie:

Bron:	19-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003
Regelingnummer:	WDB2002/835M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 27

1. Een functionaris die op grond van deze regeling is aangewezen als directeur, inspecteur of ontvanger treedt in de plaats van de functionaris die als zodanig vóór 1 januari 2003 bevoegd was.
2. Beslissingen die zijn of worden genomen door een directeur, inspecteur of ontvanger die als zodanig vóór 1 januari 2003 bevoegd was, worden geacht te zijn genomen door de directeur, inspecteur of ontvanger die als zodanig door deze regeling is aangewezen.

Gegevens deze versie:

Bron:	19-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003
Regelingnummer:	WDB2002/835M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Douanewet
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 19

De hoofden van de in de artikelen 6, 7, onderdelen *a* en *b*, 8, onderdelen *a* en *b*, 9, onderdelen *a*, *b*, *c*, *d*, en 10, onderdeel *a*, bedoelde eenheden zijn inspecteur en ontvanger als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel *b*, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en in artikel 2, eerste lid, onderdeel *i*, van de Invorderingswet 1990.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2000, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2001
Regelingnummer:	WDB2000/939M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Wet inzake de douane
	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 19-12-1997, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-1998

Bron: 20-12-1996, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1997. Twk: 01-06-1996

Bron: 14-06-1994, Stcrt. 114. Iwtr: 01-07-1994

Uitvoeringsregeling Belastingdienst [vervallen]
Hoofdstuk 3. Bevoegdheid
§ 2. De hoofden van de eenheden
Artikel 27a

De bij de wettelijke bepalingen in de zin van de Douanewet aan de inspecteur toegekende bevoegdheden worden uitgeoefend:
a. met betrekking tot enige summiere aangifte dan wel douaneaangifte: door het hoofd van de eenheid Douane binnen wiens ambtsgebied de aangifte is of zal worden gedaan;
b. met betrekking tot goederen: door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de goederen zich bevinden;
c. met betrekking tot de opslag van goederen dan wel met betrekking tot gebouwen, gedeelten van gebouwen, terreinen en vervoermiddelen: door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de gebouwen, gedeelten van gebouwen, terreinen en vervoermiddelen zich bevinden;
d. met betrekking tot een administratieve boete: door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied het feit is geconstateerd ter zake waarvan de administratieve boete is belopen;
e. met betrekking tot de aanvraag tot het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 651 van de toepassingsverordening Communautair douanewetboek: door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de plaats is gelegen waar de goederen een behandeling zullen ondergaan en door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de belanghebbende woont of is gevestigd;
f. met betrekking tot het indienen van de aanvraag voor een vergunning als bedoeld in artikel 555, artikel 691, artikel 750 toepassingsverordening Communautair douanewetboek:
1°. door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de goederen onder de regeling worden gebracht,
2°. door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de plaats is gelegen waar de goederen de bestemming zullen volgen of de behandeling zullen ondergaan met het oog waarop de vergunning wordt verleend, of,
3°. door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de belanghebbende woont of is gevestigd;
g. met betrekking tot het verlenen van vrijstelling van rechten bij invoer en rechten bij uitvoer:
1°. door het hoofd van de eenheid Douane die de vrijstelling heeft verleend,
2°. door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de vrijstellingsgenietende woont of is gevestigd, of,
3°. door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de goederen zich bevinden;
h. met betrekking tot leidingen en de van de leidinginstallatie deel uitmakende gebouwen en inrichtingen:
1°. bij toepassing van artikel 53 van het Douanebesluit: door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de plaats is gelegen waar door de beheerder van de leidinginstallatie de in dat artikel bedoelde administratie wordt gevoerd;
2°. in andere gevallen dan bij toepassing van artikel 53 van het Douanebesluit: door het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de plaats is gelegen waar ten behoeve van de aangiften die worden gedaan voor de goederen die door middel van een leiding worden vervoerd, de soort en de hoeveelheid van die goederen worden bepaald, behoudens dat, voor verschillende leidinginstallaties van eenzelfde beheerder één hoofd van de eenheid Douane nader als bevoegd hoofd van de eenheid kan worden aangewezen.

Gegevens deze versie:

Bron:	23-05-1996, Stcrt. 98. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	WD96/472M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Wet inzake de douane
	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsregeling Belastingdienst [vervallen]
Hoofdstuk 3. Bevoegdheid
§ 2. De hoofden van de eenheden
Artikel 27d

Tot het namens de Minister toelaten als douane-expediteur is bevoegd het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de douane-expediteur zijn bedrijf uitoefent. Wordt het bedrijf in het ambtsgebied van meer dan één inspecteur uitgeoefend, dan is namens de Minister bevoegd het hoofd van de eenheid Douane in wiens ambtsgebied de douane-expediteur woont, is gevestigd of woonplaats heeft gekozen.

Gegevens deze versie:

Bron:	23-05-1996, Stcrt. 98. Iwtr: 01-06-1996
Regelingnummer:	WD96/472M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Wet inzake de douane
	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsregeling Belastingdienst [vervallen]
Hoofdstuk 3. Bevoegdheid
§ 3. Bijzondere bepalingen
Artikel 35

1. De verplichtingen welke ingevolge de artikelen 47, 47*a*, 48, 49, 50, 53 en 55 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen bestaan jegens de inspecteur, gelden mede jegens:
a. de van de FIOD-ECD;
b. he van de Centrale Eenheid Intracommunautaire transacties;
c. he van de Centrale beheereenheid informatiesystemen;
d. he van de eenheid Centrale Invoer;
e. de ambtenaren van de Belastingdienst, aangewezen door het van een eenheid, door de van de FIOD-ECD of door de in de onderdelen *b* of *c* genoemde.
2. De verplichtingen welke ingevolge de artikelen 58, 59, 60 en 62 van de Invorderingswet 1990 bestaan jegens de ontvanger, gelden mede jegens:
a. de van de FIOD-ECD;
b. het van de Centrale beheereenheid informatiesystemen;
c. de ambtenaren van de Belastingdienst, aangewezen door het van een eenheid, door de van de FIOD-ECD of door het van de Centrale beheereenheid informatiesystemen.
3. De in het eerste en tweede lid bedoelde verplichtingen gelden mede jegens de door de van een in artikel 5 genoemde directie aangewezen ambtenaren van de Belastingdienst. Een zodanige aanwijzing heeft alsdan mede betrekking op verplichtingen jegens enige inspecteur of ontvanger buiten het ambtsgebied van de van die directie.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2001, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-2002
Regelingnummer:	WDB2001/760M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Wet inzake de douane
	Algemene wet inzake rijksbelastingen
	Invorderingswet 1990
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 20-12-2000, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2001

Bron: 07-04-2000, Stcrt. 74. Iwtr: 15-04-2000

Bron: 23-05-1997, Stcrt. 98. Iwtr: 30-05-1997

Bron: 12-07-1994, Stcrt. 133. Iwtr: 17-07-1994

Bron: 14-06-1994, Stcrt. 114. Iwtr: 01-07-1994

Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001
Hoofdstuk 5. Heffingsgrondslag bij sparen en beleggen (hoofdstuk 5 van de wet)
Artikel 28 Reikwijdte en definities

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:
a. inspecteur: de [redacted] van het managementteam van de Belastingdienst/Amsterdam;
b. groenproject: een project waarvoor ingevolge de Regeling groenprojecten 2005 dan wel de Regeling groenprojecten buitenland 2002 een verklaring als bedoeld in artikel 5.14, derde lid, van de wet is afgegeven;
c. sociaal-ethisch project: een project waarvoor ingevolge de Regeling sociaal-ethische projecten 2005 een verklaring als bedoeld in artikel 5.15, derde lid, van de wet is afgegeven;
d. cultureel project: een project waarvoor ingevolge de Regeling cultuurprojecten 2004 een verklaring als bedoeld in artikel 5.18a, derde lid, van de wet is afgegeven;
e. project: groenproject, sociaal-ethisch project of cultureel project;
f. groenfonds: bank of beleggingsinstelling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 5.14, tweede lid, van de wet en die door de inspecteur ingevolge artikel 5.14, eerste lid, van de wet is aangewezen;
g. sociaal-ethisch fonds: bank of beleggingsinstelling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 5.15, tweede lid, van de wet en die door de inspecteur ingevolge artikel 5.15, eerste lid, van de wet is aangewezen;
h. cultuurfonds: bank of beleggingsinstelling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 5.18a, tweede lid, van de wet en die door de inspecteur ingevolge artikel 5.18a, eerste lid, van de wet is aangewezen;
i. fonds: een groenfonds, een sociaal-ethisch fonds of een cultuurfonds;
j. participatiemaatschappij: een rechtspersoon die voldoet aan de voorwaarden van artikel 5.18, tweede lid, van de wet en die door de inspecteur ingevolge artikel 5.18, eerste lid, van de wet is aangewezen;
k. hoofdzakelijkheidscriterium: de voorwaarde inzake hoofdzakelijk als bedoeld in artikel 5.14, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 5.15, tweede lid, artikel 5.18, tweede lid, of artikel 5.18a, tweede lid, van de wet;
l. aanloopperiode: de periode, bedoeld in artikel 5.14, vierde lid, onderscheidenlijk artikel 5.15, vierde lid, artikel 5.18, vierde lid, of artikel 5.18a, vierde lid, van de wet;
m. ingroeiperiode: de periode, bedoeld in artikel 5.14, vijfde lid, onderscheidenlijk artikel 5.15, vijfde lid, artikel 5.18, vierde lid, of artikel 5.18a, vijfde lid, van de wet.

Gegevens deze versie:

Bron:	21-12-2007, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	DB2007/681M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Wet inkomstenbelasting 2001
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 19-02-2007, Stcrt. 39. Iwtr: 25-02-2007. Twk: 01-01-2007

Bron: 19-12-2000, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-2001

Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001
Hoofdstuk 7. Wijze van heffing (hoofdstuk IV van de wet)
Artikel 67 Loonstaat

1. De inhoudingsplichtige legt voor iedere werknemer voor de eerste loonverstrekking in het kalenderjaar een loonstaat aan en houdt deze vervolgens bij. De loonstaat wordt opgemaakt overeenkomstig het door de inspecteur verstrekte model. De inhoudingsplichtige mag een van het model afwijkende loonstaat gebruiken, mits deze ten minste de mogelijkheid biedt op duidelijke wijze dezelfde gegevens te administreren als het model.
2. De inhoudingsplichtige wordt geacht aan het eerste lid te voldoen ingeval hij met behulp van elektronische apparatuur alle van belang zijnde gegevens vastlegt en hij die gegevens op elk gewenst tijdstip op schrift in de vorm van een van de in het eerste lid bedoelde loonstaten ter inzage kan verstrekken.
3. De inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden ermee instemmen dat de inhoudingsplichtige de op de loonstaat te vermelden gegevens op een andere dan de in het eerste of het tweede lid bedoelde wijze administreert. De instemming kan te allen tijde worden ingetrokken indien de administratie niet zodanig is ingericht dat een deugdelijke controle gewaarborgd is.
4. De inhoudingsplichtige ontleent de in het hoofd van de loonstaat te vermelden gegevens aan:
a. de laatstelijk door de werknemer op grond van artikel 65 verstrekte informatie;
b. de door de werknemer of de Belastingdienst verstrekte opgave van het sociaal-fiscaalnummer.
5. In afwijking in zoverre van het vierde lid, aanhef en onderdeel *a* , vermeldt de inhoudingsplichtige in het hoofd van de loonstaat de gegevens die hem bekend zijn:
a. indien hij weet dat de laatstelijk door de werknemer op grond van artikel 65 verstrekte informatie onjuist is;
b. zolang de werknemer geen informatie als bedoeld in artikel 65 heeft verstrekt;
c. indien de werknemer geen informatie als bedoeld in artikel 65 hoeft te verstrekken.
6. De inhoudingsplichtige houdt, behalve in de gevallen als bedoeld in artikel 26 *b* van de wet, de belasting in aan de hand van de gegevens vermeld in het hoofd van de loonstaat.
7. De inhoudingsplichtige houdt de loonadministratie ter plaatse waar hij in Nederland kantoor houdt of, indien zodanig kantoor niet wordt gehouden, ter plaatse waar hij in Nederland woont of gevestigd is, dan wel ter plaatse waar hij in Nederland een vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep of een in Nederland wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger heeft. Bij gebreke daarvan houdt hij de loonadministratie onder zijn berusting. De inspecteur kan een andere plaats aanwijzen.
8. Ingeval de loonberekening door derden wordt uitgevoerd met behulp van mechanische of elektronische apparatuur kan de minister van Financiën, onder door hem te stellen voorwaarden, bepalen dat de loonadministratie op een andere plaats wordt bewaard.

Gegevens deze versie:

Bron:	12-12-2006, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2007
Regelingnummer:	DB2006-658M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001
	Wet op de loonbelasting 1964
	Wet financiering volksverzekeringen
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 20-09-2005, Stcrt. 184. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 20-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001

Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001
Hoofdstuk 10. Belastingheffing van artiesten en beroepssporters (hoofdstuk VII van de wet)

Artikel 95 Gageverklaring

1. De Belastingdienst verstrekt aan de inhoudingsplichtige het model van de gageverklaring met de daarbij behorende toelichting. De inhoudingsplichtige reikt dienovereenkomstig een gageverklaring met toelichting aan de artiest dan wel beroepssporter uit:
a. zodra hij ten aanzien van de artiest dan wel beroepssporter inhoudingsplichtige wordt;
b. op verzoek van de artiest dan wel beroepssporter;
c. zodra hij weet dat zich een wijziging heeft voorgedaan in de gegevens die de artiest dan wel beroepssporter in de laatstelijk ingeleverde gageverklaring heeft verstrekt en die wijziging tot gevolg heeft dat de artiest dan wel beroepssporter een hoger bedrag aan belasting wordt verschuldigd.
2. De inhoudingsplichtige mag in plaats van het door de Belastingdienst verstrekte model van de gageverklaring gebruik maken van een eigen model gageverklaring, mits dat model minimaal de gegevens bevat van het door de Belastingdienst verstrekte model, inclusief de gebruiksaanwijzing en de toelichting op de vragen.
3. De artiest dan wel beroepssporter verzoekt de inhoudingsplichtige om uitreiking van een gageverklaring indien zich een wijziging voordoet in de eerder door hem verstrekte gegevens en die wijziging tot gevolg heeft dat een hoger bedrag aan belasting wordt verschuldigd.
4. De artiest dan wel beroepssporter aan wie een gageverklaring is uitgereikt, is gehouden de daarbij gevraagde gegevens te verstrekken door de gageverklaring duidelijk, stellig en zonder voorbehoud ingevuld en ondertekend, in te leveren bij de inhoudingsplichtige. De artiest dan wel beroepssporter levert de ingevulde en ondertekende gageverklaring in voor de eerste gageverstrekking.
5. De inhoudingsplichtige bewaart de gageverklaring bij de loonadministratie tot ten minste vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin het optreden of de sportbeoefening heeft plaatsgevonden. Desgevorderd doet de inhoudingsplichtige de gageverklaring aan de inspecteur toekomen binnen een door deze gestelde termijn.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-09-2005, Stcrt. 184. Iwtr: 01-01-2006
Regelingnummer:	WDB2005/425M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001
	Wet op de loonbelasting 1964
	Wet financiering volksverzekeringen
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 07-06-2003, Stcrt. 112. Iwtr: 18-06-2003

Bron: 20-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001

Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001
Hoofdstuk 10a. Belastingheffing van buitenlandse gezelschappen (hoofdstuk VIIA van de wet)

Artikel 104c Gageverklaring

1. De Belastingdienst verstrekt aan de inhoudingsplichtige het model van de gageverklaring met de daarbij behorende toelichting. De inhoudingsplichtige reikt dienovereenkomstig een gageverklaring met toelichting aan de leider of vertegenwoordiger van een buitenlands gezelschap uit:
a. zodra hij ten aanzien van het gezelschap inhoudingsplichtige wordt;
b. op verzoek van de leider of vertegenwoordiger van het gezelschap;
c. zodra hij weet dat zich een wijziging heeft voorgedaan in de gegevens die de leider of vertegenwoordiger van het gezelschap in de laatstelijk ingeleverde gageverklaring heeft verstrekt en die wijziging tot gevolg heeft dat het gezelschap een hoger bedrag aan belasting wordt verschuldigd.
2. De inhoudingsplichtige mag in plaats van het door de Belastingdienst verstrekte model van de gageverklaring gebruik maken van een eigen model gageverklaring, mits dat model minimaal de gegevens bevat van het door de Belastingdienst verstrekte model, inclusief de gebruiksaanwijzing en de toelichting op de vragen.
3. De leider of vertegenwoordiger van het gezelschap verzoekt de inhoudingsplichtige om uitreiking van een gageverklaring indien zich een wijziging voordoet in de eerder door hem verstrekte gegevens en die wijziging tot gevolg heeft dat een hoger bedrag aan belasting wordt verschuldigd.
4. De leider of vertegenwoordiger van het gezelschap aan wie een gageverklaring is uitgereikt, is gehouden de daarbij gevraagde gegevens te verstrekken door de gageverklaring duidelijk, stellig en zonder voorbehoud ingevuld en ondertekend, in te leveren bij de inhoudingsplichtige voor de eerste gageverstrekking.
5. De inhoudingsplichtige bewaart de gageverklaring bij de loonadministratie tot ten minste vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin het optreden of de sportbeoefening heeft plaatsgevonden. Desgevorderd doet de inhoudingsplichtige de gageverklaring aan de inspecteur toekomen binnen een door deze gestelde termijn.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-09-2005, Stcrt. 184. Iwtr: 01-01-2006
Regelingnummer:	WDB2005/425M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001
	Wet op de loonbelasting 1964
	Wet financiering volksverzekeringen
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 07-06-2003, Stcrt. 112. Iwtr: 18-06-2003

Artikel 3

1. In Nederland worden met betrekking tot de omzetbelasting anders dan bij invoer als andere douane-autoriteit in de zin van artikel 3, eerste lid, van de rijkswet mede aangemerkt: de eenheden van de Belastingdienst, bevoegd inzake de heffing, onderscheidenlijk invordering, van deze belasting.
2. In de Nederlandse Antillen worden met betrekking tot de omzetbelasting en de belasting op bedrijfsomzetten, anders dan bij invoer, als andere douane-autoriteit in de zin van artikel 3, eerste lid, van de rijkswet mede aangemerkt:
a. [ ] Belastingen;
b. de Inspecteur der Belastingen;
c. de [ ];
d. [ ] Belastingaccountantsbureau.

Opmerkingen:
Deze regeling treedt tegelijk in werking met de Rijkswet administratieve bijstand douane (01-07-1999, Stb. 299).

Gegevens deze versie:

Bron:	23-11-1999, Stcrt. 227. Iwtr: 01-01-2000
Bron iwtr:	25-11-1999, Stb. 495
Regelingnummer:	WD99/2143M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Rijkswet administratieve bijstand douane
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsregeling verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten
Hoofdstuk V. Bijzondere bepalingen
Afdeling 1. Belastingzegels
Artikel 24

---

1. De belastingzegels worden aangevraagd bij:
a. de inspecteur onder wie de plaats waar de inrichting voor pruimtabak of snuiftabak is gelegen, ressorteert;
b. de [ ] van het managementteam Belastingdienst/Douane West voor pruimtabak of snuiftabak die door of in opdracht van een ander dan een vergunninghouder van een inrichting voor pruimtabak of snuiftabak buiten Nederland van belastingzegels wordt voorzien.
2. Indien een vergunninghouder van een inrichting voor pruimtabak of snuiftabak belastingzegels aanvraagt voor pruimtabak of snuiftabak die buiten Nederland van die zegels wordt voorzien, dient hij daarvan afzonderlijk aantekening te houden in zijn administratie.
3. Voor het aanvragen van belastingzegels dient gebruik te worden gemaakt van de formulieren die van rijkswege verkrijgbaar worden gesteld.

Opmerkingen:
Volgens de toelichting is de inwerkingtreding van deze wijziging 01-01-2003.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2002, Stcrt. 247. Iwtr: 01-01-2003
Regelingnummer:	WDB2002/840M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten
	Algemene wet inzake rijksbelastingen
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 28-12-1992, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1993
Bron iwtr: 24-12-1992, Stb. 684.

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk (Aruba) [vervallen]

Artikel 3

1. Een inwoner van Aruba die, ingevolge artikel 11, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk, aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die, naar het oordeel van de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de bevoegde aanslagregelende autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 ARU").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoeld aanslagregelende autoriteit heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 (*Stb.* 621) bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald. De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	02-12-1992, Stcrt. 234. Iwtr: 01-01-1993
Regelingnummer:	IFZ92/1212
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 14-11-1990, Stcrt. 222. Iwtr: 01-01-1991

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk (Aruba) [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Aruba die, ingevolge artikel 11, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk, aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die, naar het oordeel van de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent. Toetsing zal ter zake plaatsvinden aan de hand van de voorwaarden die zijn opgenomen in de Belastingregeling voor het Koninkrijk.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de bevoegde aanslagregelende autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 ARU").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoelde aanslagregelende autoriteit heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting is ingehouden en afgedragen.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	19-12-1996, Stcrt. 248. Iwtr: 01-01-1997
Regelingnummer:	IFZ96/16322
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk (Aruba) [vervallen]

Artikel 8 Verjaringstermijn

Verzoeken om teruggaaf van belasting, als bedoeld in de artikelen 3 en 5, moeten bij de bevoegde inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst zijn ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven, behoudens het bepaalde onder artikel 5, lid 6.

Gegevens deze versie:

Bron:	19-12-1996, Stcrt. 248. Iwtr: 01-01-1997
Regelingnummer:	IFZ96/16322
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk (Nederlandse Antillen) [vervallen]

Artikel 3

1. Een inwoner van de Nederlandse Antillen die, ingevolge artikel 11, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk, aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die, naar het oordeel van de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de bevoegde aanslagregelende autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 NAN").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoelde aanslagregelende autoriteit heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 (*Stb.* 621) bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota.
Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	02-12-1992, Stcrt. 234. Iwtr: 01-01-1993
Regelingnummer:	IFZ92/1213
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 05-12-1990, Stcrt. 237. Iwtr: 01-01-1991

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van de Nederlandse Antillen die, ingevolge artikel 11, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk, aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die, naar het oordeel van de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent. Toetsing zal ter zake plaatsvinden aan de hand van de voorwaarden die zijn opgenomen in de Belastingregeling voor het Koninkrijk.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de bevoegde aanslagregelende autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 NAN").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoelde aanslagregelende autoriteit heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring te zamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting is ingehouden en afgedragen.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	19-12-1996, Stcrt. 248. Iwtr: 01-01-1997
Regelingnummer:	IFZ96/1632
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk (Nederlandse Antillen) [vervallen]

Artikel 8 Verjaringstermijn

Verzoeken om teruggaaf van belasting, als bedoeld in de artikelen 3 en 5, moeten bij de bevoegde inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst zijn ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven, behoudens het bepaalde onder artikel 5, lid 6.

Gegevens deze versie:

Bron:	19-12-1996, Stcrt. 248. Iwtr: 01-01-1997
Regelingnummer:	IFZ96/1632
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk 2002 (Aruba) [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van Aruba die, ingevolge artikel 11, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk, aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die, naar het oordeel van de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent. Toetsing zal terzake plaatsvinden aan de hand van de voorwaarden die zijn opgenomen in de Belastingregeling voor het Koninkrijk.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de bevoegde aanslagregelende autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 ARU").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoelde aanslagregelende autoriteit heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring tezamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting is ingehouden en afgedragen.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002
Regelingnummer:	IFZ01/12082
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk 2002 (Aruba) [vervallen]

Artikel 8 Verjaringstermijn

Verzoeken om teruggaaf van belasting, als bedoeld in artikel 3, moeten bij de bevoegde inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst zijn ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven. Verzoeken om teruggaaf van belasting, als bedoeld in artikel 5, moeten bij de bevoegde inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst zijn ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin het dividend betaalbaar werd gesteld.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002
Regelingnummer:	IFZ01/12082
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk 2002 (Nederlandse Antillen) [vervallen]

Artikel 3 Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

1. Een inwoner van de Nederlandse Antillen die, ingevolge artikel 11, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk, aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die, naar het oordeel van de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 heeft kunnen geldend maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 15 percent. Toetsing zal terzake plaatsvinden aan de hand van de voorwaarden die zijn opgenomen in de Belastingregeling voor het Koninkrijk.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de bevoegde aanslagregelende autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier "IB 92 NAN").
Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoelde aanslagregelende autoriteit heeft terugontvangen, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt zendt, met een begeleidende brief, waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring tezamen met de dividendnota of het afschrift daarvan, aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a) de desbetreffende opbrengst, en
b) het feit dat de terug te geven belasting is ingehouden en afgedragen.
De inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de ontvanger van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002
Regelingnummer:	IFZ01/12081
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk 2002 (Nederlandse Antillen) [vervallen]

Artikel 5A Overmaking van Nederlandse dividendbelasting als bedoeld in artikel 11, derde lid, derde volzin, onderdeel b, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk (met betrekking tot deelnemingsdividenden)

1. De inspecteur binnen wiens ambtsgebied de vennootschap is gevestigd, zendt, na te hebben vastgesteld dat de dividendbelasting werd afgedragen, en dat de verklaringen onder onderdeel 3, *a* t/m *d*, van het formulier IB 95(2) NAN niet strijdig zijn met de hem overigens ter beschikking staande gegevens, onverwijld na binnenkomst van het aangiftebiljet dividendbelasting dan wel van het verzoekschrift als bedoeld in artikel 4, vijfde lid of artikel 5, tweede lid, een afschrift daarvan alsmede een afschrift van alle bijbehorende bijlagen door aan de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland. In het geval de inhoudingsplichtige een beroep doet op een vermindering ingevolge artikel 11, tweede lid van de Wet op de dividendbelasting 1965, zal een onderzoek naar de vraag of deze vermindering terecht in aanmerking werd genomen, de hiervoor bedoelde doorzending niet vertragen.
2. Na ontvangst van de in het eerste lid vermelde afschriften en nadat de in het derde lid beschreven fiattering heeft plaatsgevonden maakt de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland onverwijld het gefiatteerde bedrag over naar een door de Minister van Financiën van de Nederlandse Antillen aangegeven rekeningnummer. Een overzicht van de gefiatteerde bedragen aan dividendbelasting en van de betalingskenmerken die bij de oorspronkelijke dividendbetaling werden verstrekt worden aan de Minister van Financiën van de Nederlandse Antillen en aan het ministerie van Financiën van Nederland (de Internationale Fiscale Zaken) verstrekt.
3. Na ontvangst van de het eerste lid vermelde afschriften stelt de Belastingdienst/Particulieren/Onderneming en buitenland onverwijld een te fiatteren bedrag vast na beoordeling of verrekening dient plaats te hebben met reeds plaatsgevonden, onverschuldigd gebleken overmakingen. Onder onverschuldigd gebleken overmakingen worden in dit verband verstaan overgemaakte bedragen aan dividendbelasting, waarvan achteraf is gebleken dat bij de definitieve aanslagregeling, eventuele later plaatsvindende verminderingen naar aanleiding van bezwaar en beroep en ambtshalve verminderingen inbegrepen, niet werd voldaan aan de laatste voorwaarde, genoemd in onderdeel *a*, van artikel 11, derde lid, derde volzin, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk dan wel waarvan de in het vierde lid genoemde gegevens niet binnen de in het vierde lid genoemde uiterste termijn zijn overgelegd.
4. Teneinde Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland in staat te stellen stelselmatig (doch achteraf) te beoordelen of de in het vorige lid bedoelde verrekeningen dienen plaats te hebben, zendt de bevoegde aanslagregelende autoriteit in de Nederlandse Antillen de hiervoor benodigde gegevens binnen 3 jaren na afloop van het kalenderjaar, waarin het dividend werd betaald, dan wel, zo dit later is, uiterlijk binnen 3 maanden na de dagtekening van de in artikel 6, tweede lid, vermelde mededeling, toe aan Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland.
De voor de beoordeling benodigde gegevens omvatten een afschrift van het tweede exemplaar van het formulier "IB 95(2) NAN", een afschrift van het desbetreffende aangiftebiljet winstbelasting inclusief balans en winst- en verliesrekening, een afschrift van de desbetreffende aanslag, zoals deze onherroepelijk is komen vast te staan en afschriften van de ontvangstbewijzen van de desbetreffende belastingbetalingen. Ingeval de aanslag binnen de termijn van 3 jaren niet onherroepelijk is komen vast te staan vanwege een tegen de aanslag ingestelde bezwaar-of beroepsprocedure, wordt een afschrift van het bezwaar- respectievelijk beroepschrift meegezonden. In dat geval worden afschriften van uitspraken en betalingsbewijzen zo spoedig mogelijk door de bevoegde aanslagregelende autoriteit in de Nederlandse Antillen nagezonden aan de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland. De in de eerste volzin vermelde uiterste termijn voor het overleggen van de voor de beoordeling benodigde gegevens welke nog niet eerder zijn overgelegd wordt alsdan verlengd tot 3 maanden na het onherroepelijk worden van de aanslag.
Eveneens worden, in geval van een (verzoek tot) ambtshalve vermindering van de aanslag, afschriften van het verzoek alsmede van de beslissing meegezonden c.q. zo spoedig mogelijk nagezonden. Ingeval afschriften van ontvangstbewijzen niet of in onvoldoende mate kunnen worden overgelegd, zendt de bevoegde aanslagregelende autoriteit in de

Nederlandse Antillen van de reden daarvan een toelichting mee. De belastingautoriteit in de Nederlandse Antillen stelt de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland onverwijld op de hoogte van eventuele later plaatsvindende gebeurtenissen, waaronder formele of feitelijke kwijtschelding van belastingschulden, die van invloed kunnen zijn voor de beoordeling van de feitelijke gecombineerde belastingdruk. Bij gerezen onduidelijkheden kunnen door Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland verzoeken om nadere informatie worden gericht aan de bevoegde aanslagregelende autoriteit in de Nederlandse Antillen, welke verzoeken door laatstgenoemde onverwijld worden behandeld en beantwoord.
5. Periodiek kan de de staatssecretaris van Financiën een onderzoek laten instellen bij de bevoegde autoriteiten in de Nederlandse Antillen, teneinde na te gaan of de regeling van overmaking conform haar bedoeling wordt uitgevoerd. Een dergelijk onderzoek wordt verricht door onafhankelijke deskundigen, welke worden aangewezen door de staatssecretaris van Financiën van Nederland in overeenstemming met de minister van Financiën van de Nederlandse Antillen. Aan een dergelijk onderzoek wordt door laatstgenoemde alsmede door de bevoegde aanslagregelende autoriteit in de Nederlandse Antillen onverwijld alle medewerking verleend. Voorzover voor de toepassing van dit uitvoeringsvoorschrift van belang, worden de bevindingen van het onderzoek door de staatssecretaris van Financiën ter kennis gebracht van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland.
6. De Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland stelt de inspecteur binnen wiens ambtsgebied de vennootschap is gelegen, terstond ervan in kennis indien blijkt dat niet werd voldaan aan de laatste voorwaarde, genoemd in onderdeel *a*, van artikel 11, derde lid, derde volzin, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk en derhalve alsnog belasting dient te worden geheven volgens de regeling van artikel 11, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk.
7. Ten aanzien van eventuele geschillen inzake de toepassing van dit artikel treden de bevoegde autoriteiten van beide landen in onderling overleg teneinde overeenstemming te bereiken.
8. Onverschuldigd gebleken overmakingen kunnen na beëindiging van de overmakingsregeling worden teruggevorderd.

Tekstcorrectie:
de het lees: de in het
de de lees: de

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002
Regelingnummer:	IFZ01/12081
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk 2002 (Nederlandse Antillen) [vervallen]

Artikel 8 Termijn voor indiening van verzoeken om teruggaaf

Verzoeken om teruggaaf van belasting, als bedoeld in artikel 3, moeten bij de bevoegde inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst zijn ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.
Verzoeken om teruggaaf van belasting, als bedoeld in artikel 5, moeten bij de bevoegde inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst zijn ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin het dividend betaalbaar werd gesteld.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002
Regelingnummer:	IFZ01/12081
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Belastingregeling voor het Koninkrijk
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 inzake belastingverdragen uitgezonderd die met de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (vrijstellingsprocedure)

Artikel 2

1. Een inwoner van een verdragsland, niet zijnde een inwoner als bedoeld in artikel 4, die ingevolge het dividendartikel (en/of het interestartikel) van het Verdrag aanspraak heeft op gehele of gedeeltelijke vermindering van dividendbelasting, levert voor het geldend maken van die aanspraak bij de fiscale autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in de bijlage I opgenomen model (formulier IB 92 Universeel). Nadat hij een exemplaar van de verklaring voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats heeft terugontvangen van vorenbedoelde autoriteit, legt hij dit over bij het innen van de dividenden.
2. De vennootschap die dividend verschuldigd is, degene bij wie de opbrengst betaalbaar is gesteld, het administratiekantoor dat de opbrengst doorbetaalt aan certificaathouders, en degene tot wiens beroep het kopen of innen van dividendbewijzen gewoonlijk behoort, zijn bevoegd die opbrengst uit te betalen onder aftrek van dividendbelasting tot het van toepassing zijnde verdragspercentage indien de gerechtigde tot de opbrengst is gerechtigd tot een vermindering van dividendbelasting in overeenstemming met het dividendartikel (en/of het interestartikel) van het Verdrag en voorts het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de in het eerste lid bedoelde verklaring heeft overgelegd.
3. Voor zover dividendbelasting door de vennootschap is ingehouden en door haar is afgedragen aan de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst, onder wie zij ressorteert, maar zij bij de uitbetaling van de opbrengst aan de gerechtigde tot die opbrengst geen rekening heeft gehouden met de aftrek, bedoeld in het tweede lid, wordt de te veel afgedragen belasting aan de vennootschap teruggegeven na indiening van een verzoek bij de inspecteur onder overlegging van het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de in het eerste lid bedoelde verklaring. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Gegevens deze versie:

Bron:	10-05-2007, Stcrt. 93. Iwtr: 17-05-2007 met twk 10-05-2007
Regelingnummer:	CPP2006/2578M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 inzake belastingverdragen uitgezonderd die met de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 inzake belastingverdragen uitgezonderd die met de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (teruggaafprocedure)

Artikel 3

1. Een inwoner van een verdragsland, niet zijnde een inwoner als bedoeld in artikel 4, die ingevolge het dividendartikel (en/of het interestartikel) van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting en die zijn aanspraak niet op de voet van artikel 2 geldend heeft kunnen maken, heeft recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting op grond van het Verdrag te veel is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de fiscale autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage I opgenomen model (formulier IB 92 Universeel). Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats heeft terugontvangen van vorenbedoelde autoriteit, handelt hij overeenkomstig het derde of het vierde lid.
3. Indien de opbrengst is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon die de in artikel 9 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde dividendnota, waaruit van de betaling van de terug te geven belasting door de belanghebbende blijkt, heeft uitgereikt, levert de belanghebbende het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring in bij de hierboven bedoelde persoon, onder bijvoeging van de dividendnota. Is dit laatste niet mogelijk, dan voegt de persoon die de dividendnota heeft uitgereikt, bij de verklaring een door hem gewaarmerkt afschrift van de dividendnota. Degene die de dividendnota heeft uitgereikt, zendt, met een begeleidende brief waaruit blijkt dat hij voor de belanghebbende optreedt, de bij hem ingeleverde verklaring tezamen met de dividendnota of het afschrift daarvan aan de inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland, Postbus 2865, 6401 DJ Heerlen, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland ten behoeve van de belanghebbende overgemaakt aan degene die de dividendnota heeft uitgereikt.
4. Indien de opbrengst niet is uitbetaald door een in Nederland wonende of gevestigde persoon en de belanghebbende dientengevolge niet in het bezit is van een in het derde lid bedoelde dividendnota, zendt hij het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de verklaring rechtstreeks toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland, onder bijvoeging van een dividendnota of ander bewijsstuk, waaruit blijken:
a. de desbetreffende opbrengst, en
b. het feit dat de terug te geven belasting door de belanghebbende is betaald.
De inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Het terug te geven bedrag wordt door de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	10-05-2007, Stcrt. 93. Iwtr: 17-05-2007 met twk 10-05-2007
Regelingnummer:	CPP2006/2578M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 inzake belastingverdragen uitgezonderd die met de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 inzake belastingverdragen uitgezonderd die met de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot portfoliodividenden (bijzondere teruggaafprocedure)

Artikel 4

1. Een inwoner van een verdragsland, die ingevolge het dividendartikel (en/of het interestartikel) van het Verdrag aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting, maar wiens aanspraak ingevolge de "remittance base"-bepaling in het Verdrag slechts betrekking heeft op dat gedeelte van de opbrengst, dat is overgemaakt naar of ontvangen in het verdragsland, heeft recht op teruggaaf van dividendbelasting, ingehouden op het gedeelte van de opbrengst, dat is overgemaakt naar of ontvangen in het verdragsland. De teruggaaf is gelijk aan het bedrag dat aan dividendbelasting op grond van het Verdrag te veel is ingehouden.
2. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de belanghebbende bij de fiscale autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage II opgenomen model (formulier IB 93 Universeel). Nadat hij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats heeft terugontvangen van vorenbedoelde autoriteit, zendt hij dit toe aan de inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland, Postbus 2865, 6401 DJ Heerlen, die op het verzoek beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Bij het exemplaar van de verklaring dat de verzoeker aan de inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland zendt, legt hij een dividendnota over, of een afschrift daarvan, gewaarmerkt door degene die de dividendnota heeft uitgereikt, of enig ander bewijsstuk waaruit de opbrengst waarop de verklaring betrekking heeft, en het bedrag van de daarop ingehouden dividendbelasting blijken. Indien de overmaking van dividend niet het gehele bedrag van het dividend betreft, behoeft voor dit dividend het bewijsstuk als bovenbedoeld slechts te worden overgelegd bij het eerste verzoek om teruggaaf.
4. Het terug te geven bedrag wordt door de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland aan de belanghebbende overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	10-05-2007, Stcrt. 93. Iwtr: 17-05-2007 met twk 10-05-2007
Regelingnummer:	CPP2006/2578M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 inzake belastingverdragen uitgezonderd die met de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 inzake belastingverdragen uitgezonderd die met de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (vrijstellingsprocedure)

Artikel 5

1. Een Nederlandse vennootschap die dividenden betaalt aan een lichaam dat inwoner is van een verdragsland en dat een deelneming bezit in die Nederlandse vennootschap, welke voldoet aan de voorwaarden in het Verdrag, kan bij de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie zij ressorteert, het verzoek indienen ontslagen te worden van de verplichting om de op de grond van het Verdrag niet-verschuldigde dividendbelasting in te houden.
2. In het verzoek wordt opgaaf verstrekt van:
a. de naam, het adres en de vestigingsplaats van het in het eerste lid bedoelde buitenlandse lichaam;
b. het bedrag van het geplaatste en gestorte kapitaal van de Nederlandse vennootschap;
c. het gedeelte van het kapitaal van de Nederlandse vennootschap dat het in het eerste lid bedoelde buitenlandse lichaam onmiddellijk of middellijk bezit;
d. dat het kapitaal van het buitenlandse lichaam geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld indien dit in het Verdrag mede als voorwaarde wordt gesteld;
e. dat het buitenlandse lichaam geen maatschap of vennootschap onder firma is indien dit in het Verdrag mede als voorwaarde wordt gesteld;
f. dat de dividenden naar het vestigingsland (verdragsland) van het buitenlandse lichaam worden overgemaakt en op grond daarvan aldaar aan belasting worden onderworpen indien dit in het Verdrag mede als voorwaarde wordt gesteld;
g. de gegevens met betrekking tot de overige niet hiervoor vermelde voorwaarden indien deze in het Verdrag mede als voorwaarde worden gesteld.
3. Indien de inspecteur gunstig op het verzoek beslist, blijft zijn beslissing van kracht met betrekking tot elk daarin genoemd lichaam zolang:
- het buitenlandse lichaam inwoner van het verdragsland blijft, en
- het buitenlandse lichaam een deelneming blijft bezitten in die Nederlandse vennootschap, welke voldoet aan de voorwaarden in het Verdrag.

De bestuurder van de Nederlandse vennootschap, aan wie blijkt of die redelijkerwijs moet vermoeden dat zulks in enig opzicht niet meer het geval is, is gehouden daarvan aan vorenbedoelde inspecteur schriftelijk mededeling te doen vóór de eerstvolgende vaststelling van dividend.
4. In afwijking van het eerste, tweede en derde lid geldt voor de toepassing van het verdrag Nederland-Luxemburg het volgende:
a. Een aandelenmaatschappij ("société anonyme", "société en commandité par actions", "société à responsabilité limitée") die inwoner van Luxemburg is, en die, ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *a*, van het verdrag Nederland-Luxemburg aanspraak heeft op vermindering van dividendbelasting tot 2,5 percent, levert voor het geldend maken van die aanspraak bij de fiscale autoriteit over haar plaats van vestiging een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage III opgenomen model (formulier IB 95 LUX). Nadat zij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, van vorenbedoelde autoriteit heeft terugontvangen, legt zij die over bij het innen van de dividenden.
b. De vennootschap die het dividend verschuldigd is, is bevoegd het dividend uit te betalen of te doen uitbetalen onder aftrek van dividendbelasting naar een tarief van slechts 2,5 percent, indien de Luxemburgse maatschappij het in onderdeel *a* bedoelde exemplaar van de aldaar bedoelde verklaring heeft overgelegd.
c. Voor zover dividendbelasting, welke is ingehouden en afgedragen, ingevolge onderdeel *b* bij de uitbetaling van het dividend niet in aftrek is gebracht, wordt deze aan de vennootschap teruggegeven na indiening van een verzoek bij de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie zij ressorteert, onder overlegging van het in onderdeel *a* bedoelde exemplaar van de aldaar bedoelde verklaring. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
d. Indien de maatschappij niet kan bevestigen dat zij de in punt 8 van het formulier IB 95 LUX vermelde aandelen niet heeft verkregen ingevolge enige overeenkomst, optie of regeling,

waarbij zij is overeengekomen of kan worden verplicht de aandelen weer te verkopen of over te dragen, dient zij hiervan uitdrukkelijk melding te maken in een begeleidende brief bij het formulier en daarbij haar specifieke omstandigheden nader toe te lichten. In dat geval mag het formulier IB 95 LUX slechts worden gebruikt als verzoek om gedeeltelijke teruggaaf van dividendbelasting.
5. In afwijking van het eerste, tweede en derde lid geldt voor de toepassing van het verdrag Nederland-Singapore het volgende:
a. Een lichaam dat inwoner van Singapore is, en dat, ingevolge artikel 10, tweede lid, tweede volzin, van het verdrag Nederland-Singapore aanspraak heeft op algehele vrijstelling van dividendbelasting, levert voor het geldend maken van die aanspraak bij de fiscale autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage IV opgenomen model (formulier IB 95 SIN). Nadat het lichaam een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoelde autoriteit heeft terugontvangen, legt het dit over bij het innen van de dividenden.
b. Het lichaam dat het dividend verschuldigd is, is bevoegd het dividend uit te betalen zonder aftrek van dividendbelasting, indien de gerechtigde tot de opbrengst het van een ondertekende bevestiging omtrent de woonplaats voorziene exemplaar van de in onderdeel *a* bedoelde verklaring heeft overgelegd.
c. Voor zover dividendbelasting, welke is ingehouden en afgedragen, ingevolge onderdeel *b* bij de uitbetaling van het dividend niet in aftrek is gebracht, wordt deze aan de vennootschap teruggegeven na indiening van een verzoek bij de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie zij ressorteert, onder overlegging van het van een ondertekende bevestiging voorziene exemplaar van de in onderdeel *a* bedoelde verklaring. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Gegevens deze versie:

Bron:	10-05-2007, Stcrt. 93. Iwtr: 17-05-2007 met twk 10-05-2007
Regelingnummer:	CPP2006/2578M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 inzake belastingverdragen uitgezonderd die met de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 inzake belastingverdragen uitgezonderd die met de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland Nederlandse dividendbelasting met betrekking tot deelnemingsdividenden (teruggaafprocedure)

Artikel 6

1. Indien dividendbelasting is ingehouden van dividenden, betaald door een Nederlandse vennootschap aan een lichaam dat inwoner is van een verdragsland en dat een deelneming bezit in die Nederlandse vennootschap, welke voldoet aan de voorwaarden in het Verdrag, terwijl ingevolge het Verdrag te veel dividendbelasting is ingehouden, kan dat buitenlandse lichaam een verzoek om teruggaaf van hetgeen te veel aan dividendbelasting is ingehouden, richten tot de inspecteur onder wie de Nederlandse vennootschap ressorteert.
2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt ingeleverd bij het lichaam dat de dividenden heeft betaald. Dit zendt het verzoek aan de inspecteur, nadat het daaraan de in artikel 5, tweede lid, bedoelde gegevens heeft toegevoegd. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Het terug te geven bedrag wordt door de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst, onder wie de in het eerste lid bedoelde Nederlandse vennootschap ressorteert, ten behoeve van het belanghebbende buitenlandse lichaam aan de Nederlandse vennootschap overgemaakt.
4. In afwijking van het eerste, tweede en derde lid geldt voor de toepassing van het verdrag Nederland-Luxemburg het volgende:
a. Indien meer dan 2,5 percent dividendbelasting is ingehouden van dividenden betaald door een vennootschap aan een aandelenmaatschappij ("société anonyme", "société en commandité par actions", "société à responsabilité limitée") die inwoner van Luxemburg is, terwijl ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel *a*, van het verdrag Nederland-Luxemburg de daarop in te houden dividendbelasting 2,5 percent bedraagt, heeft die Luxemburgse maatschappij recht op teruggaaf van hetgeen aan dividendbelasting meer is ingehouden dan 2,5 percent.
b. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert de Luxemburgse maatschappij bij de fiscale autoriteit over haar plaats van vestiging een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage III opgenomen model (formulier IB 95 LUX). Nadat zij een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging, van vorenbedoeld bestuur heeft terugontvangen, zendt zij dit exemplaar toe aan de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie de vennootschap ressorteert, onder bijvoeging van de bewijsstukken waaruit van de inhouding van de belasting blijkt. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
c. Het terug te geven bedrag wordt aan de rechthebbende Luxemburgse maatschappij overgemaakt.
5. In afwijking van het eerste, tweede en derde lid geldt voor de toepassing van het verdrag Nederland-Singapore het volgende:
a. Indien dividendbelasting is ingehouden van dividenden betaald door een vennootschap aan een lichaam dat inwoner van Singapore is, die ingevolge artikel 10, tweede lid, tweede volzin, van het verdrag Nederland-Singapore vrijgesteld zijn van dividendbelasting, heeft dat lichaam recht op teruggaaf van hetgeen is ingehouden.
b. Tot het verkrijgen van de teruggaaf levert het lichaam bij de fiscale autoriteit over zijn woonplaats een ingevulde en ondertekende verklaring in tweevoud in op een formulier volgens het in bijlage IV opgenomen model (formulier IB 95 SIN). Nadat het lichaam een exemplaar van de verklaring, voorzien van dagtekening en ondertekening van de daarop voorkomende bevestiging omtrent de woonplaats, van vorenbedoelde autoriteit heeft terugontvangen, zendt het dit exemplaar toe aan de inspecteur binnen wiens ambtsgebied de vennootschap is gevestigd, onder bijvoeging van het bewijsstuk waaruit van de inhouding van de belasting blijkt. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
c. Het terug te geven bedrag wordt aan het belanghebbende lichaam overgemaakt.

Gegevens deze versie:

Bron:	10-05-2007, Stcrt. 93. Iwtr: 17-05-2007 met twk 10-05-2007
Regelingnummer:	CPP2006/2578M

Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2007 inzake belastingverdragen uitgezonderd die met de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Vaststellingsregeling selectielijst handelingen Minister van Financiën (beleidsterrein invoerrechten en accijnzen 1945-1962)
Bijlage Basis Selectie Document invoerrechten en accijnzen, periode 1945-1962 (1965)

Inleiding

1. Algemeen

In het kader van het Project Invoering Verkorting Overbrengings Termijn (PIVOT) werd tussen de [redacted] van het ministerie van Financiën en de Algemene Rijksarchivaris op 25 juni 1992 een convenant afgesloten. Hierin werd onder meer afgesproken dat een institutioneel onderzoek "naar de taakontwikkeling en de daaraan gekoppelde organisatorische ontwikkeling van het ministerie in de periode na 1940" zou plaatsvinden. Dit onderzoek leidde tot o.a. het rapport "De grens verlegd"; dit rapport vormt de basis voor dit Basis Selectie Document (BSD). Het doel van dit rapport is een instrument te bieden dat leidt tot het formuleren van selectiecriteria ten aanzien van de handelingen van de minister van Financiën en andere actoren op het beleidsterrein invoerrechten en accijnzen over de periode 1945 - 1962.

2. Taken van de Rijksoverheid op het beleidsterrein

De doelstelling van de Rijksoverheid met het beleidsterrein invoerrechten en accijnzen was drieledig, te weten:
1. de verzekering van de heffing van de invoerrechten van in Nederland ingevoerde goederen / producten;
2. de verzekering van de heffing van accijnzen van ingevoerde goederen, en in Nederland vervaardigde goederen / producten;
3. het verkrijgen van afschrijving of teruggaaf van belasting.
Voor wat betreft de heffing van invoerrecht diende te worden onderscheiden:
1. heffing voor bepaalde goederen/producten wordt in geen der beide landen geheven;
2. heffing voor bepaalde goederen/producten wordt in één der beide landen geheven;
3. heffing voor bepaalde goederen/producten wordt in beide landen geheven waarbij:
a. de hoogte van de heffing in beide landen gelijk is;
b. de hoogte van de heffing in beide landen niet gelijk is.
Handelingen voortvloeiende uit bovenvermelde doelstellingen zijn in het rapport "De grens verlegd" opgenomen(*). Hiertoe behoorden ook handelingen betreffende invoerrechten op platina, gouden en zilveren werken maar ook de zgn. Waarborgbelasting en het essaailoon. Deze handelingen zijn echter verwoord in een afzonderlijk rapport(*).
Het beleidsterrein is dermate omvattend dat besloten is om het onderzoek en de selectielijst in twee gedeelten op te delen; bovendien werd in 1962 de wet- en regelgeving inzake invoerrechten en accijnzen volledig herzien bij het tot stand komen van de Algemene wet inzake de douane en accijnzen, welke in 1962 in werking trad(*).

3. Overzicht van actoren werkzaam op het beleidsterrein

In dit BSD zijn handelingen van onderstaande actoren opgenomen:
De minister van Financiën, 1945 - 1962 (1965)
De minister van Financiën was de gehele periode (politiek) verantwoordelijk voor het beleid ten aanzien van de invoer, uitvoer en doorvoer, het heffen van accijns, en het waarborgen van platina, gouden en zilveren werken. Hiertoe was hij o.a. belast met het (mede-) voorbereiden, wijzigen, en intrekken van het tarief van rechten op invoer, uitvoer en doorvoer en van (bijzondere) wetten. De dagelijkse uitvoering hiervan is in de praktijk opgedragen aan de belastingdienst.
De inspecteur der belastingen, 1945 - 1962 (1965)
Was namens de minister van Financiën bevoegd tot het afgeven van vergunningen in het kader van o.a. het Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), het afgeven van collectieve geleibiljetten ingevolge het Besluit van 18 februari 1905 (*Stbl.* 78). De uitvoering van wet- en

regelgeving betreffende de invoer, uitvoer en doorvoer van goederen alsmede de accijnsheffing is in de meeste gevallen aan de inspecteur opgedragen.
De dienst douane en accijnzen, 1945 - 1962 (1965)
Bevoegd tot o.a. het visiteren van personen die zich aan boord van een uit zee gekomen schip bevinden of dit schip verlaten, het vaststellen van onder meer het tarief van pakhuishuren voor goederen, in de Rijksentrepots neergelegd en de herkomst van goederen.
De ambtenaren der invoerrechten, 1945 - 1962
Waren o.a. belast met het instellen van onderzoeken naar de aanwezigheid van sigarettenpapier.
De bevoegde ambtenaren van de Rijksbelastingdienst, 1945-1962
Belast met het aanslaan en heffen van invoer en uitvoerrechten op per burgerluchtvaartuig ingevoerde en uitgevoerde lading.
Een door de minister van Financiën aangewezen ambtenaar, 1945 - 1962
Zij gaven o.a. toestemming tot het vestigen van een nieuwe zoutziederij, suikerraffinaderij, brouwerij, branderij, distilleerderij, azijnmakerij, suikerfabriek, papierfabriek, wolfabriek, stoffenfabriek of andere grote fabriek op voorgeschreven terreinen, afwijkingen van de voorschriften van de belastingwetten betreffende de in acht te nemen formaliteiten bij de invoer, uitvoer, doorvoer en vervoer van goederen indien dit in het belang van de handel nijverheid of scheepvaart gewenst is, aan maatschappijen en andere ondernemers om de vrachtlijsten in duplo in te leveren, en om in de tijdelijke lokalen als vermeld in art. 26 buitenlandse stapelgoederen uit het vrije verkeer op te slaan, die niet aan rechten of accijns zijn onderworpen.
De commissie van deskundigen voor de tabaksaccijns, 1945 - 1971
Deze commissie werd ingesteld op grond van artikel 53 van de Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712). Zij had als taak het adviseren van de minister van Financiën over een voorgenomen intrekking van (een) bedrijfsvergunning(en), omtrent aangelegenheden betreffende de uitvoering van de Tabakswet 1921 en het uit eigen beweging doen van voorstellen betreffende de uitvoering van de Tabakswet 1921.
Op het beleidsterrein invoerrechten en accijnzen is daarnaast een aantal internationale organisaties actief, te weten: de Benelux, de Europese Economische Gemeenschap (EEG), de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS), de Europese Vrijhandels Associatie (EVA), de General Agreement on Tariffs and Trade (GATT), de Internationale Douaneraad (IDR), en de Rijnvaartcommissie. Voor wat betreft de periode tot 1962 zijn de Benelux de Europese Gemeenschap, en de Rijnvaartcommissie het belangrijkst.
De Benelux streeft naar unificatie van de invoerrechten en accijnzen terwijl de EG een harmonisatie van wetgeving op het gebied van de invoerrechten en accijnzen nastreeft.

4. Uitgangspunten bij de selectie

De selectie richt zich op de neerslag van het handelen van die overheidsorganen welke vallen onder de werking van de Archiefwet 1995.
Het uitgangspunt hierbij is het maken van een onderscheid tussen "te bewaren" en "te vernietigen" neerslag van handelingen; met als doel het mogelijk maken van een "reconstructie van het overheidshandelen op hoofdlijnen". Door het convent van rijksarchivarissen werd deze doelstelling vertaald als "het selecteren van handelingen van de overheid om bronnen voor de kennis van de Nederlandse samenleving en cultuur veilig te stellen voor blijvende bewaring."

5. Selectiecriteria

Door PIVOT zijn selectiecriteria opgesteld welke het mogelijk maken de in het rapport institutioneel onderzoek verwoorde handelingen te wegen en zo de doelstelling van de selectie te realiseren. De door PIVOT ontwikkelde criteria zijn:

Algemene Selectiecriteria

Handelingen die worden gewaardeerd met B(ewaren)
Selectiecriterium: 1. Handelingen die betrekking hebben op beleidsvoorbereiding, -bepaling en -evaluatie

Toelichting: 1. Beleidsbepaling komt tot stand via parlementaire behandeling
2. Hieronder tevens begrepen handelingen gericht op politieke besluitvorming of waarbij een belangenafweging plaatsvindt.
3. Hieronder worden begrepen handelingen gericht op het sluiten van internationale verdragen en uitvoeringsregelingen.
Neerslag: Wetgevingsprocessen, beleidsformuleringsprocessen, processen m.b.t. het sluiten van internationale verdragen en overeenkomsten of uitvoeringsregelingen.
Selectiecriterium: 2. Handelingen gericht op externe verantwoording en/of verslaglegging.
Toelichting: Verslaglegging naar andere actoren over het gevoerde beleid.
Neerslag: Jaarverslagen, jaarlijkse (voorgeschreven) controlerapporten.
Selectiecriterium: 3. Adviezen gericht op de hoofdlijnen van het beleid.
Toelichting: Adviezen die gebruikt kunnen worden bij beleidsvoorbereiding, -bepaling of -evaluatie.
Neerslag: Adviezen en rapportages van commissies en overlegorganen.
Selectiecriterium: 4. Handelingen gericht op het stellen van regels direct gerelateerd aan de hoofdlijnen van het beleid.
Toelichting: Hieronder ook begrepen pseudo-wetgeving.
Neerslag: Ministeriële regelingen niet op een of enkele objecten of subjecten gerichte KB's en AMVB's of uit wetgeving voortkomende nadere regelgeving.
Hieronder wordt ook begrepen pseudowetgeving middels aanschrijvingen of resoluties.
Selectiecriterium: 5. Handelingen gericht op de (her)inrichting van de beleidsorganisatie, belast met primaire bedrijfsprocessen
Neerslag: Reorganisatieprocessen, instelling en opheffing van beleidsorganen en directies
Selectiecriterium: 6. Uitvoerende handelingen die onmisbaar zijn voor de reconstructie van het overheidshandelen op hoofdlijnen
Toelichting: 1. Hieronder worden begrepen handelingen die bepalend zijn voor de wijze waarop de uitvoering plaatsvindt en die direct gerelateerd zijn aan de hoofdlijnen van het overheidshandelen.
2. Hieronder worden ook begrepen precedenten of producten t.o.v. de omgeving die tot stand zijn gekomen in afwijking van gereglementeerde en voorgeschreven criteria of in bepaalde mate voorbeeldgevend zijn voor de uitvoering van de handeling.
Neerslag: Het "beleidsarchief" van uitvoerende organisatie-eenheden.
Beschikkingen die van invloed zijn op de toekomstige uitvoering van die handeling.
Selectiecriterium: 7. Uitvoerende handelingen die het algemeen decomcratisch functioneren mogelijk maken
Toelichting: Hieronder begrepen de handelingen van Hoge Colleges van Staat, het beantwoorden van Kamervragen
Neerslag: Kroonbeschikkingen en adviezen van de Raad van State, Algemene Rekenkamer e.d.
Selectiecriterium: 8. Uitvoerende handelingen die onttrokken zijn aan democratische controle en direct zijn gerelateerd aan hoofdlijnen van beleid.
Toelichting: Hieronder worden ondermeer begrepen handelingen waarop de WOB niet van toepassing is.
Selectiecriterium: 9. Uitvoerende handelingen die direct zijn gerelateerd aan en/of direct voortvloeien uit voor Nederland bijzondere tijdsomstandigheden en incidenten.
Toelichting: Hierbij moet worden gedacht aan handelingen verricht in het kader van de Tweede Wereldoorlog, de politionele acties, de watersnoodramp van 1953, de gijzelingsacties e.d.

6. Uitzonderingscriterium

Ingevolge artikel 5, onder *e*, van het Archiefbesluit 1995 kan neerslag van bepaalde, als te vernietigen gewaardeerde handelingen betreffende personen en/of gebeurtenissen van bijzonder cultureel of maatschappelijk belang, van vernietiging worden uitgezonderd.

7. Selectielijst

De handelingen zoals in dit BSD zijn opgenomen komen grotendeels overeen met het rapport institutioneel onderzoek "De grens verlegd". De handelingen zijn per actor gegroepeerd. De handelingen zijn overeenkomstig de handelingen in het rapport genummerd.

Handeling nummer 5.1 is omgenummerd en wordt nu handeling nummer 321. Daarnaast zijn enkele algemene handelingen gewijzigd. De algemene handelingen, die in vrijwel alle BSD's worden toegepast, zijn inmiddels gewijzigd. De algemene handelingen in dit BSD zijn daarom aangepast.
Handeling 54 is vervallen omdat deze identiek was aan handeling 53.
Het BSD gaat over de periode 1945-1962 (1965). Er is gekozen voor 1962 als einddatum omdat toen de nieuwe wet inzake de douane en de accijnzen werd ingevoerd. Vervolgens werden geleidelijk een groot aantal wetten en regelingen ingetrokken. De laatste oude accijnswet werd in 1965 ingetrokken.
Hoewel dit oorspronkelijk wel de bedoeling was, is besloten is om de neerslag uit de periode 1940-1945, de Tweede Wereldoorlog, buiten het BSD te laten vallen. Dit conform de opzet die tegenwoordig voor alle BSD's wordt toegepast. De handelingen die exclusief slaan op de periode 1940-1945 zijn vervallen. De handelingen die in het BSD beginnen in 1940 zijn aangepast. Dergelijke handelingen beginnen nu in 1945. Dit heeft tot gevolg dat de volgende actoren vervallen:
¨. [redacted] voor het bezette Nederlandse gebied, 1940-1945.
¨. [redacted] het departement van Financiën, 1940-1945.
¨. Ambtenaren van het Duitse deviezenbeschermingscommando, 1940-1945.
¨. Entreposeur, 1941-1945.
¨. [redacted] het departement van handel, Nijverheid en Scheepvaart, 1941-1945.
Aan iedere handeling is een waardering toegekend. Deze waardering kan zijn een B(ewaren) of een V(ernietigen). Wanneer een B is toegekend, wordt tevens het desbetreffende selectiecriterium opgenomen.

Overzicht van handelingen die met een B(ewaren) zijn gewaardeerd

Actor	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Minister van Financiën	1, 3, 4, 11, 12, 13, 15	2, 9	14, 145, 194	16, 17, 19, 20, 22, 24, 27, 31, 32, 35, 36, 38, 39, 40, 42, 43, 46, 49, 51, 56, 57, 58, 59, 60, 62, 64, 66, 67, 68(d), 69, 71, 72, 73, 81, 82, 84, 87, 90, 91, 93, 94, 98, 109, 113, 114, 115, 121, 122, 126, 127,	10		5		133

129,
131,
132,
138,
140,
142,
143(d),
144,
149,
151,
152,
153,
154,
156,
157,
167,
170,
173,
175,
177(d),
178,
181,
193,
198,
199,
200,
201,
202,
203,
207,
210,
211,
212,
227,
228,
229,
230(d),
234,
239,
243,244,
245(d),
254(d),
257,
258,
259,
260,
261,
262,
268,
270,
271,
277,
278(d),
293,
294,
295(d),
297,
299,
300,
309,
310,

		312, 313, 314, 317, 318, 319
Inspecteur der belastingen		82, 121, 273, 293, 297, 301
Dienst douane en accijnzen Ambtenaren der invoerrechten en accijnzen Ambtenaren v.d. Rijksbelastingdienst Aangewezen ambtenaar Fin.		
Commissie van deskundigen voor de tabaksaccijns	322	

8. Vaststelling BSD

Op 25 februari 2000 is het ontwerp-BSD door [redacted] Algemene Secretarie van het Ministerie van Financiën aan de Staatssecretaris van OCenW aangeboden, voor wat betreft de handelingen van de onder dit ministerie ressorterende actoren.
Hierna heeft de Staatssecretaris het ontwerp-BSD ter advisering heeft ingediend bij de Raad voor Cultuur (RvC). Van het gevoerde driehoeksoverleg over de waarderingen van de handelingen is een verslag gemaakt, dat tegelijk met het ontwerp-BSD naar de RvC is verstuurd. Vanaf 15 maart 2000 lag de selectielijst gedurende acht weken ter publieke inzage bij de registratiebalie van het Algemeen Rijksarchief evenals in de bibliotheken van de betrokken zorgdragers, het Ministerie van OCenW en de rijksarchieven in de provincie, hetgeen was aangekondigd in de *Staatscourant* nr. 52 van 14 maart 2000.
Tijdens het driehoeksoverleg was, op verzoek van het Koninklijk Nederlands Historisch Genootschap, ook een deskundige op het beleidsterrein aanwezig. Van andere (historische) organisaties of individuele burgers is geen commentaar ontvangen. In de vergadering van de Bijzondere Commissie Archieven van de RvC van 27 juni 2000 is het ontwerp-BSD behandeld, waarbij ook het verslag van het driehoeksoverleg bij de voorbereiding van het advies is meegenomen.
Op 24 oktober 2000 bracht de RvC advies uit (nr. arc-2000.1594/2), hetwelk behoudens enkele tekstuele correcties geen aanleiding heeft gegeven tot wijzigingen in de ontwerp-selectielijst.

Handelingen

Actor: De Minister van Financiën

1. Algemeen

(1)
Handeling: Het (mede-) voorbereiden, wijzigen, en intrekken van wetten en besluiten betreffende het tarief van rechten op de invoer, uitvoer en doorvoer en de accijnzen.
Grondslag: Grondwet 1938, art. 181.
Grondwet 1946, art. 181.
Grondwet 1948, art. 181.
Grondwet 1953, art. 188.
Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 1 en 2.

Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 1
(2)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen, en intrekken van voorschriften, richtlijnen, instructies, aanschrijvingen, overeenkomsten, maatregelen, circulaires, boekwerken, leidraden, etc. betreffende het te volgen beleid inzake de invoerrechten en accijnzen.
Grondslag: -
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(3)
Handeling: Het verrichten van studies en het vaststellen van beleidsnota's ter voorbereiding en/of evaluatie van het voorgenomen of uitgevoerde beleid inzake de invoerrechten en accijnzen.
Grondslag: -
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 1
(4)
Handeling: Het informeren van de Staten-Generaal betreffende het te voeren beleid inzake de invoerrechten en accijnzen.
Grondslag: -
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 1
(5)
Handeling: Het beantwoorden van mondelinge en schriftelijke vragen van (individuele) leden der Staten-Generaal.
Grondslag: -
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 7
(5.1)
Handeling: Het beantwoorden van vragen van individuele burgers met betrekking tot het beleidsterrein invoerrechten en accijnzen.
Grondslag: Grondwet 1938, art. 5.
Grondwet 1953, art. 5.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 5 jaar.
(6)
Handeling: Het benoemen, schorsen en ontslaan van vertegenwoordigers van de minister van Financiën in commissies, werkgroepen, stuurgroepen etc. waarbij geen (politieke) belangenafweging plaatsvindt en welke niet gebaseerd is op wet- en regelgeving.
Grondslag: -
Periode: 1945-1962
Waardering: V, 70 jaar na geboortedatum.
Indien de zwaarte / betekenis van de Cie. etc. daartoe aanleiding geeft dient het criterium ex. art. 5 onder E Archief Besluit toegepast te worden.
(7)
Handeling: Het benoemen, schorsen en ontslaan van vertegenwoordigers van de minister van Financiën in commissies, werkgroepen, stuurgroepen etc. waarbij een (politieke) belangenafweging plaatsvindt of welke gebaseerd is op wet- en regelgeving.
Grondslag: Besluit van [redacted] Departement van Financiën van 17 januari 1941, art. 8, lid 1-3.
Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 80 en 81.
Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 20, art. 53, art. 55 en art. 57.
Wet van 20 juli 1870, (*Stbl.* 127), art. 3 van het Besluit van 22 april 1893, (*Stbl.* 78), art. 31.
Periode: 1945-1962
Waardering: V, 70 jaar na geboortedatum
Indien de zwaarte of betekenis van de commissie etc. daartoe aanleiding geeft dient het criterium ex. art. 5 onder E Archief Besluit toegepast te worden.
(9)
Handeling: Het opstellen van jaarverslagen, etc. betreffende het beleidsterrein invoerrechten en accijnzen.

Grondslag: -
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 2
(10)
Handeling: Het instellen, wijzigen en opheffen van organisatie-eenheden op het beleidsterrein invoerrechten en accijnzen.
Grondslag: -
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 5
(11)
Handeling: Het (mede-) voorbereiden van internationale overeenkomsten op het terrein van de invoerrechten en accijnzen.
Grondslag: -
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 1
(12)
Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over de vergaderingen van de overleg- en bestuursorganen van de Benelux, EG, EGKS, EVA, GATT, IDR en Rijnvaartcommissie.
Grondslag: -
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 1
(13)
Handeling: Het implementeren van internationale voorschriften, richtlijnen, instructies, besluiten, etc. betreffende invoerrechten en accijnzen in de nationale regelgeving.
Grondslag: -
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 1
(14)
Handeling: Het rapporteren over de implementatie van internationale regels, besluiten, etc. in bestaande of nieuwe nationale regelgeving.
Grondslag: -
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 3
(15)
Handeling: Het notificeren van nieuwe nationale wet- en regelgeving op het terrein van de invoerrechten en accijnzen aan de EG alsmede aan de afzonderlijke lidstaten.
Grondslag: EG-verdrag.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 1
(16)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van modellen en regels betreffende het gebruik:
1. van het geleibiljet en andere documenten.
2. van het geleibiljet voor de uitslag van zout.
3. van het aangifteformulier voor de uitslag van suiker met betaling van de accijns
4. van de registers die beetwortelsuikerfabrikanten en raffinadeurs moeten houden.
5. de vorm, de afbeelding, de vernietiging, de waarde, de kleur en de distributie van accijnszegels.
6. het ontwerp, en de vorm van de statistiekzegels.
7. van de klaringslijst.
8. van verzendingsbiljetten.
9. van de registers waaruit de geleibiljetten worden afgegeven.
10. van het register dat volgens art. 17 Bierwet 1917 (*Stbl.* 190) door de bierbrouwer moet worden bijgehouden van ieder brouwsel en het model van het uittreksel daaruit.
Grondslag:
1. Besluit van 7 januari 1913 (*Stbl.* 8), art. 7.
Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 50.
2. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 82, lid 1.

Besluit van 10 februari 1937 (*Stbl.* 441), art. 5.
3. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 36.
4. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 74.
5. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 8.
Besluit van 16 maart 1922 (*Stbl.* 126), art. 6.
6. Statistiekrecht, art. 7, lid 2 en 3.
7. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 87*f*.
8. Besluit vervoer en nederlagen van 21 januari 1958 (*Stbl.* 30), art. 13.
9. Besluit van 18 februari 1905 (*Stbl.* 78), art. 3, lid 2.
10. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 17, lid 1 en 2.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4
(17)
Handeling: Het aanwijzen van een ambtenaar:
1. die moet vaststellen welk bedrag aan accijns op een monster ruwe tabak, welke is afgeleverd in een hoeveelheid kleiner dan 100 kg, moet worden betaald;
2. aan wie de handelaren in ruwe tabak uittreksels uit hun boekhouding moeten verstrekken;
3. aan wie de fabrikant, alvorens sigaren te vervaardigen of in te slaan, het fabrieksnummer of het merk benevens de kleinhandelsprijs opgeeft;
4. om de commissie van deskundigen voor de tabaksaccijns bij te staan;
5. belast met het toezicht op de lossing van zout bevoegd tot het afgeven van volgbrieven namens de ontvanger;
6. die de verschuldigde accijns vaststelt.
Grondslag:
1. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 20.
2. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 21.
3. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 28.
4. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 53.
5. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 13.
6. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 13.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4

2. Grondslag en tarief invoerrechten en accijnzen

2.1. Accijns op benzine

(18)
Handeling: Het verlenen van een vergunning voor het raffineren van benzine of weer afscheiden van de in een bedrijf aan een stof toegevoegde benzine.
Grondslag: Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 1.
Periode: 1945-1965
Waardering: V, 5 jaar na verlopen vergunning.
(19)
Handeling: Het voorbereiden van de totstandkoming, wijziging en intrekking van algemene maatregelen van bestuur waarbij voorschriften worden gegeven voor het onderzoek naar aard en kenmerken van benzine en andere olieproducten.
Grondslag: Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 2.
Periode: 1945-1965
Waardering: B, 4
(20)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften en voorwaarden:
1. betreffende de bepaling van het gewicht of de hoeveelheid van benzine en andere olieproducten;
2. ten behoeve van het ambtelijk toezicht op inrichtingen waarin benzine wordt gewonnen uit ruwe aardolie of andere grondstoffen;
3. welke nodig zijn voor de uitvoering van de art. 2-3.
Grondslag:
1. Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 2.

2. Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 4.
3. Wet van 27 november 1947 (*Stbl.* H 393), art. 3.
Wet van 4 mei 1950 (*Stbl.* K 172), art. 3.
Periode: 1945-1965
Waardering: B, 4

2.2. Accijns op bier

(21)
Handeling: Het heffen van accijns op bier.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 1.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 6 jaar.
(22)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorwaarden:
1. aan het voorhanden hebben van glucose, melasse, veraccijnsde suiker of andere suikerhoudende stoffen in een bierbrouwerij of de daarmee gemeenschap hebbende panden;
2. aan het toevoegen van zelfstandigheden aan het wort na afloop van de koking.
Grondslag:
1. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 19.
2. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 20, lid 2.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4

2.3. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(24)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften aangaande het onderzoek van de sterkte van gedistilleerd, de vaststelling van de inrichting van de vochtweger en de inrichting van de tafels voor de berekening van het percentage zuivere alcohol.
Grondslag: Gedistilleerd Wet van 1862, art. 3.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(25)
Handeling: Het vaststellen van het bedrag der zekerheid voor de accijns.
Grondslag: Wet van 18 juli 1904 (*Stbl.* 190), art. 3.
Periode: 1945-1963
Waardering: B, 4
(26)
Handeling: Het vaststellen van eisen waaraan gedistilleerd dat ter vermenging met brandspiritus wordt aangeboden moet voldoen.
Grondslag: Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 2.
Periode: 1945-1963
Waardering: B, 4
(27)
Handeling: Het voorbereiden van een verhoging in het minimum der trek, zoals voorgeschreven in de in art. 75, lid 1, aangewezen tafel, voor branderijen van de tweede soort.
Grondslag: Gedistilleerd Wet van 1862, art. 75, lid 3.
Periode: 1945-1963
Waardering: B, 4
(28)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen voor een lagere sterkte dan 85 percent.
Grondslag: Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 16.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 10 jaar na vervallen van de toestemming

2.4. Accijns op suiker

(29)
Handeling: Het heffen van accijns op suiker.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 3, art. 9, art. 12, art. 14-16, art. 18, art. 22-23, art. 28-29, art. 32, art. 35-36, art. 38, art. 41, art. 45, art. 49, art. 52-53, art. 56, art. 60, art. 62, art. 68-70, art. 74, art. 81-82.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 6 jaar.
(30)
Handeling: Het controleren van de inslag, uitslag, het gewicht, het gehalte en de zuiverheidsfactor van suiker en suikerhoudende vloeistoffen.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 3, art. 9, art. 12, art. 14-16, art. 18, art. 22-23, art. 28-29, art. 32, art. 35-36, art. 38, art. 41, art. 45, art. 49, art. 52-53, art. 56, art. 60, art. 62, art. 68-70, art. 74, art. 81-82.
Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 21-24.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V, 2 jaar na controle van het gewicht, gehalte of zuiverheid
V, 10 jaar na inslag of uitslag.
(31)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van een algemene maatregel van bestuur:
1. inzake het bepalen van het gehalte van suiker en van de zuiverheidsfactor van melado, melasse, stroop en andere suikerhoudende vloeistoffen;
2. inzake het vaststellen van eisen voor melasse of stroop.
Grondslag:
1. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 1, lid 3.
2. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 2.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4
(32)
Handeling: Het vaststellen van standmonsters.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 1, lid 1.
Periode: 1945-1953
Waardering: B, 4
(33)
Handeling: Het voor iedere fabriek vaststellen van het bedrag aan zekerheid voor de accijns.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 27.
Periode: 1945-1964
Waardering: V 10 jaar na wijziging of vervallen van de zekerheidstelling
(34)
Handeling: Het kwijtschelden van de schadevergoeding wegens het over tijd beginnen met het persen of trekken van sap uit beetwortels.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 29, lid 2.
Periode: 1945-1964
Waardering: V 10 jaar na verleende kwijtschelding of weigering kwijtschelding
(35)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften en voorwaarden voor:
1. het opnieuw inslaan in de raffinaderij van suiker, die wegens een verkeerde kleur of om een andere dergelijke reden uit het binnenland aan de raffinadeur wordt teruggezonden, tegen uitslag van een gelijke hoeveelheid even hoog belaste suiker van dezelfde soort;
2. het nemen van monsters tot bepaling van het gehalte van suiker of de zuiverheidsfactor van suikerhoudende vloeistoffen;
3. het dichtmaken van een uitgang of opening.
Grondslag:
1. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 63, lid 1.
2. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 79.
3. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 94.
Periode: 1945-1964

Waardering: B, 4
(36)
Handeling: Het voorbereiden van de totstandkoming van algemene maatregelen van bestuur inzake de heffing van de suikeraccijns en het toezicht daarop.
Grondslag: Wet van 30 december 1910, art. 2.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4

2.5. Accijns op tabak

(37)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen van afwijkingen van de bepaling dat één en dezelfde bedrijfsvergunninghouder eenzelfde tabaksfabrikaat slechts onder één kleinhandelsprijs in de handel mag brengen, tenzij in het merk, of door een merk waaronder het is verpakt, op duidelijke wijze een onderscheid is aangebracht.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 2.
Periode: 1945-1964
Waardering: V 10 jaar na verlening of weigering toestemming
(38)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van bijzondere, nadere, vereenvoudigde en afwijkende voorwaarden en voorschriften:
1. voor de verzending van ruwe tabak, halffabrikaten of surrogaten naar het buitenland;
2. voor de inkoop- en verkoopadministratie van handelaren in ruwe tabak en het verschaffen van informatie hieruit aan ambtenaren;
3. voor het vervaardigen van sigaren in lokalen in gebruik voor de uitoefening van het bedrijf van makelaar in ruwe tabak te Amsterdam of Rotterdam;
4. voor het afscheiden van een fabriek van andere panden en erven en de afsluiting van de daarin aanwezige deuren, vensters of andere openingen;
5. voor de uitslag van tabak;
6. voor de administratie van de inslag en uitslag van tabak in registers door fabrikanten;
7. betreffende de ligging en inrichting van lokalen waarin accijnsartikelen in het klein mogen worden verkocht;
8. betreffende de verkoop van pruimtabak en snuif zonder accijnszegels;
9. betreffende het voldoen van de accijns indien accijnsgoederen voor een hogere prijs worden verkocht dan op de accijnszegels is aangegeven;
10. waaronder op de accijnszegels de naam van een fabrikant of importeur kan worden vervangen door een fabrieksmerk of handelsmerk of een nummer;
11. voor het gebruik van accijnszegels op sigaren die in bundeltjes of open kokertjes worden verkocht;
12. dat boven de eventueel verschuldigde som voor ambtelijk toezicht op de inruil van accijnszegels een toeslag moet worden betaald;
13. voor de verpakking van cigarillo's en señorita's;
14. betreffende het tijdstip van de betaling van de tabaksaccijns.
Grondslag:
1. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 20.
2. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 21.
3. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 22.
4. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 26.
5. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 29.
6. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 31.
7. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 40.
8. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 41.
9. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 45.
10. Besluit van 16 maart 1922 (*Stbl.* 126), (*Stbl.* 126), art. 2.
11. Besluit van 16 maart 1922 (*Stbl.* 126), (*Stbl.* 126), art. 5.
12. Besluit van 16 maart 1922 (*Stbl.* 126), (*Stbl.* 126), art. 8.
13. Besluit van 16 maart 1922 (*Stbl.* 126), (*Stbl.* 126), art. 9.
14. Besluit van 16 maart 1922 (*Stbl.* 126), (*Stbl.* 126), art. 19.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4

(39)
Handeling: Het vaststellen wat onder natte pruimtabak moet worden verstaan.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 5.
Periode: 1949-1964
Waardering: B, 4
(40)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van bepalingen:
1. aangaande de verpakking van tabaksgoederen en de daarop te vermelden aanwijzingen en omtrent de grootte van de inhoud van de toegelaten verpakking;
2. inzake de wijze van berekening van de accijns voor sigaren, sigaretten, pruimtabak, snuiftabak, rooktabak en niet natte tabak.
Grondslag:
1. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 9.
2. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 5.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4

2.6. Accijns op wijn

(41)
Handeling: Het heffen en innen van de accijns op wijn of de bijzondere wijnbelasting en het controleren van deze heffing of inning.
Grondslag: Wet van 7 mei 1878 (*Stbl.* 34), art. 5, art. 9-11.
Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 4-5 en 7.
Besluit van 26 november 1909 (*Stbl.* 374), art. 4-5.
Beschikking van [redacted] van het Departement van Financiën van 22 januari 1941 (*Stct.* 18), art. 1, lid 1-2, art. 2, lid 6 en 8, art. 3, lid 2, art. 4, lid 1-2, 6 en 8, art. 5, lid 3*d-g*, art. 7, lid 1-4 en 6.
Besluit van 2 oktober 1948 (*Stbl.* I 436), art. 5, lid 3, art. 7, lid 2, art. 8, lid 1-5, art. 10, lid 1-3 en 5.
Periode: 1945-1952
Waardering: V, 6 jaar na heffing / inning, 10 jaar na controle in- en uitslag, peilactiviteiten.: 2 jaar.
(42)
Handeling: Het voorbereiden, vaststellen, wijzigen en intrekken van een algemene maatregel van bestuur waarbij de prijs voor de ambtelijk vaststelling van het alcoholgehalte wordt vastgesteld.
Grondslag: Wet van 13 juli 1914 (*Stbl.* 317), art. 1 *c* .
Periode: 1945-1948
Waardering: B, 4
(43)
Handeling: Het voorbereiden, vaststellen, wijzigen en intrekken van voorschriften en voorwaarden:
1. voor het vaststellen van het alcoholgehalte van wijnen;
2. omtrent het vermengen van uit druiven vervaardigde ongegiste dranken met door hem aangewezen stoffen;
3. omtrent de vermenging van dranken met door de Ministers van Financiën en Sociale Zaken aan te wijzen stoffen;
4. voor bepaalde mousserende dranken waarvoor een lagere bijzondere wijnbelasting wordt geheven;
5. welke ter uitvoering van dit besluit nodig zijn;
6. waaronder vrijstelling kan worden verleend van de accijns voor dranken vervaardigd uit sap of most van verse vruchten.
Grondslag:
1. Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 36.
2. Besluit van 28 augustus 1935 (*Stbl.* 528), art. 2.
3. Besluit van 18 juni 1936 (*Stbl.* 447), art. 1.
4. Besluit van 2 oktober 1948 (*Stbl.* I 436), art. 4.
5. Besluit van 2 oktober 1948 (*Stbl.* I 436), art. 12.
Besluit van 10 november 1951 (*Stbl.* 479), art. 11.

6. Verdrag unificering accijnzen 1950, art. 9.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(44)
Handeling: Het vaststellen van het alcoholpercentage van wijn.
Grondslag: Resolutie van 27 april 1922 nr. 58, art. 3.
Periode: 1945-1962
Waardering: V 2 jaar na peiling of vaststelling
(45)
Handeling: Het opstellen van een verklaring over de hoeveelheid en de vermenging van wijn met azijn.
Grondslag: Besluit van 19 augustus 1916 (*Stbl.* 417), art. 7.
Periode: 1945-1962
Waardering: V, 2 jaar na vaststelling
(46)
Handeling: Het aanwijzen van stoffen welke mogen worden vermengd met dranken.
Grondslag: Besluit van 18 juni 1936 (*Stbl.* 447), art. 1.
Periode: 1945-1948
Waardering: B, 4

2.7. Accijns op zout

(47)
Handeling: Het heffen van accijns op zout.
Grondslag: Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 56.
Periode: 1945-1951
Waardering: V, 6 jaar na heffing.
(48)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. voor de inslag van ruw zout rechtstreeks uit het buitenland;
2. tot het inslaan van zout zonder de aanwezigheid van ambtenaren van de belastingdienst;
3. voor de inslag van kleinere hoeveelheden zout;
4. voor de inslag van minder dan 200 kg zout;
5. voor het niet dadelijk voor de uitslag vermengen van zout met andere stoffen;
6. voor het inslaan of voorhanden hebben van andere stoffen, waaruit chloornatrium te vervaardigen of af te scheiden is die voor de werkzaamheden nodig zijn, dan in de inrichting opgepompt zout water of aangevoerd ruw zout.
Grondslag:
1. Besluit van 19 augustus 1898 (*Stbl.* 202), art. 5.
2. Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 5.
3. Besluit van 7 januari 1913 (*Stbl.* 8), art. 5.
4. Besluit van 10 februari 1937 (*Stbl.* 441), art. 4.
5. Besluit van 10 februari 1937 (*Stbl.* 441), art. 8.
6. Wet van 17 juni 1918 (*Stbl.* 383), art. 15.
Periode: 1945-1951
Waardering: V 10 jaar na vervallen van de toestemming
(49)
Handeling: Het vaststellen van standmonsters.
Grondslag: Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 55*f* en 59.
Periode: 1945-1951
Waardering: B, 4
(50)
Handeling: Het innen van de accijns op zout en het controleren van deze inning.
Grondslag: Besluit van 10 februari 1937 (*Stbl.* 441), art. 6 - 7, art. 9-10, art. 12, art. 15 en art. 19.
Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 11 maart 1941, art. 4, lid 2.
Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 24 december 1941, art. 2, lid 4, art. 3, lid 2, art. 6, lid 2, art. 7, lid 1-5, art. 10, lid 1, art. 12, art. 13, lid 3.
Periode: 1945-1951
Waardering: V, 6 jaar na inning en 10 jaar na controle inslag of uitslag.

(51)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften:
1. voor de inslag en uitslag en het vervoer van zout, zouthoudend water en pekel, de controle daarop en de sluiting of verzegeling van voertuigen en vaartuigen;
2. waaraan een kennisgeving aan de ontvanger moet voldoen;
3. voor het vaststellen van het gemiddeld zoutgehalte van zout water en de daarbij in acht te nemen termijnen;
4. voor het onder ambtelijk toezicht laten vernietigen van zout vervat in pekel;
5. voor de vermenging van zout met een mengmiddel of andere stoffen;
6. voor het inrichten en bijhouden van het register waarin de ingeslagen en uitgeslagen hoeveelheden zout worden geboekt;
7. voor de inslag van zout aan boord van vaartuigen en in zouterijen die slechts een beperkte hoeveelheid zout mogen meenemen of inslaan;
8. voor het sluiten en ontsluiten van bakken waarin zouthoudend water wordt opgevangen;
9. omtrent de wijze waarop de hoeveelheid chloornatrium wordt bepaald welke in uit de bodem opgepompte zouthoudend water aanwezig is;
10. voor het vermengen van zout met andere stoffen;
11. voor de inslag van kleinere hoeveelheden zout;
12. voor de vermenging van zout met andere stoffen en de levering van dergelijke stoffen;
13. voor de inrichting en het bijhouden van het register waarin de ingeslagen en uitgeslagen hoeveelheden zout door de depothouder moeten worden bijgehouden;
14. voor het inrichten en bijhouden van een register waarin de ingeslagen en uitgeslagen likstenen worden bijgehouden;
15. voor het vermengen van zout met andere stoffen;
16. voor het inrichten en bijhouden van het register waarin de in- en uitgeslagen hoeveelheden zout worden geboekt;
17. omtrent de inklaring van aan boord van vissersschepen overgebleven zout;
18. waarbij gedeelten van het terrein van toezicht langs de grenzen worden aangewezen waar het vervoer van meer dan een pond zout niet mag geschieden dan gedekt door een document.
Grondslag:
1. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 16-17, art. 21, art. 41.
2. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 37.
3. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 52.
4. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 55*e*.
5. Besluit van 19 augustus 1898 (*Stbl.* 202), art. 5.
Besluit van 25 augustus 1908, art. 8-9.
6. Besluit van 25 augustus 1908 (*Stbl.* 287), art. 6.
7. Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 21 en art. 33.
8. Wet van 17 juni 1918 (*Stbl.* 383), art. 6.
9. Wet van 17 juni 1918 (*Stbl.* 383), art. 7.
10. Besluit van 6 april 1912 (*Stbl.* 139), art. 6.
11. Besluit van 6 april 1912 (*Stbl.* 139), art. 11.
12. Besluit van 10 februari 1937 (*Stbl.* 441), art. 6.
13. Besluit van 10 februari 1937 (*Stbl.* 441), art. 13.
14. Besluit van [ ] het departement van Financiën van 24 december 1941, art. 9, lid 1.
15. Besluit van 7 januari 1913 (*Stbl.* 8), art. 5.
16. Besluit van 7 januari 1913 (*Stbl.* 8), art. 6.
17. Wet van 11 december 1857 (*Stbl.* 123), art. 5-6.
18. Wet van 7 december 1880 (*Stbl.* 221), art. 1.
Periode: 1945-1951
Waardering: B, 4
(52)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van de berekeningsmethode van het zoutgehalte in zeewater en het voor iedere zoutziederij vaststellen van het gemiddeld zoutgehalte van het gebruikte zout water.

Grondslag: Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 51-52.
Periode: 1945-1951

Waardering: B, 4 voor algemeen geldende methode voor groepen van gevallen V, 2 jaar voor individueel vastgestelde gehalten

2.8. Invoerrechten

(53)
Handeling: Het heffen van invoerrechten bij de invoer van goederen.
Grondslag: Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 1, lid 1.
Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 2, lid 1.
Periode: 1945-1962
Waardering: V, 6 jaar na afhandeling
(55)
Handeling: Het aanwijzen van:
1. goederen, in overeenstemming met de Minister van Economische Zaken, uit met name genoemde gebieden waarvoor vrijstelling van invoerrechten wordt verleend;
2. goederen in het tarief en de tabel waarvan de aangever bij invoer het gehalte of de samenstelling van Rijkswege kan doen bepalen tegen een bij de aanwijzing vastgesteld tarief;
3. plaatsen van binnenkomst;
4. goederen waarvoor de in art. 16e lid 2 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30) bedoelde tolerantie kan plaatsvinden;
5. films, microfilms, lantaarnplaatjes en geluidsopnamen waarvoor vrijstelling van invoerrechten wordt verleend;
6. goederen welke voor de opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele ontwikkeling van blinden gebruikt worden en waarvoor vrijstelling van invoerrecht wordt verleend;
7. goederen waarbij bij invoer de aangever de samenstelling van rijkswege kan doen bepalen.
Grondslag:
1. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 5, lid 2.
Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 36, lid 1.
2. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 26, lid 1.
3. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 16*a*.
4. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 16*e*, lid 3.
5. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 30, letter *c*.
6. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 30, letter *e*.
7. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 47, lid 1.
Periode: 1948-1962
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende aanwijzingen
V, 10 jaar na vervallen van aanwijzing van goederen in individuele gevallen
(56)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van een lijst van goederensoorten waarover invoerrechten geheven worden c.q. daarvan vrijgesteld zijn.
Grondslag: Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 1, lid 3-4.
Periode: 1945 - 1960
Waardering: B, 4
(57)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van een reglement van orde voor de Tariefcommissie.
Grondslag: Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 9, lid 1, art. 13, lid 1.
Beschikking van de minister van Financiën van 10 maart 1949 (*Stct.* 51), art. 9, lid 1.
Periode: 1945 - 1960
Waardering: B, 4
(58)
Handeling: Het bepalen dat de berekening van het invoerrecht voor sommige naar het nettogewicht belaste goederen, kan geschieden naar het brutogewicht verminderd met een vast te stellen tarra.
Grondslag: Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 18.
Periode: 1948 - 1960
Waardering: B, 4
(59)

Handeling: Het vaststellen van het tarra waarmee het nettogewicht van sommige goederen kan worden berekend.
Grondslag: Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 18.
Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 32 en 36*a*.
Periode: 1945 - 1960
Waardering: B, 4
(60)
Handeling: Het vaststellen van het tarief waartegen de aangever bij invoer van goederen in het tarief en de tabel het gehalte of samenstelling van Rijkswege kan doen laten bepalen.
Grondslag: Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 26, lid 1.
Periode: 1945 - 1960
Waardering: B, 4
(61)
Handeling: Het vaststellen van de beloning voor leden van de Tariefcommissie, de vergoeding wegens gemaakte kosten en de beloning voor externe deskundigen.
Grondslag: Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 13, lid 2.
Beschikking van de minister van Financiën van 10 maart 1949 (*Stct.* 51), art. 9, lid 2.
Periode: 1945 - 1960
Waardering: V, 10 jaar na hernieuwing.
(62)
Handeling: Het benoemen van de voorzitter, de ondervoorzitter, plaatsvervanger voorzitter, leden en buitengewone leden van de Tariefcommissie.
Grondslag: Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 4, lid 2-3, art. 8, lid 2.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(64)
Handeling: Het bepalen van het aantal kamers waaruit de Tariefcommissie gevormd wordt.
Grondslag: Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 9, lid 1.
Beschikking van de minister van Financiën van 10 maart 1949 (*Stct.* 51), art. 5, lid 1.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(66)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van algemene maatregelen van bestuur:
1. voor de berekening van het invoerrecht betreffende goederen waaraan zich delen bevinden welke vooraf uit het vrije verkeer naar het buitenland zijn gezonden;
2. betreffende de aanwijzing van goederen waarvoor de berekening van het invoerrecht kan worden aangegeven en vastgesteld zonder inbegrip van die, welke deze goederen ontlenen aan tekeningen, modellen, handschriften of andere producten van techniek, kunst of wetenschap, vervaardigd door ingezetenen des Rijks of aan auteursrechten, octrooien en dergelijke rechten, toebehorende aan ingezetenen des Rijks of aan hier te lande gevestigde rechtspersonen;
3. houdende regels betreffende de berekening van de belasting voor met name aan te wijzen goederen;
4. houdende de aanwijzing van goederen waarbij bij invoer de aangever het gehalte of de samenstelling van Rijkswege kan doen bepalen, tegen betaling van een bij het desbetreffende AmvB vast te stellen vergoeding;
5. betreffende het niet of ten dele invorderen van belastingen voor wat betreft goederen, welke zout, suiker, alcohol of aan andere uit alcohol bereide of gestookte stoffen bevatten.
Grondslag:
1. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 19.
2. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 20.
3. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 29, lid 2.
4. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 30.
5. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 34.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(67)
Handeling: Het beperken van de attributen van de kantoren voor de invoerrechten, en de betalings- en expeditiekantoren voor de invoerrechten.

Grondslag: Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* , 38), art. 43*bis*.
Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 35.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(68)
Handeling: Het afgeven van een machtiging betreffende de in totaal vrij te laten hoeveelheid per opvarende, aan boord verblijvende passagiers daaronder begrepen, om, zonder afschrijving of teruggaaf, goederen uit te voeren van een grotere hoeveelheid dan in dit besluit gesteld.
Grondslag: Vrijdommenbesluit 1935 van 29 november 1935 (*Stbl.* 686), art. 38.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende machtigingen voor groepen van gevallen
V 10 jaar na vervallen van verleende machtigingen voor individuele gevallen
(69)
Handeling: Het treffen van (bijzondere) regels betreffende:
1. het aangeven van vrijgelaten hoeveelheden bij de wederuitvoer met hetzelfde schip;
2. de wijze waarop de goederen in de aangifte ten invoer dienen te worden vermeld en de wijze waarop en de termijn waarbinnen de juistheid van deze vermelding dient te worden aangetoond.
Grondslag:
1. Vrijdommenbesluit 1935 van 29 november 1935 (*Stbl.* 686), art. 39, lid 1.
2. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 3, lid 3.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 4
(71)
Handeling: Het gelijkstellen van goederen welke in het tarief niet zijn genoemd met de daarin vermelde goederen waarmee zij de meeste verwantschap vertonen.
Grondslag: Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 25.
Periode: 1948 - 1960
Waardering: B, 4
(72)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorwaarden/beperkingen/bepalingen:
1. betreffende bezwaren tegen de toepassing van het tarief op grond van de Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 5-7 of de toepassing genoemd in de art. 2, 3, 4, 27, 28, 29, 32, 33 sub 4, sub 8-10, sub 12 van de Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381);
2. betreffende het aanmerken van hier te lande gevestigde rechtspersonen als "ingezetenen des Rijks", anders dan vermeld in art. 33 lid 16 van de Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381);
3. betreffende de wijze waarop de uit het douanegebied van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie herkomstige goederen in de aangifte ten invoer moeten worden vermeld, en de wijze waarop en binnen welke termijn het bewijs van de juistheid van deze vermelding moet worden geleverd;
4. volgens welke voor goederen, suiker of alcohol bevattende, het uit hoofde van de aanwezigheid van deze stoffen verschuldigde bijzonder invoerrecht niet of slechts ten dele zal worden ingevorderd;
5. welke bij uitvoer van de goederen voor de toepassing van art. 2 lid 1 van de Conventie in acht genomen moeten worden;
6. aan de vrijstelling van invoerrecht voor de in Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 19, lid 1, genoemde goederen;
7. betreffende:
a. de door hem aangewezen goederen als bedoeld in art. 20 letter *a* Tariefbesluit,
b. de waarde van goederen, door hem aangewezen en de waarde van hulpmiddelen als bedoeld in art. 20 Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282).
8. betreffende het verlenen van vrijstelling van invoerrecht als bedoeld in art. 21 lid 1 Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282);
9. aan de op grond van artikel 22 Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282) verleende vrijstelling of vermindering van invoerrecht;
10. waaraan het gehalte of de samenstelling moeten voldoen;
11. waaraan moet zijn voldaan opdat de goederen kunnen worden beschouwd:

a. of wel als herkomstig uit het vrije verkeer van de grondgebieden als bedoeld in het Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30),
b. of wel als van oorsprong uit de landen en gebieden als bedoeld in het Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30).
12. betreffende het aantonen van de oorsprong of van de herkomst van goederen;
13. betreffende het schorsen van de invoerrechten op goederen als genoemd in art. 3*b* Tariefbesluit;
14. betreffende het schorsen van de toleranties als bedoeld in art. 16e Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
15. voor goederen waarvoor de aangifte ten invoer volgt op een andere douane;
16. betreffende de toe te passen wisselkoers wanneer andere munteenheden als bedoeld in art. 16*g* lid 1 en lid 2 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30) toegepast worden;
17. betreffende het aanwijzen van goederen als bedoeld in art. 16*i* lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
18. voor de uitvoering van de art. 12 - 16 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
19. betreffende het niet handhaven van het in art. 22 lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30) gestelde beginsel bij toepassing van art. 23 letter *e* Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30) of bij toepassing van art. 29 letter *a* Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
20. betreffende het verlenen van vrijstelling bij wijze van teruggaaf;
21. betreffende het voorwaardelijk vrijstelling van invoerrecht verlenen bij de invoer van,
a) goederen, welke worden ingevoerd om een herstelling te ondergaan om daarna opnieuw te worden uitgevoerd,
b) goederen, welke worden ingevoerd om een bewerking te ondergaan om daarna opnieuw te worden uitgevoerd,
c) goederen, welke worden ingevoerd om te worden verwerkt tot andere goederen, welke worden uitgevoerd,
d) goederen, welke worden ingevoerd om als delen of onderdelen te worden aangebracht aan andere goederen en daarna opnieuw worden uitgevoerd,
e) tekeningen, ontwerpen en modellen, welke worden ingevoerd om daarna goederen te vervaardigen om vervolgens opnieuw te worden uitgevoerd.
22. betreffende het vrijstelling van invoerrecht verlenen bij de invoer van:
a) goederen, welke na uit het vrije verkeer te zijn uitgevoerd en buiten het grondgebied van Nederland, België en Luxemburg een herstelling of een bewerking te hebben ondergaan, weder worden ingevoerd,
b) goederen welke zijn verkregen door verwerking, buiten het grondgebied van Nederland, België en Luxemburg, van goederen welke uit het vrije verkeer zijn uitgevoerd,
c) goederen, waaraan zich delen of onderdelen bevinden, welke uit het vrije verkeer zijn uitgevoerd en buiten het grondgebied van Nederland, België en Luxemburg aan die goederen zijn aangebracht,
d) goederen, welke hun waarde mede ontlenen aan tekeningen, ontwerpen, modellen of andere producten van techniek, kunst of wetenschap, dan wel aan auteursrechten, octrooien of dergelijke rechten, mits die producten of rechten toebehoren aan personen wonende of gevestigd binnen het grondgebied van Nederland, België en Luxemburg en niet zijn verkregen van de buiten dat grondgebied wonende of gevestigde fabrikant of leverancier van de goederen of van een met hem in zaken verbonden persoon.
23. als bedoeld in art. 24 lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
24. betreffende het verlenen van vrijstelling van invoerrecht voor de invoer van verpakkingsmiddelen en andere voorwerpen - andere dan vervoermiddelen en containers - vervaardigd en ingericht voor het vervoer van goederen, alsmede dekkleden en stuwmaterieel;
25. betreffende het geheel vrijstelling van invoerrecht verlenen bij de invoer van:
a) vervoermiddelen en containers, welke na uit het vrije verkeer te zijn uitgevoerd weder worden ingevoerd zonder buiten het grondgebied van Nederland, België en Luxemburg een herstelling, een bewerking of een verwerking te hebben ondergaan,
b) vervoermiddelen en containers, welke worden ingevoerd om, na slechts korte tijd binnen het grondgebied van Nederland, België en Luxemburg te zijn verbleven, weder te worden uitgevoerd,
c) goederen, welke door reizigers tot hun persoonlijk gebruik gedurende de reis worden gebezigd,
d) provisie en scheepsbehoeften aan boord van binnenkomende schepen, geen

woonschepen zijnde; provisie aanwezig in treinen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer; brandstoffen en smeermiddelen aanwezig in binnenkomende vervoermiddelen bestemd en voor de voortdrijving of de smering daarvan.
26. betreffende de monsters, stalen, catalogi, prijscouranten en ander handelsdrukwerk als bedoeld in art. 27 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
27. betreffende de goederen en kanselarijbenodigdheden als bedoeld in art. 28 lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
28. betreffende de goederen als bedoeld in art. 28*a* Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
29. betreffende de goederen als bedoeld in art. 29 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
30. betreffende de demonstratietoestellen, goederen, films, microfilms, lantaarnplaatjes, geluidsopnamen, wetenschappelijke instrumenten en apparaten, kleding, bedlinnen, dekens, onmisbare voedingsmiddelen, geneesmiddelen en speelgoed als bedoeld in art. 30 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
31. betreffende uitzetten, huwelijksgeschenken, verhuisboedels, goederen en doodkisten als bedoeld in art. 31 lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
32. betreffende gebruikte onderdelen van rollend spoorwegmaterieel en van luchtvaartuigen en goederen als bedoeld in art. 32 lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
33. betreffende vruchten en gewassen, trekdieren en voorwerpen, paarden en vee als bedoeld in art. 33 lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
34. betreffende goederen als bedoeld in art. 34 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
35. betreffende goederen als bedoeld in art. 35 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
36. onder welke een verlaagd invoerrecht of vrijstelling van invoerrecht verleend kan worden.
37. het verlenen van teruggaaf of vrijstelling van invoerrecht;
38. volgens welke voor suikerhoudende goederen het uit hoofde van de aanwezigheid van deze stoffen verschuldigde bijzonder invoerrecht niet of ten dele zal worden ingevorderd;
39. betreffende de berekening van de belasting voor goederen welke in kleine zendingen of door reizigers in bagage worden ingevoerd;
40. aan de aanwijzing van goederen waarbij bij invoer door de aangever de samenstelling van rijkswege bepaald kan worden;
41. betreffende de wijze waarop de samenstelling van de in art. 47 lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30) bedoelde goederen worden bepaald.
Grondslag:
1. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 14.
2. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 33, lid 16.
3. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 4, lid 1.
4. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 23.
5. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 29.
6. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 19, lid 1.
7. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 20.
8. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 21, lid 1.
9. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 22.
10. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 26, lid 2.
11. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 1, lid 5*a*, art. 2, lid 5.
12. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 3*a* .
13. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 3*b*
14. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 16*e*, lid 7.
15. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 16*f*, lid 6.
16. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 16*g*, lid 3.
17. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 16*i*, lid 2.
18. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 17.
19. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 22"lid 2.
20. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 22, lid 3.
21. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 23.
22. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 24, lid 1.
23. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 24, lid 2.
24. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 25.
25. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 26, lid 1.
26. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 27.
27. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 28, lid 1 en 4.
28. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 28*a*

29. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 29.
30. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 30.
31. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 31, lid 1.
32. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 32, lid 1.
33. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 33, lid 1.
34. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 34.
35. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 35.
36. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 36*a*.
37. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 37, lid 1-2.
38. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 45.
39. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 46.
40. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 47, lid 1.
41. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 47, lid 2.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(73)
Handeling: Het vaststellen van:
1. uitzonderingen op het bepaalde in art. 14 lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
2. criteria voor de goederen waarvan de waarde gering is t.o.v. van die van de eindproducten;
3. uitzonderingen op het bepaalde in art. 15 lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
4. het tijdstip van aangifte voor goederen waarvan de aangifte ten invoer volgt op een andere douane;
5. de methode volgens welke de in art. 16*b* lid 1 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30) bedoelde kosten in de douanewaarde worden begrepen;
6. de tolerantie als bedoeld in art. 16*e* lid 2 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
7. de goederen waarvan de tolerantie als bedoeld in art. 16*e* lid 2 en lid 3 Tariefbesluit 1960 en duur van de tolerantie als bedoeld in art. 16*e* lid 3 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30) plaats kan vinden;
8. de gegevens en stukken welke aan de ambtenaren van de douane en accijnzen verstrekt moeten worden;
9. forfaitaire tarieven volgens welke de berekening van de belasting voor goederen welke in kleine zendingen of door reizigers in bagage worden ingevoerd plaats moet vinden;
Grondslag:
1. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 14, lid 2.
2. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 14, lid 5*c*.
3. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 15, lid 2.
4. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 16*b*.
5. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 16*b*, lid 2.
6. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 16*e*, lid 3.
7. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 16*e*, lid 4.
8. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 17.
9. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 46.
Periode: 1960-1962
Waardering: B, 4

3. Verschuldigdheid, voldoening en krediet van invoerrechten en accijnzen

2.1. Accijns op bier

(75)
Handeling: Het vaststellen, controleren en invorderen van de accijns op bier.
Grondslag: Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 24 januari 1941, art. 3.
Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 17 september 1941, art. 3.
Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 25 juni 1942, art. 3.
Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 25 juli 1942, art. 3.
Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 26 juli 1944, art. 6, lid 2.
Periode: 1945-1963
Waardering: V, 6 jaar na vaststelling en controle.
(76)
Handeling: Het verlengen van de termijnen betreffende het voldoen van nagevorderde

bieraccijns.
Grondslag: Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 24 januari 1941, art. 4, lid 2.
Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 17 september 1941, art. 4, lid 2.
Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 25 juni 1942, art. 4, lid 2.
Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 25 juli 1942, art. 4, lid 2.
Besluit van [redacted] het departement van Financiën van 26 juli 1944, art. 7, lid 2.
Periode: 1945-1951
Waardering: V, 3 jaar na vordering.

3.1. Accijns op benzine

(77)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. dat brouwers die meer dan twee brouwsels per week vervaardigen één aangifte inleveren voor alle brouwsels welke in de komende week zullen worden vervaardigd;
2. tot de uitvoer van minder dan vijf hectoliter bier op fust of drie hectoliter bier op fles naar het buitenland;
3. dat de nog onaangezuiverde termijnen van krediet niet voor of op de vervaldagen worden betaald en de rekeningen niet worden afgesloten voor azijn en grondstoffen waarvoor debitering op de kredietrekening heeft plaats gehad en die tijdens het in werking komen van deze wet bij fabrikanten van azijn onverkocht voorhanden zijn.

Grondslag:
1. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 15.
2. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art 28. lid 1.
3. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 47, lid.
Periode: 1945-1963
Waardering: V 10 jaar na vervallen toestemming
(78)
Handeling: Het openen, wijzigen en sluiten (wegens de ingeslagen suiker) van een rekening.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 24, lid 2, art. 27, art. 29, lid 1, art. 47, lid 1-3.
Besluit van 17 juni 1913, art. 7, art. 13, art. 15.
Periode: 1945-1963
Waardering: V 10 jaar na wijziging of sluiting
(79)
Handeling: Het afgeven van bewijzen waaruit blijkt dat een aangifte is ingeleverd.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 2 en 16.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 6 jaar na aangifte.

3.2. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(80)
Handeling:
1. Het innen van accijns en het controleren van de inning.
2. Het heffen van accijns voor het gedistilleerd.
3. Het houden van toezicht op het bezit van propylalcohol of iso-propylalcohol.
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 10, art. 15, lid 3, art. 16, lid 2, art. 18, lid 3, art. 21, lid 1, art. 22, art. 24, lid 1-2, art. 27, lid 1, art. 28, lid 2, art. 29, lid 2, art. 35, lid 4, art. 48, lid 4, art. 49, lid 1, 3 en 5, art. 51, lid 4, art. 52, lid 2, art. 53, lid 1-2, art.54, lid 2, art. 59, lid 2, art. 60, lid 5, art. 62, lid 4, art. 65, lid 3-5, art. 66, lid 1 en 3, art. 76, lid 2, art. 78, lid 1 en 4*a*, art. 82, lid 1 en 4, art. 83, lid 1, art. 84, lid 1 en 2, art. 88, lid 3, art. 91, lid 1-3, art. 94, lid 1-4; art. 95, lid 1-4, art. 97, lid 3, art. 100, lid 1, art. 103, lid 1, art. 105, lid 2, art. 106, art. 113, art. 114, art. 118, lid 1 en 2, art. 121, lid 2, art. 124, lid 1, art. 125, lid 4, art. 126, lid 3, art. 126*bis*, lid 2-3, art. 129, lid 1-2 en 4.
Besluit Sterkteopneming 1863, art. 7.
Besluit Vormbakswater 1863, art. 5-6.

Wet van 15 juni 1951 (*Stbl.* 215), art. 14.
Besluit melasse brand 1866, art. 9 en 13.
Besluit Branderijen eerste soort, vijfde klasse 1871, art. 12.
Ged. Besluit Hulpmiddel in Fabr. 1899, art. 3, lid *b* 5.
2. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 20-21, art. 29, art. 31, art. 35, art. 36*bis*, art. 47.
3. Wet van 10 juni 1926 (*Stbl.* 179), art. 2.
Periode: 1945-1963
Waardering: V, 6 jaar.
(81)
Handeling: Het voorbereiden van de totstandkoming van algemene maatregelen van bestuur waarbij bepalingen worden vastgesteld betreffende de heffing van accijns op in Nederland vervaardigde houtgeest.
Grondslag: Wet van 30 december 1910, art. 2.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4
(82)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften:
1. inzake de vermindering van het bedrag aan accijns als vergoeding voor renteverlies en voor gevaar van onverhaalbaarheid;
2. inzake het vaststellen van de inhoud of het laadvermogen van vaartuigen.
3. inzake het van ander gedistilleerd afzonderlijk bewaren van buitenlands gedistilleerd met krediet voor het invoerrecht.
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 91, lid 4.
2. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 97, lid 3.
3. Gedistilleerd Wet 1877, art. 7.
Periode: 1945-1963
Waardering: B, 4
(83)
Handeling: Het verbeteren van een rekening van een brander, distributeur of handelaar of van een rekening die eenzijdig is afgesloten.
Grondslag: Gedistilleerd Wet van 1862, art. 28, lid 3.
Gedistilleerd Wet van 1862, art. 106, lid 4.
Periode: 1945-1963
Waardering: V 10 jaar na verbetering
(84)
Handeling: Het vaststellen van de soort en de hoeveelheid kleurstof waarmee het gedistilleerd wordt vermengd.
Grondslag Gedistilleerd wet 1898 (*Stbl.* 286), art. 5.
Periode: 1945-1963
Waardering: B, 4
(85)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. voor de inslag en het gebruik van ongedroogd mout in plaats van meel in branderijen van de tweede soort;
2. om meel bestemd voor veevoeder in stallen die met een branderij gemeenschap hebben;
3. van een hogere korting op de inhoudsruimte van de beslagbakken voorzover dit bij een proefstoking nodig blijkt.
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 17, lid 2.
2. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 19, lid 3.
3. Besluit melasse brand 1866, art. 3.
Periode: 1945-1963
Waardering: V 10 jaar na vervallen van de toestemming
(87)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van een algemene maatregel van bestuur inzake het verlenen van krediet voor de accijns aan fabrikanten van suikerhoudende goederen voor de suiker welke zij nodig hebben voor hun bedrijf en het voor iedere groep van bedrijven vaststellen gedurende welke periode krediet kan worden genoten.

Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 84*bis*.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4
(88)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. van de uitslag van voor uitvoer bestemde melasse of stroop;
2. aan raffinadeurs van de inslag van minder dan 500 kg suiker of 25000 kg melado, melasse of stroop;
3. dat ruwe suiker of suikerhoudende vloeistof, volgens art. 48 in de raffinaderij ingeslagen, onverwerkt weer wordt ingeslagen;
4. om de rekening van krediet te laten aanzuiveren door invoer van geraffineerde suiker of basterd;
5. van de inslag van uit het buitenland ingevoerde melado, melasse of stroop met behoud van vermindering van accijns.
Grondslag:
1. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 2.
2. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 48.
3. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 63, lid 2.
4. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 64.
5. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 77*bis*.
Periode: 1945-1964
Waardering-. V 10 jaar na vervallen van de toestemming
(89)
Handeling: Het bepalen van het tijdstip waarvan wordt uitgegaan, indien in een raffinaderij gedurende twaalf achtereenvolgende maanden minder dan 250000 kg ruwe suiker is geraffineerd, voor het invorderen van de accijns van de met krediet ingeslagen suiker, melado, melasse en stroop.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 48.
Periode: 1945-1964
Waardering: V 10 jaar na vaststelling tijdstip
(90)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften / voorwaarden voor raffinadeurs die voor het krediet en de verdere bepalingen van de Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425) voortaan als handelaar willen worden aangemerkt.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 64.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4
(91)
Handeling: Het aanwijzen van plaatsen waar suikerhoudende goederen ter verificatie kunnen worden aangeboden.
Grondslag: Besluit van 5 augustus 1897 (*Stbl.* 186), art. 6.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4

3.3. Accijns op tabak

(92)
Handeling: Het verlenen van krediet voor de accijns.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 11.
Periode: 1945-1964
Waardering: V 10 jaar na verlening of wijziging van het krediet
(93)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van bepalingen betreffende de heffing van de accijns op sigarettenpapier. art. 60 Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712).
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 60.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4
(94)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften betreffende de wijze van heffing van de accijns van artikelen die zijn bestemd voor eigen gebruik of die

kosteloos worden afgestaan.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 13.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4

3.4. Accijns op wijn

(96)
Handeling: Het innen en controleren van de inning van de belasting op mousserende druivenwijn en vruchtenwijn.
Grondslag: Besluit van het Departement van Financiën van 4 december 1941, art. 4, art. 5, lid 2, art. 6, lid 1 en 3, art. 8, lid 1-5, art. 9, lid 1-2, art. 10 lid 2, art. 11.
Periode: 1945-1948
Waardering: V, 6 jaar na inning en 10 jaar na controle inslag.
(98)
Handeling: Het nader regelen van een stelsel van heffing van de accijnzen van dranken welke hier te lande worden verkregen door gisting van sap of most van vruchten en het toezicht daarop.
Grondslag: Besluit van 2 oktober 1948 (*Stbl.* I 436), art. 2, lid 2.
Besluit van 10 november 1951 (*Stbl.* 479), art. 2, lid 2.
Periode: 1948 - 1952
Waardering: B, 4
(99)
Handeling: Het verlenen van krediet c.q. korting op de accijns.
Grondslag: Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 13 en 27.
Gedistilleerd wet van 1862, art. 104, lid 1-2.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: V 10 jaar na verlening of wijziging van het krediet of de korting
(100)
Handeling: Het ontzeggen van het recht om wijn onder verlengbaar krediet op te slaan.
Grondslag: Wet van 22 juli 1899, art. 2.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: V 10 jaar na ontzegging
(101)
Handeling: Het bepalen van de ingeslagen hoeveelheden zout, het nemen van monsters daarvan, het verlenen van krediet en het opleggen van een aanslag.
Grondslag: Besluit van 28 november 1912, art. 3, art. 6-7, art. 9.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: V 10 jaar na inslag, kredietverlening en aanslag / 2 jaar na monstering
(104)
Handeling: Het openen, wijzigen en sluiten van rekeningen inzake de hoeveelheden en de soorten van de op de flessen afgetapte mousserende gegiste dranken.
Grondslag: Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 8, art. 10, art. 22-23, en art. 25.
Besluit van 10 november 1951 (*Stbl.* 479), art. 10.
Periode: 1945 - 1948, 1951 - 1963
Waardering: V 10 jaar na wijziging of sluiting van de rekening
(105)
Handeling: Het bepalen van de verschuldigde accijns indien blijkt dat de ondermaat geheel of gedeeltelijk is ontstaan op lager belaste wijn.
Grondslag: Wet van 13 juli 1914 (*Stbl.* 317), art. 1*e*.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: V 6 jaar na aangifte
(106)
Handeling: Het afgeven van overschrijvingsbiljetten, volgbrieven en vervoerbiljetten en het tekenen van aangiften en andere formulieren.
Grondslag: Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 7, art. 15 en art. 20.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: V, 6 jaar na afgifte en aangifte
(107)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:

1. om ook andere wijn op de rekening in krediet te brengen en het machtigen om fouten in de rekening te verbeteren;
2. om de rekening te laten aanzuiveren door export van wijn.
Grondslag:
1. Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 22 en 25.
2. Wet van 7 mei 1878 (*Stbl.* 34), art. 11.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V 10 jaar na vervallen van de toestemming

3.5. Accijns op zout

(109)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van (voorlopige) bepalingen:
1. omtrent de heffing en de verzekering van de accijns indien steenzoutlagen op andere wijze worden ontgonnen dan door uitloging;
2. waarbij afwijkingen van de Wet van 17 juni 1918 (*Stbl.* 383) worden toegestaan,
Grondslag:
1. Wet van 17 juni 1918 (*Stbl.* 383), art. 3.
2. Wet van 17 juni 1918 (*Stbl.* 383), art. 22.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4
(110)
Handeling: Het openen, wijzigen en sluiten van een rekening met iedere zoutziederij en handelaar.
Grondslag: Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 55, art. 59, art. 64 en art. 66.
Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 7, art. 9-10.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: V 10 jaar na wijziging of sluiting van de rekening
(111)
Handeling: Het ontnemen van het recht tot verdere inslag van Landbouwzout.
Grondslag: Besluit van 10 februari 1937 (*Stbl.* 441), art. 17.
Periode: 1945-1951
Waardering: V 10 jaar na ontzegging
(112)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen om de rekening ook te debiteren voor het in het Chilisalpeter aanwezige chloornatrium.
Grondslag: Besluit van 28 november 1912, art. 3.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: V 10 jaar na vervallen toestemming

4. Vrijstelling en teruggaaf van invoerrechten en accijnzen

4.1. Accijns op benzine

(113)
Handeling: Het verlenen van vrijstelling, teruggaaf of ontheffing:
1. van het bijzonder invoerrecht voor benzine
2. van de in art. 2 *bis* Benzinewet 1933 omschreven verbodsbepalingen.
Grondslag:
1. Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 1, lid 3, zoals gewijzigd bij art. 1B van de Wet van 21 december 1961.
2. Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 2*bis*.
Periode: 1945-1965
Waardering: B, 4
(114)
Handeling: Het voorbereiden van de totstandkoming, wijziging en intrekking van algemene maatregelen van bestuur waarbij stoffen worden vrijgesteld van het bijzonder invoerrecht.
Grondslag: Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 2.
Periode: 1945 - 1965

Waardering: B, 4
(115)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorwaarden waaronder teruggaaf of vrijstelling van het bijzonder invoerrecht op minerale oliën voor petroleum, gasolie en andere minerale oliën kan worden verkregen.
Grondslag: Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 6*f*, lid 1-2
Periode: 1945 - 1965
Waardering: B, 4

4.2. Accijns op bier

(116)
Handeling: Het beperken van de vrijdom van de accijns voor een bierbrouwerij.
Grondslag: Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 10
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 10 jaar na beperking vrijdom
(117)
Handeling: Het in beroep verlenen van toestemming voor een hogere afschrijving van de accijns.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 47, lid 3.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 10 jaar na behandeling van het beroep

4.3. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(118)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorwaarden en voorschriften:
1. voor het verhogen van het denaturerend vermogen van houtgeest door toevoeging van andere zelfstandigheden waardoor vrijdom van accijns kan worden genoten;
2. waaronder vrijdom van de accijns wordt gegeven voor ander gedistilleerd dan brandspiritus, niet bestemd tot inwendig gebruik.
Grondslag:
1. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 1.
2. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 13.
Periode: 1945-1963
Waardering: B, 4
(119)
Handeling: Het in beroep behandelen en beslissen inzake:
1. de verlening van vrijdom van accijns voor gedistilleerd niet bestemd voor inwendig gebruik.
2. beslissingen van de inspecteur betreffende de ontzegging van vrijdom van accijns voor gedistilleerd,
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 52, lid 4.
2. Besluit van 22 oktober 1921 (*Stbl.* 1144), art. 5.
Periode: 1945-1963
Waardering: V, 10 jaar na afhandeling
(120)
Handeling: Het verlenen van een vergunning voor het overhalen van gedistilleerd met vreemde zelfstandigheden teneinde geheel of gedeeltelijk te worden vrijgesteld van de accijns.
Grondslag: Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329), art. 16.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na afloop vergunning.
(121)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van regelingen waarbij vrijdom of teruggaaf van accijns wordt verleend.
Grondslag: Wet van 18 juli 1904 (*Stbl.* 190), art. 1*a-b*.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4

(122)
Handeling: Het vaststellen van:
1. nadere bepalingen voor de handel in en het gebruik van brandspiritus of ander gedistilleerd waarvoor vrijdom van de accijns is verleend, of voor de handel in of het gebruik van producten, welke uit of met gedistilleerd, waarvoor vrijdom van accijns is verleend, zijn bereid;
2. bepalingen ingevolge welke aan belanghebbenden kan worden vergund zelf geleibiljetten af te geven voor ander gedistilleerd dan brandspiritus waarvoor vrijdom van accijns is verleend en voor producten welke uit of met gedistilleerd, waarvoor vrijdom van accijns is verleend, zijn bereid;
3. voorzieningen nodig tot wering van misbruik van de regeling waarbij vrijdom van accijns wordt verleend voor houtgeest, voor alle daaruit bereide of daarmede vermengde vloeistoffen en voor alle vaste stoffen die houtgeest bevatten, bestemd om te dienen als mengmiddel voor andere goederen waarvoor vrijdom van accijns of invoerrecht wordt genoten;
4. bijzondere bepalingen betreffende de vrijdom van accijns voor houtgeest.
Grondslag:
1. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 34*bis*.
2. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 36*bis*.
3. Besluit van 8 april 1925 (*Stbl.* 137), art. 1.
4. Besluit van 8 april 1925 (*Stbl.* 137), art. 1.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(123)
Handeling: Het aanwijzen van deskundigen voor de controle van inrichtingen waarvoor vrijdom van accijns is toegestaan.
Grondslag: Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 26.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na vervallen aanwijzing.
(124)
Handeling: Het wijzigen of intrekken van de vrijdom van accijns.
Grondslag: Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 19.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende vrijdom voor groepen van gevallen
V 10 jaar na wijziging of intrekking vrijdom verleend aan individuele gevallen
(125)
Handeling: Het verlenen van vrijdom van de accijns voor vernissen en dergelijke niet tot inwendig gebruik bestemde vloeistoffen, alsmede voor producten en zelfstandigheden in geleivorm of in andere niet vloeibare staat, die buitenlands met gedistilleerd zijn bereid.
Grondslag: Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 39.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende vrijdom voor groepen van gevallen
V 10 jaar na wijziging of intrekking vrijdom verleend aan individuele gevallen
(126)
Handeling: Het voorbereiden van de totstandkoming van algemene maatregelen van bestuur waarbij bepalingen worden vastgesteld krachtens welke vrijdom van accijns wordt verleend.
Grondslag: Wet van 30 december 1910, art. 4.
Periode: 1945-1963
Waardering: B, 4

4.4. Accijns op suiker

(127)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van een algemene maatregel van bestuur:
1. houdende eisen aan de melasse of stroop zodat uitslag zonder betaling van accijns kan plaats hebben;
2. inzake de vrijstelling van accijns van bepaalde suikerhoudende vloeistoffen;
3. inzake de teruggaaf van accijns voor suiker die naar het buitenland wordt uitgevoerd;
4. inzake het verlenen van vrijstelling van de accijns bij de uitvoer of doorvoer van suiker en suikerhoudende stoffen indien kan worden bewezen dat de goederen in het land van bestemming zijn aangekomen.

5. inzake de verlening van vrijdom van accijns.
Grondslag:
1. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 2.
2. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 77.
3. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 83.
4. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 84.
5. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 88, lid 1-2.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4
(128)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. van teruggaaf van accijns voor goederen welke met honing bereid zijn;
2. dat de suikeraccijns reeds wordt teruggegeven wanneer de voor de uitvoer bestemde goederen zijn opgeslagen in algemeen of publiek entrepot;
3. voor het gebruik van andere soorten suiker waarvoor vrijdom van accijns kan worden verkregen.
Grondslag:
1. Besluit van 5 augustus 1897 (*Stbl.* 186), art. 5.
2. Besluit van 5 augustus 1897 (*Stbl.* 186), art. 11.
3. Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 9.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V 10 jaar na verleende toestemming
(129)
Handeling: Het aanwijzen van:
1. eetwaren of dranken waarvoor teruggaaf van accijns wordt verleend voor de daarin vervatte sacharose en invertsuiker;
2. goederen die worden uitgevoerd en waarbij teruggaaf van accijns wordt gegeven, voorzover blijkt dat de goederen niet uit het buitenland waren ingevoerd nog uit een entrepot hier te lande waren uitgeslagen, alvorens te worden uitgevoerd;
Grondslag:
1. Besluit van 5 augustus 1897 (*Stbl.* 186), art. 1.
2. Besluit van 5 augustus 1897 (*Stbl.* 186), art. 1.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4

4.5. Accijns op tabak

(130)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. om uit het buitenland ingevoerde tabak zonder betaling van accijns te mogen inslaan;
2. voor de verkoop van accijnsgoederen beneden de op de accijnszegels vermelde prijs.
Grondslag:
1. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 38.
2. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 45.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V 10 jaar na vervallen toestemming
(131)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van bijzondere, nadere, vereenvoudigde of afwijkende voorwaarden en voorschriften:
1. waaronder teruggaat van accijns kan worden verleend.
2. betreffende de teruggaat van de tabaksaccijns,
Grondslag:
1. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 12.
2. Besluit van 16 maart 1922 (*Stbl.* 126), (*Stbl.* 126), art. 15.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4
(132)
Handeling: Het voorbereiden van regelingen waarbij vrijdom van accijns wordt verleend voor sigarettenpapier dat binnen Nederland wordt gebruikt voor de vervaardiging van sigaretten.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 60.

Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4
(133)
Handeling: Het vaststellen tot welk tijdstip de in verband met de watersnoodramp 1953 verleende vrijstellingen van de tabaksaccijns gelden.
Grondslag: Wet van 7 augustus 1953, (*Stbl.* 400), art. 9, lid 3.
Periode: 1953 - 1964
Waardering: B, 9
(134)
Handeling: Het verlenen van vrijstelling van de voorschriften betreffende het vermelden van de naam en woonplaats van een fabrikant op rollen of stangen pruimtabak.
Grondslag: Besluit van 16 maart 1922 (*Stbl.* 126), art. 21.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende vrijstelling voor groepen van gevallen
V 10 jaar na wijziging of intrekking vrijstelling verleend aan individuele gevallen

4.6. Accijns op wijn

(137)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen voor inslag met vrijdom van accijns.
Grondslag: Besluit van 19 augustus 1916 (*Stbl.* 417), art. 3.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V 10 jaar na vervallen toestemming
(138)
Handeling: Het voorbereiden, vaststellen, wijzigen en intrekken van voorschriften / voorwaarden:
1. voor bepaalde mousserende dranken waarvoor een lagere bijzondere wijnbelasting wordt geheven;

2. waaronder vrijstelling kan worden verleend van de accijns voor dranken vervaardigd uit sap of most van verse vruchten;
Grondslag:
1. Besluit van 2 oktober 1948 (*Stbl.* I 436), art. 4.
2. Verdrag unificering accijnzen 1950, art. 9.
Periode: 1948 - 1963
Waardering: B, 4
(139)
Handeling: Het ontzeggen van de bevoegdheid om wijn met vrijdom van accijns in te slaan.
Grondslag: Wet van 22 juli 1899, art. 7*bis*.
Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 8.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: V 10 jaar na ontzegging
(140)
Handeling: Het voorbereiden, vaststellen, wijzigen en intrekken van besluiten betreffende het verlenen van vrijdom van accijns voor wijn die gebruikt wordt om daaruit cognac te stoken of die wordt gebruikt om gedistilleerde dranken te vervaardigen welke worden uitgevoerd.
Grondslag: Wet van 22 juli 1899, art. 7 en 7*bis*.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: B, 4
(141)
Handeling: Het beperken van de inslag van wijn met vrijdom van accijns tot een bepaalde hoeveelheid per jaar.
Grondslag: Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 10.
Besluit van 26 november 1909 (*Stbl.* 374), art. 7.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: V 10 jaar na beperking
(142)
Handeling: Het voorbereiden, vaststellen, wijzigen en intrekken van een algemene maatregel van bestuur waarbij:

1. aangewezen worden wijnsoorten die tegen een lagere accijns mogen worden ingevoerd;
2. de eisen waaraan ongegiste uit druiven vervaardigde dranken moeten voldoen om te worden vrijgesteld van accijns worden vastgesteld;
Grondslag:
1. Wet van 13 juli 1914 (*Stbl.* 317), art. 1.
2. Wet van 22 juli 1935, art. 1.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: B, 4
(143)
Handeling: Het verlenen van vrijstelling van accijns voor dranken, vervaardigd uit sap of most van verse vruchten (welke in de fabriek zelf worden verwerkt).
Grondslag: Besluit van 2 oktober 1948 (*Stbl.* I 436), art. 3.
Verdrag unificering accijnzen 1950, art. 9.
Besluit van 10 november 1951 (*Stbl.* 479), art. 1, lid 3.
Periode: 1948 - 1963
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende vrijdom voor groepen van gevallen
V 10 jaar na wijziging of intrekking vrijdom verleend aan individuele gevallen

4.7. Accijns op zout

(144)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van Koninklijke Besluiten waarbij vrijstelling wordt verleend van de accijns op zout voor zoutziederijen die werken met een methode welke het gebruik van zouthoudend water voor de oplossing van het ruwe zout uitsluit.
Grondslag: Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 53.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4
(145)
Handeling: Het adviseren met betrekking tot de totstandkoming, wijziging en intrekking van algemene maatregelen van bestuur houdende bepalingen omtrent het verlenen van vrijdom en afschrijving van de accijns op zout of langer krediet voor deze accijns.
Grondslag: Wet van 11 december 1857 (*Stbl.* 123), art. 4.
Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 74 en 74*bis*.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 3
(146)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. dat kleinere hoeveelheden zout onder vrijdom van accijns worden ingeslagen;
2. om twee of meer bergplaatsen, gelegen in dezelfde gemeente, als één vrijdombergplaats te beschouwen.
Grondslag:
1. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 13.
2. Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 1.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: V 10 jaar na vervallen toestemming
(147)
Handeling: Het beperken of (tijdelijk) ontzeggen:
1. van de inslag van zout met vrijdom van accijns;
2. van de hoeveelheid zout die met vrijdom van accijns in een vaartuig mag worden meegenomen of mag worden ingeslagen in een zouterij;
3. van de hoeveelheid zout die met vrijdom van accijns mag worden ingeslagen;
4. van de bevoegdheid om zout in te slaan met genot van doorlopend krediet of met vrijdom van accijns;
Grondslag:
1. Besluit van 19 augustus 1898 (*Stbl.* 202), art. 11*b* en art. 13.
2. Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 21 en art. 33.
3. Besluit van 6 april 1912 (*Stbl.* 139), art. 11.
4. Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 24.
Periode: 1945-1951

Waardering: V 10 jaar na beperking of ontzegging
(148)
Handeling: Het verlenen van vergunningen aan ansjoviszouters en garnalenzouters voor het aan boord van schepen meenemen van zout dat is ingeslagen met vrijdom van accijns.
Grondslag: Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 20.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: V, 10 jaar na vervallen vergunning.
(149)
Handeling: Het verlenen van vrijdom van accijns:
1. voor ander zout dan ruw zout bestemd voor het ontdooid houden van spoorwegrails en het reinigen van wegen;
2. op zout nodig voor de vervaardiging van likstenen en vrijdom bij de invoer van buitenlandse likstenen;
Grondslag:
1. Besluit van 6 april 1912 (*Stbl.* 139), art. 1.
2. Besluit van het departement van Financiën van 24 december 1941, art. 1, lid 1.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4
(150)
Handeling: Het beperken van de hoeveelheid zout die met vrijdom van accijns mag worden ingeslagen.
Grondslag: Besluit van 6 april 1912 (*Stbl.* 139), art. 11.
Periode: 1945-1951
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende vrijdom voor groepen van gevallen
V 10 jaar na wijziging of intrekking vrijdom verleend aan individuele gevallen
(151)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van (voorlopige) bepalingen ter regeling van de overgang van de oude naar de nieuwe wetgeving i.v.m. de toekenning van vrijdommen.
Grondslag: Besluit van het departement van Financiën van 24 december 1941, art. 17.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4
(152)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van algemene maatregelen van bestuur:
1. betreffende de aanwijzing van accijnsvrije goederen, die ter bewerking naar het buitenland zijn gezonden welke opnieuw ingevoerd worden;
2. houdende regels tot het verlenen van vrijdom van invoerrecht voor bepaalde voorwerpen, chemicaliën, verfstoffen en andere zelfstandigheden als genoemd in de Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381);
3. houdende regels tot het verlenen van vrijdom van belasting voor goederen als genoemd in de Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381).
Grondslag:
1. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 18.
2. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 21-22.
3. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 23-25.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(153)
Handeling: Het (onder te stellen voorwaarden en bepalingen) verlenen van (voorwaardelijke) vrijstelling van invoerrecht, accijns, belasting en statistiekrecht:
1. voor goederen welke in onbewerkte en onverwerkte staat opnieuw worden ingevoerd;
2. voor de in art. 16 van de Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381) genoemde goederen en tekeningen;
3. voor materialen, voorwerpen en stoffen te gebruiken of gebruikt voor het daaruit samenstellen van goederen;
4. voor de in art. 19 lid 1 Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282) genoemde goederen;
5. voor scheepsprovisie en scheepsbehoeften aan boord van binnenkomende vaartuigen en

vlotten tot verbruik aan boord aanwezig;
6. voor goederen, chemicaliën en andere zelfstandigheden als bedoeld in art. 21 lid 1 Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282);
7. anders dan voorzien in de art. 19, 20 en 21 van het Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282);
8.
a) welke bij invoer door dwaling of onwillekeurig verzuim te veel of ten onrechte betaald is,
b) betaald voor ingevoerde goederen, welke niet aan de geadresseerde konden worden afgeleverd en opnieuw zijn uitgevoerd,
c) voor ingevoerde goederen, welke zonder hier te lande gebruikt te zijn, naar de in het buitenland gevestigde afzender worden teruggezonden, binnen een termijn van zes maanden na de aangifte ten invoer en in hun oorspronkelijke verpakking;
9. als bedoeld in art. 31 lid 1 letters *a* en *b* Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30);
10. in gevallen waarin op grond van de art. 23 - 35, 37 Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30) vrijstelling c.q. teruggaaf van invoerrecht wordt verleend.
Grondslag:
1. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 15.
2. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 16.
3. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 17, lid 1.
4. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 19, lid 1.
5. Vrijdommenbesluit 1935 van 29 november 1935 (*Stbl.* 686), art. 37, lid 1.
6. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 21, lid 1.
7. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 22.
8. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 24.
9. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 31, lid 1.
10. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 38-39.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(154)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorwaarden, bepalingen en regels betreffende:
1. uitzonderingen inzake de voorgeschreven vrijdom;
2. het opslaan van buitenlandse goederen, die niet aan accijns of invoerrecht zijn onderworpen, en reeds ten invoer zijn aangegeven in algemene entrepots.
Grondslag:
1. Wet 1828, art. 2.
2. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 5.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(155)
Handeling: Het verlenen van:
1. een machtiging voor de vrijdom voor verhuisgoed, erfgoed, huwelijksgoed en statistiekrecht ingevolge art. 3 letter *a* van de Wet op het Statistiekrecht;
2. vrijdom door middel van teruggaaf van het bij invoer voor de wederuitgevoerde goederen betaalde statistiekrecht;
3. teruggave van statistiekrecht;
4. van teruggave en het geheel of gedeeltelijk kwijtschelden van statistiekrecht;
5. teruggaaf van het bedrag dat is bepaald bij de aankoop van zegels als bedoeld in art. 7 lid 1 van de Statistiekwet 1950 (*Stbl.* K 302);
Grondslag:
1. Besluit van 21 april 1921 (*Stbl.* 686), art. 2 en 2*a-c*.
2. Besluit van 21 april 1921 (*Stbl.* 686), art. 6, lid 2.
3. Statistiekrecht, art. 20.
4. Statistiekrechtwet 1932, art. 20.
5. Statistiekwet 1950 (*Stbl.* K 302), art. 21, lid 3.
Periode: 1945 - 1950
Waardering: V 10 jaar na verlening vrijdom of teruggave
(156)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften /regels/bepalingen:
1. ter voorkoming van misbruik van de vrijstellingen inzake het heffen van statistiekrecht;

2. betreffende het kwijtschelden van verhogingen van het statistiekrecht en de vergoeding van kosten volgens de statistiekrechtwet verschuldigd;
3. betreffende het verlenen van teruggaaf van het bedrag dat is bepaald bij de aankoop van zegels als bedoeld in art. 7 lid 1 van de Statistiekwet 1950 (*Stbl.* K 302).
Grondslag:
1. Statistiekrecht, art. 31.
2. Statistiekrecht, art. 20, lid 2.
3. Statistiekwet 1950 (*Stbl.* K 302), art. 21, lid 3.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(157)
Handeling: Het bij invoer en uitvoer aanwijzen van goederen waarover geen statistiekrecht wordt geheven.
Grondslag: Statistiekrecht, art. 3*k*.
Periode: 1945-1950
Waardering: B, 4
(158)
Handeling: Het kwijtschelding verlenen van het ingevolge art. 11 te betalen bedrag en van de ingevolge deze wet verschuldigde kosten.
Grondslag: Statistiekwet 1950 (*Stbl.* K 302), art. 15.
Periode: 1950 - 1962
Waardering: V, 10 jaar na kwijtschelding.

5. Oprichting en inrichting van accijnspanden en entrepots

5.1. Accijnspanden

5.1.1. Accijns op benzine

(159)
Handeling: Het controleren van panden, het visiteren van goederen, het verzegelen van panden en goederen.
Grondslag: Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 8 en 11*bis*.
Periode: 1945 - 1965
Waardering: V 5 jaar na controle, visitatie, verzegeling
(160)
Handeling: Het verlenen van een vergunning voor het in bedrijf hebben van een inrichting waarin benzine wordt gewonnen uit ruwe aardolie of andere grondstoffen.
Grondslag: Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 4.
Periode: 1945 - 1965
Waardering: V, 5 jaar na vervallen vergunning.

5.1.2. Accijns op bier

(161)
Handeling: Het controleren van gebouwen en de hoeveelheid en het gehalte van grondstoffen, beslagen en aftreksels.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 5, lid 3, art. 21, lid 1 en art. 30, lid 1.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 5 jaar na controle gebouwen of 2 jaar na peiling hoeveelheid of gehalte
(162)
Handeling: Het vooraf goedkeuren van:
1. plannen voor de inrichting van de bierketel en van het lokaal waarin deze wordt geplaatst en de veranderingen daarin,
2. bergplaatsen.
Grondslag:
1. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 9, lid 1, en art. 11, lid 2.
2. Besluit 17 juni 1913, art. 7.
Periode: 1945-1963

Waardering: V 10 jaar na wijziging of intrekking goedkeuring
(163)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van ontheffing van de bepalingen betreffende de plaats van de hoofdingang van een bierbrouwerij, de gemeenschap van gebouwen en erven welke niet bij de bierbrouwer c.s. in gebruik zijn en de gemeenschap met gebouwen waar suikerhoudende stoffen, anders dan voor huiselijk gebruik, worden bewaard.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 4, lid 3.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 10 jaar na wijziging of intrekking goedkeuring
(164)
Handeling: Het meten van, ijken, verzegelen, afbreken of uitbreken van werktuigen.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 8, art. 12, art. 13, lid 1 en art. 46.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 5 jaar na vervallen van meting, ijking, verzegeling, afbreking.
(165)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. van afwijkingen op de bepalingen betreffende de inhoudsruimte en plaatsing van de bierketel en de plaatsing van de pijpen, buizen en leidingen;
2. tot het voorhanden hebben van glucose, melasse, veraccijnsde suiker of andere suikerhoudende stoffen in een bierbrouwerij of de daarmee gemeenschap hebbende panden;
3. tot het toevoegen van zelfstandigheden aan het wort na afloop van de koking;
4. tot het oprichten van een fabriek voor de vervaardiging van moutextract of andere moutpreparaten.
Grondslag:
1. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 7, lid 3.
2. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 19.
3. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 20, lid 2.
4. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 33.
Periode: 1945 - 1963
Waardering:
1. V 10 jaar na vervallen toestemming
2. V 5 jaar na vervallen toestemming
3. V 5 jaar na vervallen toestemming
4. V 10 jaar na vervallen toestemming
(166)
Handeling: Het aanwijzen van deskundigen welke bevoegd zijn om bierbrouwerijen en de daarin aanwezige stoffen te controleren.
Grondslag: Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 19.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na vervallen aanwijzing.

5.1.3. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(167)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften:
1. van de voet waarop, door middel van meting of waterijking, de inhoudsruimte der werktuigen door de ambtenaren wordt opgenomen;
2. ten aanzien van de werktuigen en de werkzaamheden in de branderijen der derde soort, de deswege in te leveren aangiften, de te leveren trek, en het daarop uit te oefenen toezicht;
3. betreffende het aantal en de inrichting van filters in iedere fabriek, de tijd gedurende welke het gedistilleerd op de filters moet blijven staan, en het goedkeuren van dergelijke filters;
4. voor het versneden van gedistilleerd;
5. om de korting op de accijns op het gedistilleerd, conform art. 104, lid 1*b*, te verhogen voor bepaalde categorieën;
6. voor de verlening van ontheffingen, ten aanzien van branderijen waarin afsluitbare verzamelbakken voor het voortbrengsel der ruwstokingen zijn geplaatst, van de bepalingen in de Wet van 20 juni 1862 omtrent de inslag, de bewaring, vervaardiging, bereiding en verantwoording van meel of andere grondstof of het ambtelijk afstoken van beslag;
7. voor het sluiten en ontsluiten van de vergaderbakken, het bepalen van het daarin

aanwezige gedistilleerd en het verlenen van korting daarop voor het verlies bij de verdere bewerking;
8. voor het verbinden en voor afsluiting of verzegeling vatbaar zijn van bakken, waarin gedistilleerd en andere alcoholhoudende vloeistoffen bewaard worden, en de distilleertoestellen en andere werktuigen;
9. voor het afscheiden van een distilleerderij of branderij van andere panden en erven en het afsluiten van de daarin aanwezige deuren, vensters of andere openingen;
10. betreffende de werkzaamheden in een fabriek of andere inrichting geheel of deels onder toezicht van ambtenaren moet plaatsvinden;
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 49, lid 1.
2. Gedistilleeerd Wet van 1862, art. 81, lid 1.
3. Gedistilleerd wet 1898 (*Stbl.* 286), art. 2-3.
4. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 104, lid 1.
5. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 104, lid 3.
6. Gedistilleerd wet 1886 (*Stbl.* 223), art. 7.
7. Gedistilleerd wet 1886 (*Stbl.* 223), art. 8.
8. Ged. Besluit Hulpmiddel in Fabr. 1899, art. 3*c*.
9. Wet van 30 december 1901 (*Stbl.* 319), art. 2.
10. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 25.
Periode: 1945-1963
Waardering: B, 4
(168)
Handeling: Het vooraf goedkeuren van de ligging en de inrichting:
1. van een nieuwe branderij of distilleerderij;
2. van branderijen, opgericht na 1 maart 1886, i.v.m. de toegestane daling van de trek tot de in art. 2 vastgestelde verhoudingen;
3. van fabrieken waarin tot vervaardiging van extracten, gedistilleerd wordt overgehaald op planten of delen van planten.
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 14, lid 1.
2. Gedistilleerd wet 1886 (*Stbl.* 223), art. 3*a*.
3. Besluit van 19 november 1907 (*Stbl.* 300), art. 1.
Periode: 1945-1963
Waardering: V 10 jaar na wijziging of vervallen van de goedkeuring
(169)
Handeling: Het in beroep behandelen en beslissen inzake klachten over het niet goedkeuren van een bergplaats.
Grondslag: Gedistilleerd Wet van 1862, art. 15, lid 4.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na beslissing
(170)
Handeling: Het voorbereiden van een wijziging in het bepaalde minimum van de trek bij het gebruik van gebuild meel of van andere soorten van meel dan tarwe, spelt, rogge, gerst, haver of maïs in branderijen van de eerste soort.
Grondslag: Gedistilleerd Wet van 1862, art. 58, lid 4.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(171)
Handeling: Het laten visiteren of bewaken van distilleerderijen van de eerste klasse ter wering van heimelijke uitslag.
Grondslag: Wet van 30 december 1901 (*Stbl.* 319), art. 4.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 5 jaar na visitatie
(172)
Handeling: Het houden van toezicht op de aanwezigheid en het gebruik van distilleertoestellen. Grondslag: Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329), art. 2-6, art. 8, art. 11-13 en art. 23-24.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 5 jaar na controle

(173)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorwaarden om daar, waar één of meerdere branderijen zich bevinden, een zekere omtrek aan te wijzen, binnen welke de distilleerderijen der tweede klasse etc., waarin een nering in veraccijnsd gedistilleerd wordt uitgeoefend, met de daartoe behorende panden, onderhevig zijn aan de peiling en de controle van ambtenaren.
Grondslag: Gedistilleerd Wet van 1862, art. 123, lid 1.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(174)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. voor het vervaardigen van kunstgist in een branderij van de eerste of tweede soort;
2. van proefstokingen in branderijen van de derde soort waarvoor niet reeds door de Kroon algemene bepalingen zijn vastgesteld;
3. van proefstokingen in alle branderijen waarin andere werktuigen worden gebruikt of waarin een andere werkwijze wordt gevolgd dan die, waarvoor reeds algemene bepalingen bestaan;
4. van vermenging van gedistilleerd met brandspiritus in lokalen buiten Amsterdam;
5. voor de inslag van propylalcohol of iso-propylalcohol in een branderij, een distilleerderij der eerste klasse, een bergplaats van doorlopend krediet of een particulier entrepot en het aldaar voorhanden hebben van die alcoholen.
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 69, lid 3 en art. 79.
2. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 81, lid 2.
3. Gedistilleerd Wet 1877, art. 2.
4. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 5.
5. Wet van 10 juni 1926 (*Stbl.* 179), art. 5.
Periode: 1945-1963
Waardering: V 5 jaar na vervallen van de toestemming

5.1.4. Accijns op suiker

(175)
Handeling: Het voorbereiden van een Besluit waarbij wordt toegestaan dat verschillende panden door buizen of op andere wijze met elkaar worden verbonden zodat zij samen één beetwortelsuikerfabriek vormen.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 26.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4
(176)
Handeling: Het treffen van maatregelen voor het afsluiten en bewaken van een fabriek.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 24.
Periode: 1945-1964
Waardering: V 5 jaar na vervallen of vervangen maatregel
(177)
Handeling: Het bepalen van het tijdstip en de plaats waarop de weging en inschrijving zal plaatsvinden van melis en lompen, die niet in stoven worden gebracht, en andere soorten van suiker behalve melis en lompen, kandij, basterd en geturbineerde suiker.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 52.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende vaststelling
V 5 jaar na vervanging of intrekking voor vaststellingen in individuele vaststellingen
Opmerking: Lompen zijn suikerbroden van een mindere kwaliteit.
(178)
Handeling: Het vaststellen van de wijze waarop in kandijfabrieken van de ingeschreven suiker kan worden genomen welke gebruikt wordt om te hechten aan de draden die in de te vullen vormen worden gespannen.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 57.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4
(179)

Handeling: Het goedkeuren van fabrieken, opslagplaatsen, en entrepots, het controleren van fabrieken, opslagruimten en administraties en het verzegelen of afsluiten van werktuigen.

Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 3, art. 9, art. 12, art. 14-16, art. 18, art. 22-23, art. 28-29, art. 32, art. 35, art. 36, art. 38, art. 41, art. 45, art. 49, art. 52-53, art. 56, art. 60, art. 62, art 68-70, art. 74, art. 81-82.
Periode: 1945-1964
Waardering: V, 5 jaar na (her)controle, verzegeling of afsluiting.
(180)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. om turbines in verschillende vertrekken te plaatsen;
2. voor het overbrengen van stroop of niet afgewerkte melasse naar een andere binnenlandse beetwortelsuikerfabriek;
3. uitzonderingen op de bepaling dat respectievelijk de pannen en ketels voor het smelten van ruwe suiker, de pannen en ketels voor het koken van stroop, en de turbines bij elkaar in hetzelfde vertrek moeten zijn geplaatst;
4. dat geturbineerde suiker wordt overgebracht naar voor afsluiting vatbare bakken en dat de weging en inschrijving eerst bij het ontsluiten van deze bakken zal geschieden.
Grondslag:
1. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 23.
2. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 44.
3. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 47.
4. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 52.
Periode: 1945 - 1964
Waardering:
1. V 10 jaar na wijziging of vervallen van de toestemming
2. V 5 jaar na wijziging of vervallen van de toestemming
3. V 10 jaar na wijziging of vervallen van de toestemming
4. V 5 jaar na wijziging of vervallen van de toestemming

5.1.5. Accijns op tabak

(181)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften voor het aanbrengen van opschriften op lokaliteiten waarvoor een bedrijfsvergunning is verleend.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 15.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4
(182)
Handeling: Het verlenen en wijzigen van bedrijfsvergunningen.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 15-17.
Periode: 1945 - 1960
Waardering: V, 10 jaar vervallen vergunning.
(183)
Handeling: Het geven van een vergunning voor het vervaardigen van sigaren in lokalen in gebruik voor de uitoefening van het bedrijf van makelaar in ruwe tabak te Amsterdam of Rotterdam.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 22.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V, 10 jaar na vervallen vergunning.
(184)
Handeling: Het verplichten van een fabrikant om zijn fabriek te laten afscheiden van andere panden en erven en de daarin aanwezige deuren, vensters of andere openingen af te sluiten binnen een door de minister te bepalen tijd.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 26.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V 10 jaar na wijziging of intrekking verplichting
(185)
Handeling: Het laten bewaken van een fabriek door ambtenaren en het vaststellen van de vergoeding hiervoor.

Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 27.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V, 5 jaar.
(186)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. aan houders van een bedrijfsvergunning voor de verkoop van tabak buiten de lokaliteiten;
2. op de bepaling dat voor een lokaal of voor lokalen, waarvoor aan een fabrikant een bedrijfsvergunning is verleend, geen zodanige bedrijfsvergunning aan een andere voor eigen rekening werkende fabrikant kan worden verstrekt;
3. om te mogen afwijken van de voorgeschreven tijden waarop bedrijfsarbeid mag worden verricht;
4. voor het vervangen van het register door een kaartsysteem;
5. tot inrichting van een lokaal, waarin accijnsartikelen in het klein worden verkocht, dat niet direct van de openbare weg als zodanig herkenbaar is;
6. voor het inrichten van lokalen voor de verkoop in het klein van tabak in afwijking van het bepaalde in art. 23 lid 2, en art. 40;
Grondslag:
1. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 16.
2. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 23.
3. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 24.
4. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 31.
5. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 40.
6. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 88*a*.
Periode: 1945 - 1964
Waardering:
1. V 10 jaar na wijziging of vervallen toestemming
2. V 10 jaar na wijziging of vervallen toestemming
3. V 5 jaar na wijziging of vervallen toestemming
4. V 10 jaar na wijziging of vervallen toestemming
5. V 5 jaar na wijziging of vervallen toestemming
6. V 5 jaar na wijziging of vervallen toestemming

5.1.6. Accijns op wijn

(187)
Handeling: Het controleren:
1. van de hoeveelheden wijn in bergplaatsen en transportmiddelen en het nemen van monsters daarvan;
2. van de aanwezige hoeveelheden sap en mousserende gegiste dranken in een fabriek;
3. van de fabrieksboekhouding, de aanwezige grondstoffen en de gereedgemaakte producten.
Grondslag:
1. Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 16, art. 19, art. 33 en art. 39.
2. Besluit van 10 november 1951 (*Stbl.* 479), art. 7, lid 2, art. 8, lid 1 en 5.
3. Vrijstellingsbeschikking wijn en andere gegiste vruchtendranken, art. 13, lid 1-3.
Periode: 1945 - 1948, 1952 - 1962
Waardering: V 2 jaar na peiling of controle
(188)
Handeling: Het afgeven van een ontvangbewijs waaruit blijkt dat een fabrikant heeft aangemeld dat hij d.m.v. gisting van sap of most van vruchten dranken wil gaan vervaardigen.
Grondslag: Besluit van 2 oktober 1948 (*Stbl.* I 436), art. 2, lid 1.
Periode: 1948 - 1952
Waardering: V, 10 jaar na afgifte
(190)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen voor de vervaardiging van uit druiven vervaardigde ongegiste dranken in fabrieken waar belastbare inlandse wijn wordt vervaardigd.
Grondslag: Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 3.
Besluit van 26 november 1909 (*Stbl.* 374), art. 3.

Periode: 1945 - 1962
Waardering: V 5 jaar na wijziging of vervallen van de toestemming
(191)
Handeling: Het vooraf goedkeuren van het register van uitslagen van de entrepositaris moet bijhouden.
Grondslag: Beschikking van het Departement van Financiën van 22 januari 1941 (*Stct.* 18), art. 5, lid 3*a*.
Periode: 1945-1948, 1952-1962
Waardering: V 5 jaar na vervallen van de goedkeuring

5.1.7. Accijns op zout

(192)
Handeling: Het vooraf goedkeuren van:
1. plannen voor inrichtingen voor het uitlogen van zout en de wijzigingen daarin,
2. peilinrichtingen voor het meten van de hoeveelheid zouthoudend water,
3. het bouwplan en de ligging van fabrieken waarin salpeter wordt vervaardigd uit Chilisalpeter en chloorkalium, waarbij zout als bijproduct wordt verkregen.
Grondslag:
1. Wet van 17 juni 1918 (*Stbl.* 383), art. 5.
2. Wet van 17 juni 1918 (*Stbl.* 383), art. 6.
3. Besluit van 28 november 1912, art. 2.
Periode: 1945-1948, 1952-1962
Waardering:
1. V 10 jaar na hernieuwing of vervallen goedkeuring
2. V 5 jaar na hernieuwing of vervallen goedkeuring
3. V 10 jaar na hernieuwing of vervallen goedkeuring
(193)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van Koninklijke besluiten waarbij bepalingen voor gradeerhuizen worden vastgesteld.
Grondslag: Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 77.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4
(194)
Handeling: Het adviseren met betrekking tot de totstandkoming, wijziging en intrekking van algemene maatregelen van bestuur houdende toestemming om elders dan in zoutziederijen zouthoudend water uit te dampen of uit andere grondstoffen chloornatrium te vervaardigen,
Grondslag: Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 78.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 3
(195)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. om een zouterij te vestigen binnen 200 meter van een zoutziederij of van een pand waarin de vrijdomgenietende een handel of nering in zout uitoefent;
2. om lokalen die behoren tot een zoutziederij als bergplaats toe te laten;
3. voor de vermenging van zout met andere stoffen bij de uitslag uit het entrepot, de zoutziederij, etc.;
4. voor het oprichten van een depot van vermengd zout.
Grondslag:
1. Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 31.
2. Besluit van 6 april 1912 (*Stbl.* 139), art. 2.
3. Besluit van 6 april 1912 (*Stbl.* 139), art. 7.
4. Besluit van 7 januari 1913 (*Stbl.* 8), art. 2.
Periode: 1945-1951
Waardering:
1. V 10 jaar na hernieuwing of vervallen toestemming
2. V 10 jaar na hernieuwing of vervallen toestemming
3. V 5 jaar na hernieuwing of vervallen toestemming
4. V 10 jaar na hernieuwing of vervallen toestemming
(196)

Handeling: Het controleren van het gehalte, gewicht en de hoeveelheid zout of zouthoudend water, het meten van vaartuigen, het verzegelen en ontzegelen van lokalen en vaartuigen, het geven van toestemming voor de inslag, uitslag, verwerking, vernietiging en enig ander gebruik van zout of zouthoudend water en het houden van toezicht daarop, het afgeven van volgbrieven, losbiljetten en vervoerbiljetten.
Grondslag: Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 3, art. 7, art. 11-12, art. 14, art. 22, art. 31, art. 36-38, art. 40, art. 43-48, art. 57, art. 59, art. 70, art 73, art. 79 en art. 82 lid 3.
Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 16.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: V 2 jaar na controle, meting en verzegeling
V 10 jaar na inslag of uitslag
V 5 jaar na afgifte brieven en biljetten

5.2. Entrepots

(198)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van aanwijzingen van plaatsen:
1. waar entrepots gevestigd zijn.
2. waar tabak kan worden opgeslagen in particulier entrepot.
Grondslag:
1. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 88.
2. Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 35
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4
(199)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van Koninklijke besluiten:
1. om aan voorname zeehandelssteden toestemming te verlenen om de aldaar uit zee aangebrachte goederen in een algemeen entrepot op te slaan, en vervolgens deze goederen, vrij van rechten, ter zee uit te voeren;
2. houdende de aanwijzing van plaatsen voor de opslag van ingevoerd ruw zout in particulier entrepot.
Grondslag:
1. Wet 1828, art. 1.
2. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 18.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 4
(200)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van algemene maatregelen van bestuur houdende:
1. bepalingen inzake de verwerking tot andere goederen van in entrepot of op daarmede gelijk te stellen voor afsluiting vatbare lokaliteiten en terreinen, aangebrachte goederen;
2. houdende nadere bepalingen betreffende de aangiften bij invoer, uitvoer of doorvoer van goederen, rechtstreeks of over entrepot.
Grondslag:
1. Wet verruiming entrepotverkeer van 7 juni 1919 (*Stbl.* 18), art. 2.
2. Statistiekwet 1950 (*Stbl.* K 302), art. 1, lid 1.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(201)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorwaarden, bepalingen en regels betreffende:
1. het verpakken, sorteren of verwerken van vrije goederen;
2. het verplaatsen van beschadigde of bedorven goederen in algemeen depot opgeslagen naar andere opslagruimten omdat in het entrepot de bewerking niet plaats kan vinden;
3. het nemen van monsters van in entrepot opgeslagen goederen;
4. de uitslag van accijnsgoederen uit algemeen entrepot en voor de overdracht van deze goederen in algemeen entrepot;
5. het niet in rekening brengen van de entrepotrekening voor de opgeslagen goederen in entrepots als bedoeld in art. 20;

6. lokalen, buiten het algemeen depot, waar goederen wegens ruimtegebrek in het algemeen entrepot, tijdelijk worden opgeslagen met genot van de voorrechten verbonden aan de opslag in algemeen entrepot;
7. het geheel of gedeeltelijk gelijkstellen van inrichtingen van maatschappijen, wier doel is koopmansgoederen voor anderen in particulier entrepot te bewaren, met algemene entrepots;
8. de kosten van toezicht welke door ambtenaren van de invoerrechten en accijnzen op entrepots verricht worden;
9. de in fictief entrepot opgeslagen goederen die verpakt, gesorteerd of een andere bewerking ondergaan, waardoor de aard van de goederen niet verandert;
10. het toelaten als algemeen entrepot van (in hoofdzaak) voor export werkende fabrieken, de bij de fabrieken behorende erven en de daarop geplaatste gebouwen;
11. het zekerheid stellen, naar gelang van de soort goederen, voor de betaling van invoerrecht, accijns, vrijpaspoort;
12. de, ingevolge dit besluit, toegelaten entrepots;
13. de in art. 6 Besluit Fabrieksentrepots van 16 maart 1921 (*Stbl.* 435) bedoelde zekerheid;
14. betreffende de aanduiding ingeval goederen in of uit een douane-entrepot worden ingeslagen of uitgeslagen;
15. t.a.v. de invoer, uitvoer of doorvoer van goederen (rechtstreeks of over entrepot);
16. voor de opslag van benzine in entrepot;
17. waaronder in entrepot opgeslagen benzine mag worden gezuiverd en op andere wijze mag worden bewerkt.
Grondslag:
1. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 9.
2. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 12.
3. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 13.
4. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 13.
5. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 20*a*.
6. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 22.
7. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 23.
8. Wet verruiming entrepotverkeer van 7 juni 1919 (*Stbl.* 318), art. 5.
9. Besluit fictief entrepot van 2 december 1919 (*Stbl.* 798), art. 5.
10. Besluit Fabrieksentrepots van 16 maart 1921 (*Stbl.* 435), art. 1.
11. Besluit Fabrieksentrepots van 16 maart 1921 (*Stbl.* 435), art. 6.
12. Besluit Fabrieksentrepots van 16 maart 1921 (*Stbl.* 435), art. 7.
13. Besluit Fabrieksentrepots van 16 maart 1921 (*Stbl.* 435), art. 8.
14. Besluit handelsstatistiek, art. 1, lid 1*g*.
15. Statistiekwet, art. 1.
16. Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 6.
17. Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 6.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 4
(202)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. dat, in het belang van de doorvoerhandel in particuliere entrepots op plaatsen waar een algemeen entrepot bestaat, accijnsvrije goederen worden verpakt, gesorteerd en verwerkt;
2. voor de inslag van goederen uit het vrije verkeer;
3. van afwijkingen betreffende het entrepot van al dan niet verwerkte goederen met bestemming tot verblijf in Nederland;
4. dat fictief entrepot, als bedoeld in artikel 92 van de Algemene Wet 1882, tegen zekerheidsstelling voor het statistiekrecht wordt toegekend voor niet aan accijns of invoerrecht onderworpen goederen aan welke buitenlandse herkomst geen twijfel bestaat;
5. dat in het belang van de handel, algemene entrepots op grond van art. 1 KB Entrepots worden toegelaten;
6. van afwijkingen ten aanzien van het vervoer van en het in entrepot houden van sigarettenpapier;
7. om opslagplaatsen als entrepot te mogen aanmerken;
8. voor de berekening van het bijzonder invoerrecht, van afschrijving op de in fictief entrepot opgeslagen hoeveelheid benzine;
9. aan een depothouder voor de inslag van zout uit entrepot van een zoutzieder of handelaar in hoeveelheden kleiner dan 500 kg;

10. voor de inslag van water in particuliere entrepots bestemd voor de reiniging van fusten;
11. om wijn te vermengen bij de uitslag uit het entrepot.
Grondslag:
1. Koninklijk Entrepots, art. 10.
2. Besluit Fabrieksentrepots van 16 maart 1921 (*Stbl.* 435), art. 3.
3. Wet verruiming entrepotverkeer van 7 juni 1919 (*Stbl.* 318), art. 4.
4. Besluit fictief entrepot van 2 december 1919 (*Stbl.* 798), art. 1.
5. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 2.
6. Wet smokkel van sigarettenpapier van 19 maart 1932 (*Stbl.* 110), art. 14*a*.
7. Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 6.
8. Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 6.
9. Besluit van 25 augustus 1908 (*Stbl.* 287), art. 5.
10. Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 6.
11. Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 6.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(203)
Handeling: Het vaststellen van,
1. het tarief van pakhuishuren voor goederen, in de Rijksentrepots neergelegd;
2. de herkomst van goederen;
3. de waarde voor goederen wanneer verhaal van statistiekrecht op de gestelde zekerheid plaats moet hebben.
Grondslag:
1. Besluit van 17 januari 1866 (*Stbl.* 2), art. 1.
2. Wet verruiming entrepotverkeer van 7 juni 1919 (*Stbl.* 318), art. 4.
3. Besluit fictief entrepot van 2 december 1919 (*Stbl.* 798), art. 4.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(204)
Handeling: Het verlenen van een vergunning:
1. betreffende de goedkeuring om de in fictief entrepot opgeslagen goederen tot vaststelling der eenzelvigheid, een verpakking, een sortering of een andere bewerking te laten ondergaan, waardoor de aard van de goederen niet verandert;
2. tot het sorteren, vermengen, reinigen, verpakken en bemonsteren van alle in paragraaf 1 opgesomde goederen.
Grondslag:
1. Besluit fictief entrepot van 2 december 1919 (*Stbl.* 798), art. 5.
2. Resolutie van 30 januari 1920, nr. 114, paragraaf 11.
Periode: 1945-1962
Waardering: V, 5 jaar vervallen vergunning.
(205)
Handeling: Het (vooraf) goedkeuren van:
1. de plaatsing en inrichting van entrepots;
2. van panden welke worden gebruikt als particulier entrepot;
3. bergplaatsen (dennen) en lokalen die worden gebruikt voor particulier entrepot en het geven van aanwijzingen voor de inrichting daarvan.
Grondslag:
1. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 2.
2. Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 12.
3. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 19-20 en art. 33.
Periode: 1945-1962
Waardering: V 10 jaar na vervallen goedkeuring, 10 jaar na controle
(206)
Handeling: Het ontheffing verlenen van de verplichting tot het stellen van borgtocht betreffende door een gemeente geëxploiteerd fictief entrepot.
Grondslag: Besluit van 22 februari 1896 (*Stbl.* 30), art. 1.
Periode: 1945-1962
Waardering: V 10 jaar na vervallen van de ontheffing
(207)
Handeling: Het wijzigen van de grondslag der heffing van naar het gewicht belaste goederen

waarbij:
a. de bij de uitslag gevonden werkelijke netto hoeveelheid geldt en
b. bij lekkage van fusten geen korting wordt toegekend.
Grondslag: Wet verruiming entrepotverkeer van 7 juni 1919 (*Stbl.* 318), art. 4.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 4
(210)
Handeling: Het beslissen of een product ("zelfstandigheid") al dan niet als een bijproduct is te beschouwen.
Grondslag: Besluit Fabrieksentrepots van 16 maart 1921 (*Stbl.* 435), art. 4.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(211)
Handeling: Het aanwijzen van:
1. goederen waarvoor bijzondere regelingen betreffende de monsterneming en de opslag in fictief entrepot genomen worden;
2. goederen waarvoor bijzondere regelingen betreffende de monsterneming en de opslag in fictief entrepot genomen moeten worden;
Grondslag:
1. Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 28.
2. Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 48.
Periode: 1948-1962
Waardering: B, 4
(212)
Handeling: Het treffen van (bijzondere) regels betreffende de monsterneming en de opslag in fictief entrepot van door de minister van Financiën aangewezen goederen.
Grondslag: Tariefbesluit 1947 (*Stbl.* H 282), art. 28.
Tariefbesluit 1960 (*Stbl.* 30), art. 48.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 4
(233)
Handeling: Het goedkeuren van de inrichting, planning, ligging:
1. van gebouwen en terreinen van spoorwegmaatschappijen en stoombootdiensten die nodig zijn voor de invordering van rijksrechten en accijnzen.
2. de verzendingslijsten waarop maatschappijen of ondernemers goederen moeten inschrijven.
3. van de bergplaatsen en van de voor de verdere behandeling van de pakketten vereiste lokalen.
4. van de voor douanedoeleinden dienende gebouwen en gedeelten van gebouwen op douaneluchtvaartterreinen.
5. van een nieuwe fabriek en de wijzigingen daarin.
Grondslag:
1. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 79.
2. Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 16.
3. Besluit Pakketpost, art. 5.
4. Douanebesluit voor de luchtvaart, art. 23, lid 1.
5. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 17 en art. 19.
Periode: 1945-1962
Waardering:
1. V 10 jaar na vervallen goedkeuring of controle
2. V 5 jaar na goedkeuring of controle
3. V 10 jaar na vervallen goedkeuring of controle
4. V 10 jaar na vervallen goedkeuring of controle
5. V 10 jaar na vervallen goedkeuring of controle

6. Invoer, uitvoer en doorvoer van goederen

(216)
Handeling: Het ontzeggen van het recht tot verdere inslag van likstenen.
Grondslag: Besluit van [ ] Financiën van 24 december 1941, art. 13, lid 2.

Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4 voor groepen van gevallen algemeen geldende ontzegging
V 10 jaar na intrekking wijziging van individueel geldende ontzegging
(227)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van Koninklijke besluiten:
1. tot aanwijzing van losplaatsen en eerste wachten voor het invoeren, het lossen, de accijnsbetaling en de aangifte tot lossing van goederen uit zee;
2. tot het verlenen van vrijstellingen van inklaring en uitklaring voor schepen;
3. tot aanwijzing van lichtingsplaatsen (plaatsen waar de scheepslading in andere schepen wordt overgezet) aan wal en op stroom;
4. tot aanwijzing van eerste wachten en expeditiekantoren waar goederen aangebracht en aangegeven kunnen worden;
5. tot aanwijzing van routes of heerbanen waarlangs invoer van goederen is toegestaan;
6. tot vaststelling van laadplaatsen voor de uitvoer van goederen waar de aangifte en de rechten voldaan moeten worden;
7. houdende voorschriften en aanwijzingen van plaatsen betreffende de aangifte, betaling en restitutie van 's Rijksrechten betreffende meel, scheepsbrood, scheepsbeschuit, vlees en spek;
8. tot aanwijzing van kantoren aan de landzijde waarlangs goederen, tegen betaling van de gestelde rechten, vrij doorgevoerd mogen worden;
9. tot verlengen van de periode waarin eigenaars of geconsigneerden van inkomende niet ten invoer verboden goederen deze kunnen opslaan;
10. betreffende de aangiften bij de invoer, uitvoer of doorvoer van goederen;
11. houdende intrekking van de toestemming aan konvooiloper, expediteur, scheepsmakelaar of cargadoor om op te treden voor de beheerder van goederen bij de aangifte van goederen;

12. tot aanwijzing van de afstand waar bij het binnenlands vervoer alsmede het vervoer langs de zeegaten van accijnsvrije goederen paspoorten vereist zijn;
13. ten aanzien van het aan de Waddeneilanden verlenen van ontheffing van de vereiste binnenlandse paspoorten bij het vervoer van accijnsvrije goederen;
14. tot aanwijzing van gedeelten van het terrein van toezicht waar geen gedistilleerd mag vervoerd worden zonder geleibiljet of ander document;
15. houdende regels waarbij het hebben of aanleggen van magazijnen en nederlagen van goederen verboden is c.q. de ontheffing van dit verbod;
16. houdende tarieven waarin de kosten van wegingen, metingen, roeiingen, proevingen en tellingen tot het bepalen van de hoeveelheid en de aard of natuur van de aan accijns onderworpen goederen zijn voorgeschreven;
17. tot het vaststellen van de te betalen rente bij doorgaande borgtocht;
18. tot het verlenen van vrijstelling van de verschuldigde accijnzen of invoerrechten van bij vermissen, verongelukken, verbranden, ontvreemden of op enige andere wijze verloren gegane goederen;
19. tot afschaffen, verleggen of oprichten van ontvangkantoren, kantoren van eerste en uiterste wacht;
20. betreffende inkomsten van ambtenaren van de douane en accijnzen;
21. houdende het aanwijzen van losplaatsen van ruw zout of zouthoudend water.
Grondslag:
1. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 6, art. 9 en art. 42.
2. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 8, art. 24 en art. 56.
3. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 19.
4. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 37.
5. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 38.
6. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 52.
7. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 63.
8. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 75.
9. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 88.
10. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 118.
11. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 118.
12. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 162.
13. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 162.
14. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 166.

15. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 177 en art. 185.
16. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 204.
17. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 271.
18. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 282.
19. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 313.
20. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 318.
21. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 5.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(228)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften, voorwaarden,
Bepalingen en regels:
1. betreffende de inklaring en verdere behandeling van reisbagage, passagiersgoederen en goederen van landverhuizers.
2. betreffende het invoeren van goederen met spoortreinen.
3. betreffende manden en kisten waarmee goederen met spoortreinen ingevoerd worden.
4. betreffende het invoeren van goederen in open wagens.
5. betreffende de overlading van ingeklaarde goederen en de bijlading van of samenlading met andere goederen.
6. betreffende vereenvoudiging van de, naar gelang de plaatselijke omstandigheden, voorgeschreven formaliteiten voor de doorvoer van goederen met rechtstreeks doorgaande treinen of vaartuigen langs spoorwegen of waterwegen, die slechts voor korte afstand over het gebied van Nederland lopen.
7. inzake de afgifte van carnets T.I.R. als bedoeld in de douaneovereenkomst inzake het wegvervoer aan organisaties.
8. betreffende de in art. 75*a* bedoelde toelating van aan invoerrecht onderworpen goederen.
9. inzake de bijlading van goederen.
10. voor de aangifte en verdere behandeling van de langs de rivieren of kanalen binnenkomende accijnsvrije goederen, welke op verschillende plaatsen in gedeelten gelost moeten worden vóór dat de visitatie van de gehele lading heeft plaats gevonden.
11. betreffende de generale verklaringen, de vrachtlijsten, volglijsten en doorvoerlijsten.
12. betreffende het sluiten of verzegelen van goederen die worden verzonden in spoorwagens of schepen.
13. betreffende de afgifte van een doorlopende vergunning aan maatschappijen en ondernemers tot het laden en lossen tussen zonsondergang en zonsopkomst of op zondagen en feestdagen als bedoeld in artikel 135 van de Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38).
14. betreffende afwijkingen inzake de invoer van handelsmonsters en kleine pakken tijdschriften.
15. betreffende de akte van afrekening als bedoeld in art. 138 van de Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38) en de verklaring als bedoeld in art. 176 van de Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38).
16. inzake de ontheffing van uitklaring en inklaring van schepen, wanneer schepen over zee van de ene Nederlandse haven rechtstreeks naar de andere haven gaan.
17. betreffende het invoeren en uitvoeren van goederen anders dan langs routes, heerbanen en wegen als bedoeld in art. 38 en 64 van de Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38) en het invoeren en uitvoeren van goederen langs rivieren en kanalen zonder visitatie aan het laatste kantoor ingevolge art. 65 van de Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38).
18. betreffende het zgn. vrijpaspoort.
19. waarbij andere vervoermiddelen dan schepen of treinen met deze gelijkgesteld worden.
20. betreffende de verzendingsbiljetten welke nodig zijn voor het vervoer van accijnsvrije goederen te land en te water.
21. betreffende het laden van goederen zodat zij door de ambtenaren onder sluiting of verzegeling kunnen gebracht worden.
22. betreffende invulling van het register als bedoeld in art. 3 lid 2 KB Nederlagen.
23. betreffende de inrichting en behandeling van een aangifte als vereist op grond van artikel 120 van de Algemene Wet van 1822.
24. betreffende de wijze waarop het terzake van de invoer verschuldigde door de PTT met de Rijksbelastingen verrekend kan worden.

25. betreffende het vervoer van pakketten van de ene binnenlandse plaats naar de andere over vreemd grondgebied.
26. betreffende de bescheiden waarmee goederen op het terrein van toezicht vervoerd kunnen worden.
27. betreffende het vervoer van goederen waarvoor bijzonder toezicht vereist is.
28. betreffende het merk dat in het verzendingsbiljet is omschreven.
29. het overleggen van verzendingsbiljetten voor bijzonder toezicht vereisende goederen.
30. betreffende de verzendingsbiljetten, facturen en andere door de minister van Financiën aangewezen bescheiden tot dekking van het vervoer van andere dan van goederen waarvoor bijzonder toezicht vereist is, zodat deze bescheiden ook na de dag van afgifte gebruikt kunnen worden.
31. betreffende de verlenging van de termijn als bedoeld in art. 10 ten behoeve van personen die met goederen reizen.
32. betreffende documenten, dienende tot dekking van het vervoer van goederen waarvoor geen tijd van geldigheid is bepaald.
33. betreffende verzendingsbiljetten, de inrichting en het bijhouden van deze biljetten.
34. de aanwijzing van het binnenlands vervoer van accijnsvrije goederen.
35. betreffende de inrichting en het bijhouden van het zakboek waarin de goederen als bedoeld in art. 19 worden bijgehouden.
36. het vervoer van accijnsvrije goederen in treinen of schepen.
37. de inrichting van verklaringen waarop het tijdstip van aflevering vermeld staat.
38. betreffende de biljetten van aangifte ter verkrijging van binnenlandse paspoorten.
39. tot instelling, afschaffing, verhoging of verlaging van invoerrecht op korte termijn en deze, voor de inwerkingtreding, tot wet verheffen.
40. betreffende het heffen van een nieuw invoerrecht en de afschaffing, verhoging of verlaging van bestaand invoerrecht ten einde het te gronde gaan van Nederlandse bedrijven door hun bestaan bedreigende buitenlandse maatregelen te voorkomen.
41. betreffende het aanmerken van goederen als zijnde niet uitgevoerde goederen door het ingebreke blijven van de verklaring welke voor de uitvoer van goederen noodzakelijk is.
42. ten aanzien van de gewone diensttijden van de ambtenaren van de invoerrechten op de voor het algemeen luchtverkeer opengestelde luchtvaartterreinen.
43. ten aanzien van het inleveren van manifesten welke voor de vrachtlijsten als voor de generale verklaring in de plaats treden.
44. betreffende de wijze van aangeven van door de lucht ingevoerde goederen met bestemming tot invoer in het vrije verkeer.
45. betreffende het vergunnen dat:
- met binnenkomende luchtvaartuigen op een douaneterrein wordt geland op andere tijden dan als vermeld in art. 4 lid 2 van het Douanebesluit voor de luchtvaart;
- met binnenkomende luchtvaartuigen wordt geland elders dan op een douaneluchtvaartterrein.
46. betreffende het aan openbare lichamen, directe en indirecte overheidsbedrijven verlenen van ontheffing van de verplichting tot het stellen van zekerheid.
47. betreffende de plaatsing en de inrichting van de bergplaats, de sluiting en ontsluiting daarvan, het overbrengen van de ten uitvoer bestemde werken van de ene naar de andere bergplaats.
48. inzake de vermenging van goederen.
49. betreffende het ompakken van goederen voor de inventarisatie.
50. betreffende het, geheel of gedeeltelijk, kwijtschelden van de verschuldigde verhoging van invoerrechten.
51. betreffende de werkzaamheden welke door inspecteurs aan ambtenaren der invoerrechten kunnen worden opgedragen.
52. waarbij ten aanzien van aangewezen goederen van oorsprong of herkomst uit landen, waarmee Nederland niet door een handelsverdrag het wederzijds economisch verkeer heeft geregeld en die, Nederland ongunstiger dan andere landen behandelen dan wel op een wijze, die in strijd te achten is met de levensbelangen van het land:
a. de invoer, hetzij geheel hetzij boven een bepaalde totale waarde, hoeveelheid of gewicht van deze goederen is verboden en
b. het heffen van een bijzonder invoerrecht.
53. in samenwerking met de minister van Economische Zaken, betreffende het leveren van bewijs van oorsprong of herkomst van ten invoer aangegeven goederen.

54. krachtens welke, en de wijze waarop een vergunning, als bedoeld in art. 4 lid 1 wordt verstrekt, alsmede betreffende de vaststelling van de bedragen, die ter bestrijding van de kosten, aan de uitvoering van dit besluit verbonden, aan belanghebbenden in rekening worden gebracht.
55. betreffende het vestigen van eerste en uiterste wachten anders dan in art. 2 lid 1 genoemde plaatsen voor de inklaring van lege of met bepaalde door de minister van Financiën aangewezen goederen geladen zeeschepen en voor de uitklaring van zeeschepen welke aldaar zijn ingeklaard.
56. van toezicht als bedoeld in artikel 7 van het Besluit Tarief van kosten, artikel 27 Tabakswet en artikel 5 van de wet van 7 juni 1919 (*Stbl.* 318).
57. voor de zegeling of stempeling van sigarettenpapier.
58. betreffende de administratie der invoerrechten en accijnzen.
59. waarbij uiterste wachten worden aangewezen bij uitvoer ter zee.
60. tot uitvoer langs andere kantoren dan genoemd in de regeling conform art. 97 lid 1.
61. inzake de aanwijzing van de terreinen van toezicht langs de zee- en landgrenzen.

Grondslag:
1. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 8.
2. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 12.
3. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 13.
4. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 14.
5. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 16*a*.
6. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 65.
7. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 70*c*, lid 1.
8. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 70*h*, lid 2.
9. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 75*a*.
10. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 75*g*.
11. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 81.
12. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 86.
13. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 87*e*.
14. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 87*d*.
15. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 87*e*.
16. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 87*g*.
17. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 87*h*.
18. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 87*i*.
19. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 87*k*.
20. Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 2.
21. Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 27, lid 2.
22. Besluit van 18 februari 1905 (*Stbl.* 78), art. 3, lid 3.
23. Besluit Pakketpost, art. 9.
24. Besluit Pakketpost, art. 11.
25. Besluit Pakketpost, art. 16.
26. Besluit vervoer en nederlagen van 21 januari 1958 (*Stbl.* 30), art. 4, lid 1*c*.
27. Besluit vervoer en nederlagen van 21 januari 1958 (*Stbl.* 30), art. 8, lid 1*b*.
28. Besluit vervoer en nederlagen van 21 januari 1958 (*Stbl.* 30), art. 9, lid 2.
29. Besluit vervoer en nederlagen van 21 januari 1958 (*Stbl.* 30), art. 9, lid 3.
30. Besluit vervoer en nederlagen van 21 januari 1958 (*Stbl.* 30), art. 10, lid 3.
31. Besluit vervoer en nederlagen van 21 januari 1958 (*Stbl.* 30), art. 12.
32. Besluit vervoer en nederlagen van 21 januari 1958 (*Stbl.* 30), art. 18, lid 1.
33. Besluit vereenvoudiging formaliteiten van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 2 en art. 16.
34. Besluit vereenvoudiging formaliteiten van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 12.
35. Besluit vereenvoudiging formaliteiten van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 20.
36. Besluit vereenvoudiging formaliteiten van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 27.
37. Besluit vereenvoudiging formaliteiten van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 30.
38. Besluit van 9 september 1904 (*Stbl.* 222), art. 1.
39. Wet van 17 mei 1934 (*Stbl.* 260), art. 1, lid 1-3.
40. Wet van 17 mei 1934 (*Stbl.* 260), art. 2, lid 1.
41. Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 3, lid 4.
42. Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 4, lid 2.
43. Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 6, lid 1.
44. Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 11, lid 1.

45. Douanebesluit voor de luchtvaart, art. 19, lid 1.
46. Douanebesluit voor de luchtvaart, art. 26.
47. Besluit van 11 november 1921 (*Stbl.* 1170), art. 3.
48. Besluit gebruik grondstof in fabrieken en trafieken, art. 1.
49. Waardewet 1927 (*Stbl.* 17), art. 9, lid 2.
50. Waardewet 1927 (*Stbl.* 17), art. 19, lid 2.
51. Waardewet 1927 (*Stbl.* 17), art. 25.
52. Retorsiewet van 5 augustus 1933 (*Stbl.* 417), art. 1.
53. Retorsiewet van 5 augustus 1933 (*Stbl.* 417), art. 3.
54. Retorsiewet van 5 augustus 1933 (*Stbl.* 417), art. 4, lid 2.
55. Besluit van 26 april 1958 (*Stbl.* 230), art. 2, lid 3.
56. Besluit van 20 november 1924 (*Stbl.* 513), art. 1.
57. Wet smokkel van sigarettenpapier van 19 maart 1932 (*Stbl.* 110), art. 14*b*.
58. Wet van 2 juli 1923 (*Stbl.* 308), art. 1.
59. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 97, lid 3.
60. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 97, lid 2.
61. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 87, lid 2.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(229)
Handeling: Het aanwijzen van:
1. losplaatsen waar goederen die het rijk binnenkomen ter zee, met spoortreinen of langs rivieren en kanalen kunnen worden ingeklaard.
2. goederen die in open wagens vervoerd mogen worden.
3. kantoren langs rivieren en kanalen waar inklaring plaats vindt.
4. douanekantoren van doorgang.
5. losplaatsen als douanekantoren van bestemming waar binnenkomende goederen ingeklaard kunnen worden.
6. douanekantoren van doorgang als laatste kantoor waar goederen die het rijk verlaten worden uitgevoerd.
7. douanekantoren van vertrek als laadplaatsen waar goederen die ten uitvoer bestemd zijn in het uitgaande vervoermiddel moeten worden geladen.
8. douanekantoren van doorgang, van bestemming en van vertrek die beperkt zijn tot goederen die zijn geladen in gesloten of verzegelde vervoermiddelen.
9. inspecteurs van de douane en accijnzen die bevoegd zijn te beoordelen of een voertuig of een container voldoet aan de bepalingen van de bij de douane-overeenkomst inzake het wegvervoer behorende reglementen inzake de bouw en de inrichting van voertuigen of containers.
10. in overleg met de minister van Verkeer en Waterstaat, eerste wachten en kantoren waarlangs de invoer, uitvoer en doorvoer van pakketten plaatsvindt.
11. in overleg met de minister van Verkeer en Waterstaat, losplaatsen waar pakketten gericht aan een adres hier te lande geborgen worden.
12. goederen waarvoor bijzonder toezicht vereist is.
13. met het oog op de algemene veiligheid en volksgezondheid, aanwijzen van goederen waarvan de soort, de hoeveelheid, de verpakking en het vervoer voor invoer, uitvoer en doorvoer aan bijzondere voorschriften moeten voldoen.
14. goederen die voor geheel of gedeeltelijke ontheffing van de documenten voor vervoer binnen Venlo en Maastricht in aanmerking komen.
15. van belasting vrijgestelde en niet onder enig invoer- of uitvoerverbod vallende goederen die krachtens dit besluit niet worden aangemerkt als zijnde goederen.
16. fabrieken en trafieken waar vrijstelling van specifieke belasting bij invoer van goederen bestemd als grondstof wordt verleend.
17. eerste kantoren waar de inklaring van de in art. 1 KB T.I.R. bedoelde goederen plaats vindt.
18. losplaatsen toegelaten als "douanekantoren van bestemming".
19. laadplaatsen toegelaten als "douanekantoren van vertrek".
20. kantoren waarlangs de uitvoer langs rivieren en te lande mag geschieden.
Grondslag:
1. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 1.
(Suikerwet 1924 *Stbl.* 425), art. 4.

2. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 14 en art. 21.
3. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 20.
4. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 70*b*, lid 1.
5. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 70*b*, lid 2.
6. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 70*b*, lid 3.
7. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 70*b*, lid 4.
8. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 70*b*, lid 5.
9. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 70*j*.
10. Besluit Pakketpost, art. 2.
11. Besluit Pakketpost, art. 5.
12. Besluit vervoer en nederlagen van 21 januari 1958 (*Stbl.* 30), art. 7*a* en art. 15, lid 2 *a*.
13. Besluit van 24 december 1921 (*Stbl.* 1377), art. 2.
14. Besluit van 3 juli 1922 (*Stbl.* 423), art. 1
15. Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 2, lid 1.
16. Besluit gebruik grondstof in fabrieken en trafieken, art. 1.
17. Besluit T.I.R., art. 2, lid 1.
18. Besluit T.I.R., art. 3.
19. Besluit T.I.R., art. 10.
20. Gedestilleerd Wet van 1862, art. 97, lid 1.
Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4
(230)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. tot het vestigen van een nieuwe zoutziederij, suikerraffinaderij, brouwerij, branderij, distilleerderij, azijnmakerij, spijkerfabriek, papierfabriek, wolfabriek, stoffenfabriek, of andere grote fabriek op voorgeschreven terreinen.
2. afwijkingen van de voorschriften van de belastingwetten betreffende de in acht te nemen formaliteiten bij de invoer, uitvoer, doorvoer en vervoer van goederen indien dit in het belang van de handel, nijverheid of scheepvaart gewenst is.
3. aan maatschappijen en andere ondernemers om de vrachtlijsten in duplo in te leveren.
4. om in de tijdelijke lokalen als vermeld in art. 26 buitenlandse stapelgoederen uit het vrije verkeer op te slaan, die niet aan rechten of accijns zijn onderworpen.
5. om bij doorvoer met vaartuigen in geregelde dienst de soort en de hoeveelheid van de goederen of een van beide na de inklaring op te geven.
6. dat een generale verklaring ten doorvoer voor goederen wordt veranderd in een generale verklaring ten invoer.
7. dat het vervoer anders dan met treinen of schepen en zonder ambtelijke sluiting of verzegeling plaats vindt.
8. dat, in afwijking van art. 168 Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), geleibiljetten voor het vervoer van zout, wijn, gedistilleerd en suiker worden afgegeven.
9. van een doorlopend verlof en afwijkingen ten aanzien van het gestelde in het Douanebesluit voor de luchtvaart.
10. dat
a) met binnenkomende luchtvaartuigen op een doauneterrein wordt geland op andere tijden dan als vermeld in art. 4 lid 2 van het Douanebesluit voor de luchtvaart,
b) met binnenkomende luchtvaartuigen wordt geland elders dan op een douaneluchtvaartterrein.
11. aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen en de Hollandsche IJzeren Spoorwegmaatschappij van de ontheffing van de wettelijke verplichting zekerheid te stellen voor de invoerrechten en accijnzen.
12. dat in plaats van stalen of monsters van goederen een of meer gewaarmerkte voorwerpen als typen worden aangehouden.
13. voor de invoer van zouthoudend water dat niet in fusten is verpakt.
14. dat aan neringdoenden collectieve geleibiljetten worden gegeven voor het vervoer van suiker of geraffineerd zout aan verschillende personen.
15. voor het overbrengen van vermengde wijn naar een andere branderij indien een bedrijf wordt gesloten.
Grondslag:
1. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 180.
2. Wet van 4 april 1870 (*Stbl.* 61), art. 1.

3. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 6.
4. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 31.
5. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 62.
6. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 64, laatste lid.
7. Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 27, lid 4.
8. Besluit van 28 november 1900 (*Stbl.* 207), art. 1, lid 1.
9. Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 16, lid 2.
10. Douanebesluit voor de luchtvaart, art. 19, lid 1.
11. Wet van 29 december 1922 (*Stbl.* 755), art. 1.
12. Waardewet 1927 (*Stbl.* 17), art. 11, lid 2.
13. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 5.
14. Besluit van 13 maart 1924, art. 1.
15. Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 9.

Periode: 1945-1962
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende toestemming (bij min. regeling)
V 10 jaar voor individueel verleende toestemming
(234)
Handeling: Het treffen van voorzieningen betreffende het in zeer bijzondere gevallen toestaan dat het vervoer anders dan met treinen of schepen en zonder ambtelijke sluiting of verzegeling plaatsvindt.
Grondslag: Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 27, lid 4.
Periode: 1945 - 1958
Waardering: B, 4
(235)
Handeling: Het vaststellen van het tarief van de kosten voor bewaking van goederen of vervoermiddelen.
Grondslag: Wet wijziging en aanvulling heffing en verzekering van de invoerrechten en accijnzen (*Stbl.* 1879: 250), art. 2.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 5 jaar na hervaststelling of vervallen tarief.
(239)
Handeling: Het opnieuw van toepassing verklaren van bijzondere bepalingen voor die gedeelten van genoemd terrein, waar dit tot wering van misbruik nodig mocht blijken. art. 4 KB
Nederlagen.
Grondslag: Besluit van 18 februari 1905 (*Stbl.* 78), art. 4.
Periode: 1945 - 1958
Waardering: B, 4
(241)
Handeling: Het, in overleg met de minister van Verkeer en Waterstaat, geven van aanwijzingen aan gezagvoerders van luchtvaartuigen betreffende het volgen van bepaalde luchtroutes of het overschrijden van de grens tussen bepaalde tijden of punten.
Grondslag: Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 4, lid 3.
Periode: 1945 - 1959
Waardering: V, 10 jaar na vervallen van de aanwijzing.
(242)
Handeling: Het verlenen van een vergunning betreffende de aanwijzing van de luchtvaartterreinen als losplaats bij invoer voor de aanbrenging van goederen op generale verklaring, volglijst of volgbrief.
Grondslag: Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 8, lid 1.
Periode: 1945 - 1959
Waardering: V, 5 jaar na vervallen vergunning.
(243)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van een aanwijzing van een luchtvaartterrein als douaneluchtvaartterrein.
Grondslag: Douanebesluit voor de luchtvaart, art. 2, lid 1 en 3.
Periode: 1959 - 1962
Waardering: B, 4
(244)

Handeling: Het stellen van voorwaarden aan de aanwijzing van een luchtvaartterrein als douaneluchtvaartterrein.
Grondslag: Douanebesluit voor de luchtvaart, art. 2, lid 1.
Periode: 1959 - 1962
Waardering: B, 4
(245)
Handeling: Het aan openbare lichamen, directe en indirecte overheidsbedrijven verlenen van ontheffing van de verplichting tot het stellen van zekerheid.
Grondslag: Douanebesluit voor de luchtvaart, art. 26.
Periode: 1959 - 1962
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende ontheffing voor groepen van lichamen en bedrijven
V 10 jaar na vervallen individueel verleende ontheffing
(246)
Handeling: Het verlenen van een bewijs, dan wel het verlenen van ontheffing van de eis, dat de bij de invoer van luchtvaartuigen (sedert 1993: uit niet- EG-landen) vereiste douaneformaliteiten vervuld zijn.
Grondslag: Regeling Toezicht Luchtvaart 1928, art. 5.
Regeling Toezicht Luchtvaart 1959, art. 3.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 10 jaar na vervallen van de ontheffing.
Opmerking: Is gelijk aan handeling 75 van het PIVOT-rapport "Luchtvaart gebonden. Een institutioneel onderzoek op het terrein van de burgerluchtvaart."
(247)
Handeling: Het aanslaan en heffen van invoerrechten en uitvoerrechten op per burgerluchtvaartuig ingevoerde en uitgevoerde lading.
Grondslag: Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), Besluit van 28 maart 1959 (*Stbl.* 100).
Periode: 1945 - 1962
Activiteiten:
a. het aanwijzen, wijzigen en intrekken van een douaneluchtvaartterrein,
b. het controleren van de aangifteformulieren,
c. het inspecteren van de lading,
d. het toestemming geven voor het lossen van goederen,
e. het vergunning geven voor het achterwege laten van tijdelijke opslag van geloste goederen,
f. het ontheffing verlenen van de verplichting tot borgstelling,
g. het visiteren van reizigers,
h. het in bijzondere gevallen vergunnen van landingen op andere tijden en terreinen,
i. het toestemming geven voor het verwijderen van onderdelen en lading van onderdelen en lading van verongelukte luchtvaartuigen.
Waardering: V, 10 jaar na beëindiging activiteit c.q. geldigheid.
Opmerking: Is gelijk aan handeling 289*a* "Luchtvaart gebonden". Pivotrapport nr. 16.
(248)
Handeling: Het verlenen van een weekkrediet voor gelden te betalen op de ontvangkantoren.
Grondslag: Wet Weekkrediet, art. 1.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 10 jaar.
(249)
Handeling: Het van toepassing verklaren van de bepaling in art. 1 lid 1 Wet Weekkrediet op andere dan op de ontvangkantoren te betalen gelden.
Grondslag: Wet Weekkrediet, art. 1, lid 2.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 10 jaar na vervallen.
(254)
Handeling: Het verlengen of verkorten van de termijn als gesteld in artikel 15 Smokkel sig. papier.
Grondslag: Wet smokkel van sigarettenpapier van 19 maart 1932 (*Stbl.* 110), art. 16.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 4 jaar voor algemeen geldende verlenging of verkorting

V 10 jaar voor in individuele gevallen verleende verlenging of verkorting
(256)
Handeling: Het afgeven van volgbrieven.
Grondslag: Besluit van 19 augustus 1916 (*Stbl.* 417), art. 4 en 5.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 5 jaar na afgifte
(257)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van een algemene maatregel van bestuur waarbij wordt bepaald dat de bepalingen over het vervoer en de nederlagen van suiker ook van toepassing worden verklaard voor de aangewezen gedeelten aan de landzijde.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 87, lid 3.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4
(258)
Handeling: Het adviseren met betrekking tot de totstandkoming, wijziging en intrekking van algemene maatregelen van bestuur waarbij het vervoer van zout ook buiten het terrein van toezicht kan worden onderworpen aan de bepalingen omtrent de dekking door documenten.
Grondslag: Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 82, lid 2.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4
(259)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van de aanwijzing van een gemeente of een gedeelte daarvan waarbinnen personen beneden de 16 jaar geen gedistilleerd mogen vervoeren zonder een daartoe strekkend document.
Grondslag: Wet van 30 december 1901 (*Stbl.* 319), art. 5.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(260)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften voor het inrichten en het bijhouden van het zakboek waarin een venter de vervoerde hoeveelheden brandspiritus moet optekenen.
Grondslag: Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 38.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(261)
Handeling: Het bepalen van:
1. de termijn van verblijf van goederen om een bij die aanwijzing toegelaten bewerking te ondergaan zodat geen statistiekrecht wordt geheven.
2. gegevens omtrent het vervoer en de gebezigde vervoermiddelen en de factuurwaarde van ten invoer of ten uitvoer bestemde goederen welke in de goederenaangifte volgens de wettelijke bepalingen inzake de douane en accijnzen moeten vermeld zijn.
Grondslag:
1. Statistiekrecht, art. 3*k*.
2. Besluit handelsstatistiek, art. 1, lid 1*f*.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 4
(262)
Handeling: Het goedkeuren van de inrichting van het zakboek waarin de goederen die de in art. 19 KB Vervoer bedoelde personen met zich voeren inschrijven.
Grondslag: Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 20.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: B, 4

7. Straf- en verbodsbepalingen

7.1. Algemeen

(263)
Handeling: Het vervolgen van misdrijven, overtredingen, feiten en het toestaan dat krachtens

het besluit strafbaar gestelde feiten bij transactie worden afgedaan.
Grondslag: Besluit van het Departement van Financiën van 17 januari 1941, art. 10, lid 2-3.
Besluit van het departement van Financiën van 24 januari 1941, art. 6, lid 2-3.
Besluit van het departement van Financiën van 11 maart 1941, art. 6, lid 2-3.
Besluit van het departement van Financiën van 17 september 1941, art. 6, lid 2-3.
Besluit van het Departement van Financiën van 4 december 1941, art. 14, lid 2-3.
Besluit van het departement van Financiën van 25 juni 1942, art. 6, lid 2-3.
Besluit van het departement van Financiën van 25 juli 1942, art. 6, lid 2-3.
Besluit van het departement van Financiën van 26 juli 1944, art. 13, lid 2-3.
Periode: 1945-1951
Waardering: B, 9
(264)
Handeling: Het in beroep beslissen op beslissingen van de belastingdienst.
Grondslag: Besluit van het departement van Financiën van 24 december 1941, art. 6, lid 4, art. 7, lid 5.
Periode: 1945-1951
Waardering: B, 9

7.2. Accijns op benzine

(267)
Handeling: Het toelaten dat strafbare feiten bij transactie worden afgedaan.
Grondslag: Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 12.
Wet van 21 november 1936, art. VIII, lid 3.
Periode: 1945 - 1965
Waardering: V, 10 jaar na behandeling.
(268)
Handeling: Het aanwijzen van stoffen waarmee benzine niet mag worden vermengd, het voorschrijven van het aantal en het percentage van de herkenningsmiddelen en het voorschrijven van de data met ingang waarvan het verboden is petroleum en andere aangewezen stoffen ten vervoer aan te bieden, te vervoeren of in voorraad te hebben.
Grondslag: Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 2*bis*.
Periode: 1945 - 1965
Waardering: B, 4

7.3. Accijns op bier

(269)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van ontheffing:
1. van het verbod om in een bierbrouwerij andere stoffen waaruit suikerhoudende aftreksels kunnen worden vervaardigd in te slaan of voorhanden te hebben, dan die volgens art. 2 zijn aangegeven, in een bierbrouwerij beslag, moutextract of suikerhoudende aftreksels te bereiden of voorhanden te hebben buiten de werktuigen of uren, daartoe aangegeven volgens art. 14 of art. 17, uit een bierbrouwerij beslag, moutextract of suikerhoudende aftreksels, zijnde geen bier, uit te slaan.
2. van de in het Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278) opgenomen verbodsbepalingen.
Grondslag:
1. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 22, lid 2.
2. Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 26.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na vervallen ontheffing.
(270)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorwaarden waaronder ontheffing kan worden verleend van het verbod om in een bierbrouwerij andere stoffen waaruit suikerhoudende aftreksels kunnen worden vervaardigd in te slaan of voorhanden te hebben, dan die volgens art. 2 zijn aangegeven, in een bierbrouwerij beslag, moutextract of suikerhoudende aftreksels te bereiden of voorhanden te hebben buiten de werktuigen of

uren, daartoe aangegeven volgens art. 14 of art. 17, uit een bierbrouwerij beslag, moutextract of suikerhoudende aftreksels, zijnde geen bier, uit te slaan.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 22, lid 2.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4

7.4. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(271)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van bepalingen waaronder bestaande bierbrouwerijen, welke gemeenschap hebben met branderijen, worden vrijgesteld van het in art. 9 lid 2, bepaalde verbod.
Grondslag: Gedistilleerd Wet van 1862, art.9, lid 3.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(272)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen van uitzonderingen op het verbod om het gedistilleerd, in een branderij der eerste klasse en de daartoe behorende panden voorhanden, in grondvaten, bakken, leggers of fusten te laten trekken op houtskolen of andere zuiveringsmiddelen, of met suiker of andere zelfstandigheden te vermengen, waardoor het opnemen van de juiste hoeveelheid of het bepalen van de sterkte met de vochtweger wordt verhinderd.
Grondslag: Gedistilleerd Wet van 1862, art. 120, lid 1.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 10 jaar na vervallen van de ontheffing
(274)
Handeling: Het verlenen van ontheffing van:
1. de in dit besluit vervatte verbodsbepalingen,
2. van de verbodsbepalingen vervat in art. 1,
3. van het verbod van in-, uit- of doorvoer van distilleertoestellen zonder geleibiljet.
Grondslag:
1. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 45.
2. Wet van 2 maart 1916 (*Stbl.* 95), art. 5.
3. Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329), art. 14.
Periode: 1945-1963
Waardering:
1. V 10 jaar na ontheffing
2. V 10 jaar na ontheffing
3. V 5 jaar na ontheffing
(275)
Handeling: Het in beroep behandelen en beslissen inzake:
1. klachten over de verzegeling van werktuigen en gereedschappen.
2. beschikkingen van de belastingdienst m.b.t. het voorhanden hebben van brandspiritus in lokalen waar tijdens de afkondiging van dit besluit zowel tot inwendig gebruik bestemd gedistilleerd als gemethyleerd gedistilleerd tot verkoop bewaard of afgeleverd wordt.
3. beschikkingen van accijnzen m.b.t. het voorhanden hebben van een distilleertoestel.
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 52, lid 4.
2. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 47.
3. Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329), art. 6.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na afhandeling.
(276)
Handeling: Het voorbereiden en vaststellen van de ontzegging van:
1. de bevoegdheid aan een brander om gedurende 1 jaar de trek, conform art. 4, lid *a*, aan te geven.
2. de toepassing van art. 2 aan branders ten wiens laste een straf is uitgesproken wegens overtreding van de wettelijke bepalingen nopens de accijns op het gedistilleerd na het in werking komen van deze wet,

3. van het genot der verhoogde korting,
4. het recht om brandspiritus in te slaan aan personen die zijn veroordeeld wegens het overtreden van de bepalingen m.b.t. de brandspiritus,
5. het recht aan een wegens overtreding van art. 41 veroordeelde om met alcohol bereide, niet tot inwendig gebruik bestemde stoffen, in te slaan.
Grondslag:
1. Besluit melasse brand. 1866, art. 17.
2. Gedistilleerd wet 1886 (*Stbl.* 223), art. 3, lid *b*.
3. Gedistilleerd wet 1898 (*Stbl.* 286), art. 8.
4. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art.12.
5. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 42.
Periode: 1945-1963
Waardering:
1. V 5 jaar na vaststelling of ontzegging
2. V 10 jaar na vaststelling of ontzegging
3. V 10 jaar na vaststelling of ontzegging
4. V 10 jaar na vaststelling of ontzegging
5. V 5 jaar na ontzegging
(277)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van een beschikking waarbij een distillateur die misbruik maakt van de verhoogde korting het recht daarop voorgoed wordt ontzegd.
Grondslag: Besluit van 22 oktober 1921 (*Stbl.* 1144), art. 5.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4

7.5. Accijns van suiker

(278)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen van uitzonderingen voor suikerbakkerswerk m.b.t. het verbod om gemengde goederen ter verificatie aan te bieden.
Grondslag: Besluit van 5 augustus 1897 (*Stbl.* 186), art. 3.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende toestemming voor groepen van gevallen
V 5 jaar na het vervallen van individueel verleende toestemmingen
(281)
Handeling: Het (in beroep beslissen over het) verhogen van de minima van inslag.
Grondslag: Besluit van 28 november 1912, art. 1.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 10 jaar na afhandeling.

7.6. Accijns op zout

(282)
Handeling: Het verlenen van ontheffing:
1. van het verbod om in een zoutziederij, naast ruw en geraffineerd zout, pekel en zeewater, stoffen in te slaan of voorhanden te hebben waaruit chloornatrium te vervaardigen of af te scheiden is.
2. van de in art. 5 genoemde verplichtingen.
3. van het verbod tot inslag en het aanwezig hebben van landbouwzout en likstenen in een zoutziederij, in een inrichting voor het uitlogen van steenzoutlagen of in panden of op erven welke met dergelijke inrichtingen gemeenschap hebben.
Grondslag:
1. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 60.
2. Besluit van 7 januari 1913 (*Stbl.* 8), art. 5.
3. Besluit van 10 februari 1937 (*Stbl.* 441), art. 20.
Besluit van [redacted] Financiën van 24 december 1941,
art. 14, lid 2.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: V 10 jaar na ontheffing

(283)
Handeling: Het in beroep beslissen:
1. of een ontvanger terecht het afgeven van een bewijs heeft geweigerd.
2. over beschikkingen van de belastingdienst.
Grondslag:
1. Besluit van 6 april 1912 (*Stbl.* 139), art. 2.
2. Besluit van 7 januari 1913 (*Stbl.* 8), art. 2 en 3.
Besluit van 10 februari 1937 (*Stbl.* 441), art. 9 en 10.
Periode: 1945-1951
Waardering: V, 10 jaar na beslissing.

7.7. Invoerrechten

(284)
Handeling: Het doen opleggen van boeten en straffen:
1. inzake overtredingen als genoemd in de Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38),
2. bij overtredingen welke begaan zijn in strijd met art. 1 van de Wet van 4 april 1870 (*Stbl.* 61).
Grondslag:
1. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 205-232, art. 324.
2. Wet van 4 april 1870 (*Stbl.* 61), art. 2.
Periode: 1945-1962
Waardering: V 10 jaar na oplegging
(286)
Handeling: Het toelaten van de bekeurde c.q. verdachte tot transactie.
Grondslag: Statistiekwet, art. 19.
Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 39.
Wet smokkel van sigarettenpapier van 19 maart 1932 (*Stbl.* 110), art. 19, lid 3.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V. 10 jaar na toelating
(287)
Handeling: Het dagvaarden van overtreders van de maatregelen ter verzekering van de voldoening van belastingen, verschuldigd bij in- en uitvoer van goederen.
Grondslag: Luchtvaartwet van 30 juli 1926 (*Stbl.* 249), art. 51, lid 2.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 10 jaar.
(288)
Handeling: Het openstellen van beroep:
1. tegen de beschikking tot uitsluiting.
2. bij weigering of intrekking van de vergunning als bedoeld in art. 24 lid 1 KB Vervoer.
3. bij weigering van een gevraagde of intrekking van een verleende vergunning als bedoeld in KB Nederlagen.
4. inzake de weigering of intrekking van de vergunning als bedoeld in de art. 18 en 22 van het KB Vereenvoudiging formaliteiten.
5. bij weigering of intrekking van een gevraagde vergunning als bedoeld in art. 1 lid 1.
Grondslag:
1. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 70*k*, lid 2.
2. Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 24, lid 2.
3. Besluit van 18 februari 1905 (*Stbl.* 78), art. 4.
4. Besluit vereenvoudiging formaliteiten van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 24.
5. Besluit van 28 november 1900 (*Stbl.* 207), art. 1, lid 3.
Periode: 1945-1962
Waardering: V, 10 jaar na afhandeling
(289)
Handeling: Het tijdelijk of bij voortduring uitsluiten van personen die een ernstige inbreuk op de douanewetgeving nopens het internationaal vervoer van goederen langs de weg hebben gemaakt.
Grondslag: Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 70*k*, lid 1.
Periode: 1958-1962
Waardering: V 10 jaar na uitsluiting

8. Bijzondere regelingen

8.1. Algemeen

(291)
Handeling: Het vaststellen van voorschriften ter uitvoering en aanvulling van dit besluit.
Grondslag: Besluit van het departement van Financiën van 24 januari 1941, art. 9.
Besluit van het departement van Financiën van 17 sept. 1941, art. 9.
Besluit van het departement van Financiën van 4 december 1941, art. 17.
Besluit van het departement van Financiën van 25 juni 1942, art. 9.
Besluit van het departement van Financiën van 25 juli 1942, art. 9.
Besluit van het departement van Financiën van 26 juli 1944, art. 11.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4
(292)
Handeling: Het geven van nadere voorschriften ter uitvoering van de art. 2, 5, 7, en 8 van het Besluit van het Departement van Financiën van 4 december 1941.
Grondslag: Besluit van het Departement van Financiën van 4 december 1941, art. 2, lid 3, art. 5, lid 3, art. 7, lid 2, art. 8, lid 6.
Periode: 1945-1948
Waardering: B, 4
(316)
Handeling: Het verlenen van een vergunning:
1. voor het gebruik van brandspiritus tot andere doeleinden dan als brandstof;
2. voor het vermengen van alcoholische dranken voordat het gedistilleerd wordt vervoerd naar de inrichting waarvoor het is bestemd.
Grondslag:
1. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 1.
2. Besluit van 30 november 1908, (*Stbl.* 346), art. 33.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 5 jaar na afloop vergunning.

8.2. Accijns op benzine

(293)
Handeling: Het geven van regels ter uitvoering van de wet.
Grondslag: Wet van 21 december 1961 (*Stbl.* 443), art. VI.
Periode: 1962 - 1965
Waardering: B, 4

8.3. Accijns op bier

(294)
Handeling: Het proefsgewijze, in afwachting van een algemene maatregelen van bestuur, toelaten van afwijkingen op de wet met behoud van het beginsel waarop de aanslag rust en onder de nodige voorzieningen.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 37.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(295)
Handeling: Het voorschrijven van een vermenging.
Grondslag: Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 11.
Periode; 1945 - 1963
Waardering: B, 4 voor algemeen geldende voorschrijving
V 10 jaar voor individuele gevallen
(296)
Handeling: Het aanwijzen van een gemeente waarin, nadat bij een gerezen geschil over de hoeveelheid grondstof of het aantal hectoliters van het wort een verificatie van de meting is

uitgevoerd, het derde onderzoek zal plaatsvinden.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 31, lid 2.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na afsluiting onderzoek.

8.4. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(297)
Handeling: Het vaststellen van uitzonderingen op Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329).
Grondslag: Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329), art. 27.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(299)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. van uitzonderingen op de bepaling dat beslag niet anders mag zijn gekoeld dan door op de gebruikelijke wijze water of dunne spoeling in de beslagbakken bij te storten in branderijen van de eerste soort.

2. tot doorlopende uitzonderingen op de bepalingen in art 62 betreffende branderijen van de eerste en tweede soort.
3. van afwijkingen op de wetten nopens de accijns op het gedistilleerd.
4. van afwijkingen op de art. 9, lid 1 en 4, 12 en 126*bis*, lid 1 en 128 uit de Wet van 20 juni 1862 (*Stbl.* 62).
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 61, lid 4.
2. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 62, lid 3, en art. 79.
3. Gedistilleerd wet 1886 (*Stbl.* 223), art. 9.
4. Besluit van 15 augustus 1910 (*Stbl.* 255), art. 1.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(300)
Handeling: Het voorbereiden en vaststellen van de ontzegging van het recht op toegelaten afwijkingen van de wettelijke bepalingen op de accijns nopens het gedistilleerd.
Grondslag: Gedistilleerd wet 1886 (*Stbl.* 223), art. 10.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(303)
Handeling: Het, in bijzondere omstandigheden, vaststellen van de tijd binnen welke het ruwstoken met een samengesteld werktuig moet aflopen, het verlenen van toestemming voor het doorlopend verlengen van de doorlooptijd van het ruwstooksel en het verlenen van toestemming voor het oprichten of veranderen van samengestelde werktuigen voor het ruwstoken.
Grondslag: Gedistilleerd Wet van 1862, art. 42, lid 2, en art. 44, lid 1 en 3.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 10 jaar na vervallen van de toestemming

8.5. Accijns op suiker

(304)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen van afwijkingen van de in art. 22 genoemde bepalingen voor zolders, stoven en bergplaatsen waar suiker wordt gedroogd of opgeslagen.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 46.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V 10 jaar na vervallen van de toestemming

8.6. Accijns op tabak

(305)
Handeling: Het verlenen van ontheffingen aan fabrikanten van de verplichting tot het bijhuoden van de in- en uitslag van tabak indien de fabriek onder permanent toezicht staat van ambtenaren.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 34.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V 5 jaar na vervallen van de ontheffing
(306)
Handeling: Het afgeven en inruilen van accijnszegels.
Grondslag: Besluit van 16 maart 1922 (*Stbl.* 126), art. 3 en 8.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V, 10 jaar.
(307)
Handeling: Het toestemming verlenen voor het vervaardigen van sigarettenpapier.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 60.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: V, 10 jaar na vervallen toestemming.
(308)
Handeling: Het in (bijzondere) gevallen aanwijzen van kantoren waarlangs de export van wijn kan plaatsvinden.
Grondslag: Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 35.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: V, 10 jaar na vervallen aanwijzing.
(309)
Handeling: Het voorbereiden, vaststellen, wijzigen en intrekken van een algemen maatregel van bestuur waarbij voorzieningen gegeven worden strekkende tot uitvoering van de art. 9, 10 en 21 sub*a*, van het in art. 1 van deze wet genoemde verdrag.
Grondslag: Wet van 15 juni 1951 unificering accijnzen, art. 20.
Periode; 1945 - 1948
Waardering: B, 4

8.7. Accijns op zout

(310)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van de inrichting van de documenten bestemd voor de registratie van de in- en uitslag en het vervoer van zout en de wijze waarop deze documenten moeten worden gebruikt.
Grondslag: Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 6, art. 13, art. 15-16, art. 19, art. 25 en art. 28.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4
(311)
Handeling: Het afgeven van vervoerbiljetten / documenten.
Grondslag: Besluit van 6 april 1912 (*Stbl.* 139), art. 4 en 5.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: V, 6 jaar na afgifte.
(312)
Handeling: Het bepalen dat opgeslagen zout mag worden vermengd met bloedpekel of andere stof.
Grondslag: Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 27.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4
(313)
Handeling: Het bepalen dat de mengstoffen worden verstrekt door de belastingdienst.
Grondslag: Besluit van 6 april 1912 (*Stbl.* 139), art. 6.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: B, 4
(314)
Handeling: Het adviseren met betrekking tot de totstandkoming, wijziging en intrekking van algemene maatregelen van bestuur:

1. houdende bepalingen omtrent het vaststellen van het zoutgehalte,
2. houdende bijzondere voorschriften omtrent de doorvoer van zout,
3. waarbij afwijkingen van de Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227) worden toegestaan.
Grondslag:
1. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 69.
2. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 75.
3. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 83.
Periode: 1945-1951
Waardering: B, 3
(315)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen om vis te zouten buiten een zouterij. Grondslag: Besluit van 29 september 1909 (*Stbl.* 326), art. 23.
Periode: 1945 - 1951
Waardering: V 5 jaar na vervallen van de toestemming

9. Productie- en grondstoffencontrole

9.1. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(317)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorwaarden in het belang van het toezicht op de werkzaamheden m.b.t. de vervaardiging van extracten.
Grondslag: Besluit van 19 november 1907 (*Stbl.* 300), art. 3*d*.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(318)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften voor het van merktekenen voorzien van distilleertoestellen.
Grondslag: Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329), art. 11.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4

9.2. Accijns op suiker

(319)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften en voorwaarden voor:
1. het bijhouden, bewaren en inleveren van de registers die beetwortelsuikerfabrikanten en raffinadeurs moeten houden.
2. het houden van een fabrieksregister.
Grondslag:
1. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 74.
2. Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 94.
Periode: 1945-1964
Waardering: B, 4
(320)
Handeling: Het controleren van de productie van tabakswaren en de handel daarin.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 20, art. 31, art. 46, art. 48, art. 51-52, art. 77, art. 79, art. 83.
Periode; 1945 - 1964
Waardering: V, 5 jaar

Actor: de Inspecteur der Belastingen

1. Grondslag en tarief van invoerrechten en accijnzen

1.1. Accijns op bier

(23)

Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen tot de inslag en het gebruik van kleinere hoeveelheden suiker.
Grondslag: Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 7 en 13.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 10 jaar na vervallen van de toestemming

1.2. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(25)
Handeling: Het vaststellen van het bedrag der zekerheid voor de accijns.
Grondslag: Wet van 18 juli 1904 (*Stbl.* 190), art. 3.
Periode; 1945 - 1963
Waardering: V 10 jaar na vaststelling, wijziging of afloop zekerheidstelling
(26)
Handeling: Het vaststellen van eisen waaraan gedistilleerd dat ter vermenging met brandspiritus wordt aangeboden moet voldoen.
Grondslag: Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 2.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 10 jaar na vaststelling eisen

1.3. Accijns op suiker

(30)
Handeling: Het controleren van de inslag, uitslag, het gewicht, het gehalte en de zuiverheidsfactor van suiker en suikerhoudende vloeistoffen.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 3, art. 9, art. 12, art. 14-16, art. 18, art. 22-23, art. 28-29, art. 32, art. 35, art. 36, art. 38, art. 41, art. 45, art. 49, art. 52-53, art. 56, art. 60, art. 62, art. 68-70, art. 74, art. 81-82.
Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 21-24.
Periode: 1945-1964
Waardering: V, 2 jaar na peiling e.d. betreffende gewicht, gehalte en zuiverheid, 5 jaar voor in- en uitslagcontrole.

1.4. Accijns op tabak

(37)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen van afwijkingen van de bepaling dat vergunninghouder eenzelfde tabaksfabrikaat slechts onder één kleinhandelsprijs in handel mag brengen, tenzij in het merk of door een merk waaronder het is verpakt op duidelijke wijze een onderscheid is aangebracht.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 2.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V 5 jaar na vervallen toestemming

1.5. Accijns op wijn

(41)
Handeling: Het innen van de accijns op wijn en de bijzondere wijnbelasting en het uitoefenen van controle hierop.
Grondslag: Wet van 7 mei 1878 (*Stbl.* 34), art. 5 en art. 9-11.
Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 4, art. 5 en art. 7.
Besluit van 26 november 1909 (*Stbl.* 374), art. 4-5.
Beschikking van het Departement van Financiën van 22 januari 1941 (*Stct.* 18), art. 1, lid 1 en 2, art. 2, lid 6 en 8, art. 3, lid 2, art. 4, lid 1, 2, 6 en 9, art. 5, lid 3*d-g*, art. 7 lid 1-4 en 6.
Besluit van 2 oktober 1948 (*Stbl.* I 436), art. 5, lid 3, art. 7, lid 2, art. 8, lid 1-5, art. 10, lid 1-3 en 5.
Periode: 1945-1952
Waardering: V, 6 jaar na controle of 10 jaar na inslag.

(45)
Handeling: Het opstellen van een verklaring over de hoeveelheid en de vermenging van wijn met azijn.
Grondslag: Besluit van 19 augustus 1916 (*Stbl.* 417), art. 7.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V 5 jaar na opstelling verklaring

2. Verschuldigdheid, voldoening en krediet van invoerrechten en accijnzen

2.1. Accijns op benzine

(74)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen dat aangiften van de inslag op een later tijdstip worden ingediend.
Grondslag: Wet van 27 november 1947 (*Stbl.* H 393), art. 3.
Wet van 4 mei 1950 (*Stbl.* K 172), art. 3.
Periode: 1945 - 1965
Waardering: V 10 jaar na vervallen van verleende toestemming
(75)
Handeling: Het vaststellen, controleren en invorderen van de accijns op bier.
Grondslag: Besluit van het departement van Financiën van 24 januari 1941, art. 3.
Besluit van het departement van Financiën van 17 september 1941, art. 3.
Besluit van het departement van Financiën van 25 juni 1942, art. 3.
Besluit van het departement van Financiën van 25 juli 1942, art. 3.
Besluit van het departement van Financiën van 26 juli 1944, art. 6, lid 2.
Periode: 1945-1963
Waardering: V, 6 jaar na controle.
(77)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. dat brouwers die meer dan twee brouwsels per week vervaardigen één aangifte inleveren voor alle brouwsels welke in de komende week zullen worden vervaardigd.
2. tot de uitvoer van minder dan vijf hectoliter bier op fust of drie hectoliter bier op fles naar het buitenland.
3. dat de nog onaangezuiverde termijnen van krediet niet voor of op de vervaldagen worden betaald en de rekeningen niet worden afgesloten voor azijn en grondstoffen waarvoor debitering op de kredietrekening heeft plaats gehad en die tijdens het in werking komen van deze wet bij fabrikanten van azijn onverkocht voorhanden zijn.
Grondslag:
1. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 15.
2. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 28, lid 1.
3. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 47, lid 1.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 5 jaar na vervallen van de toestemming
(78)
Handeling: Het openen, wijzigen en sluiten (wegens de ingeslagen suiker) van een rekening.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 24, lid 2, art. 27, art. 29, lid 1, art. 47, lid 1, 2 en 3.
Besluit van 17 juni 1913, art. 7 en 13.
Periode: 1945-1963
Waardering: V 10 jaar na wijziging of sluiting van de rekening
(79)
Handeling: Het afgeven van bewijzen waaruit blijkt dat een aangifte is ingeleverd.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 2 en 16.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 6 jaar.

2.2. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(80)
Handeling:

1. Het innen van accijns en het controleren van de inning.
2. Het heffen van accijns voor het gedistilleerd.
3. Het houden van toezicht op het bezit van propylalcohol of iso-propylalcohol.
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 10, art. 15, lid 3, art. 16, lid 2, art. 18, lid 3, art. 21, lid 1, art. 22, art. 24, lid 1-2, art. 27, lid 1, art. 28, lid 2, art. 29, lid 2, art. 35, lid 4, art. 48, lid 4, art. 49, lid 1, 3 en 5, art. 51, lid 4, art. 52, lid 2, art. 53, lid 1-2, art. 54, lid 2, art. 59, lid 2, art. 60, lid 5, art. 62, lid 4, art. 65, lid 3-5, art. 66, lid 1 en 3, art. 76, lid 2, art. 78, lid 1 en 4*a*, art. 82, lid 1 en 4, art. 83, lid 1, art. 84, lid 1 en 2, art. 88, lid 3, art. 91, lid 1-3, art. 94, lid 1-4, art. 95, lid 1-4, art. 97, lid 3, art. 100, lid 1, art. 103, lid 1, art. 105, lid 2, art. 106, art. 113, art. 114, art. 118, lid 1 en 2, art. 121, lid 2, art. 124, lid 1, art. 125, lid 4, art. 126, lid 3, art. 126*bis*, lid 2-3, art. 129, lid 1-2 en 4.
Besluit Sterkteopneming 1863, art. 7.
Besluit Vormbakswater 1863, art. 5-6.
Wet van 15 juni 1951 (*Stbl.* 215), art. 14.
Besluit melasse brand 1866, art. 9 en 13.
Besluit Branderijen eerste soort, vijfde klasse 1871, art. 12.
Ged. Besluit Hulpmiddel in Fabr. 1899, art. 3, lid *b* 5.
2. Besluit van 30 november 1908 (*Stbl.* 346), art. 20-21, art. 29, art. 31, art. 35, art. 36bis, art. 47.
3. Wet van 10 juni 1926 (*Stbl.* 179), art. 2.
Periode: 1945-1963
Waardering: V, 6 jaar.
(82)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van voorschriften:
1. voor de vermindering van het bedrag aan accijns als vergoeding voor renteverlies en voor gevaar van onverhaalbaarheid.
2. waarbij de inhoud of het laadvermogen van een vaartuig wordt bepaald waarboven de in art. 97 lid 3, vermelde regeling niet van toepassing is.
3. voor het van ander gedistilleerd afzonderlijk bewaren van buitenlands gedistilleerd met krediet voor het invoerrecht.
Grondslag:
1. Gedistilleerd Wet van 1862, art. 91, lid 4.
2. Gedestilleerd Wet van 1862, art. 97, lid 3.
3. Gedistilleerd Wet van 1877, art. 7.
Periode: 1945-1963
Waardering: B, 4

2.3. Accijns op suiker

(86)
Handeling: Het invorderen, controleren en terugbetalen van de accijns op suiker.
Grondslag: Besluit van 5 augustus 1897 (*Stbl.* 186), art. 8-9, art. 11-12.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na aangifte of 8 jaar na invordering.

2.4. Accijns op tabak

(95)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen om goederen, waarvoor de accijns nog niet is betaald, uit een fabriek of entrepot voor de verkoop te laten overbrengen naar een verkooplokaal.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 47.
Periode: 1945-1964
Waardering: V 5 jaar na vervallen van de toestemming

2.5. Accijns op wijn

(99)

Handeling: Het verlenen van krediet c.q. korting op de accijns.
Grondslag: Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 13 en 27.
Gedistilleerd wet van 1862, art. 104, lid 1-2.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: V 10 jaar na verlening
(104)
Handeling: Het openen, wijzigen en sluiten van rekeningen inzake de hoeveelheden en de soorten van de op de flessen afgetapte mousserende gegiste dranken.
Grondslag: Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 8, art. 10, art. 22-23 en art. 25.
Besluit van 10 november 1951 (*Stbl.* 479), art. 10.
Periode: 1945 - 1948, 1951 - 1963
Waardering: V 10 jaar na wijziging of sluiting van de rekening
(106)
Handeling: Het afgeven van overschrijvingsbiljetten, volgbrieven en vervoerbiljetten en het tekenen van aangiften en andere formulieren.
Grondslag: Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 7, art. 15 en art. 20.
Periode: 1945 - 1948
Waardering: V, 6 jaar na afgifte
(107)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. om ook andere wijn op de rekening in krediet te brengen en het machtigen om fouten in de rekening te verbeteren.
2. om de rekening te laten aanzuiveren door export van wijn.
Grondslag:
1. Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 22 en 25.
2. Wet van 7 mei 1878 (*Stbl.* 34), art. 11.
Periode: 1945-1962
Waardering: V 10 jaar na wijziging, afloop rekening of krediet

3. Vrijstellingen en teruggaaf van invoerrecht en accijns

3.1. Accijns op bier

(116)
Handeling: Het beperken van de vrijdom van de accijns voor een bierbrouwerij.
Grondslag: Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 10.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 10 jaar na beperking vrijdom

3.2. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(120)
Handeling: Het verlenen van een vergunning voor het overhalen van gedistilleerd met vreemde zelfstandigheden teneinde geheel of gedeeltelijk te worden vrijgesteld van de accijns.
Grondslag: Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329), art. 16.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na vervallen vergunning.
(121)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van regelingen waarbij vrijdom of teruggaaf van accijns wordt verleend.
Grondslag: Wet van 18 juli 1904 (*Stbl.* 190), art. I*a* en I*b*.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4

3.3. Accijns op wijn

(137)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen voor inslag met vrijdom van

accijns.
Grondslag: Besluit van 19 augustus 1916 (*Stbl.* 417), art. 3.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V 10 jaar na vervallen van de toestemming

3.4. Invoerrecht

(155)
Handeling: Het verlenen van:
1. een machtiging voor de vrijdom voor verhuisgoed, erfgoed, huwelijksgoed en statistiekrecht ingevolge art. 3 letter *a* van de Wet op het statistiekrecht.
2. vrijdom door middel van teruggaaf van het bij invoer voor de wederuitgevoerde goederen betaalde statistiekrecht.
3. teruggave van statistiekrecht.
4. van teruggave en het geheel of gedeeltelijk kwijtschelden van statistiekrecht.
5. teruggaaf van het bedrag dat is bepaald bij de aankoop van zegels als bedoeld in art. 7 lid 1 van de Statistiekwet 1950 (*Stbl.* K 302).
Grondslag:
1. Besluit van 21 april 1921 (*Stbl.* 686), art. 2, art. 2*a*, art. 2*b* en art. 2*c*.
2. Besluit van 21 april 1921 (*Stbl.* 686), art. 6, lid 2.
3. Statistiekrechtwet, art. 20.
4. Statistiekrechtwet 1932, art. 20.
5. Statistiekwet 1950 (*Stbl.* K 302), art. 21, lid 3.
Periode: 1945-1950
Waardering: V 10 jaar na vervallen vrijdom of teruggaaf

4. Oprichting en inrichting van accijnspanden en entrepots

4.1. accijnspanden

4.1.1. Accijns op benzine

(159)
Handeling: Het controleren van panden, het visiteren van goederen, het verzegelen van panden en goederen.
Grondslag: Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 8 en 11*bis*.
Periode: 1945-1965
Waardering: V 5 jaar na controle, visitatie, verzegeling

4.1.2. Accijns op bier

(161)
Handeling: Het controleren van gebouwen en de hoeveelheid en het gehalte van grondstoffen, beslagen en aftreksels.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 5, lid 3, art. 21, lid 1, art. 30, lid 1.
Periode: 1945-1963
Waardering: V 5 jaar na controle
(162)
Handeling: Het vooraf goedkeuren van:
1. plannen voor de inrichting van de bierketel en van het lokaal waarin deze wordt geplaatst en de veranderingen daarin,
2. bergplaatsen.
Grondslag:
1. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 9, lid 1, art. 11, lid 2.
2. Besluit 17 juni 1913, art. 7.
Periode: 1945-1963
Waardering: V 10 jaar na vervallen goedkeuring
(163)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van ontheffing van de

bepalingen betreffende de plaats van de hoofdingang van een bierbrouwerij, de gemeenschap van gebouwen en erven welke niet bij de bierbrouwer c.s. in gebruik zijn en de gemeenschap met gebouwen waar suikerhoudende stoffen, anders dan voor huiselijk gebruik, worden bewaard.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 4, lid 3.
Periode: 1945-1963
Waardering: V 10 jaar na wijziging of vervallen van de ontheffing
(164)
Handeling: Het meten van, ijken, verzegelen, afbreken of uitbreken van werktuigen.
Grondslag: Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 8, art. 12, art. 13, lid 1, art. 46.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 5 jaar na vervallen meting, ijking, verzegeling, afbraak en uitbraak.
(165)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. van afwijkingen op de bepalingen betreffende de inhoudsruimte en plaatsing van de bierketel en de plaatsing van de pijpen, buizen en leidingen.
2. tot het voorhanden hebben van glucose, melasse, veraccijnsde suiker of andere suikerhoudende stoffen in een bierbrouwerij of de daarmee gemeenschap hebbende panden.
3. tot het toevoegen van zelfstandigheden aan het wort na afloop van de koking.
4. tot het oprichten van een fabriek voor de vervaardiging van moutextract of andere moutpreparaten.
Grondslag:
1. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 7, lid 3.
2. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 19.
3. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 20, lid 2.
4. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 33.
Periode: 1945 - 1963
Waardering:
1. V 10 jaar na vervallen toestemming
2. V 5 jaar na vervallen toestemming
3. V 5 jaar na vervallen toestemming
4. V 10 jaar na vervallen toestemming
(166)
Handeling: Het aanwijzen van deskundigen welke bevoegd zijn om bierbrouwerijen en de daarin aanwezige stoffen te controleren.
Grondslag: Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 19.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na vervallen aanwijzing.

4.1.3. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(172)
Handeling: Het houden van toezicht op de aanwezigheid en het gebruik van distilleertoestellen. Grondslag: Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329), art. 2-6, art. 8, art. 11-13, art. 23-24.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V, 10 jaar na controle.

4.1.4. Accijns op suiker

(179)
Handeling: Het goedkeuren van fabrieken, opslagplaatsen en entrepots, het controleren van fabrieken, opslagruimten en administraties en het verzegelen of afsluiten van werktuigen.
Grondslag: Suikerwet 1924 (*Stbl.* 425), art. 3, art. 9, art. 12, art. 14-16, art. 18, art 22-23, art. 28-29, art. 32, art. 35-36, art. 38, art. 41, art. 45, art. 49, art. 52-53, art. 56, art. 60, art. 62, art. 68-70, art. 74, art. 81-82.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V, 10 jaar na goedkeuring en controles, + 5 jaar na vervallen verzegeling.

4.1.5. Accijns op tabak

(182)
Handeling: Het verlenen en wijzigen van bedrijfsvergunningen.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 15-17.
Periode: 1945 - 1960
Waardering: V, 10 jaar na vervallen vergunning.

4.1.6. Accijns op wijn

(187)
Handeling: Het controleren:
1. van de hoeveelheden wijn in bergplaatsen en transportmiddelen en het nemen van monsters daarvan.
2. van de aanwezige hoeveelheden sap en mousserende gegiste dranken in een fabriek.
3. van de fabrieksboekhouding, de aanwezige grondstoffen en de gereedgemaakte producten.
Grondslag:
1. Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127), art. 16, art. 19, art. 33 en art. 39.
2. Besluit van 10 november 1951 (*Stbl.* 479), art. 7, lid 2, art. 8, lid 1 en 5.
3. Vrijstellingsbeschikking wijn en andere gegiste vruchtendranken, art. 13, lid 1-3.
Periode: 1945 - 1948, 1952 - 1962
Waardering: V 2 jaar na controle
(190)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen voor de vervaardiging van uit druiven vervaardigde ongegiste dranken in fabrieken waar belastbare inlandse wijn wordt vervaardigd.
Grondslag: Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 3.
Besluit van 26 november 1909 (*Stbl.* 374), art. 3.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V 5 jaar na vervallen van de toestemming
(191)
Handeling: Het vooraf goedkeuren van het register van uitslagen dat de entrepositaris moet bijhouden.
Grondslag: Beschikking van het Departement van Financiën van 22 januari 1941 (*Stct.* 18), art. 59, lid 3*a*.
Periode: 1945 - 1948, 1952 - 1962
Waardering: V 5 jaar na vervallen van de goedkeuring

4.1.7. Accijns op zout

(192)
Handeling: Het vooraf goedkeuren van:
1. plannen voor inrichtingen voor het uitlogen van zout en de wijzigingen daarin,
2. peilinrichtingen voor het meten van de hoeveelheid zouthoudend water,
3. het bouwplan en de ligging van fabrieken waarin salpeter wordt vervaardigd uit Chilisalpeter en chloorkalium, waarbij zout als bijproduct wordt verkregen.
Grondslag:
1. Wet van 17 juni 1918 (*Stbl.* 383), art. 5.
2. Wet vna 17 juni 1918 (*Stbl.* 383), art. 6.
3. Besluit van 28 november 1912, art. 2.
Periode: 1945-1951
Waardering:
1. V 10 jaar na vervallen goedkeuring of herkeuring
2. V 5 jaar na vervallen goedkeuring of herkeuring
3. V 10 jaar na vervallen goedkeuring of herkeuring

4.2. Entrepots

(202)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. dat, in het belang van de doorvoerhandel, in particuliere entrepots op plaatsen waar een algemeen entrepot bestaat, accijnsvrije goederen worden verpakt, gesorteerd en verwerkt;
2. voor de inslag van goederen uit het vrije verkeer;
3. van afwijkingen betreffende het entrepot van al dan niet verwerkte goederen met bestemming tot verblijf in Nederland;
4. dat fictief entrepot, als bedoeld in artikel 92 van de Algemene Wet 1882, tegen zekerheidstelling voor het statistiekrecht wordt toegekend voor niet aan accijns of invoerrecht onderworpen goederen, aan welke buitenlandse herkomst geen twijfel bestaat;
5. dat, in het belang van de handel, algemene entrepots op grond van art. 1 KB Entrepots worden toegelaten;
6. van afwijkingen ten aanzien van het vervoer van en het in entrepot houden van sigarettenpapier;
7. om opslagplaatsen als entrepot te mogen aanmerken;
8. voor de berekening van het bijzonder invoerrecht, van afschrijving op de in fictief entrepot opgeslagen hoeveelheid benzine;
9. aan een depothouder voor de inslag van zout uit entrepot van een zoutzieder of handelaar in hoeveelheden kleiner dan 500 kg;
10. voor de inslag van water in particuliere entrepots bestemd voor de reiniging van fusten;
11. om de wijn te vermengen bij de uitslag uit het entrepot.
Grondslag:
1. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 10.
2. Besluit Fabrieksentrepots van 16 maart 1921 (*Stbl.* 435), art. 3.
3. Wet verruiming entrepotverkeer van 7 juni 1919 (*Stbl.* 318), art. 4.
4. Besluit fictief entrepot van 2 december 1919 (*Stbl.* 798), art. 1.
5. Besluit Entrepots van 7 november 1876 (*Stbl.* 193), art. 2.
6. Wet smokkel van sigarettenpapier van 19 maart 1932 (*Stbl.* 110), art. 14*a*.
7. Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 6.
8. Benzinewet 1931 (*Stbl.* 527), art. 6.
9. Besluit van 25 augustus 1908 (*Stbl.* 287), art. 5.
10. Wet van 20 juli 1870 (*Stbl.* 127). Art. 6.
11. Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 6.
Periode: 1945-1962
Waardering:
1. V 5 jaar na vervallen van de toestemming
2. V 10 jaar na vervallen van de toestemming
3. V 10 jaar na vervallen van de toestemming
4. V 10 jaar na vervallen van de toestemming
5. V 10 jaar 10 jaar na vervallen van de toestemming
6. V 5 jaar na vervallen van de toestemming
7. V 10 jaar na vervallen van de toestemming
8. V 10 jaar na vervallen van de toestemming
9. V 5 jaar na vervallen van de toestemming
10. V 5 jaar na vervallen van de toestemming
11. V 5 jaar na vervallen van de toestemming

5. Invoer, uitvoer en doorvoer van goederen

(230)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. tot het vestigen van een nieuwe zoutziederij, suikerraffinaderij, brouwerij, branderij, distilleerderij, azijnmakerij, spijkerfabriek, papierfabriek, wolfabriek, stoffenfabriek, of andere grote fabriek op voorgeschreven terreinen.
2. afwijkingen van de voorschriften van de belastingwetten betreffende de in acht te nemen formaliteiten bij de invoer, uitvoer, doorvoer en vervoer van goederen indien dit in het belang van de handel, nijverheid of scheepvaart gewenst is.
3. aan maatschappijen en andere ondernemers om de vrachtlijsten in duplo in te leveren.
4. om in de tijdelijke lokalen als vermeld in art. 26 buitenlandse stapelgoederen uit het vrije verkeer op te slaan, die niet aan rechten of accijns zijn onderworpen.

5. om bij doorvoer met vaartuigen in geregelde dienst de soort en de hoeveelheid van de goederen of een van beiden na de inklaring op te geven.
6. dat een generale verklaring ten doorvoer voor goederen wordt veranderd in een generale verklaring ten invoer.
7. dat het vervoer anders dan met treinen of schepen en zonder ambtelijke sluiting of verzegeling plaats vindt.
8. dat, in afwijking van art. 168 Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), geleibiljetten voor het vervoer van zout, Wijn, gedistilleerd en suiker worden afgegeven.
9. dat luchtvaartmaatschappijen die subsidie krijgen, onder voorwaarden, dat het recht op subsidie aangenomen wordt, voor al hetgeen inzake de in- en uitvoer van goederen verschuldigd mag worden.
10. van een doorlopend verlof en afwijkingen ten aanzien van het gestelde in het Douanebesluit voor de luchtvaart.
11. dat:
a) met binnenkomende luchtvaartuigen op een douaneterrein wordt geland op andere tijden dan als vermeld in art. 4 lid 2 van het Douanebesluit voor de luchtvaart,
b) met binnenkomende luchtvaartuigen wordt geland elders dan op een douaneluchtvaartterrein.
12. aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen en de Hollandsche IJzeren Spoorwegmaatschappij van de ontheffing van de wettelijke verplichting zekerheid te stellen voor de invoerrechten en accijnzen.
13. dat in plaats van stalen of monsters van goederen een of meer gewaarmerkte voorwerpen als typen worden aangehouden.
14. voor de invoer van zouthoudend water dat niet in fusten is verpakt.
15. dat aan neringdoenden collectieve geleibiljetten worden gegeven voor het vervoer van suiker of geraffineerd zout aan verschillende personen.
16. voor het overbrengen van vermengde wijn naar een andere branderij indien een bedrijf wordt gesloten.
Grondslag:
1. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 180.
2. Wet van 4 april 1870 (*Stbl.* 61), art. 1.
3. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 6.
4. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 31.
5. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 62.
6. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 64, laatste lid.
7. Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 27, lid 4.
8. Besluit van 28 november 1900 (*Stbl.* 207), houdende nadere bepalingen omtrent de afgifte van geleibiljetten voor het vervoer van accijnsgoederen, art. 1, lid 1.
9. Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 14.
10. Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 16, lid 2.
11. Douanebesluit voor de luchtvaart, art. 19, lid 1.
12. Wet van 29 december 1922 (*Stbl.* 755), houdende aanvulling van de bepalingen zekerheidstelling en wijziging bepalingen recht van voorrang inzake van invoerrechten en accijnzen, art. 1.
Waardewet 1927 (*Stbl.* 17), art. 11, lid 2.
13. Waardewet 1927 (*Stbl.* 17), art. 11, lid 2.
14. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 5.
15. Besluit van 13 maart 1924, art. 1.
16. Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 9.
Periode: 1945 - 1962
Waardering:
1-2. V 10 jaar na vervallen van de toestemming
3-16. V 5 jaar na vervallen van de toestemming
(231)
Handeling: Het afgeven van een vergunning:
1. aan maatschappijen of ondernemers van geregelde diensten die goederen willen vervoeren met verzendingslijsten;
2. als bedoeld in art. 22 lid 1 KB Vervoer aan niet in Nederland wonende personen.
Grondslag:
1. Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 18, lid 1.

2. Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 22, lid 2.
Periode: 1945-1958
Waardering: V, 5 jaar na vervallen vergunning.
(232)
Handeling: Het op verzoek van belanghebbenden afgeven van collectieve geleibiljetten voor het vervoer van aan verschillende personen af te leveren hoeveelheden suiker (waaronder kandij) of geraffineerd zout.
Grondslag: Besluit van 18 februari 1905 (*Stbl.* 78), art. 1, lid 1.
Periode: 1945-1962
Waardering: V, 5 jaar na afgifte.
(236)
Handeling: Het verlenen van vergunningen voor het vervoer van wijn of zout met verzendingingsbiljetten.
Grondslag: Besluit van 18 februari 1905 (*Stbl.* 78), art. 2, lid 1.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 5 jaar na vervallen vergunning.
(250)
Handeling: Het vaststellen van het invoerrecht over de waarde.
Grondslag: Waardewet 1927 (*Stbl.* 17), art. 2.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V 10 jaar na vaststelling
(251)
Handeling: Het voorschrijven dat de inventarisatie van goederen niet of slechts gedeeltelijk zal plaats hebben.
Grondslag: Waardewet 1927 (*Stbl.* 17), art. 9, lid 1.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 10 jaar na vervallen voorschrift.
(256)
Handeling: Het afgeven van volgbrieven.
Grondslag: Besluit van 19 augustus 1916 (*Stbl.* 417), art. 4 en 5.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 5 jaar na afgifte.

6. Straf- en verbodsbepalingen

6.1. Accijns op bier

(269)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van ontheffing:
1. van het verbod om in een bierbrouwerij andere stoffen waaruit suikerhoudende aftreksels kunnen worden vervaardigd in te slaan of voorhanden te hebben, dan die volgens art. 2 zijn aangegeven, in een bierbrouwerij beslag, moutextract of suikerhoudende aftreksels te bereiden of voorhanden te hebben buiten de werktuigen of uren, daartoe aangegeven volgens art. 14 of art. 17, uit een bierbrouwerij beslag, moutextract of suikerhoudende aftreksels, zijnde geen bier, uit te slaan,
2. van de in het Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278) opgenomen verbodsbepalingen.
Grondslag:
1. Bierwet 1917 (*Stbl.* 190), art. 22, lid 2.
2. Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 26.
Periode: 1945-1963
Waardering: V, 10 jaar na vervallen ontheffing.

6.2. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(273)
Handeling: Het vaststellen van regels waaronder kan worden afgeweken van de bepaling dat het versneden van propylalcohol of iso-propylalcohol is verboden.
Grondslag: Wet van 10 juni 1926 (*Stbl.* 179), art. 4.
Periode: 1945 - 1963

Waardering: B, 4

7. Bijzondere regelingen

7.1. Accijns op benzine

(293)
Handeling: Het geven van regels ter uitvoering van de wet.
Grondslag: Wet van 21 december 1961 (*Stbl.* 443), art. VI.
Periode: 1962 - 1965.
Waardering: B, 4

7.2. Accijns op bier

(295)
Handeling: Het voorschrijven van een vermenging.
Grondslag: Besluit van 17 juni 1913 (*Stbl.* 278), art. 11.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: V 5 jaar

7.3. Accijns op gedistilleerd en houtgeest

(297)
Handeling: Het vaststellen van uitzonderingen op Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329).
Grondslag: Distilleertoestellenwet van 19 mei 1922 (*Stbl.* 329), art. 27.
Periode: 1945 - 1963
Waardering: B, 4
(301)
Handeling: Het voorbereiden, wijzigen, vaststellen en intrekken van een regeling waarbij andere alcoholen voor de toepassing van deze wet gelijk worden gesteld aan propylalcohol en iso-propylalcohol.
Grondslag: Wet van 10 juni 1926 (*Stbl.* 179), art. 7.
Periode: 1945-1963
Waardering: B, 4

7.4. Accijns op tabak

(306)
Handeling: Het afgeven en inruilen van accijnszegels.
Grondslag: Besluit van 16 maart 1922 (*Stbl.* 126), art. 3 en 8.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V, 10 jaar.

8. Productie- en grondstoffencontrole

8.1. Accijns op tabak

(320)
Handeling: Het controleren van de productie van tabakswaren en de handel daarin.
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art. 20, art. 31, art. 46, art. 48, art. 51-52, art. 77, art. 79 en art. 83.
Periode: 1945 - 1964
Waardering: V, 5 jaar na controle.

Actor: de Dienst Douane en Accijnzen

1. Entrepots

(197)
Handeling: Het visiteren van personen die zich aan boord van een uit zee gekomen schip bevinden of dit schip verlaten alsmede alle personen die zich in een publiek, particulier of algemeen entrepot bevinden of zo'n instelling verlaten.
Grondslag: Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 190 *bis*.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V, 5 jaar.
(203)
Handeling: Het vaststellen van:
1. het tarief van pakhuishuren voor goederen, in de Rijksentrepots neergelegd;
2. de herkomst van goederen;
3. de waarde voor goederen wanneer verhaal van statistiekrecht op de gestelde zekerheid plaats moet hebben;
Grondslag:
1. Besluit van 17 januari 1866 (*Stbl.* 2), art. 1.
2. Wet verruiming entrepotverkeer van 7 juni 1919 (*Stbl.* 318), art. 4.
3. Besluit fictief entrepot van 2 december 1919 (*Stbl.* 798), art. 4.
Periode: 1945-1962
Waardering:
1-2. V 5 jaar na vaststelling
3. V 10 jaar na vaststelling
(208)
Handeling: Het, bij niet volledig nakomen van de voorschriften, de entrepositaris, gedurende een bepaalde termijn, ontzeggen van de opslag van goederen in zijn fictief douane-entrepot.
Grondslag: Besluit fictief entrepot van 2 december 1919 (*Stbl.* 798), art. 6.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V 10 jaar na ontzegging
(209)
Handeling: Het informeren van het ministerie van Financiën betreffende de uitvoering van de in de resolutie van 30 januari 1920, nr. 114 gegeven voorschriften.
Grondslag: Paragraaf 13 van de resolutie van 30 januari 1920, nr. 114.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V 5 jaar

2. Invoerrechten

(285)
Handeling: Het opsporen van strafbare feiten / overtredingen:
1. op grond van de Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38).
2. gesteld bij de Retorsiewet van 5 augustus 1933 (*Stbl.* 417).
3. op grond van de Statistiekwet.
4. gesteld bij de Statistiekwet 1950 (*Stbl.* K 302).
5. op grond van de Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381) vervaardigde algemene maatregelen van bestuur.
6. betreffende de maatregelen ter verzekering van de voldoening van belastingen, verschuldigd bij de invoer en uitvoer van goederen.
Grondslag:
1. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 233.
2. Retorsiewet van 5 augustus 1933 (*Stbl.* 417), art. 8.
3. Statistiekwet, art. 8.
4. Statistiekwet 1950 (*Stbl.* K 302), art. 17, lid 6.
5. Tariefwet 1934 van 28 juni 1935 (*Stbl.* 381), art. 36, lid 2.
6. Luchtvaartwet van 30 juli 1926 (*Stbl.* 249), art. 51, lid 2.
Periode: 1945-1962
Waardering: V, 10 jaar.

Actor: de ambtenaren der Invoerrechten en Accijnzen

(253)
Handeling: Het instellen van een onderzoek naar de aanwezigheid van sigarettenpapier in winkels, magazijnen, werkplaatsen, gebouwen, erven en besloten terreinen.
Grondslag: Wet smokkel van sigarettenpapier van 19 maart 1932 (*Stbl.* 110), art. 15.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: V 10 jaar na onderzoek

Actor: de bevoegde ambtenaren van de Rijksbelastingdienst

(247)
Handeling: Het aanslaan en heffen van in- en uitvoerrechten op per burgerluchtvaartuig in- en uitgevoerde lading.
Grondslag: Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500).
Besluit van 28 maart 1959 (*Stbl.* 100).
Periode: 1945 - 1962
Activiteiten:
a. het aanwijzen, wijzigen en intrekken van een douaneluchtvaartterrein,
b. het controleren van de aangifteformulieren,
c. het inspecteren van de lading,
d. het toestemming geven voor het lossen van goederen,
e. het vergunning geven voor het achterwege laten van tijdelijke opslag van geloste goederen,
f. het ontheffing verlenen van de verplichting tot borgstelling,
g. het visiteren van reizigers,
h. het in bijzondere gevallen vergunnen van landingen op andere tijden en terreinen,
i. het toestemming geven voor het verwijderen van onderdelen en lading van verongelukte luchtvaartuigen.
Waardering: V, 10 jaar na beëindiging activiteit c.q. geldigheid.
Opmerking: Is gelijk aan handeling 289*a* van het PIVOT-rapport "Luchtvaart gebonden. Een institutioneel onderzoek op het terrein van de burgerluchtvaart."

Actor: een door de Minister van Financiën aangewezen ambtenaar

(230)
Handeling: Het (onder voorwaarden) toestemming verlenen:
1. tot het vestigen van een nieuwe zoutziederij, suikerraffinaderij, brouwerij, branderij, distilleerderij, azijnmakerij, spijker-, papier-, wollen-, stoffen-, of andere grote fabriek op voorgeschreven terreinen.
2. afwijkingen van de voorschriften van de belastingwetten betreffende de in acht te nemen formaliteiten bij de invoer, uitvoer, doorvoer en vervoer van goederen indien dit in het belang van de handel, nijverheid of scheepvaart gewenst is.
3. aan maatschappijen en andere ondernemers om de vrachtlijsten in duplo in te leveren.
4. om in de tijdelijke lokalen als vermeld in art. 26 buitenlandse stapelgoederen uit het vrije verkeer op te slaan, die niet aan rechten of accijns zijn onderworpen.
5. om bij doorvoer met vaartuigen in geregelde dienst de soort en de hoeveelheid van de goederen of een van beiden na de inklaring op te geven.
6. dat een generale verklaring ten doorvoer voor goederen wordt veranderd in een generale verklaring ten invoer.
7. dat het vervoer anders dan met treinen of schepen en zonder ambtelijke sluiting of verzegeling plaats vindt.
8. dat, in afwijking van art. 168 Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), geleibiljetten voor het vervoer van zout, wijn, gedistilleerd en suiker worden afgegeven.
9. dat luchtvaartmaatschappijen die subsidie krijgen, onder voorwaarden, dat het recht op subsidie aangenomen wordt, voor al hetgeen inzake de invoer en uitvoer van goederen verschuldigd mag worden.
10. van een doorlopend verlof en afwijkingen ten aanzien van het gestelde in het Douanebesluit voor de luchtvaart.
11. dat:
a) met binnenkomende luchtvaartuigen op een douaneterrein wordt geland op andere tijden dan als vermeld in art. 4 lid 2 van het Douanebesluit voor de luchtvaart,

b) met binnenkomende luchtvaartuigen wordt geland elders dan op een douaneluchtvaartterrein.
12. aan de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen en de Hollandsche IJzeren Spoorwegmaatschappij van de ontheffing van de wettelijke verplichting zekerheid te stellen voor de invoerrechten en accijnzen.
13. dat in plaats van stalen of monsters van goederen een of meer gewaarmerkte voorwerpen als typen worden aangehouden.
14. voor de invoer van zouthoudend water dat niet in fusten is verpakt.
15. dat aan neringdoenden collectieve geleibiljetten worden gegeven voor het vervoer van suiker of geraffineerd zout aan verschillende personen.
16. voor het overbrengen van vermengde wijn naar een andere branderij indien een bedrijf wordt gesloten.
Grondslag:
1. Algemene wet van 26 augustus 1822 (*Stbl.* 38), art. 180.
2. Wet van 4 april 1870 (*Stbl.* 61), art. 1.
3. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 6.
4. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 31.
5. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 62.
6. Besluit van 26 maart 1872 (*Stbl.* 19), art. 64.
7. Besluit van 4 augustus 1874 (*Stbl.* 116), art. 27, lid 4.
8. Besluit van 28 november 1900 (*Stbl.* 207), houdende nadere bepalingen omtrent de afgifte van geleibiljetten voor het vervoer van accijnsgoederen, art. 1, lid 1.
9. Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 14.
10. Douanebesluit voor de luchtvaart van 27 december 1928 (*Stbl.* 500), art. 16, lid 2.
11. Douanebesluit voor de luchtvaart, art. 19, lid 1.
12. Wet van 29 december 1922 (*Stbl.* 755), art. 1.
13. Waardewet 1927 (*Stbl.* 17), art. 11, lid 2.
14. Zoutwet 1892 (*Stbl.* 227), art. 5.
15. Besluit van 13 maart 1924, art. 1.
16. Besluit van 5 december 1901 (*Stbl.* 236), art. 9.
Periode: 1945 - 1962
Waardering: 1-2: V 10 jaar na vervallen van de toestemming
3-16: V 5 jaar na vervallen van de toestemming

Actor: de Commissie van Deskundigen voor de Tabaksaccijns

(322)
Handeling: Het adviseren van de minister van Financiën over voorgenomen intrekking van bedrijfsvergunningen, omtrent aangelegenheden betreffende de uitvoering van de Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), en het uit eigen beweging doen van voorstellen betreffende de uitvoering van de Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712).
Grondslag: Tabakswet 1921 (*Stbl.* 712), art 17, lid 2, art. 55.
Periode: 1945 - 1971
Waardering: B, 3

Tekstcorrectie:
is besloten is lees: is besloten
advisering heeft lees: advisering
ambtelijk lees: ambtelijke
ingevoerd nog lees: ingevoerd noch
teruggaat lees: teruggaaf
plaats vindt lees: plaatsvindt
verzendingingsbiljetten lees: verzendingsbiljetten

Gegevens deze versie:

Bron:	07-12-2000, Stcrt. 2001/24. Iwtr: 04-02-2001
Regelingnummer:	R&B/OSTA/2000/2081
Eerste ministerie:	Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen

Overige ministeries:	Financien
Wetsfamilie:	Archiefwet 1995
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Bijlage

Voetnoten:

(*)

1. "De grens verlegd". Een institutioneel onderzoek naar het overheidshandelen op het beleidsterrein invoerrechten en accijnzen, 1940-1962. [samenstelling drs G. Beks], Den Haag: Rijksarchiefdienst / PIVOT. (ISSN 0928-0448; nr. 37)

(*)

2. "Echt goud? Echt zilver?" Rapport van het institutioneel onderzoek naar de taken en de handelingen betreffende het waarborgen van (platina), gouden en zilveren werken, over de periode 1938-1995. [samenstelling drs. G. Beks], Den Haag: Rijksarchiefdienst / PIVOT. (ISSN 0928-0448; nr. 36).

(*)

3. Wet van 26 januari 1961, (*Stbl.* 31), algemene wet inzake de douane en de accijnzen.

§ 5

Ingevolge de jurisprudentie in het kader van het EVRM dient voor wat de boete betreft de behandeling van een zaak binnen een redelijke termijn plaats te vinden. Overschrijding van de redelijke termijn kan aanleiding zijn tot verdergaande of algehele kwijtschelding van de boete. Uit de jurisprudentie van de Hoge Raad volgt dat de redelijke termijn aanvangt op het tijdstip waarop vanwege de belastingadministratie jegens de belastingplichtige een handeling is verricht, waaraan deze in redelijkheid de verwachting heeft kunnen ontlenen dat de inspecteur een verhoging oplegt. Als een zodanige handeling zal in ieder geval moeten worden aangemerkt een door de inspecteur overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 van de Algemene wet gedane mededeling van de omstandigheden die naar zijn oordeel het opleggen van een navorderingsaanslag, met daarin begrepen een boete, rechtvaardigen. Bij de beoordeling van de vraag of de redelijke termijn al dan niet is overschreden, moet onder meer worden gelet op de ingewikkeldheid van de zaak, het processuele gedrag van belanghebbende en de wijze waarop de zaak door de Belastingdienst is behandeld.

Gegevens deze versie:

Bron:	07-07-1993, Stcrt. 131. Iwtr: 01-09-1993
Regelingnummer:	AFZ93/5447
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Voorschrift administratieve boeten 1993 (VAB 1993)
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 28-09-1992, Stcrt. 193. Iwtr: 01-01-1993

Voorschrift administratieve boeten 1993 (VAB 1993)
Hoofdstuk IV. Niet-ordeboeten aanslag- en aangiftebelastingen ex artikel 18 respectievelijk artikel 21, eerste lid, eerste volzin van de Algemene wet (tijdvak- en tijdstipbelastingen)
§ 22

1. Indien belanghebbende gemaakte fouten uit eigen beweging herstelt (vrijwillige verbetering), scheldt de inspecteur in de gevallen als genoemd in paragraaf 21, eerste lid de boete kwijt tot op 5%. In de overige gevallen van paragraaf 21 scheldt hij de boete kwijt tot op 10%.
2. Van herstel uit eigen beweging van fouten als bedoeld in het eerste lid is sprake, indien belanghebbende op eigen initiatief zijn aangifte verbetert dan wel alsnog aangifte doet, vóórdat hij weet of redelijkerwijze moet vermoeden dat ambtenaren van de Belastingdienst reeds op het spoor zijn gekomen of binnen afzienbare tijd zullen komen van de onjuistheid of onvolledigheid van de aangifte, van het ten onrechte niet doen van aangifte of van de omstandigheid dat een reeds ambtshalve opgelegde aanslag of naheffingaanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld.
Zo is er van vrijwillige verbetering geen sprake, indien belanghebbende een boekenonderzoek is aangezegd of indien een branche- of fraudeonderzoek aan de gang is dan wel is aangekondigd en belanghebbende redelijkerwijs moet vermoeden dat de resultaten van een dergelijk onderzoek hem zullen kunnen raken.

Gegevens deze versie:

Bron:	28-09-1992, Stcrt. 193. Iwtr: 01-01-1993
Regelingnummer:	AFZ92/6316
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Voorschrift administratieve boeten 1993 (VAB 1993)
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Artikel 2 Regeling van Bangladesh

Ter uitvoering van artikel 1 is van de zijde van Bangladesh de volgende regeling getroffen:

1. Belasting van Bangladesh

Volgens de huidige wetgeving in Bangladesh:

a. zijn dividenden betaald aan natuurlijke personen en lichamen die geen inwoner zijn van Bangladesh onderworpen aan een bronheffing van respectievelijk 25 en 15 percent;

b. is interest betaald aan natuurlijke personen die geen inwoner zijn van Bangladesh onderworpen aan een bronheffing van 25 percent;

c. is interest betaald aan lichamen die geen inwoner zijn van Bangladesh onderworpen aan een belastingheffing die varieert in hoogte tussen 37,5 en 50 percent, naar gelang het karakter van het ontvangende lichaam;

d. zijn royalty's betaald aan natuurlijke personen en lichamen die geen inwoner zijn van Bangladesh onderworpen aan een bronbelasting van 25 percent;

2. Wijze waarop de vermindering of vrijstelling met betrekking tot dividenden, interest en royalty's wordt verleend

Als algemene regel geldt dat in Bangladesh de belasting bij de uitbetaling van de dividenden, interest en royalty's ten volle wordt ingehouden of geheven en dat vervolgens de vermindering of vrijstelling waarop de belanghebbende inwoner van Nederland op grond van het Verdrag aanspraak heeft, hem/haar wordt verleend door teruggaaf van hetgeen te veel is ingehouden of geheven. Voor het verkrijgen van deze teruggaaf is geen speciaal formulier vastgesteld. De betrokken inwoner van Nederland dient zich met een verzoek om teruggaaf te wenden tot de Deputy Commissioner of Taxes die ten aanzien van hem/haar bevoegd is.

De naam en het adres van vorenbedoelde Deputy Commissioner of Taxes dient de Nederlandse genieter van de dividenden, interest en royalty's te vragen aan de in Bangladesh wonende of gevestigde schuldenaar van die inkomsten.

In het verzoek om teruggaaf, gesteld in de Engelse taal, dient de betrokken inwoner van Nederland de volgende gegevens te verstrekken:

a. de naam en het adres van het uitbetalende lichaam, het aantal aandelen, de datum(s) van betaalbaarstelling van de dividenden, de brutobedragen van de dividenden en de bedragen van de daarop ingehouden belasting;

b. de dividendnota's (of gewaarmerkte afschriften daarvan) dan wel enige andere bewijsstukken, die werden afgegeven met betrekking tot de dividenden. Uit de dividendnota's/bewijsstukken moeten de brutobedragen van de dividenden blijken alsmede dat de terug te geven belasting ten laste van de verzoeker werd ingehouden;

c. de gegevens omtrent de interest of royalty's;

d. de naam en het adres in Bangladesh van de schuldenaar van de interest of royalty's, de datum(s) van betaalbaarstelling van de interest of royalty's, de brutobedragen van de interest of royalty's en de bedragen van de daarop ingehouden of daarover geheven belasting van Bangladesh;

e. dat hij/zij op de datum van betaalbaarstelling van de desbetreffende dividenden, interest of royalty's de uiteindelijk gerechtigde was tot die inkomsten.

Bij het verzoek om teruggaaf moet de belanghebbende inwoner van Nederland overleggen een gedateerde en ondertekende verklaring van de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied hij/zij woont of gevestigd is, inhoudende een bevestiging dat hij/zij op de datum(s) van betaling van de desbetreffende dividenden, interest of royalty's inwoner van Nederland was in de zin van artikel 4 van het tussen Nederland en Bangladesh gesloten belastingverdrag.

Deze verklaring kan door de belanghebbende inwoner van Nederland worden aangevraagd bij vorenbedoelde inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst.

In de Engelse taal zal de verklaring kunnen luiden als volgt:

The undersigned, Inspector of the Local Office of the Tax and Customs Administration at..... certifies that ..... (name and address of the applicant) on the payable date(s) of the dividends/interest/royalties concerned was a resident of the Netherlands within the meaning of Article 4 of the Convention between the Netherlands and the People's Republic of Bangladesh for the avoidance of double taxation.

De gedateerde en ondertekende verklaring zal voorzien zijn van het officiële stempel van de desbetreffende eenheid van de Belastingdienst.

3. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

Verzoeken om teruggaaf van belasting van Bangladesh moeten worden ingediend binnen een tijdvak van vier jaren na afloop van het aanslagjaar waarin de belasting is geheven (onderdeel III van het Protocol).

Gegevens deze versie:

Bron:	02-06-1995, Stcrt. 110. Iwtr: 01-08-1995
Regelingnummer:	IFZ95/668M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Voorschriften van Bangladesh tot uitvoering belastingverdrag Nederland-Bangladesh
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Zweedse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Zweden 1991

Artikel 2 Zweedse regeling

Ter uitvoering van artikel 1 is van Zweedse zijde de volgende regeling getroffen:

1. Zweedse belasting

Volgens de huidige Zweedse wetgeving zijn dividenden onderworpen aan een bronbelasting van 30%. Interest en royalty's zijn in Zweden niet aan een bronbelasting onderworpen.

2. Wijze waarop de vermindering of vrijstelling met betrekking tot dividenden wordt verleend

a. Vrijstelling bij de bron

Een Zweedse vennootschap (aktiebolag) waarvan de aandelen zijn genoteerd aan de Stockholmse Effectenbeurs is altijd toegetreden tot een regeling die voorziet in de registratie van de door haar uitgegeven aandelen door een lichaam, genaamd "Värdepapperscentralen" (VPC)(centrum voor registratie van effecten). Wanneer dit het geval is, ontvangt de geregistreerde aandeelhouder, die inwoner van Nederland is, het dividend onder inhouding van Zweedse belasting naar het in de Overeenkomst neergelegde percentage, indien hij aan de betaler van het dividend een ondertekende woonplaatsbevestiging, afgegeven door een Nederlandse instantie, heeft overgelegd. Als zodanig geldt met name de inspecteur van de eenheid van de Belastingdienst binnen wiens ambtsgebied de belanghebbende woont. De woonplaatsbevestiging mag echter ook worden afgegeven door andere instanties, zoals de Kamer van Koophandel, alsmede door de bank van de belanghebbende.

b. Teruggaaf, indien te veel Zweedse belasting is ingehouden

In gevallen waarin bij de uitbetaling van de dividenden te veel belasting is ingehouden, kan de belanghebbende inwoner van Nederland die te veel ingehouden belasting terugvragen. Tot het verkrijgen van de teruggaaf dient de belanghebbende inwoner van Nederland gebruik te maken van een formulier RSV 3740 (English version).
De belanghebbende inwoner van Nederland moet het formulier RSV 3740, nadat hij het volledig heeft ingevuld en ondertekend, laten voorzien van een ondertekende woonplaatsbevestiging als bedoeld in het tweede lid, onderdeel *a*, van dit artikel.
Degene die de woonplaatsbevestiging heeft gesteld, geeft het formulier RSV 3740 aan de belanghebbende inwoner van Nederland terug, die vervolgens het eerste exemplaar daarvan tezamen met de desbetreffende bewijzen van inhouding van Zweedse belasting moet zenden aan:
Riksskatteverket
Beskattningsavdelningen
Box 770
S-77101 LUDVIKA
ZWEDEN

c. Termijn van indiening van verzoeken om teruggaaf van belasting

Verzoeken om teruggaaf van Zweedse belasting moeten worden ingediend binnen vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de dividenden verschuldigd en betaalbaar zijn gesteld.

3. Verkrijgbaarheid van het formulier RSV 3740

Exemplaren van het formulier RSV 3740 zijn op aanvraag verkrijgbaar, in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, en in Zweden bij de Riksskatteverket, Beskattningsavdelningen, Box 770, S-77101, Ludvika.

Gegevens deze versie:

Bron:	09-06-1997, Stcrt. 112. Iwtr: 19-06-1997
Regelingnummer:	IFZ97/651M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Zweedse uitvoeringsvoorschriften belastingovereenkomst Nederland-Zweden 1991
Soort regeling:	Ministeriële regeling
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 02-10-1992, Stcrt. 191. Iwtr: 01-01-1993

Besluit Beroep in Belastingzaken 2000
[onbenoemd]

Algemeen

§ 1. Begripsbepalingen

Voor de uitvoering van dit besluit wordt verstaan onder:
- "inspecteur": de inspecteur als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel *b*, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;
- "ontvanger": de ontvanger als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel *b*, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;
- "griffier": de griffier van het bevoegde gerechtshof of van de Hoge Raad;
- B/CKC: Belastingdienst Centrum voor Kennis en Communicatie;
- B/CPP: Belastingdienst Centrum voor Proces- en Productontwikkeling;
- Directie RTB: Directie Rechtstoepasssingsbeleid Belastingdienst.

§ 2. Registratie beroepschriften en verweerschriften

1. Ten behoeve van de administratieve organisatie en bestuurlijke informatie wordt in een (geautomatiseerd) bestand de voortgang van beroepsprocedures vastgelegd.

2. In het onder 1 genoemde bestand worden in ieder geval de volgende gegevens geregistreerd:
- Naam, adres, woonplaats van de belanghebbende en de gemachtigde;
- Middel, jaar/tijdvak en aanslagnummer;
- Datum binnenkomst van het (pro forma) beroepschrift en de conclusie van repliek bij het Gerechtshof en op de eenheid;
- Intrekking van beroepschrift;
- Motivering bij beslissing over het inzenden van een afschrift van het beroep-/verweerschrift aan B/CKC;
- Datum verzending verweerschrift en conclusie van dupliek;
- Termijn van uitstel voor indiening van het verweerschrift c.q. de conclusie van dupliek;
- Datum van de zitting bij het Gerechtshof;
- Datum uitspraak van het Gerechtshof;
- Datum ontvangst beroepschrift in cassatie van het Ministerie;
- Datum inzending cassatievoorstel/advies aan het Ministerie;
- Datum uitspraak van de Hoge Raad;
- Datum verzending afschrift uitspraak aan B/CKC
- Resultaat en belang van de uitspraak van het Gerechtshof, de Tariefcommissie en/of de Hoge Raad.

Tekstcorrectie:
Rechtstoepasssingsbeleid lees: Rechtstoepassingsbeleid
Infobuletin lees: Infobulletin

Gegevens deze versie:

Bron:	23-08-2000, Stcrt. 165. Iwtr: 30-08-2000
Regelingnummer:	PP2000-789M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Besluit Beroep in Belastingzaken 2000
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst 1998
[onbenoemd]

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

§ 1. Reikwijdte

Het Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst 1998 (hierna te noemen: het besluit) bevat beleidsregels voor het opleggen van boeten bij de heffing van rijksbelastingen waarop de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna te noemen: AWR) van toepassing is. Het besluit is mede van toepassing op de boeten die in verband met de premieheffing ingevolge de Wet financiering sociale verzekeringen, de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen, Ziekenfondswet en de inkomenafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet kunnen worden opgelegd.

Toelichting

Het besluit is van toepassing op de boeten die in verband met de heffing van rijksbelastingen en de premieheffing ingevolge de Wet financiering sociale verzekeringen, de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen, Ziekenfondswet en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet kunnen worden opgelegd. Artikel 1, tweede lid, van de AWR omschrijft wat onder rijksbelastingen moet worden verstaan. Het besluit is derhalve mede van toepassing op de boeten bedoeld in hoofdstuk 5 van de Douanewet.
Het besluit bevat het door de Staatssecretaris van Financiën vastgestelde beleid waar de inspecteur zich bij het opleggen van boeten aan dient te houden. Het besluit bevat recht in de zin van artikel 99 van de Wet op de rechterlijke organisatie.
In hoofdstuk I, Algemene bepalingen, wordt invulling gegeven aan een aantal begrippen en aan voor het boetestelsel als zodanig geldende uitgangspunten. De paragrafen opgenomen in hoofdstuk II geven aan op welke wijze de inspecteur bij het opleggen van boeten de aan belanghebbende toekomende waarborgen dient te hanteren. Bij het bepalen van de hoogte van een boete geldt als uitgangspunt het in acht nemen van de beginselen van behoorlijke straftoemeting. Het beleid met betrekking tot de hoogte van de door de inspecteur in standaardgevallen op te leggen boeten, is te vinden in de hoofdstukken III, IV en V. De in deze hoofdstukken genoemde criteria, percentages en bedragen strekken ertoe om aan de hand van objectieve criteria uniformiteit bij het opleggen van boeten te bewerkstelligen. Of er vervolgens redenen zijn om de boete in individuele gevallen op een lager of hoger bedrag of percentage vast te stellen, beoordeelt de inspecteur aan de hand van de criteria genoemd in hoofdstuk VI.
Het besluit is niet van toepassing op boeten die in verband met de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen kunnen worden opgelegd.

§ 2. Begrip belanghebbende

Onder belanghebbende wordt voor de toepassing van dit besluit verstaan degene aan wie een boete is of kan worden opgelegd.

Toelichting

Het begrip belanghebbende omvat een ieder aan wie in de zin van paragraaf 1 van het besluit een boete door de inspecteur is of kan worden opgelegd.

§ 3. Toerekening

Vervallen.

§ 4. Verzuimboete/vergrijpboete

1. De verzuimboete heeft tot doel een gebod tot nakoming van fiscale verplichtingen in te scherpen. Voor het opleggen van de verzuimboete is voldoende dat aan één of meer van deze verplichtingen niet is voldaan.
2. De vergrijpboete is gericht op het bestraffen van een handelen of nalaten waarbij sprake is van opzet dan wel grove schuld. De inspecteur dient de aanwezigheid van opzet of grove schuld te stellen en te bewijzen.
3. In geval van een pleitbaar standpunt of bij afwezigheid van alle schuld (hierna te noemen: avas) legt de inspecteur geen boete op. Indien bij bezwaar blijkt dat sprake is van een pleitbaar standpunt of avas, vernietigt de inspecteur de boete. Belanghebbende dient een pleitbaar standpunt of avas te stellen en te bewijzen.
4. Van een pleitbaar standpunt is sprake als een door belanghebbende ingenomen standpunt, gelet op de stand van de jurisprudentie en de heersende leer, in die mate juridisch pleitbaar of verdedigbaar is dat belanghebbende redelijkerwijs kan menen juist te handelen.

Toelichting

Bij verzuimboeten gaat het in het algemeen om eenvoudig te constateren feiten.
Bij het opleggen van een verzuimboete gelden dezelfde waarborgen als bij het opleggen van een vergrijpboete, met uitzondering van de kennisgeving/hoorplicht vooraf. Het ontbreken van de kennisgeving/hoorplicht vooraf bij het opleggen van verzuimboeten is niet in strijd met het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna te noemen: EVRM). Het EVRM verplicht tot het mededelen van de gronden waarop de boete berust, uiterlijk bij het opleggen van de boete. Aan deze eis wordt bij het opleggen van zowel verzuim- als vergrijpboeten voldaan (zie artikel 67*g* van de AWR en paragraaf 15 van het besluit). Bij vergrijpboeten is echter tevens gekozen voor een kennisgeving/hoorplicht vooraf (zie artikel 67*k* van de AWR en paragraaf 19 van het besluit), hetgeen een verdergaand voorschrift is dan waartoe het EVRM dwingt.
Een vergrijpboete is gesteld op meer ernstige handelingen of nalatigheden. De stelplicht en bewijslast van opzet of grove schuld rusten op de inspecteur. De bij de heffing bestaande mogelijkheid om de belastingaanslag onder bepaalde voorwaarden vast te stellen met omkering van de bewijslast geldt niet voor het opleggen van vergrijpboeten.
Voor het bepalen van de grondslag van vergrijpboeten wordt, voorzover sprake is van opzet of grove schuld, aangesloten bij de feitelijk geheven belasting. Dit geldt ook indien de omvang van de feitelijk geheven belasting is vastgesteld met toepassing van de zogenoemde omkering van de bewijslast.
De inspecteur kan zich voor het bewijs van opzet of grove schuld baseren op door hem gestelde, en door belanghebbende niet of niet voldoende ontzenuwde vermoedens die gebaseerd zijn op feiten.
Als de inspecteur aannemelijk acht dat het standpunt van de belanghebbende pleitbaar is, laat hij het opleggen van een boete achterwege. Is al een boete opgelegd, dan wordt de boetebeschikking vernietigd. Is er sprake van een pleitbaar standpunt, dan kan de belanghebbende geen verwijt worden gemaakt dat er aanvankelijk geen of te weinig belasting is geheven. Onder een pleitbaar standpunt wordt verstaan een opvatting over de kwalificatie van de feiten of de toepassing van het recht op de feiten die in redelijkheid verdedigbaar is. Een pleitbaar standpunt sluit zowel het opleggen van een verzuimboete als een vergrijpboete uit.

§ 5. Verplichte keuze verzuimboete of vergrijpboete

Bij het niet doen van aangifte met betrekking tot belastingen die bij wege van aanslag worden geheven alsmede bij het niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betalen van belastingen die op aangifte moeten worden voldaan of afgedragen, maakt de inspecteur een keuze tussen het opleggen van een verzuimboete en het opleggen van een vergrijpboete. Een eenmaal opgelegde verzuimboete sluit het opleggen van een vergrijpboete voor hetzelfde feit uit. Het opleggen van een vergrijpboete sluit het nadien opleggen van een verzuimboete voor hetzelfde feit uit.

Toelichting

In een aantal gevallen kan op een beboetbaar gestelde gedraging ofwel een verzuimboete ofwel een vergrijpboete opgelegd worden (samenloop): bijvoorbeeld bij aanslagbelastingen indien geen aangifte is gedaan (keuze tussen de artikelen 67*a* en 67*d* van de AWR) en bij aangiftebelastingen indien geheel of gedeeltelijk de belasting niet is betaald (keuze tussen de artikelen 67*c* en 67*f* van de AWR) of de belasting niet tijdig is betaald (keuze tussen de artikelen 67*c* en 67*f* van de AWR).
Uit de memorie van antwoord bij het wetsvoorstel in verband met de herziening van het stelsel van bestuurlijke boeten en van het fiscale strafrecht (*kamerstukken* II 1994/95, 23 470, nr. 8, bladzijde 7) blijkt dat van de inspecteur verwacht wordt dat hij een zeer zorgvuldige afweging maakt bij de keuze tussen de hem ter beschikking staande sanctiemogelijkheden. Een opgelegde vergrijpboete kan, indien na bezwaar of beroep het bewijs van opzet of grove schuld ontoereikend is gebleken, niet worden omgezet in een verzuimboete. De inspecteur dient de mogelijkheid van deze uitkomst mee te wegen bij zijn keuze tussen een verzuim- of vergrijpboete. Indien na het opleggen van een verzuimboete wordt geconstateerd dat sprake is van opzet of grove schuld, kan geen vergrijpboete ter zake van dezelfde gedraging worden opgelegd.
Van de hiervoor omschreven gevallen moet worden onderscheiden de mogelijkheid dat gelijktijdig met de belastingaanslag zowel een verzuim- als een vergrijpboete wordt opgelegd. Deze mogelijkheid doet zich voor indien twee afzonderlijk omschreven beboetbaar gestelde gedragingen zijn geconstateerd. In de aanslagbelastingen kan bijvoorbeeld bij het opleggen van de aanslag een verzuimboete worden opgelegd wegens het niet tijdig doen van aangifte (artikel 67*a* van de AWR) en een vergrijpboete wegens de opzettelijke onjuistheid van diezelfde aangifte (artikel 67*d* van de AWR).
Ook in de aangiftebelastingen kunnen twee boeten voorkomen op het aanslagbiljet. Dat kan het geval zijn bij het niet doen van aangifte (verzuimboete op grond van artikel 67*b* van de AWR) en het opzettelijk niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betalen (vergrijpboete op grond van artikel 67*f* van de AWR). Ook denkbaar is het niet of niet tijdig doen van aangifte (artikel 67*b* van de AWR) in combinatie met een niet tijdige betaling (artikel 67*c* van de AWR), in welk geval twee verzuimboeten kunnen worden opgelegd.

§ 6. Gelijktijdigheid

1. De vaststelling van een belastingaanslag en de vaststelling van een met deze belastingaanslag samenhangende boetebeschikking vinden in beginsel gelijktijdig plaats. Uitzonderingen zijn met name de gevallen bedoeld in de artikelen 67*e*, derde lid, en 67*f*, vijfde lid, van de AWR alsmede de boeten die op grond van hoofdstuk 5 van de Douanewet worden opgelegd.
2. Een afzonderlijke boetebeschikking wordt gegeven in de gevallen waarin een boete kan worden opgelegd terwijl geen belasting verschuldigd is, dan wel geen belastingaanslag wordt of kan worden vastgesteld.

Toelichting

Indien de inspecteur na het afronden van de aanslagregeling besluit tot het opleggen van een boete worden de boetebeschikking en de belastingaanslag in beginsel op één biljet vermeld en aldus gelijktijdig aan belanghebbende ter kennis gebracht. Gelijktijdigheid heeft derhalve betrekking op het formele tijdstip van de vaststelling van de belastingaanslag en de boetebeschikking. De dagtekening van het aanslagbiljet geldt als dagtekening van de beschikking waarbij de boete is opgelegd.
In de gevallen waarin zowel een belastingaanslag als een boete kunnen worden opgelegd, is de termijn waarbinnen de inspecteur een boete kan opleggen gelijk aan de termijn voor het opleggen van de belastingaanslag. Van dit uitgangspunt kan de inspecteur bij het opleggen van een navorderingsaanslag of naheffingsaanslag afwijken bij het bekend worden van de voor de heffing relevante gegevens, in de zes maanden voor het verstrijken van de termijn voor navordering of naheffing. In verband met de verplichting een vergrijpboete vooraf aan te kondigen heeft de inspecteur, indien mogelijk sprake is van opzet of grove schuld, in dat geval een termijn van zes maanden na dagtekening van de navorderingsaanslag of naheffingsaanslag om de vergrijpboete op te leggen. De inspecteur deelt in dat geval

gelijktijdig met het vaststellen van de belastingaanslag aan belanghebbende mede dat de mogelijkheid van het opleggen van een vergrijpboete nog onderzocht wordt (zie artikel 67*e*, derde lid, en artikel 67*f*, vijfde lid, van de AWR).
Gelijktijdigheid is voorts niet vereist bij het opleggen van boeten op grond van hoofdstuk 5 van de Douanewet. Dit houdt verband met communautaire verplichtingen op grond waarvan de inspecteur de douaneschuld in beginsel binnen een termijn van twee dagen moet boeken en meedelen aan belanghebbende.
Ingevolge artikel 2, derde lid, onderdeel *e*, van de AWR wordt onder een belastingaanslag mede verstaan een uitnodiging tot betaling in verband met een douaneschuld.

§ 7. Ambtshalve vermindering

1. Indien belanghebbende niet meer in rechte tegen een hem opgelegde boete op kan komen, gaat de inspecteur na ontvangst van een verzoek om ambtshalve vermindering na of de boete tot de juiste hoogte is vastgesteld. Indien het de inspecteur blijkt dat de boete tot een te hoog bedrag is vastgesteld, vermindert hij de boete.
2. De termijn waarbinnen belanghebbende kan verzoeken om vermindering van de boete bedraagt vijf jaren, te rekenen vanaf de dag na het onherroepelijk worden van de boetebeschikking.
3. De inspecteur vermindert in elk geval ambtshalve een opgelegde boete indien deze als gevolg van een wijziging van de grondslag voor de berekening van de boete voor verlaging in aanmerking komt.

Toelichting

Onjuist gebleken boetebeschikkingen kunnen op grond van paragraaf 7 van het besluit in aanmerking komen voor ambtshalve vermindering. De Voorschriften inzake het ambtshalve verlenen van verminderingen of teruggaven (25 maart 1991, nummer DB89/735, gewijzigd bij besluit van 3 juni 1996, nr. AFZ96/1195M) zijn niet van toepassing op boeten. Ambtshalve vermindering van een boete kan echter het gevolg zijn van vermindering of teruggaaf van de belasting, indien de hoogte van de belastingaanslag mede bepalend is geweest voor de hoogte van de boete (zie paragraaf 7, derde lid, van het besluit).
Voor de berekening van de hoogte van de verzuimboeten op de voet van de artikelen 67*a* en 67*c* van de AWR wordt in de paragrafen 21, 23, en 24 van het besluit aangesloten bij de hoogte van de verschuldigde, onderscheidenlijk de niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaalde belasting. Vermindering van de belasting leidt ook in die gevallen tot ambtshalve vermindering van de boete.

Tekstcorrectie:
sprake is het lees: sprake is van het
verbetering betrekking heeft op lees: verbetering betrekking op
eerstedagmelding lees: eerstedagsmelding

Gegevens deze versie:

Bron:	19-04-2007, Stcrt. 82. Iwtr: 29-04-2007
Regelingnummer:	CPP2007/642M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst 1998
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-03-2007, Stcrt. 63. Iwtr: 01-04-2007
De terugwerkende kracht van de wijziging (iwtr. 31-03-2007) betreffende paragraaf 28 is gecorrigeerd via een rectificatie (Stcrt. 2007, 82).
De wijziging (iwtr. 31-03-2007) betreffende paragraaf 30 werkt terug t/m 01-01-2006.

Bron: 21-03-2007, Stcrt. 63. Iwtr: 01-04-2007

Bron: 21-03-2007, Stcrt. 63. Iwtr: 31-03-2007
De wijziging betreffende paragraaf 28 werkt terug t/m 01-01-2006.

Bron: 23-12-2005, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 11-12-2001. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 16-09-1999, Stcrt. 179. Iwtr: 19-09-1999

Bron: 22-09-1998, Stcrt. 183. Iwtr: 01-11-1998

Bron: 27-03-1998, Stcrt. 63. Iwtr: 01-04-1998

Bron: 21-01-1998, Stcrt. 18. Iwtr: 01-03-1998

Bron: 07-01-1999, Stcrt. 6. Iwtr: 01-01-1998

Bron: 19-12-1997, Stcrt. 248. Iwtr: 01-01-1998

Leidraad invordering 1990
[onbenoemd]

§ 1. Inleidende opmerkingen

1. (§ 1, Inl. opm.) Algemeen

In deze leidraad wordt verstaan onder:
ministerie: Ministerie van Financien, directoraat-generaal Belastingdienst, team particulieren en formeel recht of team ondernemingen;
ontvanger: de voorzitter van een managementteam van een van de organisatieonderdelen van de Belastingdienst, belast met de invordering van rijksbelastingen;
directeur: de gezamenlijke voorzitters van de managementteams van de in artikel 3, eerste lid, onderdelen *a* en *b*, van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 genoemde organisatieonderdelen van de Belastingdienst;
inspecteur: de voorzitter van een managementteam van een van de organisatieonderdelen van de Belastingdienst, belast met de heffing van rijksbelastingen;
organisatieonderdeel van de Belastingdienst: een organisatorische eenheid van de Belastingdienst, belast met de heffing en invordering van rijksbelastingen of andere door de Belastingdienst geheven of in te vorderen bedragen.
belastingdeurwaarder: de door de Minister van Financiën als zodanig aangewezen ambtenaar van de Belastingdienst;
de wet: de wet van 30 mei 1990 op de invordering van rijksbelastingen (Invorderingswet 1990);
het besluit: het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990;
de regeling: de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990;
(rijks)belastingen: belastingen die van rijkswege door de Belastingdienst worden geheven alsmede de opcenten;
loonbelasting: de loonbelasting alsmede de sociale verzekeringspremies;
sociale verzekeringspremies: de premie volksverzekeringen, de premies werknemersverzekeringen alsmede de ingevolge de Zorgverzekeringswet geheven inkomensafhankelijke bijdrage;
negatieve definitieve aanslag: de aanslag als bedoeld in artikel 15 AWR, waarbij de aldaar bedoelde verrekeningen hebben geleid tot een per saldo negatief bedrag;
negatieve voorlopige aanslag of voorlopige teruggaaf: de aanslag als bedoeld in artikel 13 AWR, waarbij de aldaar bedoelde verrekeningen hebben geleid tot een per saldo negatief bedrag;
Uitvoeringsinstituut: het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, genoemd in hoofdstuk 5 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
wettelijke schuldsaneringsregeling: de schuldsaneringsregeling op grond van de titel III van de Faillissementswet in verband met de sanering van schulden van natuurlijke personen, ook wel de WSNP genoemd.
Onder de overige in deze leidraad gebezigde begrippen wordt hetzelfde verstaan als hetgeen daaromtrent in de wet wordt verstaan.

2. (§ 1, Inl. opm.) Rechten bij invoer

De inning van de eigen middelen voor de Europese Unie vindt voor een belangrijk gedeelte plaats met toepassing van hetgeen is vastgelegd in verordeningen. Met name het CDW vormt in dit verband een belangrijk gedeelte van het raamwerk waarbinnen geopereerd moet worden.
De invordering van de traditionele eigen middelen (de rechten bij invoer c.q. uitvoer, waaronder douanerechten en heffingen van gelijke werking, zoals anti-dumpingheffingen en compenserende heffingen, alsmede landbouwheffingen), vindt vanaf 1 juni 1996 plaats op grond van de wet. Als de wet strijdig is met het CDW geldt hetgeen in het CDW is bepaald.
Op grond van bepalingen in de heffingswetten zijn op de omzetbelasting (artikel 22 Wet op de omzetbelasting 1968), de accijnzen (artikel 62 Wet op de accijns) en de verbruiksbelastingen (artikel 26 Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten) die terzake van invoer verschuldigd worden in beginsel dezelfde wettelijke

bepalingen van toepassing als op de rechten bij in- en uitvoer.
De consequentie hiervan is dus dat deze nationale middelen, als zij terzake van invoer verschuldigd worden, onder het regime vallen zoals dat geldt voor onder meer de douanerechten. Dit betekent overigens dat het CDW op enkele punten mede bepalend is voor het onder de wet te voeren invorderingsbeleid met betrekking tot deze nationale middelen. Het vorenstaande geldt niet voor de omzetbelasting die wordt geheven met toepassing van artikel 23 van de Wet op de omzetbelasting 1968.
Ook op de bij beschikking vast te stellen bestuurlijke boete (hoofdstuk 5 DW), compenserende rente (artikel 54 DW, met verwijzing naar artikel 519 van de toepassingsverordening CDW) en kosten van ambtelijke werkzaamheden (hoofdstuk 4, § 2, DW) vindt de wet toepassing.
Op grond van overgangsrechtelijke bepalingen vindt de invordering van rechten bij invoer die formeel verschuldigd zijn geworden vóór 1 juni 1996 nog plaats met inachtneming van de artikelen 144*a* tot en met 160*a* van de Wet inzake de douane.

3. (§ 1, Inl. opm.) Belastingen

Ter wille van de leesbaarheid is vermeden telkens wanneer beleidsvoorschriften inzake de rijksbelastingen worden uiteengezet, te vermelden dat één en ander tevens van toepassing is op de sociale verzekeringspremies en op heffingen waarvan de inning aan de Belastingdienst is opgedragen. Voorzover echter de wet hierop van toepassing is en uit het zinsverband niet anders volgt, strekken de in deze leidraad vervatte beleidsvoorschriften zich ook uit tot de invordering door de Belastingdienst van die premies en heffingen, tenzij uit aanwijzingen van derden voor wie de Belastingdienst invordert anders volgt.

4. (§ 1, Inl. opm.) Aansprakelijkgestelden en andere derden

De invordering met betrekking tot aansprakelijkgestelden en andere derden vindt voor een groot deel op overeenkomstige wijze plaats als ten aanzien van belastingschuldigen. Ook hier is ter wille van de leesbaarheid op de daarvoor geëigende plaatsen vermeden tevens de aansprakelijkgestelden en andere derden te noemen, zonder dat hiermee wordt beoogd de toepasselijkheid van die voorschriften op de invordering met betrekking tot aansprakelijkgestelden en andere derden te beperken.

5. (§ 1, Inl. opm.) Karakter van deze leidraad

De wet bevat voorschriften ter verwezenlijking van de aanspraken die de Staat op de belastingschuldigen heeft. Deze voorschriften beogen de invordering op eenvoudige, weinig kostbare en doeltreffende wijze te doen plaatshebben. De bepalingen van deze leidraad strekken er toe het invorderingsbeleid te formuleren en te formaliseren. De leidraad beoogt niet een uiteenzetting te geven van de bestaande jurisprudentie.

6. Awb en algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Hoewel artikel 3:40, hoofdstuk 4, afdeling 5.2, de hoofdstukken 6 en 7 en afdeling 10.2.1. Awb niet van toepassing zijn op de wet, handelt de ontvanger in het kader van de invordering, zoveel als mogelijk is, in overeenstemming met de Awb en het Besluit Fiscaal bestuursrecht. Zoveel als mogelijk handelen in overeenstemming met de Awb betekent onder meer dat de beslistermijnen uit de Awb, inclusief de mogelijkheden tot verlenging, van toepassing zijn, tenzij de wet, de regeling of deze leidraad anders bepaalt.
Voor beschikkingen op aanvraag geldt derhalve een termijn van 8 weken met de mogelijkheid hiervan af te wijken door het noemen van een redelijke termijn: zie de artikelen 4:13, 4:14 en 4:15 Awb;
Voor bezwaarschriften en beroepschriften in het kader van administratief beroep geldt een termijn van 6 weken met de mogelijkheid tot verlenging met 4 weken en de mogelijkheid tot verder uitstel in gezamenlijk overleg: zie de artikelen 7:10 en 7:24 Awb.
Een ander voorbeeld van een bepaling uit de Awb die van toepassing is in het kader van de invordering is artikel 4.84 Awb. Op grond van die bepaling is het mogelijk af te wijken van de beleidsregels zoals opgenomen in deze leidraad. Afwijking van die beleidsregels is

gerechtvaardigd als toepassing van die regels voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de leidraad te dienen doelen. Dit laatste zal slechts bij hoge uitzondering aan de orde zijn. Het afwijken van beleidsregels leidt in de regel immers tot schending van het gelijkheidsbeginsel. Er dient dus sprake te zijn van daadwerkelijk bijzondere omstandigheden, op grond waarvan onverkorte toepassing van de leidraad onevenredig nadeel voor de betrokkene zou opleveren in verhouding tot de door de ontvanger te dienen belangen. Dit criterium gaat aanzienlijk verder dan een belangenafweging als bedoeld in art. 3:4 Awb.
Naast het zoveel als mogelijk is handelen in overeenstemming met de Awb dient de ontvanger bij zijn handelen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht te nemen, ook als sprake is van privaatrechtelijke handelingen (beslag, executoriale verkoop, e.d.). Zie in dit verband het tiende lid.

7. Algemene uitgangspunten van het invorderingsbeleid

Als de invordering op verschillende wijzen kan geschieden, geldt als uitgangspunt dat de voor de fiscus eenvoudigste, snelste en minst kostbare wijze de voorkeur verdient.
Soms is verhaal mogelijk door middel van een vordering op grond van artikel 19 van de wet. Het verdient de voorkeur om reeds voordat tot de tenuitvoerlegging van het dwangbevel wordt besloten, te bezien of van deze mogelijkheid gebruik kan worden gemaakt, nu het daarbij gaat om een specifiek in de wet voorziene invorderingsmaatregel waarbij doelmatigheid en doeltreffendheid voorop staan.

8. (§ 1, Inl. opm.) Strak en efficiënt beleid

Hoewel de ontvanger een open oog dient te hebben voor de persoonlijke omstandigheden van de belastingschuldige, is zijn taak er in de eerste plaats op gericht te bewerkstelligen dat wordt voldaan aan de fiscale betalingsverplichtingen en wel als regel binnen de termijn of termijnen die de wet daartoe stelt.
De ontvanger dient zich er steeds van bewust te zijn dat het verlengen van betalingstermijnen of het oplopen van een belastingschuld kan leiden tot de situatie, waarin de schuld niet meer invorderbaar blijkt dan wel, voorzover nog wel invorderbaar al dan niet in geval van faillissement, de belangen van andere schuldeisers kan schaden.

9. (§ 1, Inl. opm.) Invorderingsmaatregelen tegen grote bedrijven

Als de ontvanger het nodig acht in het kader van de invordering maatregelen te treffen, waardoor naar redelijkerwijs moet worden aangenomen het voortbestaan wordt bedreigd van een bedrijf of een geheel van bij elkaar behorende bedrijven of een zelfstandig uitgeoefend beroep waaraan in totaal meer dan vijftig werknemers zijn verbonden, vraagt hij daartoe toestemming van het ministerie.
De enkele maatregel van beslaglegging hoeft niet steeds het vorenbedoelde effect te hebben. Zo zijn er zeer wel gevallen denkbaar waarin op een zodanige wijze kan worden gehandeld, dat derden geheel onkundig blijven van de beslaglegging.
Daarentegen is in het algemeen van een daadwerkelijke bedreiging van het voortbestaan bijvoorbeeld wel sprake en dient dus toestemming te worden gevraagd als:
- met de beslaglegging op korte termijn de verkoop van (een deel van) de activa van het bedrijf wordt beoogd;
- door de beslaglegging de werkvoorraad en/of geldmiddelen geheel of nagenoeg geheel worden vastgelegd;
- derden niet onkundig blijven van de beslaglegging, zoals steeds het geval is bij derdenbeslag;
- de beslaglegging andere crediteuren zal bewegen tot het nemen van bijzondere stappen, waaronder mede wordt verstaan het opzeggen van bankkrediet;
- de ontvanger aan een schuldeiser zodanige inlichtingen omtrent openstaande belastingaanslagen verstrekt, dat deze kunnen dienen als steunvorderingen bij het aanvragen van faillissement door die schuldeiser.

10. (§ 1, Inl. opm.) Algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Het optreden van de ontvanger dient in alle gevallen zorgvuldig te zijn.
Daarbij dienen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als uitgangspunt. Tot de voornaamste algemene beginselen van behoorlijk bestuur worden gerekend de beginselen van gelijkheid, motivering, rechtszekerheid en zorgvuldigheid. Een aantal van die beginselen is opgenomen in de Awb, maar niet allemaal. Zo ontbreekt in de Awb thans nog onder meer het gelijkheidsbeginsel.
De genoemde beginselen komen tot uitdrukking bij de afweging van de belangen van het Rijk, de belastingschuldigen en eventueel betrokken derden. Eén van de consequenties hiervan is dat, hoezeer ook de Belastingdienst gebruik maakt van automatisering en massale administratieve processen, aan de redelijke belangen van de belastingschuldigen of derden niet voorbij mag worden gegaan.
In dit verband wordt er tevens op gewezen dat de ontvanger niet alleen verantwoordelijk is voor de inning op juiste wijze van vorderingen waarvan de invordering aan hem is opgedragen, maar ook voor de beslissing - ook in afwijzende zin - op verzoeken van belastingschuldigen om enigerlei tegemoetkoming. Het optreden van de ontvanger dient steeds blijk te geven van tact en gevoel voor objectiviteit.
Het beginsel van gelijkheid komt tot uitdrukking in de gelijke behandeling van (in hoge mate) gelijke gevallen.
Het motiveringsbeginsel betekent voor de ontvanger dat hij zijn handelingen en besluiten deugdelijk motiveert, zodat de belastingschuldige of derde van zijn beweegredenen kennis kan nemen en zich eventueel tegen de (voorgenomen) handelingen of besluiten kan verweren.
Voorts brengen de beginselen van behoorlijk bestuur met zich mee dat opgewekt vertrouwen wordt gehonoreerd en dat de aan de ontvanger gegeven bevoegdheden slechts worden gebruikt overeenkomstig hun bedoeling.

11. (§ 1, Inl. opm.) Voor de invordering minder geschikte dagen

Op dagen die daarvoor uit beleidsmatig oogpunt minder geschikt worden geacht, worden ten aanzien van particulieren in het algemeen geen invorderingsmaatregelen genomen die zonder bezwaar naar een later tijdstip kunnen worden verschoven. In het bijzonder kan hierbij worden gedacht aan landelijke of regionaal vrij algemeen erkende feest- en gedenkdagen, veelal met inbegrip van de daaraan voorafgaande en daarop volgende dag en de dagen vallende tussen Kerstmis en Nieuwjaar.
Het vorenstaande geldt ook voor degenen die een onderneming drijven of zelfstandig een beroep uitoefenen, één en ander voorzover het invorderingsmaatregelen betreft die betrekking hebben op bezittingen die tot de privé-sfeer van deze belastingschuldigen kunnen worden gerekend.
Het vorenstaande geldt niet voor naheffingsaanslagen als bedoeld in artikel 9, achtste lid, van de wet, ingeval de invorderingsmaatregelen plaatsvinden terstond na het opleggen van de naheffingsaanslagen.
Goede Vrijdag wordt met betrekking tot de toepassing van artikel 64, tweede lid, Rv en artikel 438*b* Rv met een algemeen erkende feestdag gelijk gesteld.

12. (§ 1, Inl. opm.) Datum van binnenkomst van bescheiden

Als aan de indiening van bepaalde bescheiden (bijvoorbeeld een beroepschrift ex artikel 22 of een bezwaarschrift ex artikel 30 van de wet, een verzoek om uitstel van betaling of kwijtschelding, een mededeling ex artikel 36 of 49 van de wet, een schriftelijke mededeling ex artikel 435, derde lid, Rv, etc.) rechtsgevolgen zijn verbonden dan wel rechten kunnen worden ontleend, wordt de datum van binnenkomst bij de inspecteur of ontvanger, waaronder de belastingplichtige/schuldige niet ressorteert, beschouwd als datum van binnenkomst bij de inspecteur of ontvanger, waaronder de belastingplichtige/schuldige ressorteert.
Het vorenstaande is van overeenkomstige toepassing als genoemde bescheiden worden ingediend bij een andere autoriteit waarvan de indiener meende en redelijkerwijs kon menen dat deze autoriteit de tot ontvangst bevoegde instantie was.
Als echter de ontvanger tussen de twee genoemde data heeft verrekend of

dwangmaatregelen heeft genomen ter invordering van de belastingschuld, blijven deze gehandhaafd als hij niet van de indiening op de hoogte was en er redelijkerwijs ook niet van op de hoogte kon zijn. Onder dwangmaatregelen moeten in dit verband worden verstaan alle maatregelen in het kader van de dwanginvordering respectievelijk invordering langs civielrechtelijke weg en het aansprakelijk stellen van derden.
Als op grond van de wet of het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de indiening van bepaalde bescheiden, het maken van bezwaar, het indienen van een beroepschrift, het doen van verzet, enz. dient te geschieden bij de belastingdeurwaarder respectievelijk bij de ontvanger maar dit feitelijk bij een andere ambtenaar van het betreffende organisatieonderdeel van de Belastingdienst heeft plaatsgevonden, wordt deze indiening enz. geacht bij de belastingdeurwaarder respectievelijk bij de ontvanger te hebben plaatsgevonden.

13. De belastingdeurwaarder: gedragsregels

Belastingdeurwaarder is de door of namens de Minister van Financiën als zodanig aangewezen ambtenaar van de rijksbelastingdienst. De rechten en plichten uit hoofde van de Ambtenarenwet en het Algemeen Rijksambtenarenreglement zijn op hem van toepassing. In de uitoefening van zijn functie is de belastingdeurwaarder bestuursorgaan in de zin van de Awb dan wel handelt hij onder de verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan (de ontvanger). Als zodanig vervult hij zijn taak zonder vooringenomenheid, gebruikt hij zijn bevoegdheid niet voor een ander doel dan waarvoor die bevoegdheid is verleend en waakt hij ervoor dat de nadelige gevolgen van zijn handelen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met die handelingen te dienen doelen. Ter voorkoming van misverstanden meldt de belastingdeurwaarder steeds in welke hoedanigheid hij optreedt en legitimeert hij zich desgevraagd. Op grond van artikel 67 van de wet is het de belastingdeurwaarder verboden om hetgeen hem in enige werkzaamheid bij de uitvoering van de wet, of in verband daarmee, nopens de persoon of de zaken van een ander blijkt of wordt meegedeeld, verder bekend te maken dan nodig is voor de uitvoering van de wet of voor de heffing van enige rijksbelasting.
De leiding van de invordering berust steeds in handen van de ontvanger. Dit brengt met zich mee dat de belastingdeurwaarder de door hem rechtstreeks aan de wet en aan Rv ontleende bevoegdheden slechts uitoefent na daartoe verkregen opdracht van de ontvanger en zich bij de uitoefening van die bevoegdheden houdt aan diens aanwijzingen.
Op grond van artikel 9:1 Awb heeft een ieder het recht om over de wijze waarop de belastingdeurwaarder zich jegens hem of een ander heeft gedragen een klacht in te dienen. Klachten in verband met zijn ambtsuitoefening kunnen worden ingediend bij de ontvanger in wiens opdracht en onder wiens verantwoordelijkheid de belastingdeurwaarder werkzaam is.

14. Binnentreding

Als de belastingdeurwaarder in een woning wil binnentreden om beslag te kunnen leggen, handelt hij overeenkomstig het bepaalde in de Algemene wet op het binnentreden. Dit betekent dat hij zich steeds moet legitimeren en het doel van de binnentreding moet meedelen. Alvorens de belastingdeurwaarder overgaat tot het binnentreden van een woning, waarvan de bewoner niet aanwezig is dan wel waarvan de bewoner toestemming tot binnentreding weigert, benadert de belastingdeurwaarder de gemeente om zich te vergewissen van de meest recente adresgegevens van de betrokken belastingschuldige.
Gelet op het belang van de bescherming van het huisrecht mag de belastingdeurwaarder van de bevoegdheid tot het binnentreden van woningen alleen gebruik maken voorzover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is.
Dit betekent dat niet willekeurig of lichtvaardig gebruik mag worden gemaakt van de uitoefening van de bevoegdheid tot binnentreden. Het belang waarmee het binnentreden is gediend moet opwegen tegen de inbreuk op het huisrecht. Het invorderingsbelang dat is gediend met binnentreding door de belastingdeurwaarder in de woning van de belastingschuldige, tegen diens wil, dient telkenmale te worden afgewogen tegen het belang van bescherming van het huisrecht.
Het binnentreden zal in concreto en met het oog op het doel waartoe wordt binnengetreden redelijkerwijs nodig moeten zijn. Indien het doel ook op een andere, minder ingrijpende wijze kan worden bereikt, zoals bijvoorbeeld door het leggen van loonbeslag, moet worden afgezien van het binnentreden zonder toestemming van de bewoner.

Ook van belang is op welke wijze zal worden binnengetreden. De inbreuk op het huisrecht dient niet groter te zijn dan in het concrete geval noodzakelijk is. Indien het binnentreden beperkt kan blijven tot enkele gedeelten van de woning, zou het in strijd zijn met de eis van de proportionaliteit indien zonder redenen alle ruimten van de woning betreden worden.
De belastingdeurwaarder zal veelal met de binnentredingsproblematiek worden geconfronteerd in het kader van een beslagopdracht op roerende zaken. Indien bij uitvoering van die opdracht de bewoner niet aanwezig is dan wel de belastingdeurwaarder geen toestemming van de bewoner krijgt tot binnentreden in een woning, wordt niet binnengetreden dan na overleg met de ontvanger die de beslagopdracht heeft gegeven, tenzij de belastingdeurwaarder door niet onmiddellijk binnen te treden van oordeel is dat de belangen van de Staat zullen worden geschaad.
Ten overvloede wordt opgemerkt dat ook niet wordt binnengetreden als wel toestemming door de bewoner wordt verleend, maar de belastingdeurwaarder tot het oordeel komt dat binnentreden op dat moment in redelijkheid niet wenselijk is, bijvoorbeeld in het geval een huisgenoot van belastingschuldige op sterven ligt.
In het overleg met de belastingdeurwaarder over de vraag of zonder toestemming van de bewoner in een woning moet worden binnengetreden, zal de ontvanger naast de voormelde criteria ook anderszins de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht dienen te nemen. Verwezen wordt in dit verband naar § 1, Inleidende opmerkingen, tiende lid, van deze leidraad.
Met betrekking tot binnentredingssituaties zonder toestemming van de bewoner in andere gevallen dan in het kader van de opdracht tot beslaglegging op roerende zaken, zoals bijvoorbeeld voor een nadere inventarisatie, het wegvoeren van zaken, de voorbereiding van de verkoop, het gelegenheid geven tot bezichtiging en de verkoop zelf, dient de belastingdeurwaarder te allen tijde te overleggen met de ontvanger die met de invordering is belast.

Bij het binnentreden tegen de wil van de bewoner geldt in alle gevallen onverkort artikel 444, tweede lid, Rv. Dit betekent dat de deurwaarder zich in die gevallen dient te vervoegen bij de burgemeester van de gemeente, in wiens tegenwoordigheid de opening van de deuren of van het huisraad zal worden gedaan, of bij de hulpofficier van Justitie. De belastingdeurwaarder is er tegenover de belastingschuldige verantwoordelijk voor dat de functionaris die bij de binnentreding aanwezig is, ook daartoe is bevoegd in de zin van artikel 444 Rv.
De burgemeester of de hulpofficier van Justitie tot wie de belastingdeurwaarder zich wendt heeft in het kader van het binnentreden zonder toestemming van de bewoner een eigen verantwoordelijkheid en zal voorafgaand aan het binnentreden ook een toetsing verrichten om te voorkomen dat een lichtvaardig gebruik wordt gemaakt van de bij de wet toegekende bevoegdheden tot binnentreden. Het is derhalve niet alleen de ontvanger of de belastingdeurwaarder die een afweging maakt tussen het belang waarmee het binnentreden in een concreet geval is gediend en het belang van het beschermen van het huisrecht van de bewoner. Komt de burgemeester of de hulpofficier in een specifiek geval tot het oordeel dat de bescherming van het huisrecht dient te prevaleren boven het belang dat met het binnentreden is gediend, dan wordt niet binnengetreden. Voorts zal de burgemeester of de hulpofficier beoordelen of de wijze van uitoefening van de bevoegdheid tot binnentreden voldoet aan de eis van proportionaliteit. Bij binnentreding in bedrijfsruimten en andere ruimten die niet als woning zijn aan te merken, geldt niet de Algemene wet op het binnentreden, maar wel het bepaalde in artikel 444 Rv.
Alvorens de belastingdeurwaarder zonder toestemming een bedrijfsruimte betreedt, zal hij daartoe eerst het handelsregister raadplegen, teneinde te kunnen beschikken over de meest actuele gegevens. In geval de belastingdeurwaarder twijfelt of een bepaalde ruimte als woning moet worden aangemerkt, dient hij zekerheidshalve te handelen als bij woningen.

15. (§ 1, Inl. opm.) Bewaren invorderingsbescheiden

De ontvanger bewaart de bescheiden die direct betrekking hebben op de invordering gedurende drie jaren na afdoening, of zoveel langer als het recht tot dwanginvordering van de daaraan ten grondslag liggende belastingaanslag nog niet is verjaard.
De op kwijtschelding betrekking hebbende bescheiden worden gedurende tenminste drie jaar na de verleende kwijtschelding bewaard, of zoveel langer als redelijkerwijs nog niet kan worden aangenomen dat zij hun belang definitief hebben verloren.

Bescheiden die geen betrekking hebben op één of meer bepaalde belastingaanslagen worden eveneens gedurende tenminste drie jaar bewaard, of zoveel langer als redelijkerwijs nog niet kan worden aangenomen dat zij hun belang definitief hebben verloren.
De bescheiden die betrekking hebben op de invordering van invoerrecht, landbouwheffingen en andere communautaire heffingen worden gedurende minimaal vier jaar na afdoening bewaard.
De bescheiden die betrekking hebben op een beslissing van schuldige nalatigheid door de Sociale Verzekeringsbank worden bewaard tot het tijdstip van overlijden van de premieplichtige, of zoveel korter als redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij hun belang definitief hebben verloren.

16. Bestuurlijke boeten

Beschikkingen en/of uitspraken inzake bestuurlijke boeten worden ingevorderd als belasting en volgen het regime van de belasting waarmee zij verband houden. Zo is bijvoorbeeld op de invordering van een met loonbelasting verband houdende bestuurlijke boete het terzake van die belasting geldende kwijtscheldingsbeleid en uitstelbeleid van toepassing.
Een op grond van artikel 2, tweede lid, onderdeel *c*, van de wet met een belastingaanslag gelijkgestelde beschikking inzake een bestuurlijke boete die gelijktijdig en in verband met de vaststelling van een belastingaanslag als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel *m*, van de wet is opgelegd, is invorderbaar in zoveel termijnen als geldt voor die belastingaanslag.
Losse boetebeschikkingen, dat wil zeggen boetebeschikkingen die niet in verband staan tot een bepaalde belastingaanslag of boetebeschikkingen die wel in verband staan tot een bepaalde belastingaanslag, maar niet gelijktijdig met die belastingaanslag zijn vastgesteld, kennen een betalingstermijn van twee maanden.
Opgemerkt wordt voorts dat met betrekking tot een bestuurlijke boete als bedoeld in hoofdstuk 5 DW en met betrekking tot een bestuurlijke boete die verband houdt met een naheffingsaanslag als bedoeld in artikel 22, derde lid, van de wet het bodemrecht van toepassing is. Het bodemrecht is echter niet van toepassing op bestuurlijke boeten die niet in verband staan tot de naheffingsaanslagen als bedoeld in artikel 22, derde lid, van de wet.
Tevens wordt opgemerkt dat, met inachtneming van het bepaalde in artikel 32 van de wet, ook derden aansprakelijk kunnen worden gesteld voor bestuurlijke boeten.

17. (§ 1, Inl. opm.) Verklaring inzake nakoming fiscale verplichtingen

In de gevallen dat een belastingschuldige of zijn gemachtigde, om andere redenen dan in verband met artikel 35 van de wet, verzoekt om een verklaring dat op dat moment ten name van hem noch belastingaanslagen openstaan noch andere vorderingen waarvan de invordering aan de ontvanger is opgedragen en/of verzoekt om een verklaring waaruit blijkt dat zich in het verleden voor wat betreft de invordering geen moeilijkheden hebben voorgedaan (bijvoorbeeld een verzoek dat is gebaseerd op Richtlijn 93/36 EEG van de Raad van 14 juni 1993, betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen), komt de ontvanger aan een zodanig verzoek tegemoet, tenzij uiteraard een dergelijke verklaring in strijd zou zijn met de werkelijkheid. In de verklaring kan de ontvanger nadere bijzonderheden vermelden.
De ontvanger zendt de verklaring aan het adres van de belastingschuldige of reikt deze aan hem uit.
Toezending of uitreiking aan een ander dan de belastingschuldige blijft achterwege, tenzij de ontvanger zich ervan heeft overtuigd dat die ander tot ontvangst van de verklaring bevoegd is.

18. (§ 1, Inl. opm.) Diplomatieke status

De invordering van belastingschulden van personen met een diplomatieke status geschiedt door tussenkomst van de Minister van Buitenlandse Zaken. De ontvanger dient een verzoek om bemiddeling rechtstreeks te richten tot:

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken
Directie Kabinet en Protocol

Postbus 20061
2500 EB 's-Gravenhage.

19. (§ 1, Inl. opm.) Bezwaar- c.q. beroepsmogelijkheid rechten bij invoer

Voorzover de invordering betrekking heeft op terzake van invoer/uitvoer verschuldigde rechten (zowel de eigen middelen van de EU als nationale middelen) moet rekening worden gehouden met hetgeen in het CDW is bepaald over bezwaar en beroep. In het geval van strijdigheid tussen nationale bepalingen en het CDW dan wel de Toepassingsverordening CDW gaan deze laatste regelingen voor.
In artikel 243 CDW is bepaald dat tegen elke beschikking beroep mogelijk is. In dit verband is van belang dat het CDW in artikel 4, onderdeel 5, voorschrijft dat elke beslissing in de vorm van een beschikking moet worden genomen. Dit betekent dus dat ook elke beslissing in het kader van de invordering zich moet lenen voor beroep.
In deze leidraad wordt op diverse plaatsen de directeur aangewezen als instantie waarbij men in administratief beroep kan komen tegen beslissingen van de ontvanger. In voorkomende gevallen gelden deze aanwijzingen ook voor de rechten bij in- en uitvoer.
Het beroep wordt in de sfeer van de invordering ingesteld bij de civiele rechter. Dit sluit dus aan bij de bestaande praktijk in de invordering.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2007, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	CPP2007/3155M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-06-2007, Stcrt. 127. Iwtr: 01-07-2007

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 30-06-2005, Stcrt. 131. Iwtr: 13-07-2005. Twk: 01-01-2005

Bron: 23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005

Bron: 17-12-2003, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2004

Bron: 23-06-2003, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2003

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003

Bron: 21-06-2002, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2002

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 22-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001
Deze regeling, zoals die luidde voor de inwerkingtreding van deze wijziging, blijft van toepassing op de belasting die is verschuldigd ingevolge de Wet op de inkomstenbelasting 1964 of de Wet op de vermogensbelasting 1964.

Bron: 23-06-2000, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-2000
De wijziging betreffende lid 14 kan niet worden doorgevoerd.

Bron: 23-12-1999, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2000

Bron: 25-06-1999, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-1999

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999

Bron: 24-06-1998, Stcrt. 118. Iwtr: 01-07-1998

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 20-12-1996, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1997

Bron: 28-06-1996, Stcrt. 126. Iwtr: 06-07-1996

Bron: 27-06-1995, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1995

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 27-06-1994, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-1994

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 20-12-1991, Stcrt. 1992/32. Iwtr: 01-01-1992

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

§ 1. Algemeen

1. (Art. 3, § 1) Civiele invordering

Het bepaalde in de volgende artikelen is zoveel mogelijk van overeenkomstige toepassing op de invordering op civielrechtelijke wijze.
2. (Art. 3, § 1) Fiscale en civiele mogelijkheden

De ontvanger heeft alle bevoegdheden die op grond van enigerlei wettelijke bepaling aan een schuldeiser toekomen. Daarnaast beschikt hij op grond van de wet over diverse specifieke bevoegdheden. Dit leidt er in veel gevallen toe dat de ontvanger gebruik kan maken van zijn algemene civielrechtelijke bevoegdheden of van specifieke fiscale bevoegdheden om zijn doel te bereiken. Er bestaat, onverminderd hetgeen daarover in § 1, Inleidende opmerkingen, zevende lid, van deze leidraad is gesteld, in dat geval geen algemene regel die bepaalt welke bevoegdheden voorgaan. In beginsel is de ontvanger dus vrij in zijn keuze van invorderingsinstrumenten die hij het meest geschikt acht voor een juiste uitoefening van zijn taak. Bij deze keuze worden de belangen van de Staat zorgvuldig afgewogen tegen die van de belastingschuldige en/of eventuele derden. Het resultaat van deze belangenafweging moet de toets van behoorlijk bestuur kunnen doorstaan en bepaalt daarmee in belangrijke mate de grenzen van de keuzevrijheid van de ontvanger.
In de gevallen waarin de ontvanger het wenselijk of noodzakelijk acht van gebruikmaking van fiscale bevoegdheden over te schakelen op civielrechtelijke bevoegdheden of andersom, geschiedt dit alleen als het belang van de invordering bij een dergelijke wijziging opweegt tegen de belangen van de belastingschuldige en eventuele derden. In dit verband moet worden bedacht dat enig nadeel bij een zodanige wijziging voor de belastingschuldige en de derde niet altijd te voorkomen zal zijn.
3. (Art. 3, § 1) Bevoegdheid tot inning rechten bij invoer

De bevoegdheid tot inning door de douane is met name vastgelegd in artikel 4, punt 3, CDW en artikel 4 DW.
In beginsel is de ontvanger bevoegd voor onder meer de douanerechten, de landbouwheffingen en de anti-dumpingheffingen. Op grond van de bepalingen in de diverse nationale wetten is de ontvanger uiteraard ook bevoegd voor de terzake van invoer verschuldigde omzetbelasting, accijnzen en verbruiksbelastingen, alsmede voor de bestuurlijke boeten, de compenserende rente en de kosten van ambtelijke werkzaamheden.
4. (Art. 3, § 1) Aanspreken borg

Ingeval de belastingschuldige in gebreke is te betalen en er geen uitzicht is op spoedige betaling of verhaal dient direct de borg te worden aangesproken. Wel zal eerst de totale omvang van de verschuldigde belasting vastgesteld moeten worden. De schuld, waarvoor de borg wordt aangesproken, dient onherroepelijk vast te staan. Het aanspreken van de borg vindt zoveel mogelijk in één keer plaats.
§ 2. Conservatoir beslag

1. (Art. 3, § 2) Versnelde invordering

Om de rechten van de Staat veilig te stellen voordat belastingaanslagen invorderbaar zijn, staan de ontvanger veelal twee wegen open: gebruikmaking van de versnelde invordering op grond van de artikelen 10 en 15 van de wet of het leggen van conservatoir beslag. Het geheel der feiten en omstandigheden bepaalt de keuze van de ontvanger. Met name de noodzaak tot slagvaardig optreden zal er veelal toe leiden dat deze keuze ten gunste van de versnelde invordering uitvalt.
2. (Art. 3, § 2) Gegronde vrees voor verduistering

Als de voorzieningenrechter van de rechtbank geen toestemming verleent tot het leggen van

conservatoir beslag omdat hij gegronde vrees voor verduistering van de goederen niet aanwezig acht, legt de ontvanger niet alsnog op dezelfde grond executoriaal beslag op grond van de artikelen 10 en 15 van de wet.
3. (Art. 3, § 2) Materiële schuld

In situaties waarin direct invorderingsmaatregelen nodig zijn om de inning van materieel verschuldigde belasting, waarvoor nog geen belastingaanslag is opgelegd, veilig te stellen, wordt zoveel mogelijk eerst de belastingschuld in een belastingaanslag geformaliseerd, waarna invorderingsmaatregelen worden genomen. Als het echter niet mogelijk is eerst een belastingaanslag op te leggen, wordt alleen dan tot conservatoir beslag overgegaan als aan de materiële verschuldigdheid in redelijkheid niet behoeft te worden getwijfeld. Het opleggen van de belastingaanslag kan worden beschouwd als het instellen van een eis in de hoofdzaak als bedoeld in artikel 700, derde lid, Rv. De belastingaanslag wordt opgelegd binnen de termijn die de voorzieningenrechter daartoe stelt. Gebeurt dit niet dan vervalt het beslag, maar de mogelijkheid om de belastingaanslag op te leggen blijft bestaan.
§ 3. Faillissementsaanvraag

1. (Art. 3, § 3) Faillissementsaanvraag; algemeen

Een faillissement heeft voor een belastingschuldige doorgaans ingrijpende maatschappelijke gevolgen.
Daarom weegt de ontvanger bij de beslissing of tot de aanvraag van het faillissement moet worden overgegaan alle betrokken belangen zorgvuldig tegen elkaar af. Bij ondernemingen wordt daarbij met name aandacht besteed aan de mogelijke consequenties van het faillissement voor de voortzetting van de bedrijfsactiviteiten en de gevolgen van het faillissement voor de werkgelegenheid van de betrokken werknemers.
Voorts zal de ontvanger alleen dan tot faillissementsaanvraag overgaan als de belastingschuldige verkeert in een toestand dat hij heeft opgehouden te betalen (zie artikel 1 Fw). Onverminderd het vorenstaande blijft een faillissementsaanvrage achterwege als de belastingschuldige aantoont dat de betalingsonmacht van korte duur is.
De belastingaanslagen waarvoor het faillissement wordt aangevraagd, moeten onherroepelijk vaststaan ofwel in redelijkheid materieel verschuldigd kunnen worden geacht. Dit laatste zal moeten blijken uit een schriftelijke verklaring van de inspecteur.
Geen faillissement wordt aangevraagd voor een voorlopige aanslag ten aanzien waarvan nog geen definitieve aanslagregeling heeft plaatsgevonden. Zijn er echter naast de voorlopige aanslag nog andere onbetaald gebleven aanslagen dan kan de voorlopige aanslag, samen met de andere onbetaald gebleven belastingaanslagen, wel worden opgenomen in een faillissementsaanvraag. In dat geval is er geen reden een voorlopige aanslag buiten de faillissementsaanvraag te houden.
Geen faillissement wordt aangevraagd gedurende de loop van een aan de belastingschuldige voor de desbetreffende aanslagen verleend uitstel van betaling. In dat geval wordt, voordat wordt overgegaan tot de aanvraag van het faillissement, het uitstel beëindigd.
1A. Ontbinding van rechtspersoon in plaats van faillissementsaanvraag

Als sprake is van een rechtspersoon die geen activiteiten meer uitoefent en bovendien bekend is dat geen baten aanwezig zijn, wordt, als aan ten minste twee van de in artikel 19*a*, eerste lid, BW vermelde omstandigheden is voldaan, in beginsel de voorkeur gegeven aan het treffen van maatregelen die ertoe moeten leiden dat die rechtspersoon wordt ontbonden, boven het aanvragen van het faillissement van die rechtspersoon. Voor de te treffen maatregelen die moeten leiden tot ontbinding van de rechtspersoon is geen toestemming van het ministerie vereist.
2. (Art. 3, § 3) Aanspreken borg

Ingeval van faillissement van de belastingschuldige dient direct de borg te worden aangesproken, ongeacht of er baten uit het faillissement zijn te verwachten. Wel zal eerst de totale omvang van de verschuldigde belastingen vastgesteld moeten worden. De schuld, waarvoor de borg wordt aangesproken, dient onherroepelijk vast te staan. Het aanspreken van de borg vindt zoveel mogelijk in één keer plaats.
3. (Art. 3, § 3) Particulieren

Voor particulieren heeft een faillissement doorgaans vergaande emotionele en sociale gevolgen. Om die reden blijft voor deze groep belastingschuldigen het aanvragen van het faillissement achterwege als op voorhand kan worden verwacht dat de aanwezige vermogensbestanddelen ook geheel of nagenoeg geheel zonder faillissement door de ontvanger kunnen worden uitgewonnen, zelfs als daarbij niet de gehele schuld wordt voldaan. Onder particulieren moet in dit verband worden verstaan natuurlijke personen die niet een onderneming drijven c.q. zelfstandig een beroep uitoefenen en waarvan niet aannemelijk is dat zij van plan zijn dit te doen. Natuurlijke personen die hun bedrijf of zelfstandige beroepsuitoefening hebben gestaakt, worden in dit verband niet beschouwd als particulieren.
4. (Art. 3, § 3) Onbeheerde nalatenschap

[Vervallen.]
5. (Art. 3, § 3) Saneringsaanbod

Als de belastingschuldige, voordat de faillissementsaanvraag in behandeling is genomen, een verzoek om kwijtschelding of een verzoek om toepassing van de schuldsaneringsregeling van de Belastingdienst doet, dan wel een buitengerechtelijk akkoord aanbiedt, één en ander in de zin van artikel 26, § 2*a*, van de leidraad" zal de ontvanger de faillissementsaanvraag aanhouden dan wel intrekken om het verzoek c.q. het aanbod aan een nader oordeel te onderwerpen. Hiervan wordt afgeweken als op voorhand duidelijk is dat het verzoek c.q. het aanbod louter is gedaan om de behandeling van de faillissementsaanvraag te traineren of als het aanbod onvoldoende past binnen het door de fiscus gehanteerde kwijtscheldingsbeleid respectievelijk het in het kwijtscheldingsbeleid opgenomen saneringsbeleid en/of gebaseerd is op een onjuiste voorstelling van zaken. In deze gevallen wijst de ontvanger het verzoek c.q. het aanbod bij beschikking gemotiveerd af zonder de faillissementsaanvraag in te trekken of aan te houden.
6. (Art. 3, § 3) Verzoek om uitstel van betaling

Als de belastingschuldige, voordat de faillissementsaanvraag in behandeling is genomen, een verzoek om uitstel van betaling doet, zal de ontvanger de faillissementsaanvraag aanhouden dan wel intrekken om het verzoek aan een nader oordeel te onderwerpen. Hiervan wordt afgeweken als op voorhand duidelijk is dat het verzoek louter is gedaan om de behandeling van de faillissementsaanvraag te traineren of als het verzoek onvoldoende past binnen het door de fiscus gehanteerde uitstelbeleid zoals verwoord bij artikel 25 van deze leidraad en/of gebaseerd is op een onjuiste voorstelling van zaken. In deze gevallen wijst de ontvanger het verzoek bij beschikking gemotiveerd af zonder de faillissementsaanvraag in te trekken of aan te houden.
7. (Art. 3, § 3) Toestemming

Voor iedere faillissementsaanvraag door de ontvanger is de schriftelijke toestemming van het ministerie vereist. Toestemming wordt in ieder geval niet verstrekt als de door de ontvanger voorgenomen faillissementsaanvraag niet past binnen het in deze paragraaf verwoorde beleid.
7a. Opening nationale (secundaire) insolventieprocedure

Indien de belastingschuldige woont of is gevestigd in een lidstaat van de EU (niet Denemarken) en aldaar in staat van insolventie verkeert, terwijl in Nederland sprake is van een nevenvestiging, kan in Nederland op grond van de EG-insolventieverordening (zie hoofdstuk XIA) een zogenoemde territoriale of secundaire procedure worden geopend. Onmiddellijk na kennisname van de in het buitenland geopende hoofdprocedure, beoordeelt de ontvanger of hij baat heeft bij het openen van een secundaire procedure in Nederland. Een dergelijke secundaire procedure betreft alleen de liquidatieprocedure (niet dus de surseance van betaling) en wordt afgewikkeld volgens het in Nederland geldende recht. De staat van insolventie behoeft daarbij niet te worden aangetoond. De ontvanger vraagt een secundaire procedure aan met inachtneming van het in deze paragraaf verwoorde beleid.
8. [Vervallen.]
9. (Art. 3, § 3) Steunvordering Uitvoeringsinstituut

Wanneer de ontvanger bij zijn faillissementsaanvraag gebruik wil maken van de vordering van het Uitvoeringsinstituut als zogenaamde steunvordering doet hij dit alleen als het Uitvoeringsinstituut schriftelijk te kennen heeft gegeven hiertegen geen bezwaar te hebben. Een steunvordering van het Uitvoeringsinstituut kan alleen worden gevraagd voorzover de vordering betrekking heeft op premies werknemersverzekeringen over tijdvakken gelegen voor 1 januari 2006.

10. (Art. 3, § 3) Verlenen van steunvordering

Als een andere schuldeiser van de belastingschuldige het initiatief neemt om tot een faillissementsaanvraag over te gaan en hij daartoe de ontvanger om gegevens over de belastingschuld van de belastingschuldige verzoekt om deze te gebruiken als zogenaamde steunvordering bij de faillissementsaanvraag, verstrekt de ontvanger deze gegevens alleen als dit in het belang van de invordering is. Voor het verstrekken van deze gegevens geldt niet hetgeen in het eerste tot en met zevende lid van deze paragraaf is vermeld met betrekking tot een faillissementsaanvraag door de ontvanger. Wel is voor het verstrekken van de gegevens toestemming van het ministerie vereist als het een belastingschuldige betreft die een bedrijf voert of zelfstandig een beroep uitoefent waaraan in totaal meer dan vijftig werknemers zijn verbonden (zie Inleidende opmerkingen, § 1, negende lid, van deze leidraad).
De gegevens worden uitsluitend schriftelijk verstrekt.
Wanneer de ontvanger zelf het initiatief neemt om een andere schuldeiser van de belastingschuldige te benaderen met het verzoek het faillissement van de belastingschuldige aan te vragen met gebruikmaking van de belastingschuld als steunvordering, geldt wel hetgeen is vermeld in het eerste, derde, zevende en achtste lid van deze leidraad. In dat geval is dus ook toestemming van het ministerie vereist.

11. (Art. 3, § 3) Verzet

Als de ontvanger gebruik wenst te maken van de mogelijkheid tot verzet als bedoeld in artikel 10 Fw heeft hij hiervoor toestemming van het ministerie nodig.

§ 4. Rechtsbijstand in civiele procedures

1. Rijksadvocaat

Aan de advocaat aan wie de rechtsbijstand van de Belastingdienst in invorderingszaken is opgedragen, wordt de persoonlijke titel van rijksadvocaat verleend. In overleg met de rijksadvocaat kan aan één of meer van zijn kantoorgenoten de persoonlijke titel van plaatsvervangend rijksadvocaat worden verleend.

2. Procesvertegenwoordiging

In voor de burgerlijke rechter dienende zaken waarin procesvertegenwoordiging verplicht is en welke voortvloeien uit dan wel direct of indirect samenhangen met de invordering van door de Belastingdienst geheven belastingen, premies, toeslagen en andere heffingen (hierna: de invordering), treedt de rijksadvocaat op als advocaat ten behoeve van de ontvanger of (in het geval van invordering van toeslagen) de Staat, tenzij het ministerie van Financiën, directoraat-generaal Belastingdienst (hierna: het ministerie), anders bepaalt.
In zaken waarin zowel de ontvanger als de Staat zijn gedagvaard, treedt in beginsel de rijksadvocaat op, tenzij het geschil niet in overwegende mate betrekking heeft op de invordering, in welk geval de landsadvocaat optreedt.
In afwijking in zoverre van het voorgaande treedt de landsadvocaat op in alle cassatieprocedures bij de Hoge Raad der Nederlanden, met inbegrip van procedures welke direct of indirect samenhangen met de invordering.

3. Rechtsbijstand in overige zaken

In overleg met het ministerie kan voor zaken die dienen voor andere dan de onder het tweede lid bedoelde instanties alsook voor bij de burgerlijke rechter dienende zaken waarin procesvertegenwoordiging niet verplicht is, de rijksadvocaat worden opgedragen ten behoeve van de ontvanger of (in het geval van invordering van toeslagen) de Staat op te treden.

4. Rechtsbijstand bij tegenstrijdige belangen

Ingeval de te verlenen rechtskundige bijstand betrekking of mede betrekking mocht hebben

op een cliënt van de rijksadvocaat of van één van diens kantoorgenoten, wordt de rechtsbijstand verleend door de landsadvocaat.
5. In persoon procederen voor de burgerlijke rechter

De ontvanger voorziet zich in alle voor de burgerlijke rechter dienende zaken van procesvertegenwoordiging, met uitzondering van:
- procedures voor de kantonrechter;
- procedures voor de voorzieningenrechter in kort geding, voor zover de ontvanger daarin de gedaagde partij is.
6.

Alle door ontvangers te voeren gerechtelijke procedures waarin als eiser wordt opgetreden, behoeven de toestemming van het ministerie. Het vorenstaande geldt niet voor, behoudens voor zover in het kader van hoger beroep te voeren:
- verklaringsprocedures in het kader van derdenbeslagen;
- procedures voor de kantonrechter;
- procedures tot het instellen van een eis in hoofdzaak als bedoeld in artikel 700, derde lid, Rv.
Van deze procedures dient echter uiterlijk nadat het vonnis is uitgesproken mededeling aan het ministerie te worden gedaan;
- procedures die worden ingesteld naar aanleiding van een verzet ex artikel 435, derde lid dan wel artikel 708, tweede lid, Rv.
Opgemerkt wordt dat voor andere verzoekschriftprocedures dan de hiervoor genoemde ex artikel 700, derde lid, Rv en 708, tweede lid, Rv ook geen toestemming van het ministerie nodig is. Te denken valt in dit verband aan de procedure ter verkrijging van verlof tot het leggen van conservatoir beslag. Voorts kan gedacht worden aan de verzoekschriftprocedure die is voorgeschreven om tot verkoop van aandelen over te gaan en aan de verzoekschriftprocedure tot opening van een rangregeling.
7. Eenheid van beleid en uitvoering

Alvorens een standpunt in te nemen naar aanleiding van een rechtsvraag, legt de ontvanger de vraag voor aan de kennisgroep op het gebied van de rechtstoepassing (zie het Besluit van 25 februari 2004, nr. DGB2003/6662 M). In overleg met het ministerie kan de kennisgroep of de ontvanger de rijksadvocaat ter zake om advies vragen. In het geval invorderingsmaatregelen worden overwogen tegen personen of bedrijven terwijl verwacht mag worden dat die maatregelen publicitair of anderszins de aandacht zullen trekken, wordt het ministerie zo spoedig mogelijk geïnformeerd.

Gegevens deze versie:

Bron:	19-04-2007, Stcrt. 84. Iwtr: 04-05-2007
Regelingnummer:	CPP2007/687M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 20-12-2006, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2007

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005

Bron: 24-06-2004, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-2004

Bron: 23-06-2003, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2003

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 22-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001
Deze regeling, zoals die luidde voor de inwerkingtreding van deze wijziging, blijft van toepassing op de belasting die is verschuldigd ingevolge de Wet op de inkomstenbelasting 1964 of de Wet op de vermogensbelasting 1964.

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999
Abusievelijk is in de wijzigingsopdracht de interpunctie niet aangepast.

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 27-06-1995, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1995

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 27-06-1991, Stcrt. 126. Iwtr: 01-07-1991

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

Leidraad invordering 1990
Artikel 5

§ 1. Bevoegdheid

1. Algemeen

In artikel 5, eerste lid, van de wet is opgenomen dat de bevoegdheid van de directeur, inspecteur of ontvanger niet is bepaald naar een geografische indeling van Nederland. Dit betekent dat sprake is van een landelijke bevoegdheid. Om evenwel vanuit een oogpunt van ordelijkheid en transparantie voor de belastingplichtige/belastingschuldige aan te geven onder welke inspecteur of ontvanger hij ressorteert, dat wil zeggen tot wie hij zich voor zijn fiscale aangelegenheden moet richten, zijn nadere regels gesteld in de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003. Deze ministeriële regeling is gebaseerd op het tweede lid van artikel 5 van de wet. Artikel 5 van de wet komt inhoudelijk overeen met artikel 3 AWR.

Gegevens deze versie:

Bron:	18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003
Regelingnummer:	DGB2002/7000M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

Hoofdstuk II. Invordering in eerste aanleg

Artikel 8. § 1. Invordering in eerste aanleg

1. (Art. 8, § 1) Begin invordering

Artikel 8 van de wet bevat de bepalingen die het begin van de invordering van een belastingaanslag regelen. De inspecteur stelt het bedrag van de belastingaanslag vast en maakt terzake daarvan een aanslagbiljet op. Daarmede wordt de uit de wet voortvloeiende materiële schuld geformaliseerd. Vervolgens maakt de ontvanger de belastingaanslag bekend door toezending of uitreiking van het aanslagbiljet aan de belastingschuldige.
Volgens het CDW moet een douaneschuld direct nadat deze is geconstateerd, worden geboekt. Artikel 221 CDW bepaalt dat het bedrag van de rechten onmiddellijk na de boeking op een daartoe geëigende wijze dient te worden meegedeeld aan de schuldenaar. Op grond van artikel 22*a* AWR kan deze mededeling slechts plaatsvinden door middel van een uitnodiging tot betaling. Deze heeft als functie het formaliseren van het materieel verschuldigde bedrag.
2. (Art. 8, § 1) Verzending/uitreiking aanslagbiljet

Artikel 8, eerste lid, van de wet verplicht de ontvanger het door de inspecteur opgemaakte aanslagbiljet toe te zenden of aan de belastingschuldige uit te reiken. De toezending of uitreiking vormt de eerste daad van invordering. Overigens zal de toezending van het aanslagbiljet veelal namens de ontvanger door de Belastingdienst/Centrale administratie, sector informatieverwerking onderscheidenlijk sector autoheffingen geschieden.
Aanslagbiljetten ten name van een onder curatele gestelde worden aan de curator gezonden. Ingeval van faillissement wordt het aanslagbiljet aan de curator gezonden als de belastingschuld in het faillissement valt, dan wel een boedelschuld vormt.
Wanneer de belastingschuldige minderjarig is, wordt het aanslagbiljet aan de wettelijke vertegenwoordiger gezonden als bekend is dat verzending aan de belastingschuldige zelf al eerder bezwaren heeft opgeleverd. Aanslagbiljetten ten name van een belastingschuldige van wie bekend is dat hij is overleden, worden gezonden aan de executeur, de bewindvoerder over de nalatenschap of de erfgenamen.
Uitnodigingen tot betaling, door de inspecteur vastgesteld in de vorm van een elektronisch bericht, worden door de ontvanger langs elektronische weg aan de belastingschuldige toegezonden.
3. (Art. 8, § 1) Verzending via TPGPost

Voor de verzending van de aanslagbiljetten en andere bescheiden maakt de ontvanger gebruik van de diensten van TPGPost.
4. (Art. 8, § 1) Uitreiking

Als de ontvanger dit wenselijk acht verzendt hij het aanslagbiljet niet, maar reikt hij het biljet aan de belastingschuldige dan wel aan diens wettelijke vertegenwoordiger uit.
5. (Art. 8, § 1) Meer belastingschuldigen

Artikel 8, tweede lid, van de wet bepaalt dat een belastingaanslag door de belastingschuldige - dat is degene op wiens naam het aanslagbiljet (mede) is gesteld - in zijn geheel verschuldigd is. Als op het aanslagbiljet meer dan één naam voorkomt, is ieder van hen als hoofdschuldenaar op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel *k*, van de wet die belastingaanslag in zijn geheel verschuldigd, ongeacht tot welke verrekening zij onderling zijn gehouden.
6. (Art. 8, § 1) Betalingsplicht aangeslagene

De gehoudenheid van de belastingschuldige tot betalen wordt niet geheel of gedeeltelijk ongedaan gemaakt door de omstandigheid, dat de in de belastingaanslag formeel tot

uitdrukking gebrachte schuld afwijkt van hetgeen materieel is verschuldigd, noch door de omstandigheid dat de belastingaanslag ten name staat van een ander dan degene die de belasting materieel is verschuldigd.
In dit verband wordt verwezen naar de mogelijkheid van uitstel van betaling in verband met een ingediend bezwaarschrift (zie artikel 25, § 2, van deze leidraad).
7. (Art. 8, § 1) Vooraf inlichten van erfgenamen e.d.

Als voor een belastingaanslag ten name van een overledene tegen de erfgenamen afzonderlijk moet worden opgetreden, worden zij zoveel mogelijk vooraf schriftelijk uitgenodigd het verschuldigde binnen een redelijke termijn te voldoen.
Voordat verhaal wordt gezocht op met vruchtgebruik of recht van gebruik bezwaarde zaken of op goederen, verkregen onder de ontbindende voorwaarde van overlijden waarbij zich een opschortende voorwaarde ten gunste van een verwachter aansluit, licht de ontvanger de andere belanghebbende(n) dan de belastingschuldige zoveel mogelijk over zijn voornemen in.

Gegevens deze versie:

Bron:	18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003
Regelingnummer:	DGB2002/7000M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-06-2002, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2002

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 27-06-1991, Stcrt. 126. Iwtr: 01-07-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

§ 1. Tenuitvoerlegging van het dwangbevel

1. Tenuitvoerlegging van een per post betekend dwangbevel

Het dwangbevel levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden ten uitvoer gelegd.
Tenuitvoerlegging van het dwangbevel is eerst mogelijk na betekening aan de belastingschuldige.
Indien het dwangbevel is betekend door het ter post bezorgen van een voor de belastingschuldige bestemd afschrift van het dwangbevel met bevel tot betaling door de ontvanger, vindt de tenuitvoerlegging van het dwangbevel op grond van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet plaats dan na betekening van een hernieuwd bevel tot betaling door de belastingdeurwaarder. De betekening van het hernieuwd bevel tot betaling vindt plaats overeenkomstig de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering met betrekking tot de betekening van exploten. Voor het exploot worden op grond van artikel 3, tweede lid, Kostenwet invordering rijksbelastingen kosten in rekening gebracht. Indien bij de betekening gevolg wordt gegeven aan het hernieuwde betalingsbevel, geeft de belastingdeurwaarder kwitantie voor het aldus aan hem betaalde bedrag. Voor het geven van deze kwitantie zijn geen kosten verschuldigd. Indien bij de betekening geen gevolg wordt gegeven aan het hernieuwde betalingsbevel, kan de belastingdeurwaarder onmiddellijk tot tenuitvoerlegging van het dwangbevel overgaan.
Indien de betekening echter geschiedt overeenkomstig artikel 47 Rv, luidt het hernieuwde betalingsbevel tot betaling binnen twee dagen na de datum van betekening van dat bevel. Op deze termijn is de Algemene termijnenwet van toepassing. De tenuitvoerlegging van het dwangbevel vindt, tenzij artikel 15 van de wet van toepassing is, eerst plaats na ommekomst van de genoemde termijn van twee dagen.
1a. (Art. 14, § 1) Tenuitvoerlegging, keuze van maatregelen

De tenuitvoerlegging geschiedt op de voet van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, dat toelaat de verschillende mogelijkheden van tenuitvoerlegging tegelijkertijd te benutten. De vraag welke executoriale maatregelen worden genomen, wordt in de eerste plaats beantwoord door de ontvanger.
2. (Art. 14, § 1) Mate van souplesse

De tenuitvoerlegging van tegen dezelfde belastingschuldige uitgevaardigde dwangbevelen heeft zoveel mogelijk tegelijkertijd plaats. Bij de tenuitvoerlegging wordt onnodige ruchtbaarheid vermeden. Tevens dient de nodige souplesse te worden betracht. Dit brengt met zich mee dat zo nodig de formeel voorgeschreven handelwijze wordt onderbroken, als het uit menselijk of tactisch oogpunt wenselijk is eerst persoonlijk contact met de belastingschuldige op te nemen. In dit verband kan het verantwoord zijn dat de belastingdeurwaarder niet dadelijk tot beslaglegging overgaat, dan wel deze onderbreekt of beëindigt, als hij reden heeft te vermoeden dat de ontvanger niet tot het geven van de beslagopdracht zou zijn overgegaan als hem alle omstandigheden bekend waren geweest, dan wel aangetoond kan worden dat de betaling c.q. een verzoek om uitstel van betaling of kwijtschelding, dan wel een verzoekschrift als genoemd in artikel 25, § 1, eerste lid, van deze leidraad en de beslagopdracht elkaar hebben gekruist.
Als degene tegen wie het dwangbevel is uitgevaardigd, is overleden, wordt niet eerder tot tenuitvoerlegging overgegaan dan nadat de termijn van drie maanden als bedoeld in artikel 4:185 BW, is verstreken, tenzij alle erfgenamen de nalatenschap zuiver hebben aanvaard. De termijn van drie maanden kan door de kantonrechter worden verlengd. In het geval dat de nalatenschap wordt vereffend, kan de ontvanger gedurende de vereffening zijn vordering niet op de nalatenschap verhalen.
Wanneer het dwangbevel eenmaal ten uitvoer is gelegd door middel van beslag, wordt onverwijld tot uitwinning van de beslagen goederen overgegaan. Hiervan kan worden afgeweken als de belastingschuldige een voorstel doet tot minnelijke afdoening van het beslag en met een dergelijke afdoening, gelet op het geheel der omstandigheden, naar het

oordeel van de ontvanger akkoord kan worden gegaan. Hierbij geldt als uitgangspunt dat een minnelijke afdoening moet passen binnen het in deze leidraad geformuleerde beleid.
3. (Art. 14, § 1) Verzoek belastingdeurwaarder om onverwijlde voorziening

De belastingdeurwaarder kan op grond van artikel 438, vierde lid, Rv bij een executiegeschil dat om een onverwijlde voorziening vraagt zich rechtstreeks tot de voorzieningenrechter wenden met een van het bezwaar opgemaakt proces-verbaal. Hij zal van deze bevoegdheid slechts gebruikmaken met toestemming van de ontvanger.
4. (Art. 14, § 1) Goederen van derden

De wet biedt op een aantal plaatsen de mogelijkheid bij de invordering ten laste van de belastingschuldige goederen van derden aan te tasten om uit de opbrengst de belastingschuld te voldoen. Waar mogelijk worden echter eerst de vermogensbestanddelen van de belastingschuldige zelf uitgewonnen. Hiervan kan worden afgeweken als op voorhand duidelijk is dat de hoogte van de belastingschuld aantasting van de goederen van derden onvermijdelijk maakt of anderszins het belang van de invordering zich tegen het vorengenoemde uitgangspunt verzet.
5. (Art. 14, § 1) Betekening van het beslag aan de derde

Wanneer aan de belastingdeurwaarder of aan de ontvanger wordt meegedeeld dat de in beslag genomen goederen eigendom zijn van een derde of hij hiervan op een andere wijze op de hoogte komt, wordt het beslag aan de derde betekend.
Wanneer de beweerdelijke derde-eigenaar, al voordat het beslag aan hem is betekend, administratief beroep instelt ex artikel 22 van de wet, maar geen verzet doet ex artikel 435, derde lid, Rv, wordt het beslag alsnog onmiddellijk aan de derde betekend, om aldus de termijn voor het doen van het (executie schorsende) verzet ex artikel 435 te doen ingaan.
Als aan de eigendomsrechten van de derde niet behoeft te worden getwijfeld en de ontvanger zich niet op enig verhaalsrecht kan beroepen, wordt het beslag opgeheven. Betekening van het beslag aan de derde blijft in dat geval dus achterwege. De derde wordt wel van de opheffing van het beslag op de hoogte gesteld.
6. (Art. 14, § 1) Overdracht invordering

Artikel 431*a* Rv geldt niet voor de overdracht van de invordering aan een andere ontvanger.
7. (Art. 14, § 1) Bewaarder is gerechtelijke bewaarder

Waar in de navolgende paragrafen wordt gesproken over de bewaarder wordt hiermee bedoeld de gerechtelijke bewaarder als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, tenzij anders is aangegeven.
8. (Art. 14, § 1) Onttrekking

Ingeval goederen aan het beslag zijn onttrokken - hetgeen strafbaar is op grond van artikel 198 Sr - kan van dat feit op grond van artikel 162 Sv aangifte worden gedaan.
9. (Art. 14, § 1) Actio Pauliana

Als de ontvanger wordt geconfronteerd met een situatie waarin hij door één of meer rechtshandelingen in zijn verhaalsmogelijkheden wordt benadeeld, kan de ontvanger deze rechtshandeling(en) vernietigen. Daarbij geldt het bepaalde in artikel 3:45 e.v. BW. Een buitengerechtelijke verklaring tot vernietiging als bedoeld in artikel 3:49 BW geschiedt zoveel mogelijk schriftelijk. In daartoe aanleiding gevende gevallen kan direct beslaglegging plaatsvinden op de goederen die door de rechtshandeling buiten het verhaalsbereik van de ontvanger zijn gebracht, mits gelijktijdig de desbetreffende rechtshandeling buitengerechtelijk wordt vernietigd. De buitengerechtelijke verklaring tot vernietiging kan in het beslagexploot zelf worden opgenomen. Voorts dient een verklaring tot vernietiging ook tot de andere bij de rechtshandeling betrokken partijen te worden gericht. Ten aanzien van registergoederen kan de vernietiging niet altijd buitengerechtelijk geschieden: zie hiervoor artikel 3:50, tweede lid, BW. Voor conservatoir paulianabeslag in afwachting van een rechterlijke uitspraak tot vernietiging wordt verwezen naar artikel 737 Rv.
10. (Art. 14, § 1) Opheffing na gedeeltelijke betaling

Als de ontvanger een beschikking heeft afgegeven, inhoudende dat voor een openstaande belastingschuld geen invorderingsmaatregelen meer worden getroffen wanneer alsnog een bepaald bedrag wordt voldaan dan wel dat aan bepaalde voorwaarden moet zijn voldaan, heft de ontvanger de gelegde beslagen op nadat dit bedrag is betaald en/of aan die voorwaarden is voldaan.

11. Opheffing beslag tegen betaling door een derde

Als de ontvanger van een derde een bedrag krijgt aangeboden ter opheffing van het beslag kan de ontvanger hieraan zijn medewerking verlenen als ten minste is voldaan aan de volgende voorwaarden:
- het aangeboden geldbedrag komt niet direct of indirect uit het vermogen van de belastingschuldige;
- het aangeboden geldbedrag is aanzienlijk hoger dan de opbrengst die naar verwachting zou zijn verkregen bij een executie;
- de belangen van de Staat worden niet geschaad.

De ontvanger houdt bij zijn beslissing rekening met de gerechtvaardigde belangen van andere schuldeisers die op de betreffende zaken verhaal zoeken en kan aan zijn medewerking nadere voorwaarden verbinden.

11a. Opschorten van de executie

De belastingdeurwaarder stelt bij het opmaken van het proces-verbaal van beslag een verkoopdatum vast. Behoudens bijzondere omstandigheden vindt op deze datum de openbare verkoop plaats, tenzij de ontvanger ervan overtuigd is dat betaling van de belastingschuld alsnog op zeer korte termijn plaats zal vinden. In dat geval kan de ontvanger besluiten de verkoopdatum op te schorten tot (in totaal) maximaal vier maanden na de datum waarop het beslag is gelegd. De nieuwe verkoopdatum wordt bij exploot aan de belastingschuldige medegedeeld, tenzij deze nieuwe datum op grond van een schriftelijke overeenkomst tussen de ontvanger en de belastingschuldige is verschoven. Het opschorten van de verkoopdatum behelst op zichzelf geen uitstel van betaling in de zin van artikel 25 van de wet. Dit neemt niet weg dat de executie ook kan worden aangehouden in verband met een verleend uitstel van betaling in de zin van artikel 25 van de wet. Over het algemeen wordt dit vastgelegd in een zogenoemde prolongatieovereenkomst, waarbij de ontvanger tevens uitstel van betaling verleent.

12. Onderhandse verkoop

Als de ontvanger tot uitwinning van het beslag wil overgaan en een onderhandse verkoop naar verwachting aanzienlijk meer zal opleveren dan de te verwachten opbrengst bij openbare verkoop, kan de ontvanger kiezen voor de onderhandse verkoop. Daarbij dient hij een open oog te houden voor de gerechtvaardigde belangen van eventuele derde-rechthebbenden die zich via het administratief beroep op grond van artikel 22, eerste lid, van de wet of op andere wijze bij hem hebben bekendgemaakt. Die derden worden in de gelegenheid gesteld om een bedrag, dat ten minste gelijk is aan de koopprijs die kan worden verkregen bij onderhandse verkoop, aan te bieden ter opheffing van het beslag, in welk geval aan deze opheffing de voorkeur wordt gegeven boven onderhandse verkoop. Onderhandse verkoop en/of opheffing van het beslag vindt niet plaats als hierdoor de belangen van de Staat naar het oordeel van de ontvanger worden geschaad.

13. (Art. 14, § 1) Strafrechtelijk beslag

Als op een inbeslaggenomen goed ook een strafrechtelijk beslag ex artikel 94 Sv (dus niet zijnde een beslag in het kader van een ontnemingsmaatregel) rust, wordt het door de belastingdeurwaarder gelegde beslag alleen vervolgd wanneer het strafrechtelijke beslag wordt opgeheven. Er bestaat geen bezwaar tegen dat het fiscale beslag blijft liggen zolang niet duidelijk is wat er met het strafrechtelijke beslag gebeurt.

14. Invordering en ontnemingswetgeving

Met het openbaar ministerie is afgesproken dat de Belastingdienst de strafrechtelijke sanctionering en ontneming van wederrechtelijk verkregen voordelen zo min mogelijk belemmert. Om in ontnemingszaken tot goede afstemming te komen tussen het openbaar ministerie en de Belastingdienst treedt de officier van Justitie in een zo vroeg mogelijk

stadium in contact met de Belastingdienst, waarbij in zaken met beduidende effecten op het maatschappelijk verkeer de officier contact opneemt met het ministerie.
Gezamenlijk wordt alsdan bezien welk traject, het ontnemings- dan wel het fiscale traject, onder de gegeven omstandigheden het meest efficient is. Nu kan het voorkomen dat ten laste van de belastingschuldige reeds beslag gelegd is voordat bekend is dat er een strafrechtelijk ontnemingstraject is gestart. Ook indien de inspecteur niet langer kan wachten met het opleggen van belastingaanslagen in verband met het verloop van termijnen kan voor die belastingaanslagen reeds beslag zijn gelegd. Indien in dergelijke situaties de Belastingdienst door het openbaar ministerie in kennis wordt gesteld van een ontnemingszaak en van het geschatte wederrechtelijk verkregen voordeel van een belastingschuldige, gaat de ontvanger (nog) niet over tot daadwerkelijke uitwinning van de reeds inbeslaggenomen vermogensbestanddelen dan nadat hij, in samenspraak met de fraudecoordinator, overleg daarover heeft gehad met de officier van Justitie.
Wordt de Belastingdienst in kennis gesteld van een ontnemingszaak en van het geschatte wederrechtelijk verkregen voordeel van de belastingschuldige op het moment dat de invordering wel is gestart, maar nog niet tot beslaglegging is overgegaan, dan treft de ontvanger invorderingsmaatregelen met een conservatoir karakter.
Indien de belangen van de Belastingdienst worden geschaad door opschorting van uitwinning gaat de ontvanger echter wel over tot uitwinning. Hierbij kan onder meer, doch niet uitsluitend, worden gedacht aan een situatie waarin door de daadwerkelijke uitwinning van het inbeslaggenomene niet ter hand te nemen, de verhaalswaarde daarvan in onevenredige mate vermindert (denk hierbij onder meer aan voorraden, personenauto's, e.d.) of aan een situatie waarin het niet uitwinnen van de beslagen zaak leidt tot een schade-actie, hetzij van de zijde van de belastingschuldige, hetzij van de zijde van de medecrediteuren.
Indien de verdachte/veroordeelde naast illegaal inkomen nog legaal inkomen heeft waarvoor belastingaanslagen zijn opgelegd, kan de ontvanger wel tot daadwerkelijke uitwinning van die vermogensbestanddelen overgaan, welke anders dan door onderzoek van politie of openbaar ministerie zijn opgespoord.
Het in dit lid verwoorde tegemoetkomend beleid vindt geen toepassing voorzover sprake is van de maatregel tot schadevergoeding, als bedoeld in artikel 36*f*, eerste lid, Sr ten behoeve van slachtoffers/benadeelde derden of anderszins op grond van het recht slachtoffers/benadeelde derden worden tegemoetgekomen. In gevallen waarin dit lid niet voorziet wordt contact opgenomen met het ministerie.
§ 2. Beslag op roerende zaken die geen registergoederen zijn

1. (Art. 14, § 2) Kennisgeving vooraf

Als de belastingdeurwaarder bij de woonplaats van de belastingschuldige niemand thuis treft en beslag op roerende zaken alleen kan plaatsvinden met gebruikmaking van artikel 444 Rv, blijft deze wijze van tenuitvoerlegging vooralsnog achterwege. De belastingdeurwaarder laat in dat geval een schriftelijke kennisgeving achter met vermelding van dag en uur waarop hij zich weer bij de woonplaats zal vervoegen. Een dergelijke handelwijze blijft achterwege als een belastingschuldige het stelselmatig hierop laat aankomen, dan wel van deze handelwijze misbruik wordt gemaakt of op andere wijze het belang van de invordering zich tegen deze handelwijze verzet. Voor binnentreding in woningen en andere ruimten wordt verwezen naar § 1, Inleidende opmerkingen, lid 14, van deze leidraad.
2. (Art. 14, § 2) Domiciliekeuze

Als het beslag wordt gelegd door een belastingdeurwaarder van een ander kantoor van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst dan het kantoor waar bij de betekening van het dwangbevel domicilie is gekozen, wordt in het beslagexploot tevens domicilie gekozen ten kantore van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst waar de belastingdeurwaarder die het beslag legt zijn standplaats heeft.
3. (Art. 14, § 2) Aanbod van betaling

Als de belastingschuldige ter voorkoming van beslaglegging aan de belastingdeurwaarder aanbiedt om ter plekke te betalen, wordt deze betaling niet geweigerd. Van de betaling wordt een kwitantie opgemaakt, waarvan een afschrift aan de belastingschuldige wordt gelaten. Er zijn bij deze betaling op grond van artikel 3, derde lid, Kostenwet invordering rijksbelastingen kosten verschuldigd.

In daartoe aanleiding gevende gevallen, bijvoorbeeld bij grote bedragen, kan de belastingdeurwaarder er voor kiezen om in plaats van de betaling te accepteren de belastingschuldige te vergezellen naar het postkantoor waar de belastingschuldige zijn betaling kan storten. In dat geval zijn geen kosten verschuldigd.
4. (Art. 14, § 2) Omvang van het beslag

Het beslag wordt gelegd op zoveel zaken als naar het oordeel van de belastingdeurwaarder ruimschoots voldoende zijn voor dekking van de openstaande schuld met inbegrip van rente en kosten. Als bekend is dat onder de voor beslag vatbare zaken zich zaken van derden bevinden waarop ook verhaal mogelijk is, wordt in eerste instantie zoveel mogelijk beslag gelegd op de zaken die eigendom zijn van de belastingschuldige en pas in de tweede plaats voor zoveel nodig op de zaken van derden.
Ook wanneer de in beslag te nemen zaken zich op verschillende plaatsen bevinden, kunnen deze zaken door middel van één exploot van beslag in beslag worden genomen.
5. (Art. 14, § 2) Aanwezigheid andere ambtenaar

De ontvanger kan de belastingdeurwaarder opdragen om zich door hem bij de beslaglegging te laten vergezellen ter aanwijzing van de in beslag te nemen zaken.
6. (Art. 14, § 2) Vorderingen tot vergoeding

Op grond van artikel 455*a* Rv vallen vorderingen tot vergoeding die na de beslaglegging in de plaats van de in beslag genomen zaak zijn getreden onder het beslag, nadat het beslag aan de schuldenaar van die vordering is betekend. De belastingdeurwaarder kan verlangen dat de vordering aan hem wordt voldaan. De mededeling hiertoe aan de schuldenaar van die vordering geschiedt namens de belastingdeurwaarder door de ontvanger. De hieruit voortvloeiende betaling valt onder de opbrengst van de executie.
7. (Art. 14, § 2) Zaken van derden

Als tegen de inbeslagneming van bepaalde roerende zaken tegenover de belastingdeurwaarder bezwaar wordt gemaakt op grond van het feit dat de zaken geen eigendom zijn van de belastingschuldige en de zaken van de belastingschuldige onvoldoende verhaal bieden, wijst de belastingdeurwaarder op de mogelijkheid op grond van artikel 22, eerste lid, van de wet een beroepschrift in te dienen bij de directeur en eventueel in verzet te gaan op grond van artikel 456 respectievelijk artikel 435 Rv. Als de derde, met betrekking tot wie de eigendom wordt beweerd, bij de beslaglegging aanwezig is, dan wel op het adres waar de beslaglegging plaatsheeft woont of is gevestigd, betekent de belastingdeurwaarder het beslag direct na de beslaglegging ook aan deze derde. In de overige gevallen vindt betekening aan de derde na overleg met de ontvanger binnen acht dagen na de beslaglegging plaats. In het geval echter dat aan de eigendom van een derde niet kan worden getwijfeld en tevens vaststaat dat de ontvanger zich niet op enig verhaalsrecht kan beroepen, blijft inbeslagneming achterwege.
8. (Art. 14, § 2) Voldoening zekerheidsschuld door ontvanger

Als niet onder het bodemrecht vallende zaken worden aangetroffen die eigendom zijn van een derde en strekken tot zekerheid van een schuld die de belastingschuldige aan de derde heeft (bijvoorbeeld huurkoop, eigendomsvoorbehoud) en waarop de ontvanger zich na voldoening van die schuld zou kunnen verhalen, kan de ontvanger het restant van de schuld op grond van artikel 6:30 BW voldoen in afwachting van verrekening met de belastingschuldige. In dergelijke gevallen dient het buiten twijfel te zijn dat de executiewaarde van de desbetreffende zaken beduidend hoger is dan het restant van de bovengenoemde schuld.
Het vorenstaande geldt mutatis mutandis ook als het gaat om bij een derde inbeslaggenomen zaken waarop een retentierecht rust.
9. (Art. 14, § 2) Zaken bij derden

Als zich zaken van de belastingschuldige bij een derde bevinden wordt hierop zoveel mogelijk beslag gelegd door middel van een beslag op roerende zaken, mits de derde hieraan zijn medewerking verleent. Als het de belastingdeurwaarder echter feitelijk onmogelijk is de zaken zelf te zien, dan wel te inventariseren en/of de derde geen medewerking verleent, dan wel

een beroep doet als bedoeld in artikel 461*d* Rv, wordt op deze zaken beslag gelegd door middel van een derdenbeslag. Doet de derde een beroep als bedoeld in artikel 461*d* Rv nadat het exploot van beslag op roerende zaken al is afgesloten, dan wordt geen afzonderlijk derdenbeslag gelegd maar geldt dat beslag als derdenbeslag. De belastingdeurwaarder draagt er zorg voor dat in dat geval binnen drie dagen na de beslaglegging aan de derde een formulier in tweevoud als bedoeld in artikel 475, tweede lid, Rv wordt betekend. Dit geldt ook als de derde voormeld beroep niet doet, maar de verwachting is gerechtvaardigd dat hij dat voor de executoriale verkoop nog zal doen.

10. (Art. 14, § 2) Wegvoeren van beslagen zaken

Nadat op roerende zaken beslag is gelegd wordt zoveel mogelijk aan de belastingschuldige het feitelijk gebruik gelaten. Onder bijzondere omstandigheden kan hiervan worden afgeweken en kan, nadat het beslag is gelegd, door de belastingdeurwaarder worden overgegaan tot het wegvoeren van de beslagen zaken. Er wordt tevens een bewaarder aangesteld. Het aanstellen van een bewaarder ontheft de ontvanger niet van zijn verantwoordelijkheid met betrekking tot de inbeslaggenomen zaken. De ontvanger kan onder omstandigheden aansprakelijk worden gesteld voor de schade die het gevolg is van gedragingen van de bewaarder die jegens de beslagene onrechtmatig zijn. Het wegvoeren van zaken is mogelijk, als dit voor het behoud van die zaken redelijkerwijze noodzakelijk is (artikel 446 Rv). Dit is bijvoorbeeld aan de orde als de zaken dreigen te worden verduisterd of beschadigd. Hetzelfde geldt als er gegronde vrees bestaat dat verhaal op de zaken ernstig bemoeilijkt wordt, of feitelijk onmogelijk is, indien de zaken niet worden afgevoerd. Van de mogelijkheid tot het wegvoeren van de beslagen zaken wordt slechts gebruik gemaakt:

- als de verwachting bestaat dat zonder het wegvoeren de schuld niet volledig kan worden ingevorderd; en
- de ontvanger na marginale toetsing niet heeft kunnen constateren dat de belastingaanslagen materieel onverschuldigd moeten worden geacht.

Het wegvoeren van zaken geschiedt niet dan na daartoe verkregen toestemming van de voorzitter van het managementteam van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst, zijn plaatsvervanger of de betrokken teamleider.
Het inventariseren, wegvoeren en opslaan van de zaken geschiedt onder verantwoordelijkheid van ten minste twee ambtenaren. De zaken worden in een daartoe geschikte, veilige ruimte opgeslagen en worden zo nodig verzekerd.
Van het wegvoeren en de opslag wordt op grond van artikel 446, tweede lid, Rv een afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt, dat binnen drie dagen na het wegvoeren aan de belastingschuldige en aan de bewaarder wordt betekend.

11. (Art. 14, § 2) Wegvoeren van douanegoederen

Als de deurwaarder het noodzakelijk acht overeenkomstig het tiende lid van deze paragraaf zaken af te voeren die zijn opgeslagen onder douaneverband dient overleg plaats te vinden met het voor de belastingen bij invoer belaste organisatieonderdeel van de Belastingdienst.

12. (Art. 14, § 2) Belasting van personenauto's en motorrijwielen en belasting zware motorrijtuigen

Het tiende lid van deze paragraaf is niet van toepassing op naheffingsaanslagen als bedoeld in artikel 9, achtste lid, van de wet als de beslaglegging onmiddellijk na het opleggen van de belastingaanslag en de betekening van het dwangbevel plaatsvindt. Voor deze belastingaanslagen geldt dat in die gevallen tot inbewaringgeving van de auto of het motorrijwiel en eventuele andere voor beslag vatbare roerende zaken kan worden overgegaan als dit voor het behoud van de zaken redelijkerwijze noodzakelijk is. Hiervan kan onder meer sprake zijn in de situatie dat de auto of het motorrijwiel is voorzien van een vervalst kenteken, dan wel de naam-, adres- en woonplaatsgegevens van de belastingschuldige onvoldoende bekend zijn.

13. (Art. 14, § 2) Afsluiting

De deurwaarder dan wel de bewaarder kan tot afsluiting van de ruimte waarin ten laste van de onderneming in beslag genomen zaken zich bevinden overgaan, wanneer de omstandigheden als genoemd in het tiende lid van deze paragraaf zich voordoen en de

desbetreffende zaken niet of slechts tegen naar verhouding zeer hoge kosten kunnen worden afgevoerd. Van de afsluiting wordt een afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt, dat binnen drie dagen na de afsluiting aan de belastingschuldige en aan de bewaarder wordt betekend. Na afsluiting zal zo spoedig mogelijk tot executoriale verkoop worden overgegaan.
14. (Art. 14, § 2) Bewaarder

Als zaken op grond van het tiende lid van deze paragraaf worden weggevoerd of op grond van lid 13 afsluiting plaatsvindt, stelt de belastingdeurwaarder daarbij een bewaarder aan die in staat moet worden geacht ook daadwerkelijk de taken verbonden aan het bewaarderschap met betrekking tot die zaken uit te oefenen. De aanstelling van de bewaarder wordt vermeld in het proces-verbaal als genoemd in het tiende lid respectievelijk lid 13 van deze paragraaf. Wanneer een ambtenaar van de Belastingdienst als bewaarder wordt aangesteld, is dit zoveel mogelijk een belastingdeurwaarder, niet zijnde de belastingdeurwaarder die het beslag heeft gelegd. Aan de ambtenaar die tot bewaarder is aangesteld, wordt hiervoor geen vergoeding gegeven. De tot bewaarder aangestelde ambtenaar draagt er zorg voor dat de beslagen zaken over welke hij tot bewaarder is aangesteld zo nodig worden vervoerd en/of opgeslagen op een wijze die het risico van meer dan voor de onderhavige zaken onder normale omstandigheden gebruikelijk fysiek en/of economisch bederf minimaliseert. De in dit verband te nemen maatregelen en de daaraan verbonden kosten dienen in een redelijke verhouding te staan tot de aard en de waarde van de desbetreffende zaken.
Tijdens de periode dat het beslag ligt wordt in ieder geval in de navolgende gevallen aan de bewaarder het bewaarderschap ontnomen en een ander tot bewaarder aangesteld:
- wanneer de bewaarder geacht moet worden gedurende langere tijd lichamelijk of geestelijk niet in staat te zijn de aan het bewaarderschap verbonden taken uit te oefenen;
- wanneer de bewaarder is overleden (in dit geval behoeft het bewaarderschap niet uitdrukkelijk te worden ontnomen);
- wanneer een ambtenaar van de Belastingdienst tot bewaarder is aangesteld: wanneer deze ambtenaar door oorzaken van personele of organisatorische aard redelijkerwijs moet worden geacht geen betrokkenheid meer te (kunnen) hebben bij het beslag.
Ontslag van een bewaarder geschiedt steeds schriftelijk; in voorkomend geval kan dit bij deurwaardersexploot geschieden.
15. (Art. 14, § 2) Cumulatief beslag

Als op de roerende zaken van de belastingschuldige al beslag is gelegd kan hierop opnieuw beslag worden gelegd zolang de executoriale verkoop nog niet is aangevangen.
Het cumulatief beslag dient zo spoedig mogelijk te worden betekend aan de deurwaarder die het eerste beslag heeft gelegd en aan de bewaarder. Als deze eerste deurwaarder een belastingdeurwaarder is die zijn standplaats heeft bij hetzelfde kantoor van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst als de beslagleggende belastingdeurwaarder respectievelijk als de bewaarder een ambtenaar van de Belastingdienst is die zijn standplaats heeft bij hetzelfde kantoor van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst als de beslagleggende belastingdeurwaarder, blijft deze betekening achterwege.
Bij het cumulatief beslag worden de zaken geïnventariseerd en in het exploot van beslag omschreven als ware het een eerste beslag. Bij het cumulatief beslag wordt een verkoopdatum vastgesteld met inachtneming van artikel 462 Rv. Dit laat onverlet dat de verkoop eerder kan plaatsvinden als de eerste beslaglegger tot verkoop overgaat.
Wanneer bij het cumulatief beslag zaken in beslag zijn genomen die niet vallen onder een eerder beslag, dan is het cumulatief beslag voor die zaken het eerste beslag en wordt voor deze zaken de verkoopdatum vastgesteld overeenkomstig artikel 462 Rv. Volgt prolongatie van dit cumulatieve beslag, hetgeen tezamen met de eerstvolgende prolongatie van het eerste beslag (als dit ook is gelegd voor vorderingen waarvan de invordering aan de ontvanger is opgedragen) kan geschieden, dan wordt voor de vaststelling van opvolgende verkoopdata zoveel mogelijk aangesloten bij de datum van verkoop die voor het eerste beslag wordt of is bepaald.
Wanneer tot executoriale verkoop wordt overgegaan, draagt de ontvanger er zorg voor dat deze verkoop zoveel mogelijk voor alle openstaande belastingaanslagen plaatsvindt. Dit brengt met zich mee dat voor de belastingaanslagen waarvoor nog geen beslag is gelegd voor de aanvang van de verkoop, zo nodig met toepassing van de artikelen 10 en 15 van de wet, cumulatief beslag wordt gelegd.
16. [Vervallen.]

17. (Art. 14, § 2) Executoriale verkoop computerapparatuur

Wanneer op de wijze van artikel 439 e.v. Rv beslag op computerapparatuur is gelegd, dan valt alleen de zogenaamde "hard-ware" onder dit beslag. De belastingdeurwaarder dient, voordat tot executoriale verkoop wordt overgegaan, na te gaan of deze apparatuur nog de zogenaamde "soft-ware", zoals bestanden, programma's, e.d., bevat. Is dat het geval, dan dient de belastingschuldige de mogelijkheid te worden geboden om die bestanden, etc. te verwijderen en een back-up te maken.
Hierna kan worden overgegaan tot het formatteren van de harde schijf op een zodanige wijze dat alle bestanden, etc. worden gewist. Zo nodig dient voor deze werkzaamheden (extern) deskundige hulp te worden ingeroepen. De kosten die de Belastingdienst in verband met deze hulp moet maken, worden aan de belastingschuldige op grond van artikel 6 Kostenwet invordering rijksbelastingen in rekening gebracht.
18. (Art. 14, § 2) Zilveren, gouden en platina werken

De ontvanger dient er voor zorg te dragen dat geen zilveren, gouden of platina werken die niet zijn voorzien van de volgens de Waarborgwet 1986 vereiste stempeltekenen, in openbare verkoop worden gebracht of met dat doel worden tentoongesteld. Van het houden van een openbare verkoop waarin zilveren, gouden of platina werken voorkomen, is de ontvanger verplicht ten minste drie dagen tevoren aangifte te doen bij Waarborg Holland.
Bij de aangifte vermeldt de ontvanger in ieder geval de navolgende gegevens:
- naam, adres en hoedanigheid van de belastingschuldige ten laste van wie de verkoop plaatsvindt;
- in hoeverre de werken volgens de ontvanger op grond van artikel 5 van de Waarborgwet 1986 aan waarborg zijn onderworpen;
- de tijdstippen van kijkdagen en verkoop;
- het adres waar de verkoop zal plaatsvinden;
- naam, kwaliteit en adres van de contactambtenaar ten kantore;
- eventuele overige voor de Waarborg van belang zijnde gegevens.

De aangifte geschiedt schriftelijk en wordt door de ontvanger ondertekend.
19. (Art. 14, § 2) Namaakzaken

Als zaken in beslag zijn genomen waarvan het vermoeden bestaat dat het zaken met een vals keurmerk zijn (sieraden, horloges, e.d.) worden deze zaken aangemeld bij Verispect BV. Als inderdaad sprake is van valse keurmerken, zullen die aanwezige keurmerken moeten worden vernietigd. Voor zaken waarop een vals handelsmerk is aangebracht (kleding e.d.) is artikel 337 Sr van toepassing. Ingeval dit soort zaken wordt aangetroffen neemt de ontvanger contact op met de FIOD-ECD.
20. (Art. 14, § 2) Illegale zaken

Als voor beslag vatbare zaken worden aangetroffen waarvan in beginsel de vervaardiging, het bezit of het gebruik strafbaar is (of het vermoeden van strafbaarheid bestaat), kan de beslaglegging op de normale wijze doorgang vinden. Wel wordt direct of zo snel mogelijk na de beslaglegging de politie ingeschakeld om te bezien in hoeverre aanleiding bestaat om strafrechtelijke maatregelen te nemen. Hierbij geldt het bepaalde in artikel 14, § 1, lid 13, hiervoor. Als geen strafrechtelijke maatregelen worden getroffen, in die zin dat de voormelde zaken verbeurd worden verklaard of worden onttrokken aan het verkeer, dient de ontvanger, voordat de maatregelen worden getroffen om tot executoriale verkoop van de inbeslaggenomen zaken over te gaan, contact op te nemen met het ministerie.
21. (Art. 14, § 2) De executoriale verkoop

De verkoop wordt gehouden op een door de belastingdeurwaarder in overleg met de ontvanger vast te stellen plaats. Hij draagt er zorg voor dat de beslagen zaken zo nodig naar de plaats van verkoop worden gebracht.
Bij de verkoop worden zaken die eigendom zijn van derden of waarop een beperkt zakelijk recht rust zoveel mogelijk pas in de laatste plaats verkocht.
Als bij omvangrijke executies ter verkrijging van een zo hoog mogelijke opbrengst deskundige hulp gewenst is, kan de ontvanger een makelaar of een andere terzake deskundige derde inschakelen.

Mocht een reeds op de voet van artikel 464 - en eventueel 466 - Rv aangekondigde verkoop om enigerlei reden geen doorgang vinden, dan draagt de ontvanger er zorg voor dat de aanplakbiljetten onmiddellijk worden verwijderd en treft hij voorts met betrekking tot op andere wijze gedane aankondigingen voor zoveel nodig dienovereenkomstig maatregelen. Is de belastingschuldige niet van de afgelasting op de hoogte dan wordt hem hiervan onverwijld schriftelijk en gemotiveerd mededeling gedaan. Als verwacht moet worden dat deze mededeling de belastingschuldige niet meer voor het aangekondigde tijdstip van verkoop zal bereiken, stelt de ontvanger hem op andere wijze in kennis.
22. [Vervallen.]
23. [Vervallen.]
24. (Art. 14, § 2) Samenloop opheffing beslag en onderhandse verkoop

Als de ontvanger de mogelijkheid heeft om te kiezen tussen een aangeboden bedrag ter opheffing van een beslag als bedoeld in artikel 14, § 1, lid 11, van deze leidraad en een onderhandse verkoop als bedoeld in artikel 14, § 1, lid 12, van deze leidraad geeft hij, tenzij hij het beslag wenst te handhaven, in ieder geval de voorkeur aan opheffing van het beslag als de hierdoor verkregen opbrengst niet minder is dan die van de onderhandse verkoop.
25. (Art. 14, § 2) Bieden voor rekening van het Rijk

Om een zo hoog mogelijke opbrengst te verkrijgen, kan de ontvanger een andere dan de met de verkoop belaste belastingdeurwaarder opdragen voor rekening van het Rijk te bieden. De ontvanger geeft deze belastingdeurwaarder zo nodig nadere aanwijzingen. Als de ontvanger of de namens hem optredende rijksbieder twijfel heeft over de hoogte van een te bieden bedrag bij een executoriale verkoop, wendt hij zich tot de inspecteur der Domeinen over zijn standplaats. Deze informeert de ontvanger of rijksbieder over een vermoedelijke vraag-/biedprijs. De rijksbieder draagt de door hem aangekochte zaken zo spoedig mogelijk over aan de dienst der Domeinen.
26. (Art. 14, § 2) Einde van het beslag

Als de belastingschuldige hierom uitdrukkelijk verzoekt of wanneer de ontvanger dit wenselijk acht wordt opheffing van het beslag bij deurwaardersexploot kenbaar gemaakt. Deze werkwijze wordt altijd gehanteerd als het betreft een beslag op roerende zaken waarbij artikel 445 Rv toepassing heeft gevonden. Als er over de beslagen zaken een bewaarder is aangesteld die geen ambtenaar van de Belastingdienst is, wordt hij van het einde van het beslag schriftelijk op de hoogte gesteld.
27. (Art. 14, § 2) Gegevensverstrekking

Als de belastingschuldige of een belanghebbende derde de ontvanger vraagt of een beslag nog ligt, verstrekt de ontvanger deze informatie, tenzij het belang van de invordering zich daartegen verzet.
28. (Art. 14, § 2) Opbrengst verkoop

De belastingdeurwaarder is verantwoordelijk voor de executie-opbrengst. Na afloop van de verkoop stort hij de opbrengst op een bank- of girorekening. De administratieve afwikkeling van de executie-opbrengst geschiedt namens de belastingdeurwaarder door de ontvanger. Van de opbrengst worden op grond van het bepaalde in artikel 474 Rv eerst de kosten die als gevolg van de verkoop voor rekening van de belastingschuldige komen afgeboekt. Als er andere schuldeisers zijn die beslag hadden gelegd dan wel er beperkt gerechtigden zijn van wie het recht door de executie is vervallen, wordt zoveel mogelijk getracht in der minne overeenstemming te bereiken over de toedeling van de netto-executie-opbrengst. Blijkt dit niet mogelijk dan zijn de artikelen 481 e.v. Rv van toepassing.
Zijn er geen andere schuldeisers en/of beperkt gerechtigden als hiervoor bedoeld dan wordt de executie-opbrengst afgeboekt met inachtneming van het bepaalde bij artikel 7, § 1, vierde lid, van deze leidraad.
29. (Art. 14, § 2) Proces-verbaal van verkoop

Als de belastingschuldige te kennen geeft dat hij een afschrift van het proces-verbaal van verkoop wenst, wordt hem dit zo spoedig mogelijk toegezonden, met dien verstande dat de namen en woonplaatsen van de kopers onleesbaar zijn gemaakt.

§ 3. Beslag op onroerende zaken

1. [Vervalllen.]
2. (Art. 14, § 3) Opnieuw bevel tot betaling

Als na het bevel tot betaling bij de betekening van het dwangbevel of bij enig nadien betekend exploot een jaar of meer is verstreken, wordt vooraf bij exploot opnieuw bevel tot betaling gedaan.
3. (Art. 14, § 3) Betekening beslag

Als een beslag om praktische redenen door een ander dan de beslagleggende deurwaarder moet worden betekend, kan de belastingdeurwaarder die het beslag heeft gelegd per telefax een kopie van het proces-verbaal van beslag sturen aan de belastingdeurwaarder die voor de betekening zorg draagt. Betekening aan de belastingschuldige dient te geschieden binnen drie dagen na de inschrijving van het proces-verbaal van beslag in de openbare registers. De belastingdeurwaarder die het beslag heeft gelegd kan ook zelf met toestemming van de ontvanger elders het beslag aan de belastingschuldige betekenen.
4. (Art. 14, § 3) Aanwijzing notaris

De notaris ten overstaan van wie de verkoop zal plaatsvinden, wordt in beginsel niet reeds in het proces-verbaal van beslag aangewezen, maar later bij exploot. Als het in het voornemen ligt zo snel mogelijk na de beslaglegging tot verkoop van de onroerende zaak over te gaan, wordt wel al in het proces-verbaal de notaris aangewezen. In dat geval wordt in plaats van bij de belastingdeurwaarder domicilie gekozen bij de notaris. Met de notaris wordt in deze gevallen vooraf over de domiciliekeuze overleg gepleegd.
5. (Art. 14, § 3) Bewaarder

Aanstelling van een gerechtelijke bewaarder is op grond van artikel 506 Rv niet verplicht. Door het beslag is de belastingschuldige namelijk verplicht de in beslag genomen zaken in goede staat te houden. Als gelijktijdig met het beslag op de onroerende zaak, beslag wordt gelegd op - in of op de onroerende zaak aanwezige - roerende zaken, kan de belastingdeurwaarder deze zaken afvoeren om in bewaring te geven als dit voor het behoud van die zaken redelijkerwijs noodzakelijk is. De belastingdeurwaarder heeft hiervoor toestemming nodig van de ontvanger. Zie § 2, tiende lid, hiervoor.
6. (Art. 14, § 3) Nieuwe belastingschuld

De ontvanger gaat, als hij voor belastingschuld beslag op een onroerende zaak heeft gelegd, voor nader opgekomen belastingschuld zoveel mogelijk wederom tot beslaglegging over. De ontvanger gaat altijd zijnerzijds tot beslaglegging over - in gevallen waarin hij zelf de eerste beslaglegger is - voor vorderingen van derden waarvan de invordering aan hem is opgedragen.
7. (Art. 14, § 3) Aanwezige zaken

Als verhaal wordt beoogd op in een onroerende zaak van de belastingschuldige aanwezige zaken ten aanzien waarvan twijfel bestaat of deze roerend of onroerend zijn, worden die zaken zowel in een beslag op een onroerende zaak als in een beslag op roerende zaken begrepen. Er wordt dus op deze zaken zowel een beslag op grond van artikel 439 e.v. Rv als een beslag op grond van artikel 502 e.v. Rv gelegd. Daarna wordt na eventueel daartoe ingewonnen advies bij het ministerie of de rijksadvocaat bepaald op welke wijze de zaken worden uitgewonnen. Van het beslag dat in verband hiermee niet wordt voortgezet, zijn de kosten niet verschuldigd.
8. (Art. 14, § 3) Verhuurde of verpachte onroerende zaken

De ontvanger die beslag op de onroerende zaak heeft laten leggen en tevens de huur of pacht wil incasseren, doet hiervoor zoveel mogelijk een vordering ex artikel 19 van de wet onder de huurder of pachter. Er wordt in die gevallen dus niet gehandeld op de wijze als bedoeld in artikel 507, derde lid, Rv. Met betrekking tot de vorderingen als bedoeld in artikel 507, vierde lid, Rv en artikel 507a Rv kan geen vordering ex artikel 19 van de wet worden gedaan. In die gevallen wordt gehandeld als in genoemde artikelen is aangegeven.

9. (Art. 14, § 3) Voorwaarden van verkoop

De ontvanger vraagt de notaris een afschrift van de op de verkoop van toepassing zijnde veilingvoorwaarden en treedt zo nodig in overleg over de inhoud van deze voorwaarden. In overleg met de notaris wordt in de voorwaarden van verkoop bepaald dat de kosten van executie, van toewijzing en van de eventuele rangregeling door de executant zullen worden voldaan uit de koopprijs en dat het tekort, als de koopprijs niet toereikend mocht zijn, door de executant zal worden aangezuiverd.
10. (Art. 14, § 3) Opheffing van het beslag

Van de opheffing van een beslag op een onroerende zaak wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de belastingschuldige en, als het beslag aan hem is betekend, aan de huurder of pachter. Voorts wordt van de opheffing bij deurwaardersexploot mededeling gedaan aan de (eventuele) derde-eigenaar, aan alle (eventuele) hypotheekhouders en, indien van toepassing, aan de bewaarder.
§ 4. Beslag onder derden

1. (Art. 14, § 4) Algemeen

In de artikelen 475 e.v. Rv is de mogelijkheid gegeven ten laste van de belastingschuldige beslag te leggen onder een derde. Blijkt na het afleggen van de buitengerechtelijke verklaring dat de derde geen gelden of zaken onder zich heeft, dan blijkt het beslag nooit te hebben gelegen. De ontvanger stelt de derde hiervan op de hoogte. Een belastingaanslag kan ook worden verhaald door het leggen van derdenbeslag op een vordering die formeel aan een ander dan de belastingschuldige toebehoort, dan wel op naam van die ander - bijvoorbeeld door een bank - wordt geadministreerd.
Als voorbeeld valt te denken aan de echtgenoot met wie de belastingschuldige in gemeenschap van goederen is gehuwd. In dat geval wordt het derdenbeslag gelegd ten laste van de echtgenoot van de belastingschuldige, wanneer de echtgenoot alleen gerechtigd is de vermogensbestanddelen te vorderen die onder het beslag vallen.
In het beslagexploit, waarvan afschrift wordt gelaten aan de derdebeslagene en dat zowel aan de belastingschuldige als aan de echtgenoot binnen acht dagen na het leggen van het beslag moet worden betekend, dient de ontvanger zoveel mogelijk aan te geven op welke gronden hij de ten name van de echtgenoot geadministeerde vordering meent te kunnen uitwinnen ter verhaal van een vordering op de belastingschuldige.
2. Derdenbeslag of vordering ex artikel 19

Als naast een derdenbeslag ook een vordering op grond van artikel 19 van de wet mogelijk is, kiest de ontvanger voor het doen van de vordering.
3. (Art. 14, § 4) Roerende zaken

Als zich onder de derde roerende zaken van de belastingschuldige bevinden wordt gehandeld overeenkomstig hetgeen is bepaald in § 2, negende lid, hiervoor.
4. (Art. 14, § 4) Beslaglegging

Aan de nauwkeurige vermelding in het exploot van beslag van naam en de eventuele rechtsvorm van de derde wordt bijzondere aandacht geschonken. Als de mogelijkheid bestaat het beslag te leggen zowel ter plaatse van het hoofdkantoor van de derde als ter plaatse van een filiaal of bijkantoor, wordt het beslag zoveel mogelijk gelegd bij het hoofdkantoor of het filiaal of bijkantoor dat met de gelden of zaken waarop verhaal wordt gezocht bemoeienis heeft. In spoedeisende gevallen kan het beslag worden gelegd onder een ander filiaal of bijkantoor. Er wordt in alle gevallen volstaan met domiciliekeuze bij de belastingdeurwaarder.
5. (Art. 14, § 4) Omvang van het beslag

Het beslag wordt gelegd op alle vorderingen die de belastingschuldige op de derde heeft of uit een op de datum van beslaglegging al bestaande rechtsverhouding rechtstreeks zal verkrijgen en op de aan de belastingschuldige toebehorende roerende zaken die onder de derde berusten en die geen registergoederen zijn. In het beslagexploot worden in daartoe aanleiding gevende gevallen vermeld de bekende vorderingen en/of zaken.

In het beslagexploot worden specifiek vermeld:
- vorderingen als bedoeld in artikel 475*a*, derde lid, Rv;
- vorderingen of zaken die worden beslagen bij beslag onder de Staat (of een onderdeel van de Staat).
In daartoe aanleiding gevende gevallen kan de ontvanger de omvang van het beslag bij de beslaglegging beperken. Voorzover niet door een andere schuldeiser beslag is gelegd, kan de omvang ook op een later tijdstip nog worden beperkt. Van de beperking wordt in het beslagexploot of in een afzonderlijk geschrift aan de derde uitdrukkelijk melding gemaakt.

6. (Art. 14, § 4) Periodieke betalingen

Als beslag is gelegd op periodieke betalingen als bedoeld in artikel 475*c* Rv is het beslag slechts geldig voorzover de periodieke betalingen de beslagvrije voet als bedoeld in de artikelen 475*b* en 475*d* Rv overtreffen. De voor de bepaling van de beslagvrije voet relevante bedragen, de normen in het kader van de studiefinanciering en de normen in het kader van de huurtoeslag zijn vermeld in de bijlagen I*a* tot en met I*c*. Het gestelde in artikel 19, § 3, derde en vierde lid, van deze leidraad is van overeenkomstige toepassing.
Als beslag is gelegd in een situatie als bedoeld in artikel 475*e*, dan wel artikel 475*f* Rv en de belastingschuldige toont aan dat hij voor zijn levensonderhoud volledig afhankelijk is van de beslagen betalingen dan past de ontvanger zonder rechterlijke tussenkomst de regeling van de beslagvrije voet als bedoeld in de artikelen 475*b* en 475*d* Rv toe.
7. (Art. 14, § 4) Buitengerechtelijke verklaring

Bij de beslaglegging wordt aan de derde-beslagene een formulier Besluit Verklaring derdenbeslag in tweevoud betekend. Op dit formulier moet de derde-beslagene verklaren of en zo ja welke vorderingen en/of zaken hij van de belastingschuldige onder zich heeft. De derde-beslagene dient, zodra vier weken zijn verstreken na het leggen van het beslag, in alle gevallen een exemplaar van het door hem ingevulde, gedagtekende en ondertekende formulier aan de belastingdeurwaarder te verstrekken. Omdat de afwikkeling van het derdenbeslag namens de belastingdeurwaarder zal plaatsvinden door de ontvanger die de opdracht tot het leggen daarvan heeft gegeven, wordt aan de derde-beslagene bij de uitreiking van het formulier een antwoordenvelop verstrekt met het adres van de desbetreffende ontvanger van het kantoor van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst. Wordt de verklaring door de derde-beslagene overhandigd of ingeleverd bij de belastingdeurwaarder, dan zendt deze de verklaring zo snel mogelijk naar de opdrachtgever. Op grond van voornoemd besluit kan ook genoegen worden genomen met een ander door de derde-beslagene ingevuld geschrift, mits de daarop vermelde verklaring inhoudelijk aansluit bij het uitgereikte formulier. Binnen drie dagen na ontvangst van de verklaring zendt de ontvanger namens de belastingdeurwaarder een afschrift ervan aan de belastingschuldige.
8. (Art. 14, § 4) Afdracht na het doen van de buitengerechtelijke verklaring

De door de derde-beslagene aan de belastingdeurwaarder in de verklaring genoemde verschuldigde opeisbare geldsommen, verschuldigde goederen en/of af te geven zaken dienen na die verklaring aan de Belastingdienst te worden afgedragen. Daartoe wordt de derde-beslagene namens de belastingdeurwaarder door de ontvanger schriftelijk uitgenodigd. Voorzover de vordering of de verplichting tot afgifte van een door het beslag getroffen zaak er één is onder tijdsbepaling of voorwaarde, kan de belastingdeurwaarder slechts betaling of afgifte eisen na het verschijnen van het aangewezen tijdstip of de vervulling van de voorwaarde.
9. (Art. 14, § 4) Het in gebreke blijven tot het doen van verklaring

De derde-beslagene wordt namens de belastingdeurwaarder door de ontvanger in gebreke gesteld als zeven kalenderdagen na de termijn van vier weken nog geen verklaring van hem is ontvangen. Hij wordt daarbij gesommeerd om onverwijld tot verklaring over te gaan.
Als de derde-beslagene ondanks de sommatie niet overgaat tot het doen van verklaring zendt de ontvanger de beslagstukken in aan de rijksadvocaat.
10. (Art. 14, § 4) Niet afdragen na het doen van verklaring

De derde-beslagene wordt namens de belastingdeurwaarder door de ontvanger in gebreke gesteld als hij niet is overgegaan tot afdracht van de opeisbare geldsommen of tot het aan de belastingdeurwaarder ter beschikking stellen van de goederen en/of zaken binnen de termijn genoemd in de schriftelijke uitnodiging als bedoeld in het achtste lid. Daarbij wordt hij gesommeerd om binnen zeven kalenderdagen aan zijn verplichting te voldoen.
Als de derde-beslagene geen gehoor geeft aan de ingebrekestelling zendt de ontvanger de beslagstukken in aan de rijksadvocaat.
11. (Art. 14, § 4) Betwisting van de afgelegde verklaring.

Als de ontvanger op grond van hem al dan niet via een invorderingsonderzoek bekend zijnde gegevens van mening is dat de door de derde-beslagene afgelegde buitengerechtelijke verklaring niet juist is, kan hij deze verklaring geheel of gedeeltelijk betwisten. Hij kan ook een aanvulling verzoeken en eventueel onderliggende bewijsstukken vragen. Heeft de ontvanger hierna nog niet de overtuiging dat de afgelegde verklaring juist is dan zendt hij de beslagstukken in aan de rijksadvocaat. Die inzending dient zo tijdig te geschieden dat de rijksadvocaat de derde-beslagene binnen twee maanden na het doen van de verklaring kan dagvaarden.
12. (Art. 14, § 4) Vroegtijdige verklaring

Bij de beslaglegging dringt de belastingdeurwaarder niet aan op het doen van verklaring binnen de 4-wekentermijn.
Als de derde-beslagene binnen deze termijn verklaring doet van hetgeen hij onder zich heeft en hij de belastingdeurwaarder laat weten direct tot afdracht te willen overgaan, deelt de ontvanger, indien er althans geen aanleiding bestaat de verklaring te betwisten, hem namens de belastingdeurwaarder mee dat het beslag van rechtswege vervalt op het moment dat de door de derde-beslagene af te dragen geldsommen of ter beschikking te stellen goederen en/of zaken door de belastingdeurwaarder zijn ontvangen.
13. (Art. 14, § 4) Opzeggen van vorderingen

Door het leggen van een derdenbeslag ondergaat de opeisbaarheid van de onder het beslag vallende vordering geen wijziging. De beslaglegger, i.c. de ontvanger, heeft echter de bevoegdheid niet opeisbare vorderingen, die door opzegging opeisbaar gemaakt kunnen worden, op te zeggen. De ontvanger dient bij het terughoudend gebruikmaken van deze bevoegdheid de belangen van de belastingschuldige niet uit het oog te verliezen.
13A. Derdenbeslag op polis van levens- of spaarverzekering of lijfrente

Bij een derdenbeslag op een polis van levens- of spaarverzekering of lijfrente geldt - naast de voorschriften in artikel 479l en volgende Rv - het volgende:
- De ontvanger stelt zich terughoudend op bij het leggen van derdenbeslag als er sprake is van een niet-bovenmatige oudedagsvoorziening.
- De ontvanger betrekt in zijn overwegingen de verhouding tussen de openstaande belastingschuld en de opbrengst bij afkoop of belening van de polis. Bij de bepaling van de opbrengst houdt de ontvanger rekening met het feit dat een (voortijdige) afkoop of belening van de polis in bepaalde gevallen wordt aangemerkt als een verboden handeling (zie ook artikel 44, paragraaf 1, lid 2, van deze leidraad) die tot negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen leiden als gevolg waarvan een aanslag in de inkomstenbelasting kan worden opgelegd.
- Als de netto-opbrengst van de polis minder dan € 2.500 bedraagt, de polis wordt afgekocht of het derdenbeslag is gelegd drie jaren voor de expiratiedatum, wint de ontvanger het derdenbeslag niet uit en gaat hij niet over tot afkoop of belening. In dat geval laat de ontvanger - in overleg met belastingschuldige - het beslag liggen tot de expiratiedatum.
- De omstandigheid dat het verzekerde bedrag pas na lange tijd tot uitkering komt, staat op zich een derdenbeslag niet in de weg.
- De belastingaanslagen waarvoor het derdenbeslag wordt gelegd moeten onherroepelijk vaststaan en in redelijkheid materieel verschuldigd worden geacht.
14. (Art. 14, § 4) Retentierecht

Als de derde-beslagene een retentierecht heeft op de zaken die door het derdenbeslag van de ontvanger zijn getroffen, kan de ontvanger op grond van artikel 6:30 BW overgaan tot

betaling van het bedrag waarvoor het retentierecht geldt in afwachting van verrekening met de belastingschuldige. Genoemd bedrag moet dan wel beduidend lager zijn dan de executiewaarde van de desbetreffende zaak.
15. (Art. 14, § 4) Opheffing van het beslag

Opheffing van het derdenbeslag geschiedt, als de derde-beslagene of de belastingschuldige daarom uitdrukkelijk verzoekt of als de ontvanger dit wenselijk acht, bij deurwaardersexploot. Het exploot zal in dat geval zowel aan de belastingschuldige als aan de derde-beslagene worden gedaan.
In andere gevallen wordt van de opheffing schriftelijk kennis gegeven aan de derde-beslagene. Aan de belastingschuldige wordt dan een afschrift van deze kennisgeving gezonden.
16. (Art. 14, § 4) Onverschuldigde betaling

Wanneer de derde tegen de ontvanger een vordering uit onverschuldigde betaling instelt, worden dergelijke vorderingen ter behandeling doorgezonden aan het ministerie. Aan de afwikkeling van een dergelijke vordering wordt zoveel mogelijk medewerking verleend, tenzij er redenen zijn om aan te nemen dat niet méér op het derdenbeslag is betaald dan de derde uiteindelijk aan de belastingschuldige verschuldigd is. Als aan de vordering uit onverschuldigde betaling van de derde wordt voldaan, wordt de belastingaanslag waarvoor het derdenbeslag was gelegd geacht in zoverre niet te zijn voldaan. De ontvanger kan de invordering van die aanslag dan ook hervatten alsof er geen derdenbeslag was gelegd.
17. (Art. 14, § 4) Derdenbeslag onder de Staat c.q. de ontvanger en het doen van verklaring

Indien derdenbeslag wordt gelegd onder de Staat of de ontvanger is specificatie verplicht. Verwezen wordt in dit verband naar artikel 479 Rv. De verplichting tot specificatie heeft niet tot doel het verhaal te belemmeren, maar de taak van de Staat c.q. de ontvanger te verlichten. Dit betekent dat de verklaring in het kader van het derdenbeslag zich niet dient te beperken tot de ex artikel 479 Rv genoemde vermogensbestanddelen, maar dat de verklaring zich ook dient uit te strekken tot alles wat de geëxecuteerde te vorderen heeft van de Staat of de ontvanger en bij de Staat of de ontvanger bekend was op het moment van beslaglegging.
18. Derdenbeslag op voorlopige teruggaaf

Indien derdenbeslag wordt gelegd onder de ontvanger op een voorlopige teruggaaf wordt rekening gehouden met de regeling van de beslagvrije voet. Dat geldt ook als het termijnbedrag niet groter is dan € 23 per maand. In het laatste geval wordt in overeenstemming met het bepaalde in artikel 9, § 1, lid 2*a*, van deze leidraad het bedrag dat ingevolge het gelegd beslag moet worden voldaan, berekend uitgaande van het termijnbedrag.
§ 5. Beslag op schepen

1. (Art. 14, § 5) Algemeen

Beslag op en uitwinning van schepen geschiedt overeenkomstig de bepalingen van boek II, titel 4, Rv. Deze titel geldt voor alle schepen. Onder schepen moeten worden verstaan alle zaken, geen luchtvaartuig of luchtkussenvaartuig zijnde, die blijkens hun constructie bestemd zijn om te drijven of hebben gedreven, daaronder begrepen de schepen in aanbouw. De bestemming van deze zaken hoeft niet primair het varen te zijn. Het ontmoet geen bezwaar om schepen van eenvoudige aard, zoals roeiboten, surfplanken e.d., in beslag te nemen en te verkopen op de wijze als in de eerste afdeling van titel II van Boek 2 Rv is bepaald voor roerende zaken die geen registergoederen zijn.
2. (Art. 14, § 5) Bevel tot betaling

Het beslag op een schip moet op grond van artikel 563 Rv worden voorafgegaan door een bevel aan de eigenaar van het schip of aan de boekhouder van de rederij waartoe het schip behoort om binnen 24 uur te betalen. Het beslag kan niet eerder worden gelegd dan nadat ten minste 24 uur na het bevel zijn verstreken. Zo nodig kan tegelijk met het bevel tot betaling het dwangbevel worden betekend. Is bij het bevel een langere betalingstermijn gegeven, dan dient eerst deze termijn te worden afgewacht voordat tot beslaglegging kan worden

overgegaan.
Ook op het beslag op een schip zijn de artikelen 10 en 15 van de wet volledig van toepassing. Zo kan als er gegronde vrees bestaat dat het schip spoedig zal vertrekken na gedaan bevel tot betaling, binnen de termijn van het bevel tot betaling tot beslaglegging worden overgegaan. Het verlof van de voorzieningenrechter als bedoeld in artikel 563, tweede lid, Rv is hiertoe niet nodig.
3. (Art. 14, § 5) Beslag aan boord

De belastingdeurwaarder zal zich voor de beslaglegging aan boord van het schip moeten begeven. Hij kan zich daarbij doen bijstaan door één of twee getuigen. Bij weigering of verhindering is artikel 444 Rv van toepassing. Als (delen van) het schip als woning is aan te merken, moet het bepaalde in de Algemene wet op het binnentreden in acht worden genomen. Zie § 1, Inleidende opmerkingen, lid 14, van deze leidraad.
4. (Art. 14, § 5) Domiciliekeuze

De domiciliekeuze is afhankelijk van de wijze waarop de verkoop zal plaatsvinden. Het is dus van belang al van te voren te bezien op welke wijze zal worden geëxecuteerd.
5. (Art. 14, § 5) Beletten van het vertrek

De belastingdeurwaarder kan een bewaarder aanstellen en de nodige maatregelen nemen om het vertrek van het schip te beletten. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het "aan de ketting leggen" van het schip. Zo nodig voorziet de belastingdeurwaarder zich, na daartoe overleg te hebben gepleegd met de ontvanger, van deskundige bijstand. De kosten van deze bijstand komen voor rekening van de belastingschuldige.
In daartoe aanleiding gevende gevallen kan het feitelijk gebruik van het schip weer aan de belastingschuldige worden gelaten, bijvoorbeeld wanneer ter voorkoming van een executoriale verkoop door de belastingschuldige een voorstel tot minnelijke afdoening is gedaan en dit voorstel voor de ontvanger, gelet op het geheel der omstandigheden, aanvaardbaar is. In ieder geval zal een minnelijke afdoening moeten passen in het bij artikel 25 van deze leidraad geformuleerde uitstelbeleid.
6. (Art. 14, § 5) Aanwezige zaken

Als verhaal wordt beoogd op in of op een schip van de belastingschuldige aanwezige zaken, ten aanzien waarvan twijfel bestaat of deze bestanddeel zijn van het schip dan wel zelfstandige roerende zaken zijn, worden die zaken zowel in een beslag op het schip als in een beslag op roerende zaken begrepen. Daarna wordt bepaald op welke wijze de zaken worden uitgewonnen. Wanneer het beslag op roerende zaken in verband hiermee naderhand niet wordt voortgezet, zijn de kosten niet verschuldigd.
7. (Art. 14, § 5) De executie van schepen

Tenzij een andere wijze van verkoop is toegestaan of voorgeschreven geschiedt de executoriale verkoop van een schip ten overstaan van een bevoegde notaris.
De verkoop van een buitenlands zeeschip kan ook plaatsvinden ten overstaan van de rechtbank. Van deze mogelijkheid zal met name gebruik dienen te worden gemaakt als het land van herkomst de verkoop door een notaris niet erkent.
De executie van niet-teboekgestelde schepen geschiedt als die van andere roerende zaken niet-registergoederen. Om een zo hoog mogelijke opbrengst te verkrijgen kan de ontvanger een ander dan de met de verkoop belaste belastingdeurwaarder opdragen voor rekening van het Rijk te bieden. De ontvanger geeft deze belastingdeurwaarder zo nodig nadere aanwijzingen.
8. (Art. 14, § 5) Afgelasting van de verkoop

Mocht een aangekondigde verkoop van een schip om enigerlei reden geen doorgang vinden, dan draagt de ontvanger er zorg voor dat de aanplakbiljetten onmiddellijk worden verwijderd en treft hij voorts met betrekking tot op andere wijze gedane aankondigingen voor zoveel nodig dienovereenkomstig maatregelen.
Is de belastingschuldige niet van de afgelasting op de hoogte dan wordt hem hiervan onverwijld schriftelijk en gemotiveerd mededeling gedaan. Als verwacht moet worden dat deze mededeling de belastingschuldige niet meer voor het aangekondigde tijdstip van

verkoop zal bereiken, stelt de ontvanger hem zo mogelijk op andere wijze in kennis.
9. (Art. 14, § 5) Deskundige hulp

Als bij een executie deskundige hulp gewenst is, kan de ontvanger een makelaar of een andere terzake deskundige inschakelen.
10. (Art. 14, § 5) Onttrekking

Ingeval zaken aan het beslag zijn onttrokken - hetgeen strafbaar is op grond van artikel 198 Sr - kan van dat feit op grond van artikel 162 Sv aangifte worden gedaan. De ontvanger beslist over de inzending van een relaas van onttrekking aan de directeur of, als laatstgenoemde dit wenselijker acht, rechtstreeks aan de Officier van Justitie aan de hand van de daartoe in overleg met het Openbaar Ministerie opgestelde richtlijnen.
11. (Art. 14, § 5) Opheffing van het beslag

Van de opheffing van het beslag wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de belastingschuldige. Voorts wordt, ingeval van teboekgestelde schepen, van de opheffing bij deurwaardersexploot mededeling gedaan aan de ingeschreven schuldeisers.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2007, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	CPP2007/3155M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 04-07-2006, Stcrt. 129. Iwtr: 06-07-2006. Twk: 01-07-2006

Bron: 30-06-2005, Stcrt. 131. Iwtr: 13-07-2005. Twk: 01-01-2005

Bron: 23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005

Bron: 17-12-2003, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2004

Bron: 23-06-2003, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2003

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003
De wijzigingsopdracht betreffende paragraaf 3, lid 3, komt niet overeen met de te wijzigen tekst.

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 27-06-2001, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-2001

Bron: 22-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001
Deze regeling, zoals die luidde voor de inwerkingtreding van deze wijziging, blijft van toepassing op de belasting die is verschuldigd ingevolge de Wet op de inkomstenbelasting 1964 of de Wet op de vermogensbelasting 1964.

Bron: 23-06-2000, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-2000

Bron: 23-12-1999, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2000

Bron: 25-06-1999, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-1999

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999

Bron: 24-06-1998, Stcrt. 118. Iwtr: 01-07-1998

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 20-12-1996, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1997

Bron: 21-12-1995, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1996

Bron: 27-06-1995, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1995

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 27-06-1994, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-1994

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 20-12-1991, Stcrt. 1992/32. Iwtr: 01-01-1992

Bron: 27-06-1991, Stcrt. 126. Iwtr: 01-07-1991

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

Afdeling 2. Verrekening

Artikel 24. § 1. Algemeen

1. (Art. 24, § 1) Afwijking open systeem

Het specifieke karakter van fiscale en soortgelijke vorderingen brengt met zich mee dat de verrekeningsregels uit het burgerlijk recht niet zonder meer op deze vorderingen van toepassing kunnen zijn. Artikel 24 van de wet bevat om die reden een eigen verrekeningsregime, dat afwijkt van de algemene verrekeningsbepalingen van het Burgerlijk Wetboek. De verrekeningsregeling van de Faillissementswet (artikelen 53 t/m 56, 234, 235 en 307) is wel van toepassing op fiscale en soortgelijke vorderingen.
2. (Art. 24, § 1) Wanneer verrekening

De verrekening vindt niet van rechtswege plaats. De ontvanger bepaalt of al dan niet tot verrekening wordt overgegaan. Als de belastingschuldige de ontvanger verzoekt een bepaalde belastingteruggaaf of een ander uit te betalen bedrag met een bepaalde openstaande aanslag of andere vordering te verrekenen willigt de ontvanger dit verzoek altijd in. Dit geldt ook als het verzoek wordt gedaan nog voordat de teruggaaf is geformaliseerd of het uit te betalen bedrag is vastgesteld. In dat geval schort de ontvanger de invordering echter niet zonder meer op. Zo nodig kan de belastingschuldige om uitstel van betaling in verband met de te verwachten teruggaaf respectievelijk het te verwachten uit te betalen bedrag verzoeken (artikel 25, § 3, van deze leidraad).
3. Betwiste schuld

In het algemeen blijft verrekening met een te betalen bedrag dat door de belastingschuldige wordt betwist achterwege, indien voor dit bedrag uitstel van betaling in de zin van artikel 25, § 2, van deze leidraad is verleend. Hiervan kan worden afgeweken als de financiële situatie van de belastingschuldige, bijvoorbeeld gelet op de solvabiliteit van diens onderneming in relatie met de hoogte van de bestreden belastingschuld, zodanig is dat vrees voor onverhaalbaarheid bestaat en voorts geen voldoende zekerheid is gesteld. Bovendien vindt, in afwijking van de eerste volzin, verrekening wel plaats als de belastingschuldige hierom verzoekt.
4. (Art. 24, § 1) Reikwijdte van de verrekening

De ontvanger kan aan een belastingschuldige uit te betalen bedragen verrekenen met van deze belastingschuldige te innen bedragen. Dat geldt niet alleen voor bedragen die betrekking hebben op rijksbelastingen en andere belastingen en heffingen waarvan de invordering aan de ontvanger is opgedragen maar ook voor bedragen van de daarmee verband houdende (bestuurs- of civielrechtelijke) vorderingen van belastingschuldige op de Staat of de ontvanger. Opgemerkt wordt dat artikel 24 van de wet ook geldt voor vorderingen van het Uitvoeringsinstituut die betrekking hebben op tijdvakken gelegen vóór 1 januari 2006, zolang de ontvanger met de invordering van die vorderingen is belast. In dat geval is verrekening van uit te betalen bedragen met een openstaande vordering van het Uitvoeringsinstituut ook mogelijk.
Verrekening met een belastingaanslag kan plaatsvinden vanaf de datum van de dagtekening van het aanslagbiljet. In het geval van een voorlopige aanslag in de inkomstenbelasting en de vennootschapsbelasting waarvan het aanslagbiljet een dagtekening heeft die ligt in het jaar waarover deze is vastgesteld, kan verrekening pas plaatsvinden voorzover er betalingstermijnen zijn verstreken, tenzij sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdelen *b*, *c* of *d*, van de wet, in welk geval verrekening mogelijk is vanaf het moment dat zich één van de daar genoemde situaties voordoet. Ondanks dat de wet daartoe wel de mogelijkheid biedt, worden uit te betalen bedragen door de B/CA niet automatisch verrekend met belastingaanslagen die (nog) niet invorderbaar zijn. Dit betekent echter niet dat in het geheel niet tot verrekening binnen de betalingstermijn wordt overgegaan. De

ontvanger is bevoegd om in daartoe aanleiding gevende gevallen binnen de betalingstermijn te verrekenen.
Verrekening met andere bedragen waarvan de invordering aan de ontvanger is opgedragen kan plaatsvinden vanaf het moment waarop de invordering feitelijk aan de ontvanger is opgedragen, welk moment wordt gemarkeerd door de toezending van het dwangbevel door de heffende instantie. Laatstbedoelde verrekening is echter niet meer mogelijk zodra de belastingschuldige failliet is verklaard.
5. (Art. 24, § 1) Fiscale eenheid vennootschapsbelasting

Wanneer de belastingschuldige, als moedermaatschappij dan wel als centrale maatschappij, onderdeel uitmaakt van een fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting als bedoeld in artikel 15 dan wel artikel 15*a* van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, kunnen van deze belastingschuldige te innen bedragen niet alleen worden verrekend met aan deze belastingschuldige uit te betalen bedragen, maar ook met uit te betalen bedragen van andere maatschappijen die onderdeel van die fiscale eenheid uitmaken. Deze verrekeningsmogelijkheid ziet op alle te innen en uit te betalen bedragen en is dus niet beperkt tot de vennootschapsbelasting. Deze exclusieve verrekeningsmogelijkheid is ook van toepassing in de situatie dat één of meer tot de fiscale eenheid behorende of behoord hebbende maatschappijen failliet zijn verklaard.
Verrekening van uit te betalen bedragen ten name van één van de maatschappijen van een fiscale eenheid met aanslagen ten name van één van de andere maatschappijen van die fiscale eenheid is mogelijk indien en voorzover zowel het uit te betalen bedrag als het te innen bedrag beide materieel zijn ontstaan gedurende het bestaan van de fiscale eenheid. Dit laatste geldt ongeacht het feit dat daadwerkelijke verrekening (zie het zesde lid van deze paragraaf) pas plaatsvindt na verbreking van de fiscale eenheid.
Ter vermijding van interpretatieverschillen wordt opgemerkt dat in de belastingaanslagen begrepen belastingschuld ook wordt geacht materieel te zijn ontstaan gedurende het bestaan van de fiscale eenheid als door achterwaartse verliesverrekening verliezen, die zijn opgekomen na verbreking, worden teruggewenteld naar een periode voor verbreking. Als echter verliezen die zijn ontstaan tijdens het bestaan van de fiscale eenheid worden teruggewenteld naar perioden die zijn gelegen voor het verenigingstijdstip, dan worden de teruggaven die daarvan het gevolg zijn niet aangemerkt als betrekking hebbend op de bestaansduur van de fiscale eenheid. Dit houdt echter niet zonder meer in dat verrekening op de voet van artikel 24 van de wet dan niet zou kunnen plaatsvinden. Als namelijk aan de hoofdregel van artikel 24 wordt voldaan, behoeven de specifiek in het tweede lid, tweede volzin, genoemde voorwaarden niet te zijn vervuld, wil toch verrekening mogelijk zijn. Verrekening blijft dan immers mogelijk omdat het om dezelfde belastingschuldige gaat, ongeacht het tijdvak waarop de in te vorderen en uit te betalen bedragen betrekking hebben.
5a. Voeging en ontvoeging van de fiscale eenheid binnen één boekjaar

Indien een dochtermaatschappij in de loop van haar boekjaar deel gaat uitmaken van een fiscale eenheid en deze eenheid ten aanzien van die dochtermaatschappij nog in hetzelfde boekjaar eindigt, wordt geacht voor de heffing van vennootschapsbelasting, met betrekking tot die tussenliggende periode ten aanzien van die dochtermaatschappij geen fiscale eenheid tot stand te zijn gekomen.
Het vorenstaande is van overeenkomstige toepassing op een bestaande fiscale eenheid die in de loop van het boekjaar deel gaat uitmaken van een andere fiscale eenheid en nog in hetzelfde boekjaar uit laatstgenoemde eenheid wordt ontvoegd. Evenwel blijven in de hiervoor genoemde gevallen verrekeningen die plaats hebben gevonden in de periode die is gelegen tussen de voeging en de ontvoeging in stand.
6. (Art. 24, § 1) Tijdstip van verrekening

Als tijdstip van verrekening geldt de dagtekening van het aanslagbiljet of de beschikking waaruit van het uit te betalen bedrag blijkt. De datum waarop feitelijk de administratieve afboeking plaatsheeft is niet van belang. Voor de berekening van de invorderingsrente op de aanslag waarmee het uit te betalen bedrag wordt verrekend geldt dus bovengenoemde dagtekening als dag van betaling in de zin van artikel 28, vijfde lid, van de wet.
Als op of na de bovengenoemde dagtekening invorderingsmaatregelen zijn getroffen, worden de hieraan verbonden kosten verminderd voorzover ze betrekking hebben op dat deel van de aanslag dat door verrekening teniet is gegaan.

7. (Art. 24, § 1) Verjaring

Het recht tot verrekening verjaart vijf jaar na de aanvang van de dag volgende op die waarop de aanslag geheel invorderbaar is. Deze verjaring kan worden geschorst of gestuit. Zie hiervoor hetgeen bij artikel 27 van deze leidraad is vermeld.

8. (Art. 24, § 1) Bekendmaking

Verrekening van een uit te betalen bedrag door de ontvanger geschiedt bij beschikking. De beschikking wordt aan de belastingschuldige bekendgemaakt door toezending of uitreiking aan hem van een kennisgeving. Deze bekendmaking kan ook namens de ontvanger door de B/CA worden gedaan.
Het achterwege laten van de bekendmaking heeft niet tot gevolg dat de verrekening nietig is.

9. (Art. 24, § 1) Verrekening omzetbelasting

Naast de verrekeningsregels van artikel 24 van de wet kent artikel 19, tweede lid, onderdeel *b*, AWR nog de mogelijkheid van uitstel in het zicht van "verrekening". Op grond van laatstgenoemde bepaling kan de inspecteur uitstel verlenen voor de betaling van loonbelasting of omzetbelasting die over enig tijdvak verschuldigd is, als met betrekking tot dat tijdvak of een tijdvak dat gelijktijdig met dat tijdvak dan wel reeds vóór het eind van dat tijdvak is geëindigd, een teruggaaf van omzetbelasting is te verwachten, vanwege het feit dat de verschuldigde belasting minder beloopt dan de voor aftrek in aanmerking komende belasting. Uiteraard wordt alleen uitstel verleend als er geen onherroepelijk vaststaande andere belastingaanslagen openstaan waarmee de te verwachten teruggaaf verrekend kan worden. Voorts geldt het uitstel alleen tot het beloop van de teruggaaf. Het verzoek om uitstel dient tevens een machtiging aan de ontvanger te behelzen waardoor de teruggaaf omzetbelasting kan worden aangewend voor het doen van de betaling waarvan uitstel wordt verzocht. Het aanwenden van de teruggaaf in vorenbedoelde zin is namelijk geen verrekening in de zin van artikel 24 van de wet en kan dus niet plaatsvinden dan na machtiging van de rechthebbende.

10. Verrekening betalingskorting

De betalingskorting (zie hiervoor hetgeen bij artikel 27*a* van deze leidraad is vermeld) behoort te worden verrekend met de belastingaanslag waarop deze betrekking heeft. In artikel 24, vierde lid, van de wet is daartoe bepaald dat de ontvanger de te verlenen betalingskorting verrekent met het bedrag van de belastingaanslag terzake waarvan de betalingskorting wordt verleend. Uit de formulering van het vierde lid blijkt dat de ontvanger niet slechts bevoegd maar ook gehouden is de betalingskorting te verrekenen. Op grond van het feit dat de ontvanger gehouden is tot verrekening over te gaan, kan de belastingschuldige er mee volstaan het bedrag van de aanslag te betalen verminderd met het bedrag van de verleende betalingskorting. In artikel 24, vierde lid, van de wet is tevens de verrekening van de terug te nemen betalingskorting geregeld. Wanneer de belastingaanslag terzake waarvan een betalingskorting is verleend, wordt verminderd, moet de ontvanger de in verband met de vermindering terug te nemen betalingskorting verrekenen met het uit te betalen bedrag van de vermindering. Wanneer de ontvanger abusievelijk verzuimt de terug te nemen betalingskorting te verrekenen, kan de betalingskorting worden ingevorderd op grond van de wet (zie artikel 6 en 7 van deze leidraad).
Omdat de betalingskorting onvoorwaardelijk moet kunnen worden verrekend, zijn het tweede en derde lid van artikel 24 van de wet niet van toepassing. Gelet op het onvoorwaardelijke karakter van de verrekening van de betalingskorting is in artikel 24, zesde lid, van de wet bepaald dat verrekening van het bedrag van de betalingskorting ook mogelijk is nadat de ontvanger heeft ingestemd met de cessie of verpanding van de vordering in verband met de te verlenen betalingskorting.
Als tijdstip van de verrekening geldt het tijdstip waarop de betalingskorting wordt verleend - dit is de eerste vervaldag van de betreffende belastingaanslag - of de dagtekening van de kennisgeving waarmee de vermindering wordt bekendgemaakt.

11. (Art. 24, § 1) Uitstelfaciliteiten inkomstenbelasting en successie- en schenkingsrecht

Als met betrekking tot een conserverende belastingaanslag dan wel met betrekking tot de in een belastingaanslag inkomstenbelasting begrepen belasting uitstel van betaling is verleend

op de voet van artikel 25, paragrafen 4, 5*a*, 5*b*, 5*c*, 5*d*, 5*e*, 5*f*, 6 of 6*a* van deze leidraad wordt gedurende de looptijd van het uitstel niet tot verrekening overgegaan.
Verrekening van uit te betalen bedragen met bestuurlijke boeten die nog niet onherroepelijk vaststaan en die samenhangen met de conserverende belastingaanslag dan wel samenhangen met de belasting waarvoor ingevolge artikel 25, negende, dertiende, veertiende, zestiende of achttiende lid, van de wet uitstel van betaling is verleend kan zonder enig bezwaar plaatsvinden, tenzij voor de bestuurlijke boete uitstel van betaling is verleend in verband met bezwaar of beroep. Voor een zodanige bestuurlijke boete wordt in elk geval geen uitstel van betaling verleend als bedoeld in artikel 25, paragrafen 4, 5*a*, 5*b*, 5*c*, 5*d*, 5*e*, 5*f*, 6 of 6*a* van deze leidraad. Zie in dit verband artikel 25, §4, zesde lid, van deze leidraad.
11a. Voorlopige teruggaaf van de partner

In het geval de belastingschuldige periodieke inkomsten geniet en zijn partner maandelijks voorlopige teruggaven ontvangt, kunnen die teruggaven zonder toestemming van de partner niet met de de belastingschulden van de belastingschuldige worden verrekend. Zie in dit verband hoofdstuk III, artikel 19, §3, lid 7*a*.
11b. Verrekening voorlopige teruggaaf met belastingaanslagen die betrekking hebben op dezelfde belasting en hetzelfde tijdvak

Als sprake is van een belastingaanslag die betrekking heeft op dezelfde belasting en hetzelfde tijdvak als een voorlopige teruggaaf, is verrekening mogelijk van die teruggaaf met de belastingaanslag in weerwil van instemming met cessie of verpanding van de teruggaaf.
12. [Vervallen.]
13. (Art. 24, § 1) Verrekening van uit te betalen bedragen in het kader van de moeder-/dochterrichtlijn

Voor verrekening van uit te betalen bedragen in het kader van de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lid-staten wordt verwezen naar Hoofdstuk XVI.
14. (Art. 24, § 1) Verrekeningsmogelijkheid rechten bij invoer

Gelet op de tekst van artikel 2, eerste lid, onderdeel *a*, van de wet kunnen alle rechten bij invoer en uitvoer (en dus ook anti-dumpingheffingen bij invoer en landbouwheffingen bij in- en uitvoer) met teruggaven van nationale heffingen worden verrekend en omgekeerd.
Als bij de invordering van een douaneschuld blijkt dat een schuldenaar een teruggaaf van een ander organisatieonderdeel van de Belastingdienst, dan een organisatieonderdeel van de Belastingdienst dat belast is met douaneaangelegenheden, verwacht, dan zal het initiatief tot verrekening moeten uitgaan van de douane.
Als in het kader van bijstand bij de invordering een organisatieonderdeel van de Belastingdienst dat belast is met douaneaangelegenheden een ander organisatieonderdeel van de Belastingdienst, dat niet met die aangelegenheden is belast, benadert, zal dat aangezochte organisatieonderdeel zoveel mogelijk maatregelen moeten treffen om de mogelijkheden van verrekening te waarborgen.
In de situatie dat een teruggaaf van een organisatieonderdeel van de Belastingdienst dat niet belast is met douaneaangelegenheden, wordt verrekend met een vordering van een organisatieonderdeel van de Belastingdienst dat belast is met douaneaangelegenheden, zal het betreffende organisatieonderdeel van de Belastingdienst dat belast is met douaneaangelegenheden aan de schuldenaar bericht moeten zenden over deze verrekening. Een eventueel administratief (artikel 24) beroep zal dus door dit organisatieonderdeel van de Belastingdienst, dat belast is met douaneaangelegenheden, moeten worden behandeld.
Het spreekt voor zich dat ook het spiegelbeeld zich kan voordoen. Vooral bij bedrijven met veel internationale activiteiten of handel in accijnsgoederen verdient dit de aandacht.
Omdat een Produktschap geen onderdeel uitmaakt van de Staat, kan niet worden verrekend met restituties die door het Produktschap worden uitbetaald. De ontvanger kan in voorkomend geval wel onder het Produktschap derdenbeslag leggen.
Opgemerkt wordt dat de bevoegdheid tot verrekening die de ontvanger ontleent aan artikel 24 van de wet terzake van bedragen met betrekking tot de rechten bij in- en uitvoer, de nationale heffingen, de bestuurlijke boeten, de compenserende rente en de kosten van ambtelijke werkzaamheden geldt voor alle op of na 1 juni 1996 te innen respectievelijk uit te betalen bedragen, ongeacht of zij betrekking hebben op een periode die gelegen is voor 1 juni 1996.

§ 2. Overdracht van vorderingen en verpanding

1. (Art. 24, § 2) Algemeen

In artikel 3:94 BW is de mogelijkheid opgenomen om een vordering op naam over te dragen. Daarnaast biedt artikel 3:239 BW de mogelijkheid om op een vordering op naam een stil pandrecht te vestigen. Wanneer de ontvanger niet met de overdracht of verpanding van een aan de belastingschuldige uit te betalen bedrag heeft ingestemd, kan hij tot verrekening met openstaande schulden overgaan, ook al is de overdracht of verpanding aan hem meegedeeld. Als sprake is van openbare verpanding van een aan de belastingschuldige uit te betalen bedrag geldt geen instemmingsregeling. Het uit te betalen bedrag kan ondanks de verpanding worden verrekend met de op het moment van formalisering van het uit te betalen bedrag openstaande belastingschuld. Met betrekking tot een verrekening, nadat de ontvanger heeft ingestemd met de cessie of verpanding van een aan de belastingschuldige uit te betalen bedrag in verband met een te verlenen betalingskorting, wordt verwezen naar artikel 24, § 1, tiende lid, van deze leidraad.
Opgemerkt wordt dat waar in deze paragraaf wordt gesproken over verpanding uitsluitend de zogenaamde stille verpanding is bedoeld.
2. (Art. 24, § 2) Mogelijkheid van cessie of verpanding

Cessie of stille verpanding van een uit te betalen bedrag is mogelijk mits dit bedrag met voldoende bepaaldheid is omschreven. Stille verpanding van een belastingteruggaaf is mogelijk vanaf het moment dat de aanspraak op teruggaaf van het saldo van positieve en negatieve elementen van de aanslag c.q. teruggaafbeschikking materieel vaststaat. Dit is op zijn vroegst het geval na het einde van het jaar of tijdvak waarop de teruggaaf betrekking heeft.
3. (Art. 24, § 2) Instemming

Bij de beoordeling van de vraag of met een cessie of verpanding kan worden ingestemd gaat de ontvanger uit van de situatie die bestaat op het moment dat de cessie of verpanding aan hem wordt meegedeeld. De weigering van een instemming met de cessie of verpanding ziet op de gehele cessie of verpanding. De instemming wordt niet gedeeltelijk verleend. Wel bestaat de mogelijkheid om een uit te betalen bedrag in gedeelten te cederen of te verpanden. De ontvanger dient dan bij iedere cessie of verpanding afzonderlijk te beoordelen of hij daarmee instemt. Op deze wijze kan worden bereikt dat wanneer het uit te betalen bedrag hoger is dan de openstaande belastingschuld op het moment van mededeling de ontvanger in ieder geval aan het meerdere zijn instemming niet zal onthouden, zodat dit deel van het uit te betalen bedrag naderhand niet kan worden verrekend.
Instemming met een cessie of verpanding wordt alleen geweigerd als de ontvanger gegronde redenen heeft om aan te nemen dat instemmen met de cessie of verpanding zal kunnen leiden tot oninbaarheid dan wel onverhaalbaarheid van een ten tijde van de mededeling invorderbare belastingaanslag (of anderszins voor verrekening vatbare schuld) waarmee het uit te betalen bedrag zonder cessie of verpanding had kunnen worden verrekend. De weigering voorkomt aldus dat de invordering van deze aanslag wordt gefrustreerd. Deze situatie zal zich onder meer voordoen bij een belastingschuldige die bekend staat als een notoir slechte betaler.
Met nadruk wordt vermeld dat bij de beoordeling of met een cessie of verpanding moet worden ingestemd geen rekening wordt gehouden met materieel ontstane belastingschulden die nog niet zijn geformaliseerd in een belastingaanslag. De ontvanger is verplicht met een cessie of verpanding in te stemmen als op het tijdstip van de mededeling van de cessie of verpanding ten name van de belastingschuldige geen voor verrekening vatbare (en dus geformaliseerde) schuld invorderbaar is.
De ontvanger maakt zijn beschikking aan de belastingschuldige en aan de derde, in casu de pandhouder of cessionaris, bekend door middel van een gedagtekende kennisgeving, waarbij de belastingschuldige op de mogelijkheid wordt gewezen bij de directeur beroep in te stellen. Wanneer de instemming is geweigerd worden daarbij de gronden die tot de weigering hebben geleid medegedeeld.
Het weigeren om met een cessie of verpanding in te stemmen maakt op zichzelf de cessie of verpanding niet rechtsongeldig als op juiste wijze aan de vereisten voor de totstandkoming

van een cessie of verpanding is voldaan. Weigering of instemming heeft slechts consequenties voor de verrekeningsbevoegdheid van de ontvanger.
Wanneer de instemming is geweigerd en de belastingaanslagen die destijds aan de weigering ten grondslag hebben gelegen ten tijde van de uitbetaling van het terug te geven bedrag inmiddels zijn voldaan, dient uitbetaling plaats te vinden aan de cessionaris of pandhouder. Evenzo kan, in het geval na verrekening van het terug te geven bedrag met belastingaanslagen die destijds aan de weigering ten grondslag hebben gelegen nog een saldo om uit te betalen resteert, bevrijdende uitbetaling daarvan slechts plaatsvinden aan de cessionaris of pandhouder.

4. [Vervallen.]
5. Beroepsfase

Als uit het beroepschrift niet duidelijk blijkt waarop het beroep gebaseerd is, verzoekt de ontvanger de belastingschuldige het beroepschrift binnen een redelijke termijn (nader) te motiveren. De ontvanger wijst daarbij op een mogelijke niet-ontvankelijk verklaring bij het niet voldoen aan deze motiveringsplicht.
6. (Art. 24, § 2) Bekendmaking en periode waarbinnen geen verrekening mogelijk is

De beslissing van de directeur geschiedt bij beschikking. De bekendmaking van de beschikking geschiedt door toezending of uitreiking aan zowel de belastingschuldige als de derde, in casu de pandhouder of cessionaris. Als op het beroepschrift afwijzend is beslist, vindt verrekening niet eerder plaats dan nadat, na de dagtekening van de kennisgeving waarmee de beslissing van de directeur is bekendgemaakt, acht dagen zijn verstreken. Gedurende deze termijn wordt het uit te betalen bedrag noch uitbetaald noch verrekend.
7. (Art. 24, § 2) Niet tijdig ingediend beroepschrift

Wordt het beroepschrift niet tijdig ingediend dan wordt de belastingschuldige niet ontvankelijk verklaard in zijn beroep. In dat geval onderzoekt en beslist de directeur ambtshalve of met inachtneming van het vorenstaande aanleiding bestaat aan het beroep tegemoet te komen, tenzij vóór de indiening van het beroepschrift het uit te betalen bedrag al is verrekend.
8. (Art. 24, § 2) Niet tijdig nemen van een beslissing

Tegen het niet tijdig nemen van een beslissing door de ontvanger op een verzoek om instemming met een cessie of een pandrecht kan beroep worden ingesteld. Het indienen van een beroepschrift is in deze situatie niet aan een termijn gebonden. De belastingschuldige wordt in zijn beroep niet-ontvankelijk verklaard als het beroepschrift niet binnen een redelijke termijn na de op het verzoek volgende verrekening is ingediend. Wat een redelijke termijn is hangt af van de omstandigheden van het geval.
Blijkt tijdens de beroepsprocedure dat instemming had moeten worden verleend, dan behoeft de directeur niet te volstaan met de uitspraak dat de ontvanger niet tijdig heeft beslist, maar kan hij op het beroepschrift van de belastingschuldige inhoudelijk beslissen.
9. (Art. 24, § 2) Kort geding

De beroepsmogelijkheid als vermeld in het vorige lid laat onverlet dat de belastingschuldige zich altijd met een beroep op de algemene beginselen van behoorlijk bestuur tot de president in kort geding kan wenden met het verzoek de ontvanger te verbieden de instemming te weigeren. Totdat de president in kort geding uitspraak heeft gedaan gaat de ontvanger niet tot verrekening over. Ingeval het verzoek wordt afgewezen vindt de verrekening niet eerder plaats dan nadat 14 dagen na de dag waarop de uitspraak is gedaan zijn verstreken, tenzij tegen deze uitspraak hoger beroep is ingesteld. In dat geval zal verrekening niet eerder plaatsvinden dan nadat, als ook in hoger beroep het verzoek is afgewezen, de uitspraak in hoger beroep onherroepelijk vaststaat.

Tekstcorrectie:
de de lees: de

Gegevens deze versie:
Bron: 20-12-2007, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2008

Regelingnummer:	CPP2007/3155M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-06-2007, Stcrt. 127. Iwtr: 01-07-2007

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252 jo 2006/103. Iwtr: 01-06-2006. Twk: 01-01-2006

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 30-06-2005, Stcrt. 131. Iwtr: 13-07-2005. Twk: 01-01-2005

Bron: 23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003

Bron: 21-06-2002, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2002

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 22-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001
Deze regeling, zoals die luidde voor de inwerkingtreding van deze wijziging, blijft van toepassing op de belasting die is verschuldigd ingevolge de Wet op de inkomstenbelasting 1964 of de Wet op de vermogensbelasting 1964.

Bron: 23-12-1999, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2000

Bron: 25-06-1999, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-1999

Bron: 24-06-1998, Stcrt. 118. Iwtr: 01-07-1998

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 20-12-1996, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1997

Bron: 28-06-1996, Stcrt. 126. Iwtr: 06-07-1996

Bron: 21-12-1995, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1996

Bron: 27-06-1995, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1995

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 27-06-1994, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-1994

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 20-12-1991, Stcrt. 1992/32. Iwtr: 01-01-1992

Bron: 27-06-1991, Stcrt. 126. Iwtr: 01-07-1991

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

Afdeling 3. Uitstel van betaling, kwijtschelding en verjaring

Artikel 25. § 1. Algemene uitgangspunten uitstelbeleid

1. (Art. 25, § 1) Inleiding

Op grond van artikel 25 van de wet kan de ontvanger onder door hem te stellen voorwaarden uitstel van betaling verlenen aan de belastingschuldige voor (een gedeelte van) de hem opgelegde belastingaanslag.
Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat uitstel ook kan worden verleend nadat executoriaal beslag is gelegd. Het uitstelbeleid is dan onverkort van toepassing.
Zodra de ontvanger blijkt van het bestaan van een tot H.M. de Koningin, de Commissie(s) voor de Verzoekschriften uit de Tweede of Eerste Kamer der Staten-Generaal, de Nationale Ombudsman of een tot het Ministerie van Financiën gericht verzoekschrift neemt hij een overeenkomstige houding aan als tijdens de behandeling van een verzoek om uitstel. De ontvanger kan als blijk van het bestaan van zulk een verzoekschrift eisen dat hem een kopie daarvan wordt overgelegd. Onherroepelijke invorderingsmaatregelen mogen alleen worden genomen na voorafgaande toestemming van het ministerie.
2. (Art. 25, § 1) Redenen voor een verzoek om uitstel

Een verzoek om uitstel van betaling zal in de regel op grond van één van de vijf hierna volgende redenen worden ingediend:
a. de hoogte van de belastingaanslag wordt betwist (paragrafen 1 en 2);
b. binnen afzienbare tijd wordt een uit te betalen bedrag verwacht waarbij dit bedrag kan dienen voor de voldoening van de belastingaanslag waarvoor uitstel wordt gevraagd (paragrafen 1 en 3);
c. de belastingaanslag kan niet binnen de betalingstermijn(en) worden voldaan in verband met betalingsproblemen (paragrafen 1 en 7 tot en met 14);
d. het betreft de aan een belastingplichtige opgelegde conserverende belastingaanslag of door de belastingplichtige verschuldigde inkomstenbelasting als bedoeld in artikel 25, negende, veertiende, zestiende of achttiende lid, van de wet (paragrafen 4 tot en met 6);
e. het betreft de aan een belastingplichtige opgelegde conserverende belastingaanslag betreffende de rechten van successie of schenking of de door belastingplichtige verschuldigde rechten van successie of schenking als bedoeld in artikel 25, dertiende lid, van de wet (paragraaf 6*a*).
3. (Art. 25, § 1) Uitstel van betaling op verzoek of ambtshalve

Het verlenen van uitstel van betaling gebeurt in beginsel op schriftelijk verzoek van de belastingschuldige. Onder voorwaarden kan de ontvanger aan een particulier ook op telefonisch verzoek kort uitstel verlenen (zie §13, tweede lid, hierna). Als de ontvanger van oordeel is dat in een daartoe aanleiding gevend geval uitstel van betaling gewenst is, deelt hij de belastingschuldige mee dat hem desgevraagd uitstel kan worden verleend. In daartoe aanleiding gevende gevallen kan de ontvanger ook ambtshalve uitstel van betaling verlenen. Uiteraard kan de ontvanger ook in daartoe aanleiding gevende gevallen om hem moverende redenen ambtshalve besluiten om de invordering op te schorten. In dat geval wordt geen beschikking gegeven. Het uitstelbeleid is niet van toepassing bij ambtshalve opschorting.
4. (Art. 25, § 1) Houding van de ontvanger tijdens behandeling verzoek

Gedurende de behandeling van het verzoek om uitstel van betaling handelt de ontvanger overeenkomstig het beleid dat wordt gevoerd als ware het verzoek toegewezen. Als er aanwijzingen bestaan dat de belangen van de Staat kunnen worden geschaad, kan de ontvanger ondanks het verzoek om uitstel wel invorderingsmaatregelen treffen.
5. (Art. 25, § 1) Toewijzing van het verzoek om uitstel

Bij toewijzing van het verzoek worden de voorwaarden waaronder uitstel van betaling is

verleend in de beschikking vermeld. (Zie ook lid 15 van deze paragraaf).
6. (Art. 25, § 1) Wanneer wordt het verzoek onder meer afgewezen

Een verzoek om uitstel van betaling wordt onder meer afgewezen als:
a. de medewerking van de verzoeker aan de Belastingdienst naar het oordeel van de ontvanger onvoldoende wordt geacht;
b. onjuiste gegevens worden verstrekt;
c. de gevraagde gegevens niet (volledig) binnen de door de ontvanger daartoe gestelde termijn zijn verstrekt;
d. de gevraagde zekerheid niet wordt gesteld (zie lid 16 van deze paragraaf);
e. zonder bezwaar elders krediet kan worden verkregen om de belastingschuld te voldoen dan wel zonder bezwaar vermogensobjecten te gelde kunnen worden gemaakt;
f. de berekende betalingscapaciteit zodanig is dat de schuld direct voldaan kan worden;
g. de betalingsregeling slechts mogelijk is als deze zich over een voor de ontvanger onaanvaardbare termijn uitstrekt;
h. de betalingsproblemen structureel zijn en een betalingsregeling volgens de ontvanger geen uitkomst zal bieden;
i. sprake is van een verzoek om uitstel van betaling van een belastingaanslag in verband met betalingsmoeilijkheden en voorafgaande aan dat verzoek uitstel is genoten in verband met een bezwaar- of beroepsprocedure tegen die aanslag, terwijl gedurende die procedure betalingsmiddelen ter beschikking hebben gestaan, waarmee de belastingschuld kon worden betaald.
De ontvanger is niet verplicht de belastingschuldige in de gelegenheid te stellen zijn zienswijze naar voren te brengen voordat hij het verzoek om uitstel geheel of gedeeltelijk afwijst. Als het verzoek om uitstel wordt afgewezen, moet gemotiveerd worden waarom tot afwijzing van het verzoek is besloten. Daarbij dienen alle afwijzingsgronden te worden genoemd. Niet kan worden volstaan met het noemen van de voornaamste afwijzingsgrond.
7. (Art. 25, § 1) Beëindigen uitstel/intrekking beschikking

Het uitstel wordt bij beschikking onder meer beëindigd als:
a. niet aan de voorwaarden wordt voldaan waaronder het uitstel is verleend;
b. tijdens de looptijd van het uitstel blijkt dat onjuiste gegevens zijn verstrekt;
c. de aanleiding tot uitstel van betaling is weggevallen;
d. de financiële omstandigheden van de belastingschuldige zodanig veranderen of zijn veranderd dat het naar het oordeel van de ontvanger onjuist is het uitstel te continueren;
e. de medewerking van de verzoeker aan de Belastingdienst naar het oordeel van de ontvanger onvoldoende wordt geacht;
f. er een situatie is ontstaan zoals omschreven in de artikelen 10 / 15 van de wet en de ontvanger van mening is dat de verhaalbaarheid van de belastingschuld, waarvoor uitstel is verleend, ernstig in gevaar komt, behoudens voorzover anders bepaald.
Zie voorts artikel 25, paragrafen 4 tot en met 6*a*, van deze leidraad.
8. (Art. 25, § 1) Voordat het uitstel wordt beëindigd

Als bij een betalingsregeling meer dan één termijn is toegestaan, kan de ontvanger bij niet-nakoming van de regeling betrokkene in de gelegenheid stellen om alsnog binnen tien dagen de achterstand te voldoen.
9. (Art. 25, § 1) Beëindiging van een verleend uitstel en "hoorplicht"

De ontvanger is niet verplicht de belastingschuldige in de gelegenheid te stellen zijn zienswijze naar voren te brengen voordat hij tot beëindiging van het uitstel overgaat.
10. (Art. 25, § 1) Van rechtswege vervallen van een verleend uitstel

Wanneer het uitstel is verleend tot een bepaald tijdstip en dit tijdstip is verstreken dan is daardoor het uitstel van rechtswege vervallen. Indien het verzoek om uitstel van betaling schriftelijk was ingediend, wordt de belastingschuldige van het vervallen ervan schriftelijk, onder opgaaf van reden, op de hoogte gesteld. Dit is geen beschikking in de zin van de Awb, maar slechts een mededeling van informatieve aard. Dit doet zich bijvoorbeeld voor als de inspecteur uitspraak heeft gedaan op een bezwaarschrift of de rechter op een beroepschrift heeft beslist en tot dat tijdstip uitstel van betaling was verleend.

11. (Art. 25, § 1) Geen invordering tijdens verleend uitstel

Artikel 25, eerste lid, tweede volzin, van de wet bepaalt wat het gevolg is van het verlenen van uitstel van betaling: gedurende het uitstel wordt de invordering niet aangevangen dan wel geschorst. Tenzij in de leidraad anders aangegeven kunnen in de periode dat met betrekking tot een belastingaanslag uitstel loopt, ten aanzien daarvan dus geen invorderingsmaatregelen worden aangevangen of voortgezet en kan geen verrekening plaatsvinden.
Gelegde beslagen blijven liggen. De bepaling verhindert uiteraard niet dat een voor een bepaalde belastingschuld gelegd beslag in het kader van een voor die schuld verleend uitstel van betaling wordt opgeheven. Te denken valt dan met name aan de situatie waarin uitstel van betaling voor een belastingschuld waarvoor beslag is gelegd, gepaard gaat met zekerheidstelling voor die schuld. In die situatie kan de ontvanger het beslag opheffen.
De kosten die in het kader van het beslag zijn gemaakt blijven voor rekening van de belastingschuldige.
12. (Art. 25, § 1) Tien dagen wachttijd bij voortzetting invordering

Als de ontvanger geen (verder) uitstel van betaling verleent of een verleend uitstel beëindigt, dan wel de directeur afwijzend heeft beslist op een ingediend beroepschrift tegen de afwijzing of beëindiging, wordt de vervolging in beginsel niet aangevangen of voortgezet binnen een termijn van tien dagen na dagtekening van de beschikking. Hetzelfde geldt als het uitstel van betaling van rechtswege is vervallen en daarvan een mededeling is gedaan. Een dergelijke mededeling blijft overigens achterwege, als op telefonisch verzoek uitstel is verleend. In dat geval geldt de termijn van tien dagen dus niet. Verkorting of het niet verlenen van deze termijn vindt onder meer plaats als er aanwijzingen zijn dat de belangen van de Staat kunnen worden geschaad. Voorts geldt deze termijn niet als het uitstel is verleend in het kader van een prolongatie (zie artikel 14, § 1, lid 11a, van deze leidraad).
13. (Art. 25, § 1) Ambtshalve belastingaanslagen

Als uitstel van betaling wordt gevraagd voor een ambtshalve opgelegde belastingaanslag kan de ontvanger dit alleen voor een korte termijn verlenen om verzoeker in de gelegenheid te stellen alsnog het aangiftebiljet in te dienen. De door de ontvanger te bepalen termijn waarbinnen het biljet moet worden ingediend zal worden gesteld op ten hoogste één maand na dagtekening van zijn beschikking. Wanneer het biljet niet binnen deze termijn wordt ingediend, wordt aan de belastingschuldige medegedeeld dat het uitstel derhalve is vervallen. Aan de belastingschuldige wordt niet nogmaals uitstel van betaling verleend om het biljet alsnog in te dienen.
Geen uitstel als hiervoor bedoeld wordt verleend wanneer het een heffing van een andere instantie betreft waarvan de invordering aan de Belastingdienst is opgedragen en die andere instantie al in een eerder stadium uitstel heeft verleend om betrokkene de gelegenheid te geven alsnog aangifte te doen.
13a. Aanslag ter behoud van rechten

Voor een aanslag die uitsluitend wordt opgelegd met het doel de bevoegdheid tot het vaststellen van een aanslag te behouden, een en ander als bedoeld in artikel 11, lid 3, artikel 16, lid 3 en artikel 20, lid 3, van de AWR, verleent de ontvanger ambtshalve uitstel van betaling. Het uitstel wordt verleend voor het gehele bedrag van de aanslag en duurt voort tot het moment waarop de inspecteur de belastingplichtige de precieze elementen van de aanslag heeft meegedeeld.
14. (Art. 25, § 1) Uitstel voor een bestuurlijke boete

Uitstel van betaling voor een bestuurlijke boete wordt verleend in verband met bezwaar, beroep of hoger beroep tegen de bestuurlijke boete. Voorts wordt uitstel van betaling verleend van een bestuurlijke boete als sprake is van een bezwaarschrift tegen een belastingaanslag en de bedragen van die belastingaanslag en van een voor bezwaar vatbare beschikking waarbij een bestuurlijke boete wordt opgelegd op één aanslagbiljet zijn vermeld, tenzij uit het bezwaarschrift blijkt dat het bezwaar zicht niet richt tegen de bestuurlijke boete.
Aan het uitstel kan de voorwaarde worden verbonden dat maatregelen worden getroffen die ertoe strekken de belangen van de Staat veilig te stellen. Het uitstel wordt verleend tot het moment waarop op het bezwaarschrift is beslist.

Gedurende de periode waarin voor een bestuurlijke boete uitstel is verleend, wordt een betaling die op de desbetreffende belastingaanslag wordt verricht, afgeboekt met inachtneming van het bepaalde in artikel 7, § 1, zesde lid, van deze leidraad.
15. De ontvanger kan aan het uitstel voorwaarden verbinden

Artikel 25, eerste lid, van de wet bepaalt dat de ontvanger aan het verlenen van uitstel van betaling voorwaarden kan verbinden. De te stellen voorwaarden zullen uiteraard steeds het belang van de invordering moeten dienen. Zo kan de voorwaarde worden gesteld dat de belastingaanslag waarvoor uitstel wordt verleend op vaste tijdstippen in termijnen wordt voldaan. Bij uitstel wegens betalingsmoeilijkheden stelt de ontvanger de voorwaarde dat voor nieuwe belastingaanslagen geen betalingsachterstand zal ontstaan. Ook kan de ontvanger de voorwaarde stellen dat hij door tussentijdse verstrekking van gegevens op de hoogte wordt gehouden van de stand van zaken in een bedrijf.
16. (Art. 25, § 1) Zekerheid

De ontvanger kan aan het verlenen van uitstel van betaling de voorwaarde stellen dat de belastingschuldige of een derde zekerheid stelt. In welke gevallen de ontvanger deze voorwaarde stelt, is geregeld in de paragrafen hierna. Bij het stellen van zekerheid gaat de voorkeur uit naar zekerheden die op eenvoudige wijze kunnen worden gesteld, bewaakt en zo nodig uitgewonnen. Met name valt te denken aan een bankgarantie, (stille of openbare) verpanding van een volwaardige vordering, hypotheek en verpanding van geldswaardige papieren of borgstelling door de directeur groot aandeelhouder van een BV. Opgemerkt wordt dat de ontvanger terughoudend dient te zijn met het aanvaarden van aangeboden zekerheid op goederen die sterk aan waardeverandering onderhevig zijn, zoals bijvoorbeeld aandelen. Is echter sprake van een zodanige zekerheidsstelling, dan dient de ontvanger extra alert te zijn bij het bewaken daarvan. Een aangeboden zekerheid in de vorm van een bezitloze verpanding van voorraden is in beginsel niet aanvaardbaar. Dit laatste lijdt slechts uitzondering indien aannemelijk is dat de belastingschuld niet kan worden betaald en andere zekerheidsvormen niet voorhanden zijn. De reden dat een bezitloze verpanding van voorraden niet kan worden aanvaard, is gelegen in de aard van het zekerheidsobject. In het uitzonderlijke geval dat sprake is van een bezitloze verpanding van voorraden, dient ook hier de ontvanger extra alert te zijn bij het bewaken daarvan.
17. (Art. 25, § 1) Uitstel van betaling volgens het CDW

Uitstel van betaling in de zin van het CDW wordt door de ontvanger in één van de onderstaande vormen verleend:
1. voor elk afzonderlijk verschuldigd geworden bedrag dat voortvloeit uit een individueel gedane aangifte (de zogenaamde klassieke aangifte ten invoer) dat op de voorgeschreven wijze (door middel van een uitnodiging tot betaling) aan de schuldenaar is meegedeeld en geboekt;
2. voor het totaal van de verschuldigd geworden bedragen van de gedurende de afgelopen maand gedane en geboekte aangiften (het zogenaamde maandkrediet);
3. voor het totaal verschuldigde bedrag dat op grond van de aanvullende periodieke aangifte na afloop van de aangifteperiode in één keer is geboekt.
Het uitstel van betaling dat op grond van de wet wordt verleend, met name in geval van bezwaar, beroep en hoger beroep, wordt in het CDW omschreven als "het verlenen van andere betalingsfaciliteiten". Aan het verlenen van uitstel is in het CDW steeds de eis verbonden dat zekerheid moet worden gesteld. Nu de bepalingen van het CDW in beginsel ook van toepassing zijn voor de nationale heffingen die terzake van invoer verschuldigd zijn, zal bij uitstel dus ook zekerheid gevraagd moeten worden voor de nationale heffingen. De eis van zekerheid kan worden gematigd dan wel achterwege worden gelaten als hierdoor ernstige economische of sociale moeilijkheden zouden kunnen worden veroorzaakt. Of deze situatie zich voordoet dient van geval tot geval te worden beoordeeld.
18. (Art. 25, § 1) Tijdstip indiening verzoek

Een verzoek om uitstel van betaling van een opgelegde belastingaanslag zal door de goedwillende belastingschuldige doorgaans vóór het verstrijken van de betalingstermijn worden ingediend. Als, zonder nadere motivering, het verzoek om uitstel wordt gedaan nadat de belastingaanslag invorderbaar is, zal de ontvanger in het algemeen minder geneigd zijn

om uitstel van betaling te verlenen. De ontvanger zal overigens een verzoek om uitstel van betaling ongeacht het tijdstip van indiening en het stadium van de invordering altijd in behandeling nemen.
Een verzoek om uitstel van betaling in verband met betalingsproblemen wordt echter in het algemeen afgewezen als het verzoek is ingediend nadat aankondiging van een ten laste van de belastingschuldige te houden executoriale verkoop in een dagblad heeft plaatsgevonden, dan wel publicatie daarvan niet meer door de ontvanger te voorkomen is.
Geen enkel verzoek om uitstel wordt meer ingewilligd wanneer de met de executoriale verkoop belaste belastingdeurwaarder feitelijk is aangevangen met de executoriale verkoop.
19. (Art. 25, § 1) Mondeling meedelen beschikking

Om de belangen van de Staat niet te schaden, kan de beschikking op een vlak voor de executoriale verkoop ingediend verzoek om uitstel door de ontvanger mondeling worden bekendgemaakt. Deze beschikking zal zo spoedig mogelijk schriftelijk worden bevestigd. In dat geval geldt uiteraard niet de termijn van tien dagen waarbinnen de invordering niet mag worden aangevangen of voortgezet.
20. (Art. 25, § 1) Toetsing door de directeur

Als de ontvanger een schriftelijk ingediend verzoek om uitstel afwijst of een verleend uitstel beëindigt kan de belastingschuldige daartegen schriftelijk opkomen bij de directeur. Het gemotiveerde beroepschrift dient te worden gericht tot de directeur. Het beroepschrift wordt ingediend bij de ontvanger die de beschikking heeft genomen.
Als ambtelijke beroepsinstantie toetst de directeur de beschikking van de ontvanger aan het beleid, waarbij de directeur zal bezien in hoeverre de ontvanger in de concrete situatie in redelijkheid tot zijn beschikking heeft kunnen komen.
Zodra de ontvanger blijkt van een zodanig beroepschrift aan de directeur neemt hij een overeenkomstige houding aan als tijdens de behandeling van een verzoek om uitstel.
21. Beroepsfase

Met overeenkomstige toepassing van artikel 24 van de regeling geldt dat de termijn voor het indienen van een beroepschrift tien dagen bedraagt. Als uit het beroepschrift niet duidelijk blijkt waarop het beroep gebaseerd is, verzoekt de ontvanger de belastingschuldige het beroepschrift binnen een redelijke termijn (nader) te motiveren. De ontvanger wijst daarbij op een mogelijke niet-ontvankelijk verklaring bij het niet voldoen aan deze motiveringsplicht.
22. (Art. 25, § 1) Niet tijdig nemen van een beslissing

Tegen het niet tijdig nemen van een beslissing door de ontvanger op een verzoek om uitstel kan beroep worden ingesteld. Het indienen van een beroepschrift is in deze situatie niet aan een termijn gebonden.
Blijkt tijdens de beroepsprocedure dat uitstel had moeten worden verleend, dan behoeft de directeur niet te volstaan met de uitspraak dat de ontvanger niet tijdig heeft beslist, maar kan hij op het beroepschrift van de belastingschuldige inhoudelijk beslissen.
23. "Beroep" of herhaald verzoek bij de ontvanger

Zoals hiervoor is aangegeven, kan de belastingschuldige tegen bepaalde uitstelbeschikkingen beroep instellen bij de directeur. Mocht de belastingschuldige echter bij de ontvanger zelf (schriftelijk) bezwaar maken, of voor dezelfde belastingschuld een herhaald verzoek om uitstel indienen, dan behandelt de ontvanger het geschrift als een beroepschrift. Als de ontvanger op dat moment aanleiding ziet tot een (voor de belastingschuldige) gunstigere beslissing, geeft hij echter een nieuwe beschikking. Wanneer de belastingschuldige het ook met de nieuwe beschikking niet eens is, kan hij daartegen binnen tien dagen in beroep gaan bij de directeur.
24. (Art. 25, § 1) Bezwaarschrift tegen een beslissing op een verzoek om uitstel

In de gevallen dat het mogelijk is tegen een beslissing op een verzoek om uitstel een bezwaarschrift als bedoeld in artikel 23 AWR in te dienen bedraagt de termijn zes weken. Deze gevallen betreffen bijvoorbeeld conserverende belastingaanslagen en belastingaanslagen in het recht van successie of van schenking als bedoeld in artikel 25, dertiende lid, van de wet. Met betrekking tot deze bezwaarschriftprocedure gelden dezelfde

regels als die welke van toepassing zijn op bezwaar als bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 1, AWR, hetgeen ook inhoudt dat in dezen hoofdstuk 6 van het Voorschrift Awb 1997 van toepassing is.

§ 2. Uitstel in verband met bezwaren tegen de belastingaanslag

1. (Art. 25, § 2) Inleiding

Bezwaren tegen de hoogte van een belastingaanslag kunnen door middel van een bezwaar- of beroepschrift kenbaar worden gemaakt. Onder bezwaarschrift wordt hierna ook begrepen een door de belastingschuldige ingediend (hoger) beroepschrift. Een in verband daarmee gevraagd uitstel van betaling kan door de ontvanger worden verleend tot het moment waarop uitspraak op het bezwaarschrift is gedaan. Het in deze paragraaf neergelegde uitstelbeleid ziet uitsluitend op het door de belastingschuldige bestreden deel van de belastingaanslag, waarvoor uitstel is verzocht of verleend. Daarnaast is het gestelde in § 1, hiervoor, onverkort van toepassing. De ontvanger kan desgevraagd ook uitstel van betaling verlenen wanneer bij de gemeente bezwaar is gemaakt tegen de WOZ-beschikking in het geval een belastingaanslag is geregeld met inachtneming van de bestreden WOZ-taxatiewaarde. Om te kunnen beoordelen in hoeverre de WOZ-taxatie wordt bestreden zal een kopie van het bezwaarschrift tegen de WOZ-beschikking dienen te worden overgelegd. Een bezwaarschrift tegen de desbetreffende belastingaanslag behoeft niet te worden ingediend, aangezien een uitspraak op een bezwaarschrift tegen de WOZ-beschikking, waarbij de taxatiewaarde wordt herzien, automatisch leidt tot herziening van de belastingaanslag.
Naast bezwaren tegen de hoogte van een belastingaanslag kunnen ook bezwaren worden ingebracht tegen een op grond van enige bepaling van de (belasting)wet door de inspecteur of de ontvanger genomen beschikking of kennisgeving. Te denken valt bijvoorbeeld aan een beschikking heffings- of invorderingsrente en aan een beschikking aansprakelijkstelling. Het beleid is daarop zoveel mogelijk van overeenkomstige toepassing.

1a. Het verzoek om uitstel

In § 1, hiervoor, is aangegeven dat uitstel van betaling in beginsel wordt verleend op schriftelijk verzoek van de belastingschuldige. Als de belastingschuldige een bezwaarschrift tegen een belastingaanslag indient, wordt het bezwaarschrift ook als een verzoek om uitstel van betaling aangemerkt. Dit geldt echter uitsluitend, indien in het bezwaarschrift het bestreden bedrag van de belastingaanslag en de berekening van dat bedrag zijn vermeld. Een expliciet verzoek om uitstel is in dat geval niet nodig.

Een beroepschrift tegen de uitspraak van de inspecteur op het bezwaarschrift en een door de belastingschuldige ingesteld beroep tegen een rechterlijke uitspraak over de juistheid van een dergelijke uitspraak, gelden niet als een verzoek om uitstel van betaling. In die gevallen moet de belastingschuldige dus een afzonderlijk verzoek om uitstel van betaling indienen bij de ontvanger.
Als bij de ontvanger een verzoek om uitstel wordt ingediend in verband met een op korte termijn in te dienen bezwaarschrift, licht de ontvanger de inspecteur daaromtrent in en wordt dit verzoek ook aangemerkt als een pro-forma bezwaarschrift.

2. De beslissing op het verzoek om uitstel

In het algemeen wordt, ongeacht de hoogte van het bestreden bedrag en onder door de ontvanger te stellen voorwaarden, gunstig beslist op een verzoek om uitstel van betaling in verband met een tijdig ingediend bezwaarschrift. De toewijzende beslissing strekt zich niet verder uit dan tot het bestreden bedrag. In het verzoek dienen daarom het bestreden bedrag van de belastingaanslag en de berekening van dat bedrag te worden vermeld. Van de belastingschuldige kunnen nadere gegevens worden verlangd ter bepaling van de hoogte van het bestreden bedrag. Zo nodig kan de ontvanger in overleg treden met de inspecteur om de juistheid van de door de belastingschuldige verstrekte gegevens te verifiëren.
Als het bestreden bedrag of de berekening daarvan niet in het verzoek om uitstel zijn vermeld, wordt de belastingschuldige in de gelegenheid gesteld de ontbrekende gegevens alsnog schriftelijk mede te delen. Daartoe geeft de ontvanger de belastingschuldige een termijn van ten hoogste één maand vanaf de dagtekening van zijn verzoek om nadere gegevens. Een langere termijn (of verlenging van de eerder gegeven termijn) is mogelijk, als

de ontvanger - na overleg met de inspecteur - van oordeel is dat dit redelijk is. Dit laatste zal bijvoorbeeld het geval zijn, als de belastingaanslag is opgelegd tot behoud van rechten. Als de belastingschuldige de verleende termijn ongebruikt voorbij laat gaan, wordt het verzoek om uitstel afgewezen.
Het verschil tussen het bedrag van de belastingaanslag en het bestreden bedrag dient tijdig te worden voldaan.
2a. Onderlinge overlegprocedure

Als een belastingschuldige van mening is dat het opleggen van een aanslag door de inspecteur niet in overeenstemming is met een door Nederland gesloten belastingverdrag, kan hij verzoeken om een overlegprocedure. Als beide verdragspartners de overlegprocedure accepteren, verleent de ontvanger uitstel van betaling voor de aanslag(en) in kwestie als:
- de inspecteur een verrekenprijscorrectie heeft aangebracht;
- de inspecteur in tegenstelling tot de belastingschuldige van mening is wel degelijk een heffingsrecht te hebben.
Het uitstel duurt in beginsel tot het tijdstip waarop de nationale en internationale procedures ter oplossing van het geschil zijn afgerond. Lid 3 van deze paragraaf is van overeenkomstige toepassing.
In de situatie waarin een overlegprocedure start omdat de verdragspartner een verrekenprijscorrectie aanbrengt of meent een heffingsrecht te hebben, zal de verdragspartner uitstel van betaling dienen te verlenen. Gebeurt dat niet, dan verleent de ontvanger slechts uitstel van betaling als er sprake is van ernstige liquiditeitsproblemen.
3. Zekerheid

Als voorwaarde voor het verlenen van uitstel van betaling kan de ontvanger zekerheid verlangen voor de betwiste belastingschuld. In beginsel wordt alleen zekerheid gevraagd als de aard en omvang van de belastingschuld in relatie tot de bij de ontvanger bekende verhaalsmogelijkheden daartoe aanleiding geven. Het in het verleden getoonde aangifte- en betalingsgedrag wordt mede bij de beslissing van de ontvanger betrokken. Voor het geval voor de betwiste belastingschuld geen uitstel van betaling wordt verleend omdat de verlangde zekerheid niet wordt verstrekt, zij verwezen naar het bepaalde in § 2, lid 3*a*.
3a. Onherroepelijke invorderingsmaatregelen voor betwiste belastingschuld

Zolang de belastingaanslag waartegen een bezwaarschrift is ingediend niet onherroepelijk vaststaat, worden voor de betwiste belastingschuld in beginsel geen onherroepelijke invorderingsmaatregelen getroffen. Wanneer echter aanwijzingen bestaan dat de belangen van de Staat of de belangen van belastingschuldige door het achterwege laten van onherroepelijke invorderingsmaatregelen zouden worden geschaad, kunnen bedoelde maatregelen wel worden getroffen. Het enkel leggen van beslagen die feitelijk dienst doen als bewaringsmaatregel, geldt in dit verband niet als een onherroepelijke invorderingsmaatregel.
4. (Art. 25, § 2) De beslissing op een verzoek om uitstel in verband met een niet-tijdig ingediend bezwaarschrift

Als het bezwaarschrift te laat is ingediend, verleent de ontvanger eveneens in het algemeen desgevraagd uitstel van betaling tot op het bezwaarschrift ambtshalve door de inspecteur uitspraak is gedaan, tenzij het bezwaarschrift volstrekt ongegrond is of slechts tot doel heeft het invorderingsproces te traineren dan wel betalingsfaciliteiten te verkrijgen. Voordat een beslissing wordt genomen, pleegt de ontvanger in de daartoe aanleiding gevende gevallen overleg met de inspecteur.
5. (Art. 25, § 2) Verrekening met een teruggaaf en/of een uit te betalen bedrag uit anderen hoofde

Als de ontvanger uitstel heeft verleend, blijft verrekening van het bestreden bedrag met een teruggaaf op een andere belastingaanslag of andere uit te betalen bedragen, in afwachting van de uitspraak op het bezwaarschrift, achterwege. Hiervan kan worden afgeweken als de financiële situatie van de belastingschuldige, bijvoorbeeld gelet op de solvabiliteit van diens onderneming in relatie met de hoogte van de - bestreden - belastingschuld, zodanig is dat vrees voor onverhaalbaarheid bestaat en voorts niet voldoende zekerheid is gesteld. Als wordt overgegaan tot verrekening met een teruggaaf en/of een uit te betalen bedrag uit

anderen hoofde dient de ontvanger de belastingschuldige bij de bekendmaking van de beschikking over zijn beweegredenen in te lichten.
6. Bedrag waarvoor geen uitstel is verleend

Is sprake van een bestreden en niet bestreden bedrag van een belastingaanslag, dan wordt uitstel verleend onder de opschortende voorwaarde dat het niet bestreden bedrag per omgaande dan wel tijdig wordt betaald. Wordt niet per omgaande dan wel niet tijdig betaald, dan wordt de invordering, zonder nadere aankondiging, voor de gehele belastingaanslag aangevangen, dan wel voortgezet. Een nieuw verzoek om uitstel voor de betreffende belastingaanslag in verband met bezwaar wordt niet eerder in behandeling genomen dan nadat het niet bestreden gedeelte van de belastingaanslag is voldaan.
7. Uitstel voor het bedrag van de gehele belastingaanslag in verband met bezwaar blijkt niet juist

Als uitstel van betaling is verleend in verband met bezwaar voor het volledige bedrag van de belastingaanslag en later blijkt dat het bezwaar slechts betrekking heeft op een gedeelte van dat bedrag, trekt de ontvanger het uitstel in, onder mededeling dat een nieuw verzoek om uitstel voor de betreffende belastingaanslag in verband met bezwaar niet eerder in behandeling wordt genomen dan nadat het niet bestreden gedeelte van de belastingaanslag, dat invorderbaar is, is voldaan.
§ 3. Uitstel in verband met een te verwachten uit te betalen bedrag

1. (Art. 25, § 3) Inleiding uitstel in verband met een belastingteruggaaf en andere uit te betalen bedragen

Als binnen afzienbare tijd een door de ontvanger uit te betalen bedrag wordt verwacht, kan de ontvanger uitstel van betaling verlenen tot het moment waarop dit uit te betalen bedrag verrekend kan worden met de belastingaanslag waarvoor uitstel wordt gevraagd. In dit verband wordt opgemerkt dat van een binnen afzienbare tijd te verwachten belastingteruggaaf in ieder geval sprake is als het belastingjaar of belastingtijdvak waarover de teruggaaf wordt verwacht is afgelopen en de belastingschuldige een verzoek om teruggaaf heeft ingediend en over die teruggaaf tussen de inspecteur en de belastingplichtige geen verschil van mening bestaat. Het in deze paragraaf neergelegde uitstelbeleid ziet uitsluitend op het te verrekenen bedrag van de belastingaanslag waarvoor uitstel is verzocht of verleend. Daarnaast is het gestelde in § 1, hiervoor, onverkort van toepassing.
2. (Art. 25, § 3) Het verzoek om uitstel in verband met uit te betalen bedragen

Bij het verzoek om uitstel van betaling in verband met een te verrekenen belastingteruggaaf dient voldoende inzicht te worden geboden in de hoogte van de te verwachten teruggaaf. Bij het verzoek om uitstel dient een berekening van de teruggaaf te zijn gevoegd. Zo nodig treedt de ontvanger in overleg met de inspecteur om de juistheid van de door de belastingschuldige verstrekte gegevens te verifiëren.
Bij uit te betalen bedragen, andere dan belastingteruggaven, is het vorenstaande van overeenkomstige toepassing.
3. (Art. 25, § 3) Niet volledig of ongemotiveerd verzoek

Als sprake is van een niet volledig gemotiveerd of een ongemotiveerd verzoek om uitbetaling kan gedurende een korte periode uitstel worden verleend om verzoeker in de gelegenheid te stellen alsnog zijn verzoek om uitbetaling (nader) te motiveren.
De door de ontvanger te bepalen uitsteltermijn waarbinnen het verzoek (nader) moet worden gemotiveerd dient in de regel te worden gesteld op ten hoogste één maand na de dagtekening van de beschikking waarin deze voorwaarde is opgenomen, tenzij de ontvanger - eventueel na overleg met de inspecteur - van oordeel is dat een langere termijn redelijk is.
Als na het verstrijken van de gestelde termijn het verzoek niet (nader) is gemotiveerd, is het uitstel vervallen en wordt na schriftelijke mededeling hiervan aan de belastingschuldige de invordering zo nodig aangevangen of voortgezet.
4. (Art. 25, § 3) De beslissing op het verzoek

Ongeacht de hoogte van het binnen afzienbare tijd te verwachten uit te betalen bedrag beslist

de ontvanger in het algemeen onder door hem te stellen voorwaarden gunstig op het volledig gemotiveerde verzoek om uitstel van betaling. De toewijzende beslissing strekt zich niet verder uit dan tot het te verrekenen bedrag. Het verschil tussen het bedrag van de belastingaanslag en het te verrekenen bedrag dient tijdig of, zo daar aanleiding voor mocht bestaan, via een betalingsregeling te worden voldaan.
5. (Art. 25, § 3) Uit te betalen bedragen waarop het uitstel niet ziet worden in de regel niet uitgekeerd

Uit te betalen bedragen waarop het uitstel niet ziet worden in het algemeen niet uitgekeerd, maar in mindering gebracht op de openstaande belastingschuld waarvoor uitstel van betaling is verleend in verband met een te verwachten uit te betalen bedrag.
Wanneer als gevolg van een eventuele verrekening van met name teruggaven omzetbelasting volgens de ontvanger de continuïteit van de bedrijfsvoering direct gevaar loopt en niet behoeft te worden gevreesd voor onverhaalbaarheid van de schuld, kan hij in bijzondere gevallen deze teruggaven (gedeeltelijk) uitbetalen.
6. (Art. 25, § 3) Het verzoek wordt afgewezen

Het verzoek om uitstel van betaling van een te betalen belastingaanslag in verband met een te verwachten uit te betalen bedrag wordt afgewezen als geen sprake is van een binnen afzienbare tijd te verwachten uit te betalen bedrag, dan wel andere belastingaanslagen aanwezig zijn waarmee de ontvanger verrekening beoogt en wettelijke bepalingen verrekening niet verhinderen. Ook zal de ontvanger geen uitstel verlenen of zelfs een al verleend uitstel intrekken als van de kant van de belastingschuldige onvoldoende medewerking wordt verleend voor het spoedig realiseren van het uit te betalen bedrag.
§ 4. Uitstelfaciliteiten inkomstenbelasting: algemeen

1. Inleiding

In artikel 25 van de wet zijn in het vierde, vijfde, zesde, achtste, negende, veertiende, zestiende en zeventiende lid uitstelfaciliteiten opgenomen voor belastingaanslagen betreffende de inkomstenbelasting. In artikel 6 van het besluit en in de hoofdstukken I en IA van de regeling zijn terzake nadere regels gesteld. De op de uitstelregeling van artikel 25, vierde, vijfde, zesde, achtste en zeventiende lid, van de wet betrekking hebbende inkomstenbelasting wordt geheven bij een afzonderlijke conserverende belastingaanslag.
Het is mogelijk dat een conserverende belastingaanslag betrekking heeft op verschillende te conserveren inkomensbestanddelen, bijvoorbeeld aanspraken op een pensioen, een lijfrente en een voordeel uit kapitaalverzekering eigen woning.
Bij de uitstelregeling ingevolge artikel 25, negende, veertiende, zestiende en achttiende lid, van de wet is geen sprake van een afzonderlijke belastingaanslag, maar vormt de belasting waarvoor men uitstel van betaling kan krijgen onderdeel van de gewone belastingaanslag. De verschillende uitstelfaciliteiten kennen een aantal gemeenschappelijke kenmerken die in deze paragraaf aan de orde komen.
2. Totstandkoming uitstel

De ontvanger verleent met ingang van 11 maart 2004 automatisch uitstel van betaling voor een conserverende aanslag die is opgelegd in verband met verschuldigde inkomstenbelasting als bedoeld in:
- artikel 25, vijfde lid, van de wet: in het geval van emigratie van de belastingschuldige vanuit Nederland naar een ander land, waarbij de aanspraken uit een overeenkomst van levensverzekering of een pensioenregeling als bedoeld in artikel 1.7 van de Wet inkomstenbelasting 2001 in Nederland verzekerd blijven en zijn ondergebracht bij een verzekeraar die bevoegd is het directe verzekeringsbedrijf, bedoeld in de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993, uit te oefenen en die de lijfrente- en pensioenverplichting rekent tot het binnenlands ondernemingsvermogen, dan wel zijn ondergebracht bij een in Nederland gevestigd lichaam dat ingevolge artikel 5, onderdeel *b*, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 is vrijgesteld van de vennootschapsbelasting;
- artikel 25, vijfde lid, van de wet: in het geval van overdracht van aanspraken van de belastingschuldige uit een overeenkomst van levensverzekering of een pensioenregeling als bedoeld in artikel 1.7 van de Wet inkomstenbelasting 2001 naar een verzekeraar die is

gevestigd in een andere EU-lidstaat en die in die lidstaat bevoegd is tot het uitoefenen van het directe verzekeringsbedrijf;
- artikel 25, zesde lid, van de wet: in het geval van emigratie van de belastingschuldige vanuit Nederland naar een andere EU-lidstaat;
- artikel 25, achtste lid, van de wet: in het geval van emigratie van de belastingschuldige vanuit Nederland naar een andere EU-lidstaat;
- artikel 25, achtste lid, van de wet: ingeval de inkomstenbelasting is verschuldigd door de toepassing van artikel 4.16, eerste lid, onderdeel *e*, van de Wet inkomstenbelasting 2001 en de verkrijger van de aandelen of winstbewijzen een natuurlijk persoon is en woont in een andere EU-lidstaat;
- artikel 25, achtste lid, van de wet: ingeval de belastingschuldige woont in een andere EU-lidstaat en de inkomstenbelasting is verschuldigd door de toepassing van artikel 7.5, vierde, vijfde onderscheidenlijk zevende lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001 waarbij de verwervende of verkrijgende vennootschap in een andere EU-lidstaat is gevestigd, onderscheidenlijk de verplaatsing
van de werkelijke leiding geschiedt naar een andere EU-lidstaat.
In alle overige gevallen verleent de ontvanger slechts uitstel van betaling als de belastingschuldige daartoe een schriftelijk verzoek heeft ingediend. Als een zodanig verzoek wordt aangemerkt het indienen van een M-biljet. Een automatisch verleend uitstel van betaling zal worden verleend op voorwaarde dat:
a. de belastingschuldige nalaat de zogenoemde verboden handelingen te verrichten; en
b. de belastingschuldige desgevraagd aan de ontvanger informatie verstrekt om te kunnen beoordelen of het automatisch verleende uitstel van betaling onverkort kan worden gecontinueerd.
Het laatste kan bijvoorbeeld aan de orde zijn als de belastingschuldige die was geëmigreerd naar een andere EU-lidstaat uit die lidstaat weer emigreert naar een land dat geen deel uitmaakt van de EU. Als de belastingschuldige de door de ontvanger gevraagde informatie niet verstrekt, kan de ontvanger besluiten het verleende uitstel in te trekken.
3. Beslissing bij voor bezwaar vatbare beschikking

Besluiten tot afwijzing, verlening, herziening of gehele of gedeeltelijke beëindiging van het uitstel geschieden bij voor bezwaar vatbare beschikking. Met betrekking tot bezwaar tegen de beschikking, met betrekking tot beroep ter zake van een uitspraak op het desbetreffende bezwaar, met betrekking tot hoger beroep ter zake van een uitspraak op het desbetreffende beroep alsmede met betrekking tot beroep in cassatie terzake van de desbetreffende rechterlijke uitspraak, gelden dezelfde regels als die welke van toepassing zijn op bezwaar, beroep, hoger beroep of beroep in cassatie als bedoeld in hoofdstuk V van de AWR..
3a. Waarvoor uitstel in geval van een conserverende belastingaanslag

Wanneer een conserverende belastingaanslag is opgelegd die betrekking heeft op meerdere te conserveren inkomensbestanddelen en wanneer voor al deze of enkele bestanddelen uitstel van betaling wordt verzocht, geschiedt uitstelverlening conform de evenredigheidsmethode. Deze methode houdt in dat het uitstel wordt verleend lineair naar evenredigheid van het aandeel van het betreffende te conserveren inkomensbestanddeel in de grondslag van de geconserveerde belasting.
Het onderscheid in de verschillende inkomensbestanddelen is gebaseerd op art. 25, vierde, vijfde, zesde en achtste lid, van de wet. Het uitstel wordt per voormeld bestanddeel bij voor bezwaar vatbare beschikking verleend. Zie voor een nadere uitwerking en enkele voorbeelden bijlage X bij deze leidraad.
4. Wanneer zekerheid

Voor het automatisch verlenen van uitstel van betaling als bedoeld in het tweede lid wordt geen zekerheid geëist. Voorts wordt geen zekerheid verlangd als er sprake is van emigratie én waardeoverdracht van kapitaal aan een buitenlandse, niet in een EU-lidstaat gevestigde, aangewezen verzekeraar die of een pensioenfonds dat zich heeft verplicht tot het verschaffen van inlichtingen en tot het stellen van zekerheid, dan wel zich uitsluitend heeft verplicht tot het verschaffen van informatie en de belastingschuldige zich heeft verplicht in dezen zekerheid te stellen.
In overige gevallen wordt, met uitzondering van verleend uitstel van betaling inzake staking door overlijden (zie paragraaf 5 *e*) wel zekerheid geëist waarbij geldt dat de hoogte van de

zekerheidstelling steeds gelijk dient te zijn aan de actuele waarde van de fiscale claim. Voor de vormen van zekerheid wordt verwezen naar artikel 25, §1, lid 16, van deze leidraad.
5. (Art. 25, § 4) Vermindering

Indien voor een bedrag uitstel van betaling is verleend op de voet van artikel 25, vierde, vijfde, zesde, achtste, negende, veertiende, zestiende, zeventiende of achttiende lid, van de wet en dit bedrag ondergaat wijziging door een vermindering, beëindigt de ontvanger bij voor bezwaar vatbare beschikking het uitstel voor het bedrag van die vermindering. Voor het resterende bedrag blijft het uitstel doorlopen. De termijn waarop het uitstel uiterlijk eindigt blijft derhalve onveranderd.
6. (Art. 25, § 4) Bestuurlijke boete

Voor een bestuurlijke boete die samenhangt met een conserverende belastingaanslag, dan wel samenhangt met de belasting waarvoor anderszins een uitstelfaciliteit van toepassing is, wordt nooit uitstel van betaling verleend als bedoeld in artikel 25, vierde, vijfde, zesde, achtste, negende, veertiende, zestiende, zeventiende of achttiende lid, van de wet.
Uitstel van betaling voor de bestuurlijke boete kan wel worden verleend in verband met redenen als omschreven in de paragrafen 2, 3, 7 e.v. van dit artikel. Zie tevens § 1, lid 14, hiervoor.
Behoudens in de gevallen dat uitstel van betaling voor de bestuurlijke boete is verleend, kan de bestuurlijke boete die samenhangt met een conserverende belastingaanslag, dan wel samenhangt met de belasting waarvoor ingevolge artikel 25, negende, veertiende of zestiende lid, van de wet uitstel is verleend, worden ingevorderd zodra die boete opeisbaar is. De boete hoeft dus niet onherroepelijk vast te staan. Ook verrekening is mogelijk, ondanks het feit dat de bestuurlijke boete niet onherroepelijk vaststaat, zelfs in het geval uitstel van betaling is verleend, tenzij uistel van betaling is verleend in verband met bezwaar, beroep en hoger beroep.
7. Verrekening

Als uitstel van betaling is verleend ingevolge artikel 25, vierde, vijfde, zesde, achtste, negende, veertiende, zestiende tot en met negentiende lid, van de wet, wordt gedurende de looptijd van het uitstel niet tot verrekening van uit te betalen bedragen met de bedragen waarvoor uitstel van betaling is verleend overgegaan. Met betrekking tot verrekening van uit te betalen bedragen met bestuurlijke boeten wordt verwezen naar het zesde lid van deze paragraaf.
8. Versnelde invordering

Wanneer uitstel van betaling is verleend voor een conserverende belastingaanslag, wordt dat uitstel niet beëindigd als zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet.
Bij uitstel van betaling ingevolge artikel 25, negende, veertiende of zestiende lid, van de wet is artikel 25, §1, zevende lid, van deze leidraad van toepassing. Dit houdt in dat het op grond van artikel 25, negende, veertiende of zestiende lid, van de wet verleende uitstel onder meer wordt beëindigd als er een situatie is ontstaan zoals omschreven in de artikelen 10/15 van de wet en de ontvanger van oordeel is dat de verhaalbaarheid van de belastingschuld, waarvoor uitstel is verleend, ernstig in gevaar komt. Hierbij wordt opgemerkt dat bij het uitstel van betaling ingevolge artikel 25, veertiende of zestiende lid, van de wet, reeds zonder meer uit de wettekst volgt dat het uitstel wordt beëindigd in geval van faillissement van de belastingschuldige of in het geval de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen ten aanzien van de belastingschuldige van toepassing is.

9. Revisierente

De uitstelfaciliteit strekt zich bij toepassing van artikel 25, vijfde lid, van de wet, eveneens uit tot de verschuldigde revisierente.
10. Voorlopige conserverende aanslag gevolgd door definitieve conserverende aanslag

Indien een voorlopige conserverende aanslag is opgelegd en die aanslag wordt gevolgd door een definitieve conserverende aanslag vindt geen verrekening van de voorlopige aanslag

plaats ingevolge artikel 15 AWR. De voorlopige aanslag vervalt op het moment waarop de definitieve conserverende aanslag wordt opgelegd. Een ter zake van de voorlopige conserverende aanslag verleend uitstel van betaling, de daartoe gestelde zekerheid en eventuele betalingen op de voorlopige conserverende aanslag worden van rechtswege dan toegerekend aan de definitieve. De ontvanger stelt de belastingschuldige hiervan schriftelijk in kennis. Voor zover de definitieve conserverende aanslag meer bedraagt dan de voorlopige conserverende aanslag verleent de ontvanger, met overeenkomstige toepassing van het bepaalde in lid 2 van deze paragraaf, uitstel van betaling voor het bedrag dat de voorlopige conserverende aanslag te boven gaat. Het uitstel wordt verleend met inachtneming van de voor die conserverende aanslag geldende bepalingen, hetgeen onder meer inhoudt dat alleen voor de duur van het uitstel van betaling voor het bedrag van de definitieve conserverende aanslag dat de voorlopige conserverende aanslag te boven gaat, wordt uitgegaan van de vervaldag van de definitieve conserverende aanslag.

11. Uitstelregeling ingevolge artikel XIVa van de Wet ondernemerspakket 2001

Op de uitstelregeling ingevolge artikel XIV*a* van de Wet ondernemerspakket 2001 is het in deze leidraad opgenomen beleid zoals dat geldt voor de uitstelregeling ingevolge artikel 25, vijftiende lid, van de wet van overeenkomstige toepassing, tenzij daarvan uitdrukkelijk in deze leidraad wordt afgeweken.

§ 5. Uitstel van betaling van inkomstenbelasting inzake staking door overheidsingrijpen

1. Waarvoor uitstel

Het uitstel van betaling ingevolge artikel 25, vierde lid, van de wet heeft betrekking op de conserverende belastingaanslagen betreffende de inkomstenbelasting die is verschuldigd bij staking van een onderneming die een direct gevolg is van bepaalde vormen van overheidsingrijpen op vrijvallende stille reserves die zijn begrepen in de bedrijfsmiddelen en op de vrijvallende herinvesteringsreserves.

Bij het verzoek om uitstel van betaling dient de belastingplichtige aannemelijk te maken dat het deel van de stakingswinst waarop het uitstel betrekking heeft zal worden geherinvesteerd in een nieuw op te starten onderneming of in een reeds bestaande onderneming.

2. Duur van het uitstel

Het uitstel loopt 12 maanden, te rekenen vanaf de dag na de vervaldag van de voor de belastingaanslag geldende enige of laatste betalingstermijn of zoveel langer, ingeval de inspecteur in het kader van de heffing de termijn van 12 maanden heeft verlengd. De termijn van 12 maanden kan namelijk worden verlengd in het geval bijvoorbeeld in verband met de aard van de aan te schaffen bedrijfsmiddelen voor de herinvestering een langer tijdvak nodig is. De inspecteur beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking in het kader van de heffing of de termijn van 12 maanden wordt verlengd.

3. Opeisbaarheid conserverende belastingaanslag/beëindiging uitstel

Het uitstel eindigt van rechtswege na verloop van de 12 maanden termijn, of ingeval van verlenging, nadat de verlengde termijn is verstreken. Na die termijn wordt de aanslag dus invorderbaar.

Het uitstel wordt ingetrokken bij voor bezwaar vatbare beschikking indien de herinvesteringen niet leiden tot in Nederland belastbare winst of bij emigratie van de belastingschuldige. De belastingaanslag wordt alsdan invorderbaar.

4. Rente

Over de periode waarover voor een conserverende belastingaanslag uitstel van betaling op grond van artikel 25, vierde lid, van de wet is verleend, is invorderingsrente verschuldigd. Zie ook artikel 28, § 1, tweede lid, van deze leidraad.

§ 5a. Uitstel van betaling van inkomstenbelasting inzake pensioen- en lijfrente-aanspraken

1. Algemeen

In artikel 25, vijfde lid, van de wet is een uitstelregeling opgenomen in verband met conserverende belastingaanslagen inkomstenbelasting die in bepaalde grensoverschrijdende

situaties worden opgelegd aan belastingplichtigen die ten laste van Nederlands inkomen pensioen- en/of lijfrentekapitaal hebben opgebouwd. Deze belastingaanslagen worden opgelegd indien het pensioen- of lijfrentekapitaal wordt ondergebracht bij een niet aangewezen buitenlandse verzekeraar in het kader van het aanvaarden van een dienstbetrekking in het buitenland of bij een voortzetting van de premiebetaling aan een buitenlandse niet aangewezen verzekeraar door immigranten. Daarnaast worden belastingaanslagen opgelegd bij emigratie.
2. Duur van het uitstel/kwijtschelding

Het uitstel loopt uiterlijk tot het begin van het tiende jaar na afloop van het kalenderjaar waarop de belastingaanslag betrekking heeft. Na die tien jaar wordt het nog openstaande bedrag van de conserverende belastingaanslag kwijtgescholden, tenzij zich een situatie heeft voorgedaan als bedoeld in het vijfde lid van deze paragraaf.
3. Vormen van zekerheid

Naast de normale vormen van zekerheid, zie in dit verband artikel 25, § 1, lid 16, van deze leidraad, kan zekerheidsstelling ook plaatsvinden door verpanding van het pensioenkapitaal aan de Belastingdienst, mits de buitenlandse verzekeraar instemt met die verpanding. In dit verband wordt gewezen op artikel 32 van de Pensioen- en spaarfondsenwet dat een zodanige verpanding voor pensioenen mogelijk maakt.
Verpanding van het pensioenkapitaal in het kader van artikel 25, vijfde lid, van de wet is geen handeling die tot invordering van de conserverende belastingaanslag leidt.
4. [Vervallen.]
5. Opeisbaarheid conserverende belastingaanslag/beëindiging uitstel

Het uitstel wordt beëindigd bij voor bezwaar vatbare beschikking:
a. indien een aanspraak ingevolge een pensioenregeling of een regeling voor vervroegde uittreding niet langer als zodanig is aan te merken, de aanspraak wordt afgekocht, wordt vervreemd dan wel formeel of feitelijk voorwerp van zekerheid wordt, anders dan ten behoeve van uitstel van betaling op grond van artikel 25, vijfde lid, van de wet, zo'n aanspraak - onder bepaalde omstandigheden - wordt prijsgegeven, de zekerheidsstelling ex artikel 19*a*, eerste lid, onderdeel *f*, van de Wet op de loonbelasting 1964 door de werknemer of gewezen werknemer wordt beëindigd of indien een verplichting ingevolge een pensioenregeling of een regeling voor vervroegde uittreding geheel of gedeeltelijk overgaat, met inachtneming van de bepalingen bij of krachtens de artikelen 2, vierde lid, 32, 32*a* of 32*b* van de Pensioen- en spaarfondsenwet, op een andere verzekeraar, niet zijnde een verzekeraar bedoeld in artikel 19*a*, eerste lid, onderdelen *a*, *b*, *d*, *e* of *f*, van de Wet op de loonbelasting 1964;
b. indien een aanspraak op lijfrente zodanig wordt gewijzigd dat deze niet langer aan de gestelde voorwaarden voldoet, de aanspraak wordt afgekocht of vervreemd, de aanspraak formeel of feitelijk voorwerp van zekerheid wordt, anders dan ten behoeve van uitstel van betaling op grond van artikel 25, vijfde lid, van de wet, de aanspraak - onder bepaalde omstandigheden - wordt prijsgegeven, de verzekeraar of de belastingplichtige niet langer voldoen aan de gestelde voorwaarden, de lijfrenteverplichting overgaat op een andere verzekeraar dan bedoeld in artikel 3.126, eerste lid, onderdeel *a*, onder 1(, onderdeel *b* of onderdeel *d*, van de Wet inkomstenbelasting 2001, dan wel een pensioentekort waarvoor premies voor lijfrenten in aanmerking zijn genomen nadien wordt gecompenseerd door middel van verbetering van een aanspraak ingevolge een pensioenregeling;
c. indien de aanspraak uit een pensioenregeling als bedoeld in artikel 1.7, tweede lid, onderdeel *b*, van de Wet inkomstenbelasting 2001 zodanig wordt gewijzigd dat deze niet langer is aan te merken als een aanspraak uit een zodanige pensioenregeling, dan wel deze geheel of gedeeltelijk niet langer bestaat uit een recht op belastbare periodieke uitkeringen of verstrekkingen, de aanspraak wordt afgekocht of vervreemd, de aanspraak formeel of feitelijk voorwerp van zekerheid, anders dan ten behoeve van uitstel van betaling op grond van artikel 25, vijfde lid, van de wet wordt, of de verplichting inzake de aanspraak geheel of gedeeltelijk overgaat op een andere instelling dan de instelling waarbij de aanspraak op grond van de in artikel 1.7, tweede lid, onderdeel *b*, van de Wet inkomstenbelasting 2001 genoemde wettelijke regelingen is ondergebracht.
6. Rente

Over de periode waarover uitstel van betaling wordt verleend wordt geen invorderingsrente berekend. Indien echter het uitstel wordt beëindigd in verband met een omstandigheid als bedoeld in artikel 25, vijfde lid, eerste volzin, van de wet, en mitsdien de belasting invorderbaar is, wordt invorderingsrente berekend vanaf 1 september van het jaar waarin de handeling of omstandigheid zich voordoet op grond waarvan het uitstel wordt beëindigd. Zie ook artikel 28, § 1, tweede lid, van deze leidraad.

7. Verscheidene contracten

Wanneer een belastingaanslag is opgelegd die betrekking heeft op meer dan één lijfrentecontract of pensioenregelingen en vervolgens worden één of meer van die contracten of regelingen op niet-reguliere wijze afgewikkeld, dan dient het uitstel te worden ingetrokken voor die contracten of regelingen en wordt het uitstel gecontinueerd voor de contracten en regelingen die niet zodanig zijn afgewikkeld. Hierbij wordt gehandeld met inachtneming van het bepaalde in § 4 en met inachtneming van het bepaalde in deze paragraaf. De hierbij noodzakelijke toerekening van het uitstel enerzijds aan de contracten of regelingen ten aanzien waarvan zich een omstandigheid als hiervoor bedoeld heeft voorgedaan en anderzijds de overige contracten en regelingen, zal naar evenredigheid kunnen plaatsvinden. Zie voor een nadere uitwerking en enkele voorbeelden bijlage X bij deze leidraad.

8. Remigratie

Als een belastingschuldige aan wie een conserverende belastingaanslag is opgelegd, binnen tien jaar nadat hem uitstel van betaling op de voet van artikel 25, vijfde lid, van de wet is verleend, remigreert, wordt, wanneer zich daarna een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 25, vijfde lid, tweede volzin, van de wet (zie ook het vijfde lid van deze paragraaf) niet op basis van die conserverende belastingaanslag tot invordering overgegaan. De inspecteur zal dan een (nieuwe) belastingaanslag opleggen naar aanleiding van die omstandigheden.

§ 5b. Uitstel van betaling van inkomstenbelasting inzake kapitaalverzekering eigen woning

1. Waarvoor uitstel

Het uitstel van betaling ingevolge artikel 25, zesde lid, van de wet heeft betrekking op conserverende belastingaanslagen betreffende de inkomstenbelasting uit het voordeel kapitaalverzekering eigen woning die bij emigratie is verschuldigd.

2. Duur van het uitstel

Het uitstel vangt aan vanaf de dag na de vervaldag van de voor de belastingaanslag geldende enige of laatste betalingstermijn.
De maximale termijn waarvoor uitstel van betaling kan worden verleend wordt indirect bepaald door de omstandigheden genoemd in de artikelen 3.111 en 3.116, eerste en derde lid, Wet inkomstenbelasting 2001.

3. Opeisbaarheid conserverende belastingaanslag/beëindiging uitstel

Het uitstel eindigt van rechtswege als zich een omstandigheid voordoet waardoor de woning ophoudt een eigen woning te zijn in de zin van artikel 3.111 van de Wet inkomstenbelasting 2001, indien de belastingschuldige een voordeel geniet als gevolg van een kapitaalsuitkering op grond van de kapitaalsverzekering eigen woning (vgl. artikel 3.116, eerste lid, Wet inkomstenbelasting 2001) of indien de kapitaalsverzekering eigen woning geacht wordt tot uitkering te zijn gekomen in de zin van artikel 3.116, derde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001. De ontvanger trekt alsdan het uitstel in bij voor bezwaar vatbare beschikking. De belastingaanslag wordt vervolgens invorderbaar.

4. Rente

Over de periode waarover voor een conserverende belastingaanslag uitstel van betaling op grond van artikel 25, zesde lid, van de wet is verleend, is geen invorderingsrente verschuldigd. Zie ook artikel 28, § 1, tweede lid, van deze leidraad. Indien echter krachtens artikel 25, zesde lid, van de wet het uitstel wordt beëindigd wordt invorderingsrente berekend vanaf 1 september van het jaar waarin de handeling of omstandigheid zich voordoet op grond waarvan het uitstel wordt beëindigd.

§ 5c. Uitstel van betaling van inkomstenbelasting wegens inkomen (vervreemdingsvoordelen)

uit aanmerkelijk belang

Afdeling 1. Buitenlandsituaties

1. Algemeen

In artikel 25, achtste lid, van de wet is een uitstelregeling opgenomen voor conserverende belastingaanslagen betreffende de inkomstenbelasting die is verschuldigd wegens inkomen (vervreemdingsvoordelen) uit aanmerkelijk belang geheven ter zake van:
a. emigratie van de aandeelhouder;
b. verplaatsing van de werkelijke leiding van een vennootschap uit Nederland;
c. een aandelenfusie door een buitenlandse belastingplichtige waarbij deze zijn aandelen of winstbewijzen in een in Nederland gevestigde vennootschap ruilt voor aandelen of winstbewijzen in een buiten Nederland gevestigd lichaam;
d. de overgang onder algemene titel alsmede de overgang krachtens erfrecht onder bijzondere titel van aandelen of winstbewijzen naar een niet in Nederland woonachtige natuurlijke persoon.
2. Duur van het uitstel/kwijtschelding

Het uitstel loopt uiterlijk tot het begin van het tiende jaar na afloop van het kalenderjaar waarop de belastingaanslag betrekking heeft. Na die tien jaar wordt het nog openstaande bedrag van de conserverende belastingaanslag kwijtgescholden, tenzij zich een situatie heeft voorgedaan als bedoeld in het derde lid van deze paragraaf.
3. Opeisbaarheid conserverende belastingaanslag/beëindiging uitstel

Het uitstel wordt bij voor bezwaar vatbare beschikking beëindigd als:
a. aandelen of winstbewijzen die aan het uitstel ten grondslag liggen worden vervreemd in de zin van artikel 4.12 of artikel 4.16, eerste lid, onderdelen *a* tot en met *g* en *i*, tweede, derde of vierde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001. De ontvanger beëindigt het uitstel voor het gedeelte dat betrekking heeft op de aandelen of de winstbewijzen die worden vervreemd. Het uitstel wordt voortgezet voor het gedeelte dat betrekking heeft op de aandelen of winstbewijzen die na de hiervoor bedoelde vervreemding nog tot het vermogen van de belastingschuldige behoren;
b. de onderneming van de vennootschap waarin de aandelen of winstbewijzen worden gehouden geheel of nagenoeg geheel wordt gestaakt en de aanwezige reserves geheel of nagenoeg geheel aan de aandeelhouders worden uitgekeerd;
c. sprake is van een teruggaaf van wat op aandelen of winstbewijzen van deelgerechtigdheid in een fonds voor gemene rekening is gestort dan wel van wat door houders van winstbewijzen is gestort of ingelegd.
4. Voortzetting van het uitstel na vervreemding

Ingeval van een vervreemding in de zin van artikel 4.16, eerste lid, onderdelen *d* tot en met *g*, van de Wet inkomstenbelasting 2001 kan het uitstel van betaling onder nader te stellen voorwaarden worden voortgezet wanneer de belastingschuldige daartoe een verzoek doet. Dit is mogelijk in de volgende situaties:
a. wanneer de vervreemding plaatsvindt in het kader van een juridische fusie. De aandelen in of de winstbewijzen van de verwervende vennootschap worden voor het uitstel geacht in de plaats te treden van de aandelen in of winstbewijzen van de verdwijnende vennootschap;
b. wanneer aandelen of winstbewijzen onder algemene titel overgaan of overgaan onder bijzondere titel krachtens erfrecht;
c. wanneer aandelen of winstbewijzen vanuit de privé-sfeer worden ingebracht in het vermogen van een voor rekening van de belastingschuldige gedreven onderneming of tot het vermogen gaan behoren dat dienstbaar is aan het behalen van belastbaar resultaat uit overige werkzaamheden;
d. wanneer een aanmerkelijk belang niet langer aanwezig is doordat de belastingschuldige na een vervreemding een belang van minder dan 5% in het kapitaal van de vennootschap overhoudt. Het uitstel heeft dan betrekking op de aandelen of winstbewijzen die nog tot het vermogen van de belastingschuldige behoren.
5. Nadere voorwaarden voor voortzetting van het uitstel na vervreemding

Het uitstel als bedoeld in het vierde lid, onderdelen *b* en *c*, van deze paragraaf zal slechts worden voortgezet als de belastingschuldige instemt met door de ontvanger nader te stellen voorwaarden. Ingeval van overgang naar de ondernemings- of resultaatssfeer zullen de voorwaarden er op zijn gericht het uitstel te beëindigen in dezelfde situaties als ware de aandelen of winstbewijzen niet overgebracht naar de ondernemings- of resultaatssfeer. Ingeval van overgang onder algemene titel zal het uitstel worden voortgezet wanneer de belastingschuldige ermee instemt dat het uitstel wordt beëindigd in dezelfde situaties als wanneer de aandelen of winstbewijzen nog tot zijn vermogen zouden behoren. Voorts kan de voorwaarde worden gesteld dat degene op wie de aandelen of winstbewijzen onder algemene titel zijn overgegaan, zich aansprakelijk stelt voor de belastingschuld waarvoor uitstel van betaling is verleend.
6. Rente

Over de periode waarover voor een conserverende belastingaanslag uitstel is verleend, is geen invorderingsrente verschuldigd.
Indien echter krachtens artikel 25, achtste lid, van de wet het uitstel wordt beëindigd wordt invorderingsrente berekend vanaf 1 september van het jaar waarin de handeling of omstandigheid zich voordoet op grond waarvan het uitstel wordt beëindigd.
Zie ook artikel 28, § 1, vijfde lid, van deze leidraad.
Afdeling 2. Situaties in de familiesfeer

1. Algemeen

In artikel 25, negende lid, van de wet is een uitstelregeling opgenomen met betrekking tot belastingaanslagen inkomstenbelasting voorzover daarin is begrepen belasting die is verschuldigd in verband met vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen of winstbewijzen in de familiesfeer. Het gaat om de belasting terzake van vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen of winstbewijzen - waarbij de koopsom schuldig is gebleven of de aandelen of winstbewijzen zijn geschonken - aan de partner, aan de kinderen van de belastingschuldige of hun partner, dan wel aan een lichaam waarvan alle aandelen of winstbewijzen door de partner, de kinderen of hun partner worden gehouden.
2. Waarvoor uitstel

Het uitstel wordt verleend voor het bedrag van de belasting dat over de vervreemding is verschuldigd, alsmede voor het bedrag van de heffingsrente dat daaraan kan worden toegerekend wanneer de verschuldigde belasting en de heffingsrente gezamenlijk een bedrag van € 2269 te boven gaan. Voor het verlenen van het uitstel wordt overigens als voorwaarde gesteld dat de overgedragen aandelen of winstbewijzen ten minst 5% van het geplaatste kapitaal uitmaken en dat de bezittingen van de vennootschap waarvan de aandelen of winstbewijzen worden overgedragen niet in belangrijke mate onmiddellijk of middellijk bestaan uit beleggingen.
3. Duur van het uitstel

Het uitstel houdt in dat de verschuldigde belasting kan worden voldaan in tien gelijke jaarlijkse termijnen, waarvan de eerste termijn twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet vervalt en elk van de volgende termijnen telkens een jaar later.
4. Beëindiging van het uitstel

Het uitstel wordt, naast de omstandigheden genoemd in artikel 25, § 1, zevende lid, onderdelen *a* tot en met *f*, van deze leidraad, beëindigd als:
a. aflossing op de schuldig gebleven koopsom plaatsvinden;
b. aandelen of winstbewijzen die aan het uitstel ten grondslag liggen door de verkrijger worden vervreemd;
c. uit aandelen of winstbewijzen die aan het uitstel ten grondslag liggen reguliere voordelen van substantiële omvang worden genoten.
Als aflossingen plaatsvinden of reguliere voordelen van substantiële omvang worden genoten (*a* en *c*) wordt het uitstel beëindigd voorzover die aflossingen of de reguliere voordelen

uitgaan boven het dubbele van de belasting die in dat jaar op de openvallende termijn moet worden voldaan. Het uitstel wordt beëindigd met de helft van het bedrag dat er boven uitgaat. Worden aandelen of winstbewijzen door de verkrijger vervreemd (onderdeel *b*), dan beëindigt de ontvanger het uitstel voor het gedeelte dat betrekking heeft op de aandelen of de winstbewijzen die worden vervreemd. Voor aandelen of winstbewijzen die daarna nog tot het vermogen van de koper behoren, wordt het uitstel voortgezet.
5. Rente

Wanneer een betalingsregeling is getroffen voor de belastingaanslag die is opgelegd bij vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen of winstbewijzen in de familiesfeer, is over die betalingen geen invorderingsrente verschuldigd.
Invorderingsrente komt wel aan de orde voorzover niet tijdig de betaling plaatsvindt van de verschenen termijnen. Invorderingsrente wordt dan berekend vanaf het tijdstip waarop de desbetreffende termijnen zijn verschenen tot het moment van de feitelijke voldoening.
Wanneer het recht op uitstel geheel of ten dele is vervallen, wordt invorderingsrente berekend vanaf het moment dat de rechtvaardigingsgrond voor het uitstel niet langer bestaat.
Zie ook artikel 28, § 1, vijfde lid, van deze leidraad.
§ 5d. Uitstel van betaling van inkomstenbelasting inzake beëindiging van een terbeschikkingstelling van een zaak

1. Waarvoor uitstel

Het uitstel van betaling ingevolge artikel 25, veertiende lid, van de wet heeft betrekking op de in een belastingaanslag inkomstenbelasting begrepen belasting die is verschuldigd wegens het beëindigen van een terbeschikkingstelling in de zin van artikel 3.91 of artikel 3.92 van de Wet inkomstenbelasting 2001 van een zaak zonder dat sprake is van een vervreemding van die zaak.

Zo gaat het bijvoorbeeld om de situatie waarin een pand wordt verhuurd aan een vennootschap door de enig aandeelhouder van deze vennootschap en hij de aandelen vervreemdt terwijl de huurovereenkomst met betrekking tot het pand in stand blijft. Ook valt te denken aan gevallen waarin sprake is van een terbeschikkingstelling aan een partner waarbij deze terbeschikkingstelling eindigt doordat de belastingschuldige en zijn partner duurzaam gescheiden zijn gaan leven.
2. Duur van het uitstel

Het uitstel houdt een betalingsregeling in en loopt maximaal tien jaren, te rekenen vanaf de dag na de vervaldag van de voor de belastingaanslag geldende enige of laatste betalingstermijn.
3. Beoordeling verzoek om uitstel van betaling

Als uitgangspunt voor de betalingsregeling geldt de door belastingschuldige naar tijd en omvang aannemelijk gemaakte betalingsmogelijkheden. Bij de beoordeling van de betalingscapaciteit houdt de ontvanger geen rekening met de waarde van de desbetreffende zaken. De ontvanger zal in het kader van het treffen van een betalingsregeling dus niet verlangen dat (eerst) de waarde van de desbetreffende zaken zal worden aangewend voor de betaling van de belasting.
Ook de aandelen in of de winstbewijzen van een vennootschap waaraan direct of indirect zaken ter beschikking worden gesteld en ter zake van welke zaken afgerekend dient te worden omdt deze aandelen of winstbewijzen alleen nog tot een aanmerkelijk belang behoren op grond van de artikelen 4.10 of 4.11 van de Wet inkomstenbelasting 2001 blijven bij de beoordeling van de betalingscapaciteit buiten beschouwing.
Ten aanzien van de overige vermogensbestanddelen van de belastingschuldige wordt bij de beoordeling van de betalingscapaciteit gehandeld in overeenstemming met het reguliere uitstelbeleid.
4. Beëindiging uitstel

Het uitstel wordt, naast de omstandigheden genoemd in artikel 25, § 1, zevende lid, onderdelen *a* tot en met *f*, van deze leidraad, beëindigd bij voor bezwaar vatbare beschikking:

a. ingeval van faillissement van de belastingschuldige;
b. ingeval de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen ten aanzien van de belastingschuldige van toepassing is;
c. in geval van overlijden van de belastingschuldige;
d. ingeval de desbetreffende zaak wordt vervreemd.
5. Rente

Over de periode waarover uitstel van betaling op grond van artikel 25, veertiende lid, van de wet is verleend, is invorderingsrente verschuldigd.
Zie ook artikel 28, § 1, tweede lid, van deze leidraad.
6. Belastingschuldige kan niet aannemelijk maken de belasting te voldoen

Indien de belastingschuldige ten tijde van het uitstelverzoek niet aannemelijk maakt dat hij in staat zal zijn de verschuldigde belasting binnen een periode van tien jaar te voldoen, komt hij niet voor de faciliteit in aanmerking doch kan de ontvanger hem in beginsel en onder het stellen van nadere voorwaarden - waaronder zekerheidsstelling - in de gelegenheid stellen de zaken, aandelen of winstbewijzen die voor de uitstelfaciliteit buiten de beoordeling van de betalingscapaciteit worden gehouden binnen één jaar te vervreemden teneinde uit de daarbij te behalen opbrengst de verschuldigde belasting te voldoen.
§ 5e. Uitstel van betaling van inkomstenbelasting inzake staking door overlijden

1. Waarvoor uitstel

Het uitstel van betaling ingevolge artikel 25, zeventiende lid, van de wet heeft betrekking op conserverende belastingaanslagen betreffende de inkomstenbelasting die kan worden toegerekend aan winst die wordt gerealiseerd bij overlijden van de ondernemer of een medegerechtigde als bedoeld in artikel 3.3, eerste lid, onderdeel *a*, van de Wet inkomstenbelasting 2001. Het verzoek om uitstel van betaling kan door of namens de gezamenlijke erfgenamen van de overleden ondernemer of medegerechtigde worden ingediend.
2. Geen zekerheid

Voor het verlenen van uitstel van betaling op grond van artikel 25, zeventiende lid, van de wet wordt geen zekerheid verlangd.
3. Duur van het uitstel

Het uitstel eindigt van rechtswege uiterlijk op de dag waarop sedert de vervaldag van de voor de belastingaanslag geldende enige of laatste betalingstermijn tien jaren zijn verstreken. Na die tien jaren wordt de aanslag dus invorderbaar.
4. Rente

Over de periode waarover voor een conserverende belastingaanslag uitstel is verleend op grond van artikel 25, zeventiende lid, van de wet, is geen invorderingsrente verschuldigd. Wanneer het recht op uitstel is vervallen, wordt invorderingsrente berekend over het tijdvak dat aanvangt op de dag na de dag waarop het uitstel is geëindigd.
Zie ook artikel 28, § 1, vijfde lid, van deze leidraad.
§ 5f. Uitstel van betaling van inkomstenbelasting inzake stakingswinst bij bedrijfsovername

1. Waarvoor uitstel

Het uitstel van betaling ingevolge artikel 25, achttiende lid, van de wet heeft betrekking op aanslagen inkomstenbelasting ter zake van winst behaald met of bij het staken van een onderneming of een gedeelte van een onderneming door de overdracht aan een natuurlijk persoon die de onderneming voortzet en de overdrachtsprijs geheel of gedeeltelijk schuldig is gebleven. Het te verlenen uitstel (aan de overdragende ondernemer) ziet uitsluitend op de hiervoor bedoelde belasting voor zover die betrekking heeft op de overdracht van vermogensbestanddelen. Om uitstel te kunnen verlenen is het noodzakelijk dat de ontvanger een afschrift van de overeenkomst tussen de overdrager en de overnemer ontvangt, waaruit

blijkt welk deel van de overdrachtsprijs schuldig is gebleven, wat de duur van de aflossingsperiode is en in welke termijnen de koopsom wordt betaald.
2. Duur van het uitstel

Het uitstel wordt verleend voor de aflossingsperiode die is overeengekomen tussen de overdrager en de overnemer. Indien geen aflossingsperiode is overeengekomen of de aflossingsperiode bedraagt meer dan tien kalenderjaren, eindigt de uitstelperiode bij het begin van het tiende jaar na afloop van het kalenderjaar waarop de belastingaanslag betrekking heeft. Artikel 25, negentiende lid, van de wet bevat de beëindigingsgronden voor het op grond van het achttiende lid verleende uitstel. Artikel 5*b* van de regeling bevat in verband hiermee informatieverplichtingen voor de overdrager jegens de ontvanger.
Er geldt geen minimale voortzettingseis met betrekking tot de overgedragen onderneming. De ontvanger beëindigt het uitstel als de onderneming na de overdracht wederom is gestaakt en de overnemer als gevolg daarvan voldoende liquide middelen heeft verkregen om de verschuldigde overdrachtsprijs te kunnen voldoen.
3. Rente

Over de periode waarover uitstel van betaling is verleend op grond van artikel 25, achttiende lid, van de wet is geen invorderingsrente verschuldigd.
Wanneer het recht op uitstel is vervallen, wordt invorderingsrente berekend over het tijdvak dat aanvangt op de dag volgend op de dag waarop het uitstel is geëindigd.
§ 6. Uitstel van betaling van inkomstenbelasting inzake staking en overbrenging van de ondernemerswoning naar het privé-vermogen

Afdeling 1. Algemene regeling

1. Waarvoor uitstel

Het uitstel van betaling ingevolge artikel 25, zestiende lid, van de wet heeft betrekking op de in een belastingaanslag inkomstenbelasting begrepen belasting die is verschuldigd bij staking van een onderneming en kan worden toegerekend aan de winst ter zake van de overgang naar het privé-vermogen van de voormalige ondernemerswoning.
2. Duur van het uitstel

Het uitstel houdt een betalingsregeling in en loopt maximaal tien jaren, te rekenen vanaf de dag na de vervaldag van de voor de belastingaanslag geldende enige of laatste betalingstermijn.
3. Beoordeling verzoek om uitstel van betaling

Als uitgangspunt voor de betalingsregeling geldt de door belastingschuldige naar tijd en omvang aannemelijk gemaakte betalingsmogelijkheden.
Bij de beoordeling van de betalingscapaciteit houdt de ontvanger geen rekening met de waarde van de woning. De ontvanger kan dus niet verlangen dat (eerst) de waarde van de woning wordt aangewend voor de betaling van de belasting.
Ten aanzien van de overige bestanddelen van de belastingschuldige wordt bij de beoordeling van de betalingscapaciteit gehandeld in overeenstemming met het reguliere uitstelbeleid.
4. Beëindiging uitstel

Het uitstel wordt, naast de omstandigheden genoemd in artikel 25, § 1, zevende lid, onderdelen *a* tot en met *f*, van deze leidraad, beëindigd bij voor bezwaar vatbare beschikking:
a. ingeval van faillissement van de belastingschuldige;
b. ingeval de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen ten aanzien van de belastingschuldige van toepassing is;
c. in geval van overlijden van de belastingschuldige, tenzij de partner als bedoeld in artikel 1.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001 aannemelijk maakt dat de resterende belasting binnen de periode waarvoor het uitstel is verleend zal worden voldaan;
d. ingeval zich een omstandigheid voordoet waardoor de woning ophoudt een eigen woning te zijn.
5. Rente

Over de periode waarover uitstel van betaling op grond van artikel 25, zestiende lid, van de wet is verleend, is invorderingsrente verschuldigd.
Zie ook artikel 28, § 1, tweede lid, van deze leidraad.
6. Belastingschuldige kan niet aannemelijk maken de belasting te voldoen

Indien de belastingschuldige ten tijde van het uitstelverzoek niet aannemelijk maakt dat hij in staat zal zijn de verschuldigde belasting binnen een periode van tien jaar te voldoen, komt hij niet voor de faciliteit in aanmerking doch kan de ontvanger hem in beginsel en onder het stellen van nadere voorwaarden - waaronder zekerheidsstelling - in de gelegenheid stellen de woning binnen één jaar te vervreemden teneinde uit de daarbij te behalen opbrengst de verschuldigde belasting te voldoen.
Afdeling 2. Regeling voor veehouders

1. Inleiding

In het kader van de invulling van het flankerend mestbeleid is bij besluit van 31 juli 2000, RTB2000/335M, een uitstelregeling getroffen ten behoeve van veehouders die hun onderneming beëindigen en ten gevolge van de heffing van inkomstenbelasting over de in verband met het onttrekken van de ondernemerswoning behaalde stakingswinst in financiële moeilijkheden geraken. Het in voormeld besluit opgenomen uitstelbeleid is wettelijk vastgelegd in artikel XIV*a* van de Wet ondernemerspakket 2001.
2. Wie komen voor de uitstelfaciliteit in aanmerking

De uitstelfaciliteit ingevolge artikel XIV*a* van de Wet ondernemerspakket 2001 geldt voor veehouders die hun onderneming hebben gestaakt na 19 maart 2000 en voor 1 januari 2001.
3. Waarvoor uitstel

Het uitstel van betaling heeft betrekking op de in de belastingaanslag inkomstenbelasting begrepen belasting die is verschuldigd bij staking van een onderneming en kan worden toegerekend aan de winst ter zake van de overgang naar het privé-vermogen van de voormalige ondernemerswoning.
4. Duur van het uitstel

Het uitstel houdt een betalingsregeling in en loopt maximaal tien jaren, te rekenen vanaf de dag na de vervaldag van de voor de belastingaanslag geldende enige of laatste betalingstermijn.
5. Beoordeling verzoek om uitstel van betaling

Als uitgangspunt voor de betalingsregeling geldt de door belastingschuldige naar tijd en omvang aannemelijk gemaakte betalingsmogelijkheden.
Bij de beoordeling van de betalingscapaciteit houdt de ontvanger geen rekening met de waarde van de woning. De ontvanger kan dus niet verlangen dat (eerst) de waarde van de woning wordt aangewend voor de betaling van de belasting.
Ten aanzien van de overige bestanddelen van de belastingschuldige wordt bij de beoordeling van de betalingscapaciteit gehandeld in overeenstemming met het reguliere uitstelbeleid.
6. Beëindiging uitstel

Het uitstel wordt, naast de omstandigheden genoemd in artikel 25, § 1, zevende lid, onderdelen *a* tot en met *f*, van deze leidraad, beëindigd bij voor bezwaar vatbare beschikking:
a. ingeval van faillissement van de belastingschuldige;
b. ingeval de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen ten aanzien van de belastingschuldige van toepassing is;
c. in geval van overlijden van de belastingschuldige, tenzij de partner met wie de beslastingschuldige duurzaam een gezamenlijke huishouding heeft gevoerd en die ten tijde van het overlijden van de belastingschuldige als ingezetene op het gezamenlijke woonadres is ingeschreven in de basisadministratie persoonsgegevens, aannemelijk maakt dat voldoening van de belasting gedurende de periode waarvoor het uitstel is verleend mogelijk is en zich verbindt de resterende belastingschuld binnen die periode te voldoen;

d. ingeval de woning wordt vervreemd of indien de woning anderszins het karakter van eigen woning verliest.
7. Rente

Over de periode waarover uitstel van betaling op grond van artikel XIVa van de Wet ondernemerspakket 2001 is verleend, is invorderingsrente verschuldigd.
8. Belastingschuldige kan niet aannemelijk maken de belasting te voldoen

Indien de belastingschuldige ten tijde van het uitstelverzoek niet aannemelijk maakt dat hij in staat zal zijn de verschuldigde belasting binnen een periode van tien jaar te voldoen, komt hij niet voor de faciliteit in aanmerking doch kan de ontvanger hem in beginsel en onder het stellen van nadere voorwaarden - waaronder zekerheidsstelling - in de gelegenheid stellen de woning binnen één jaar te vervreemden teneinde uit de daarbij te behalen opbrengst de verschuldigde belasting te voldoen.
§ 6a. Uitstel van betaling van het recht van successie of schenking bij bedrijfsopvolging

Afdeling 1. Algemene regeling

1. Inleiding

In artikel 25, elfde tot en met dertiende lid, van de wet is de gewijzigde uitstelregeling opgenomen op grond waarvan uitstel van betaling kan worden verleend voor conserverende belastingaanslagen betreffende de rechten van successie of schenking bij bedrijfsopvolging (artikel 25, elfde en twaalfde lid, van de wet) dan wel voor belastingaanslagen successie- of schenkingsrecht als bedoeld in artikel 25, dertiende lid, van de wet. Deze faciliteiten zijn bedoeld om te voorkomen dat de continuïteit van een onderneming in gevaar zou komen doordat op korte termijn liquiditeiten aan de onderneming dienen te worden onttrokken om de successie- of schenkingsrechten te kunnen voldoen.
In artikel 6 van het besluit en in de hoofdstukken I en IB van de regeling zijn terzake nadere regels gesteld.
2. Uitstel op schriftelijk verzoek

De ontvanger verleent uitsluitend uitstel van betaling wanneer de belastingschuldige daartoe een schriftelijk verzoek heeft ingediend. Het indienen van een aangiftebiljet voor het recht van successie waarin een beroep wordt gedaan op de invorderingsfaciliteiten bedoeld in artikel 25, leden 11 en 12, van de wet, wordt als een zodanig verzoek aangemerkt.
3. Beslissing bij voor bezwaar vatbare beschikking

Besluiten tot afwijzing, verlening, herziening of gehele of gedeeltelijke beëindiging van het uitstel geschieden bij voor bezwaar vatbare beschikking. Met betrekking tot bezwaar tegen de beschikking, met betrekking tot beroep ter zake van een uitspraak op het desbetreffende bezwaar, alsmede met betrekking tot hoger beroep en beroep in cassatie ter zake van de desbetreffende rechterlijke uitspraak, gelden dezelfde regels als die welke van toepassing zijn op bezwaar, beroep of beroep in cassatie als bedoeld in hoofdstuk V van de AWR.
4. Bestuurlijke boete

Voor een bestuurlijke boete die samenhangt met een (conserverende) belastingaanslag waarvoor ingevolge artikel 25, elfde, twaalfde of dertiende lid, van de wet uitstel van betaling is verleend, wordt nooit uitstel van betaling verleend als bedoeld in 25, elfde, twaalfde of dertiende lid, van de wet. Uitstel van betaling voor de bestuurlijke boete kan wel worden verleend in verband met redenen als omschreven in de paragrafen 2, 3, 7 e.v. van dit artikel. Zie tevens § I, lid 14, hiervoor. Behoudens in de gevallen dat uitstel van betaling voor de bestuurlijke boete is verleend, kan de bestuurlijke boete die samenhangt met een (conserverende) aanslag waarvoor ingevolge artikel 25, elfde, twaalfde of dertiende lid, van de wet uitstel van betaling is verleend, worden ingevorderd zodra die boete opeisbaar is. De boete hoeft dus niet onherroepelijk vast te staan. Ook verrekening is mogelijk, ondanks het feit dat de bestuurlijke boete niet onherroepelijk vaststaat, zelfs in het geval uitstel van betaling is verleend, tenzij uitstel van betaling is verleend in verband met bezwaar en beroep.
5. Verrekening

Als uitstel van betaling is verleend ingevolge artikel 25, elfde, twaalfde of dertiende lid, van de wet, wordt gedurende de looptijd van het uitstel niet tot verrekening van uit te betalen bedragen met de bedragen waarvoor uitstel van betaling is verleend overgegaan. Met betrekking tot verrekening van uit te betalen bedragen met bestuurlijke boeten wordt verwezen naar het vierde lid van deze paragraaf.
6. Versnelde invordering

Wanneer uitstel van betaling is verleend voor een (conserverende) belastingaanslag ingevolge artikel 25, elfde, twaalfde of dertiende lid, van de wet, wordt dat uitstel niet beëindigd als zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet.
Afdeling 2. Uitstelregeling van artikel 25, elfde lid, van de wet

1. Waarvoor uitstel

Het uitstel van betaling ingevolge artikel 25, elfde lid, van de wet betreft het recht van successie of schenking over de waarde van het ondernemingsvermogen vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 31*a*, derde lid, en 35*c*, eerste en tweede lid, van de Successiewet 1956.
2. Duur van het uitstel

Het uitstel vangt aan op 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de verkrijging heeft plaats gevonden en eindigt uiterlijk vijf jaar later. De inspecteur vermindert overeenkomstig het bepaalde in artikel 53*c* van de Successiewet 1956 de in de conserverende aanslag begrepen belasting, als bedoeld in artikel 31*a*, derde lid, van de Successiewet 1956, na een periode van voortzetting van de onderneming of het aandeelhouderschap van vijf jaren, tot nihil.
3. Beëindiging uitstel

Het uitstel wordt beëindigd:
a. in geval van faillissement van de belastingschuldige;
b. ingeval de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen ten aanzien van de belastingschuldige van toepassing is.
4. Rente

Over de periode waarover voor een conserverende belastingaanslag uitstel is verleend op grond van artikel 25, elfde lid, van de wet, is geen invorderingsrente verschuldigd.
Wanneer het recht op uitstel geheel of ten dele is vervallen, wordt invorderingsrente berekend vanaf het moment dat de rechtvaardigingsgrond voor het uitstel niet langer bestaat.
Zie ook artikel 28 § I, vijfde lid, van deze leidraad.
5. Vermindering

Indien voor een bedrag uitstel van betaling is verleend op de voet van artikel 25, elfde lid, van de wet en dit bedrag ondergaat wijziging door een vermindering, beëindigt de ontvanger bij voor bezwaar vatbare beschikking het uitstel voor het bedrag van die vermindering. Voor het resterende bedrag blijft het uitstel doorlopen. De termijn waarop het uitstel uiterlijk eindigt blijft derhalve onveranderd.
Afdeling 3. Uitstelregeling van artikel 25, twaalfde lid, van de wet

1. Waarvoor uitstel

Het uitstel van betaling ingevolge artikel 25, twaalfde lid, van de wet betreft het recht van successie of schenking over de waarde van het ondernemingsvermogen vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 31*a*, vierde lid, en 35*c*, derde lid, van de Successiewet 1956.
2. Duur van het uitstel

Het uitstel vangt aan op 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de verkrijging heeft plaats gevonden en eindigt uiterlijk tien jaar later. Na die tien jaar wordt de aanslag dus invorderbaar.
3. Beëindiging uitstel

Het uitstel wordt beëindigd:
a. in geval van faillissement van de belastingschuldige;
b. ingeval de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen ten aanzien van de belastingschuldige van toepassing is.
4. Rente

Over de periode waarover uitstel van betaling op grond van artikel 25, twaalfde lid, van de wet is verleend, is invorderingsrente verschuldigd.
5. Vermindering

Indien voor een bedrag uitstel van betaling is verleend op de voet van artikel 25, twaalfde lid, van de wet en dit bedrag ondergaat wijziging door een vermindering, beëindigt de ontvanger bij voor bezwaar vatbare beschikking het uitstel voor het bedrag van die vermindering. Voor het resterende bedrag blijft het uitstel doorlopen. De termijn waarop het uitstel uiterlijk eindigt blijft derhalve onveranderd.
Afdeling 4. Uitstelregeling van artikel 25, dertiende lid, van de wet

1. Waarvoor uitstel

Ingevolge artikel 25, dertiende lid, van de wet kan uitstel van betaling worden verleend voor belastingaanslagen in de rechten van successie of schenking voorzover die rechten kunnen worden toegerekend aan een (overbedelings)vordering die de belastingschuldige heeft verkregen op de medeverkrijger(s) terzake van een door deze medeverkrijger(s) verkregen ondernemingsvermogen als bedoeld in artikel 35*b*, tweede lid, van de Successiewet 1956.
2. Duur van het uitstel

Het uitstel vangt aan op 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de verkrijging heeft plaats gevonden en eindigt uiterlijk tien jaar later. Na die tien jaar wordt de aanslag dus invorderbaar.
3. Beëindiging uitstel

Het uitstel wordt beëindigd:
a. in geval van faillissement van de belastingschuldige;
b. ingeval de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen ten aanzien van de belastingschuldige van toepassing is;
c. ingeval zich ten aanzien van de medeverkrijger tijdens de in het tweede lid van deze paragraaf bedoelde periode een gebeurtenis voordoet als bedoeld in artikel 53*b*, derde lid, van de Successiewet 1956;

d. voor zover de vordering, bedoeld in het eerste lid van deze paragraaf, wordt voldaan.
4. Rente

Over de periode waarover uitstel van betaling op grond van artikel 25, dertiende lid, van de wet is verleend, is invorderingsrente verschuldigd.
§ 7. Uitstel van betaling in verband met betalingsproblemen

1. (Art. 25, § 7) Inleiding op uitstel in verband met betalingsmoeilijkheden

Als de verschuldigde belasting niet binnen de wettelijke betalingstermijnen geheel of gedeeltelijk uit het aanwezige vermogen of het inkomen kan worden voldaan, kan onder door de ontvanger te stellen voorwaarden aan de belastingschuldige op diens verzoek uitstel van betaling in verband met betalingsmoeilijkheden worden verleend. Dat zal zich met name voordoen bij cumulatie van belastingaanslagen of een (tijdelijke) terugval van inkomen

waarbij de financiële omstandigheden van dien aard zijn dat het vorderen van betaling redelijkerwijs naar een later tijdstip moet worden verschoven.
Bij de beoordeling van het verzoek om een betalingsregeling dient de ontvanger aan de hand van het in § 1 hiervoor en het in deze paragraaf en het hierna in de paragrafen 8 tot en met 14 verwoorde beleid een verantwoorde afweging te maken tussen enerzijds de belangen van verzoeker bij overschrijding van de wettelijke betalingstermijnen en anderzijds de belangen van de Staat bij het zo beperkt mogelijk houden van deze termijnoverschrijding.
Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat onder het begrip "betalingsregeling" ook een uitstel van betaling in verband met betalingsmoeilijkheden tot een bepaalde datum wordt begrepen.
2. (Art. 25, § 7) Beslissing op een verzoek

Bij de beoordeling van het verzoek om een betalingsregeling spelen vele omstandigheden en factoren een rol, zoals de mogelijkheid om krediet van derden te krijgen, de soort belastingschuld, het moment waarop het verzoek wordt ingediend, de financiële omstandigheden van de belastingschuldige, het feit of de belastingschuldige een particulier of ondernemer is, alsmede in hoeverre zekerheid kan worden verstrekt.
Bij de beoordeling van het verzoek om uitstel spelen niet alleen de huidige omstandigheden een rol. Als de belastingschuldige in het verleden bijvoorbeeld niet heeft gereserveerd voor redelijkerwijs voorzienbare schulden of nalatig is geweest bij het doen van aangiften of betalingen, kan dit een rol spelen bij het toestaan en verlengen van een betalingsregeling of bij het stellen van voorwaarden daarbij. Bovendien zal een betalingsregeling in ieder geval niet worden toegestaan als de betalingsproblemen zijn terug te voeren op structurele problemen of perspectiefloze activiteiten.
Enkele van de hiervoor genoemde factoren en omstandigheden worden hierna in de paragrafen 8 en volgende nader uitgewerkt.
§ 8. [Vervallen.]
§ 9. De aard van de schuld en de soort (betalingsproblemen algemeen)

1. Onderscheid ondernemers en particulieren

Voor belastingen verschuldigd door ondernemers bestaat er - anders dan bij particulieren - geen aanleiding tot het toestaan van een betalingsregeling. Dit is slechts anders als de ondernemer zekerheid stelt voor de voldoening van de volledige belastingschuld. Het verlenen van uitstel aan een ondernemer kan immers betekenen dat het ondernemersrisico feitelijk wordt gedragen door de Belastingdienst en dat deze dan optreedt als oneigenlijke kredietverlener. Tevens zou een betalingsregeling voor schuld van een ondernemer concurrentieverstorend kunnen werken ten opzichte van andere ondernemers die wel tijdig hun verplichtingen nakomen.
Onder het begrip "ondernemer" wordt in dit verband verstaan: rechtspersonen en natuurlijke personen die een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefenen, niet zijnde natuurlijke personen die een uitkering genieten ingevolge de Wet werk en inkomen kunstenaars. Onder het begrip "particulier" wordt in dit verband verstaan: natuurlijke personen die geen ondernemer zijn.
2. (Art. 25, § 9) Voorlopige aanslagen

Voordat een verzoek om uitstel voor een voorlopige aanslag wordt behandeld, wordt in daartoe aanleiding gevende gevallen nagegaan of de desbetreffende aanslag wellicht voor vermindering in aanmerking komt. Als dit het geval lijkt, bevordert de ontvanger dat de belastingschuldige een bezwaarschrift indient.
3. (Art. 25, § 9) Motorrijtuigenbelasting, belasting van personenauto's en motorrijwielen en belasting zware motorrijtuigen

De motorrijtuigenbelasting behoort tot de kosten die onverbrekelijk samenhangen met het houden van een motorrijtuig. Een verzoek om een betalingsregeling voor motorrijtuigenbelasting wordt door de ontvanger niet ingewilligd, tenzij voldaan is aan de voorwaarden genoemd in § 13, tweede lid, hierna.
Verzoeken om een betalingsregeling voor de belasting van personenauto's en motorrijwielen en voor de belasting zware motorrijtuigen worden, gelet op het zakelijke karakter van die belasting, niet ingewilligd.

§ 10. Faillissement, wettelijke schuldsaneringsregeling en surseance van betaling (betalingsproblemen algemeen)

1. (Art. 25, § 10) Uitstel in verband met faillissement, wettelijke schuldsaneringsregeling en surseance

Faillissementsschulden en belastingaanslagen waarop de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing is dienen op de gebruikelijke wijze bij de curator onderscheidenlijk de bewindvoerder te worden aangemeld en kunnen geen onderwerp zijn van een betalingsregeling. Voor boedelschulden geldt dat in de regel geen betalingsregeling wordt getroffen.
Wel kan tijdens een surseance van betaling aan een bewindvoerder op diens verzoek uitstel van betaling worden verleend voor de van voor de aanvang van de surseance materieel verschuldigde preferente belastingschuld, onder de gebruikelijke voorwaarde dat de nieuw opkomende verplichtingen stipt worden nagekomen. Ook kan tijdens de wettelijke schuldsaneringsregeling onder de gebruikelijke voorwaarden uitstel van betaling worden verleend voor belastingaanslagen waarop de wettelijke schuldsaneringsregeling niet van toepassing is.
Als zekerheid is gesteld wordt deze uitgewonnen door de ontvanger bij wie de zekerheid is gesteld. Nadat de zekerheid is uitgewonnen wordt de curator dan wel de in het kader van de wettelijke schuldsaneringsregeling optredende bewindvoerder over de wijziging in de hoogte van de belastingschuld geïnformeerd.
§ 11. Periodieke betalingen en betalingstijdstip

1. [Vervallen.]
2. [Vervallen.]
3. [Vervallen.]
4. [Vervallen.]
5. (Art. 25, § 11) Periodieke betalingen en betalingstijdstip

Wanneer aan een belastingschuldige, al dan niet in het kader van een prolongatieregeling als bedoeld in artikel 14, § 1, lid 11*a*, van deze leidraad uitstel van betaling is verleend onder de voorwaarde dat periodiek uiterlijk op een bepaalde dag een bepaald bedrag is betaald, wordt de belastingschuldige slechts geacht hieraan te hebben voldaan als genoemd bedrag op genoemde dag op de rekening van de Belastingdienst is bijgeschreven. Voor wat betreft het in aanmerking te nemen tijdstip van betaling door middel van storting op het postkantoor wordt verwezen naar artikel 7, § 1, eerste lid, van deze leidraad. Zo nodig kan de ontvanger van de belastingschuldige verlangen dat hij aantoont dat de desbetreffende betaling heeft plaatsgevonden. Voor hetgeen daarbij geldt als betalingsbewijs wordt verwezen naar artikel 7, § 1, tiende lid, van deze leidraad.
§ 12. Verrekeningen tijdens betalingsregelingen (betalingsproblemen algemeen)

1. (Art. 25, § 12) Uit te betalen bedragen worden in de regel niet uitgekeerd

Voor zowel particulieren als ondernemers geldt dat belastingteruggaven en teruggaven uit anderen hoofde alsmede andere uit te betalen bedragen tijdens de looptijd van een betalingsregeling in het algemeen afgeboekt worden op de openstaande belastingschuld. Verlaging van de belastingschuld door vermindering of kwijtschelding van een belastingaanslag of door verrekening met een uit te betalen bedrag is niet van invloed op de hoogte van het periodiek af te lossen bedrag. De verrekening kan wel tot gevolg hebben dat het aantal termijnen dat de belastingschuldige moet aflossen wordt verminderd en/of de laatste aflossing afwijkt van het overeengekomen bedrag.
Als ten gevolge van een eventuele verrekening van met name teruggaven omzetbelasting volgens de ontvanger de continuïteit van de bedrijfsvoering direct gevaar loopt en niet behoeft te worden gevreesd voor onverhaalbaarheid van de schuld kan hij in bijzondere gevallen de teruggaven (gedeeltelijk) uitbetalen.
§ 13. Betalingsregeling voor particulieren

1. (Art. 25, § 13) Duur betalingsregeling

Uitgangspunt van het uitstelbeleid voor particulieren is dat een te verlenen betalingsregeling zich over een zo kort mogelijke periode dient uit te strekken, zodat de verschuldigde belasting, waarvan betaling binnen de wettelijke termijnen achterwege is gebleven, alsnog zo snel mogelijk wordt betaald. Voor deze categorie verzoekers geldt dat de termijn van uitstelverlening zich in beginsel uitstrekt tot een periode van ten hoogste 12 maanden, te rekenen vanaf de datum waarop op grond van de beschikking de ontvanger de betalingsregeling toestaat.
Slechts als er volgens de ontvanger bijzondere omstandigheden aanwezig zijn, kan de ontvanger van de termijn van 12 maanden afwijken en de belastingschuldige een langere termijn gunnen.
1a. Voorwaarden betalingsregeling

Een betalingsregeling dient steeds een op de toekomst gerichte oplossing te bieden. Aan het verlenen van een betalingsregeling stelt de ontvanger dan ook de voorwaarde dat de nieuw opkomende fiscale en andere financiële verplichtingen, waarvan de invordering aan de ontvanger is opgedragen, worden bijgehouden. Tevens wordt rekening gehouden met de op het moment van aangaan van de betalingsregeling reeds verschuldigde kosten en invorderingsrente en met de invorderingsrente die tijdens de looptijd van de betalingsregeling verschuldigd zal worden.
Aan het verlenen van een betalingsregeling kan de ontvanger bovendien de voorwaarde verbinden dat zekerheid wordt gesteld (zie § 1, lid 16, hiervoor). De ontvanger zal in het algemeen zekerheid vragen als de aard en de omvang van de schuld in relatie tot de uitsteltermijn en de bekende verhaalsmogelijkheden daartoe aanleiding geven. Ook het in het verleden getoonde aangifte- en betalingsgedrag kan aanleiding zijn voor het eisen van zekerheid.
2. Verzoek voor enkele maanden uitstel toestaan

Als een particulier een (schriftelijk of telefonisch) verzoek om een betalingsregeling heeft ingediend dat de strekking heeft de betaling enkele maanden te verschuiven, zal de ontvanger in de regel zonder nader onderzoek een betalingsregeling toestaan die zich uitstrekt tot maximaal vier maanden na de laatste vervaldag van de (oudste) aanslag als aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:
a) De totale openstaande schuld van de belastingschuldige bedraagt minder dan € 20.000. Hierbij wordt geen rekening gehouden met belastingschuld waarvoor uitstel van betaling in verband met een ingediend bezwaar- of beroepschrift is verleend.
b) Ten name van de belastingschuldige staat geen zakelijke schuld open in de zin van artikel 22, derde lid, van de wet.
c) Aan de belastingschuldige is niet voor dezelfde belastingaanslag of voor andere belastingaanslagen uitstel van betaling in verband met betalingsproblemen of uitstel in verband met een te verwachten uit te betalen bedrag verleend.
[d)] Het verzoek betreft niet een voorlopige aanslag als bedoeld in artikel 9, vijfde lid, van de wet die in meerdere termijnen betaald mag worden.
e) Aan de belastingschuldige is geen dwangbevel betekend (voor openstaande schuld), waarvan de betalingstermijn reeds is verstreken.
3. Bij andere verzoeken rekening houden met de betalingscapaciteit en het vermogen

Als het verzoek niet kan worden toegewezen op grond van het voorgaande lid, alsmede in daartoe aanleiding gevende gevallen, zal de ontvanger overgaan tot de berekening van de betalingscapaciteit en de beoordeling van de vermogenspositie, tenzij hij van mening is dat door een andere factor of omstandigheid uitstel niet in de rede ligt. De ontvanger zal in ieder geval geen uitstel van betaling verlenen als voor de belastingschuld waarvoor uitstel wordt gevraagd reeds uitstel van betaling op grond van het vorige lid is verleend.
Voor de berekening van de betalingscapaciteit vraagt de ontvanger zo nodig nadere gegevens bij de verzoeker op. De term betalingscapaciteit is een aan het inkomen van de belastingschuldige gerelateerd begrip dat afkomstig is uit het kwijtscheldingsbeleid. Het in het uitstelbeleid voor particulieren gehanteerde begrip betalingscapaciteit sluit hier grotendeels bij aan. Bij de berekening van de betalingscapaciteit wordt dus uitgegaan van de begrippen en normen die gelden bij het kwijtscheldingsbeleid, behoudens voorzover hiervan hierna wordt afgeweken.

Met betrekking tot het vermogen wordt ook uitgegaan van het begrip zoals dat geldt in de kwijtscheldingsregeling.
3a. Vermogen

De aanwezigheid van vermogen ten tijde van het indienen van het verzoek staat een betalingsregeling in het algemeen in de weg. Dit is met name het geval als het vermogen binnen een korte termijn zonder onevenredig hoge kosten liquide is te maken, dan wel in zekerheid kan worden overgedragen aan een bank of andere kredietverlenende instelling. Als uitzondering op deze regel geldt, dat het vermogen dat onder het kwijtscheldingsbeleid voor particulieren is vrijgesteld, een betalingsregeling niet in de weg staat. Onder vermogen wordt in dit verband verstaan de bezittingen van de belastingschuldige en diens echtgenoot bedoeld in artikel 3 Wwb verminderd met die schulden die een hogere preferentie hebben dan de belastingschuld. Artikel 3 Wwb merkt als echtgenoot mede aan de ongehuwde die met een ander een gezamenlijke huishouding voert, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad.
Daarnaast kan de ontvanger onder door hem te stellen voorwaarden uitstel verlenen als het direct liquide maken van vermogensbestanddelen tot grote, financieel nadelige, gevolgen leidt. In dit verband valt met name te denken aan het vermogen dat aanwezig is in de vorm van een overwaarde in het huis waarin de belastingschuldige feitelijk verblijft, aan geldswaardige papieren die bezwaarlijk kunnen worden verzilverd en aan het saldo dat in het kader van een zogenaamde spaarloonregeling op een geblokkeerde rekening staat.
4. Betalingscapaciteit bij regeling tot en met 12 maanden

Naast het aanwezige vermogen speelt bij de beoordeling van de financiële omstandigheden de zogenoemde betalingscapaciteit van de verzoeker een belangrijke rol, zowel ten tijde van het indienen van het verzoek als gedurende de looptijd van de betalingsregeling. In het algemeen kan nog worden opgemerkt dat de door de ontvanger berekende betalingscapaciteit van de belastingschuldige in belangrijke mate het bedrag bepaalt dat (periodiek) op de achterstallige schuld dient te worden afgelost, alsmede aangeeft in hoeverre een betalingsregeling zinvol is.
Uitgangspunt voor de berekening van de betalingscapaciteit bij een verzoek om een betalingsregeling tot en met 12 maanden is het inkomen van de belastingschuldige en diens echtgenoot als bedoeld in artikel 3 Wwb. Zoals reeds onder § 13, lid 3*a*, hiervoor, is uiteengezet, wordt onder echtgenoot mede verstaan de ongehuwde die met een ander een gezamenlijke huishouding voert, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad.
Het inkomen en de uitgaven ten behoeve van eventueel bij de belastingschuldige inwonende kinderen zal bij de berekening van de betalingscapaciteit niet in aanmerking worden genomen. Een uitzondering daarop vormen de inkomsten voor, door of ten behoeve van minderjarige kinderen ontvangen alimentatie.
Op het inkomen worden, conform het kwijtscheldingsbeleid, bepaalde uitgaven zoals huur, hypotheekrente en ziektekostenpremie in mindering gebracht. Bij deze uitgaven dient de ontvanger een enigszins van het kwijtscheldingsbeleid afwijkende normering te volgen zoals hieronder wordt aangegeven.
Het verschil tussen het inkomen en genoemde daarop in mindering te brengen uitgaven is het netto-besteedbare inkomen van de belastingschuldige. Van dit netto-besteedbare inkomen wordt het bij het kwijtscheldingsbeleid gehanteerde normbedrag dat nodig is voor de noodzakelijke kosten van het bestaan (het zogenaamde normbedrag voor levensonderhoud) afgetrokken. De normbedragen voor levensonderhoud zijn opgenomen in artikel 26, § 2, lid 26, van deze leidraad.
De betalingscapaciteit bestaat uit het netto-besteedbare inkomen na aftrek van het normbedrag voor levensonderhoud.
Van de betalingscapaciteit wordt ten minste 80% opgeëist voor het betalen van de achterstallige belastingschuld (de zogenaamde uitvoeringstolerantie).
5. (Art. 25, § 13) Bijzondere uitgaven kunnen de betalingscapaciteit beïnvloeden

De ontvanger kan, afhankelijk van de concrete situatie van de belastingschuldige en zijn gezin, bepaalde aanvaardbare uitgaven op de berekende betalingscapaciteit in mindering brengen. Deze uitgaven hangen in de regel samen met het levenspatroon en de maatschappelijke positie van de belastingschuldige en kunnen naar het oordeel van de ontvanger in redelijkheid niet bestreden worden uit het normbedrag voor levensonderhoud of

de zogenaamde uitvoeringstolerantie van 80%.
6. (Art. 25, § 13) Huur- en hypotheekverplichtingen

Bij de berekening van de betalingscapaciteit wordt ten aanzien van de huur- en hypotheekverplichtingen voor de woning waarin de belastingschuldige feitelijk verblijft, dezelfde systematiek gehanteerd als in de kwijtscheldingsregeling, met dien verstande dat in het algemeen de werkelijke uitgaven van huur- en hypotheekverplichtingen in aanmerking worden genomen.
7. (Art. 25, § 13) Aflossingsverplichtingen aan derden

In het algemeen blijven bij de berekening van de betalingscapaciteit de aflossingsverplichtingen aan derden buiten beschouwing wanneer de schuld aan de Belastingdienst een hogere preferentie heeft. Een uitzondering kan worden gemaakt voor aflossingen op schulden waarvan niet-betaling volgens de ontvanger tot ongewenste effecten kan leiden.
8. (Art. 25, § 13) Extra inkomsten

Bij de berekening van de betalingscapaciteit wordt slechts dan rekening gehouden met extra inkomsten, zoals vakantiegeld, tantièmes e.d., indien en voorzover uitbetaling daarvan plaatsvindt in de periode waarover de betalingsregeling wordt gevraagd, dan wel de belastingschuldige op uitbetaling daarvan normaliter aanspraak zou maken.
9. (Art. 25, § 13) Belastingschuldige stelt zelf een regeling voor

Als een belastingschuldige uitstel vraagt en tegelijkertijd een betalingsregeling voorstelt waarbij de schuld binnen 12 maanden wordt afbetaald en deze regeling afwijkt van hetgeen de ontvanger berekend heeft, hoeft een niet al te grote afwijking niet te leiden tot afwijzing van het verzoek.
Als de door de belastingschuldige voorgestelde regeling voor de ontvanger niet aanvaardbaar is, maar een andere regeling wel ingewilligd kan worden, deelt de ontvanger onder afwijzing van het verzoek de belastingschuldige mee welke regeling desgevraagd wel kan worden verleend.
10. (Art. 25, § 13) Regelingen langer dan 12 maanden

Het beleid zoals omschreven bij de berekening van de betalingscapaciteit bij regelingen tot en met 12 maanden, is aanvankelijk van overeenkomstige toepassing op een regeling die vanwege bijzondere omstandigheden langer dan 12 maanden duurt, met dien verstande dat de regeling zodanig door de ontvanger wordt vastgesteld dat de belastingschuldige zijn van de kwijtscheldingsnormen afwijkende uitgaven in de eerste 12 maanden van de betalingsregeling zodanig dient te verminderen zodat, zoveel als redelijkerwijs mogelijk is, na de twaalfde maand de volledige aan het kwijtscheldingsbeleid ontleende betalingscapaciteit kan worden benut om de schuld te voldoen.
Het inkomen en de uitgaven ten behoeve van eventueel bij de belastingschuldige inwonende kinderen zal echter niet in aanmerking worden genomen bij de berekening van de betalingscapaciteit bij een regeling die langer dan 12 maanden duurt.
11. Samenloop uitstel van betaling belastingschuld en toeslagenschuld

In het kader van uitstel van betaling kan samenloop plaatsvinden van belastingschuld met toeslagenschuld als bedoeld in hoofdstuk XVIII.
Als uitgangspunt geldt dat als belanghebbende tegelijkertijd om uitstel van betaling verzoekt voor zowel een belastingschuld als een toeslagenschuld, het verzoek om uitstel van betaling voor de belastingschuld als eerste dient te worden behandeld.
Ieder verzoek om uitstel van betaling dient te worden beoordeeld naar het terzake geldende beleid, dus hetzij het beleid voor uitstel van betaling voor rijksbelastingen, hetzij het beleid voor uitstel van betaling voor toeslagen.
Zo geldt bijvoorbeeld voor belastingschuld een betalingsregeling van in het algemeen 12 maanden gebaseerd op de betalingscapaciteit en voor een toeslagenschuld een betalingsregeling van maximaal 24 maanden, terwijl voor toeslagen ook een standaardregeling van € 20 mogelijk is, die niet is gebaseerd op de betalingscapaciteit.
Indien de belastingschuldige die ook een toeslagenschuld heeft verzoekt om een langdurige

betalingsregeling voor de ene schuld, terwijl er reeds een langdurige betalingsregeling loopt voor de andere schuld, worden voor dat verzoek voor de berekening van de betalingscapaciteit in aanmerking genomen de betalingen die op de eerder afgesloten, nog lopende, betalingsregeling worden voldaan. Het kan dus voorkomen dat uitstelregelingen naast elkaar lopen: een uitstelregeling voor rijksbelastingen en - tegelijkertijd - een uitstelregeling voor toeslagen.

§ 13A. Uitstel van betaling gedurende de periode van schuldregeling

1. Uitstel voor een periode van 36 maanden

De ontvanger verleent uitstel van betaling voor een periode van maximaal 36 maanden gedurende de periode van schuldregeling indien:

a. een schuldregelingsovereenkomst in de zin van de Gedragscode Schuldregeling van de Nederlandse Vereniging van Volkskrediet tot stand is gekomen, dan wel een overeenkomst tot stand is gekomen waarvan de strekking overeenkomt met die gedragscode en waarbij voor de berekening van de aflossingscapaciteit wordt uitgegaan van de door Recofa gepubliceerde normen;

b. de schuldhulpverlener lid of geassocieerd lid is van de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet, dan wel de schuldregeling wordt uitgevoerd door een gemeente in eigen beheer;

c. de schuldregeling betrekking heeft op natuurlijke personen, niet zijnde ondernemers;

d. redelijkerwijs mag worden aangenomen dat de belastingschuldige, afgezien van de daarvoor te vervullen formaliteiten, met uitzondering van het bepaalde in artikel 288, lid 2, onderdeel b. van de Faillissementswet, in aanmerking zou komen voor de wettelijke schuldsaneringsregeling natuurlijke personen; en

e. aan het eind van de looptijd van de schuldregelingsovereenkomst een bedrag zal zijn betaald van tenminste dezelfde omvang als kan worden verkregen indien er sprake zou zijn van een wettelijke schuldsanering.

Het uitstel wordt pas verleend als schriftelijk is bericht door de schuldhulpverlener dat de overeenkomst tot schuldregeling zal worden voortgezet.

Met betrekking tot de voorwaarde onder *c* wordt opgemerkt dat de betreffende regeling ook van toepassing is op een natuurlijk persoon die zijn bedrijf of zelfstandige beroepsuitoefening heeft gestaakt en aannemelijk is dat die belastingschuldige in de toekomst geen bedrijf of niet zelfstandig een beroep meer zal uitoefenen. Voorts wordt opgemerkt dat, gelet op de onder *d* gestelde voorwaarde, nu de wettelijke schuldsaneringsregeling ook betrekking kan hebben op belastingaanslagen, waarvan in beginsel geen kwijtschelding wordt verleend, zoals belastingaanslagen motorrijtuigenbelasting, de onderhavige regeling ook van toepassing is op die belastingaanslagen. Met andere woorden ook voor belastingaanslagen waarvan in beginsel geen kwijtschelding wordt verleend, kan in dit kader gedurende 36 maanden uitstel van betaling worden verleend. In dit verband wordt verwezen naar art. 26, § 2*a*, lid 14, van deze leidraad.

De belastingaanslagen die in de uitstelregeling kunnen worden opgenomen zijn de aanslagen die betrekking hebben op de (materieel) verschuldigde belasting tot en met de dag waarop het verzoek van de schuldhulpverlener om een gespecificeerde schriftelijke opgave van de openstaande vorderingen is ontvangen.

Vanaf het moment dat de schuldhulpverlener verzoekt om een gespecificeerde schriftelijke opgave van de openstaande vorderingen, worden gedurende drie maanden geen dwanginvorderingsmaatregelen genomen en worden lopende invorderingsmaatregelen, zo nodig, in overleg met de schuldhulpverlener, opgeschort.

Onder bijzondere omstandigheden kan de ontvanger deze termijn verlengen. In afwijking van het voorgaande neemt de ontvanger de invordering weer ter hand, nadat hij een schriftelijke kennisgeving van de schuldhulpverlener heeft ontvangen, waaruit blijkt dat de overeenkomst tot schuldregeling niet wordt voortgezet.

Eventuele gelegde beslagen vervallen zodra het voormelde uitstel is verleend.

Gedurende het uitstel is verrekening mogelijk van belastingaanslagen waarvoor uitstel van betaling is verleend met teruggaven die betrekking hebben op belasting die (materieel) is ontstaan tot en met de dag waarop het verzoek van de schuldhulpverlener om een gespecificeerde schriftelijke opgave van de openstaande vorderingen is ontvangen.

Als de belastingschuldige verzoekt om kwijtschelding van belastingschulden die materieel zijn

ontstaan na de dag waarop het verzoek van de schuldhulpverlener om een gespecificeerde schriftelijke opgave van de openstaande vorderingen is ontvangen, dan wordt het verzoek behandeld overeenkomstig het bestaande beleid. Dit houdt onder meer in dat bij de berekening van de betalingscapaciteit op het inkomen van de belastingschuldige niet in mindering wordt gebracht dat deel van het inkomen dat door de schuldhulpverlener wordt beheerd. Verder wordt opgemerkt dat de middelen die onder beheer van de schuldhulpverlener berusten, niet beschouwd worden als vermogen in de zin van artikel 12 van de regeling. Nieuw opkomende belastingschulden, die (materieel) betrekking hebben op belasting verschuldigd na de dag waarop het verzoek van de schuldhulpverlener om een gespecificeerde schriftelijke opgave van de openstaande vorderingen is ontvangen, kunnen echter gedurende de periode dat uitstel van betaling is verleend worden kwijtgescholden, indien, ware er geen sprake van een overeenkomst tot schuldregeling, kwijtschelding zou hebben plaatsgevonden op grond van de betreffende bepalingen van artikel 26 van deze leidraad. De ontvanger trekt in de situaties genoemd bij het tweede, derde en vierde gedachtestreepje het uitstel niet eerder in dan nadat hij de schuldhulpverlener een brief heeft gestuurd over zijn voornemen het uitstel in te trekken als belastingschuldige niet binnen 14 dagen zijn verplichtingen correct nakomt.
De ontvanger trekt het uitstel in indien:
- de overeenkomst tot schuldregeling wordt beëindigd;
- de schuldenaar nieuw opkomende belastingschulden, die (materieel) betrekking hebben op belasting verschuldigd na de dag waarop het verzoek van de schuldhulpverlener om een gespecificeerde schriftelijke opgave van de openstaande vorderingen is ontvangen en die niet voor kwijtschelding in aanmerking komen, onbetaald laat;
- de schuldenaar overigens zijn lopende fiscale verplichtingen niet nakomt; of
- de schuldenaar tracht zijn schuldeisers te benadelen.
Indien de ontvanger uitstel van betaling heeft verleend voor de periode van de schuldregeling op grond van dit lid wordt een schriftelijke kennisgeving van de schuldhulpverlener na afloop van de overeenkomst tot schuldregeling, waarin gesteld wordt dat de overeenkomst na eindcontrole is beëindigd en de schuldenaar aan zijn verplichtingen heeft voldaan, aangemerkt als het aanbieden van een buitengerechtelijk akkoord in de zin van artikel 19*a* van de regeling. Zie in dit verband artikel 26, § 2*a*, lid 16*a*, van deze leidraad
Voor de gedragscode van de Nederlandse Vereniging van Volkskrediet wordt verwezen naar bijlage XI van deze leidraad.
§ 14. Betalingsregeling voor ondernemers

1. Duur betalingsregeling

Een aan ondernemers te verlenen betalingsregeling dient zich over een zo kort mogelijke periode uit te strekken. Bij het vaststellen van de duur van de betalingsregeling houdt de ontvanger rekening met de omstandigheden van het geval, bijvoorbeeld de aard en de omvang van de schuld, de betalingscapaciteit en de vermogenspositie van de onderneming en het in het verleden getoonde aangifte- en betalingsgedrag. Zo nodig vraagt de ontvanger nadere gegevens bij de verzoeker op. De betalingsregeling zal in elk geval een looptijd van twaalf maanden - gerekend vanaf de (laatste) vervaldag van de belastingaanslag - niet te boven gaan.
2. Voorwaarden betalingsregeling

Een betalingsregeling dient steeds een op de toekomst gerichte oplossing te bieden. Aan het verlenen van een betalingsregeling stelt de ontvanger dan ook de voorwaarde dat de nieuw opkomende fiscale en andere financiële verplichtingen, waarvan de invordering aan de ontvanger is opgedragen, worden bijgehouden. Tevens wordt rekening gehouden met de op het moment van aangaan van de betalingsregeling reeds verschuldigde kosten en invorderingsrente en met de invorderingsrente die tijdens de looptijd van de betalingsregeling verschuldigd zal worden.
Bij het verlenen van een betalingsregeling stelt de ontvanger bovendien de voorwaarde dat er zekerheid wordt gesteld (zie artikel 25, § 1, lid 16, hiervoor). De hoogte van de zekerheid dient gelijk te zijn aan de schuld waarvoor uitstel wordt verzocht.
3. Gewezen ondernemers

Voor gewezen ondernemers is het uitstelbeleid van toepassing zoals dat geldt voor particulieren, ook als de belastingschuld betrekking heeft op de ondernemingsperiode.
4. Mogelijkheid van overheidssteun/subsidie

Als het de ontvanger bekend is dat van overheidszijde een onderzoek wordt ingesteld naar de mogelijkheid van subsidie- of steunverlening om de schuld te voldoen of een sanering mogelijk te maken, verleent hij uitstel van betaling als hij de verwachting heeft dat het verzoek door de (potentiële) subsidiënt zal worden gehonoreerd. Lopende verplichtingen moeten dan, zoals te doen gebruikelijk, worden voldaan.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2007, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	CPP2007/3155M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-06-2007, Stcrt. 127. Iwtr: 01-07-2007

Bron: 19-04-2007, Stcrt. 84. Iwtr: 04-05-2007
Deze wijziging vindt voor het eerst toepassing voor zover sprake is van terugbetalingsverplichtingen ontstaan op of na 10-04-2007.

Bron: 04-07-2006, Stcrt. 129. Iwtr: 06-07-2006. Twk: 01-07-2006

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 30-06-2005, Stcrt. 131. Iwtr: 13-07-2005. Twk: 01-01-2005

Bron: 23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005

Bron: 24-06-2004, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-2004

Bron: 17-12-2003, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2004

Bron: 23-06-2003, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2003

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003

Bron: 21-06-2002, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2002

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 27-06-2001, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-2001

Bron: 22-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001
Deze regeling, zoals die luidde voor de inwerkingtreding van deze wijziging, blijft van toepassing op de belasting die is verschuldigd ingevolge de Wet op de inkomstenbelasting 1964 of de Wet op de vermogensbelasting 1964.

Bron: 23-06-2000, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-2000

Bron: 23-12-1999, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2000

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999

Bron: 24-06-1998, Stcrt. 118. Iwtr: 01-07-1998

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 20-12-1996, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1997

Bron: 21-12-1995, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1996

Bron: 27-06-1995, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1995

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 27-06-1994, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-1994

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 20-12-1991, Stcrt. 1992/32. Iwtr: 01-01-1992

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

§ 1. Algemeen

1. (Art. 26, § 1) Inleiding

In artikel 26, eerste lid, van de wet is bepaald dat bij ministeriële regeling regels worden gegeven voor gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van rijksbelastingen. Gehele of gedeeltelijke kwijtschelding kan worden verleend als de belastingschuldige niet in staat is, anders dan met buitengewoon bezwaar de belastingaanslag geheel of gedeeltelijk te betalen. In het algemeen zal van buitengewoon bezwaar sprake zijn als de middelen ontbreken om een belastingaanslag te betalen.
Kwijtschelding doet de schuldvordering i.c. de belastingaanslag tenietgaan ten belope van het bedrag waarvoor kwijtschelding wordt verleend.
De op artikel 26 gebaseerde regels op grond waarvan aan een belastingschuldige kwijtschelding kan worden verleend, zijn vastgelegd in de regeling. In deze regeling zijn de regels van het huidige kwijtscheldingsbeleid opgenomen (artikelen 7 tot en met 28*a*) en is vastgelegd onder welke voorwaarden aan een belastingschuldige al dan niet kwijtschelding wordt verleend. Hiermee is voor de belastingschuldige de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid gewaarborgd. Als hij voldoet aan de voorwaarden waaronder kwijtschelding kan worden verleend, moet hem die ook worden gegeven. Het beleid betreffende het al dan niet verlenen van kwijtschelding is landelijk gelijkluidend. Het kwijtscheldingsbeleid is geen statisch, afgerond geheel maar zal zoveel mogelijk moeten aansluiten op de maatschappelijke ontwikkelingen met inachtneming van het gevoerde inkomensbeleid.
Een beleidsmatige uitwerking van genoemde regels is hierna weergegeven.
De artikelen 19*a* en 22*a* van de regeling zijn opgenomen voor die situaties waarin een akkoord wordt aangeboden. De artikelen strekken ertoe om de doelstellingen van de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen in de belastingssfeer tot gelding te brengen. Zonder deze specifieke bepalingen die afwijken van een aantal in hoofdstuk II van de regeling opgenomen bepalingen zou het niet mogelijk zijn die doelstellingen in de praktijk te realiseren. Voor de wettelijke schuldsaneringsregeling en de verhouding tussen de artikelen 19*a* en 22*a* en de overige artikelen in hoofdstuk II van de regeling wordt verwezen naar § 2*a*, hierna.
Zodra de ontvanger blijkt van een verzoek om kwijtschelding of een verzoek om bemiddeling bij een ingediend verzoek om kwijtschelding gericht tot (het Kabinet van) H.M. de Koningin, de Commissies voor de Verzoekschriften uit de Tweede of Eerste Kamer der Staten-Generaal, de Nationale ombudsman of het Ministerie van Financiën, neemt hij een overeenkomstige houding aan als tijdens de behandeling van een verzoek om kwijtschelding (zie lid 11 van deze paragraaf). De ontvanger kan als blijk van het bestaan van zulk een verzoekschrift eisen dat hem een kopie daarvan wordt overgelegd.
2. (Art. 26, § 1) Conserverende belastingaanslagen

In artikel 26, tweede en derde lid, van de wet is bepaald dat bij ministeriële regeling regels worden gegeven op grond waarvan onder de in dat lid bepaalde voorwaarden kwijtschelding kan worden verleend voor belastingaanslagen waarvoor op de voet van artikel 25, vijfde en achtste lid, van de wet uitstel van betaling is verleend. Dit betreffen de zogenoemde conserverende belastingaanslagen. Zie verder § 8*a* en § 9, hierna.
3. (Art. 26, § 1) Ontslag van betalingsverplichting

Naast de mogelijkheid een belastingschuldige kwijtschelding te verlenen bestaat de mogelijkheid aan aansprakelijkgestelden ontslag van de betalingsverplichting te verlenen, voor het bedrag waarvoor hij aansprakelijk is gesteld,. Deze mogelijkheid is gegrond op artikel 53, derde lid, van de wet.
Aan een aansprakelijkgestelde kan geen kwijtschelding worden verleend. Wel kan hij op zijn verzoek worden ontslagen van de betalingsverplichting. Deze bepaling is opgenomen omdat door het verlenen van kwijtschelding de belastingaanslag zelf ook teniet zou gaan en daarmede ook degene aan wie de belastingaanslag is opgelegd van zijn verplichting tot voldoening van de belastingaanslag zou zijn bevrijd, terwijl deze (wellicht) niet voor

kwijtschelding in aanmerking komt. Het ontslag van de betalingsverplichting werkt uitsluitend voor de aansprakelijkgestelde wiens verzoek wordt ingewilligd. Een eventuele betalingsverplichting van andere derde-aansprakelijkgestelden blijft - als zij geen verzoek hebben ingediend - dus gehandhaafd. De hierna vermelde voorwaarden waaronder aan een belastingschuldige al dan niet kwijtschelding wordt verleend, gelden eveneens ten aanzien van de aansprakelijkgestelde derde bij de beoordeling van de vraag of ontslag van de betalingsverplichting kan worden verleend.
4. (Art. 26, § 1) Kwijtschelding rechten bij invoer

Als één van de wijzen waarop een douaneschuld kan tenietgaan, noemt artikel 233 CDW de kwijtschelding van het bedrag van de rechten.
Het CDW verstaat onder kwijtschelding de situatie dat kan worden afgezien van het handhaven van een betalingsverplichting in de sfeer van de heffing.
Het begrip kwijtschelding in het CDW heeft dus veeleer betrekking op de heffingssfeer in tegenstelling tot het begrip kwijtschelding in artikel 26 van de wet dat uitsluitend betrekking heeft op de invorderingssfeer.
Voor de bestuurlijke boete, compenserende rente en kosten van ambtelijke werkzaamheden kan in de invorderingssfeer tot kwijtschelding worden overgegaan.
5. (Art. 26, § 1) Kwijtschelding van betaalde belastingaanslagen

Artikel 7 van de regeling bepaalt dat het de ontvanger is, die op een verzoek van de belastingschuldige kwijtschelding van rijksbelastingen verleent. De mogelijkheid tot kwijtschelding beperkt zich overigens niet uitsluitend tot belastingaanslagen die nog geheel of gedeeltelijk openstaan, maar heeft ook betrekking op belastingaanslagen die zijn voldaan. Voorwaarde daarbij is dat het verzoek om kwijtschelding wordt ingediend binnen drie maanden nadat de (laatste) betaling op de belastingaanslag heeft plaatsgevonden en de belastingschuldige heeft betaald onder omstandigheden die aanleiding zouden hebben gegeven tot kwijtschelding als hij daarom eerder had verzocht. Als aan het verzoek wordt tegemoetgekomen, wordt aan de belastingschuldige een teruggaaf verleend tot het bedrag waarvoor kwijtschelding zou zijn verleend.
6. (Art. 26, § 1) Welke middelen worden niet kwijtgescholden

In artikel 8, tweede lid, van de regeling is bepaald dat geen kwijtschelding wordt verleend voor belastingaanslagen motorrijtuigenbelasting, belastingaanslagen belasting van personenauto's en motorrijwielen, belastingaanslagen belasting zware motorrijtuigen, belastingaanslagen die zijn opgelegd wegens verschuldigde rente op grond van de Ruilverkavelingswet 1954, de Herverkavelingswet Walcheren 1947, de Reconstructiewet Midden-Delfland, de Herinrichtingswet Oost-Groningen en Gronings-Drentse Veenkoloniën en de Landinrichtingswet en voor belastingaanslagen die zijn opgelegd wegens verschuldigde kosten op grond van de Reconstructiewet concentratiegebieden. Wanneer een belastingschuldige de ontvanger kwijtschelding vraagt van de hiervoor genoemde belastingen c.q. heffingen deelt de ontvanger hem mee dat daarvoor geen kwijtschelding wordt verleend. Toezending van een verzoekformulier kan in dat geval achterwege blijven.
7. [Vervallen.]
8. (Art. 26, § 1) Het indienen van een verzoek om kwijtschelding

Het verzoek om kwijtschelding moet worden ingediend op een daartoe ingesteld verzoekformulier, bij de ontvanger, waaronder de belastingschuldige ressorteert. Als het verzoek wordt ingediend door een belastingschuldige/niet-ondernemer moet gebruik worden gemaakt van het verzoekformulier voor particulieren. Ook als firmanten van een vennootschap onder firma om kwijtschelding verzoeken moet naast het verzoekformulier voor ondernemers ook van het verzoekformulier voor particulieren gebruik gemaakt worden. Als het verzoek wordt ingediend door een ondernemer moet gebruik worden gemaakt van het verzoekformulier voor ondernemers. Wanneer ex-ondernemers een verzoek om kwijtschelding indienen voor belastingaanslagen die verband houden met de uitoefening van het - inmiddels gestaakte - bedrijf of zelfstandige beroep moet eveneens gebruik worden gemaakt van het verzoekformulier voor ondernemers. De formulieren zijn (op aanvraag) verkrijgbaar bij de ontvanger.
9. (Art. 26, § 1) Verzoek niet ingediend op het daarvoor bestemde formulier

Een verzoek om kwijtschelding dat niet is ingediend op het daartoe bestemde formulier wordt niet als een verzoek om kwijtschelding in behandeling genomen. Wel wordt naar aanleiding van dit verzoek een verzoekformulier aan de belastingschuldige toegezonden.
Wordt het formulier niet teruggezonden, dan wordt het verzoek buiten behandeling gesteld. Deze beslissing dient binnen vier weken na het verstrijken van de gestelde termijn te worden bekendgemaakt aan de belastingschuldige onder vermelding van de reden. De bekendmaking geschiedt door toezending of uitreiking aan de belastingschuldige.
Tegen deze beslissing kan binnen tien dagen na de dagtekening van de kennisgeving waarmee de beschikking wordt bekendgemaakt administratief beroep bij de directeur worden ingesteld. Als de belastingschuldige na het verstrijken van de twee weken termijn het formulier alsnog indient, is sprake van een nieuw verzoek, dat in behandeling moet worden genomen. Is op dat moment op het eerste verzoek nog geen beslissing genomen, dan vindt dit alsnog plaats. In deze beslissing wordt de ontvangst van het nieuwe verzoek bevestigd.
10. (Art. 26, § 1) Aanvulling verzoek/niet ingevuld of onjuist ingevuld formulier

Als een aan de belastingschuldige uitgereikt of toegezonden verzoekformulier onvolledig ingevuld wordt terugontvangen, wordt de belastingschuldige in de gelegenheid gesteld de ontbrekende gegevens alsnog binnen twee weken te verstrekken. In afwachting daarvan wordt de invordering in beginsel opgeschort. Het opvragen van de gegevens geschiedt éénmalig. Onder onvolledig ingevuld wordt mede begrepen het niet bijvoegen van alle gevraagde gegevens. Worden de ontbrekende gegevens niet verstrekt dan wordt het verzoek buiten behandeling gesteld. Deze beslissing dient binnen vier weken na het verstrijken van de gestelde termijn schriftelijk te worden bekendgemaakt aan de belastingschuldige onder vermelding van de reden. De bekendmaking geschiedt door toezending of uitreiking aan de belastingschuldige. Binnen tien dagen na de dagtekening van de kennisgeving waarmee de beschikking wordt bekendgemaakt, kan administratief beroep bij de directeur worden ingesteld. Als de belastingschuldige na het verstrijken van de twee weken termijn alsnog de ontbrekende gegevens verstrekt, is sprake van een nieuw verzoek dat door de ontvanger in behandeling moet worden genomen. Is op dat moment op het eerste verzoek nog geen beslissing genomen, dan vindt dit alsnog plaats. In deze beslissing wordt de ontvangst van het nieuwe verzoek bevestigd. Als een aan de belastingschuldige uitgereikt of toegezonden verzoekformulier niet ingevuld of onjuist ingevuld wordt terugontvangen, wordt het verzoek, zonder de belastingschuldige in de gelegenheid te stellen het formulier alsnog - juist - in te vullen, bij beschikking afgewezen. De ontvanger kan ook naar aanleiding van het ingezonden verzoekformulier om nadere gegevens vragen. Als de gevraagde gegevens niet worden verstrekt, wordt het verzoek bij beschikking afgewezen.
11. Houding van de ontvanger tijdens de behandeling van het verzoek

Gedurende de behandeling van het verzoek om kwijtschelding worden ten aanzien van de belastingschuldige geen dwanginvorderingsmaatregelen, als bedoeld in hoofdstuk III van de wet, genomen of voortgezet ten aanzien van de belastingaanslag(en) waarvan kwijtschelding is verzocht. Als er aanwijzingen bestaan dat de belangen van de Staat kunnen worden geschaad, kan de ontvanger ondanks het verzoek om kwijtschelding wel invorderingsmaatregelen treffen.
12. (Art. 26, § 1) De behandeling van het verzoek om kwijtschelding

De ontvanger neemt op het ingediende verzoek om kwijtschelding een beslissing overeenkomstig het in de regeling verwoorde beleid, nadat hij kennis heeft genomen van:
- de in het verzoekformulier verstrekte gegevens;
- de (eventuele) aanvullende gegevens waarom hij heeft gevraagd;
- de gegevens die hem uit anderen hoofde bekend zijn. In verband hiermee raadpleegt hij ook de eventueel over eerdere jaren ingediende verzoeken om kwijtschelding.

Bij de beoordeling van het verzoek zijn de gegevens en normen van belang die gelden op het moment van indiening daarvan, tenzij in de leidraad anders is aangegeven.
13. (Art. 26 § 1) Saneringsverzoeken

Op saneringsverzoeken dient de ontvanger binnen zes maanden na ontvangst van het verzoek te beslissen. Lukt dat niet dan dient de ontvanger voor het einde van de zesde

maand aan de belastingschuldige een kennisgeving te verzenden, waarin hij een redelijke termijn noemt, waarbinnen op het verzoek zal zijn beslist.
14. (Art. 26, § 1) Inhoud van de beslissing

In de beschikking, die wordt bekendgemaakt door middel van een gedagtekende kennisgeving, kan zijn vermeld dat:
- kwijtschelding wordt verleend.
Als in de kennisgeving wordt vermeld dat kwijtschelding zal worden verleend, wordt daarin tevens aangegeven of een deel van de schuld, dan wel de gehele schuld wordt kwijtgescholden;
- geen kwijtschelding zal worden verleend.
Als het verzoek om kwijtschelding wordt afgewezen, moet gemotiveerd worden aangegeven waarom tot afwijzing van het verzoek is besloten. Daarbij dienen alle afwijzingsgronden te worden genoemd. Niet kan worden volstaan met het noemen van de voornaamste afwijzingsgrond. Voor de motivering wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van de voor dit doel samengestelde standaardmotiveringen;
- kwijtschelding zal worden verleend nadat aan bepaalde voorwaarden is voldaan (bijvoorbeeld na voldoening van een deel van de belastingaanslag).
Als kwijtschelding zal worden verleend nadat aan één of meer voorwaarden is voldaan, worden die voorwaarden in de kennisgeving opgenomen. Wanneer in de voorwaarden is opgenomen dat verrekening zal plaatsvinden van uit te betalen bedragen (bijvoorbeeld teruggaven op andere belastingaanslagen dan die waarvoor kwijtschelding zal worden verleend nadat aan één of meer voorwaarden is voldaan), wordt tevens de termijn vastgesteld gedurende welke verrekening van die bedragen zal plaatsvinden. De termijn bedraagt maximaal drie jaar, te rekenen vanaf de dagtekening van de kennisgeving, dan wel als dit minder is, de tijd die nog overblijft voordat de verjaring van de belastingaanslag intreedt. Behoort tot de voorwaarden de voldoening van een deel van de schuld dan moet de belastingschuldige worden uitgenodigd om binnen een termijn van tien dagen ten kantore van de ontvanger te verschijnen om te overleggen binnen welke termijn het te betalen deel van de schuld moet worden voldaan. Hierbij is het uitstelbeleid als verwoord bij artikel 25 van deze leidraad van toepassing. Behoort tot de voorwaarden de voldoening van een deel van de schuld èn de verrekening van uit te betalen bedragen, dan geldt het vorenstaande evenzeer met dien verstande dat de op de kwijt te schelden belastingaanslag af te boeken teruggaven het te betalen bedrag niet beïnvloeden.
15. (Art. 26, § 1) Mondeling meedelen beschikking

Om de belangen van de Staat niet te schaden kan de beschikking op een vlak voor de executoriale verkoop ingediend verzoek om kwijtschelding door de ontvanger mondeling worden bekendgemaakt.
Deze beschikking zal zo spoedig mogelijk schriftelijk worden bevestigd. In dat geval geldt uiteraard niet de termijn van tien dagen waarbinnen de invordering niet mag worden aangevangen of voortgezet. Als het verzoek niet is ingediend op een verzoekformulier of het verzoekformulier onvolledig is ingevuld, wordt het verzoek, in afwijking van het bepaalde in de leden 9 en 10 van deze paragraaf, niet buiten behandeling gesteld, maar afgewezen.
16. (Art. 26, § 1) Wanneer wordt geen kwijtschelding verleend

Geen kwijtschelding wordt verleend als:
- de gevraagde gegevens voor de beoordeling van het verzoek niet, niet volledig, onjuist of niet op het door de ontvanger uitgereikte formulier (zie ook de leden 9 en 10) zijn verstrekt;
- uit de verstrekte gegevens voor de beoordeling van het verzoek een onevenredige verhouding blijkt tussen de omvang van de uitgaven enerzijds en het inkomen anderzijds die de ontvanger aanleiding geeft om de belastingschuldige opheldering te vragen over zijn financiële situatie en de belastingschuldige deze opheldering niet, of naar het oordeel van de ontvanger, in onvoldoende mate verschaft;
- de belastingschuldige heeft nagelaten de vereiste aangifte in te dienen.
De belastingschuldige wordt meegedeeld dat een nieuw verzoek om kwijtschelding niet eerder kan worden ingediend dan nadat de inspecteur op grond van de alsnog verstrekte gegevens de belastingaanslag tot het juiste bedrag heeft kunnen vaststellen. Het verzoek dat wordt ingediend nadat de belastingaanslag tot het juiste bedrag is vastgesteld, behandelt de ontvanger als een eerste verzoek;

- een bezwaarschrift tegen de hoogte van de belastingaanslag in behandeling is bij de inspecteur, dan wel een beroepschrift tegen de hoogte van de belastingaanslag in behandeling is bij de rechtbank of (in hoger beroep) bij het gerechtshof. Een eventuele vermindering of vernietiging van de belastingaanslag dient namelijk aan kwijtschelding vooraf te gaan. De belastingschuldige wordt meegedeeld dat een nieuw verzoek om kwijtschelding niet eerder kan worden ingediend dan nadat op het bezwaarschrift of beroepschrift (in hoger beroep) is beslist;
- voor de desbetreffende belastingaanslag zekerheid is gesteld;
- er sprake is van meer dan één belastingschuldige;
- een derde nog voor de belastingschuld aansprakelijk kan worden gesteld;
- het aan de belastingschuldige kan worden toegerekend dat de belastingaanslag niet kan worden voldaan.
Daarvan is onder andere sprake als:
a. het aan opzet of grove schuld van de belastingschuldige is te wijten dat te weinig belasting is geheven;
b. [vervallen;]
c. een uitbetaald bedrag (bijvoorbeeld een belastingteruggaaf) niet is aangewend ter voldoening van de schuld waarvan kwijtschelding wordt gevraagd, tenzij het betreft een voorlopige teruggaaf voorzover die niet voor beslag vatbaar is;
d. vanaf de bekendmaking van de belastingaanslag tot aan de indiening van het verzoek om kwijtschelding op enig moment voldoende middelen aanwezig waren om de aanslag te kunnen voldoen;
e. belastingschuldige wist of redelijkerwijs kon vermoeden dat een belastingaanslag zou worden opgelegd;
f. het verzoek is ingediend voor een belastingaanslag die het gevolg is van het feit dat een loonbelastingverklaring niet of onjuist is ingevuld, tenzij de belastingschuldige aantoont dat het niet of onjuist invullen niet aan hem kan worden verweten;
g. het verzoek is ingediend voor een belastingaanslag die het gevolg is van het feit dat de belastingschuldige ten onrechte een verzoek, dan wel een onjuist verzoek om een voorlopige teruggaaf heeft ingediend, tenzij de belastingschulde aantoont dat hem dit niet kan worden verweten;
h. de belastingschuldige geen gebruik heeft gemaakt van het recht op aanvullende bijstand, waardoor de belastingaanslag (gedeeltelijk) zou kunnen worden betaald;
i. aan de belastingaanslag een negatieve voorlopige aanslag is voorafgegaan, tenzij de belastingschuldige niet kan worden verweten dat een correctie heeft plaats gevonden van de door hem ingediende aangifte. Vermoed wordt dat de belastingschuldige verwijtbaar heeft gehandeld, als de negatieve voorlopige aanslag gebaseerd is op de gegevens die op het aangiftebiljet zijn verstrekt. Dit klemt te meer nu de belastingschuldige er bij zijn aangifte op wordt gewezen dat de definitieve aanslag wordt vastgesteld nadat de aangifte is gecontroleerd, hetgeen ertoe kan leiden dat nog een bedrag moet worden betaald. Kwijtschelding wordt alsdan niet verleend voor het bedrag dat overeenkomt met het bedrag van de negatieve voorlopige aanslag vermeerderd met de daarin begrepen heffingsrente. Voor het bedrag van de belastingaanslag dat resteert, wordt op het kwijtscheldingsverzoek beslist met inachtneming van het beleid zoals dat is verwoord in de regeling en in dit artikel van de leidraad.
- de belastingschuldige in surseance van betaling of in staat van faillissement verkeert tenzij een akkoord is gesloten als bedoeld in de artikelen 138 en 252 FW;
- ten aanzien van de belastingschuldige de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen van toepassing is verklaard, tenzij sprake is van een akkoord als bedoeld in artikel 329 FW, dan wel van een belastingaanslag, niet zijnde een belastingaanslag als bedoeld in artikel 8 tweede lid, van de regeling, voor zover die materieel verschuldigd is geworden op een tijdstip of over een tijdvak dat is gelegen na de uitspraak waarbij de schuldsaneringsregeling van toepassing is verklaard en niet kan worden aangemerkt als een boedelschuld;
- de belastingschuldige een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefent en ook na de totstandkoming van een akkoord met de ontvanger en andere schuldeisers geen reële uitzichten zouden bestaan voor de voortzetting van het bedrijf of beroep;
- het verzoek is ingediend voor een voorlopige aanslag en:
1* die aanslag nog niet is gevolgd door een - definitieve - aanslag, als het een verzoek om kwijtschelding in de privé-sfeer betreft;
2* het een belastingaanslag betreft die betrekking heeft op inkomsten uit onderneming;

- door de ontvanger nadere voorwaarden zijn gesteld en aan die voorwaarden nog niet is voldaan. Zodra aan de gestelde voorwaarden is voldaan, kan alsnog kwijtschelding worden verleend.
Ook wordt geen kwijtschelding verleend voor het bedrag van de te betalen belasting waarop het verzoek betrekking heeft als aannemelijk is dat dit bedrag kan worden voldaan omdat:
- binnen twee jaren na het verzoek als gevolg van sterk wisselende inkomens een hoger inkomen is te verwachten;
- binnen een jaar na indiening van het verzoek een verbetering is te verwachten in de financiële omstandigheden;
- binnen een jaar na het verzoek een belastingteruggaaf, anders dan de voorlopige teruggaaf, bedoeld in artikel 14, tweede lid, van de regeling kan worden verwacht. De vraag of buitengewoon bezwaar bestaat de verschuldigde belasting te betalen, kan immers slechts betrekking hebben op een per saldo verschuldigd bedrag. Alleen voor dat saldo moeten de aanwezige financiële middelen worden aangesproken. Dit houdt in dat geen kwijtschelding kan worden verleend als de belastingaanslag door middel van verrekening is, of met voldoende zekerheid binnen een jaar kan worden, aangezuiverd.

17. (Art. 26, § 1) Vermindering van de belastingaanslag na kwijtschelding

Zoals in het eerste lid is opgemerkt, doet kwijtschelding de schuldvordering i.c. de belastingaanslag tenietgaan ten belope van het bedrag waarvoor kwijtschelding wordt verleend. Ten aanzien van het tenietgaan van de schuldvordering wordt een onderscheid gemaakt tussen het tenietgaan van de schuld door betaling of verrekening en het tenietgaan van de schuld door kwijtschelding. Als op een belastingaanslag betalingen hebben plaatsgevonden en die belastingaanslag wordt nadien verminderd, wordt het standpunt ingenomen dat ten aanzien van het teveel betaalde bedrag sprake is van een onverschuldigde betaling en moet het teveel betaalde bedrag aan de rechthebbende worden gerestitueerd c.q. worden verrekend. Als een belastingaanslag geheel of gedeeltelijk is kwijtgescholden en die belastingaanslag wordt nadien verminderd, is geen sprake van een onverschuldigde betaling. In verband hiermee zal een vermindering op een geheel of gedeeltelijk kwijtgescholden belastingaanslag niet leiden tot uitbetaling van het kwijtgescholden bedrag.
18. (Art. 26, § 1) Teruggaaf in verband met een verzoek tot middeling

Hetgeen in lid 17 van deze paragraaf ten aanzien van verminderingen op de belastingaanslag waarvan kwijtschelding is verleend, is vermeld, geldt eveneens ten aanzien van teruggaven die voortvloeien uit een ingediend verzoek tot middeling. Uitbetaling vindt alleen plaats van het bedrag van de middeling voorzover dat het kwijtgescholden bedrag overschrijdt.
19. (Art. 26, § 1) Geen verjaring

Schulderkenning leidt niet tot stuiting van de verjaring als bedoeld in artikel 27 van de wet. Het indienen van een verzoek om kwijtschelding leidt dus niet tot stuiting van de verjaring. Wanneer stuiting van de verjaring gewenst is, dient de stuiting plaats te hebben door betekening van een akte van vervolging.
§ 2. Kwijtschelding van rijksbelastingen in de privé-sfeer

1. (Art. 26, § 2) Inleiding

In afdeling 2 van de regeling (artikelen 10 tot en met 19) is bepaald onder welke voorwaarden kwijtschelding kan worden verleend voor:
- belastingaanslagen in de inkomstenbelasting opgelegd aan natuurlijke personen die geen bedrijf of niet zelfstandig een beroep uitoefenen;
- loonbelasting verschuldigd door werknemers;
- successierecht, schenkingsrecht, recht van overgang en belastingen van rechtsverkeer, verschuldigd door natuurlijke personen.
Het kwijtscheldingsbeleid verwoord in deze paragraaf ziet tevens op belastingaanslagen in de inkomstenbelasting, verschuldigd door natuurlijke personen die een uitkering genieten op grond van de Wet inkomensvoorziening kunstenaars, de zogenoemde Wikkers.
2. (Art. 26, § 2) Wanneer wordt kwijtschelding verleend

Wanneer de belastingschuldige niet beschikt over vermogen of betalingscapaciteit wordt kwijtschelding verleend voor het gehele op de belastingaanslag openstaande bedrag.
Kwijtschelding wordt ook verleend voor het op de belastingaanslag openstaande bedrag dat overblijft nadat:
- het aanwezige vermogen is gebruikt ter voldoening van de openstaande belastingaanslag;
- ten minste 80% van de aanwezige betalingscapaciteit is gebruikt voor de voldoening van de belastingaanslag.
Als de belastingschuldige voldoet aan de hiervoor gestelde voorwaarden, maar kwijtschelding verzoekt voor de in artikel 8, tweede lid, van de regeling genoemde belastingen, dan wel een omstandigheid aanwezig is als bedoeld in artikel 18 van de regeling of in § 1, lid 16, hiervoor, wordt geen kwijtschelding verleend.
3. (Art. 26, § 2) Het begrip vermogen

Onder vermogen wordt verstaan de waarde in het economische verkeer van de bezittingen van de belastingschuldige en zijn echtgenoot als bedoeld in artikel 3 Wwb, verminderd met de schulden van de belastingschuldige en deze persoon die hoger bevoorrecht zijn dan de rijksbelastingen. Ook wanneer de belastingschuldige onder huwelijkse voorwaarden is gehuwd of bij ongehuwd samenlevenden, wanneer sprake is van een samenlevingscontract, is het vorenstaande van overeenkomstige toepassing, ondanks het feit dat de partner niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de voldoening van de belastingaanslag. Als het verzoek wordt ingediend voor een gemeentelijke belasting, waterschapsbelasting of enige andere belasting of heffing, wordt voor "rijksbelasting" gelezen: gemeentebelasting, waterschapsbelasting of andere belasting dan wel heffing.
Artikel 3 Wwb merkt als echtgenoot mede aan de ongehuwde die met een ander een gezamenlijke huishouding voert, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad.
Van een gezamenlijke huishouding is sprake als twee personen hun hoofdverblijf in dezelfde woning hebben en zij blijk geven zorg te dragen voor elkaar door middel van het leveren van een bijdrage in de kosten van de huishouding dan wel anderszins.
Een gezamenlijke huishouding wordt in ieder geval aanwezig geacht als de belanghebbenden hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning en:
- zij met elkaar gehuwd zijn geweest of eerder voor de verlening van bijstand als gehuwden zijn aangemerkt;
- uit hun relatie een kind is geboren of erkenning heeft plaatsgevonden van een kind van de één door de ander;
- zij zich wederzijds verplicht hebben tot een bijdrage aan de huishouding op grond van een geldend samenlevingscontract, of
- zij op grond van een registratie worden aangemerkt als een gezamenlijke huishouding die naar aard en strekking overeenkomt met de gezamenlijke huishouding als hiervoor bedoeld.
Het begrip gezamenlijke huishouding leidt er voorts toe dat het vermogen van bijvoorbeeld een inwonende broer of zus bij de beoordeling van het verzoek om kwijtschelding in aanmerking wordt genomen.
4. (Art. 26, § 2) De inboedel als vermogensbestanddeel

De waarde van de inboedel wordt niet als vermogensbestanddeel in aanmerking genomen voorzover deze bij gedwongen verkoop niet meer dan € 2269 bedraagt.
Als de waarde van de inboedel bij gedwongen verkoop meer bedraagt dan € 2269 wordt de volle waarde als vermogen in aanmerking genomen.
4A. Uitvaartvoorziening

Rechten op kapitaalsuitkeringen, uitsluitend bestaande uit een kapitaalsuitkering bij overlijden van de belastingschuldige en zijn echtgenoot worden niet als vermogensbestanddeel in aanmerking genomen, mits de uitkering is bestemd voor de verzorging van de uitvaart van de belastingschuldige of zijn echtgenoot. Ook polissen die recht geven op prestaties uit levensverzekering in het kader van de verzorging van een uitvaart (zogenoemde naturapolissen) worden niet als vermogensbestanddeel in aanmerking genomen.
5. (Art. 26, § 2) Bejaarden en vermogen

Personen die op 31 december 1999 65 jaar of ouder zijn kunnen over een vrijgesteld bedrag

aan financiële middelen beschikken van € 2269 per persoon. Het vrij te laten bedrag op bank- of girorekening als bedoeld in het zevende lid van deze paragraaf wordt niet in deze vrijstelling betrokken.
6. (Art. 26, § 2) De auto als vermogensbestanddeel

Bij de behandeling van een verzoek om kwijtschelding wordt de personenauto niet als vermogen in aanmerking genomen als de auto op het moment waarop het verzoek wordt ingediend een waarde heeft van € 2269 of minder. Wanneer de waarde van de auto meer dan € 2269 bedraagt, wordt de volle waarde als vermogen in aanmerking genomen. Als op de auto ten behoeve van een financier een pandrecht is gevestigd, moet ter vaststelling van de actuele (over)waarde de financieringsschuld in mindering worden gebracht.
Als "waarde" wordt de prijs in aanmerking genomen die de autohandel bereid is te betalen bij inkoop van een gebruikte auto zonder gelijktijdige verkoop van een andere auto.
De auto wordt niet als een vermogensbestanddeel in aanmerking genomen als aan de ontvanger aannemelijk kan worden gemaakt dat die auto absoluut onmisbaar is voor de uitoefening van het beroep dan wel absoluut onmisbaar is in verband met invaliditeit, of ziekte van de belastingschuldige of zijn gezinsleden (zijn echtgenoot als bedoeld in artikel 3 Wwb, of zijn kind(eren) voorzover deze geen eigen inkomen/vermogen heeft (hebben) waaruit de auto in beginsel zou kunnen worden betaald). De belastingschuldige moet de onmisbaarheid (zo nodig) ná een verzoek van de ontvanger aannemelijk kunnen maken. Het is dus niet noodzakelijk dat de belastingschuldige al bij de indiening van het verzoek om kwijtschelding die onmisbaarheid aannemelijk maakt.
Met betrekking tot de onmisbaarheid in verband met de uitoefening van een beroep wordt opgemerkt dat in artikel 12, tweede lid, onderdeel *c*, van de regeling sprake is van "die" auto. Daarmee wordt aangegeven dat de auto waarover de belastingschuldige beschikt, moet passen binnen de uitoefening van zijn functie.
De onmisbaarheid van de auto in verband met invaliditeit of ziekte kan aannemelijk worden gemaakt met een verklaring van een vertrouwensarts, niet zijnde de huisarts of behandelend specialist. De onmisbaarheid kan ook aannemelijk worden gemaakt door het feit dat de auto niet met eigen middelen is voldaan maar is betaald door de Gemeentelijke Sociale Dienst of het Uitvoeringsinstituut.
7. (Art. 26, § 2) Bank- en/of girosaldi en vermogen

Een tegoed op een bank- of girorekening wordt aangemerkt als een vermogensbestanddeel. Voor wat het vrij opneembare deel daarvan betreft alleen voorzover dit tegoed meer bedraagt dan het voor de belastingschuldige geldende normbedrag voor kosten van levensonderhoud, vermeerderd met de op de belastingschuldige drukkende huurprijs dan wel hypotheekrente en erfpachtcanon tot maximaal het bedrag als bedoeld in artikel 13, eerste lid, onderdeel *a*, van de Wet op de huurtoeslag voorzover dit meer is dan de minimale eigen bijdrage in de laagste inkomenscategorie volgens artikel 17, tweede lid, Wet op de huurtoeslag en ook met de niet door de werkgever ingehouden premies ziektekostenverzekering, de premie voor een zorgverzekering als bedoeld in artikel 1, onderdeel *d*, van de Zorgverzekeringswet en de premie bedoeld in artikel 17 van de Algemene wet bijzondere ziektekosten, verminderd met de normpremie, bedoeld in artikel 2 van de Wet op de zorgtoeslag, voor zover reeds begrepen in de bijstandsnorm zoals die voor de belastingschuldige geldt ingevolge artikel 475d, eerste, tweede en vierde lid Rv, en met de krachtens de Wet op de zorgtoeslag ontvangen zorgtoeslag. Wanneer de huur, de hypotheekrente, de erfpachtcanon, de niet door de werkgever ingehouden premies ziektekostenverzekering, de premie voor een zorgverzekering als bedoeld in artikel 1, onderdeel *d*, van de Zorgverzekeringswet en de premie, bedoeld in artikel 17 van de Algemene wet bijzondere ziektekosten moeten worden voldaan over een termijn die langer is dan een maand, wordt dat termijnbedrag in aanmerking genomen voorzover dat - gelet op de vervaldatum van de termijnbetaling - op het moment waarop het verzoek om kwijtschelding wordt gedaan, redelijkerwijs kan worden aangemerkt als reservering voor die termijnbetaling.
Een bedrag op een bank- of girorekening dat is verkregen in het kader van de WSF of Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten in de vorm van een lening, wordt niet als een vermogensbestanddeel in aanmerking genomen. Een spaartegoed dat geacht mag worden te zijn verkregen in de vorm van een zodanige lening wordt evenmin als een vermogensbestanddeel in aanmerking genomen, voorzover het gespaarde bedrag de component lening in de studietoelage niet overschrijdt. Ook een bedrag op een bank- of

girorekening dat is verkregen in het kader van een regeling voor een persoonsgebonden budget wordt niet als een vermogensbestanddeel in aanmerking genomen.
Incidentele ontvangsten op bank- of girorekening (zoals bijvoorbeeld vakantiegeld) worden voor de bepaling van een aanwezig vermogensbestanddeel mede in aanmerking genomen, tenzij bij de berekening van de betalingscapaciteit met dat bedrag rekening is gehouden. Deze situatie zal zich met name voordoen bij de vakantiegelduitkering (zie lid 15 van deze paragraaf).
De nog beschikbare kredietruimte van een doorlopend krediet wordt in het kader van de kwijtscheldingsregeling niet als een vermogensbestanddeel aangemerkt.
8. (Art. 26, § 2) De eigen woning als vermogensbestanddeel

De waarde van onroerende zaken die een belastingschuldige in zijn bezit heeft wordt aangemerkt als een vermogensbestanddeel. In het algemeen zal het een door de belastingschuldige zelf bewoonde woning betreffen. Voor de waardebepaling van de onroerende zaak is uitgangspunt de waarde van de onroerende zaak bij verkoop vrij te aanvaarden. Het saldo van de waarde bij verkoop vrij te aanvaarden verminderd met de op de onroerende zaak rustende hypotheek is de zogenaamde overwaarde en wordt als vermogensbestanddeel in aanmerking genomen.
Het feit dat een vermogen, vastgelegd in een onroerende zaak, moeilijk liquide is te maken - in dat geval zal immers moeten worden overgegaan tot de (gedwongen) verkoop van de onroerende zaak - vormt geen aanleiding voor dit vermogensbestanddeel een ander standpunt in te nemen dan voor de overige vermogensbestanddelen. Een andersluidend standpunt zou ook niet juist zijn omdat het de belastingschuldige zelf is geweest die heeft gekozen voor de wijze waarop hij zijn vermogen vastlegt. Deze belastingschuldige kan daardoor niet in een andere positie komen te verkeren dan de belastingschuldigen die hun vermogen hebben vastgelegd op een wijze waardoor het vermogen wèl op een eenvoudige(r) manier liquide kan worden gemaakt. Als de aanwezigheid van vermogen vastgelegd in onroerende zaken leidt tot de afwijzing van een verzoek om kwijtschelding en de belastingaanslag wordt vervolgens niet betaald, kan de voortzetting van de invordering bij oudere belastingschuldigen die hun laatste levensjaren in hun eigen woning willen slijten, leiden tot een onverdedigbare hardheid. Een gedwongen verhuizing in verband met de verkoop van de woning zal voor deze groep belastingschuldigen een onevenredig grotere belasting zijn dan voor andere belastingschuldigen. In die gevallen kan de ontvanger in overleg met de belastingschuldige afzien van prompte invordering en in plaats daarvan uitstel van betaling verlenen, gedekt door een hypotheek op de eigen woning of door het leggen van een beslag op de woning. De hypotheek dient opeisbaar te zijn na het overlijden van de langstlevende of bij een eerder vrijkomen van de woning.
Het verlenen van een zodanig uitstel dient slechts in uitzonderlijke gevallen te worden verleend, aangezien de Belastingdienst zich niet als een kredietverlenende instelling behoort op te stellen.
9. (Art. 26, § 2) Vermogen van kinderen

Als bij de belastingschuldige kinderen thuis wonen die over een eigen vermogen beschikken, wordt dat vermogen bij de beoordeling van het door de ouder ingediende verzoek om kwijtschelding niet in aanmerking genomen, tenzij die ouder (een deel van) zijn vermogen heeft toebedeeld aan zijn kind(eren) om daaruit een fiscaal voordeel te behalen.
10. (Art. 26, § 2) Nalatenschappen en vermogen

Voor de beoordeling van verzoeken om kwijtschelding van belastingaanslagen ten name van overledenen zijn de financiële omstandigheden van de erfgenamen in beginsel niet van belang. Alleen de vraag of de belastingaanslagen uit het actief van de nalatenschap (hadden) kunnen worden voldaan is van belang.
Dit uitgangspunt geldt niet als het verzoek wordt gedaan door de overblijvende partner/erfgenaam. In dat geval worden de persoonlijke financiële omstandigheden wel mede in aanmerking genomen, ook al zouden bijvoorbeeld de kinderen als mede-erfgenamen voor een deel van de belastingschuld kunnen worden aangesproken.
Als een erfgenaam op grond van een ingediend verzoek voor kwijtschelding in aanmerking zou komen, wordt betrokkene bij beschikking voor zijn aandeel in de belastingschuld ontslag van betalingsverplichting verleend. Deze beschikking wordt bekendgemaakt. Deze werkwijze wordt ook gevolgd als de partner van de erflater het verzoek om kwijtschelding indient (zie

ook hetgeen is opgemerkt in § 1, derde lid, hiervoor).
11. (Art. 26, § 2) Spaarsaldi als vermogensbestanddeel

Spaarsaldi en spaarloonsaldi worden als vermogensbestanddeel in aanmerking genomen. Daarbij moet wel rekening worden gehouden met hetgeen is opgemerkt in de leden 5 en 7 van deze paragraaf. Een spaarsaldo ingevolge een levensloopregeling wordt niet als een vermogensbestanddeel in aanmerking genomen.
11a. Beroepsvermogen wikker

Als sprake is van een belastingschuldige die een uitkering geniet ingevolge de Wet werk en inkomen kunstenaars wordt het vermogen dat noodzakelijk is voor de uitoefening van het beroep van kunstenaar niet als vermogensbestanddeel in aanmerking genomen.
12. (Art. 26, § 2) Betalingscapaciteit

Als is vastgesteld dat geen of onvoldoende vermogensbestanddelen aanwezig zijn om de openstaande belastingaanslag te voldoen, moet worden beoordeeld in hoeverre de aanwezige betalingscapaciteit voldoende is om de belastingaanslag te voldoen. De betalingscapaciteit wordt gevormd door het positieve verschil tussen het gemiddeld in de periode van 12 maanden vanaf de datum waarop het verzoek om kwijtschelding is ingediend per maand te verwachten netto-besteedbare inkomen van de belastingschuldige en de gemiddeld in die periode per maand te verwachten kosten van bestaan (zie lid 26 van deze paragraaf).
Het netto-besteedbare inkomen van de belastingschuldige wordt vermeerderd met het gemiddeld per maand te verwachten netto-besteedbare inkomen van zijn echtgenoot als bedoeld in artikel 3 Wwb in de periode van twaalf maanden vanaf de datum waarop het verzoek om kwijtschelding is ingediend. Dit artikel merkt als echtgenoot mede aan de ongehuwde die met een ander een gezamenlijke huishouding voert, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad. Inkomensoptelling vindt dus plaats ten aanzien van twee personen die in de zin van artikel 3 Wwb een gezamenlijke huishouding voeren, zoals bijvoorbeeld een broer en een zus (zie voor de definitie het derde lid van deze paragraaf). Ook wanneer de belastingschuldige onder huwelijkse voorwaarden is gehuwd of, bij ongehuwd samenlevenden, wanneer sprake is van een samenlevingscontract, is het vorenstaande van toepassing, ondanks het feit dat de partner niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de voldoening van de belastingaanslag. De vaststelling van het totale netto-besteedbare inkomen staat los van de aansprakelijkheid tot betaling van de belastingaanslagen waarvan kwijtschelding wordt verzocht.
De verantwoordelijkheid van de echtgenoot als bedoeld in artikel 3 Wwb, voor schulden van de belastingschuldige, wordt beperkt tot de (materiële) belastingschulden die stammen uit de huwelijkse periode dan wel uit de periode waarin de gezamenlijke huishouding is gevoerd. Dat kan tot gevolg hebben dat in voorkomende gevallen de belastingaanslag moet worden gesplitst. Het vermogen en de betalingscapaciteit van de in artikel 3 Wwb bedoelde echtgenoot van belastingschuldige, worden dus buiten beschouwing gelaten voorzover een door de belastingschuldige ingediend verzoek om kwijtschelding betrekking heeft op belastingschulden die zijn ontstaan vóór de aanvang van de huwelijkse periode dan wel de gezamenlijke huishouding. Het toe te passen normbedrag is in dit geval (afhankelijk van de omstandigheden) het normbedrag voor een alleenstaande dan wel het normbedrag voor een alleenstaande ouder (zie lid 26 hierna).
Als na aftrek van de norm voor de kosten van bestaan het saldo nihil of negatief is, wordt volledige kwijtschelding verleend, tenzij zich een omstandigheid voordoet als vermeld in § 1, lid 16, hiervoor.
Is sprake van een belastingschuldige ten aanzien van wie de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen van toepassing is verklaard en die belastingschuldige verzoekt om kwijtschelding van een belastingaanslag als bedoeld in artikel 8, eerste lid, onderdeel *d*, van de regeling, dan wordt het verzoek behandeld als ware geen sprake van een schuldsaneringsregeling overeenkomstig het terzake geldende bestaande beleid. Dit betekent dus onder meer dat bij de berekening van de betalingscapaciteit op het inkomen van de belastingschuldige niet in mindering wordt gebracht dat deel van het inkomen dat onder beheer van de bewindvoerder naar de boedel gaat. Voorts wordt opgemerkt dat de middelen die de boedel vormen en onder beheer van de bewindvoerder berusten, niet beschouwd worden als vermogen in de zin van artikel 12 van de regeling.

13. (Art. 26, § 2) Netto-besteedbaar inkomen

Het netto-besteedbare inkomen wordt gevormd door:
- de aan inhouding van loonheffing onderworpen inkomsten verminderd met de wettelijke inhoudingen, zonder rekening te houden met de daarbij eventueel in mindering gebrachte jonggehandicaptenkorting, bedoeld in hoofdstuk 8 van de Wet inkomstenbelasting 2001, en de ingehouden pensioenpremies, de bijdragen ingevolge een levensloopregeling, de inkomensafhankelijke bijdrage als bedoeld in artikel 41 van de Zorgverzekeringswet en de premies ziektekostenverzekering.
Als terugbetalingen of verrekeningen plaatsvinden tussen de belastingschuldige en degene die de aan de loonheffing onderworpen inkomsten betaalbaar stelt, zal het uit te betalen bedrag lager zijn dan het na de wettelijke inhoudingen netto te ontvangen bedrag. Voor de berekening van de betalingscapaciteit wordt rekening gehouden met het netto te ontvangen bedrag (inclusief het bedrag dat wordt gereserveerd in het kader van een zogenaamde spaarloonregeling) na de wettelijke inhoudingen;
- uitkeringen voor levensonderhoud op grond van de artikelen 1:157, 158 en 404 BW (de alimentatie-uitkering);
- overige inkomsten, met uitzondering van:
a. de in een voorlopige teruggaaf inkomstenbelasting begrepen combinatiekorting, aanvullende combinatiekorting en aanvullende alleenstaande-ouderkorting voor een alleenstaande ouder met een kind jonger dan vijf jaar;
b. een toeslag op grond van de Wet kinderopvang of de Wet op het kindgebonden budget;
c. een vergoeding voor pleegouders ten behoeve van het levensonderhoud van een pleegkind;
d. een ouderlijke bijdrage in geld of bijstand die niet strekt ter bestrijding van de bijzondere noodzakelijke kosten van bestaan;
e. uitkeringen op grond van de Algemene Kinderbijslagwet en daarmee vergelijkbare buitenlandse uitkeringen;
f. toegekende bedragen in het kader van een regeling van een persoonsgebonden budget;
g. de bedragen bedoeld in artikel 31, tweede lid, onderdelen *j*, *k* en *o* van de Wwb (zie lid 17*b* van artikel 26 van deze leidraad);

h. de langdurigheidstoeslag bedoeld in artikel 36 van de Wwb (zie lid 18 van artikel 26 van deze leidraad).
14. (Art. 26, § 2) Netto-besteedbaar inkomen en inkomsten van inwonenden

Inkomsten van een inwonende worden in de berekening van het netto-besteedbare inkomen van de belastingschuldige betrokken als deze inwonende met de belastingschuldige een gezamenlijke huishouding voert, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad. Het feit dat een ouder of kind inwoont, kan dus niet leiden tot bijtelling van inkomsten.
Inkomensoptelling vindt dus plaats ten aanzien van in gezins-verband levende echtgenoten, ongeacht hun huwelijksgoederenregime, en twee personen die een gezamenlijke huishouding voeren, mits geen bloedverwanten in de eerste graad. Het inkomen van een inwonend kind en een inwonende ouder blijft buiten beschouwing. Een uitzondering daarop vormen de inkomsten voor, door of ten behoeve van minderjarige kinderen ontvangen alimentatie.
15. (Art. 26, § 2) Netto-besteedbaar inkomen en vakantiegeld

Tot het inkomen wordt ook het vakantiegeld gerekend. Het vakantiegeld wordt gesteld op 7% van de (aan loonheffing onderworpen) inkomsten waarbij aanspraak bestaat op vakantiegeld. Wanneer uit het ingediende verzoekformulier blijkt dan wel de ontvanger uit eigen wetenschap bekend is dat het reëel genoten vakantiegeld meer of minder bedraagt dan 7%, wordt het reëel genoten vakantiegeld in aanmerking genomen.
16. (Art. 26, § 2) Netto besteedbaar inkomen en studiefinanciering

Bij de berekening van het netto besteedbare inkomen wordt rekening gehouden met inkomsten die studenten ontvangen op grond van de WSF en de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten 18+. Studenten in het voortgezet onderwijs of speciaal voortgezet onderwijs ontvangen een basistoelage en eventueel (afhankelijk van het inkomen van de ouders) een tegemoetkoming in de schoolkosten op grond van de Wet

tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten 18+.
Studenten in het middelbaar beroepsonderwijs of het hoger onderwijs ontvangen een basisbeurs en eventueel (afhankelijk van het inkomen van de ouders) een aanvullende beurs en een lening op grond van de WSF.
De inkomsten worden gesteld op een forfaitair bedrag. Dit forfaitaire bedrag is het betreffende bedrag van kolom A van bijlage 1*b* van deze leidraad.
Indien belastingschuldige naast studiefinanciering beschikt over eigen inkomsten wordt eveneens uitgegaan van het forfaitaire bedrag vermeld in kolom A. Echter voorzover het totaal van de daadwerkelijk genoten studiefinanciering en de eigen inkomsten meer bedraagt dan het forfaitaire bedrag vermeld in kolom C van bijlage 1*b*, wordt als inkomsten in dat geval in aanmerking genomen: dat verschil vermeerderd met het forfaitaire bedrag vermeld in kolom A.
Indien sprake is van een partnertoeslag of een éénoudertoeslag worden bij de voormelde berekeningen de forfaitaire bedragen van kolom A en kolom C verhoogd met die toeslagen.
17. (Art. 26, § 2) Bijzondere bijstand/ouderlijke bijdrage

Uitkeringen die worden ontvangen in het kader van bijzondere bijstand en die zijn bestemd voor bestrijding van specifieke kosten waarin de reguliere bijstandsuitkering niet voorziet, worden niet als inkomen in aanmerking genomen.
De bijzondere (aanvullende) bijstand voor personen jonger dan 21 jaar, wordt daarentegen wèl als inkomen in aanmerking genomen, evenals de ouderlijke bijdrage in geld die deze jongeren ontvangen. In dit geval is de bijzondere bijstand niet bestemd voor bestrijding van specifieke kosten waarin de reguliere bijstandsuitkering niet voorziet. De bijzondere bijstand voor jongeren dient ter aanvulling van de zeer lage bijstandsnorm, als de ouderlijke bijdrage, die geacht wordt deze lage bijstandsnorm aan te vullen tot het niveau van de bijstandsnorm voor personen van 21 tot 65 jaar, geheel of gedeeltelijk ontbreekt.
17A. Persoonsgebonden budget

Bedragen die in het kader van een regeling van persoonsgebonden budget aan een betrokkene worden toegekend, worden niet als inkomsten betrokken bij de berekening van de betalingscapaciteit.
17b. Vergoedingen ter stimulering van arbeid

Niet betrokken als inkomsten bij de berekening van de betalingscapaciteit worden de in artikel 31, tweede lid, onderdelen *j*, *k* en *o*, verstrekte premies, kostenvergoedingen en vrij te laten inkomsten bedoeld ter stimulering van arbeid.
Het gaat in casu om de volgende bedragen:
- een eenmalige premie in het kader van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling van ten hoogste € 2160 per kalenderjaar;
- een kostenvergoeding voor het verrichten van vrijwilligerswerk van ten hoogste € 95 per maand met een maximum van € 764 per jaar;
- een kostenvergoeding in het kader van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling van ten hoogste € 150 per maand met een maximum van € 1500 per jaar;
- inkomsten uit arbeid gedurende ten hoogste zes aaneengesloten maanden tot 25% van deze inkomsten, met een maximum van € 181 per maand, voor zover betrokkene algemene bijstand ontvangt en dit bijdraagt aan zijn arbeidsinschakeling.

18. (Art. 26, § 2) Overige inkomsten

Tot de overige inkomsten kunnen worden gerekend de ouderlijke bijdrage in geld die jongeren ontvangen en de (aanvullende) bijzondere bijstand voor jongeren (zie lid 17, hiervoor).
Ook de inkomsten uit het houden van kostgangers en de inkomsten uit kamerverhuur en onderverhuur worden tot de overige inkomsten gerekend. Zie in dit verband ook artikel 26, lid 24A, van deze leidraad.
18A. Netto-besteedbaar inkomen wikkers

Natuurlijke personen die een uitkering genieten op grond van de Wet werk en inkomen kunstenaars (Wik-uitkering) worden voor de toepassing van het kwijtscheldingsbeleid in beginsel behandeld als particulieren.

Bij kunstenaars, die in het jaar (of een deel van het jaar) voorafgaand aan het jaar waarin het verzoek om kwijtschelding wordt ingediend een Wik-uitkering hebben genoten, worden ter bepaling van het netto-besteedbaar inkomen naast die Wik-uitkering en de eventuele werkelijke inkomsten als bedoeld in artikel 14, eerste en tweede lid, van de regeling, zoals bijvoorbeeld looninkomsten of de onder overige inkomsten gerangschikte inkomsten uit het houden van kostgangers, ook als overige inkomsten de inkomsten uit de vrije beroepsuitoefening in aanmerking genomen. Deze laatste inkomsten worden forfaitair bepaald.
Deze inkomsten worden in aanmerking genomen voor het bedrag dat blijkt uit de opgave van de in het kalenderjaar genoten inkomsten die de belastingschuldige aan het college van burgemeester en wethouders moet verstrekken ten behoeve van de definitieve vaststelling van de hoogte van de uitkering, bedoeld in artikel 10 van de Wet inkomensvoorziening kunstenaars.
Van de kunstenaar die in het voorafgaande kalenderjaar geen Wik-uitkering heeft genoten worden de totale inkomsten - in afwijking van het hierboven genoemde - gesteld op het bedrag van de voor hem geldende bijstandsnorm, met inbegrip van de maximale toeslag.
19. (Art. 26, § 2) Netto-besteedbaar inkomen en de aftrekbare uitgaven

Voordat van het netto-besteedbare inkomen de kosten van bestaan worden afgetrokken ter bepaling van de betalingscapaciteit, worden de inkomsten genoemd in artikel 14 van de regeling verminderd met de uitgaven genoemd in artikel 15 van de regeling. Een nadere toelichting op de aftrekbare uitgaven volgt in de leden 20 tot en met 25 van deze paragraaf.
NB. Uitgaven die niet zijn genoemd in artikel 15 van de regeling kunnen bij de berekening van het netto-besteedbare inkomen niet in mindering worden gebracht.
20. (Art. 26, § 2) Betalingen op belastingschulden

Bij de berekening van het netto-besteedbare inkomen wordt rekening gehouden met betalingen die nog moeten worden gedaan op geformaliseerde belastingaanslagen, waarop het verzoek om kwijtschelding geen betrekking heeft. Als uit de administratie van de ontvanger niet blijkt dat de belastingschuldige die het verzoek heeft ingediend (een) andere belastingaanslag(en) heeft te voldoen dan die waarvan kwijtschelding wordt verzocht, kan de ontvanger de belastingschuldige bewijsstukken laten overleggen waaruit van die belastingaanslagen blijkt. Met belastingaanslagen die in de loop van de periode van twaalf maanden vanaf de datum waarop het verzoek is ingediend nog zullen worden opgelegd, wordt geen rekening gehouden. In voorkomend geval kan - als het rijksbelastingen betreft - bij de ontvanger een aanvullend verzoek om kwijtschelding worden ingediend. Betreft het belastingen van lokale overheden, dan kan bij de betreffende instantie om kwijtschelding worden verzocht. Onder betaling op belastingschulden wordt ook begrepen een betaling ter zake van premie voor de volksverzekeringen, ter zake van de inkomensafhankelijke bijdrage, bedoeld in artikel 41 van de Zorgverzekeringswet en een betaling ter zake van een terugvorderingsbeschikking toeslagen.
Tot betalingen op belastingschulden worden ook de betalingen gerekend die worden verricht op gemeentelijke belastingen (met uitzondering van de rechten die zijn vermeld in artikel 229 van de Gemeentewet), waterschapsbelastingen en andere belastingen en heffingen van lokale overheden. De ontvanger kan de belastingschuldige te zijner tijd bewijsstukken laten overleggen waaruit van de betalingen op die belastingen en/of heffingen blijkt.
Bij de berekening van het netto-besteedbare inkomen wordt geen rekening gehouden met de betalingen op belastingschulden bedoeld in § 1, zesde lid, hiervoor.
21. (Art. 26, § 2) Uitgaven voor huur/hypotheekrente en erfpachtcanons

Omdat de kwijtscheldingsnorm aansluit bij 90% van de normuitkering van de bijstand, analoog aan het regime voor de beslagwetgeving, heeft dit tot gevolg dat woonlasten die bij de toepassing van de Wet op de huurtoeslag minimaal voor eigen rekening blijven al in de kwijtscheldingsnorm zijn verwerkt. Thans is dit een bedrag van € 184,85 per maand. Dit bedrag, dat dus ook in de bijstandsuitkering is begrepen, is het minimale eigen aandeel in de woonlasten overeenkomstig de systematiek van de Wet op de huurtoeslag voor iemand met een minimuminkomen. Bij de berekening van de betalingscapaciteit wordt rekening gehouden met de woonlasten die niet in de kwijtscheldingsnorm zijn verwerkt (dus het bedrag boven de normhuur, te weten € 184,85: voor éénpersoonsouderenhuishoudens is dit bedrag € 183,03 en voor meerpersoonsouderenhuishoudens is dit bedrag € 181,22) tot het bedrag van de

maximum huurgrens (€ 621,78 per maand. Het bij de berekening van de betalingscapaciteit in aanmerking te nemen bedrag bedraagt dus maximaal € 621,78 - € 184,85 = € 436,93.
Onder (netto-)woonlasten wordt verstaan de op belastingschuldige drukkende huurprijs als bedoeld in artikel 5 van de Wet op de huurtoeslag, dan wel hypotheekrente (niet de aflossingen op de hypotheek!) en erfpachtcanon terzake van een door de belastingschuldige bewoonde woning voorzover deze hem voor gebruik ter beschikking staat, verminderd met de ontvangen huurtoeslag en andere tegemoetkomingen in de woonlasten. Onder netto-woonlasten vallen dus ook de subsidiabele servicekosten.
De huur die bij de berekening van de betalingscapaciteit in aanmerking wordt genomen, is de huur zoals van toepassing op het moment waarop het verzoek wordt ingediend. Met eventuele (voorzienbare) huurverhogingen wordt bij de berekening van de betalingscapaciteit over de toekomstige periode van twaalf maanden geen rekening gehouden.
Wanneer het verzoek om kwijtschelding wordt gedaan voor belastingschulden die zijn ontstaan voor de aanvang van de huwelijkse periode, dan wel de gezamenlijke huishouding in de zin van artikel 3 Wwb (zie lid 12 van deze paragraaf), wordt slechts het door belastingschuldige zelf betaalde gedeelte van de woonlasten in aanmerking genomen, dit tot een maximum van 50% van de woonlasten. Wanneer de belastingschuldige die een verzoek om kwijtschelding heeft ingediend tegen betaling kost en inwoning geniet of op commerciële basis een kamer huurt, wordt bij de berekening van de betalingscapaciteit uitsluitend rekening gehouden met het bedrag dat voor inwoning c.q. de kamerhuur wordt betaald. De "kost" wordt dus niet in aanmerking genomen.
In een aantal gevallen wordt huurtoeslag verstrekt ook als de huur hoger is dan de maximumgrens als bedoeld in artikel 13, eerste lid, onderdeel *a*, van de Wet op de huurtoeslag. Dat is het geval als:
- het huishouden van de belastingschuldige uit meer dan 8 personen bestaat;
- belastingschuldige gehandicapt is en in een aangepaste woning woont.
Het vorenstaande houdt in dat in deze gevallen een hogere huur in aanmerking kan worden genomen dan het maximumbedrag van de huurtoeslag.
21A. Huurtoeslagnormen en ouderenhuishoudens

In het vorige lid dient voor:
a. € 184,85 in de tweede en vierde volzin gelezen te worden: € 183,03 voor éénpersoonsouderenhuishoudens en € 181,22 voor meerpersoonsouderenhuishoudens;
b. € 621,78 - € 184,85 = € 436,93 in de vijfde volzin gelezen te worden voor éénpersoonsouderenhuishoudens en meerpersoonsouderenhuishoudens: € 621,78 - € 183,03 = € 438,75 onderscheidenlijk € 621,78 - € 181,22 = € 440,56
22. (Art. 26, § 2) Uitgaven voor premies ziektekosten en zorgverzekering

De niet door de werkgever ingehouden premies ziektekostenverzekering, de premie voor een zorgverzekering als bedoeld in artikel 1, onderdeel *d*, van de Zorgverzekeringswet en de premie, bedoeld in artikel 17 van de Algemene wet bijzondere ziektekosten, verminderd met de normpremie, bedoeld in artikel 2 van de Wet op de zorgtoeslag, voor zover reeds begrepen in de bijstandsnorm zoals die voor de belastingschuldige geldt ingevolge artikel 475d, eerste, tweede en vierde lid Rv (de normpremie voor een alleenstaande of een alleenstaande ouder is € 54 per maand; de normpremie voor echtgenoten is € 77 per maand), en met de krachtens de Wet op de zorgtoeslag ontvangen zorgtoeslag, mogen bij de berekening van het netto-besteedbare inkomen in mindering worden gebracht. Alle overige uitgaven in verband met ziekte en/of invaliditeit worden niet in aanmerking genomen bij de berekening van het netto-besteedbare inkomen. Voor de bestrijding van de noodzakelijke (extra) kosten die de belastingschuldige maakt in verband met ziekte of invaliditeit kan hij zo nodig een beroep doen op de Wwb, voorzover geen beroep kan worden gedaan op andere voorzieningen, zoals bijvoorbeeld een uitkering krachtens de AWBZ. Voordat de gevraagde bijstand wordt verleend, moet de aanvrager/belastingschuldige zelf in een kalenderjaar een vastgesteld maximumbedrag uit eigen middelen hebben bijgedragen. Ook met de eigen bijdrage wordt geen rekening gehouden bij de berekening van het netto-besteedbare inkomen. Omdat de belastingschuldige zijn uitgaven in verband met ziekte of invaliditeit óf uit eigen middelen moet voldoen zolang het vastgestelde maximumbedrag niet wordt overschreden, óf een beroep kan doen op de Wwb of een andere voorziening wordt met die uitgaven bij de berekening van het netto-besteedbare inkomen geen rekening gehouden.
23. (Art. 26, § 2) Uitgaven in verband met onderhoudsverplichtingen

Uitkeringen voor levensonderhoud op grond van de artikelen 1:157, 158 en 404 BW (de zogenaamde alimentatieverplichtingen) en de daadwerkelijk betaalde onderhoudsbijdrage (de bijdrage die een gemeente op grond van de Wwb van een ex-partner vordert in de kosten van bijstand) worden bij de berekening van het netto-besteedbare inkomen in mindering gebracht.
24. (Art. 26, § 2) Uitgaven in verband met aflossingen op leningen

Aflossingen op leningen waarbij het geleende bedrag is aangewend voor de betaling van belastingschulden, andere dan die genoemd in artikel 8, tweede lid, van de regeling, worden bij de berekening van het netto-besteedbare inkomen in aanmerking genomen. De ontvanger kan de belastingschuldige vragen om aan te tonen dat het geleende bedrag inderdaad voor betaling van de belastingaanslagen is aangewend.
24A. Uitgaven onderverhuur c.q. kamerverhuur en het houden van kostgangers

Is sprake van onderverhuur c.q. kamerverhuur dan wordt hetgeen door de onderhuurder c.q. kamerhuurder wordt betaald, geheel als overige inkomsten aangemerkt.
Ook inkomsten uit het houden van kostgangers worden tot de overige inkomsten gerekend. Anders dan bij onderverhuur c.q. kamerverhuur worden op de inkomsten uit het houden van kostgangers wel kosten in mindering gebracht, voor zover die kosten de met het houden van kostgangers genoten inkomsten niet overschrijden.
De kosten die in mindering worden gebracht bedragen forfaitair € 8,90 per dag, dus ongeacht de werkelijke kosten, waarbij een maand op 30 dagen wordt gesteld. Als sprake is van kostgangers die niet een volle week de kost genieten, vindt toepassing van dit forfait naar evenredigheid plaats.
25. (Art. 26, § 2) Betalingen aan andere schuldeisers

Bij de berekening van het netto-besteedbare inkomen wordt geen rekening gehouden met aflossingen op schulden die de belastingschuldige verricht aan andere schuldeisers ongeacht het doel waarvoor de schulden zijn aangegaan. Onder aflossing moet in dit verband worden verstaan de bruto-betaling, dus zowel de betaling op de hoofdsom, als de betaling op rente en kosten. Dit beginsel dat geen rekening wordt gehouden met aflossingen aan andere schuldeisers is gebaseerd op het uitgangspunt dat de fiscus als preferent schuldeiser niet behoeft terug te treden ten voordele van andere schuldeisers aan wie substantiële bedragen worden voldaan. Een uitzondering op dit uitgangspunt geldt voor de aflossingen genoemd in lid 24 van deze paragraaf.
26. (Art. 26, § 2) Normbedragen voor bestaanskosten

Nadat het netto-besteedbare inkomen is vastgesteld, kunnen de kosten van bestaan daarop in mindering worden gebracht ter bepaling van de betalingscapaciteit. De normbedragen voor de kosten van bestaan bedragen 90% van het feitelijke inkomen (het gezamenlijke bedrag van de in artikel 14 van de regeling genoemde inkomensbestanddelen) met als maximum 90% van de voor het desbetreffende huishoudtype geldende maximale bijstandsnorm en als minimum 90% van de voor dat huishoudtype geldende minimale bijstandsnorm. Dit geldt niet voor de in artikel 22 Wwb bedoelde oudernormen. Op deze ouderennormen is het gemeentelijke toeslagen- en verlagingenbeleid niet van toepassing. Dit betekent dat echtparen en alleenstaanden, die inwonen bij hun kinderen, dan wel inwonende kinderen hebben, onafhankelijk van het inkomen c.q. de bijdragen van die kinderen de volledige norm ontvangen. De normbedragen voor de kosten van bestaan bedragen 90% van de voor de desbetreffende huishoudtype geldende ouderennormen. Uit een oogpunt van doelmatigheid worden de normbedragen altijd op één hele euro naar boven afgerond.
De voor de kwijtschelding van belang zijnde huishoudtypen die de bijstand onderkent, zijn echtgenoten, een alleenstaande ouder en een alleenstaande en de "ouderen" volgens de zogenaamde ouderennormen.
Voor echtgenoten die beiden jonger zijn dan 65 jaar is de kwijtscheldingsnorm maximaal 90% van de bijstandsnorm genoemd in artikel 21, onderdeel *c*, Wwb (de basisbijstandsnorm) en minimaal 90% van die bijstandsnorm verminderd met een korting die wordt gesteld op 20% van de voor echtgenoten geldende hoogste bijstandsnorm. Deze korting is gelijk aan het bedrag van de toeslag genoemd in artikel 25, tweede lid, Wwb.
Voor echtgenoten die beiden ouder zijn dan 65 jaar, of waarvan één echtgenoot ouder is dan

65 jaar, geldt een afwijkende kwijtscheldingsnorm (zie hierna).
Voor een alleenstaande ouder, jonger dan 65 jaar, is de kwijtscheldingsnorm minimaal 90% van de bijstandsnorm genoemd in artikel 21, onderdeel *b*, Wwb (de basisbijstandsnorm) en maximaal 90% van die bijstandsnorm verhoogd met de toeslag als bedoeld in artikel 25, tweede lid, Wwb. Deze toeslag bedraagt 20% van de voor echtgenoten geldende hoogste bijstandsnorm. Voor een alleenstaande ouder die ouder is dan 65 jaar, geldt een afwijkende kwijtscheldingsnorm (zie hierna). Voor een alleenstaande is de kwijtscheldingsnorm minimaal 90% van de bijstandsnorm genoemd in artikel 21, onderdeel *a*, Wwb (de basisbijstandsnorm) en maximaal 90% van die bijstandsnorm verhoogd met de toeslag als bedoeld in artikel 25, tweede lid, Wwb. Deze toeslag bedraagt 20% van de voor echtgenoten geldende hoogste bijstandsnorm. Voor een alleenstaande die ouder is dan 65 jaar, geldt een afwijkende kwijtscheldingsnorm (zie hierna). De minimum- en maximumkwijtscheldingsnormen per maand voor de verschillende huishoudtypen op basis van de bijstandsnormen zoals die thans gelden en de afwijkende kwijtscheldingsnormen voor "ouderen", zijn:
- voor echtgenoten die beiden jonger zijn dan 65 jaar: minimum € 908 en maximum € 1135; voor echtgenoten die beiden 65 jaar of ouder zijn: € 1190; voor echtgenoten waarvan een echtgenoot 65 jaar of ouder is en de andere echtgenoot jonger is dan 65 jaar: € 1190.
Als echtgenoot wordt mede aangemerkt de ongehuwde die met een ander een gezamenlijke huishouding voert, tenzij die ander een bloedverwant in de eerste graad is. Zie voor de definitie van het begrip gezamenlijke huishouding het derde lid van deze paragraaf;
- voor een alleenstaande ouder die jonger is dan 65 jaar: minimum € 794 en maximum € 1021; voor een alleenstaande ouder die 65 jaar of ouder is: € 1070.
Onder een alleenstaande ouder wordt verstaan: de ongehuwde die de volledige zorg heeft voor één of meer tot zijn last komende kinderen en geen gezamenlijke huishouding voert met een ander, tenzij die ander een bloedverwant in de eerste graad is;
- voor een alleenstaande die jonger is dan 65 jaar: minimum € 568 en maximum € 794; voor een alleenstaande die 65 jaar of ouder is: € 868.
Onder een alleenstaande wordt verstaan: de ongehuwde die geen tot zijn last komende kinderen heeft en geen gezamenlijke huishouding voert met een ander tenzij die ander een bloedverwant in de eerste graad is.
NB: Onder "kind" wordt verstaan het in Nederland woonachtige eigen kind of stiefkind. Onder "kind" wordt verstaan het in Nederland woonachtige kind.

Voorbeelden

Voorbeeld 1
X is een alleenstaande jonger dan 65 jaar. Zijn inkomen (nà de gebruikelijke inhoudingen) is € 890. Zijn netto besteedbare inkomen bedraagt, na aftrek woonlasten minus de minimale eigen bijdrage en zijn premie ziektekostenverzekering € 800. De (theoretische) kwijtscheldingsnorm is 90% van het inkomen ad € 890 en bedraagt dus € 801. Dit bedrag is hoger dan de maximum kwijtscheldingsnorm ad € 794. Voor X geldt dus een kwijtscheldingsnorm van € 794. Zijn betalingscapaciteit per maand bedraagt € 800 minus € 794 = € 6 x 80% = € 4,80.

Voorbeeld 2
Y is een alleenstaande ouder, jonger dan 65 jaar. Zijn inkomen is € 900. Zijn netto besteedbaar inkomen bedraagt, na aftrek woonlasten minus de minimale eigen bijdrage en zijn premie ziektekostenverzekering € 770. De kwijtscheldingsnorm is in beginsel 90% van het inkomen ad € 900 en bedraagt dus € 810. Dit bedrag is lager dan de maximum kwijtscheldingsnorm ad € 1021 en hoger dan de minimum kwijtscheldingsnorm ad € 794. Voor Y geldt dus een kwijtscheldingsnorm van € 810. Zijn betalingscapaciteit per maand bedraagt € 770 minus € 794 = nihil.

Voorbeeld 3
X en Y zijn echtgenoten. X is 20 jaar, Y is 22 jaar. Het inkomen is € 729. Het netto besteedbare inkomen bedraagt, na aftrek woonlasten minus de minimale eigen bijdrage en zijn premie ziektekostenverzekering € 610. De kwijtscheldingsnorm is in beginsel 90% van het inkomen ad € 700 en bedraagt dus € 657. Dit bedrag is lager dan de minimum kwijtscheldingsnorm ad € 908. Voor dit echtpaar geldt dus een kwijtscheldingsnorm van € 908. De betalingscapaciteit per maand bedraagt € 610 minus € 908 = nihil.

26a. Verblijf in inrichting

Bij een verblijf in een inrichting in de zin van artikel 1 Wwb is de kwijtscheldingsnorm per maand de eventuele eigen bijdrage voor verzorging dan wel verpleging vermeerderd met
- voor een alleenstaande of een alleenstaande ouder: € 187,09 verhoogd met een vergoeding Zorgverzekeringswet van € 54
- voor gehuwden: € 291,00 verhoogd met een vergoeding Zorgverzekeringswet van € 77.
Indien één van de gehuwden in een inrichting verblijft, is de kwijtscheldingsnorm de som van de bijstandsnormen die voor ieder van hen als alleenstaande of alleenstaande ouder zouden gelden.
27. (Art. 26, § 2) Buitenlandse belastingschuldigen

Bij de beoordeling van verzoeken om kwijtschelding die zijn ingediend door belastingschuldigen die in het buitenland verblijven, gelden dezelfde normbedragen als voor belastingschuldigen die hier te lande verblijven.
28. (Art. 26, § 2) Onderhoud gezinsleden in het buitenland

De hier te lande alleenwonende gehuwde belastingschuldige die zijn in het buitenland verblijvende echtgenote en/of kinderen daadwerkelijk onderhoudt, wordt voor de berekening van de betalingscapaciteit niet als een alleenstaande aangemerkt. Uitgegaan wordt van het normbedrag voor echtgenoten in de zin van artikel 3 Wwb. Als huur wordt de hier te lande betaalde huur in aanmerking genomen. Door toepassing van het normbedrag voor echtgenoten in de zin van artikel 3 Wwb, wordt in het kwijtscheldingsbeleid op forfaitaire wijze rekening gehouden met de bedragen die de buitenlandse werknemer aan zijn bloed- of aanverwanten overmaakt voor de kosten van levensonderhoud. Met de werkelijke bedragen die de buitenlandse belastingschuldige overmaakt, wordt geen rekening gehouden.
29. (Art. 26, § 2) Betalingscapaciteit niet volledig opgeëist

Het bedrag dat overblijft nadat het netto-besteedbare inkomen is verminderd met het normbedrag voor de kosten van het bestaan is de betalingscapaciteit (zie lid 12 van deze paragraaf). Bij de beoordeling van de vraag tot welk bedrag kwijtschelding moet worden verleend, wordt niet de volledige betalingscapaciteit in aanmerking genomen. Om de belastingschuldige de gelegenheid te bieden plotseling optredende kosten te kunnen betalen, zoals bijvoorbeeld de aanschaf of vervanging van duurzame gebruiksgoederen, wordt voor de bepaling van het kwijt te schelden bedrag volstaan met het opeisen van 80% van de betalingscapaciteit.
§ 2a. Wettelijke schuldsaneringsregeling en (buiten)gerechtelijk akkoord

1. Begripsbepalingen

In deze paragraaf wordt verstaan onder:
schuldsaneringsregeling van de Belastingdienst: de schuldsaneringsregelingen zoals bedoeld in artikel 26, § 3 van deze leidraad en de artikelen 20 t/m 22 van de regeling juncto artikel 26, § 4 van deze leidraad;
aangeboden akkoord: een akkoord dat wordt aangeboden om te komen tot een gerechtelijk of buitengerechtelijk akkoord als bedoeld in de artikelen 19*a* en 22*a* van de regeling;
gerechtelijk akkoord: het akkoord als bedoeld in de artikelen 19*a*, eerste lid en 22*a*, eerste lid, van de regeling;
buitengerechtelijk akkoord: het akkoord als bedoeld in de artikelen 19*a*, tweede lid en 22*a*, tweede lid, van de regeling;
dwangakkoord: een akkoord, als gevolg waarvan de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling eindigt, waaraan de ontvanger is gebonden, doch waarmee hij niet heeft ingestemd;
2. Algemeen

Met de WSNP wordt bereikt dat een natuurlijk persoon, waarvan rederlijkerwijs is te voorzien dat hij niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden of die in de toestand verkeert dat hij heeft opgehouden te betalen, niet tot in lengte van jaren door zijn schuldeisers achtervolgd kan worden. Uitgangspunt is namelijk de "schone lei". Voor het van toepassing

verklaren van de wettelijke schuldsaneringsregeling is niet vereist dat gedurende de looptijd van de regeling een bepaald minimumbedrag aan de schuldeisers kan worden uitgekeerd. Het is dus mogelijk dat de schuldeisers niets of vrijwel niets op hun vorderingen ontvangen. Wel moet de schuldenaar een zo groot mogelijke bijdrage en inspanning leveren om zoveel mogelijk activa in de boedel te brengen in het belang van de schuldeisers. De wettelijke schuldsaneringsregeling kan van toepassing worden verklaard op zowel natuurlijke personen die geen onderneming drijven als op natuurlijke personen die wel een onderneming drijven. Het gaat daarbij dus om natuurlijke personen met een eenmanszaak, zij die in een maatschap een zelfstandig beroep uitoefenen of zij die (beherend) vennoot zijn in een vennootschap onder firma of een commanditaire vennootschap. De WSNP beoogt in belangrijke mate de bereidheid van schuldeisers tot het treffen van een buitengerechtelijk akkoord te bevorderen. De WSNP bevat namelijk bepalingen die door schuldeisers als ongunstig zullen worden ervaren:
- vèrgaande bevoegdheden van de rechter: de rechter kan de toepassing van de schuldsanering uitspreken zonder instemming van de schuldeisers (ook de bevoorrechte);
- de rechter-commissaris heeft onder omstandigheden de bevoegdheid om een aangeboden akkoord dat door de schuldeisers is verworpen toch bindend vast te stellen;
- er treedt een moratorium in werking in die zin dat schuldeisers - de separatisten uitgezonderd - geen verhaal meer kunnen zoeken voor vorderingen waarop de wettelijke schuldsaneringsregeling ziet (gelegde beslagen vervallen met ingang van de dag waarop de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling is uitgesproken en een eventuele gijzeling van de belastingschuldige eindigt van rechtswege door de uitspraak tot de toepassing van de schuldsaneringsregeling);
- naast de bevoorrechte schuldeisers ontvangen ook de concurrente schuldeisers een uitkering.

De artikelen 19*a* en 22*a* van de regeling, waarin bepalingen zijn opgenomen voor die situaties waarin een akkoord wordt aangeboden, strekken ertoe de doelstellingen van de WSNP, namelijk het zoveel mogelijk treffen van buitengerechtelijke akkoorden, ook voor de Belastingdienst te laten gelden. De bepalingen in artikel 19*a* zien op natuurlijke personen die geen bedrijf of zelfstandig beroep uitoefenen. Die in artikel 22*a* op natuurlijke personen die wel een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefenen. De bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing op het ontslag van de betalingsverplichting van een aansprakelijk gestelde.
Opgemerkt wordt dat als omzetting van een faillissement in een wettelijke schuldsaneringsregeling mogelijk is, een door de schuldenaar in het faillissement aangeboden akkoord kan worden getoetst aan het terzake geldende beleid ingevolge artikel 19*a* of artikel 22*a* van de regeling, als de schuldenaar daarom uitdrukkelijk verzoekt.
Verwezen wordt in dit verband naar hoofdstuk XI, § 5, eerste lid, van deze leidraad.

3. Gevolgen wettelijke schuldsaneringsregeling

Belastingvorderingen ten aanzien waarvan de wettelijke schuldsaneringsregeling werkt en voorzover die na de beëindiging van de toepassing van die regeling op grond van artikel 356, tweede lid, FW onvoldaan zijn gebleven, worden niet kwijtgescholden, maar worden aangemerkt als natuurlijke verbintenissen. Een natuurlijke verbintenis is een rechtens niet afdwingbare verbintenis.

Bodembeslag

Ten aanzien van bodemzaken ex artikel 22 van de wet, behoudt de ontvanger het recht om lopende de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling over te gaan tot beslaglegging en executie.
Opgemerkt wordt dat na beëindiging van de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling er voor belastingaanslagen die als natuurlijke verbintenissen moeten worden aangemerkt geen bodembeslag meer kan worden gelegd en ook een reeds gelegd bodembeslag niet meer kan worden uitgewonnen. Het is dus zaak dat de ontvanger lopende de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling zo snel mogelijk doch in ieder geval voor het einde van die regeling tot verkoop van de inbeslaggenomen bodemzaken overgaat.

Aansprakelijkheid

Aansprakelijkstelling voor belastingaanslagen lopende de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling is mogelijk. Ook na beëindiging van de wettelijke schuldsaneringsregeling kunnen derden nog aansprakelijk worden gesteld voor eventuele onbetaalde gebleven belastingaanslagen die als natuurlijke verbintenissen moeten worden aangemerkt en kunnen reeds in gang gezette aansprakelijkheidsprocedures worden

voortgezet.
Verrekening
Belastingteruggaven die zijn vastgesteld nadat de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling is geëindigd en die betrekking hebben op een periode vóór de uitspraak van de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling kunnen worden verrekend met de tot een natuurlijke verbintenis gereduceerde vorderingen.
Boedelschuldeisers
Belastingschulden die (materieel) zijn ontstaan gedurende de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling vormen in de praktijk veelal boedelschulden. De wettelijke schuldsaneringsregeling werkt niet ten aanzien van de vorderingen van de boedelschuldeisers. Boedelschuldeisers moeten uit de boedel worden betaald. De ontvanger ziet er op toe dat de boedelschulden tijdig door de bewindvoerder worden voldaan. Als belastingschulden, die als boedelschulden kunnen worden aangemerkt, ten onrechte niet worden voldaan, wendt de ontvanger zich in beginsel eerst tot de bewindvoerder om langs minnelijke weg alsnog voldoening te bewerkstelligen. Als dit niet leidt tot een bevredigende oplossing wendt de ontvanger zich met zijn grieven tot de rechter-commissaris. In het uiterste geval is beslag op en uitwinning van tot de boedel behorende goederen mogelijk. De boedelschuldeisers die niet uit de boedel voldaan kunnen worden, behouden na afloop van de toepassing van de regeling een volledig afdwingbare vordering op de schuldenaar. De ontvanger kan tijdens de wettelijke schuldsaneringsregeling in het kader van de invordering van boedelschulden niet het faillissement van de schuldenaar aanvragen.
Kwijtschelding
Als belastingschuldige verzoekt om kwijtschelding van na de toepassing van de WSNP opgekomen belastingschulden die niet zijn aan te merken als boedelschuld, dan wordt het verzoek behandeld overeenkomstig het bestaande beleid. Dit betekent dus onder meer dat bij de berekening van de betalingscapaciteit op het inkomen van de belastingschuldige niet in mindering wordt gebracht dat deel van het inkomen dat onder beheer van de bewindvoerder naar de boedel gaat. Verder wordt opgemerkt dat de middelen die de boedel vormen en onder beheer van de bewindvoerder berusten, niet beschouwd worden als vermogen in de zin van artikel 12 van de regeling.
4. Schuldsaneringsregelingen van de Belastingdienst

De schuldsaneringsregelingen van de Belastingdienst voor particulieren en ex-ondernemers (artikel 26, § 3 van deze leidraad) en ondernemers (de artikelen 20 t/m 22 van de regeling juncto artikel 26, § 4 van deze leidraad) blijven van kracht voor die gevallen waarin een (buiten)gerechtelijk akkoord op grond van artikel 19*a* of artikel 22*a* van de regeling dan wel toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling niet mogelijk is. Te denken valt in dit verband aan de situatie waarin een verzoek om toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling wordt afgewezen (artikel 288 FW, zie hierna).
De schuldsaneringsregeling van de Belastingdienst voor ondernemers blijft overigens in ieder geval van toepassing op ondernemers/niet-natuurlijke personen (B.V.'s, maar ook eenmans-B.V.'s.).
5. Buitengerechtelijk akkoord alleen in die gevallen waarin redelijkerwijs mag worden aangenomen dat de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing zal worden verklaard

De ontvanger zal alleen tot een (buiten)gerechtelijk akkoord als bedoeld in de artikelen 19a en 22a van de regeling toetreden als aan een aantal voorwaarden wordt voldaan (zie hierna). Bij het toetreden tot een buitengerechtelijk akkoord zal de ontvanger er zich eerst van moeten vergewissen of redelijkerwijs mag worden aangenomen dat de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing zal worden verklaard (artikel 19a, tweede lid en artikel 22a, tweede lid, van de regeling). Van belang voor de beantwoording van die vraag is artikel 288 FW, dat dwingend voorschrijft welke toelatingsvereisten en afwijzingsgronden gelden voor de rechter met betrekking tot een verzoek om toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling.
Toelatingsvereisten art. 288 FW
Een schuldenaar wordt toegelaten tot de wettelijke schuldsaneringsregeling:
a. als aannemelijk is dat de schuldenaar niet zal kunnen voortgaan met betalen van zijn schulden.
b. Als aannemelijk is dat de schuldenaar ten aanzien van het ontstaan of onbetaald laten van schulden te goeder trouw is geweest. De hier bedoelde "goede trouw" houdt niet direct

verband met artikel 3:11 BW of met de redelijkheid en billijkheid, maar moet vooral gezien worden als een gedragsmaatstaf. Omstandigheden die kunnen worden meegewogen zijn de aard (bijvoorbeeld fraudeschulden) en omvang van de vorderingen, het tijdstip waarop de schulden zijn ontstaan, de mate waarin de schuldenaar een verwijt kan worden gemaakt voor het ontstaan of onbetaald laten van de schulden, de inspanningen die de schuldenaar heeft gedaan om tot betaling te komen, het frustreren van verhaalsacties en de vraag of en wanneer eerder een faillissement of wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing is geweest.
c. Als aannemelijk is dat de schuldenaar zijn verplichtingen naar behoren zal nakomen en zich zal inspannen zoveel mogelijk baten voor de boedel te verwerven. De schuldenaar zal globaal moeten aangeven hoe en wat hij denkt te kunnen verdienen, besparen, sparen en aflossen. Bovendien zal hij aandacht moeten besteden aan de vraag hoe hij specifieke problemen het hoofd denkt te bieden. Bij deze toelatingseis komt ook door de schuldenaar in het verleden getoonde betalingsgedrag aan de orde.
Afwijzingsgronden art. 288 FW
Een verzoek tot toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling wordt afgewezen wanneer:
a. de wettelijke schuldsaneringsregeling al op de schuldenaar van toepassing is. Dit is denkbaar wanneer de schuldenaar tijdens de (eerste) wettelijke schuldsaneringsregeling nieuwe schulden maakt waarop die schuldsaneringsregeling niet van toepassing is.
b. De poging tot een buitengerechtelijke schuldregeling niet is uitgevoerd door een persoon of instelling als bedoeld in artikel 48, eerste lid, van de Wet op het consumentenkrediet.
Deze afwijzingsgrond blijft overigens buiten toepassing bij de beoordeling door de ontvanger van een akkoord in het kader van een minnelijke schuldsaneringsregeling.
c. Er schulden uit misdrijf zijn als bedoeld in artikel 358, lid 4, FW die niet langer dan vijf jaar vóór indiening van het verzoekschrift zijn opgelegd.
d. In de tien jaar voorafgaande aan het verzoekschrift de wettelijke schuldsaneringsregeling op de schuldenaar van toepassing is geweest. Hierop zijn twee uitzonderingen voor het geval de schuldsaneringsregeling eerder voortijdig is beëindigd:
- omdat de schuldenaar tijdens de regeling al zijn schulden heeft afgelost dan wel in staat bleek zijn betalingen te hervatten;
- vanwege het ontstaan van bovenmatige schulden zonder dat dit aan de schuldenaar is toe te rekenen.
Ondanks het ontbreken van goede trouw en van het hebben van schulden uit misdrijven kan de schuldenaar toch worden toegelaten tot de WSNP als hij de omstandigheden onder controle heeft gekregen die bepalend zijn geweest voor het ontstaan of onbetaald laten van zijn schulden (artikel 288 lid 3 FW). Dat voldoende aannemelijk is dat de schuldenaar die omstandigheden onder controle heeft gekregen, zal moeten blijken uit de door de schuldenaar getroffen maatregelen.
Beoordeling door de ontvanger
De ontvanger zal in een concreet geval aan de hand van bovengenoemde gronden moeten beoordelen wat de rechter in die situatie zou besluiten: wel of geen wettelijke schuldsaneringsregeling. De inlichtingenverplichtingen van hoofdstuk VII van de wet kunnen de ontvanger daarbij helpen. Een "vertaling" van artikel 288 FW levert de volgende checklist op (niet limitatief):
- kan belastingschuldige doorgaan met betalen van schulden (er is voldoende geld/vermogen beschikbaar of komt op korte termijn beschikbaar; onderneming maakt nog winst; er zijn teruggaven te verwachten etc.) of is er sprake van een uitzichtloze situatie;
- is er gegronde vrees voor benadeling van de fiscus of niet behoorlijke nakoming van een te sluiten buitengerechtelijk akkoord (dit kan worden getoetst aan de hand van ervaringen ten aanzien van aangifte- en betalingsgedrag, strafrechtelijk verleden, vertrek naar het buitenland etc.);
- is de wettelijke schuldsaneringsregeling op belastingschuldige van toepassing geweest;
- is aannemelijk dat de belastingschuldige niet te goeder trouw is geweest (bijvoorbeeld blijkend uit het ontstaan en het onbetaald laten van de schulden of het doen van pogingen tot frustreren van verhaalsacties) en in hoeverre is er sprake van verwijtbaarheid (tijdstip en frequentie van aangaan van schulden, zijn er inspanningen geweest om schulden te verminderen); relevant is ook de vraag of de belastingschuldige inmiddels de omstandigheden onder controle heeft die bepalend zijn geweest voor het ontstaan of onbetaald laten van zijn schulden.

6. Situaties artikel 19*a* van de regeling

In artikel 19*a* van de regeling zijn met betrekking tot particulieren twee situaties geregeld waarin sprake is van een (buiten)gerechtelijk akkoord. De eerste situatie, uitgewerkt in het eerste lid, is die waarin, nadat de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling is uitgesproken, toch nog een akkoord aan de schuldeisers wordt aangeboden.
De tweede situatie, geregeld in het tweede lid, heeft betrekking op een akkoord dat wordt aangeboden in het geval dat er geen of nog geen sprake is van een door de rechter (al dan niet voorlopig) uit te spreken wettelijke schuldsaneringsregeling. Het gaat hierbij om de gevallen waarin, naar redelijkerwijs mag worden aangenomen, de belastingschuldige in een situatie verkeert waarin hij materieel in aanmerking komt voor de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling. Onder de in artikel 19*a*, tweede lid, van de regeling opgenomen zinsnede "afgezien van de daarvoor te vervullen formaliteiten" dient tevens te worden begrepen de overlegging van de in artikel 285, eerste lid, onderdeel *e*, FW bedoelde verklaring die door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente van de woon- of verblijfplaats van de schuldenaar moet worden afgegeven omtrent de financiële positie van de schuldenaar. Mocht uit die verklaring blijken dat de belastingschuldige niet beschikt over enige aflossingsmogelijkheid dan heeft de rechter de bevoegdheid de wettelijke schuldsaneringsregeling zonder verificatievergadering na een jaar te beëindigen. Deze bepaling houdt dus in dat in dit soort gevallen de belastingschuldige na een jaar al een "schone lei" kan krijgen, zonder dat er enigerlei uitkering is gedaan.
7. Situaties artikel 22*a* van de regeling

Artikel 22*a* voorziet in een overeenkomstige toepassing van artikel 19*a* op ondernemers-natuurlijke personen.
8. Begrip belastingschuld

Bij de beoordeling van het (buiten)gerechtelijk akkoord moet allereerst worden vastgesteld wat de hoogte is van de belastingschuld c.q. op welke belastingaanslagen het (buiten)gerechtelijk akkoord ziet.
Uitgangspunt zal daarbij moeten zijn de materiële belastingschuld die is ontstaan tot aan de dag dat de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling is uitgesproken (artikel 19*a*, eerste lid en artikel 22*a*, eerste lid, van de regeling) dan wel de materiële belastingschuld die is ontstaan tot aan de dag waarop een buitengerechtelijk akkoord wordt aangeboden (artikel 19*a*, tweede lid en artikel 22*a*, tweede lid, van de regeling).
Er rust een inspanningsverplichting op de Belastingdienst om de te saneren schuld zo volledig mogelijk en tot het juiste bedrag vast te stellen in die zin dat de Belastingdienst zo snel mogelijk de nog materieel verschuldigde belasting tot aan het moment waarop de wettelijke schuldsaneringsregeling is uitgesproken, dan wel tot aan het moment waarop vorenbedoeld akkoord is aangeboden, dient te formaliseren.

Belastingschulden die materieel zijn ontstaan na uitspraak van de wettelijke schuldsaneringsregeling, dan wel zijn ontstaan na aanbieding van vorenbedoeld akkoord, vallen dus niet onder het (buiten)gerechtelijk akkoord. Van deze belastingschulden zal na formalisering in beginsel integrale voldoening worden geëist.
9. Voorwaarden voor toetreding tot een gerechtelijk of buitengerechtelijk akkoord

De inhoud van een akkoord, niet zijnde een dwangakkoord, wordt door de wilsovereenstemming tussen de onderhandelende partijen bepaald en kan van alles behelzen. Echter de ontvanger verleent uitsluitend zijn medewerking aan een dergelijk akkoord als aan de volgende voorwaarden is voldaan:
De ontvanger dient in het kader van een gerechtelijk of buitengerechtelijk akkoord als preferent schuldeiser op zijn vorderingen ten minste het dubbele percentage te ontvangen van hetgeen de concurrente schuldeisers op hun vorderingen krijgen uitgekeerd en het te ontvangen bedrag dient ten minste dezelfde omvang te hebben als kan worden verkregen indien de rechter de schuldsaneringsregeling van toepassing verklaart.
Er moet een reële verwachting zijn dat de belastingschuldige in staat zal zijn de fiscale verplichtingen na te komen die ontstaan nadat de wettelijke schuldsaneringsregeling is uitgesproken (artikel 19*a*, eerste lid en artikel 22*a*, eerste lid, van de regeling), dan wel die

ontstaan nadat een akkoord om een buitengerechtelijk akkoord te bewerkstelligen is aangeboden (artikel 19*a*, tweede lid en artikel 22*a*, tweede lid, van de regeling).
De ontvanger mag niet worden achtergesteld bij gelijkbevoorrechte schuldeisers voor wat betreft de omvang van het te ontvangen percentage en het tempo van uitbetaling daarvan.
De ontvanger dient er naar te streven dat in het kader van een (buiten)gerechtelijk akkoord betaling ineens plaatsvindt. Wanneer echter in een uitzonderingssituatie betaling in termijnen is overeengekomen, dient de ontvanger zoveel als mogelijk is zekerheid te eisen, bijvoorbeeld door het leggen van beslag.
Opgemerkt wordt dat indien in het (buiten)gerechtelijk akkoord belastingschulden zullen worden begrepen waarvoor derden aansprakelijk zijn of kunnen worden gesteld, in de voorwaarden waaronder het (buiten)gerechtelijk akkoord wordt gesloten, dient te worden opgenomen dat de kwijtschelding pas zal worden geëffectueerd op het moment dat op grond van die aansprakelijkheid geen baten meer door de ontvanger kunnen worden verkregen. De ontvanger kan overigens van opneming van een zodanige voorwaarde afzien. In dat geval zal hij echter in het bedrag dat hij in het kader van het (buiten)gerechtelijk akkoord zal eisen, deze eventuele baten in het kader van de aansprakelijkheid tot uitdrukking moeten laten komen.
10. Ten minste dubbele percentage van hetgeen aan concurrenten wordt uitgekeerd

Gelet op de doelstellingen van de WSNP dient de ontvanger aan de totstandkoming van een (buiten)gerechtelijk akkoord als bedoeld in artikel 19*a*, eerste en tweede lid en artikel 22*a*, eerste en tweede lid, van de regeling mee te werken indien hij naar redelijke verwachting daarmee hetzelfde resultaat kan boeken als in het geval de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing zou zijn verklaard. In laatstbedoeld geval zou hij een tweemaal zo hoog percentage op zijn vorderingen uitgekeerd krijgen als aan de concurrente schuldeisers zou worden uitbetaald. Dit is dan ook één van de voorwaarden die de ontvanger stelt in het geval een (buiten)gerechtelijk akkoord wordt aangeboden.
11. Het te ontvangen bedrag moet ten minste dezelfde omvang hebben als kan worden verkregen indien de rechter een saneringsplan vaststelt

Een volgende voorwaarde voor toetreding tot een (buiten)gerechtelijk akkoord is dat het te ontvangen bedrag ten minste dezelfde omvang moet hebben als kan worden verkregen indien de rechter de schuldsaneringsregeling van toepassing verklaart. Deze voorwaarde kan met name van belang zijn in die situaties waarin sprake is van verpande zaken van de belastingschuldige waarop het bodemvoorrecht van de ontvanger (artikel 21, tweede lid, van de wet) van toepassing is. Indien de rechter de schuldsaneringsregeling van toepassing verklaart, komt het bodemvoorrecht van de ontvanger tot uitdrukking in de omvang van het bedrag dat de ontvanger op zijn vorderingen krijgt uitgekeerd. Dit vloeit voort uit artikel 299, derde lid, FW dat de artikelen 57 tot en met 59 van die wet van overeenkomstige toepassing verklaart. Dat houdt in dat de bewindvoerder erop moet toezien dat de executie-opbrengst van verpande zaken in de boedel valt voorzover er sprake is van schuldeisers met vorderingen waaraan een hogere rang dan (stil) pand verbonden is. De systematiek van verdeling bij het doen van uitkeringen uit de boedel brengt overigens met zich mee dat - anders dan in geval van faillissement - deze opbrengst niet alleen aan de ontvanger maar ook aan de andere schuldeisers ten goede komt. Wanneer een (buiten)gerechtelijk akkoord wordt aangeboden is de kans echter groot dat - anders dan in het geval de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing wordt verklaard - het bodemvoorrecht niet tot uitdrukking komt in het bedrag dat de ontvanger wordt aangeboden. Immers, de pandhouder - separatist - neemt in principe niet deel aan een (buiten)gerechtelijk akkoord. Na de totstandkoming van een (buiten)gerechtelijk akkoord vindt kwijtschelding plaats van de bevoorrechte schuld voorzover deze niet is voldaan. Zou de pandhouder vervolgens tot executie overgaan van de verpande zaken dan zou de gehele opbrengst ten goede komen aan de pandhouder zonder dat de ontvanger nog enig recht op de opbrengst kan doen gelden. Door de eis te stellen dat het in een (buiten)gerechtelijk akkoord aan de ontvanger aangeboden bedrag ten minste van dezelfde omvang is als kan worden verkregen indien de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing wordt verklaard, wordt voorkomen dat de ontvanger door zijn medewerking te verlenen aan de totstandkoming van het (buiten)gerechtelijk akkoord een geringere opbrengst ten deel zou vallen dan het geval zou zijn indien de wettelijke schuldsaneringsregeling zou worden afgewikkeld.
Aangezien de ontvanger het recht behoudt om lopende de wettelijke schuldsaneringsregeling

over te gaan tot beslaglegging en executie van bodemzaken ex artikel 22, derde lid, van de wet, zal hij, indien hij afziet van executie van de bodemzaken en deelneemt aan een (buiten)gerechtelijk akkoord, de waarde van de bodemzaken tot uitdrukking laten komen in het bedrag dat hij in het kader van het (buiten)gerechtelijk akkoord zal eisen. Komt in het bedrag dat hij in het kader van een (buiten)gerechtelijk akkoord zal eisen niet het bodemvoorrecht of de waarde van de bodemzaken tot uiting, dan stemt de ontvanger in beginsel niet in met een akkoord.

12. Lopende verplichtingen bijhouden

Tevens een voorwaarde om toe te treden tot een (buiten)gerechtelijk akkoord is dat er reële vooruitzichten dienen te zijn dat de belastingschuldige in staat zal zijn de lopende verplichtingen tijdig na te komen. Het gaat in casu dan om (materiële) belastingschuld ontstaan na de uitspraak tot toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling, dan wel ontstaan na de aanbieding van een akkoord ter bewerkstelliging van een buitengerechtelijk akkoord.
In tegenstelling tot de wettelijke schuldsaneringsregeling komt bij het (buiten)gerechtelijk akkoord de liquidatie van het ondernemingsvermogen niet aan de orde. Na de totstandkoming van het (buiten)gerechtelijke akkoord moet de onderneming echter weer voldoende levensvatbaar zijn. Wanneer is te voorzien dat de belastingschuldige de lopende verplichtingen niet zal kunnen nakomen, kan ook worden getwijfeld aan de levensvatbaarheid van het bedrijf. De ontvanger zal in dat geval niet zijn medewerking aan een (buiten)gerechtelijk akkoord verlenen.

13. Ontvanger mag niet worden achtergesteld bij gelijkbevoorrechte schuldeisers

Eén van de voorwaarden om toe te treden tot een (buiten)gerechtelijk akkoord is voorts dat de ontvanger noch in omvang noch in tempo van uitbetaling van het door hem te ontvangen percentage mag worden benadeeld ten opzichte van andere preferente crediteuren. In deze eis ligt ook besloten dat, mocht zich niettemin toch achterstelling van de ontvanger voordoen ten opzichte van een of meer andere schuldeisers in de omvang of het tempo van uitbetaling, dit voor de ontvanger aanleiding zal zijn zijn medewerking aan een aangeboden akkoord te beëindigen.

14. Buiten toepassing laten van enkele artikelen van de regeling

Bij de toepassing van artikel 19*a* blijven de bepalingen in artikel 8, eerste lid, onderdelen *a*, *b*, *e f* en *g*, van de regeling buiten toepassing. Voor het overige zijn de in Titel III FW geregelde waarborgen, waaronder de in dat verband aan de rechter en de bewindvoerder toegekende bevoegdheden, mede van toepassing ter bescherming van de belangen van de fiscus. Deze vervangen als het ware de ter bescherming van de belangen van de fiscus dienende bepalingen in de voormelde onderdelen van artikel 8, eerste lid, van de regeling.
Voorts blijven buiten toepassing artikel 8, tweede lid, van de regeling en de artikelen 10 tot en met 19.
Een en ander houdt in dat het feit dat:
- het aan de belastingschuldige is toe te rekenen dat een belastingaanslag niet kan worden voldaan;
- de belastingschuldige heeft nagelaten de vereiste aangifte in te dienen;
- het verzoek wordt gedaan voor een voorlopige aanslag die nog niet is gevolgd door de aanslag;
- niet aan eventueel door de ontvanger gestelde voorwaarden is voldaan;
- het belastingaanslagen motorrijtuigenbelasting betreft, of andere belastingaanslagen, genoemd in artikel 8, tweede lid, van de regeling,

géén belemmering mag vormen voor de totstandkoming van een (buiten)gerechtelijk akkoord als bedoeld in artikel 19*a*, eerste en tweede lid, van de regeling.
En voorts dat:
- de eis dat het te ontvangen deel van de belastingschuld ten minste gelijk dient te zijn aan het bedrag dat binnen een jaar kan worden verkregen door middel van invorderingsmaatregelen en ten minste gelijk dient te zijn aan de betalingscapaciteit niet meer kan worden gesteld;
- de voorwaarde dat gelden door derden ter beschikking dienen te worden gesteld, niet meer kan worden gemaakt;
- de uitsluitingen genoemd in artikel 26, § 1, lid 16, van deze leidraad niet meer gelden.

Bij de toepassing van artikel 22*a* blijven eveneens de bepalingen in artikel 8, eerste lid, onderdelen *a*, *b*, *e f* en *g*, en tweede lid, van de regeling buiten toepassing. Voorts blijven buiten toepassing de artikelen 20 tot en met 22 van de regeling.
Dit houdt tevens in dat:
- het voorbehoud dat aan een (buiten)gerechtelijk akkoord wordt deelgenomen als er geen mogelijkheid is (een) derde(n) aansprakelijk te stellen niet meer kan worden gemaakt;
- [vervallen;]
- de eis dat de communautaire middelen volledig worden voldaan niet meer kan worden gesteld;
- integrale voldoening van de desinvesteringsbijtelling niet meer kan worden geëist.

15. Bestuurlijke boeten, rente en kosten

Bestuurlijke boeten, rente en kosten dienen integraal in het (buiten)gerechtelijk akkoord te worden betrokken.

16. Gevolgen (buiten)gerechtelijk akkoord

De gevolgen van een (buiten)gerechtelijk akkoord zijn de volgende:
- een buitengerechtelijk akkoord is niet van invloed op gelegde beslagen. De beslagen worden opgeheven zodra de ontvanger hetgeen hij op grond van het buitengerechtelijk akkoord heeft gevorderd, heeft ontvangen;
- een eventuele gijzeling wordt opgeheven zodra de ontvanger tot een (buiten)gerechtelijk akkoord is toegetreden;
- bodembeslag en verrekening van een belastingteruggave ten name van de belastingschuldige is niet meer mogelijk, zodra de schuld is kwijtgescholden;
- indien in het (buiten)gerechtelijk akkoord aanslagen worden betrokken waarvoor de premieschuldige schuldig nalatig is verklaard, worden die aanslagen niet kwijtgescholden, maar worden deze beschouwd als een natuurlijke verbintenis.

16a. Gevolgen schuldregeling

Indien de ontvanger uitstel van betaling heeft verleend voor de periode van de schuldregeling in de zin van artikel 25, § 13A, van deze leidraad wordt een schriftelijke kennisgeving van de schuldhulpverlener na afloop van de overeenkomst tot schuldregeling, waarin gesteld wordt dat de overeenkomst na eindcontrole is beëindigd en de schuldenaar aan zijn verplichtingen heeft voldaan, aangemerkt als het aanbieden van een buitengerechtelijk akkoord in de zin van artikel 19*a* van de regeling.
Dit akkoord is voor inwilliging vatbaar indien is gebleken dat:
- de schuldenaar aan zijn verplichtingen voortvloeiend uit de overeenkomst van schuldregeling heeft voldaan;
- aan de in artikel 19*a* van de regeling gestelde voorwaarden is voldaan.

In dit verband worden betalingen die hebben plaatsgevonden nadat het verzoek van de schuldhulpverlener om een gespecificeerde schriftelijke opgave van de openstaande vorderingen is ontvangen, geacht onderdeel uit te maken van het te ontvangen deel van de belastingschuld of de belastingschulden. Verrekening van teruggaven maken geen deel uit van het te ontvangen deel van de belastingschuld of de belastingschulden.

17. Gevolgen dwangakkoord

Indien sprake is van een dwangakkoord verleent de ontvanger geen kwijtschelding, maar blijven de belastingvorderingen die resteren na het akkoord als natuurlijke verbintenissen over. Op die verbintenissen is artikel 160 FW van overeenkomstige toepassing, hetgeen onder meer betekent dat de ontvanger voor die resterende vorderingen bodembeslag kan leggen en tot uitwinning van dat bodembeslag kan overgaan.

§ 3. Schuldenregeling voor particulieren en ex-ondernemers

1. (Art. 26, § 3) Voorwaarden tot deelname aan een regeling

Als een particulier of een ex-ondernemer - anders dan in het kader van sanering van bedrijfsschulden als bedoeld in afdeling 3 van de regeling - ten behoeve van een financiële sanering aan alle schuldeisers een gedeeltelijke betaling van hun vordering aanbiedt tegen algehele kwijting, is de Belastingdienst in beginsel bereid aan de totstandkoming van een

schuldenregeling medewerking te verlenen. Een belastingschuldige wordt in het kader van deze schuldenregeling als ex-ondernemer beschouwd als uit de feitelijke omstandigheden is komen vast te staan dat het ondernemerschap daadwerkelijk is beëindigd èn aannemelijk is dat de belastingschuldige in de toekomst geen bedrijf of zelfstandig een beroep meer zal uitoefenen.
Met inachtneming van hetgeen is bepaald in § 1, zesde lid en lid 16, hiervoor, kan medewerking van de ontvanger aan een schuldenregeling slechts geschieden als:
a. het te ontvangen deel van de belastingschuld:
1. ten minste het dubbele percentage bedraagt van hetgeen aan concurrente schuldeisers op hun vorderingen zal worden uitgekeerd;
2. ten minste gelijk is aan het bedrag dat binnen een jaar kan worden verkregen door middel van invorderingsmaatregelen en ten minste gelijk is aan de betalingscapaciteit;
b. de ontvanger noch in uitkeringspercentage noch in tempo van betaling wordt achtergesteld bij gelijkbevoorrechte schuldeisers;
c. de belastingschuldige na de sanering in staat is om zijn fiscale verplichtingen na te komen.
2. (Art. 26, § 3) Begrip belastingschuld

Bij de aanbieding van de aangeboden schuldenregeling moet worden vastgesteld wat de hoogte van de schuld is c.q. voor welke belastingaanslagen de schuldenregeling wordt aangeboden. Uitgangspunt is de formele belastingschuld ten tijde van het verzoek. Bij de behandeling van de aangeboden schuldenregeling is het de taak van de belastingschuldige er voor te zorgen dat de formele schuld zo nauwkeurig mogelijk overeenstemt met de materiële belastingschuld. Belastingaanslagen die opkomen tijdens de behandelingsduur van het verzoek worden mede in de beoordeling betrokken.
Op grond van het vorenstaande wordt voor geformaliseerde belastingaanslagen ná de sanering in beginsel de integrale voldoening geëist.
Voor de vraag hoe moet worden gehandeld nadat op kwijtgescholden belastingaanslagen alsnog verminderingen zijn verleend, wordt verwezen naar § 1, leden 17 en 18, hiervoor.
3. (Art. 26, § 3) Ten minste het dubbele percentage moet worden uitgekeerd

Aan de ontvanger moet ten minste het dubbele percentage worden aangeboden van hetgeen aan de concurrente schuldeisers op hun vorderingen wordt aangeboden. Met deze eis wordt de preferente positie van de ontvanger ten opzichte van andere schuldeisers tot uitdrukking gebracht. Het begrip "ten minste" verdient extra aandacht wanneer in het verleden onevenredige betalingen aan concurrente schuldeisers zijn gedaan in verhouding tot betaling aan de fiscus. Voordat een beoordeling van het aanbod plaatsvindt, moet worden nagegaan of in de periode direct voorafgaand aan het tijdstip waarop het verzoek tot sanering wordt ontvangen wellicht extra aflossingen aan bepaalde andere crediteuren hebben plaatsgevonden (bijvoorbeeld om een faillissementsaanvraag te voorkomen). Wanneer hiervan sprake is, moet aan de ontvanger - met doorbreking van de eis dat het dubbele percentage moet worden aangeboden - een hoger percentage dan het dubbele ten goede komen. Dit kan bijvoorbeeld worden bereikt door naast het percentage dat aan de ontvanger wordt aangeboden eveneens een percentage te eisen van het aan sommige concurrente crediteuren extra afgeloste bedrag.
4. (Art. 26, § 3) Opbrengst ten minste gelijk aan datgene wat bij invorderingsmaatregelen kan worden verkregen en aan de betalingscapaciteit

De ontvanger zal, met inachtneming van hetgeen in § 2, hiervoor, is bepaald over vermogen, pas medewerking verlenen aan de totstandkoming van de schuldenregeling als:
a. gelden door derden ter beschikking worden gesteld, bijvoorbeeld door middel van leningen, èn
b. het ter beschikking gestelde bedrag ten minste gelijk is aan het bedrag dat binnen een jaar ten laste van de belastingschuldige op andere wijze kan worden ingevorderd en ten minste gelijk is aan de door de Belastingdienst berekende betalingscapaciteit.
5. (Art. 26, § 3) Ontvanger niet achterstellen bij gelijkbevoorrechte schuldeisers

De ontvanger mag bij een schuldenregeling niet in uitkeringspercentage worden achtergesteld bij gelijkbevoorrechte schuldeisers. Evenmin mag de ontvanger in tempo van betaling worden achtergesteld bij enige andere schuldeiser.
6. (Art. 26, § 3) Na schuldenregeling fiscale verplichtingen nakomen

De schuldenregeling moet er toe leiden dat de belastingschuldige na het saneren van de schulden in staat is te voldoen aan de fiscale verplichtingen, waaronder mede wordt verstaan het voldoen van de toekomstige belastingschulden.
7. (Art. 26, § 3) Belastingteruggaven en andere uit te betalen bedragen

Belastingteruggaven en andere uit te betalen bedragen die betrekking hebben op tijdvakken gelegen vóór het tijdstip van de sanering worden niet uitbetaald maar verrekend.
Belastingteruggaven en andere uit te betalen bedragen die betrekking hebben op tijdvakken ná de sanering worden in de regel niet verrekend maar aan de belastingschuldige ter beschikking gesteld. In verband met het vorenstaande moet tijdens de behandeling van het aanbod tot een regeling worden nagegaan of er nog uit te betalen bedragen zijn te verwachten. Uit te betalen bedragen die door cessie of verpanding niet voor verrekening in aanmerking komen, worden uiteraard niet op de openstaande belastingschuld in mindering gebracht.
Wanneer de ontvanger het aanbod tot een regeling accepteert en vaststaat dat ten name van de belastingschuldige nog uit te betalen bedragen zullen volgen, vermeldt de ontvanger bij de bekendmaking van de beschikking dat kwijtschelding zal worden verleend. Tevens vermeldt hij op welke belastingaanslagen de te verwachten uit te betalen bedragen zullen worden afgeboekt. Voor die belastingaanslagen wordt - tot het bedrag van de te verwachten uit te betalen bedragen - geen kwijtschelding verleend.
Wanneer de ontvanger het aanbod tot een regeling accepteert maar nog niet definitief vaststaat of en tot welke bedragen uitbetaling is te verwachten, vermeldt de ontvanger bij de bekendmaking van de beschikking dat kwijtschelding zal worden verleend. Hij vermeldt tevens dat de (vermoedelijke) uit te betalen bedragen niet zullen worden uitbetaald maar zullen worden verrekend met de onbetaald gebleven schuld. Voor de belastingaanslagen waarmee de vermoedelijke uit te betalen bedragen zullen worden verrekend, wordt geen kwijtschelding verleend. De belastingschuldige wordt toegezegd dat voor die belastingaanslagen geen verdere invorderingsmaatregelen zullen worden getroffen.
Als in een situatie waarin nog uit te betalen bedragen zijn te verwachten alle belastingaanslagen worden kwijtgescholden, kan in een later stadium geen verrekening plaatsvinden omdat kwijtschelding de schuldvordering i.c. de belastingaanslag teniet doet gaan ten belope van het bedrag waarvoor kwijtschelding is verleend. Met betrekking tot verminderingen op de belastingaanslagen waarvoor kwijtschelding is verleend, wordt verwezen naar § 1, leden 17 en 18, hiervoor.
8. Bestuurlijke boeten

Bestuurlijke boeten dienen ook integraal in het akkoord te worden betrokken. Uitgangspunt is dat het heffingstraject moet worden afgewerkt voordat tot sanering kan worden overgegaan. Daarna wordt het akkoord-percentage toegepast op de belastingschuld èn op de bestuurlijke boete.
9. (Art. 26, § 3) Rente en kosten

Ook rente en kosten worden integraal in de schuldenregeling betrokken. Het op basis van de schuldenregeling betaalde bedrag wordt in afwijking van artikel 7 van de wet volledig afgeboekt op de hoofdsom. Hiermee worden de gevolgen van de fiscale aftrekbaarheid van de rente voorkomen. In de beschikking dat tot de schuldenregeling wordt toegetreden, wordt tevens mededeling gedaan van het feit dat het op grond van de schuldenregeling te betalen bedrag zal worden afgeboekt in afwijking van artikel 7 van de wet.
§ 4. Kwijtschelding van rijksbelastingen in de zakelijke sfeer

1. (Art. 26, § 4) Inleiding

In afdeling 3 van de regeling - artikelen 20 tot en met 22 - is bepaald onder welke voorwaarden kwijtschelding kan worden verleend van:
- inkomstenbelasting verschuldigd door natuurlijke personen die een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefenen;

- vennootschapsbelasting;

- loonbelasting verschuldigd door werkgevers;
- omzetbelasting, dividendbelasting en kansspelbelasting;
- accijnzen, verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van pruimtabak en snuiftabak;
- de in artikel 1 van de Wet belastingen op milieugrondslag genoemde belastingen; en
- successierecht, schenkingsrecht, recht van overgang en belastingen van rechtsverkeer verschuldigd door rechtspersonen.

2. (Art. 26, § 4) Wanneer wordt kwijtschelding van zakelijke schuld verleend

Kwijtschelding van belastingaanslagen die direct verband houden met de uitoefening van een bedrijf wordt slechts in zeer bijzondere situaties verleend. Kwijtschelding wordt in het algemeen niet verleend, omdat de ondernemer die zijn fiscale verplichtingen niet behoeft na te komen daardoor in een gunstiger positie kan komen te verkeren dan andere ondernemers die hun fiscale verplichtingen wèl nakomen. Daarnaast zou de fiscus gaan optreden als subsidieverlener als belastingen die van derden zijn ingehouden, of aan derden in rekening zijn gebracht, met het doel deze belastingen af te dragen aan de ontvanger, niet behoeven te worden betaald.
Het feit dat deze gelden niet behoeven te worden betaald kan dan leiden tot een verbetering van de (zwakke) positie van de onderneming omdat die gelden dan in de onderneming kunnen worden - of al zijn - gebruikt.
Kwijtschelding van zakelijke belastingaanslagen vindt alleen plaats in het kader van een akkoord tussen de belastingschuldige/ondernemer en alle schuldeisers tot gedeeltelijke betaling van de schuld tegen finale kwijting. Kwijtschelding in dit kader komt pas aan de orde nadat alle gestelde zekerheden zijn uitgewonnen.

3. (Art. 26, § 4) Wanneer wordt kwijtschelding verleend van persoonlijke belastingen

In het kwijtscheldingsbeleid worden tot de persoonlijke belastingen gerekend de naar winst geheven belastingen zoals de inkomstenbelasting. Ook voor deze belastingen wordt slechts in zeer bijzondere omstandigheden kwijtschelding verleend. Als aan de belastingschuldige/ondernemer kwijtschelding zou worden verleend voor persoonlijke belastingen treedt de ontvanger in feite op als financier van de onderneming van de belastingschuldige. De ondernemer waarvan de persoonlijke belastingen worden kwijtgescholden, krijgt dan immers de gelegenheid de financiële middelen die gebruikt hadden moeten worden voor de voldoening van die belastingschuld, te gebruiken in zijn onderneming. Kwijtschelding van persoonlijke belastingen vindt in dit geval, evenals ten aanzien van zakelijke belastingen, alleen plaats in het kader van een akkoord tussen de belastingschuldige/ondernemer en alle schuldeisers tot gedeeltelijke betaling van de schuld tegen finale kwijting.

4. (Art. 26, § 4) Algemeen beleid

In artikel 21 van de regeling zijn de uitgangspunten van het kwijtscheldingsbeleid vermeld. Het eerste uitgangspunt van het beleid is dat de fiscus niet eenzijdig kwijtschelding van belastingaanslagen genoemd in artikel 20 van de regeling verleent. Het tweede uitgangspunt is dat de fiscus onder nader te stellen voorwaarden bereid is deel te nemen aan een akkoord dat in het kader van een financiële reorganisatie van de onderneming aan alle schuldeisers wordt aangeboden, waarbij een gedeeltelijke betaling wordt aangeboden tegen algehele kwijting. Het derde uitgangspunt is dat aan een akkoord uitsluitend wordt deelgenomen als er geen mogelijkheid is (een) derde(n) aansprakelijk te stellen.

5. (Art. 26, § 4) Mogelijkheid tot aansprakelijkheid van derden

Voordat wordt overwogen toe te treden tot een akkoord moet worden nagegaan of de mogelijkheid bestaat (een) derde(n) - zoals bijvoorbeeld firmanten - aansprakelijk te stellen voor onbetaald gebleven belastingschuld. Bij een in te stellen onderzoek moeten alle aansprakelijkheidsmogelijkheden uit de wet en uit het civiele recht worden bezien. Ook dient te worden bezien of er sprake is van meer schuldenaren, vergelijk in dit verband de DW. Waar in dit lid wordt gesproken van aansprakelijkheid dient zoveel als mogelijk ook te worden begrepen de situatie dat sprake is van meer schuldenaren.
De mogelijkheid een derde aansprakelijk te stellen kan soms samengaan met een aanbod tot een akkoord. Er bestaan drie mogelijkheden:
- de (te verwachten) opbrengst uit de aansprakelijkstelling is zodanig dat het aanbod tot een

akkoord voor de ontvanger geen betere perspectieven biedt. In dat geval wordt niet toegetreden tot het akkoord;
- de ontvanger treedt toe tot het akkoord maar ziet er van af derden alsnog aansprakelijk te stellen. Bij de vaststelling van het bedrag dat aan de ontvanger moet worden voldaan, wordt rekening gehouden met het bedrag dat uit de aansprakelijkstelling geïnd had kunnen worden. Bij de sanering wordt dus tevens de mogelijkheid tot aansprakelijkstelling "afgekocht". Deze situatie zal zich met name voordoen bij (een) bestuurder(s) die op grond van de bestuurdersaansprakelijkheid aansprakelijk kan/kunnen worden gesteld;
- de ontvanger treedt toe tot een akkoord maar zal daarnaast nog derden aansprakelijk kunnen stellen.
Bij de vaststelling van het bedrag dat in het akkoord moet worden voldaan, blijft een (eventuele) opbrengst uit de aansprakelijkstelling buiten beschouwing. Voordat de uit een akkoord voortvloeiende kwijtschelding wordt verleend, dienen eerst de op grond van de aansprakelijkstelling te betalen bedragen op de (kwijt te schelden) belastingaanslagen te worden afgeboekt.
Als voor deze oplossing wordt gekozen, moet worden bedacht dat een aansprakelijkgestelde wellicht een regresrecht kan hebben op de belastingschuldige. De mogelijkheid bestaat dan dat de onderneming na de sanering opnieuw in moeilijkheden komt omdat (de) aansprakelijkgestelde derde(n) zijn/hun regresrecht geldend maakt/maken. Ook bestaat de mogelijkheid dat de aansprakelijkgestelde niet voldoende gegoed is c.q. geen mogelijkheden biedt tot invordering van het bedrag waarvoor aansprakelijk is gesteld. Als zich een dergelijke situatie voordoet, kan van de gesaneerde onderneming niet worden geëist dat het aldus ontstane "tekort" alsnog door die onderneming wordt aangevuld.
6. (Art. 26, § 4) Geen eenzijdige tegemoetkoming van de ontvanger

De ontvanger kan zich bij de beoordeling van een verzoek niet (uitsluitend) laten leiden door een kosten/batenanalyse: genoegen nemen met betaling van een deel van de schuld of geen betaling van die schuld.
Zoals in het tweede en derde lid van deze paragraaf al is opgemerkt betekent een eenzijdige tegemoetkoming van de ontvanger tevens een vorm van steunverlening aan de betrokken ondernemer. Uitgangspunt is dat binnen het regeringsbeleid voor hulpverlening aan ondernemers in financiële moeilijkheden geen plaats is ingeruimd voor de Belastingdienst en dat het verlenen van overheidssteun om die reden achterwege dient te blijven.
Een belastingschuldige/ondernemer zal veelal in eerste instantie trachten uitsluitend van de fiscus een tegemoetkoming te verkrijgen zonder zijn financier(s) en/of handelspartners eveneens om een tegemoetkoming te verzoeken. De belastingschuldige/ondernemer voert bij het (eenzijdige) verzoek vaak de volgende argumenten aan:
- als geen kwijtschelding wordt verleend, zal ook geen bankkrediet (meer) worden verstrekt. Als geen bankkrediet wordt verstrekt c.q. wordt uitgebreid zijn de totale aflossingsverplichtingen kennelijk te hoog in verhouding tot het rendement van de onderneming. In die situatie is het niet juist dat de Belastingdienst eenzijdig een tegemoetkoming verleent en de ondernemer aldus een (fiscaal) bedrijfskrediet verschaft;
- werkgelegenheid. In de gevallen waarin aspecten als die van de werkgelegenheid zozeer op de voorgrond staan dat juist met het oog daarop aanleiding bestaat tot steunverlening aan een bedrijf, geldt als uitgangspunt dat die steunverlening moet plaatsvinden via de daartoe in het leven geroepen kanalen. Uit het oogpunt van zuivere begrotingsverhoudingen moet de Belastingdienst zich er van onthouden de budgettair vastgestelde omvang van de overheidssteun aan bedrijven op verkapte wijze uit te breiden door op oneigenlijke wijze artikel 26 van de wet te gebruiken;
- besparing van werkloosheidsuitkeringen als de onderneming kan blijven voortbestaan. Dit argument ligt in feite in het verlengde van het argument ten aanzien van de werkgelegenheid.
Het vorenstaande betekent dat de fiscus vrijwel nooit een tegemoetkomende opstelling kiest wanneer andere crediteuren wel voldaan zijn.
Hierbij wordt nog opgemerkt dat ook bij verzoeken in de sfeer van bestuurlijke boete, kosten of interest een terughoudend kwijtscheldingsbeleid moet worden gevoerd.
7. (Art. 26, § 4) Voorwaarden tot deelname aan een akkoord

Wanneer een ondernemer in het kader van een financiële reorganisatie aan alle schuldeisers een gedeeltelijke betaling van hun vordering aanbiedt tegen algehele kwijting, is de Belastingdienst in beginsel bereid aan de totstandkoming van een akkoord medewerking te

verlenen. Hoewel bij een tegemoetkoming in het kader van een akkoord altijd in meer of mindere mate sprake is van een concurrentieverstoring, wordt door middel van voorwaarden waaronder tot een akkoord wordt toegetreden, getracht die concurrentieverstorende werking zoveel mogelijk te beperken. Medewerking van de ontvanger aan een akkoord geschiedt slechts als:
a. het te ontvangen deel van de belastingschuld:
1. ten minste het dubbele percentage bedraagt van hetgeen aan concurrente schuldeisers op hun vordering zal worden uitgekeerd;
2. een substantiële omvang heeft, zowel absoluut als in relatie tot de totale belastingschuld;
3. ten minste van dezelfde omvang is als kan worden verkregen door middel van invorderingsmaatregelen;
b. de ontvanger noch in uitkeringspercentage noch in tempo van betaling wordt achtergesteld bij gelijkbevoorrechte schuldeisers;
c. fiscale verplichtingen die opkomen tijdens de behandeling van het verzoek om kwijtschelding tijdig en volledig worden nagekomen;
d. bij voortzetting van het bedrijf of zelfstandig beroep van de belastingschuldige na de totstandkoming van het akkoord reële vooruitzichten aanwezig zijn voor de voortzetting van de onderneming;
e. de communautaire middelen volledig worden voldaan.
Geen medewerking wordt verleend aan een akkoord waarbij één of meer schuldeisers het gedeelte van hun vordering dat niet wordt voldaan niet kwijtschelden doch bijvoorbeeld overdragen aan een derde of omzetten in aandelenkapitaal.
8. (Art. 26, § 4) Begrip belastingschuld

Bij de beoordeling van het aangeboden akkoord moet worden vastgesteld wat de hoogte is van de schuld c.q. ten aanzien van welke belastingaanslagen het akkoord wordt aangeboden. Uitgangspunt is de formele belastingschuld ten tijde van het verzoek. Bij de behandeling van het aangeboden akkoord is het de taak van de belastingschuldige/ondernemer er voor te zorgen dat de formele schuld zo nauwkeurig mogelijk overeenstemt met de materiële schuld. Voor deze afstemming rust ook een inspanningsverplichting op de Belastingdienst. Deze inspanningsverplichting heeft ten doel de te saneren schuld zo volledig mogelijk en tot het juiste bedrag vast te stellen en de eventueel nog (materieel) verschuldigde belastingen over tijdvakken tot aan het tijdstip waarop het verzoek om sanering is ingediend, te formaliseren. Daartoe behoort ook de omzetbelasting ex artikel 29, tweede lid, van de Wet op de omzetbelasting 1968.
Op grond van het vorenstaande wordt voor geformaliseerde belastingaanslagen ná de sanering in beginsel de integrale voldoening geëist.
Als de belastingschuldige niet de gegevens genoemd in lid 16 van deze paragraaf overlegt die (kunnen) leiden tot een juiste vaststelling van de verschuldigde belasting, is er geen aanleiding voor de ontvanger toe te treden tot het aangeboden akkoord.
Slechts in uitzonderingsgevallen en in nauw overleg met de betrokken inspecteur(s) wordt bij de sanering van lagere bedragen dan vermeld in de belastingaanslagen uitgegaan, zonder formele herziening van die belastingaanslagen. Voor de vraag hoe moet worden gehandeld nadat op de kwijtgescholden belastingaanslagen alsnog verminderingen zijn verleend, wordt verwezen naar § 1, leden 17 en 18, hiervoor.
9. (Art. 26, § 4) Ten minste dubbele percentage moet worden uitgekeerd

Aan de ontvanger moet ten minste het dubbele percentage worden aangeboden van hetgeen aan de concurrente schuldeisers op hun vorderingen wordt aangeboden. Met deze eis wordt de preferente positie van de ontvanger ten opzichte van andere schuldeisers tot uitdrukking gebracht. Voor de berekening van het dubbele percentage dat aan de fiscus dient te worden uitgekeerd worden op de vorderingen van de concurrente crediteuren eerst in mindering gebracht de bedragen die de concurrente crediteuren door zekerheid hebben gedekt. Het begrip "ten minste" verdient extra aandacht wanneer in het verleden onevenredige betalingen aan concurrente schuldeisers zijn gedaan. Voordat een beoordeling van het aanbod plaatsvindt, moet worden nagegaan of in de periode direct voorafgaand aan het tijdstip waarop het verzoek tot sanering wordt ontvangen wellicht extra aflossingen aan bepaalde andere crediteuren hebben plaatsgevonden (bijvoorbeeld om een faillissementsaanvraag te voorkomen). Wanneer hiervan sprake is, moet aan de ontvanger - met doorbreking van de eis dat het dubbele percentage moet worden aangeboden - een hoger percentage dan het

dubbele ten goede komen. Dit kan bijvoorbeeld worden bereikt door naast het percentage dat aan de ontvanger wordt aangeboden eveneens een percentage te eisen van het aan de concurrente crediteuren extra afgeloste bedrag.
10. (Art. 26, § 4) Aangeboden bedrag moet van substantiële omvang zijn

Het aangeboden bedrag moet van substantiële omvang zijn, zowel absoluut als in relatie tot de totale openstaande belastingschuld. Wanneer de fiscale schuld in relatie tot de schuld aan andere schuldeisers (relatief) gering is, treedt de ontvanger niet toe tot een akkoord. In een dergelijke situatie moet de geringe fiscale schuld integraal worden voldaan.
11. (Art. 26, § 4) Opbrengst moet ten minste gelijk zijn aan de opbrengst bij executie

Het bij een akkoord aangeboden bedrag moet ten minste gelijk zijn aan het bedrag dat bij de voortgezette invordering kan worden ontvangen.
12. (Art. 26, § 4) Ontvanger niet achterstellen bij gelijk bevoorrechte schuldeisers

De ontvanger mag bij een akkoord niet in uitkeringspercentage worden achtergesteld bij gelijk bevoorrechte schuldeisers. Evenmin mag de ontvanger in tempo van betaling worden achtergesteld bij enige andere schuldeiser.
13. [Vervallen.]
14. (Art. 26, § 4) Desinvesteringsbijtelling

Als in een belastingaanslag, waarvan kwijtschelding in het kader van een sanering wordt verzocht, een desinvesteringsbijtelling is begrepen, wordt voor dat deel van de belastingaanslag integrale betaling geëist.
Daarbij wordt ervan uitgegaan dat de belastingschuldige eerst een investeringsstimuleringssubsidie heeft ontvangen, waarbij hij impliciet akkoord is gegaan met de voorwaarde dat het bedrijfsmiddel waarover de subsidie is verstrekt binnen een bepaalde termijn niet zal worden vervreemd en dat hij die subsidie zal terugbetalen als hij het bedrijfsmiddel wel binnen die termijn vervreemdt. Wanneer hem voor de in de belastingaanslag begrepen desinvesteringsbijtelling kwijtschelding zou worden verleend, houdt dat in dat de Belastingdienst in feite aan de belastingschuldige een subsidie verstrekt.
15. (Art. 26, § 4) Lopende verplichtingen bijhouden

De fiscale verplichtingen die opkomen tijdens de behandeling van het verzoek toe te treden tot een akkoord moeten tijdig en volledig worden nagekomen. De ontvanger dient tijdens de behandeling van het aangeboden akkoord dus toe te zien op het binnen de gestelde termijn voldoen van de op aangifte af te dragen belastingen en op het binnen de termijnen voldoen van voorlopige aanslagen inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen of vennootschapsbelasting.
16. (Art. 26, § 4) Na sanering reële perspectieven over voortbestaan van de onderneming

Na de eventuele totstandkoming van het akkoord moeten reële perspectieven aanwezig zijn voor de voortzetting van de onderneming. Om die perspectieven op hun juiste waarde te kunnen beoordelen moet inzicht bestaan in de oorzaak van de gerezen problemen. De beoordeling van de vraag of het aangeboden akkoord perspectief voor de toekomst biedt, zal dan ook de bestudering van een groot aantal relevante stukken eisen zoals:
- jaarstukken (balans, resultatenrekening, toelichting op de jaarstukken) van de laatste twee kalenderjaren voorafgaand aan de sanering, en ook een specificatie van de privé-bestedingen;
- relevante cijfers van het lopende jaar tot aan de akkoord-datum;
- liquiditeitsprognose, betrekking hebbende op de komende twaalf maanden, opdat bezien kan worden of na de sanering de lopende verplichtingen wèl kunnen worden bijgehouden;
- overzicht van de crediteuren (gespecificeerd) per balansdatum met vermelding van de gestelde zekerheden (aard, bedrag en datum zekerheidstelling), waarbij er met name op dient te worden gelet of bepaalde crediteuren in het zicht van het aanbod tot een akkoord versneld geheel of gedeeltelijk zijn afbetaald, dan wel in de periode voorafgaand aan het verzoek aanvullende zekerheid hebben laten stellen;
- financieringsplan van de sanering, waarbij de naam van de financier wordt vermeld;
- instemmingsverklaringen van de diverse crediteuren, waaruit blijkt welk deel van de

vordering een ieder prijsgeeft;
- als de te saneren onderneming geen rechtspersoonlijkheid bezit, dienen tevens de overige financiële omstandigheden zoals andere bronnen van inkomen en het privé-vermogen van de ondernemer c.q. de firmanten en hun partners te worden verstrekt;
- als het een rechtspersoonlijkheid bezittende onderneming betreft, dient de positie van de directeur(en)/aandeelhouder(s) en/of degene(n) die het beleid mede bepaalt/bepalen tevens in de beoordeling te worden betrokken. Zie ook hetgeen hierover is opgemerkt in het vijfde lid van deze paragraaf. Tevens dient bezien te worden of de aandeelhouder(s) rechten moet(en) prijsgeven. Hierbij moet onder andere worden gelet op de eventuele rekeningcourant verhouding van de bestuurder(s)/aandeelhouder(s), de pensioenvoorzieningen en het aandelenbezit. De vordering van de directeur/groot aandeelhouder wordt aangemerkt als een achtergestelde lening;
- een geschoonde balans, (met toelichting) zoals deze er uit ziet na de totstandkoming van het akkoord. Dit is nodig om te bezien of na de sanering een gezonde onderneming aanwezig kan worden geacht. Van belang hierbij zijn de beoordeling van de orderportefeuille en ook de liquiditeit en solvabiliteit van de gesaneerde onderneming;
- een onderbouwde prognose voor de komende 1 tot 2 jaar. De prognose moet bij voorkeur door de adviseur zijn opgesteld;
- een specificatie van de werkelijke waarde van de activa (executiewaarde en waarde going-concern);
- een overzicht van de (eventuele) overige getroffen maatregelen, zoals betere kostenbeheersing, sanering personeelsbestand, nieuw management.

17. (Art. 26, § 4) Belastingteruggaven en andere uit te betalen bedragen

Een sanering moet voor de ondernemer duidelijkheid verschaffen over zijn positie ten opzichte van de ontvanger. Er mogen geen misverstanden rijzen over de voorwaarden waaronder de ontvanger tot het akkoord is toegetreden noch nieuwe voorwaarden aan het akkoord worden toegevoegd nadat het akkoord tot stand is gekomen. Op grond hiervan worden belastingteruggaven en andere uit te betalen bedragen die betrekking hebben op tijdvakken gelegen vóór het tijdstip van de sanering niet uitbetaald maar in eerste instantie verrekend met belastingaanslagen en vervolgens met vorderingen van het Uitvoeringsinstituut. Belastingteruggaven en andere uit te betalen bedragen die betrekking hebben op tijdvakken ná de sanering worden in de regel niet verrekend maar aan de belanghebbende ter beschikking gesteld. In verband met het vorenstaande moet tijdens de behandeling van het aanbod tot een akkoord worden nagegaan of er nog uit te betalen bedragen zijn te verwachten. Tevens moet nagegaan worden of de van het Uitvoeringsinstituut ontvangen nota's (die uitsluitend betrekking hebben op tijdvakken gelegen vóór 1 januari 2006) wijziging ondergaan. Hierbij kan van belang zijn een sterk verminderd personeelsbestand c.q. afslanking in de toekomst, terwijl de nota nog uitgaat van een groter personeelsbestand.
Uit te betalen bedragen die door cessie of verpanding niet voor verrekening in aanmerking komen, worden uiteraard niet op de openstaande belastingschuld in mindering gebracht.
Wanneer de ontvanger het aanbod tot een akkoord accepteert en vaststaat dat ten name van de belastingschuldige nog uit te betalen bedragen zullen volgen, vermeldt de ontvanger bij de bekendmaking van de beschikking dat kwijtschelding zal worden verleend. Tevens vermeldt hij op welke belastingaanslagen de te verwachten uit te betalen bedragen zullen worden afgeboekt. Voor die belastingaanslagen wordt - tot het bedrag van de te verwachten uit te betalen bedragen - geen kwijtschelding verleend.
Wanneer de ontvanger het aanbod tot een akkoord accepteert, maar nog niet definitief vaststaat of en tot welke bedragen uitbetaling is te verwachten, vermeldt de ontvanger bij de bekendmaking van de beschikking dat kwijtschelding zal worden verleend. Hij vermeldt tevens dat de (vermoedelijke) uit te betalen bedragen niet zullen worden uitbetaald maar zullen worden verrekend met de onbetaald gebleven schuld. Voor de belastingaanslagen waarmee de vermoedelijke uit te betalen bedragen zullen worden verrekend, wordt geen kwijtschelding verleend. De belastingschuldige wordt toegezegd dat voor die belastingaanslagen geen verdere invorderingsmaatregelen zullen worden getroffen.
Als in een situatie waarin nog uit te betalen bedragen zijn te verwachten alle belastingaanslagen worden kwijtgescholden, kan in een later stadium geen verrekening plaatsvinden omdat kwijtschelding de schuldvordering i.c. de belastingaanslag teniet doet gaan ten belope van het bedrag waarvoor kwijtschelding is verleend. Voor verminderingen op

de belastingaanslagen waarvoor kwijtschelding is verleend, wordt verwezen naar § 1, leden 17 en 18, hiervoor.

18. Bestuurlijke boeten

Bestuurlijke boeten dienen ook integraal in het akkoord te worden betrokken. Uitgangspunt is dat het heffingstraject moet worden afgewerkt voordat tot sanering kan worden overgegaan. Daarna wordt het akkoord-percentage toegepast op de belastingschuld èn op de bestuurlijke boete.

19. (Art. 26, § 4) Rente en kosten

Ook rente en kosten worden integraal in het akkoord betrokken. Het op basis van het akkoord betaalde bedrag wordt op de hoofdsom afgeboekt. Wanneer een deel van het bedrag dat wordt voldaan zou worden afgeboekt als rente, vergroot dat de liquiditeit van de onderneming in verband met de fiscale aftrekbaarheid. Ten gevolge daarvan zou het akkoordbedrag ook groter moeten zijn. Bij de bekendmaking van de beschikking dat tot het akkoord wordt toegetreden, wordt tevens mededeling gedaan van het feit dat het op grond van het akkoord te betalen bedrag zal worden afgeboekt op de hoofdsom.

20. (Art. 26, § 4) Speciale crediteuren

Een aantal crediteuren neemt een zodanige positie in dat zij niet noodzakelijkerwijs tot een akkoord behoeven toe te treden om (een deel van) de vordering die zij hebben te kunnen innen. Tot die crediteuren behoren onder meer:

- pandhouders. Omdat het recht van voorrang van de pandhouder op het in pand gegeven goed boven het voorrecht van de fiscus gaat, staat het niet deelnemen van de pandhouder aan het akkoord niet aan een deelname daaraan door de ontvanger in de weg. Vanzelfsprekend zal in aanmerking moeten worden genomen dat het recht van voorrang van de pandhouder afhankelijk is van, en dus qua belang beperkt is tot, de waarde van het in pand gegeven goed. Voor het niet door pand gedekte gedeelte van zijn vordering kan de pandhouder slechts als concurrent schuldeiser worden aangemerkt. De bezitloos pandhouder wiens pandrecht betrekking heeft op een zaak als bedoeld in artikel 21, tweede lid, tweede volzin, van de wet is voor die zaak lager bevoorrecht dan de fiscus. Voor hem geldt het voorgaande dus niet;
- leveranciers die de eigendom van de geleverde zaak hebben voorbehouden. Wanneer een leverancier de eigendom van de geleverde zaak heeft voorbehouden, moet bij het bepalen van de grootte van zijn vordering rekening worden gehouden met dat eigendomsvoorbehoud. Het vorenstaande is niet van toepassing als de ontvanger met toepassing van het bodemrecht beslag heeft gelegd op deze zaak. In dat geval moet integrale voldoening van de waarde van de bodemzaak worden geëist en voor het restant van de fiscale vordering (ten minste) het dubbele percentage;
- cessionarissen. Als sprake is van rechtsgeldige gecedeerde uit te betalen bedragen en de ontvanger heeft eveneens met de cessie ingestemd, wordt bij een akkoord de vordering van de crediteur/cessionaris in aanmerking genomen met inachtneming van de te verwachten uit te betalen bedragen. De hoogte van de vordering van de ontvanger wordt bepaald zonder rekening te houden met de te verwachten - maar rechtsgeldig gecedeerde - uit te betalen bedragen;
- "dwang"crediteuren. Tot de crediteuren behoren soms leveranciers zonder welke de te saneren onderneming niet verder kan werken en op grond daarvan niet bereid zijn aan een akkoord hun medewerking te verlenen. Enigszins daarmede vergelijkbaar is de adviseur/boekhouder die de voor de beoordeling van het aanbod benodigde stukken moet produceren. Bij de beoordeling van het akkoord kan rekening worden gehouden met de volledige betaling van de vordering van de adviseur/boekhouder.

§ 5. Kwijtschelding na staking bedrijf of zelfstandige beroepsuitoefening

1. (Art. 26, § 5) Ex-ondernemers

Als een verzoek om kwijtschelding wordt gedaan door een natuurlijk persoon die zijn bedrijf of zelfstandige beroepsuitoefening heeft gestaakt en aannemelijk is dat die belastingschuldige

in de toekomst geen bedrijf of zelfstandig beroep meer zal uitoefenen, wordt het verzoek om kwijtschelding behandeld overeenkomstig de bepalingen van afdeling 2 van de regeling en de aanwijzingen die zijn opgenomen in de paragrafen 2 en 3, hiervoor. Tot het beëindigd zijn van een bedrijf of zelfstandige beroepsuitoefening behoort ook de vereffening van het bedrijfsvermogen, het opmaken van een liquidatiebalans en een vermogensopstelling. Het vorenstaande houdt in dat wanneer (een deel van) het bedrijfsvermogen nog aanwezig is, geen sprake is van een ex-ondernemer. In dat geval zal het verzoek om kwijtschelding moeten worden behandeld overeenkomstig het bepaalde in afdeling 3 van de regeling en zal het nog aanwezige bedrijfsvermogen geheel moeten worden gebruikt ter aflossing van de openstaande (zakelijke) belastingaanslagen.
Als de ex-ondernemer een rechtspersoon is, wordt geen kwijtschelding verleend. De ontvanger kan echter altijd met de belastingschuldige/ex-ondernemer overleg plegen als de ontbinding èn liquidatie van de rechtspersoon wordt nagestreefd. Daarbij moet de wettelijke preferentie van de fiscus alsnog zoveel mogelijk tot zijn recht komen.
§ 6. Administratief beroep

1. (Art. 26, § 6) Administratief beroep tegen de beschikking van de ontvanger

Wanneer de belastingschuldige zich niet kan verenigen met de beschikking van de ontvanger op het verzoek om kwijtschelding, kan hij een gemotiveerd beroepschrift richten tot de directeur. Het beroepschrift wordt ingediend bij de ontvanger. Een beroepschrift dat is ingediend bij de directeur wordt om advies aan de ontvanger toegezonden. In verband met het aan de directeur uit te brengen advies zendt de ontvanger zo nodig opnieuw een verzoekformulier aan de belastingschuldige toe. Na behandeling door de ontvanger wordt het beroepschrift met advies van de ontvanger aan de directeur doorgezonden c.q. retourgezonden. Als het nader toegezonden verzoekformulier niet wordt terugontvangen, stelt de ontvanger de belastingschuldige in de gelegenheid dit alsnog te doen. Als hieraan geen gevolg wordt gegeven, stelt de ontvanger de directeur daarvan in kennis en adviseert hem niet aan het beroepschrift tegemoet te komen. De directeur maakt zijn beslissing op het ingediende beroepschrift bekend aan de belastingschuldige. De directeur zendt een afschrift van zijn beslissing aan de ontvanger, waaronder de belastingschuldige ressorteert, ter verwerking in zijn administratie.
2. (Art. 26, § 6) Herhaald verzoek om kwijtschelding

Wanneer een belastingschuldige geen administratief beroep instelt tegen de afwijzende beschikking van de ontvanger maar voor dezelfde aanslag opnieuw een verzoek om kwijtschelding indient, handelt de ontvanger overeenkomstig hetgeen in het eerste lid hiervoor is vermeld, tenzij de ontvanger op dat moment tot een voor belastingschuldige gunstigere beslissing zou komen dan in zijn eerdere beschikking, in welk geval hij het herhaalde verzoek zelf afdoet.
Wanneer het verzoek is afgewezen op grond van artikel 8, eerste lid, onderdelen *a* of *c*, van de regeling, dan wel als gevolg van een duidelijke, ambtelijke fout en de belastingschuldige dient voor dezelfde belastingaanslag opnieuw een verzoek om kwijtschelding in, wordt het verzoek behandeld als een eerste verzoek om kwijtschelding en dus niet ter beoordeling voorgelegd aan de directeur. Het vorenstaande houdt in dat in deze gevallen de belastingschuldige desgewenst nog een beroepschrift bij de directeur kan indienen na de beslissing van de ontvanger.
3. Beroepsfase

Als uit het beroepschrift niet duidelijk blijkt waarop het beroep gebaseerd is, verzoekt de ontvanger de belastingschuldige het beroepschrift binnen een redelijke termijn (nader) te motiveren. De ontvanger wijst daarbij op een mogelijke niet-ontvankelijk verklaring bij het niet voldoen aan deze motiveringsplicht.
4. (Art. 26, § 6) Welke gegevens en normen

Bij de beoordeling van het beroepschrift of het herhaalde verzoek om kwijtschelding wordt uitgegaan van de gegevens die zijn vermeld in het eerste verzoek en van de normen die van toepassing waren bij de beoordeling van het eerste verzoek. Als bij de behandeling van het beroepschrift of het herhaalde verzoek blijkt dat het inkomen van de belastingschuldige

zodanig is gedaald dat de bij het eerste verzoek berekende betalingscapaciteit over de periode van twaalf maanden - te rekenen vanaf de datum waarop het eerste verzoek is ingediend - in belangrijke mate tot een te hoog bedrag is vastgesteld, vindt een herberekening van de betalingscapaciteit plaats. Daarbij wordt het inkomen in aanmerking genomen dat wordt genoten over een periode van twaalf maanden te rekenen vanaf de datum waarop het eerste verzoek is ingediend.
Ook wijzigingen in de aanspraak inzake huurtoeslag kunnen leiden tot een herberekening. Een herberekening van de betalingscapaciteit vindt niet plaats als in de periode van twaalf maanden wijzigingen in de betalingscapaciteit optreden ten gevolge van wijzigingen in bijvoorbeeld de huur of de normen van de kosten van levensonderhoud.
5. (Art. 26, § 6) Invordering na administratief beroep en herhaald verzoek

Wanneer een verzoek om kwijtschelding wordt afgewezen, wordt de invordering niet eerder voortgezet dan nadat 10 dagen zijn verstreken. Artikel 9 van de regeling is van overeenkomstige toepassing. Wordt binnen de termijn van 10 dagen een beroepschrift ingediend dan wordt gedurende de behandeling van dit beroepschrift ook gehandeld overeenkomstig artikel 9 van de regeling.
Indiening van het beroepschrift na de termijn van 10 dagen leidt tot niet-ontvankelijkheid. Dit neemt echter niet weg dat, als het belang van de invordering zich daartegen niet verzet, van de directeur mag worden verwacht dat hij alsnog ambtshalve de in het beroepschrift aangedragen grieven op hun merites beoordeelt. Ook in dat geval wordt gehandeld overeenkomstig artikel 9 van de regeling. Wanneer het belang van de invordering zich tegen ambtshalve behandeling verzet, hangt af van de omstandigheden van het geval. Hiervan is echter in ieder geval sprake wanneer inmiddels onherroepelijke invorderingsmaatregelen zijn genomen.
6. (Art. 26 § 6) Niet tijdig nemen van een besluit

Tegen het niet tijdig nemen van een beslissing door de ontvanger op een verzoek om kwijtschelding kan beroep worden ingesteld. Het indienen van een beroepschrift is in deze situatie niet aan een termijn gebonden. Blijkt tijdens de beroepsprocedure dat kwijtschelding had moeten worden verleend, dan behoeft de directeur niet te volstaan met de uitspraak dat de ontvanger niet tijdig heeft beslist, maar kan hij op het beroepschrift van de belastingschuldige inhoudelijk beslissen.
§ 7. Voortzetting van de invordering

1. (Art. 26, § 7) Voortzetting van de invordering na afwijzing

Wanneer de ontvanger bij beschikking afwijzend heeft beslist op een ingediend verzoek om kwijtschelding of een aangeboden akkoord, dan wel de directeur afwijzend heeft beslist op een ingediend beroepschrift tegen een afwijzende beschikking van de ontvanger, moet het op de belastingaanslag(en) verschuldigde bedrag binnen 10 dagen na dagtekening van de afwijzende beschikking of binnen de op het aanslagbiljet aangegeven betaaltermijnen worden voldaan. Na deze termijn kan de invordering worden aangevangen dan wel voortgezet. De termijn van 10 dagen geldt niet als sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 10 van de wet.
§ 8. Niet verder bemoeilijken

1. (Art. 26, § 8) Inleiding

Wanneer een belastingschuldige de ontvanger verzoekt om kwijtschelding van zijn openstaande belastingaanslagen, zal de ontvanger eerst bezien of de belastingschuldige op grond van de voorwaarden genoemd in de regeling voor kwijtschelding in aanmerking komt. Wanneer de ontvanger tot de conclusie komt dat de belastingschuldige niet voor kwijtschelding in aanmerking komt, maar dat voortzetting van de invordering niet gewenst is, wijst hij het verzoek om kwijtschelding bij beschikking af en kan alsdan tevens in de beschikking opnemen in hoeverre de belastingschuldige niet verder zal worden bemoeilijkt. In de beschikking wordt overigens niet gesproken van het niet verder bemoeilijken, maar over het niet meer treffen van invorderingsmaatregelen. Als de ontvanger besluit de belastingschuldige niet verder te bemoeilijken voor de nog openstaande schuld, zonder dat

hij daaraan voorwaarden verbindt, heeft dit voor de belastingschuldige materieel dezelfde gevolgen als kwijtschelding.
De ontvanger kan ook besluiten de belastingschuldige niet verder te bemoeilijken voor de nog openstaande schuld onder de voorwaarde dat eventuele uit te betalen bedragen verrekend worden met de buiten invordering gelaten schuld. De termijn waarbinnen verrekening plaatsvindt bedraagt maximaal drie jaar, te rekenen vanaf de datum van de beschikking, dan wel als dit minder, is de tijd die nog overblijft voordat de verjaring van de belastingaanslag intreedt. Deze verrekeningsvoorwaarde wordt uitdrukkelijk in de beschikking van de ontvanger opgenomen.
Als de ontvanger besluit de belastingschuldige voorshands niet verder te bemoeilijken voor de nog openstaande schuld zal hij voorwaarden stellen. Wanneer de belastingschuldige die voorwaarden niet nakomt, kan de ontvanger zijn eerdere toezegging bij beschikking intrekken. De ontvanger gaat hier pas toe over nadat hij belastingschuldige een brief heeft gestuurd over zijn voornemen de toezegging in te trekken als niet binnen 14 dagen alsnog aan de voorwaarden wordt voldaan.
Anders dan kwijtschelding is een toezegging onder voorwaarden herroepelijk. De meest voorkomende voorwaarden/situaties waarin de ontvanger besluit tot niet verder bemoeilijken, zijn:
a. er mag in een bepaald tijdvak geen nieuwe betalingsachterstand ontstaan. Nieuwe belastingaanslagen moeten dus binnen de gestelde termijnen worden voldaan;
b. andere verplichtingen zoals bijvoorbeeld het tijdig indienen van aangiften moeten worden bijgehouden;
c. de financiële situatie van de belastingschuldige is niet geheel duidelijk;
d. er dreigt een faillissement. In dat geval moet de ontvanger bij de curator alsnog een vordering kunnen indienen;
e. de financiële positie van de belastingschuldige zal waarschijnlijk binnen afzienbare tijd verbeteren.
2. [Vervallen.]
2a. [Vervallen.]
3. (Art. 26, § 8) Buitenlandse belastingschuld

Van een belastingschuld waarvoor een buitenlandse belastingadministratie om bijstand bij de invordering heeft verzocht, kan hier te lande geen kwijtschelding worden verleend. Als een belastingschuldige zich met een verzoek om kwijtschelding tot de ontvanger wendt, stelt de ontvanger een onderzoek in naar de persoonlijke en financiële omstandigheden van de belastingschuldige. Na ontvangst van de reactie op zijn verzoek om bericht en raad aan de FIOD-ECD, kantoor Amsterdam, team Internationaal c.q. aan de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Nijmegen, zal de beslissing van de ontvanger luiden dat de Nederlandse Belastingdienst niet bevoegd is kwijtschelding te verlenen van buitenlandse aanslagen. Als daartoe echter aanleiding bestaat, wordt tevens besloten dat de belastingschuldige voor zijn buitenlandse belastingschuld niet verder zal worden bemoeilijkt. In de beschikking van de ontvanger waarin deze beslissing aan de belastingschuldige wordt bekendgemaakt, wordt gesproken over het niet meer treffen van invorderingsmaatregelen in plaats van "niet verder bemoeilijken". Als betalingscapaciteit aanwezig is voor de voldoening van een deel van de schuld wordt de belastingschuldige niet verder bemoeilijkt na betaling van een deel van de schuld. Als voldoende betalingscapaciteit aanwezig is, bestaat er geen aanleiding om belastingschuldige niet verder te bemoeilijken.
4. Administratief beroep

Zoals uit het eerste lid van deze paragraaf blijkt, maakt de toezegging dat ten aanzien van de belastingschuldige, eventueel onder het stellen van voorwaarden, geen invorderingsmaatregelen zullen worden getroffen, onderdeel uit van de kwijtscheldingsbeschikking. Dit laatste betekent dat tegen deze beschikking beroep openstaat bij de directeur.
§ 8a. Kwijtschelding van conserverende belastingaanslagen inkomstenbelasting inzake pensioen- en lijfrente aanspraken

1. Wanneer wordt kwijtschelding verleend

Ingevolge artikel 26, tweede lid, van de wet vindt kwijtschelding van de belastingaanslag, waarvoor op de voet van artikel 25, vijfde lid, van de wet uitstel van betaling is verleend, plaats tot een bedrag gelijk aan het nog openstaande bedrag op de belastingaanslag na het verstrijken van de uitsteltermijn.
2. Voorwaarden voor kwijtschelding

Kwijtschelding kan alleen op schriftelijk verzoek worden verleend. De kwijtschelding wordt niet verleend als de voor de beoordeling van het verzoek benodigde gegevens niet, onjuist of onvolledig zijn verstrekt.
3. Beslissing, bezwaar en (hoger) beroep

De ontvanger maakt zijn beslissing bekend bij voor bezwaar vatbare beschikking. Binnen zes weken na de dagtekening van de kennisgeving waarmee de beschikking is bekendgemaakt, kan tegen de beslissing bezwaar worden gemaakt bij de ontvanger. Tegen de uitspraak op het bezwaar staat voorts beroep open bij de rechtbank en tegen de uitspraak van de rechtbank staat vervolgens hoger beroep open bij het gerechtshof. De Awb en het daarop gebaseerde Besluit Fiscaal Bestuursrecht zijn op de beschikking van toepassing.
§ 9. Kwijtschelding van conserverende belastingaanslagen inkomstenbelasting inzake winst uit aanmerkelijk belang

1. Inleiding

In het geval dat een aanmerkelijk-belanghouder emigreert wordt een fictieve vervreemding van het aanmerkelijk belang verondersteld en is de vervreemding belast voor de inkomstenbelasting. Voor de opgelegde belastingaanslag die betrekking heeft op de fictieve vervreemding wordt aan de aanmerkelijkbelanghouder een zogenaamde conserverende belastingaanslag opgelegd. Op grond van artikel 25, achtste lid, van de wet kan, nadat voldoende zekerheid is gesteld, voor de duur van tien jaren uitstel van betaling worden verleend voor die belastingaanslagen betreffende de inkomstenbelasting die is verschuldigd door de toepassing van artikel 4.16, eerste lid, onderdeel *e*, van de Wet inkomstenbelasting 2001 indien de verkrijger een natuurlijk persoon is die niet in Nederland woont en de verkregen aandelen of winstbewijzen geen deel uitmaken van het vermogen van een voor zijn rekening gedreven Nederlandse onderneming als bedoeld in artikel 7.2 van die wet of behoren tot het resultaat uit een werkzaamheid in Nederland van hem, of door toepassing van artikel 4.16, eerste lid, onderdeel *h*, of van artikel 7.5, vierde, vijfde of zevende lid, van die wet.
2. (Art. 26, § 9) Wanneer wordt kwijtschelding verleend

Kwijtschelding van de conserverende belastingaanslag kan op grond van artikel 26, derde lid, van de wet worden verleend:
a. tot een bedrag gelijk aan de in Nederland verschuldigde dividendbelasting wegens reguliere voordelen in de zin van hoofdstuk 4 van de Wet inkomstenbelasting 2001 met betrekking tot de aandelen en winstbewijzen waarop het uitstel van betaling (als bedoeld in artikel 25, achtste lid, van de wet) betrekking heeft;
b. tot een bedrag gelijk aan de in het buitenland feitelijk geheven belasting over voordelen uit vervreemding als bedoeld in artikel 25, tiende lid, van de wet van aandelen waarop het uitstel van betaling betrekking heeft, met dien verstande dat het bedrag aan kwijtschelding niet meer bedraagt dan het bedrag van de belasting waarvoor terzake van de aandelen nog uitstel van betaling is verleend;
c. tot een bedrag gelijk aan het nog openstaande bedrag na tien jaren.
In de hiervoor bedoelde gevallen kan voor een aandeel of winstbewijs het bedrag van de kwijtschelding in totaal niet meer bedragen dan het laagste van de volgende bedragen:
1. het bedrag van de belasting waarvoor terzake van het desbetreffende aandeel of winstbewijs uitstel van betaling is verleend;
2. het bedrag van de belasting dat bij vervreemding van het desbetreffende aandeel of winstbewijs feitelijk in het buitenland is geheven van het vervreemdingsvoordeel terzake waarvan op de voet van artikel 25, achtste lid, van de wet uitstel van betaling is verleend.
3. (Art. 26, § 9) Voorwaarden voor kwijtschelding

Kwijtschelding van conserverende belastingaanslagen kan alleen op verzoek worden verleend.
De kwijtschelding wordt niet verleend als de voor de beoordeling van het verzoek benodigde gegevens niet, onjuist of onvolledig zijn verstrekt.
Evenmin wordt kwijtschelding verleend van een voorlopige conserverende aanslag.
4. (Art. 26, § 9) Beslissing, bezwaar en (hoger) beroep

De ontvanger maakt zijn beslissing kenbaar bij voor bezwaar vatbare beschikking. Binnen zes weken na de dagtekening van de kennisgeving waarmee de beschikking is bekendgemaakt, kan tegen de beslissing bezwaar worden gemaakt bij de ontvanger. Tegen de uitspraak op het bezwaar staat voorts beroep open bij de rechtbank en tegen de uitspraak van de rechtbank staat vervolgens hoger beroep open bij het gerechtshof. De Awb en het daarop gebaseerde Besluit Fiscaal Bestuursrecht zijn op de beschikking van toepassing.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2007, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	CPP2007/3155M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-06-2007, Stcrt. 127. Iwtr: 01-07-2007
De wijziging betreffende paragraaf 2, lid 26, vierde volzin in voorbeeld 1, kan niet worden doorgevoerd.

Bron: 19-04-2007, Stcrt. 84. Iwtr: 04-05-2007. Twk: 01-01-2007

Bron: 20-12-2006, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2007

Bron: 04-07-2006, Stcrt. 129. Iwtr: 06-07-2006. Twk: 01-07-2006

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252 jo 2006/103. Iwtr: 01-06-2006. Twk: 01-01-2006

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-2006
De wijziging betreffende paragraaf 2, lid 4, laatste volzin kan niet worden doorgevoerd.
De wijzigingsopdracht betreffende paragraaf 2, lid 26, achttiende volzin komt niet overeen met de te wijzigen tekst.

Bron: 30-06-2005, Stcrt. 131. Iwtr: 13-07-2005. Twk: 01-01-2005

Bron: 03-05-2005, Stcrt. 90. Iwtr: 01-05-2005. Twk: 01-01-2005

Bron: 23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005

Bron: 09-07-2004, Stcrt. 135. Iwtr: 21-07-2004. Twk: 01-07-2004

Bron: 24-06-2004, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-2004

Bron: 18-03-2004, Stcrt. 59. Iwtr: 01-04-2004. Twk: 01-01-2004

Bron: 03-02-2004, Stcrt. 26. Iwtr: 11-02-2004. Twk: 01-01-2004

Bron: 17-12-2003, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2004
De wijziging betreffende lid 26a (Euro 164) komt niet overeen met de te wijzigen tekst.

Bron: 23-06-2003, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2003
Bij de wijziging van 18-12-2002, Stcrt. 246 is door een foutieve wijzigingsopdracht betreffende paragraaf 1, lid 3, de interpunctie onjuist geworden.

Bron: 24-03-2003, Stcrt. 60. Iwtr: 01-04-2003
Bij de wijziging van 18-12-2002, Stcrt. 246 is door een foutieve wijzigingsopdracht betreffende paragraaf 1, lid 3, de interpunctie onjuist geworden.
De wijziging betreffende lid 26a (Euro 255) kan niet worden doorgevoerd.

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003
Door een foutieve wijzigingsopdracht betreffende paragraaf 1, lid 3, is de interpunctie onjuist geworden.
De wijziging betreffende paragraaf 2, lid 26, achttiende volzin moet worden aangebracht in de zeventiende volzin.

Bron: 21-06-2002, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2002

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 27-06-2001, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-2001
De wijzigingen betreffende paragraaf 1, lid 16, laatste gedachtestreepje, paragraaf 2, lid 13, derde gedachtestreepje en paragraaf 2, lid 17b, werken terug tot en met 01-01-2001.

Bron: 22-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001
Deze regeling, zoals die luidde voor de inwerkingtreding van deze wijziging, blijft van toepassing op de belasting die is verschuldigd ingevolge de Wet op de inkomstenbelasting 1964 of de Wet op de vermogensbelasting 1964.

Bron: 23-06-2000, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-2000

Bron: 23-12-1999, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2000

Bron: 25-06-1999, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-1999

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999
De wijzigingsopdracht betreffende de zinsnede "252 FW" komt niet overeen met de te wijzigen tekst.

Bron: 24-06-1998, Stcrt. 118. Iwtr: 01-07-1998
De wijzigingsopdracht betreffende de bedragen in paragraaf 2, lid 26, komt niet overeen met de te wijzigen tekst.

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 20-12-1996, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1997

Bron: 28-06-1996, Stcrt. 126. Iwtr: 06-07-1996

Bron: 21-12-1995, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1996

Bron: 27-06-1995, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1995

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 27-06-1994, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-1994

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 20-12-1991, Stcrt. 1992/32. Iwtr: 01-01-1992

Bron: 27-06-1991, Stcrt. 126. Iwtr: 01-07-1991

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

§ 1. Inleiding

1. (Art. 35, § 1) De ketenaansprakelijkheid; algemeen

In dit artikel is de regeling opgenomen die bekend staat als de ketenaansprakelijkheid. Deze regeling heeft tot doel de malafide onderaanneming te bestrijden door middel van een hoofdelijke aansprakelijkheid van de aannemer van een werk voor de loonbelasting die zijn onderaannemer in verband met het aan hem uitbestede werk verschuldigd is en voorts, als dat werk geheel of gedeeltelijk door volgende onderaannemers is uitgevoerd, ook voor de loonbelasting van die onderaannemers.
Omdat iedere onderaannemer zelf ook hoofdelijk aansprakelijk is voor de loonbelasting van de onderaannemer, waarmee hij op zijn beurt heeft gecontracteerd, en van eventuele volgende onderaannemers, ontstaat een keten van aansprakelijke aannemers die bij een bepaald werk betrokken zijn.
Voor de toepassing van de in artikel 35 van de wet omschreven begrippen en daarmee van de aansprakelijkheidsregeling, is niet van doorslaggevend belang hoe partijen een gegeven opdracht hebben benoemd, maar wat de werkelijke aard, inhoud en uitvoering van de tussen hen gesloten overeenkomst is.
§ 2. Inlening en onderaanneming

1. (Art. 35, § 2) Aansprakelijkheid aannemer bij inlening personeel door onderaannemer

De mogelijkheid bestaat dat de onderaannemer het werk niet door zijn eigen werknemers laat uitvoeren, maar door arbeidskrachten die hem door een ander ter beschikking zijn gesteld. Onder bepaalde voorwaarden is de onderaannemer (inlener) dan op grond van artikel 34 van de wet aansprakelijk voor de loon- en omzetbelasting, die degene die zijn werknemers ter beschikking heeft gesteld, verschuldigd is. Op zijn beurt is de aannemer op grond van artikel 35, eerste lid, onderdeel *b*, van de wet hoofdelijk aansprakelijk voor de loonbelasting voor de betaling waarvan de onderaannemer (inlener) aansprakelijk is op grond van artikel 34 (zie het voorbeeld in artikel 34, § 1, eerste lid, van deze leidraad). De aannemer is echter niet aansprakelijk voor de door de uitlener verschuldigde omzetbelasting.
§ 3. Aansprakelijk voor de loonbelasting terzake van het werk

1. (Art. 35, § 3) Berekening van het bedrag waarvoor de aansprakelijkheid bestaat

Op grond van het bepaalde in artikel 27 van de Wet op de loonbelasting 1964 is de onderaannemer/inhoudingsplichtige verplicht de loonbelasting in te houden (ondere andere) op het tijdstip waarop het loon aan de werknemer wordt uitbetaald. De hoofdelijke aansprakelijkheid van de aannemer ontstaat op datzelfde tijdstip en primair ook tot hetzelfde bedrag. Omdat de aansprakelijkheid steeds op een later tijdstip wordt geconcretiseerd in een aansprakelijkstelling, dient ten tijde van de beschikking ex artikel 49 van de wet te worden vastgesteld in hoeverre het bedrag van de aansprakelijkheid - zoals ontstaan ten tijde van de wettelijke inhoudingsplicht - nog verschuldigd is. Daartoe dient de ontvanger te bezien of, en zo ja, in hoeverre het bedrag van de aansprakelijkheid, zoals primair belopen uit de wet, dient te worden verminderd als gevolg van betalingen (op aangifte en/of op naheffingsaanslag) door de onderaannemer/inhoudingsplichtige. Deze toerekening van betalingen aan "het werk" geschiedt naar redelijkheid en kan bijvoorbeeld plaatsvinden aan de hand van de (loon)administratie van de onderaannemer en/of aan de hand van de afdrachten/betalingen over de verschillende aangiftetijdvakken. Als afdrachten/betalingen redelijkerwijs niet kunnen worden toegerekend aan bepaalde werken en/of de indirecte loonkosten, vindt een evenredige toerekening daarvan plaats aan alle werken en/of indirecte loonkosten gedurende het naheffingstijdvak. Het bedrag waarvoor de aansprakelijkheid - pro resto - bestaat, wordt verkregen door het bedrag van de primaire aansprakelijkheid te verminderen met de aan het werk toe te rekenen afdrachten en/of betalingen. Bij de vaststelling van dit bedrag wordt in eerste instantie (zie hierna bij § 11) geen rekening gehouden met vrijwarende betalingen door

de aannemer, te weten betalingen op de g-rekening van de onderaannemer en rechtstreekse stortingen.
§ 4. Het begrip aannemer

1. (Art. 35, § 4) Definitie aannemer

In artikel 35, tweede lid, van de wet wordt een omschrijving gegeven van het begrip aannemer in de zin van de ketenaansprakelijkheid.
Dit begrip heeft een eigen, zelfstandige betekenis. Er is dus geen aansluiting gezocht bij begrippen die met betrekking tot het verrichten van arbeid buiten dienstbetrekking in het Burgerlijk Wetboek worden gebruikt, te weten de begrippen aanneming van werk en de overeenkomst tot het verrichten van enkele diensten (artikel 7A:1639 BW en artikel 7:610 BW).
De omschrijving van het begrip aannemer wordt bepaald door een aantal criteria die hierna afzonderlijk worden behandeld:
a. werk van stoffelijke aard,
b. buiten dienstbetrekking en
c. te betalen prijs.
2. (Art. 35, § 4) Werk van stoffelijke aard

De uitvoering van een werk van stoffelijke aard zal veelal resulteren in een tastbaar produkt. Met de keuze van het criterium "uitvoeren van een werk van stoffelijke aard" wordt beoogd alle sectoren van het economisch leven onder de werkingssfeer van dit artikel te brengen. Zou men het bewerken van land, het verrichten van typewerk willen onderbrengen in de dienstensector van het economisch leven, dan is daarmee niet gezegd dat deze werken niet als het uitvoeren van een werk van stoffelijke aard in de zin van dit artikel zouden kunnen worden aangemerkt. Het door dit artikel gehanteerde criterium overschrijdt niet alleen de in het Burgerlijk Wetboek gemaakte onderscheidingen, maar ook de in het economische leven gangbare indelingen.
Er blijven uiteraard grensgebieden over, waar het onzeker is of een bepaalde prestatie onder de werking van de wet valt. Uitgegaan wordt van een ruime uitleg, immers het misbruik dat artikel 35 van de wet beoogt te bestrijden kan zich voordoen in vele bedrijfstakken waarin aanneming en onderaanneming mogelijk of gebruikelijk zijn.
Tot een werk van stoffelijke aard moeten onder andere worden gerekend het totstandbrengen van bouwwerken, de aanleg van wegen, waterstaatswerken, bestratingen en het leggen van leidingen, het bewerken van het land, het schoonmaken van sloten en kanalen, het onderhoud van huizen en gebouwen, het onderhoud van voertuigen en schepen, het afbreken en slopen van bouwwerken, schepen en andere zaken, herstelwerkzaamheden van allerlei aard, alsmede het verrichten van typewerk, het vermenigvuldigen van documenten, het verpakken van zaken, het bewerken van produkten van de landbouw, de tuinbouw of de bosbouw en het vervaardigen van kleding.
3. (Art. 35, § 4) Het vervaardigen van kleding en elke daarop gerichte handeling

Vervaardiging van kleding dient ruim te worden opgevat. Het gaat om het vervaardigen van kleding van alle soorten en materialen onder welke benaming en voor welk doel dan ook. Alleen schoeisel valt niet onder het begrip kleding. Het voorgaande houdt dus in dat bijvoorbeeld het vervaardigen van broekriemen, stropdassen en andere accessoires wel onder dit begrip valt. Elke handeling, mits van stoffelijke aard, die erop gericht is het eindprodukt zelf consumptie-gereed te maken, wordt met de toevoeging "en elke daarop gerichte handeling" onder de ketenaansprakelijkheid c.q. de verleggingsregeling gebracht. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om het knippen van stof, het aanzetten van knopen en andere fournituren, het bleken en persen, het toevoegen van maataanduidingen en wasvoorschriften en het verpakken van kleding. Een beschrijving van het begrip "de vervaardiging van kleding en elke daarop gerichte handeling" in relatie tot de opdrachtgevers- en kopersaansprakelijkheid is opgenomen in artikel 35*a*, § 3, vierde lid, van deze leidraad.
4. (Art. 35, § 4) Geen werk van stoffelijke aard

Niet elke arbeid die resulteert in een tastbaar produkt kan worden gerekend tot de "uitvoering van een werk van stoffelijke aard" in de zin van dit artikel. De eigen aard van de arbeid moet

ook in de beschouwing worden betrokken. Zo zijn niet als werk van stoffelijke aard te beschouwen alle werken of produkten die door een in hoofdzaak geestelijke of intellectuele arbeid tot stand komen. Dit is bijvoorbeeld het geval bij werkzaamheden van architecten, musici, auteurs, adviseurs, ontwerp-, stylingbureau's en dergelijke.
5. (Art. 35, § 4) Vervoersovereenkomsten

Zuivere vervoersovereenkomsten vallen buiten de werking van artikel 35 van de wet omdat geen sprake is van een werk van stoffelijke aard. Als het vervoer echter onderdeel uitmaakt van en ondergeschikt is aan een overeenkomst tot uitvoering van een werk van stoffelijke aard, dan dient dat vervoer niet te worden afgesplitst van dat grotere geheel. Dat betekent dat in zo'n geval zowel de loonbelasting die verschuldigd is over het loon van de chauffeurs, als die welke verschuldigd is over het loon van de andere werknemers onder de werking van dit artikel vallen.
Bij de gemengde overeenkomsten waarin de vervoersprestatie niet ondergeschikt is aan het overeengekomen werk van stoffelijke aard, dienen de onderscheiden prestaties met het oog op de toepassing van de ketenaansprakelijkheid en de verleggingsregeling in beginsel te worden gesplitst.
6. (Art. 35, § 4) Het uitvoeren van een werk buiten dienstbetrekking

Het uitvoeren van het werk moet buiten dienstbetrekking in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 geschieden. In laatstgenoemde wet wordt onder dienstbetrekking niet slechts verstaan de dienstbetrekking in de zin van het Burgerlijk Wetboek, maar onder andere ook de arbeidsverhouding van degene, die - anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep en anders dan als thuiswerker - op grond van een overeenkomst van aanneming van werk als bedoeld in artikel 7A:1639 BW persoonlijk een werk tot stand brengt.
7. (Art. 35, § 4) Het uitvoeren van een werk tegen een te betalen prijs

De term "te betalen prijs" is gekozen om ook een overeenkomst waarbij de prijs niet vooraf bepaald wordt (bijvoorbeeld de zogenaamde regieovereenkomst) onder de werking van artikel 35 van de wet te brengen.
§ 5. Het begrip onderaannemer

1. (Art. 35, § 5) Omschrijving

Het begrip onderaannemer omvat ieder, die zich tegenover de aannemer verbindt om buiten dienstbetrekking het werk waartoe deze laatste zich tegenover zijn opdrachtgever verbonden heeft, geheel of ten dele uit te voeren. Als de onderaannemer op zijn beurt dit werk geheel of ten dele door een ander laat uitvoeren wordt hij ten opzichte van die ander als aannemer beschouwd. Daardoor wordt die ander onderaannemer.
§ 6. Het begrip eigenbouwer

1. (Art. 35, § 6) Eigenbouwer is aannemer, geen opdrachtgever

De zogenaamde eigenbouwer wordt met een aannemer gelijkgesteld. De definitie van het begrip eigenbouwer wordt bepaald door een aantal criteria:
- het uitvoeren van een werk zonder opdracht van een opdrachtgever;
- buiten dienstbetrekking (zie § 4, zesde lid, hiervoor);
- in de normale uitoefening van zijn bedrijf;
- een werk van stoffelijke aard (zie § 4, tweede lid, hiervoor).
De eigenbouwer, die werk door een onderaannemer laat uitvoeren moet onderscheiden worden van de opdrachtgever als bedoeld in het tweede lid, onderdeel *a*, van artikel 35 van de wet die een overeenkomst met een aannemer sluit. Het is niet mogelijk terzake van dezelfde werkzaamheden tegelijkertijd opdrachtgever en eigenbouwer te zijn.
2. Eigenbouwerschap, beoordeling van geval tot geval

Slechts aan de hand van de concrete omstandigheden van het betrokken bedrijf en van de onderhavige werkzaamheden wordt beoordeeld of sprake is van eigenbouwerschap. In verband daarmee is het niet mogelijk voor bepaalde bedrijfstakken, c.q. voor bepaalde typen

van bedrijven, dan wel voor bepaalde categorieën werkzaamheden in het algemeen aan te geven of sprake is van eigenbouwerschap.
In voorkomend geval beoordeelt de ontvanger, in overleg met de inspecteur, waaronder de eigenbouwer ressorteert, aan de hand van de in het eerste lid van deze paragraaf bedoelde criteria of sprake is van eigenbouwerschap.
3. (Art. 35, § 6) Het uitvoeren van een werk zonder opdracht van een opdrachtgever

Eén van de kenmerken van een eigenbouwer is dat hij een werk uitvoert zonder daartoe van een opdrachtgever opdracht te hebben gekregen.
De achterliggende gedachte daarbij is degene die bij de uitvoering van een werk van stoffelijke aard op eenzelfde wijze als een aannemer in de zin van dit artikel werkzaamheden uitbesteedt gelijk te behandelen als die aannemer.
Bezien vanuit de positie van een bij de uitvoering van de werkzaamheden betrokken onderaannemer zal het in dergelijke gevallen ook niet uitmaken of gewerkt wordt voor een bedrijf dat in opdracht van een derde een werk van stoffelijke aard uitvoert of voor een bedrijf dat de desbetreffende werkzaamheden in eigen beheer verricht.
In dit verband moet in de eerste plaats worden gedacht aan situaties waarin de eigenbouwer voor het desbetreffende werk nog geen opdrachtgever heeft, maar waarin deze wel de bedoeling heeft ofwel tijdens de uitvoering van het werk alsnog een opdrachtgever te vinden, dan wel na de voltooiing van het werk een afnemer, bijvoorbeeld een koper of een huurder, te vinden. Naast deze situaties, waarin "voor de markt" wordt gewerkt, kan echter eveneens sprake zijn van eigenbouwerschap in gevallen waarin een bedrijf een werk uitvoert ter voorziening in de eigen behoefte aan bijvoorbeeld bedrijfsmiddelen.
Voorwaarde daarbij is evenwel dat dit geschiedt binnen het kader van de normale bedrijfsuitoefening, met andere woorden het vervaardigen van of het plegen van onderhoud aan de eigen bedrijfsmiddelen moet voor het betrokken bedrijf een gebruikelijke bezigheid zijn (zie het vijfde lid van deze paragraaf).
Als bijvoorbeeld een energiebedrijf zelf meer dan sporadisch in eigen beheer werkzaamheden in het kader van de aanleg, uitbreiding, vernieuwing of het onderhoud van de eigen hoofdleidingnetten uitvoert, kan sprake zijn van eigenbouwerschap.
4. Art. 35, § 6) Het uitvoeren van een werk in de normale uitoefening van zijn bedrijf

Voor de interpretatie van het begrip bedrijf kan aansluiting worden gezocht bij hetgeen daaronder in het normale spraakgebruik wordt verstaan, derhalve een onderneming of een daarmee vergelijkbare entiteit (bijvoorbeeld een overheidsbedrijf). Er moet sprake zijn van een zekere organisatie van kapitaal en arbeid waarmee min of meer duurzaam aan het maatschappelijk (ruil)verkeer wordt deelgenomen met het doel in de daarin levende behoeften te voorzien. Binnen een organisatie kan een bepaalde activiteit van zodanige betekenis zijn dat deze activiteit met zich meebrengt dat bedrijfsmatig wordt gehandeld.
De omstandigheid dat geen winst wordt beoogd en/of feitelijk wordt behaald, leidt op zichzelf bezien niet tot de conclusie dat geen bedrijf wordt uitgeoefend.
Publiekrechtelijke lichamen oefenen in beginsel geen bedrijf uit in vorenbedoelde zin indien en voorzover zij handelen als overheid. Het publiekrechtelijke lichaam handelt "als overheid" indien het handelt in het kader van het specifiek voor hem geldende juridische regime.
Op deze hoofdregel bestaat een drietal uitzonderingen:
Indien en voorzover een publiekrechtelijk lichaam prestaties verricht onder zodanige condities dat het ontbreken van belastingplicht voor de omzetbelasting terzake van die prestaties leidt tot concurrentievervalsing van enige betekenis; of
indien en voorzover een publiekrechtelijk lichaam prestaties verricht als bedoeld in artikel 3 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 of werkzaamheden verricht als genoemd in bijlage D bij de Zesde richtlijn
wordt het geacht een bedrijf uit te oefenen in vorenbedoelde zin.
Handelt het overheidslichaam daarentegen onder dezelfde juridische voorwaarden als particuliere economische subjecten (bedrijven) en derhalve niet "als overheid", dan zal het uiteraard steeds kunnen worden aangemerkt als bedrijf in vorenbedoelde zin.
Hetgeen voor publiekrechtelijke lichamen geldt, geldt evenzeer voor publiekrechtelijke instellingen en organen.
Bij energiebedrijven, gemeentelijke grondbedrijven, woningcorporaties en dergelijke wordt derhalve in beginsel uitgegaan van bedrijfsmatig handelen.
5. (Art. 35, § 6) De normale bedrijfsuitoefening

Bij de beoordeling of een werk in de normale uitoefening van het bedrijf wordt uitgevoerd is uitsluitend van belang wat in het desbetreffende bedrijf feitelijk gebruikelijk is.
Geen doorslaggevende betekenis komt daarbij toe aan bijvoorbeeld de statutaire doelomschrijving van het bedrijf, noch aan hetgeen overigens in de bedrijfstak waartoe het bedrijf behoort gebruikelijk is.
Allereerst moet worden bezien wat in het desbetreffende bedrijf in de regel wordt voortgebracht. Veelal zal dit betreffen het vervaardigen van bepaalde produkten voor de markt. Daarnaast is het evenwel mogelijk dat het voor het betreffende bedrijf gebruikelijk is dat het naast de voortbrenging van deze produkten zelf zijn bedrijfsmiddelen maakt en/of onderhoudt. In het laatste geval kan dus sprake zijn van eigenbouwerschap met betrekking tot de vervaardiging en/of het onderhoud van de eigen bedrijfsmiddelen.
Als het echter voor het desbetreffende bedrijf niet gebruikelijk is eigen bedrijfsmiddelen te vervaardigen, leidt het incidenteel vervaardigen van een bedrijfsmiddel niet tot een handelen als eigenbouwer.
6. (Art. 35, § 6) Het bedrijf besteedt het gehele werk uit

Een bedrijf dat bij de feitelijke uitvoering van een bepaald werk zelf geen werkzaamheden van stoffelijke aard verricht, maar alle werkzaamheden uitbesteedt aan derden kan in twee situaties toch eigenbouwer zijn, namelijk:
a. het betrokken bedrijf pleegt de bedoelde werkzaamheden (in andere gevallen) ook zelf geheel of gedeeltelijk uit te voeren;
b. de realisatie van het uiteindelijk tot stand te brengen werk past binnen de bedrijfsdoelstelling van het desbetreffende bedrijf. Daarvan kan bijvoorbeeld ook sprake zijn in gevallen waarin het betreffende bedrijf niet in staat is de betreffende werkzaamheden uit te voeren. Voorwaarde is dan wel dat dit bedrijf dat de werkzaamheden uitbesteedt, de algehele leiding over de werkzaamheden houdt. Dit doet zich met name voor in gevallen, waarin een bedrijf bepaalde werkzaamheden pleegt te doen uitvoeren en daarbij met gebruikmaking van de eigen technische en/of organisatorische know-how met betrekking tot de uitvoering van het werk een aanzienlijk meer omvattende rol speelt dan een "normale" opdrachtgever.
Hieronder wordt het vorenstaande nader uitgewerkt met betrekking tot enkele specifieke gevallen.
7. (Art. 35, § 6) Woningcorporaties en eigenbouwerschap

Woningcorporaties en andere op grond van artikel 70 van de Woningwet "toegelaten instellingen" oefenen in beginsel een bedrijf uit. Als voor eigen rekening en risico een nieuwbouwproject wordt uitgevoerd, hetzij voor de verkoop, hetzij voor de verhuur, kunnen zich verschillende situaties voordoen. In het onderstaande wordt ervan uitgegaan dat de corporatie het bouwen niet door eigen werknemers laat verrichten.
Als het totstandbrengen van een nieuwbouwproject slechts éénmalig of sporadisch voorkomt is de corporatie geen eigenbouwer. Als het realiseren van een nieuwbouwproject meer dan sporadisch geschiedt, is de corporatie eigenbouwer, mits de corporatie een zodanige ervaring en know-how met betrekking tot het bouwen heeft, dat zij met gebruikmaking daarvan feitelijk op dezelfde wijze optreedt als een hoofdaannemer die het gehele werk uitbesteedt.
8. (Art. 35, § 6) Gemeentelijke grondbedrijven en eigenbouwerschap

Als een gemeentelijk grondbedrijf door haar verworven stukken grond bouwrijp maakt om deze bijvoorbeeld te verkopen, in erfpacht uit te geven of te verhuren treedt het grondbedrijf met betrekking tot een dergelijke activiteit op als eigenbouwer.
Het door het gemeentelijke grondbedrijf aanleggen/totstandbrengen van gemeenschapsvoorzieningen zoals bijvoorbeeld openbare straten, plantsoenen en dergelijke, levert geen bedrijfsmatig handelen op (zie het vierde lid van deze paragraaf). De gemeente treedt in een dergelijk geval op als overheid hetgeen een handelen als eigenbouwer uitsluit.
Het vorenstaande leidt ertoe dat de gemeente bij de uitvoering van een bestemmingsplan in beide gedaanten op kan treden, namelijk als eigenbouwer voorzover zij optreedt als ondernemer en als opdrachtgever voorzover het betreft de werkzaamheden die worden verricht als overheid.
9. (Art. 35, § 6) Verkoper van een toekomstige zaak als eigenbouwer

Ook de verkoper van een toekomstige zaak kan onder omstandigheden, behoudens het bepaalde in artikel 35, derde lid, onderdeel *c*, van de wet, als eigenbouwer worden aangemerkt (zie § 8, eerste lid, hierna).

10. (Art. 35, § 6) Winkelbedrijf in de confectiesector en eigenbouwerschap

Ook in de confectiesector kan sprake zijn van eigenbouwerschap. Daarbij is het niet noodzakelijk dat het betreffende bedrijf ook zelfstandig in staat is de betreffende werkzaamheden uit te voeren. Voorwaarde is dan wel dat het bedrijf dat de werkzaamheden uitbesteedt, de algehele leiding over die werkzaamheden heeft, althans bij de productie een rol bekleedt die die van een opdrachtgever overstijgt. Hierdoor zal bijvoorbeeld ook het winkelbedrijf onder omstandigheden kunnen worden aangemerkt als eigenbouwer en daardoor in de ketenaansprakelijkheid worden betrokken. Het moet dan gaan om voor het winkelbedrijf normale bedrijfsaktiviteiten (betrokkenheid bij de produktie) en de bemoeienis bij de uitbesteding moet verder gaan dan die van een opdrachtgever. Bepalend is of het winkelbedrijf het proces in technische of organisatorische zin beheerst. Hiervan zal sprake zijn als het winkelbedrijf normaliter zeer gedetailleerde opdrachten verstrekt en ook in het verdere produktieproces een begeleidende/controlerende rol kan vervullen.
Voorbeeld: het winkelbedrijf/opdrachtgever dat zelf modellen ontwerpt, de patronen vervaardigt, de te gebruiken stoffen aanlevert of specificeert en daarnaast op grond van de voorwaarden van de met het confectiebedrijf gesloten overeenkomst bevoegd is om toezicht uit te oefenen op het produktieproces, is in elk geval eigenbouwer in de zin van de wet. Als het winkelbedrijf in de hoedanigheid van opdrachtgever aansprakelijk kan worden gesteld (zie artikel 35*a*, § 3, eerste lid) blijft een aansprakelijkstelling op grond van het zogenoemde eigenbouwerschap ex artikel 35, derde lid, onderdeel *b*, van de wet achterwege. Het vorenstaande laat onverlet dat aansprakelijkstellingen van winkelbedrijven die vóór de inwerkingtreding van het wetsvoorstel "Opdrachtgeversaansprakelijkheid in de confectiesector" aansprakelijk zijn gesteld op grond van het eigenbouwerschap, in stand blijven.

§ 7. De extra-territoriale werking van de ketenaansprakelijkheid

1. Extra-territoriale werking van de ketenaansprakelijkheid

Als een onderaannemer het werk in het buitenland uitvoert en over het loon van zijn werknemers in Nederland loonbelasting verschuldigd is, is artikel 35 van de wet niet van toepassing op de buitenlandse aannemer.

§ 8. Koop/verkoop en ketenaansprakelijkheid

1. (Art. 35, § 8) De verkoper van een toekomstige zaak

In artikel 35, derde lid, onderdeel *c*, van de wet wordt de verkoper van een toekomstige zaak ten opzichte van de aannemer - onder wie ook de op grond van de onderdelen *a* en *b* met een aannemer gelijkgestelde personen worden verstaan - als onderaannemer beschouwd, dit voorzover de koop en verkoop verband houden met het aangenomen werk.
Onder een toekomstige zaak moet worden verstaan: een zaak die nog niet verkeert in een staat waarin het op grond van de overeenkomst moet worden geleverd, bijvoorbeeld een te bouwen huis of een half afgebouwd schip in de situatie dat een compleet schip is gekocht.
Als bijvoorbeeld een aannemer heeft aangenomen om een huis te bouwen maar voor dat te bouwen huis speciaal te ontwerpen en te vervaardigen trappen, kozijnen of deuren van een ander bedrijf koopt, is de verkoper aan te merken als onderaannemer als hij de trappen, kozijnen en dergelijke niet slechts aan de aannemer (koper) verkoopt maar deze ook construeert. Op deze wijze wordt dus een koopovereenkomst (bijvoorbeeld met betrekking tot een nog te bouwen huis) waarvan ook het vervaardigen van (onderdelen van) de toekomstige zaak (het huis) deel uitmaakt als aannemingscontract beschouwd.
Overigens zal in veel gevallen het vervaardigen van de toekomstige zaken geschieden op de plaats waar de onderneming van de onderaannemer is gevestigd waardoor er geen aansprakelijkheid bestaat van de aannemer/koper (zie § 10, eerste lid, letter *a*, hierna). Indien de koop en verkoop van de toekomstige zaak plaatsvindt binnen de confectiesector gelden ten aanzien van de ketenaansprakelijkheid de regels die zijn opgenomen in artikel 35*a* van

deze leidraad.
2. (Art. 35, § 8) De overeenkomst van koop en verkoop van een bestaande zaak

De ketenaansprakelijkheid is niet van toepassing als sprake is van een overeenkomst van koop en verkoop met betrekking tot een bestaande zaak, behoudens in de gevallen waarin de overeenkomst van koop en verkoop van een bestaande zaak wordt afgesloten binnen de confectiesector. Zie artikel 35*b* van deze leidraad. Men dient er echter op bedacht te zijn dat een overeenkomst van koop en verkoop van een bestaande zaak kan worden voorgewend met de opzet om de aansprakelijkheid te ontgaan, terwijl de overeenkomst bij nadere beoordeling dient te worden gekarakteriseerd als aanneming van werk, dan wel van koop en verkoop van een toekomstige zaak.
§ 9. Bestuurlijke boete, rente en kosten

1. (Art. 35, § 9) Aansprakelijk voor bestuurlijke boete, rente en kosten

Op grond van artikel 35, eerste lid, van de wet is de aannemer niet aansprakelijk voor de in verband met de heffing van loonbelasting opgelegde bestuurlijke boete.
Deze bepaling laat echter onverlet de mogelijkheid de aansprakelijke aannemer op grond van artikel 32, tweede lid, van de wet aansprakelijk te stellen voor heffingsrente, invorderingsrente en kosten, voorzover het belopen daarvan aan hem is te wijten. Zie ook artikel 32, paragrafen 3 tot en met 6 van deze leidraad.
§ 10. Ketenaansprakelijkheid niet van toepassing

1. (Art. 35, § 10) Twee uitzonderingen

Artikel 35, vierde lid, van de wet noemt twee gevallen waarin de in het eerste tot en met derde lid opgenomen bepalingen inzake de ketenaansprakelijkheid niet van toepassing zijn:
a. Het eerste geval betreft de situatie, dat een werk tot de uitvoering waarvan een onderaannemer zich tegenover een aannemer heeft verbonden, geheel of grotendeels (dat wil zeggen voor meer dan 50%) wordt verricht op de plaats waar de onderneming van de onderaannemer is gevestigd. Het gaat hier om de plaats waar de onderneming feitelijk is gevestigd, met inbegrip van de filialen, hetgeen onder meer uit het handelsregister kan blijken. De aannemer is evenmin aansprakelijk als de onderaannemer, die het werk grotendeels uitvoert op de plaats waar zijn onderneming is gevestigd, het overblijvende gedeelte van het werk door een volgende onderaannemer laat uitvoeren. Bij de eerstgenoemde onderaannemer kan in deze gevallen wel een (nieuwe) keten van aansprakelijke personen ontstaan.
Als het werk betreft de vervaardiging en elke daarop gerichte handeling van kleding, andere dan schoeisel, is de ketenaansprakelijkheid wel van toepassing ook al wordt dit werk geheel verricht op de plaats waar de onderneming van de onderaannemer is gevestigd.
b. De tweede uitzondering betreft de situatie, dat de uitvoering van een werk waartoe een onderaannemer zich tegenover een aannemer heeft verbonden geschiedt naast of in verband met een tussen hen gesloten overeenkomst van koop en verkoop van een bestaande zaak, waarbij de uitvoering van de overeenkomst van aanneming van werk van ondergeschikte betekenis is ten opzichte van die koopovereenkomst.
Of van ondergeschiktheid sprake is, wordt van geval tot geval bezien. Veelal zal de ondergeschiktheid hieruit blijken, dat de kosten van de bijkomende werkzaamheden gering zijn en in de koopprijs zijn begrepen. Als de onderaannemer/verkoper die werkzaamheden door een volgende onderaannemer laat uitvoeren, blijft de uitzondering in onderdeel *b* van het vierde lid ten aanzien van de aannemer/koper van toepassing en kan de aannemer/koper dus niet aansprakelijk worden gesteld voor de door de tweede aannemer verschuldigde belasting.
De eerste onderaannemer(/verkoper) is daarentegen wel aansprakelijk voor de belasting, die de tweede onderaannemer terzake van die werkzaamheden verschuldigd is. Bij de onderaannemer(/verkoper) kan terzake van die werkzaamheden dus een (nieuwe) keten van aansprakelijke personen ontstaan.
§ 11. De g-rekening en rechtstreekse storting

1. Vrijwaring van aansprakelijkheid door middel van betaling via de g-rekening van de

(onder)aannemer.

Op grond van het bepaalde in artikel 35, vijfde lid, van de wet, verkrijgt de aannemer, ten belope van het bedrag dat hij stort op de g-rekening van de onderaannemer vrijwaring van zijn aansprakelijkheid voor de loonbelasting. Deze vrijwaring geldt in beginsel ongeacht of de g-betaling de ontvanger daadwerkelijk bereikt. De vrijwaring geldt echter niet indien de aannemer wist of redelijkerwijs moest vermoeden dat de onderaannemer in gebreke zou blijven het op de g-rekening gestorte bedrag aan te wenden voor de betaling van loonbelasting. Met dit laatste wordt voorkomen dat bijvoorbeeld bij samenspanning tussen de aannemer en de onderaannemer het enkele feit dat betrokkene op een g-rekening stort al tot vrijwaring leidt.
In § 3, hiervoor, is aangegeven dat bij de berekening en vaststelling van het bedrag waarvoor de aannemer aansprakelijk is in eerste instantie geen rekening wordt gehouden met de vrijwarende betalingen door de aannemer op de g-rekening van de onderaannemer. Na de vaststelling van het bedrag waarvoor de aansprakelijkheid geldt als bedoeld in § 3 brengt de ontvanger de vrijwarende betalingen op de g-rekening in mindering op het in eerste aanleg verschuldigd geworden bedrag aan aansprakelijkheidsschuld. Voor de toepassing van de in artikel 35, vijfde lid, van de wet bedoelde wettelijke vrijwaring moet tevens zijn voldaan aan de voorwaarden genoemd in artikel 6 van de Uitvoeringsregeling inleners-, keten- en opdrachtgeversaansprakelijkheid 2004.
Als de aannemer niet heeft voldaan aan de hiervoor genoemde voorwaarden voor een vrijwarende betaling wordt zijn aansprakelijkheidsschuld in eerste aanleg slechts verminderd voorzover de g-betalingen van die aannemer geacht worden bij de ontvanger terecht te zijn gekomen. Om dit laatste te bepalen zal de ontvanger alle betalingen die de onderaannemer van zijn g-rekening ten behoeve van het naheffingtijdvak heeft verricht optellen en van de som het bedrag van de gekwalificeerde g-betalingen (zie hiervoor) aftrekken. Het saldo van deze berekening wordt naar evenredigheid van hun g-betalingen - met betrekking tot het naheffingtijdvak - toegerekend aan de aannemers die niet aan de gestelde voorwaarden hebben voldaan. Het bedrag van de aansprakelijkheid in eerste aanleg, verminderd met de "vrijwaringen" als hiervoor toegelicht en/of met de vrijwaring als gevolg van rechtstreekse storting (zie het zesde lid van deze paragraaf), wordt vergeleken met de uitkomst van de berekening als toegelicht bij § 3, hiervoor. In de aansprakelijkstelling wordt uitgegaan van de laagste van beide uitkomsten. De berekening van het bedrag waarvoor de aansprakelijkheid geldt (§ 3, eerste lid, hiervoor) en de toetsing van de uitkomst daarvan aan de hand van vrijwarende betalingen, is in bijlage VI uitgewerkt in een aantal voorbeelden.
2. Aansprakelijkheid bij wettelijke schuldsaneringsregeling of faillissement onderaannemer

De aannemer kan ook aansprakelijk worden gesteld voor bedragen die vanaf de datum van het faillissement van de onderaannemer op diens g-rekening zijn bijgeschreven aangezien op die bedragen geen pandrecht meer wordt gevestigd zodat de ontvanger daarop geen bijzondere aanspraken meer kan doen gelden. Het vorenstaande geldt ook met betrekking tot bedragen die op de g-rekening zijn bijgeschreven vanaf de datum van de uitspraak tot toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling. Mede in verband met de afwikkeling van de wettelijke schuldsaneringsregeling of het faillissement door de bewindvoerder onderscheidenlijk door de curator, vinden eventuele aansprakelijkstellingen door de ontvanger zo spoedig mogelijk na de datum waarop de wettelijke schuldsanering of het faillissement is uitgesproken plaats.
3. (Art. 35, § 11) Wanprestatie/onrechtmatig handelen

De ontvanger kan zich beroepen op toerekenbare tekortkoming (wanprestatie) door de storter van g-geld als deze bedragen heeft overgeboekt in strijd met de g-rekeningovereenkomst (bijvoorbeeld omdat aan de storting geen aanneming van het werk ten grondslag lag) waardoor het pandrecht van de fiscus is gefrustreerd. De g-rekeninghouder die deze bedragen op zijn g-rekening ontvangt begaat een toerekenbare tekortkoming (wanprestatie) als hij deze bedragen niet onmiddellijk terugstort op de g-rekening van de storter.
Een beroep op onrechtmatig handelen behoort eveneens tot de mogelijkheden. Dit betekent dat de ontvanger in voorkomend geval moet bewijzen dat gehandeld is in strijd met de zorgvuldigheid die in het maatschappelijk verkeer betaamt en dat hij schade heeft geleden. Van strijd met de zorgvuldigheid die in het maatschappelijk verkeer betaamt, zal al sprake zijn door het enkele storten/ontvangen van g-geld op de g-rekening terwijl de storter/ontvanger

van het g-geld wist dat er geen sprake was van aanneming van werk en niet heeft teruggestort.
De ontvanger van het g-geld handelt vervolgens onrechtmatig wanneer hij het ontvangen geld zonder meer behoudt. De schade voor de ontvanger bestaat uit de niet op de g-rekening verhaalbare loonbelasting zoals die ten tijde van de onttrekking verschuldigd is en/of later verschuldigd wordt, één en ander tot ten hoogste het onttrokken bedrag.
4. Uitwinning g-rekening in de wettelijke schuldsaneringsregeling of faillissement

In het geval van faillissement van de g-rekeninghouder geeft de ontvanger daarvan schriftelijk kennis aan B/CA. Het verzoek tot uitwinning vindt zo spoedig mogelijk plaats. De B/CA neemt vervolgens de verdere uitwinning namens deze ontvanger ter hand. In voorkomende gevallen zal de B/CA het saldo van de rekening op de faillissementsdatum nagaan en tevens het totaalbedrag van de bijschrijvingen na de faillissementsdatum overmaken aan de curator ten gunste van de boedel.
De B/CA zendt de ontvanger een bericht over de uitwinning. Het vorenstaande is van overeenkomstige toepassing in het geval ten aanzien van de g-rekeninghouder de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling is uitgesproken, waarbij voor "faillissementsdatum" dient te worden gelezen: de datum waarop de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling is uitgesproken.
4a. Surséance en g-rekening

Zodra de ontvanger bekend is met een surséanceverlening, verzoekt hij de bewindvoerder schriftelijk of hij, binnen een door de ontvanger te stellen termijn, schriftelijk wil instemmen met de vestiging van een pandrecht op de saldi op de g-rekening die ontstaan vanaf de datum van surséanceverlening. Indien de bewindvoerder instemming weigert, zegt de ontvanger de g-rekening onmiddellijk op.
5. (Art. 35, § 11) Verzoek om deblokkering

Als het saldo van een g-rekening hoger is dan de belastingschuld voor de werken waarvoor gelden op de desbetreffende g-rekening zijn gestort kan de onderaannemer een verzoek doen om de g-rekening tot het verschil van deze bedragen te deblokkeren.
Voor deblokkering is toestemming van de ontvanger vereist.
De ontvanger deelt de B/CA schriftelijk mee of het ter beschikking komende bedrag geheel of gedeeltelijk moet worden ingehouden ter verrekening met openstaande belastingschuld.
De B/CA draagt zorg voor uitbetaling aan de onderaannemer.
6. (Art. 35, § 11) Rechtstreekse storting door aannemer bij de B/CA

Als de aannemer ten behoeve van zijn onderaannemer de terzake van het werk verschuldigde loonbelasting rechtstreeks heeft gestort bij de B/CA, strekt deze betaling tot vermindering van de primaire aansprakelijkheid (zoals aanvankelijk, namelijk ten tijde van de loonbelasting, belopen uit de wet) mits de betaling voldoende gespecificeerd is. De betaling is in elk geval voldoende gespecificeerd als daarbij naast de gegevens van de onderaannemer, diens loonbelastingnummer, de benaming van het werk en de periode waarin het werk is verricht zijn vermeld. De rechtstreekse stortingen worden betrokken in de vergelijking als bedoeld aan het slot van het eerste lid van deze paragraaf.
7. Rechtstreekse storting na uitspraak van toepassing wettelijke schuldsaneringsregeling, faillissement of na verlenen surséance

Ook indien de rechtstreekse storting door de aannemer of inlener plaatsvindt c.q. wordt ontvangen na uitspraak van de wettelijke schuldsaneringsregeling of van het faillissement van de onderaannemer of uitlener danwel na het verlenen van surséance aan de onderaannemer of uitlener, kan het ten behoeve van de onderaannemer of uitlener gestorte bedrag worden aangewend ter afboeking op diens belastingschuld. Het bedrag behoeft dus niet te worden gerestitueerd aan de bewindvoerder of de curator. Het bepaalde in het zesde lid is van toepassing.
8. Samenloop derdenbeslag en aansprakelijkheid

In het geval er voordat tot aansprakelijkstelling wordt overgegaan, door de ontvanger ten laste van de onderaannemer derdenbeslag wordt gelegd onder de aansprakelijke aannemer,

is de aannemer ingevolge het bepaalde bij artikel 476*a* e.v. Rv verplicht verklaring te doen van hetgeen hij onder zich heeft en de door het beslag getroffen geldsom aan de ontvanger af te dragen.
Bij een daarop volgende aansprakelijkstelling van de aannemer, zal de ontvanger het uit hoofde van het eerdere derdenbeslag verhaalde bedrag op het bedrag van de aansprakelijkstelling in mindering brengen indien blijkt dat zowel het door het derdenbeslag getroffen bedrag - ongeacht op welke belastingschuld dit bedrag is afgeboekt - als de aansprakelijkheidsvordering van de ontvanger beide betrekking hebben op dezelfde rechtsverhouding (de overeenkomst van aanneming van werk) tussen de aannemer en de onderaannemer.
De hierbedoelde vermindering wordt betrokken in de berekening als uiteengezet in artikel 35, § 11, eerst lid, van deze leidraad en dus niet als zodanig in de berekening als bedoeld in artikel 35, § 3, eerste lid, van deze leidraad. Indien de aansprakelijke aannemer onder wie derdenbeslag is gelegd zich, in verband met het voorgaande, in zijn op grond van artikel 476*a* Rv af te leggen verklaring beroept op verrekening ter verzekering van zijn (voorwaardelijke) regresvordering op de onderaannemer, verklaart de ontvanger schriftelijk dat hij de aannemer niet aansprakelijk zal houden voor het beloop van de in totaal ingevolge het derdenbeslag af te dragen geldsommen.
§ 12. Geen aansprakelijkheid bij niet-verwijtbaarheid

1. (Art. 35, § 12) Gehele keten moet niet-verwijtbaar zijn

De aansprakelijkheid op grond van artikel 35, eerste lid, van de wet geldt niet met betrekking tot de belasting verschuldigd door een onderaannemer, als aannemelijk is dat de niet-betaling noch aan hem, noch aan een aannemer te wijten is. Als de niet-betaling kan worden verweten aan één onderaannemer of aannemer in de keten, is elke aannemer in de keten in beginsel aansprakelijk.
Wat de niet-verwijtbaarheid betreft wordt in zijn algemeenheid naar redelijkheid en billijkheid beoordeeld of sprake is van niet-verwijtbaarheid. Daarbij hangt veel af van de feitelijke omstandigheden.
Zo kan van niet-verwijtbaarheid sprake zijn als een ondernemer, hoewel hij de nodige voorzieningen heeft getroffen om eventuele tegenslagen in zijn bedrijf het hoofd te kunnen bieden, toch wordt geconfronteerd met niet voorzienbare calamiteiten van zodanige omvang dat hij ondanks zijn voorzorgen niet meer in staat is aan zijn betalingsverplichtingen te voldoen. Dat kan het gevolg zijn van algemeen geldende omstandigheden zoals een verslechterde economische situatie of uitzonderlijk slechte weersomstandigheden.
Ook kan zich voordoen dat plotseling betalingsonmacht ontstaat door een bijzondere gebeurtenis als een niet voorzienbare, omvangrijke miscalculatie of door het faillissement van een belangrijke debiteur.
Daarbij moet echter wel in het oog worden gehouden dat een ondernemer die zijn bedrijf uitoefent op een te zwakke financiële basis, zodat het niet verwonderlijk is dat hij bij enige tegenslag in moeilijkheden komt, zich niet gemakkelijk op niet-verwijtbaarheid kan beroepen.
2. (Art. 35, § 12) In beginsel verwijtbaarheid

De volgende omstandigheden kunnen worden genoemd waarin een beroep op niet-verwijtbaarheid, zonder dat nader een gegronde oorzaak kan worden aangetoond, in het algemeen moet falen:
- De onderaannemer heeft geen of onvoldoende (loon-)administratie, zodat niet getoetst kan worden hoeveel aan loonbelasting verschuldigd is.
- De onderaannemer heeft medewerkers in dienst die niet in de loonadministratie zijn opgenomen.
- De onderaannemer betaalt hogere lonen dan zijn administratie aangeeft.
- De onderaannemer betaalt onverantwoord hoge netto-lonen uit.
- De onderaannemer komt zijn wettelijke verplichtingen als inhoudingsplichtige niet na, zoals het opmaken van loonstaten en het doen van aangifte van de verschuldigde loonbelasting over verstreken tijdvakken.
- De onderaannemer heeft de verschuldigde loonbelasting niet betaald hoewel het saldo op zijn geblokkeerde rekening daartoe toereikend was.
- De onderaannemer is zijn wettelijke verplichtingen ter bescherming van crediteuren niet nagekomen, zoals de inschrijving in het handelsregister overeenkomstig de feitelijke situatie

en de voorgeschreven minimale storting op het geplaatste aandelenkapitaal.
- De onderaannemer heeft financiële verplichtingen aangegaan zonder dat zijn liquiditeitspositie dit rechtvaardigt.
- De onderaannemer heeft werk aangenomen tegen zodanig lage prijs dat de ruimte ontbreekt zijn betalingsverplichtingen onverkort na te komen.
- De aannemer heeft geen of onvoldoende administratie aan de hand waarvan het bedrag aan loon, dat in de door de aannemer te betalen prijs voor de uitvoering van een werk door een onderaannemer is begrepen, kan worden vastgesteld.
- De aannemer heeft overeenkomsten van onderaanneming gesloten met onderaannemers van wie hij wist of kon weten dat zij hun betalingsverplichtingen aan de Belastingdienst niet of slechts ten dele nakomen.

3. (Art. 35, § 12) Aansprakelijkheid met betrekking tot het anoniementarief

Ingeval de werknemer zijn naam, adres of woonplaats niet aan zijn werkgever heeft verstrekt dan wel de identiteit van de werknemer niet is vastgesteld overeenkomstig artikel 28, eerste lid, onderdeel *f*, van de Wet op de loonbelasting 1964, en ingeval de werknemer terzake onjuiste gegevens heeft verstrekt en de werkgever (inhoudingsplichtige) dit weet of redelijkerwijs moet weten, bedraagt de belasting op grond van het bepaalde in artikel 26*b* van de Wet op de loonbelasting 1964 52% van het loon (anoniementarief). De aannemer is voor de met toepassing van het anoniementarief berekende en door zijn onderaannemer terzake van het werk verschuldigde loonbelasting aansprakelijk.
Een matiging is echter op zijn plaats als de aansprakelijke aannemer op deugdelijke wijze de identiteit van de werknemer kan aantonen en tevens gegevens overlegt aan de hand waarvan diens loon - terzake van het werk - kan worden geïndividualiseerd. De aannemer kan dit doen door een door hemzelf bijgehouden administratie te overleggen waarin de naam-, adres- en woonplaatsgegevens, de geboortedatum, het BSN/sofinummer van de werknemer, een specificatie van de gewerkte uren en een kopie van het identiteitsbewijs zijn opgenomen.
In het laatste geval zal de ontvanger de hoogte van de aansprakelijkheid voor de betreffende aannemer verlagen aan de hand van de hierna gegeven herrekeningsregels. Deze matiging van de hoogte van de aansprakelijkheid kan plaatsvinden hetzij ten tijde van de aansprakelijkstelling hetzij naar aanleiding van een tegen de aansprakelijkstelling ingediend bezwaarschrift als bedoeld in artikel 49, derde lid, van de wet en is overigens niet van invloed op de hoogte en de verschuldigdheid van de naheffingsaanslag zelf. De herrekening vindt plaats door het loon terzake van het werk te bruteren tegen een marginaal percentage dat wordt verkregen door het gemiddelde van tweemaal het evenredig gemiddelde van de "geknipte" tarieven in de laagste tariefschijf en eenmaal het percentage van de middelste tariefschijf volgens artikel 20*a*, juncto artikel 27, tweede lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. Voornoemde berekeningsmethode is uitgewerkt in bijlage VIA. De belasting terzake van het werk waarvoor de aansprakelijkheid bestaat wordt vervolgens berekend met toepassing van hetzelfde (marginale) percentage. Vanwege het feit dat de matiging uitsluitend de betreffende aannemer zelf aangaat en noch de positie van de inhoudingsplichtige noch die van andere voor de naheffingsaanslag aansprakelijken regardeert, wordt het voorgaande uitsluitend betrokken in de berekening als uiteengezet in artikel 35, § 11, eerste lid, en dus niet in de berekening als bedoeld in artikel 35, § 3, eerste lid, van deze leidraad. Deze "tariefmatiging" vindt niet plaats en beperking van de hoogte van de aansprakelijkheid blijft mitsdien achterwege als de aannemer wist of redelijkerwijs moest vermoeden dat de onderaannemer met anoniem (zwart) personeel werkte.

4. (Art. 35, § 12) Aansprakelijkheid voor verschuldigde belasting als gevolg van latere brutering

De aannemer is ook aansprakelijk voor de loonbelasting die verschuldigd is als gevolg van een latere brutering. Een latere brutering kan zich bijvoorbeeld voordoen als blijkt dat de onderaannemer de nageheven loonbelasting niet op zijn werknemer(s) heeft verhaald en dus voor eigen rekening neemt. De loonbelasting die als gevolg van dit "voor eigen rekening nemen" verschuldigd is, wordt aangemerkt als "belasting terzake van het werk".

§ 13. [Vervallen.]

§ 14. Volgorde aansprakelijkstelling

1. (Art. 35, § 14) Algemeen

Tot invordering ten laste van een hoofdelijk aansprakelijke aannemer wordt in het algemeen pas overgegaan nadat is komen vast te staan dat en in hoeverre invordering ten laste van de belastingschuldige zelf (bijvoorbeeld door uitwinning van diens g-rekening) geen of onvoldoende kans van slagen biedt. Aansprakelijkstelling kan overigens al plaatsvinden vanaf het tijdstip dat de belastingschuldige in gebreke is met de betaling van zijn belastingschuld. Hierbij wordt de onderstaande volgorde in acht genomen:
1e. Als eerste wordt aansprakelijk gesteld de aannemer die rechtstreeks met de in gebreke gebleven (onder)aannemer heeft gecontracteerd, tenzij op grond van de voorhanden zijnde gegevens redelijkerwijs moet worden aangenomen dat aansprakelijkstelling van die aannemer niet tot voldoening van de schuld zal leiden. In dat geval wordt aansprakelijk gesteld de aannemer die in de keten de minst ver verwijderde schakel vormt en van wie op grond van de voorhanden zijnde gegevens redelijkerwijs moet worden aangenomen dat hij in staat is de schuld te voldoen.
2e. In afwijking van het voorafgaande kan de ontvanger, als één of meer aannemers in een keten hebben nagelaten die maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hen verlangd kunnen worden om het niet of niet geheel betalen van de verschuldigde belasting door de (onder)aannemer(s) te voorkomen, dan wel als zij wisten of konden weten dat betaling van die belasting geheel of gedeeltelijk achterwege zou blijven, elk van deze aannemers bij voorrang, ongeacht de mate waarin hij nalatig is geweest of wetenschap heeft gehad of heeft kunnen hebben als hiervoor bedoeld en ongeacht de plaats die hij in de keten innam, aansprakelijk stellen.
3e. De ontvanger kan onmiddellijk de gehele keten aansprakelijk stellen, als op grond van de voorhanden zijnde gegevens redelijkerwijs moet worden aangenomen dat bij inachtneming van de onder 1e en 2e aangegeven volgorde de schuld niet wordt voldaan.
Zie voor de volgorde van aansprakelijkstelling van de opdrachtgever in de confectiesector, artikel 35*a*, § 5, eerste lid, van deze leidraad.
§ 15. Verklaring inzake de nakoming van fiscale verplichtingen

1. (Art. 35, § 15) Algemeen

Om het de aannemer mogelijk te maken zich een beeld te vormen van het betalingsgedrag van de onderaannemer met wie hij een contract wil sluiten, kan de onderaannemer zich tot de ontvanger wenden met het verzoek hem een verklaring inzake zijn betalingsgedrag te verstrekken. De onderaannemer kan de aan hem afgegeven verklaring tonen aan zijn wederpartij, de aannemer. Deze verklaring inzake het betalingsgedrag is geen beschikking in de zin van de Awb.
2. (Art. 35, § 15) Indiening verzoek

Een verzoek om afgifte van een verklaring inzake nakoming van fiscale verplichtingen moet worden ingediend bij de ontvanger waaronder de onderaannemer ressorteert.
3. (Art. 35, § 15) Karakter van de verklaring

De verklaring die de ontvanger afgeeft heeft alleen betrekking op de formeel verschuldigde loonbelasting. De verklaring geeft geen garantie dat de materieel verschuldigde loonbelasting ten volle is voldaan en geeft evenmin de garantie dat de onderaannemer de loonbelasting die hij na afgifte van de verklaring verschuldigd zal worden, zal voldoen.
4. (Art. 35, § 15) Geen aansprakelijkheid voor ontvanger

De ontvanger meldt in de verklaring dat aan de inhoud ervan geen vrijwaring kan worden ontleend ten aanzien van de aansprakelijkheid op grond van artikel 35 van de wet en dat de Belastingdienst niet aansprakelijk kan worden gesteld voor enig nadeel van welke aard dan ook dat eventueel voortvloeit uit het gebruik van de verklaring.
5. (Art. 35, § 15) Verschillende soorten verklaringen

De verklaring kan afhankelijk van de situatie het volgende inhouden:
a. de volgens aangifte verschuldigde loonbelasting alsmede de nageheven loonbelasting zijn voldaan (zogenaamde "schone verklaring");

b. de volgens aangifte verschuldigde loonbelasting alsmede de nageheven loonbelasting zijn voldaan met uitzondering van de bedragen waarvoor uitstel van betaling is verleend in verband met ingediend bezwaar, beroep of hoger beroep (de zogenaamde "voorbehoudverklaring");
c. de volgens aangifte verschuldigde loonbelasting alsmede de nageheven loonbelasting zijn voldaan met uitzondering van de bedragen waarvoor (in verband met liquiditeitsproblemen) een betalingsregeling is getroffen, die tot het tijdstip van afgifte van de verklaring wordt nagekomen (de zogenaamde "voorbehoudverklaring").
6. (Art. 35, § 15) Behandeling van het verzoek om afgifte van een verklaring inzake nakoming van de fiscale verplichtingen

De bij de ontvanger ingekomen verzoeken om afgifte van een verklaring inzake de nakoming van fiscale verplichtingen worden met spoed behandeld. De ontvanger streeft er naar dat binnen een week na ontvangst van een verzoek daarop wordt beslist.
7. (Art. 35, § 15) Geen verklaring

De ontvanger geeft geen verklaring af als:
- achterstand bestaat in de betaling van loonbelasting en voor de desbetreffende belastingaanslagen geen uitstel van betaling is verleend in verband met ingesteld bezwaar, beroep of hoger beroep;
- achterstand bestaat in de betaling van loonbelasting en voor de desbetreffende belastingaanslagen geen betalingsregeling is getroffen;
- een betalingsregeling is getroffen die niet wordt nagekomen.
De weigering een verklaring af te leggen geschiedt bij beschikking. Deze wordt bekendgemaakt onder vermelding waarom niet kan worden overgegaan tot afgifte van een verklaring.
8. (Art. 35, § 15) Naheffingsaanslagen

Als het de ontvanger bekend is dat de inspecteur van plan is binnen afzienbare tijd één of meer naheffingsaanslagen op te leggen, blijft het verzoek buiten behandeling tot die naheffingsaanslagen zijn opgelegd, waarna de verklaring slechts wordt afgegeven wanneer alsnog is voldaan aan de in deze paragraaf gestelde voorwaarden met betrekking tot de afgifte van een verklaring inzake het betalingsgedrag. De ontvanger deelt de reden van de opschorting schriftelijk aan de onderaannemer mee.
9. (Art. 35, § 15) Ambtshalve belastingaanslagen

Als het de ontvanger bekend is dat de betrokken onderaannemer heeft verzuimd aangifte te doen, tengevolge waarvan ambtshalve één of meer naheffingsaanslagen naar geschatte bedragen zijn opgelegd, wordt de gevraagde verklaring, ook al zijn die naheffingsaanslagen betaald, pas afgegeven nadat de onderaannemer alsnog opgaaf van de volgens hem verschuldigde belasting heeft gedaan.
Als dit leidt tot het opleggen van een aanvullende naheffingsaanslag wordt de verklaring pas afgegeven nadat is voldaan aan de voor de afgifte van een verklaring gestelde eisen.
10. (Art. 35, § 15) Bezwaar of (hoger) beroep tegen naheffingsaanslagen

Als de onderaannemer aangifte heeft gedaan, maar - naar het oordeel van de inspecteur - tot te lage bedragen, kan dit leiden tot het opleggen van één of meer naheffingsaanslagen. De onderaannemer kan tegen deze belastingaanslagen bezwaar, beroep en hoger beroep aantekenen. Bovengenoemde situatie kan zich bijvoorbeeld voordoen als de onderaannemer en de inspecteur van mening verschillen over de vraag of sprake is van belastbaar loon.
De schone verklaring zal in deze gevallen slechts worden afgegeven als de inhoudingsplichtige de naheffingsaanslag(en) betaalt of tot het bedrag van de belastingaanslag(en) zekerheid verstrekt aan de ontvanger bijvoorbeeld in de vorm van een bankgarantie, één en ander in afwachting van een onherroepelijke uitspraak met betrekking tot de hoogte van de aanslag(en).
Tevens vermeldt hij dat de onderaannemer voor deze belastingaanslagen zekerheid heeft gesteld.
11. (Art. 35, § 15) Zekerheid

De ontvanger geeft ook een schone verklaring als tot het bedrag van de belastingaanslag(en) zekerheid is verstrekt.

§ 16. Enkele specifieke gevallen

1. (Art. 35, § 16) Nieuwe ondernemer

Als een nieuwe ondernemer een verklaring aanvraagt in verband met het sluiten van een onderaannemingscontract kan geen verklaring worden afgegeven omdat nog geen betalingsverplichting bestaat. In dat geval deelt de ontvanger de onderaannemer schriftelijk mee dat de gevraagde verklaring nog niet kan worden afgegeven omdat nog niet eerder loonbelasting moet worden afgedragen.
Onder een nieuwe ondernemer wordt in dit verband tevens verstaan de hervattende ondernemer en de nieuwe ondernemer die de werkzaamheden voortzet van een ex-ondernemer.

2. (Art. 35, § 16) Zelfstandige zonder personeel

Zelfstandigen zonder personeel (verder: z.z.p.-ers) hoeven geen loonbelasting op aangifte af te dragen omdat ze geen werknemers in dienst hebben. Vaak worden deze zelfstandigen door de aannemer niettemin verplicht een verklaring inzake het betalingsgedrag over te leggen. De ontvanger geeft echter geen verklaring af. De weigering een verklaring af te geven geschiedt bij beschikking. In deze gevallen vermeldt de ontvanger bij de bekendmaking van de beschikking aan de z.z.p.-er dat aan hem geen verklaring inzake betalingsgedrag kan worden verstrekt omdat hij op grond van de voorhanden zijnde gegevens op dat moment geen werknemers in dienst heeft en dus uit dien hoofde geen loonbelasting hoeft te betalen. De ontvanger vermeldt daarbij ook dat hij geen aansprakelijkheid aanvaardt als mocht blijken dat degene aan wie hij de verklaring heeft verstrekt geen z.z.p.-er is en dat deze beschikking niet betekent dat een eventueel aansprakelijke aannemer niet aansprakelijk wordt gesteld.

3. (Art. 35, § 16) Curator/bewindvoerder

De ontvanger geeft geen verklaring inzake betalingsgedrag af in een situatie waarin het bedrijf door de curator of bewindvoerder wordt voortgezet en bij de ontvanger onvoldoende bekendheid bestaat of de loonbelastingschuld die ontstaan is vanwege de voortzetting van het bedrijf, door curator en bewindvoerder zal (kunnen) worden afgedragen.
Als het bedrijf echter gedurende langere tijd wordt voortgezet en er dan door curator of bewindvoerder om een verklaring wordt verzocht, geeft de ontvanger, afhankelijk van de omstandigheden, een "schone"- of een "voorbehoudverklaring" (bijvoorbeeld in verband met bezwaar/beroep/hoger beroep tegen de belastingaanslag) af.

§ 17. Overgangsbepaling

1. (Art. 35, § 17) Overgangsbepaling in verband met inwerkingtreding toepassing ketenaansprakelijkheid in de confectiesector

De wetswijziging op grond waarvan de confectiesector onder de ketenaansprakelijkheid is gebracht, is op 1 februari 1994 in werking getreden.
De aansprakelijkheid geldt voor de niet afgedragen loonbelastingschulden die betrekking hebben op werk dat op of na 1 februari 1994 is verricht, ongeacht de datum waarop de aan deze werkzaamheden ten grondslag liggende overeenkomst tot aanneming van werk is gesloten.

Tekstcorrectie:
eerst lid lees: eerste lid

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2007, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	CPP2007/3155M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990

Soort regeling: Resolutie
Documenttype: Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 30-06-2005, Stcrt. 131. Iwtr: 13-07-2005. Twk: 01-01-2005

Bron: 23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005

Bron: 24-06-2004, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-2004

Bron: 17-12-2003, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2004

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 27-06-2001, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-2001

Bron: 22-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001
Deze regeling, zoals die luidde voor de inwerkingtreding van deze wijziging, blijft van toepassing op de belasting die is verschuldigd ingevolge de Wet op de inkomstenbelasting 1964 of de Wet op de vermogensbelasting 1964.

Bron: 23-12-1999, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2000

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999

Bron: 24-06-1998, Stcrt. 118. Iwtr: 01-07-1998

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 28-06-1996, Stcrt. 126. Iwtr: 06-07-1996

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 27-06-1994, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-1994

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 27-06-1991, Stcrt. 126. Iwtr: 01-07-1991

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

Artikel 36

§ 1. Inleidende opmerkingen

1. (Art. 36, § 1) Algemeen

Dit artikel bevat de regeling van de zogenaamde bestuurdersaansprakelijkheid. Artikel 36 is ook van toepassing op belastingaanslagen (met name belastingaanslagen omzetbelasting) bij invoer. De regeling komt in het kort hierop neer dat in beginsel iedere bestuurder van een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam dat volledig rechtsbevoegd is, voorzover dat lichaam aan de heffing van vennootschapsbelasting is onderworpen, hoofdelijk aansprakelijk is voor de door het lichaam verschuldigde loonbelasting, omzetbelasting, de accijns, de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van pruimtabak en snuiftabak en voor de in artikel 1 van de Wet belastingen op milieugrondslag genoemde belastingen.
Een gelijke regeling inzake de hoofdelijke aansprakelijkheid is opgenomen in de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds voor niet afgedragen bijdragen.
2. (Art. 36, § 1) Volgorde aansprakelijkstelling met ketenaansprakelijkheid

Als voor de door een onderaannemer (rechtspersoon) verschuldigde loonbelasting zowel de bestuurder(s) als de aannemer(s) hoofdelijk aansprakelijk zijn, wordt - afhankelijk van de omstandigheden van het geval - bepaald of (in eerste instantie) de bestuurder(s) dan wel de aannemer(s) aansprakelijk zal (zullen) worden gesteld.
3. (Art. 36, § 1) Overleg met curator

De artikelen 2:50*a*, 2:138, 2:248 en 2:300*a* BW geven de curator in het faillissement van een rechtspersoon meer mogelijkheden om bij de afwikkeling van de boedel een tekort alsnog te verkleinen ten behoeve van alle schuldeisers in het faillissement. Dit kan hij doen door de bestuurders van de rechtspersoon hoofdelijk aansprakelijk te stellen voor het tekort van de boedel wanneer zij hun taak kennelijk onbehoorlijk hebben vervuld en aannemelijk is dat dit een belangrijke oorzaak is geweest van het faillissement.
Omdat ook de bestuurdersaansprakelijkheid van artikel 36 van de wet gericht is op kennelijk onbehoorlijk bestuur kunnen in bepaalde gevallen beide regelingen van toepassing zijn. In het laatste geval dient er in het algemeen naar te worden gestreefd om slechts één van de regelingen toe te passen.
Als een rechtspersoon waarop dit artikel van toepassing is failleert, neemt de ontvanger contact op met de curator om te overleggen over de vraag wie tot aansprakelijkstelling zal overgaan. Aansprakelijkstelling door de curator geniet de voorkeur, tenzij blijkt dat de bewijspositie van de ontvanger sterker is.
4. (Art. 36, § 1) Gegevensverstrekking aan de curator

De Belastingdienst verstrekt desgevraagd aan de curator in het faillissement van een vennootschap als bedoeld in de artikelen 2:50*a*, 2:138, 2:248 of 2:300*a* BW gegevens over de bestuurders van deze vennootschap, als deze gegevens worden verzocht in het kader van:
a. een aansprakelijkstelling van (één der) bestuurders op grond van bovengenoemde artikelen;
b. de beoordeling door de curator of een aansprakelijkstelling als bedoeld onder *a* mogelijk c.q. wenselijk is.
Het vorenstaande vindt op grond van de artikelen 2:149 BW en 2:259 BW overeenkomstige toepassing ten aanzien van commissarissen van een vennootschap.
Gegevensverstrekking aan de curator blijft achterwege voorzover met die verstrekking geen fiscaal belang is gediend.
5. (Art. 36, § 1) De overgangsregeling

Artikel 36 van de wet vindt geen toepassing ten aanzien van de belasting- en premieschuld voorzover deze is ontstaan voor 1 januari 1987 behoudens ingeval deze schuld na dit tijdstip wordt vastgesteld.

In het laatstbedoelde geval hoeft het lichaam echter geen melding van betalingsonmacht als bedoeld in artikel 36, tweede lid, van de wet te doen.
6. (Art. 36, § 1) Onrechtmatig handelen bestuurder

Afgezien van de mogelijkheden die dit artikel biedt om de niet-betaalde belastingen van een lichaam te verhalen op haar bestuurder(s), zal verhaal in voorkomend geval ook kunnen geschieden door middel van een schadeverhaalsaktie op grond van onrechtmatige daad (artikel 6:162 e.v. BW). Als een bestuurder bijvoorbeeld in strijd met een op hem rustende wettelijke plicht of in strijd met hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt heeft gehandeld (of juist heeft nagelaten te handelen) en de ontvanger als gevolg daarvan is benadeeld, dan is de bestuurder voor de ontstane schade aansprakelijk. Deze aansprakelijkheidsgrond, die overigens een ander karakter heeft dan die van het onderhavige artikel, is ook toepasbaar op bestuurders van lichamen die participeren in een fiscale eenheid voor de omzetbelasting.
§ 2. Het lichaam

1. (Art. 36, § 2) Rechtspersoonlijkheid

Artikel 36, eerste lid, van de wet beoogt uitsluitend commerciële rechtspersonen aan de aansprakelijkheidsregeling te onderwerpen. Dit is bereikt door slechts die rechtspersonen in ogenschouw te nemen die aan de heffing van vennootschapsbelasting zijn onderworpen, zoals naamloze en besloten vennootschappen. Dit heeft tot gevolg dat (over het algemeen) van de regeling zijn uitgesloten:
a. publiekrechtelijke rechtspersonen en daarmee nauw verwante rechtspersonen
b. kerkgenootschappen
c. de verenigingen en stichtingen die niet een onderneming drijven noch een daarmee uiterlijk overeenkomende werkzaamheid verrichten, waardoor in concurrentie wordt getreden met ondernemingen
d. lichamen die een algemeen belang behartigen en die niet commercieel bezig zijn.
2. (Art. 36, § 2) Onderworpen aan de heffing van vennootschapsbelasting

De Wet op de vennootschapsbelasting 1969 geeft in de artikelen 2 en 3 een opsomming van de binnenlandse respectievelijk buitenlandse belastingplichtigen die aan de vennootschapsbelasting zijn onderworpen.
Met betrekking tot de verenigingen en stichtingen genoemd in artikel 2, eerste lid, onderdeel *d*, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 is van belang of zij een onderneming drijven.
Als onderneming wordt aangemerkt een duurzame organisatie van kapitaal en arbeid gericht op deelneming aan het maatschappelijk productieproces met het oogmerk winst te behalen. Aan dit begrip is eigen dat de handelingen waarmee de winst wordt beoogd een zekere continuïteit bezitten.
Het drijven van een onderneming door een vereniging of stichting moet onderscheiden worden van normaal vermogensbeheer; voorzover de vereniging of stichting haar vermogen niet-ondernemingsgewijs exploiteert is sprake van normaal vermogensbeheer en bestaat geen onderworpenheid aan de vennootschapsbelasting.
Van belang is in dit verband tenslotte nog artikel 4 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, dat zegt dat onder het drijven van een onderneming als hierboven omschreven ook moet worden verstaan een uiterlijk daarmee overeenkomende werkzaamheid waardoor in concurrentie wordt getreden met ondernemingen, gedreven door natuurlijke personen of lichamen vermeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen *a*, *b* of *c*, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969.
3. (Art. 36, § 2) Gedeeltelijk onderworpen aan de vennootschapsbelasting

"Voor zover aan de heffing van vennootschapsbelasting onderworpen" wil zeggen dat de aansprakelijkheid zich uitstrekt tot de belasting en premies die verschuldigd zijn ten aanzien van dat deel van de exploitatie van het lichaam dat aan de heffing van vennootschapsbelasting is onderworpen. In bepaalde gevallen kunnen bestuurders dus slechts voor een gedeelte van de totale belasting- en premieschuld van het lichaam aansprakelijk worden gesteld.

Als er twijfel bestaat of en in hoeverre een lichaam aan de vennootschapsbelasting is onderworpen vindt zoveel mogelijk afstemming plaats met de inspecteur.
4. (Art. 36, § 2) Vrijgestelde lichamen

De bij de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (subjectief) vrijgestelde lichamen (artikelen 5 en 6) vallen niet onder de werking van artikel 36 van de wet.
5. (Art. 36, § 2) Rechtsbevoegdheid

Van de regeling zijn uitgesloten lichamen zonder volledige rechtsbevoegdheid. Het belangrijkste voorbeeld hiervan zijn de verenigingen waarvan de statuten niet zijn opgenomen in een notariële akte.
De bestuurders van dergelijke verenigingen zijn aansprakelijk op grond van artikel 33, eerste lid, onderdeel *a*, van de wet.
§ 3. De bestuurder

1. (Art. 36, § 3) Formele bestuurder

Onder bestuurder wordt in de eerste plaats verstaan de bestuurder in formele zin. Bij de aansprakelijkheid van de bestuurder in formele zin is niet van belang of die bestuurder zich feitelijk met de gang van zaken met betrekking tot het lichaam heeft beziggehouden.
2. (Art. 36, § 3) De beleidsbepaler

Naast de bestuurder in formele zin merkt artikel 36 van de wet tevens als bestuurder aan degene van wie het aannemelijk is dat hij het beleid van het lichaam (mede) heeft bepaald als ware hij bestuurder.
Uit de toevoeging "als ware hij bestuurder" blijkt dat de enkele omstandigheid dat iemand het beleid van het lichaam mede heeft bepaald niet reeds grond is voor aansprakelijkheid. De aansprakelijkheid berust hierop dat de persoon in kwestie zich daadwerkelijk als bestuurder heeft gedragen.
Zo zal een commissaris die binnen de grenzen van zijn wettelijke en statutaire bevoegdheden gehandeld heeft, niet als feitelijk bestuurder kunnen worden aangemerkt. Ook zijn niet aansprakelijk de externe beleidsbepalers, zoals banken die bij kredietverlening bepaalde voorwaarden betreffende het beleid in de vennootschap kunnen stellen of bedrijfskundige adviseurs, wier adviezen op het te voeren beleid van grote invloed kunnen zijn. Men kan niet stellen dat dezen als bestuurders het beleid bepalen of mede-bepalen.
Als een moedervennootschap als aandeelhoudster het beleid van de dochtervennootschap heeft bepaald als ware zij bestuurder, zullen die moedervennootschap en haar bestuurders aansprakelijk zijn voor de belastingschulden van de dochtervennootschap.
Onder beleidsbepalers kunnen voorts worden gerekend grootaandeelhouders of anderen die in de vennootschap een machtspositie bekleden en zich als feitelijke bestuurders hebben gedragen.
3. (Art. 36, § 3) De gewezen bestuurder

Onder bestuurder wordt mede verstaan de gewezen bestuurder, tijdens wiens bestuur de belastingschuld (materieel of formeel) is ontstaan (zie § 6, vijfde lid, hierna).
4. (Art. 36, § 3) De bewindvoerder

De door de rechter benoemde bewindvoerder wordt niet als bestuurder aangemerkt. Ook al heeft de bestuurder de medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerder nodig, de positie van de bewindvoerder is toch niet gelijk aan die van een bestuurder.
5. (Art. 36, § 3) De curator

De curator in het faillissement van een rechtspersoon kan niet op grond van artikel 36 van de wet aansprakelijk worden gesteld, ook al zou hij onder omstandigheden het beleid van de rechtspersoon gedurende het faillissement feitelijk bepalen als ware hij bestuurder.
6. (Art. 36, § 3) Het lichaam als bestuurder

Voor het geval de bestuurder van het lichaam een lichaam is, worden dat lichaam en de

bestuurders daarvan mede als bestuurders van het lichaam dat in gebreke is aangemerkt. Hetzelfde is het geval als die bestuurder weer een lichaam is, enzovoort. Het vorenstaande is ook van toepassing op lichamen die bestuurder zijn van niet rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen, zoals bij voorbeeld de BV die (beherend) vennote is van een commanditaire vennootschap of van een vennootschap onder firma (vergelijk artikel 33, eerste lid, onderdeel *a*, en derde lid, van de wet).
Op vorenstaande wijze kan een keten van aansprakelijke bestuurders ontstaan met aan het einde één of meer natuurlijke personen. Er is geen voorgeschreven volgorde bij de aansprakelijkstelling van deze bestuurders.
7. (Art. 36, § 3) Het bestuur als collectief

In de regeling wordt ervan uitgegaan dat het financiële beleid een zaak is van het gehele bestuur en dat de bestuurders daarvoor collectief verantwoordelijk zijn. Als de belasting als gevolg van kennelijk onbehoorlijk bestuur niet wordt betaald, is de bestuurder die op grond van de interne taakverdeling binnen het bestuur daar weinig of niets van afweet, toch aansprakelijk.
De wet gaat ervan uit dat iedere bestuurder persoonlijk een verwijt treft als de belasting niet wordt betaald als gevolg van kennelijk onbehoorlijk bestuur, omdat zij van de financiële gang van zaken op de hoogte behoren te zijn.
§ 4. Kennelijk onbehoorlijk bestuur

1. (Art. 36, § 4) Kennelijk onbehoorlijk bestuur

Een exacte afbakening van het begrip kennelijk onbehoorlijk bestuur is moeilijk aan te geven. De rechter zal hieraan invulling moeten geven.
De vraag of in een bepaalde situatie sprake is van kennelijk onbehoorlijk bestuur zal naar redelijkheid en billijkheid, met inachtneming van de concrete omstandigheden van het geval, moeten worden beantwoord. Hierna worden enkele algemene uitgangspunten voor de beantwoording van deze vraag gegeven.
2. (Art. 36, § 4) Misbruik

De regeling van de bestuurdersaansprakelijkheid beoogt het misbruik van rechtspersonen te bestrijden. Van misbruik is in ieder geval sprake wanneer een bestuurder zichzelf of zijn verwanten ongerechtvaardigd verrijkt ten koste van het lichaam door onverantwoorde onttrekkingen van gelden aan het lichaam, zoals het anders dan incidenteel beschikken over gelden van het lichaam voor privédoeleinden, het afsluiten van voor het lichaam onvoordelige transacties met de bestuurder in privé of het opeisen van vorderingen op het lichaam terwijl de liquiditeitspositie van het lichaam dit niet toelaat.
Ook een bedrijfsvoering waarbij de belangen van de crediteuren van het lichaam worden verwaarloosd, bijvoorbeeld door stelselmatig werken aan te nemen tegen zodanig lage prijzen dat betaling van belastingen niet mogelijk is en dus de opzet tot niet-betaling aanwezig kan worden geacht, is te beschouwen als misbruik.
In deze gevallen is steeds sprake van kennelijk onbehoorlijk bestuur.
3. (Art. 36, § 4) Verwijtbaarheid

Ook bij op zich bonafide bestuurders kan, wanneer een bestuurder zich roekeloos gedraagt en deze roekeloosheid leidt tot kenbare en belangrijke bestuursfouten, sprake zijn van kennelijk onbehoorlijk bestuur.
De aansprakelijkheid van bestuurders kan slechts op verwijtbaar handelen berusten. Niet voorzienbare gebeurtenissen of omstandigheden komen niet voor rekening van de bestuurder. Betalingsonmacht van het lichaam, samenhangende met de algemene economische toestand, kan in het algemeen niet tot aansprakelijkheid van de bestuurder leiden, tenzij hem kan worden verweten dat nagelaten is bepaalde in redelijkheid te vergen maatregelen te treffen om aan die toestand het hoofd te bieden.
Evenmin kan aansprakelijkheid ontstaan louter en alleen doordat de bestuurder in zijn bedrijfsvoering bepaalde - in het licht van de omstandigheden van het moment bezien - redelijke besluiten heeft genomen of handelingen heeft verricht, waarvan later blijkt dat zij op een onjuiste beoordeling van de situatie berustten en tot verlies hebben geleid, waardoor de betalingsmoeilijkheden zijn opgetreden. Een bestuursfout moet dus worden beoordeeld naar

het moment waarop de betreffende bestuurshandeling werd verricht aan de hand van hetgeen toen voorzienbaar was. Van kennelijk onbehoorlijk bestuur kan slechts worden gesproken als geen redelijk denkend bestuurder - onder dezelfde omstandigheden - aldus gehandeld zou hebben.
Ernstige misslagen en wanbeleid vallen, ook als geen sprake is van (beoogd) persoonlijk voordeel van de bestuurder, zeker onder kennelijk onbehoorlijk bestuur.
Ook bij minder ernstige fouten kan daarvan sprake zijn, bijvoorbeeld wanneer zonder dat voldoende voorafgaand deugdelijk onderzoek is gepleegd, door onbezonnen, roekeloos of onverantwoordelijk gedrag van een bestuurder bedrijfsrisico's worden genomen die zich ver begeven buiten wat tot normaal ondernemersrisico mag worden gerekend.
4. (Art. 36, § 4) Aangifte en administratie

Het niet doen van aangifte voor verschuldigde belasting en/of het ontbreken van een behoorlijke administratie worden in beginsel als kennelijk onbehoorlijk bestuur aangemerkt, tenzij blijkt dat het niet doen van de vereiste aangifte en/of de gebreken in de administratie van het lichaam niet kunnen worden verweten aan de bestuurder(s), maar bijvoorbeeld het gevolg zijn geweest van overmacht.
5. (Art. 36, § 4) Voorbeelden

Bij de parlementaire behandeling inzake de regeling van de bestuurdersaansprakelijkheid zijn de volgende voorbeelden gegeven van gevallen die onder omstandigheden kennelijk onbehoorlijk bestuur kunnen opleveren:
- ongerechtvaardigde persoonlijke verrijking;
- het aangaan van een verbintenis ten name van het lichaam in de wetenschap dat zij deze niet zal kunnen nakomen;
- het zich niet vergewissen van de (financiële) betrouwbaarheid van contractpartners;
- het bij belangrijke transacties onvoldoende deskundige voorlichting en bijstand inwinnen;
- het onverantwoord kostbaar investeren;
- het onvoldoende informeren van commissarissen;
- het nemen van beslissingen met vergaande financiële consequenties zonder behoorlijke voorbereiding;
- het aan duidelijke incompetent gebleken bestuurders vrijheid geven de vennootschap voor onbeperkte bedragen te verbinden;
- het verwaarlozen van de kredietbewaking;
- het zich niet tijdig indekken tegen duidelijk voorzienbare risico's;
- het zodanig verwaarlozen van het personeelsbeleid en de betrekkingen met werknemers, dat er arbeidsonrust ontstaat en stakingen uitbreken;
- het nalaten zich voldoende te vergewissen van de kredietwaardigheid van contractpartners, aan wie men leveranties op krediet verstrekt en het krediet te lang laten voortduren.
§ 5. De melding

1. (Art. 36, § 5) Op welke wijze melden

Een melding van betalingsonmacht kan zowel mondeling (ten kantore dan wel telefonisch) als schriftelijk worden gedaan. Ten behoeve van een schriftelijke melding hebben de bij de uitvoering van de regeling betrokken instanties gezamenlijk een formulier ontwikkeld dat daarvoor kan worden gebruikt. Omdat aan elk van de uitvoeringsorganen afzonderlijk dient te worden gemeld bestaat dit meldingsformulier uit drie exemplaren (één exemplaar voor elk van de uitvoeringsorganen en een afschrift voor belanghebbende zelf).
Er bestaat geen verplichting om van het meldingsformulier gebruik te maken.
2. (Art. 36, § 5) Verzoeken om uitstel van betaling en andere verzoeken waaruit van betalingsproblemen blijkt

Als de ontvanger een verzoek om uitstel (met uitzondering van de verzoeken in verband met bezwaar, beroep of hoger beroep) ontvangt of andere verzoeken c.q. brieven door of namens de vennootschap waaruit van liquiditeitsproblemen blijkt, merkt hij deze in beginsel aan als melding van betalingsonmacht. Dit betekent dat de ontvanger eventueel om ontbrekende gegevens en/of gegevensdragers (vervolg 1e fase) of om nadere gegevens en/of gegevensdragers (2e fase) kan vragen.

Verzoeken of brieven die worden ontvangen na het tijdstip waarop (nog) rechtsgeldige melding mogelijk was, worden, althans voor de naheffingsaanslagen waarvoor dat geldt, niet op de voet van dit lid in behandeling genomen. Voorkomen moet worden dat aan de zijde van het lichaam en/of de bestuurder(s), bijvoorbeeld door middel van het opvragen van nadere gegevens en/of gegevensdragers (2e fase), de indruk ontstaat dat een te late melding toch in behandeling is genomen.

3. (Art. 36, § 5) Mondelinge melding en bewijslast

Een melding van betalingsonmacht kan ook op andere wijze dan schriftelijk plaatsvinden. De bewijslast dat een mondelinge melding is gedaan en dat daarbij inzicht is gegeven in de omstandigheden die ertoe hebben geleid dat de verschuldigde belasting niet op aangifte is afgedragen of niet is betaald, rust op de melder.

4. (Art. 36, § 5) Melding ten kantore

De ontvanger behoort bij ieder onderhoud ten kantore waarin de betalingsproblemen van de belastingschuldige ter sprake komen, ook al is sprake van tijdelijke betalingsproblemen, de bestuurder of gemachtigde van de belastingschuldige (hierna: de belastingschuldige) te wijzen op de meldingsplicht en de implicaties van de melding toe te lichten. De belastingschuldige wordt hierbij in de gelegenheid gesteld ter plekke aan de meldingsverplichting te voldoen. Als de belastingschuldige van deze mogelijkheid gebruik maakt, maakt de ontvanger aantekening van de aangifte(n)/naheffingsaanslag(en) waarvoor de melding plaatsvindt, door wie de melding is gedaan, de datum waarop de melding is gedaan en welke omstandigheden tot de niet-betaling hebben geleid. Bij melding ten kantore bevordert de ontvanger echter zoveel mogelijk dat de belastingschuldige een meldingsformulier invult.

Wil de belastingschuldige ten kantore melden maar weet de ontvanger niet of zijn gesprekspartner bestuurder of gemachtigde van de rechtspersoon is, dan adviseert hij deze een schriftelijke melding te doen. Hiertoe reikt hij een meldingsformulier uit.

Wil de gesprekspartner toch ter plekke de betalingsonmacht melden, dan wijst de ontvanger hem erop dat hij genoodzaakt zal zijn de melding als niet-rechtsgeldig aan te merken als later blijkt dat de melder niet bevoegd is.

Als de belastingschuldige ter plekke wil melden maar de ontvanger constateert dat de melding ten aanzien van de desbetreffende aangiften/naheffingsaanslagen niet meer tijdig kan plaatsvinden, wijst de ontvanger de belastingschuldige hierop. De belastingschuldige kan in verband hiermee afzien van het doen van een melding. Als de belastingschuldige toch een melding wil doen, maakt de ontvanger hiervan aantekening als bovenbedoeld.

De ontvanger merkt de door de belastingschuldige ten kantore gedane melding bij beschikking aan als een rechtsgeldige of niet rechtsgeldige melding. De beschikking wordt bekendgemaakt. De ontvanger wijst er in het mondelinge onderhoud al op dat mogelijk een tweede fase van de melding volgt.

Als een verzoek om nadere gegevens en/of gegevensdragers is gedaan, oordeelt de ontvanger uiteraard pas na deze tweede fase over de rechtsgeldigheid van de melding.

5. (Art. 36, § 5) Telefonische gesprekken

Als telefonisch wordt gesproken over betalingsproblemen wijst de ontvanger op de meldingsplicht en bevordert dat de belastingschuldige van het meldingsformulier gebruik maakt. De ontvanger zendt de belastingschuldige naar aanleiding van het gesprek een meldingsformulier toe.

Bij een telefonische melding van betalingsonmacht is het derde en vierde lid van deze paragraaf, zoveel als mogelijk is, van overeenkomstige toepassing.

6. (Art. 36, § 5) Melden na aangifte

Het lichaam is verplicht om onverwijld nadat is gebleken dat het niet tot betaling in staat is, maar uiterlijk twee weken na de dag waarop de belasting dan wel premie behoorde te zijn betaald, de ontvanger van de betalingsonmacht in kennis te stellen (de zogenaamde 1e fase van de melding).

De termijn van twee weken is bepaald in het besluit.

Voor de verschuldigde loon- en omzetbelasting houdt dit in dat de melding moet worden

gedaan uiterlijk twee weken na de dag waarop op grond van artikel 19 AWR de verschuldigde belasting behoorde te zijn afgedragen of voldaan.
7. (Art. 36, § 5) Melden na naheffingsaanslag

Ingeval van betalingsonmacht terzake van een naheffingsaanslag die is opgelegd vanwege de omstandigheid dat de verschuldigde belasting meer beloopt dan die welke overeenkomstig de aangifte is dan wel had moeten worden afgedragen of voldaan, kan, voorzover die omstandigheid niet is te wijten aan opzet of grove schuld van het lichaam, in afwijking van het bepaalde in het zesde lid van deze paragraaf, de mededeling worden gedaan, uiterlijk twee weken na de vervaldag van die aanslag.
8. (Art. 36, § 5) Geen aangifte gedaan

Als het lichaam over een bepaald tijdvak geen aangifte heeft gedaan, mag een bestuurder de betalingsonmacht voor dat tijdvak wel melden mits hij dit doet binnen de termijn als bedoeld in het zesde lid van deze paragraaf.
Als over een tijdvak geen aangifte is gedaan en dientengevolge over dat tijdvak een belastingaanslag wordt opgelegd, kan geen melding van betalingsonmacht meer worden gedaan.
9. (Art. 36, § 5) Betalingsonmacht bij startende ondernemingen

Als aan het lichaam geen aangiften zijn uitgereikt en de inspecteur de belastingschuldige heeft meegedeeld dat de niet op aangifte afgedragen of voldane belasting te zijner tijd zal worden geheven door middel van een naheffingsaanslag, dient de melding niettemin plaats te vinden overeenkomstig het zesde lid van deze paragraaf. In de praktijk betekent dit dat het lichaam de betalingsonmacht dient te melden zodra gebleken is dat het niet (meer) tot betaling in staat is.
10. (Art. 36, § 5)

[Vervallen.]
11. (Art. 36, § 5) Schattingsregeling

Ondernemers die voor de omzetbelasting gebruik maken van een schattingsregeling dienen op normale wijze hun betalingsonmacht te melden.
12. (Art. 36, § 5) Uitstel van betaling in verband met bezwaar en (hoger) beroep

Bij een verzoek om uitstel van betaling in verband met een ingediend bezwaarschrift of beroepschrift (in hoger beroep) tegen een naheffingsaanslag waarop het zevende lid van deze paragraaf van toepassing is, dient voor het niet-betwiste deel van de belastingaanslag zo nodig op de gebruikelijke wijze en binnen de termijn van twee weken na de vervaldag **afzonderlijk** te worden gemeld dat de rechtspersoon niet in staat is dit deel van de naheffingsaanslag te voldoen.
Wanneer uitstel van betaling is verleend in verband met een tijdig ingediend bezwaarschrift of beroepschrift (in hoger beroep) kan, als uitspraak is gedaan op het bezwaarschrift of op het beroepschrift is beslist, betalingsonmacht voor het niet toegewezen bedrag alsnog binnen 14 dagen na de dagtekening van de beslissing op het bezwaar of beroep bij de ontvanger worden gemeld.
13. (Art. 36, § 5) Wie kan melden?

Iedere bestuurder is bevoegd om namens het lichaam de betalingsonmacht te melden. Een rechtsgeldige melding door één van de bestuurders gedaan, heeft ook voor zijn mede-bestuurders rechtskracht.
14. (Art. 36, § 5) Melding en surseance

Als aan een rechtspersoon surseance van betaling is verleend blijft de meldingsplicht op grond van het zesde en zevende lid van deze paragraaf bestaan. Dit betekent dat belastingschuldige door het uitspreken van de surséance niet van de meldingsplicht is ontheven. Wanneer betalingsonmacht door de bewindvoerder wordt gemeld, wordt die melding als zijnde rechtsgeldig aangemerkt.
Uitsluitend echter in gevallen waarin duidelijk blijkt dat de bestuurders hun medewerking aan

de melding hebben geweigerd, heeft de melding door de bewindvoerder geen waarde.
15. Melding en faillissement

Als de meldingstermijn afloopt op of na de faillissementsdatum hoeft geen melding van betalingsonmacht meer plaats te vinden. De ontvanger heeft in dit geval bij een eventuele aansprakelijkstelling een bewijslast alsof rechtsgeldig is gemeld.
Indien een tijdige melding is gedaan en de ontvanger voorafgaand aan het faillissement om ontbrekende informatie dan wel nadere gegevens en inlichtingen of gegevensdragers heeft gevraagd, als bedoeld in de leden 18 en 19 van deze paragraaf, en het faillissement wordt uitgesproken voordat de gestelde termijn verstrijkt dan wordt de melding als rechtsgeldig aangemerkt. Het lichaam hoeft de gevraagde gegevens niet meer te verstrekken.
De ontvanger kan - op grond van de artikelen 59 en 62 van de wet - aan de curator in het faillissement informatie opvragen. Het verstrekken van deze informatie heeft echter geen gevolgen voor de rechtsgeldigheid van de melding.
16. (Art. 36, § 5) Fiscale eenheid omzetbelasting

Natuurlijke personen en lichamen, die op grond van artikel 7, vierde lid, van de Wet op de omzetbelasting 1968 zijn aangemerkt als één ondernemer, zijn op grond van artikel 43 van de wet hoofdelijk aansprakelijk voor de omzetbelasting die verschuldigd is door deze ondernemer. De bestuurders van de hiervoor bedoelde lichamen zijn niet op grond van artikel 36 van de wet aansprakelijk voor de door de fiscale eenheid verschuldigde omzetbelasting.
17. Melding betalingsonmacht: twee fasen

Bij de melding van de betalingsonmacht worden twee fasen onderscheiden:
Fase 1:
De melding dient uiteraard de gegevens van de aangiften en/of naheffingsaanslagen te bevatten waarvoor betalingsonmacht bestaat.
Tevens moet bij de melding inzicht worden verschaft in de omstandigheden die ertoe hebben geleid dat de verschuldigde belasting niet (tijdig) kan worden betaald. Hierbij kan niet worden volstaan met een algemene omschrijving als "liquiditeitsproblemen", maar dienen de oorzaken en achtergronden van de ontstane betalingsonmacht duidelijk en volledig te worden omschreven.
Met de verkregen informatie moet de ontvanger in staat zijn zich een redelijk oordeel te vormen over de oorzaken van de betalingsonmacht. Het gaat hier derhalve niet om het verstrekken van uiterst gedetailleerde (en met stukken gestaafde) informatie.
Fase 2:
Aan de hand van de in de eerste fase verstrekte informatie moet de ontvanger beoordelen of hij nadere gegevens en inlichtingen en eventueel stukken nodig heeft teneinde een beter inzicht te verkrijgen in de oorzaken van de betalingsonmacht en in de financiële positie van het lichaam.
18. (Art. 36, § 5) Beoordeling van de melding (1e fase)

De ontvangst van een melding - in welke vorm dan ook - wordt in beginsel niet door de ontvanger aan het lichaam of de bestuurder, die namens het lichaam meldt, bevestigd.
De ontvanger beoordeelt of een binnengekomen melding tijdig is gedaan en de vereiste informatie bevat waarmee de ontvanger voldoende inzicht wordt verschaft in de oorzaak en de achtergronden die tot de betalingsonmacht hebben geleid. Daarbij kunnen zich de volgende situaties voordoen:
1. De melding is niet tijdig gedaan

In dat geval merkt de ontvanger bij beschikking de melding aan als niet rechtsgeldig. Deze beschikking wordt binnen twee maanden na ontvangst van de melding bekendgemaakt onder vermelding van het feit dat de melding niet tijdig is gedaan.
2. De melding is tijdig, maar onvolledig gedaan

De ontvanger dient het lichaam in de gelegenheid te stellen alsnog binnen 14 dagen de ontbrekende informatie te verschaffen. Daarbij dient de ontvanger er altijd op te wijzen dat hij die informatie vraagt in verband met de meldingsregeling als bedoeld in artikel 36 van de wet. Tevens dient hij summier aan te geven wat die regeling inhoudt, ook als hij er van uit mag

gaan dat de belastingschuldige voldoende op de hoogte is met de regeling. Daarnaast dient de ontvanger er op te wijzen dat het niet, niet tijdig of onvolledig verstrekken van de ontbrekende informatie tot de in artikel 36, vierde lid, van de wet bedoelde consequenties voor de bewijslastverdeling leidt.
Verstrekt het lichaam de ontbrekende informatie niet tijdig of onvolledig, dan merkt de ontvanger de melding bij beschikking aan als niet rechtsgeldig. De beschikking wordt aan het lichaam binnen twee maanden na ontvangst van de melding bekend gemaakt onder opgaaf van redenen. Verstrekt het lichaam de ontbrekende informatie wel tijdig en volledig, dan beoordeelt de ontvanger de melding vervolgens als hierna onder 3 vermeld.
3. De melding is tijdig en volledig gedaan

Als sprake is van een tijdige en volledige melding dient de ontvanger te beoordelen of er aanleiding bestaat om op grond van artikel 8 van het besluit, het lichaam te verzoeken nadere gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers te verstrekken omtrent de oorzaken van de betalingsonmacht en/of de financiële positie van het lichaam.
Is die aanleiding er niet dan is sprake van een rechtsgeldige melding. In dat geval merkt de ontvanger bij beschikking de melding aan als rechtsgeldig. Daarbij dient de ontvanger het voorbehoud te maken dat de melding alsnog als niet rechtsgeldig wordt aangemerkt wanneer later blijkt dat onjuiste informatie is verstrekt. De beschikking wordt aan het lichaam bekendgemaakt binnen twee maanden na ontvangst van de melding of, indien van toepassing, binnen twee maanden na ontvangst van de bij onderdeel 2 bedoelde - aanvankelijke ontbrekende - informatie.
Is die aanleiding er wel, dan gaat de zogenaamde tweede fase in (zie lid 19 van deze paragraaf).
19. Opvragen nadere gegevens (2e fase)

Indien de ontvanger naar aanleiding van een tijdige en volledige melding nadere gegevens, inlichtingen en/of gegevensdragers wenst te verkrijgen omtrent de oorza(a)k(en) van de betalingsonmacht en/of de financiële positie van het lichaam, zal hij binnen twee maanden na ontvangst van die melding of na ontvangst van de in de eerste fase aanvankelijk ontbrekende gegevens, het lichaam verzoeken hem nadere gegevens, inlichtingen en/of gegevensdragers te verstrekken die voor de vaststelling van de oorza(a)k(en) van de betalingsonmacht of voor de bepaling van de financiële positie van het lichaam van belang kunnen zijn. Daarbij dient hij er altijd op te wijzen dat hij die gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers vraagt in verband met de meldingsregeling als bedoeld in artikel 36 van de wet. Tevens dient hij summier aan te geven wat die regeling inhoudt, ook als hij er van uit mag gaan dat de belastingschuldige voldoende op de hoogte is met de regeling. Daarnaast dient de ontvanger er op te wijzen dat het niet, niet tijdig of onvolledig verstrekken van de gevraagde gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers tot de in artikel 36, vierde lid, van de wet bedoelde consequenties voor de bewijslastverdeling leidt".
Bij de beoordeling of al dan niet om nadere gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers wordt gevraagd, kunnen onder meer de navolgende aspecten een rol spelen:
- Bekendheid met de actuele financiële situatie van het lichaam en/of de bestuurder(s)
- Omstandigheden die hebben geleid tot het niet kunnen betalen
- De aard van het uitgeoefende bedrijf
- Het bedrag van de schuld waarvoor wordt gemeld en het totaal van de openstaande belasting-/premieschulden
De ontvanger dient per geval een redelijke termijn te stellen waarbinnen de nadere gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers moeten zijn verstrekt.
20. Beoordeling van de melding (2e fase)

De ontvanger controleert of de nadere gegevens en inlichtingen tijdig en volledig zijn verstrekt, dan wel de gevraagde gegevensdragers tijdig en volledig voor raadpleging ter beschikking zijn gesteld, en beoordeelt de gegevens.
Daarbij kunnen zich de volgende situaties voordoen:
1. De nadere gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers worden niet of niet binnen de daarvoor gestelde termijn verstrekt. De melding is dan niet rechtsgeldig.
2. De nadere gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers worden tijdig, maar onvolledig verstrekt. De ontvanger dient het lichaam in de gelegenheid te stellen alsnog binnen 14 dagen de ontbrekende nadere gegevens of inlichtingen te verstrekken. Daarbij dient hij er

altijd op te wijzen dat hij die gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers vraagt in verband met de meldingsregeling als bedoeld in artikel 36 van de wet. Tevens dient hij summier aan te geven wat die regeling inhoudt, ook als hij er van uit mag gaan dat de belastingschuldige voldoende op de hoogte is met de regeling. Daarnaast dient de ontvanger er op te wijzen dat het niet, niet tijdig of onvolledig verstrekken van de gevraagde gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers tot de in artikel 36, vierde lid, van de wet bedoelde consequenties voor de bewijslastverdeling leidt.
Verstrekt het lichaam de ontbrekende nadere gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers niet tijdig of onvolledig, dan merkt de ontvanger de melding bij beschikking aan als niet rechtsgeldig.
Verstrekt het lichaam de ontbrekende nadere gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers alsnog binnen de gestelde termijn, dan beoordeelt de ontvanger de melding vervolgens als hierna onder 3 vermeld.
3. De nadere gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers worden tijdig en volledig verstrekt.
a. Als uit de ontvangen gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers blijkt dat deze of de in de 1e fase van de melding verstrekte gegevens en inlichtingen onjuist zijn of de gegevensdragers onjuiste gegevens bevatten (bijvoorbeeld tegenstrijdigheid in de oorza(a)k(en) van de gebleken betalingsonmacht) is de melding niet rechtsgeldig.
b. Als uit de ontvangen gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers niet blijkt dat deze of de in de 1e fase van de melding verstrekte gegevens en inlichtingen onjuist zijn of de gegevensdragers onjuiste gegevens bevatten (bijvoorbeeld tegenstrijdigheid in de oorza(a)k(en) van de gebleken betalingsonmacht) is de melding rechtsgeldig.
Daarbij dient de ontvanger het voorbehoud te maken dat de melding alsnog als niet rechtsgeldig wordt aangemerkt wanneer later blijkt dat onjuiste gegevens en inlichtingen werden verstrekt, dan wel gegevensdragers die onjuiste gegevens bevatten".
De ontvanger dient in alle bovenstaande situaties zo spoedig mogelijk na de ontvangst van de gegevens en inlichtingen en/of gegevensdragers of na het verstrijken van de daarvoor gestelde termijn, dan wel nadat later blijkt dat de verstrekte gegevens en inlichtingen onjuist zijn of de gegevensdragers onjuiste gegevens bevatten, bij beschikking de melding al dan niet als rechstgeldig aan te merken. De beschikking wordt aan het lichaam bekendgemaakt.
De wet voorziet niet in de mogelijkheid bezwaar, beroep of hoger beroep in te stellen tegen de beslissing dat een melding niet rechtsgeldig is.
Deze beslissing kan eventueel wel aan de orde komen bij de behandeling van het bezwaarschrift en/of beroepschrift (in hoger beroep) tegen de aansprakelijkstelling.
21. (Art. 36, § 5) Geldigheidsduur van de melding

De geldigheidsduur vangt aan op de datum van ontvangst van de (uiteindelijk) als rechtsgeldig beoordeelde mededeling van betalingsonmacht.
Een melding wordt gedaan voor de over een bepaald tijdvak verschuldigde belasting.
Blijft de toestand van betalingsonmacht voortduren, dan hoeft dit voor de na de melding op aangifte verschuldigde belasting en vervallen naheffingsaanslagen (waarvoor op grond van het zevende lid van deze paragraaf rechtsgeldige melding mogelijk is) niet opnieuw te worden gemeld. Zie voor de drie-jaarsperiode waarin het kennelijk onbehoorlijk bestuur zich in dat geval moet hebben afgespeeld § 6, derde lid, hierna.
De toestand van betalingonmacht als bedoeld in de derde volzin eindigt in beginsel eerst vanaf het tijdstip waarop de naheffingsaanslagen ter zake waarvan de melding heeft plaatsgevonden, zijn betaald. Dit is slechts anders indien naar het oordeel van de ontvanger feitelijk geen sprake meer is van een toestand van betalingsonmacht omdat afdracht en voldoening op aangifte weer zijn hervat.
In het laatste geval herleeft de meldingsplicht op voorwaarde dat de ontvanger het lichaam daarover tijdig en schriftelijk heeft geïnformeerd.
22. (Art. 36, § 5) Gevolgen van het melden voor de heffing

Het voldoen aan de verplichting om de ontvanger van de betalingsonmacht in kennis te stellen, heeft niet tot gevolg dat van de gebruikelijke heffingsmaatregelen wordt afgeweken. Voor de loon- en omzetbelasting betekent dit dat het lichaam op de normale wijze aangifte behoort te doen.
Tevens heeft het melden van betalingsonmacht in de aangiftefase niet tot gevolg dat het opleggen van naheffingsaanslagen loon- en omzetbelasting achterwege blijft.

23. (Art. 36, § 5) Gevolgen van het melden voor de invordering

Een melding van betalingsonmacht op zich wordt **niet** tevens als een verzoek om uitstel van betaling of kwijtschelding aangemerkt.
Voor uitstel van betaling of kwijtschelding dient het lichaam een afzonderlijk verzoek te doen of gelijktijdig met de melding uitdrukkelijk daarom te verzoeken.
De verzending van een aanmaning of het treffen van verdergaande invorderingsmaatregelen wordt niet door een ontvangen melding opgeschort.
Als de melding wordt verondersteld te zijn begrepen in een verzoek om uitstel van betaling of kwijtschelding (zie hiervoor) of, zoals hierboven is vermeld, bij de melding daarom wordt verzocht, worden deze verzoeken om uitstel van betaling of kwijtschelding overeenkomstig het bestaande beleid, zoals dit geldt voor zakelijke belastingschulden, behandeld.
De ontvanger beoordeelt of in daartoe aanleiding gevende gevallen de melding moet leiden tot het versneld treffen van invorderingsmaatregelen als voorzien in de artikelen 10 en 15 van de wet.
§ 6. De aansprakelijkstelling

1. (Art. 36, § 6) Inleiding

Een bestuurder is slechts aansprakelijk als aannemelijk is dat de niet-betaling door het lichaam aan de bestuurder is te wijten als gevolg van kennelijk onbehoorlijk bestuur. De verdeling van de bewijslast (wie moet aannemelijk maken) is afhankelijk van de omstandigheid of het lichaam al dan niet rechtsgeldig de betalingsonmacht heeft gemeld.
2. (Art. 36, § 6) Bewijslast bij een rechtsgeldige melding

Heeft het lichaam de betalingsonmacht rechtsgeldig gemeld dan is een bestuurder slechts aansprakelijk als de ontvanger aannemelijk maakt dat de niet-betaling aan de bestuurder is te wijten (voor de collectiviteit van het bestuur, zie § 3, zevende lid, hiervoor) als gevolg van kennelijk onbehoorlijk bestuur in de periode van 3 jaar voorafgaande aan het tijdstip van de melding. Daartoe wordt zo nodig onderzoek verricht.
3. (Art. 36, § 6) Drie-jaarsperiode bij doorlopende melding

Als op grond van het bepaalde in § 5, lid 21, hiervoor een melding geldig blijft voor een later opgelegde naheffingsaanslag, wordt er van uit gegaan dat voor deze naheffingsaanslag zelfstandig een rechtsgeldige melding heeft plaatsgevonden. Bij een aansprakelijkstelling voor deze belastingaanslag moet het kennelijk onbehoorlijk bestuur zich hebben afgespeeld drie jaren voorafgaande aan de dag waarop uiterlijk betalingsonmacht had moeten worden gemeld als geen sprake zou zijn van een doorlopende melding.
4. (Art. 36, § 6) Bewijslast bij niet rechtsgeldige melding

Is niet of niet rechtsgeldig gemeld, dan geldt ten aanzien van de bestuurder het vermoeden dat de niet-betaling het gevolg is van aan hem te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur in de periode van drie jaar voorafgaande aan het tijdstip waarop het lichaam in gebreke is met de melding van de betalingsonmacht en is de bestuurder aansprakelijk.
Slechts de bestuurder die aannemelijk maakt dat het niet of niet rechtsgeldig melden niet aan hem te wijten is, wordt de mogelijkheid geboden dit vermoeden te weerleggen.
Als het niet vervuld zijn van de meldingsplicht zelf al is te wijten aan de bestuurder moet van een vergaande onzorgvuldigheid worden gesproken waardoor de bestuurder het recht verliest het vermoeden van het vierde lid van de wet te weerleggen.
In daartoe aanleiding gevende gevallen kan de ontvanger voordat hij een bestuurder aansprakelijk stelt een administratieve controle laten instellen om bijvoorbeeld de kwaliteit van het bestuur te kunnen beoordelen.
Zodra een beroepschrift is ingediend tegen de uitspraak van de ontvanger op het bezwaarschrift wordt een dergelijke controle niet meer ingesteld, tenzij de rechter die mogelijkheid toestaat of een onderzoek wordt ingesteld bij een derde niet-aansprakelijk gestelde.
5. (Art. 36, § 6) Aansprakelijkheid gewezen bestuurder

Een gewezen bestuurder kan niet meer aan het uitvoeringsorgaan mededeling van

betalingsonmacht doen, als hij op het moment van het ontstaan van de meldingsverplichting niet als bestuurder bij het lichaam in functie is. Hieruit zou volgen dat de ex-bestuurder die aansprakelijk wordt gesteld op grond van artikel 36, vierde lid, van de wet in alle gevallen aansprakelijk is. Om dit te voorkomen is in artikel 36, zesde lid, van de wet bepaald dat de aan de bestuurder opgelegde beperking van het vierde lid niet geldt voor een gewezen bestuurder. De gewezen bestuurder wordt dus voor de betreffende tijdvakken/belastingaanslagen onmiddellijk toegelaten tot de weerlegging van het wettelijk vermoeden.
Voor de beoordeling van de vraag of men een gewezen bestuurder is in de zin van dit lid, is beslissend het moment waarop voldaan moet worden aan de meldingsplicht.
6. (Art. 36, § 6) Aansprakelijkheid nieuwe bestuurder

Voor de bij zijn in functie treden als bestuurder reeds vastgestelde belastingschulden is de bestuurder aansprakelijk, tenzij hij aannemelijk maakt dat er niet voldoende middelen aanwezig waren om deze schulden te betalen en dat het niet mogelijk is gebleken maatregelen te treffen om de schuld toch te voldoen, zodat de niet-betaling niet aan hem te wijten is.
§ 7. Aansprakelijkheid voor eigen belastingschuld van het lichaam

1. (Art. 36, § 7) Eigen belastingschuld

De bepaling van artikel 36, zevende lid, van de wet is nodig om te voorkomen dat een bestuurder aansprakelijk wordt gesteld voor de betaling van belasting die het lichaam niet als inhoudingsplichtige, maar als hoofdelijk aansprakelijke verschuldigd is. Met name is hierbij gedacht aan de hoofdelijke aansprakelijkheid op grond van artikel 35 van de wet (zie in dit verband ook § 5, lid 16, hiervoor).
§ 8. Vernietigbaarheid onverplichte rechtshandelingen

1. (Art. 36, § 8) Quasi-Pauliana

De bepaling van artikel 36, achtste lid, van de wet beoogt het mogelijk te maken dat de ontvanger zich kan verhalen op het vermogen van een aansprakelijk gestelde bestuurder dat hij door bepaalde (juridische) constructies heeft veilig gesteld om de verhaalsmogelijkheden op hem zo gering mogelijk te maken. De bepaling toont veel gelijkenis met de zogenaamde Paulianabepalingen (artikel 3:45 BW e.v.). Bij gebruikmaking van de quasi-Pauliana hoeft de ontvanger echter geen bewijs van wetenschap van benadeling bij de bestuurder of bij degene met wie deze handelde te leveren. De ontvanger kan de vernietiging inroepen door een buitengerechtelijke verklaring of een rechterlijke uitspraak.

Derden te goeder trouw zijn degenen aan wie de goederen door de wederpartij van de bestuurder zijn doorverkocht en die niet wisten van de benadeling van de schuldeiser door de transactie met de bestuurder.

Tekstcorrectie:
betalingonmacht lees: betalingsonmacht

Gegevens deze versie:

Bron:	19-04-2007, Stcrt. 84. Iwtr: 04-05-2007
Regelingnummer:	CPP2007/687M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 20-12-2006, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2007

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252 jo 2006/103. Iwtr: 01-06-2006. Twk: 01-01-2006

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005

Bron: 24-06-2004, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-2004

Bron: 17-12-2003, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2004

Bron: 23-06-2003, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2003

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003

Bron: 21-06-2002, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2002

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 27-06-2001, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-2001

Bron: 22-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001
Deze regeling, zoals die luidde voor de inwerkingtreding van deze wijziging, blijft van toepassing op de belasting die is verschuldigd ingevolge de Wet op de inkomstenbelasting 1964 of de Wet op de vermogensbelasting 1964.

Bron: 23-12-1999, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2000

Bron: 25-06-1999, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-1999

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999

Bron: 24-06-1998, Stcrt. 118. Iwtr: 01-07-1998

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 21-12-1995, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1996

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 20-12-1991, Stcrt. 1992/32. Iwtr: 01-01-1992

Bron: 27-06-1991, Stcrt. 126. Iwtr: 01-07-1991

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

Afdeling 2. Formele bepalingen

Artikel 49. § 1. Inleidende opmerkingen

1. (Art. 49, § 1) Algemeen

De formele bepalingen van hoofdstuk VI van de wet geven aan op welke wijze een materiële aansprakelijkheid wordt omgezet in een formele aansprakelijkstelling. De bepalingen gelden niet alleen voor de in de wet opgenomen aansprakelijkheidsregels maar ook met betrekking tot de aansprakelijkheid in enige andere wettelijke regeling, zoals bijvoorbeeld die in het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Koophandel.
De aansprakelijkstelling vindt plaats bij voor bezwaar vatbare beschikking en wel afzonderlijk jegens ieder die aansprakelijk wordt gesteld.
2. (Art. 49, § 1) Uitzondering voor erfgenamen en andere rechtsopvolgers onder algemene titel

Als een erfgenaam die een nalatenschap zuiver of beneficiair heeft aanvaard door de ontvanger wordt aangesproken voor openstaande belasting- en premieschulden van de erflater zijn de formele aansprakelijkheidsbepalingen niet van toepassing. Dit geldt ook voor de toepassing van artikel 48 van de wet.
De erfgenaam volgt de erflater namelijk van rechtswege en onder algemene titel op in diens rechten en verplichtingen en is zodoende niet aan te merken als een derde die aansprakelijk wordt gesteld voor de belastingschuld van een ander. Dit geldt ook voor andere rechtsopvolgers onder algemene titel. Ook op hen zijn de formele aansprakelijkheidsbepalingen dus niet van toepassing.
3. (Art. 49, § 1) Aansprakelijkstelling vennoten

Als een vennootschap onder firma voor belastingschulden van een derde aansprakelijk wordt gesteld, kan er aanleiding bestaan tegelijkertijd de vennoten voor deze aansprakelijkheidsschulden van de v.o.f. aansprakelijk te stellen. Hiervoor gelden ook de formele bepalingen van hoofdstuk VI van de wet.
Als een v.o.f. failliet is verklaard en de ontvanger de vennoten van die v.o.f. aansprakelijk stelt, dient in de beschikking waarbij de aansprakelijkstelling plaatsvindt uitdrukkelijk te worden aangegeven dat deze beschikking mede moet worden gezien als aanmelding van de schuld ter verificatie in het faillissement van de vennoot.
3a. Aansprakelijkstelling bestuurders

Als met betrekking tot de belastingschulden van een rechtspersoon meerdere bestuurders aansprakelijk kunnen worden gesteld en de ontvanger besluit niet tot aansprakelijkstelling van alle bestuurders over te gaan, motiveert de ontvanger ten aanzien van de bestuurder(s) die wel aansprakelijk wordt of worden gesteld, waarom hij ten aanzien van één of meer andere bestuurders van aansprakelijkstelling heeft afgezien. Het vorenstaande geldt dienovereenkomstig in het geval het betreft een volledig aansprakelijke vennoot van een maat- of vennootschap indien de aansprakelijkheid betreft de schulden van de maat- of vennootschap.
4. Aansprakelijkstelling voor bestuurlijke boete

Bij aansprakelijkstelling voor de bestuurlijke boete is hoofdstuk VIIIA, afdeling 2, van de AWR van overeenkomstige toepassing.
Op grond van het bepaalde in artikel 67*g* van de AWR wordt de boete opgelegd bij voor bezwaar vatbare beschikking. De beschikking ex artikel 49, eerste lid, van de wet is eveneens "voor bezwaar vatbaar". Het is dus niet noodzakelijk dat aansprakelijkstelling voor de boete plaatsvindt bij afzonderlijke beschikking. In voorkomend geval kan laatstbedoelde aansprakelijkstelling worden opgenomen in dezelfde beschikking als waarbij de aansprakelijkstelling voor de belastingschuld geschiedt. Als de derde ook aansprakelijk wordt

gesteld voor de boete dienen de gronden waarop de aansprakelijkstelling berust te zijn vermeld in de beschikking.
Indien de ontvanger de derde aansprakelijk wenst te stellen voor een vergrijpboete, dient de aansprakelijke overeenkomstig het bepaalde in artikel 67*k* van de AWR van het voornemen daartoe op de hoogte te worden gesteld. In de kennisgeving waarin het voornemen tot het aansprakelijk stellen voor een opgelegde vergrijpboete wordt aangekondigd, dienen de gronden waarop het voornemen berust te worden vermeld. De ontvanger stelt de derde in de gelegenheid binnen een door hem te stellen termijn de in die kennisgeving vermelde gronden gemotiveerd te betwisten. Indien van die gelegenheid geen gebruik wordt gemaakt of de ontvanger van oordeel is dat de betwisting van de aansprakelijke ongegrond is, zal hij de derde daarvan op de hoogte stellen en overgaan tot aansprakelijkstelling voor de bestuurlijke boete op de voet van artikel 49, eerste lid, van de wet.
De ontvanger stelt de aansprakelijke op diens verzoek in de gelegenheid inzage te nemen in, dan wel kopieën, leesbare afdrukken of uittreksels te vervaardigen van de gegevensdragers waarin informatie is opgenomen met betrekking tot de gronden waarop de aansprakelijkheid voor de bestuurlijke boete berust.
5. AWR en Awb van toepassing

De beschikking aansprakelijkstelling is een voor bezwaar vatbare beschikking. Dit houdt in dat dezelfde rechtsmiddelen - bezwaar, beroep, hoger beroep en beroep in cassatie - open staan als die welke zijn opgenomen in hoofdstuk V van de AWR en dat ook de Awb en het Besluit Fiscaal Bestuursrecht van toepassing zijn.
6. Aansprakelijkheid voor invorderingsrente

Indien aan de aansprakelijk gestelde invorderingsrente in rekening moet worden gebracht, wordt de rente berekend over het bedrag waarvoor hij aansprakelijk is gesteld. Voorzover in het bedrag van de aansprakelijkstellingsbeschikking tevens een bedrag aan invorderingsrente is opgenomen - zie artikel 32, § 3, eerste lid - wordt over dat bedrag geen rente in rekening gebracht.
§ 2. De aansprakelijkstelling

1. (Art. 49, § 2) In gebreke zijn

De belastingschuldige is in gebreke wanneer de betaling van zijn belastingschuld niet heeft plaatsgevonden binnen de voor de belastingaanslag geldende betalingstermijn. Het is echter op grond van artikel 10 van de wet ook mogelijk dat in een aantal situaties de belastingaanslag terstond invorderbaar is. Dan zal ook aansprakelijkstelling eerder kunnen plaatsvinden.
2. (Art. 49, § 2) Uitstel van betaling en niet verder bemoeilijken

Als aan de belastingschuldige uitstel van betaling is verleend kan aansprakelijkstelling van een derde pas plaatsvinden nadat het uitstel is beëindigd.
Als de belastingschuldige "niet verder is bemoeilijkt" kan een derde zonder meer voor de desbetreffende belastingschuld aansprakelijk worden gesteld. In dit geval is sprake van een "in gebreke zijn" van de belastingschuldige als bedoeld in het eerste lid van artikel 49 van de wet.
3. In gebreke zijn en uitstel van betaling

Als de belastingschuldige een bezwaarschrift heeft ingediend tegen de belastingaanslag geldt dat bezwaarschrift als een verzoek om uitstel van betaling. Zolang de ontvanger niet op het verzoek om uitstel heeft beslist is, de belastingschuldige in beginsel niet "in gebreke" met de betaling van zijn belastingschuld. Het "in gebreke" zijn treedt in dat geval pas in als de ontvanger besluit géén uitstel te verlenen in verband met het ingediende bezwaarschrift, dan wel het eerder in verband met een ingediend bezwaarschrift verleende uitstel intrekt.
4. (Art. 49, § 2) De bekendmaking van de beschikking

De beschikking waarbij de aansprakelijkstelling plaatsvindt geschiedt door toezending als aangetekend stuk.
De beschikking bevat in elk geval het bedrag waarvoor de betrokkene aansprakelijk wordt

gesteld en de termijn waarbinnen dit bedrag moet worden betaald. Aangezien de bepalingen van de Awb inzake de motivering van een besluit (afdeling 3.7, artikelen 3:46 tot en met 3:50) mede van toepassing zijn op de beschikking waarbij aansprakelijk wordt gesteld, moeten ook de gronden waarop de aansprakelijkheid berust in de beschikking worden vermeld. Dit laatste houdt in dat melding wordt gemaakt van de bepalingen - hetzij die uit de eerste afdeling van hoofdstuk VI van de wet, hetzij die uit andere wettelijke regelingen - op grond waarvan de aansprakelijkheid bestaat. De ontvanger motiveert de aansprakelijkstelling nader als op grond van de aansprakelijkheidsbepaling waarop hij zich beroept op hem een bepaalde bewijslast rust. De aansprakelijkgestelde is zodoende in de gelegenheid zijn bezwaar tegen de aansprakelijkstelling te motiveren.
In dezelfde beschikking waarbij aansprakelijk wordt gesteld voor de belasting, kan in voorkomend geval ook een aansprakelijkstelling worden opgenomen voor de heffingsrente en voor de invorderingsrente. Deze aansprakelijkstellingen dienen afzonderlijk te worden gemotiveerd.
5. (Art. 49, § 2) Nadere motivering keten- en inlenersaansprakelijkheid

Als de ontvanger een derde aansprakelijk stelt op grond van de artikelen 34, 35, 35*a* of 35*b* van de wet, neemt de ontvanger, naast de op grond van de wet te vermelden gegevens, de volgende gegevens op:
- de door de uitlener, aannemer of onderaannemer terzake van de werkzaamheden/het werk gerealiseerde omzet;
- het in die omzet begrepen c.q. naar aanleiding van die omzet berekende loonbestanddeel;
- de over dat loonbestanddeel verschuldigde loonheffing;
- de door de uitlener/onderaannemer afgedragen en/of betaalde loonheffing terzake van de werkzaamheden/het werk;
- de in aanmerking te nemen vrijwarende betalingen van de inlener/aannemer (rechtstreekse stortingen en/of betalingen via de g-rekening);
- voorzover de aansprakelijkstelling de koper van reeds vervaardigde kleding betreft, wordt gemotiveerd aangegeven waarom geen beroep op de disculpatiemogelijkheid kan worden gedaan.
6. Informatieverstrekking aan aansprakelijkgestelde

Op grond van het bepaalde in artikel 49, vijfde lid, van de wet dient de ontvanger de aansprakelijk gestelde desgevraagd op de hoogte te stellen van de gegevens met betrekking tot de belasting waarvoor hij aansprakelijk is gesteld. Tot de gegevens die op grond van genoemde bepaling moeten worden verstrekt, behoren in elk geval de op de zaak betrekking hebbende stukken als bedoeld in de artikelen 7:4 en 8:42 Awb. Onder de op de zaak betrekking hebbende stukken worden verstaan alle stukken die bij het nemen van het besluit een rol hebben gespeeld. Naast de gegevens die zijn vastgelegd in de genoemde stukken dienen desgevraagd ook andere gegevens te worden verstrekt, mits die gegevens redelijkerwijs van belang kunnen worden geacht voor het maken van bezwaar of het instellen van beroep.
De gegevens worden, na een daartoe strekkend verzoek van de aansprakelijk gestelde, vooruitlopend op het indienen van een bezwaarschrift of op het instellen van beroep verstrekt. Hoewel artikel 49, vijfde lid, van de wet ziet op de gegevens met betrekking tot de belasting, is goedgekeurd dat de gegevensverstrekking zich daartoe niet beperkt maar mede betrekking heeft op (alle) andere aspecten van de aansprakelijkheidsbeslissing mits deze gegevens hetzij gerekend kunnen worden tot de op de zaak betrekking hebbende stukken als hiervoor genoemd hetzij redelijkerwijs van belang kunnen worden geacht voor het maken van bezwaar tegen de aansprakelijkheidsbeschikking of het instellen van beroep tegen daarop volgende beslissingen.
7. [Vervallen.]
8. (Art. 49, § 2) Aansprakelijkstelling als gegevens kunnen worden verstrekt

De beschikking waarbij de aansprakelijkstelling plaatsvindt wordt niet eerder genomen dan wanneer de ontvanger op grond van artikel 49, vijfde lid, van de wet de te verstrekken gegevens en de gegevens als bedoeld in het zesde lid van deze paragraaf zonder bezwaar kan verstrekken. Als voorafgaand aan aansprakelijkstelling conservatoir beslag is gelegd en niet binnen 3 maanden na het leggen van het conservatoir beslag tot aansprakelijkstelling kan worden overgegaan, dient verlenging van het conservatoire beslag bij de

voorzieningenrechter te worden verzocht en wel op een zodanig tijdstip dat bij afwijzing van het verzoek om verlenging door de voorzieningenrechter aansprakelijkstelling binnen de drie-maands-termijn kan plaatsvinden.
§ 3. Bezwaar, beroep, hoger beroep en beroep in cassatie tegen de beschikking aansprakelijkstelling

1. Beschikking aansprakelijkstelling voor bezwaar vatbare beschikking

De beschikking waarbij een derde aansprakelijk wordt gesteld is een voor bezwaar vatbare beschikking.
Op grond van artikel 49, derde lid, van de wet, staan met betrekking tot de beschikking aansprakelijkstelling dezelfde rechtsmiddelen open (bezwaar, beroep, hoger beroep en beroep in cassatie) als die welke zijn opgenomen in hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen met betrekking tot de door de inspecteur vastgestelde belastingaanslagen en voor bezwaar vatbare beschikkingen.
2. [Vervallen.]
3. Termijn voor het indienen bezwaarschrift

De aansprakelijk gestelde kan tegen de beschikking aansprakelijkstelling een bezwaarschrift indienen.
Het bezwaarschrift kan zowel tegen de aansprakelijkstelling zelf als tegen de hoogte van de aansprakelijkstelling zijn gericht. De termijn voor het instellen van een bezwaarschrift bedraagt zes weken en gaat in op de dag na de dagtekening van de beschikking, tenzij de dagtekening is gelegen vóór de dag van de bekendmaking. Het bezwaarschrift tegen de beschikking aansprakelijkstelling moet worden ingediend bij de ontvanger.
4. Overleg met de inspecteur

Als het bezwaarschrift (mede) is gericht tegen de hoogte van de aan de aansprakelijkstelling ten grondslag liggende belastingaanslag(en) neemt de ontvanger contact op met de inspecteur met betrekking tot de vraag of de aan de aansprakelijkstelling ten grondslag liggende belastingaanslag(en) ten aanzien van de aansprakelijk gestelde tot het juiste bedrag is vastgesteld.
5. Bezwaar en uitstel van betaling

Een bezwaarschrift tegen de beschikking aansprakelijkstelling kan tevens worden aangemerkt als een verzoek om uitstel van betaling. Artikel 25, § 2, van deze leidraad is van overeenkomstige toepassing.
6. Beslissing op het bezwaarschrift

Voor de afdoening van bezwaarschriften tegen aansprakelijkstellingen geldt, dat deze in beginsel binnen de termijnen van de Algemene wet bestuursrecht (artikel 7:10 Awb) worden afgehandeld. De hoofdregel daarbij is dat de ontvanger binnen zes weken na ontvangst van het bezwaarschrift uitspraak doet. Voldoet het bezwaarschrift niet aan de minimumeisen dan stelt de ontvanger belanghebbende in de gelegenheid het bezwaarschrift binnen de termijn volgens onderdeel 5. van het Besluit Fiscaal Bestuursrecht aan te vullen. De termijn die de belanghebbende nodig heeft om het bezwaarschrift aan te vullen dan wel ongebruikt laat verstrijken, schort de beslistermijn van de ontvanger op.
Kan de ontvanger niet binnen zes weken (of binnen zes weken verlengd met de periode gedurende welke de beslistermijn is opgeschort) op het bezwaarschrift beslissen, dan kan hij de termijn met ten hoogste vier weken verlengen. Hij doet hiervan schriftelijk mededeling aan belanghebbende.
In overleg met de belanghebbende is verder uitstel mogelijk. De wet (artikel 49, derde lid) geeft de ontvanger formeel een beslistermijn van één jaar met de mogelijkheid deze termijn - met schriftelijke toestemming van of vanwege de minister - met maximaal één jaar te verlengen. Van deze mogelijkheid maakt de ontvanger alleen in uitzonderingsgevallen gebruik.
Hierbij kan gedacht worden aan de situatie waarin de belanghebbende weigert mee te werken aan een voortvarende afhandeling van het bezwaarschrift. Omdat de beslistermijn voor bezwaarschriften formeel is bepaald op één jaar kan belanghebbende geen beroep

instellen wegens het niet-tijdig beslissen op het bezwaarschrift als de ontvanger de termijn(en) van artikel 7:10 Awb niet realiseert.
7. Vermindering aansprakelijkstelling na bezwaar

Een vermindering van het bedrag van de beschikking aansprakelijkstelling naar aanleiding van een tegen de aansprakelijkstelling ingediend bezwaarschrift, leidt in beginsel niet tot vermindering van de aan de aansprakelijkstelling ten grondslag liggende belastingaanslag(en). De ontvanger is uitsluitend bevoegd tot vermindering van het bedrag van de aansprakelijkstelling. De bevoegdheid tot het verminderen van de desbetreffende belastingaanslag(en) komt uitsluitend toe aan de inspecteur.
8. Procedure bij de fiscale rechter na afwijzing bezwaarschrift

Als de aansprakelijk gestelde na afwijzing van het bezwaarschrift tegen de beschikking aansprakelijkstelling beroep instelt bij een rechtbank, treedt de ontvanger zelfstandig op in de beroepsprocedure. Als het beroep zich tevens richt tegen de hoogte van de aan de aansprakelijkstelling ten grondslag liggende belastingaanslag(en) kan de ontvanger zich tijdens de zitting bij de rechtbank desgewenst laten bijstaan door de inspecteur. Het voorgaande geldt ook, als er tegen de uitspraak van de rechtbank hoger beroep wordt ingesteld bij een gerechtshof.
9. Uitstel van betaling na (hoger) beroep of beroep in cassatie

Een beroepschrift (in hoger beroep) wordt niet tevens aangemerkt als een verzoek om uitstel van betaling. De aansprakelijk gestelde moet desgewenst een afzonderlijk verzoek om uitstel van betaling indienen. Artikel 25, § 2, van deze leidraad is van overeenkomstige toepassing.
10. Cassatievoorstel na uitspraak in hoger beroep

Zo spoedig mogelijk nadat de ontvanger van het gerechtshof de uitspraak heeft ontvangen op een beroepschrift in hoger beroep beoordeelt hij of hij zich met die uitspraak kan verenigen. Als de ontvanger zich niet kan verenigen met die uitspraak doet hij een cassatievoorstel aan het team Cassatie van het directoraat-generaal Belastingdienst. De beoordeling of beroep in cassatie moet worden ingesteld en de inzending van het voorstel vindt plaats met inachtneming van het bepaalde in § 19 van het Besluit beroep in belastingzaken 2000 (Boekwerk Algemeen, onderdeel 5.10.00). Bij het cassatievoorstel moet derhalve het procesdossier worden gevoegd.
§ 4. Overgangsrecht procedure aansprakelijkstelling

1. Algemeen

Bij de wijziging van het procesrecht inzake aansprakelijkstelling wordt het tot 1 december 2002 geldende recht geëerbiedigd met betrekking tot die aansprakelijkheidszaken die op de voet van artikel 49, vierde lid, van de wet (zoals dat luidde tot 1 december 2002) voor de civiele rechter zijn gebracht (waarvoor een dagvaarding is uitgebracht). De in deze paragraaf, achtste tot en met twaalfde lid, opgenomen bepalingen zijn uitsluitend van toepassing op aansprakelijkheidsprocedures waarvoor vóór 1 december 2002 een dagvaarding is uitgebracht.
2. Betwisting maar nog geen dagvaarding vóór 1 december 2002

Als de aansprakelijkstelling tijdig is betwist maar vóór 1 december 2002 nog niet tot dagvaarding is overgegaan - en de 2-maandentermijn waarbinnen moet worden gedagvaard nog niet is verstreken - is het nieuwe recht van toepassing. De betwisting - voorzover die niet heeft geleid tot het intrekken van de aansprakelijkstelling - wordt aangemerkt als een geldig gemaakt bezwaar op de voet van artikel 49, derde lid (nieuw), van de wet.
Zonodig moet de aansprakelijk gestelde in de gelegenheid worden gesteld vormverzuimen te herstellen voor het rechtsgeldig maken van bezwaar. Als datum waarop het bezwaar geacht wordt te zijn ingediend, geldt de datum van ontvangst van de schriftelijke mededeling waarin de aansprakelijkstelling is betwist.
3. Betwisting en bezwaar tegen de belastingaanslag vóór 1 december 2002

De aansprakelijk gestelde kan - naast de betwisting van zijn aansprakelijkheid (zie het

tweede lid van deze paragraaf) - tevens op de voet van artikel 50, eerste en tweede lid, van de wet (oud) bezwaar maken tegen de belastingaanslag waarvoor hij aansprakelijk is gesteld. Als de aansprakelijk gestelde tevens tijdig bezwaar maakt tegen de belastingaanslag, wordt dat bezwaar geacht deel uit te maken van het bezwaar tegen de beschikking als bedoeld in artikel 49, derde lid (nieuw), van de wet.
4. Geen betwisting maar wel bezwaar tegen de belastingaanslag vóór 1 december 2002

Als de aansprakelijk gestelde de aansprakelijkstelling niet heeft betwist maar wel tijdig bezwaar heeft gemaakt tegen de belastingaanslag op de voet van artikel 50, eerste en tweede lid, van de wet (oud), wordt dat bezwaar ook aangemerkt als een tijdig gemaakt bezwaar in de zin van artikel 49, derde lid (nieuw), van de wet, tenzij reeds uitspraak op het bezwaar is gedaan en die uitspraak onherroepelijk is geworden of tegen die uitspraak reeds beroep of hoger beroep is ingesteld.
Als datum waarop het bezwaar in de zin van artikel 49, derde lid, van de wet geacht wordt te zijn ingediend, geldt de datum waarop het bezwaar op de voet van het oude recht is ingediend.
5. Afdoeningstermijn van betwistingen waarvoor geldt dat de 2-maandstermijn verstrijkt op of na 1 december 2002

Met betrekking tot tijdige betwistingen die op grond van overgangsrecht per 1 december 2002 worden aangemerkt als een bezwaar tegen de aansprakelijkstelling (zie het tweede lid van deze paragraaf) moet binnen 2 maanden na ontvangst van de schriftelijke mededeling waarin de aansprakelijkstelling is betwist, door de ontvanger uitspraak zijn gedaan op het bezwaar (voorheen betwisting).
6. Afdoeningstermijn van betwistingen waarvoor geldt dat de 2-maandstermijn vóór 1 december 2002 verstrijkt

Als sprake is van een onvoldoende gemotiveerde betwisting of een betwisting waarmee de ontvanger zich niet kan verenigen en de aansprakelijk gestelde is niet binnen twee maanden gedagvaard voor de burgerlijke rechter is sprake van verlies van recht.
De ontvanger kan in die gevallen de aansprakelijke niet opnieuw aansprakelijk stellen met een beroep op het overgangsrecht per 1 december 2002.
Als het onderliggende feitencomplex daarvoor aanleiding geeft, kan de ontvanger dezelfde derde voor dezelfde belastingschuld aansprakelijk stellen, mits daarvoor andere gronden aanwezig zijn dan bij de oorspronkelijke aansprakelijkstelling.
7. Betrokkenheid rijksadvocaat bij aansprakelijkheidszaken

In zaken waarin door de ontvanger vóór 1 december 2002 tot dagvaarding voor de civiele rechter is overgegaan en die derhalve worden afgewikkeld op de voet van artikel 49, vierde lid (oud), van de wet moet de rijksadvocaat worden ingeschakeld. Voor zaken die worden afgewikkeld onder het nieuwe recht wordt in beginsel geen beroep meer gedaan op de rijksadvocaat.
8. Nadere betwisting na dagvaarding

Als de aansprakelijk gestelde, nadat hij de aansprakelijkstelling heeft betwist, de grond van zijn betwisting wijzigt c.q. aanvult en de ontvanger van oordeel is dat de aansprakelijk gestelde ten onrechte aansprakelijk is gesteld, maar de aansprakelijk gestelde al heeft gedagvaard, trekt hij de dagvaarding slechts in als de aansprakelijk gestelde de kosten, die tot dan toe zijn gemaakt, betaalt, tenzij het in rekening brengen van deze kosten niet redelijk is.

Als de aansprakelijk gestelde de door de ontvanger gemaakte kosten niet wil betalen, handelt de ontvanger overeenkomstig het bepaalde in de Instructie rechtskundige bijstand.
9. Wijziging grond in civiele procedure

Als pas tijdens de procedure als bedoeld in artikel 49, vierde lid (oud), van de wet blijkt dat de betrokkene op de verkeerde grond aansprakelijk is gesteld, maar wel op een andere grond aansprakelijk zou kunnen worden gesteld, streeft de ontvanger er naar zijn eis te wijzigen conform het bepaalde in artikel 130 Rv.

10. Wijziging bedrag aansprakelijkstelling in civiele procedures

Als tijdens de procedure als bedoeld in artikel 49. vierde lid (oud), van de wet blijkt dat het bedrag van de aansprakelijkstelling € 1134 of minder zal bedragen, wordt de aansprakelijkstelling niet ingetrokken.

11. Invordering en verrekening

Tijdens de civiele procedure vinden geen invorderingsmaatregelen plaats. Bij vrees voor onverhaalbaarheid kunnen wel conservatoire maatregelen worden genomen.
Eveneens vindt tijdens de civiele procedure geen verrekening plaats van uit te betalen bedragen ten name van de aansprakelijk gestelde met diens aansprakelijkheidsschuld. Bij vrees voor onverhaalbaarheid kan conservatoir beslag worden gelegd op het uit te betalen bedrag.

12. Wijziging eis

De ontvanger wijzigt zijn eis als in de fiscale procedure die de belastingschuldige voert, een onherroepelijke uitspraak is gedaan met betrekking tot de hoogte van de belastingaanslag, die leidt tot aanpassing van het bedrag van de aansprakelijkheidsschuld en artikel 50, zesde lid, van de wet (oud) van toepassing is.

§ 5. Invordering

1. (Art. 49, § 5) Eerst uitwinning belastingschuldige

De ontvanger zal zich in beginsel eerst verhalen op vermogensbestanddelen van de belastingschuldige voordat hij overgaat tot uitwinning van de vermogensbestanddelen van de aansprakelijkgestelde.

2. (Art. 49, § 5) Volgorde van aansprakelijkstellen

Wanneer de ontvanger een derde aansprakelijk kan stellen op grond van meer dan één fiscale of civielrechtelijke aansprakelijkheidsbepaling hoeft hij daarbij geen volgorde in acht te nemen. Hetzelfde geldt als de ontvanger verscheidene derden op grond van dezelfde dan wel op grond van verschillende aansprakelijkheidsbepalingen aansprakelijk kan stellen. Het vorenstaande geldt uiteraard niet in de gevallen waarvoor in de wet of deze leidraad anders is bepaald.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2007, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	CPP2007/3155M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 21-06-2007, Stcrt. 127. Iwtr: 01-07-2007

Bron: 23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005

Bron: 17-12-2003, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2004

Bron: 23-06-2003, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2003

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 27-06-2001, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-2001

Bron: 22-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001
Deze regeling, zoals die luidde voor de inwerkingtreding van deze wijziging, blijft van toepassing op de belasting die is verschuldigd ingevolge de Wet op de inkomstenbelasting 1964 of de Wet op de vermogensbelasting 1964.

Bron: 23-12-1999, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2000
Met betrekking tot aansprakelijkstellingen die voor 01-01-2000 zijn betwist volgens de bepalingen van art. 49 van de Invorderingswet 1990 blijft hoofdstuk VI, art. 49, paragraaf 3, lid 1, van deze regeling, zoals die luidde onmiddellijk voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze wijziging, van toepassing.

Bron: 25-06-1999, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-1999

Bron: 24-06-1998, Stcrt. 118. Iwtr: 01-07-1998

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 20-12-1996, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1997

Bron: 28-06-1996, Stcrt. 126. Iwtr: 06-07-1996

Bron: 21-12-1995, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1996

Bron: 27-06-1995, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1995
De wijziging in paragraaf 3, onderdeel 1 betreffende de zinsnede 'vier situaties' is aangebracht in de vierde volzin i.p.v. de derde volzin.

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 27-06-1994, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-1994

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 27-06-1991, Stcrt. 126. Iwtr: 01-07-1991

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

Hoofdstuk VII. Verplichtingen ten behoeve van de invordering

§ 1. Algemene onderwerpen

1. Algemeen

Hoofdstuk VII van de wet regelt de verplichtingen die ten dienste van de invordering aan personen en lichamen kunnen worden opgelegd. In hoofdstuk VIII worden de sancties, die gesteld zijn op de niet-nakoming van de verplichtingen vermeld.
Bedacht dient te worden dat gebruikmaking van de in hoofdstuk VII genoemde verplichtingen gevolgen heeft voor de personen en de lichamen die daarmee geconfronteerd worden.
In dit kader verdient het aanbeveling om, met name in situaties waarin anderen dan de belastingschuldige met verplichtingen geconfronteerd zullen worden, deze alleen op te leggen als het fiscale belang van voldoende omvang is om een zodanige maatregel te rechtvaardigen.
Als echter sprake is van onwillige belastingschuldigen waarbij gerechtvaardigde vermoedens bestaan dat belastinginvordering op enigerlei wijze wordt gefrustreerd c.q. pogingen daartoe worden ondernomen, dient van terughoudendheid nimmer sprake te zijn. Dit geldt evenzeer voor situaties waarin binnen afzienbare tijd voor (verdere) cumulatie van belastingschulden moet worden gevreesd. De ontvanger weegt dus de fiscale belangen af tegen die van de belastingschuldige en derden. Van de bevoegdheden van hoofdstuk VII maakt de ontvanger geen gebruik zo lang niet sprake is van betalingsachterstand, waarvan kan worden gesproken als niet is betaald binnen de voor de belastingaanslag geldende betalingstermijn(en), tenzij sprake is van uitstel van betaling in verband met een ingediend bezwaarschrift of beroepschrift (in hoger beroep). Opgemerkt wordt dat de informatieplicht vervalt als alsnog volledige betaling heeft plaatsgevonden. Eén en ander is echter anders als de toepassing van artikel 10 van de wet aan de orde kan komen.
2. Bevoegde ambtenaar

Niet alleen de ontvanger maar ieder andere daartoe aangewezen ambtenaar van de Belastingdienst kan de in hoofdstuk VII van de wet gegeven bevoegdheden uitoefenen.
Ambtenaren die de bevoegdheid hebben om vanwege Onze Minister andere ambtenaren aan te wijzen houden bij die aanwijzing rekening met de benodigde vaardigheden en bekwaamheden die overigens van geval tot geval kunnen verschillen. In het algemeen verdient het aanbeveling om invorderingsonderzoeken plaats te doen vinden door daarvoor gekwalificeerde (controle-)ambtenaren.
Slechts in uitzonderingsgevallen wijkt de ontvanger van het voorgaande af.
3. Gegevens en inlichtingen

Het vragen van gegevens en inlichtingen dient zo concreet mogelijk te geschieden.
Gegevens die aanwezig zijn bij het organisatieonderdeel van de Belastingdienst dan wel, niet relevant zijn voor de invordering worden niet gevraagd. Wanneer het om meer gedateerde gegevens gaat dient vooraf bij de inspecteur te worden nagegaan of de benodigde gegevens niet reeds in zijn bezit zijn, om onnodige irritatie te voorkomen.
Voor de vraag binnen welke termijn de gevraagde gegevens etc. verstrekt moet worden kan worden verwezen naar het bepaalde in artikel 60, § 1, tweede lid, van deze leidraad.
4. Gegevensdragers

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat daar waar in de wet of hierna wordt gesproken over "gegevensdragers" hieraan een uitleg dient te worden gegeven als bij artikel 47 AWR.
5. Plaats van raadpleging gegevensdragers

De ontvanger maakt een terughoudend gebruik van de mogelijkheid om van de belastingschuldige/aansprakelijkgestelde te vorderen de gegevensdragers, waarvan de ontvanger raadpleging verlangt, naar het kantoor van het betreffende organisatieonderdeel

van de Belastingdienst te brengen.
Doorgaans zullen dus de desbetreffende ambtenaren zich bij de belastingschuldige/aansprakelijkgestelde vervoegen om de verlangde raadpleging te doen plaatsvinden, dan wel de gegevensdragers naar het kantoor van het betreffende organisatieonderdeel van de Belastingdienst over te brengen.

6. Financiële instellingen

Bij de toepassing van de in hoofdstuk VII gegeven bevoegdheden tegenover financiële instellingen en openbare accountants dient de gedragscode die er bestaat tussen de Belastingdienst en de financiële instellingen (Voorschrift informatie fiscus/banken. Besluit van 18 maart 2002, nr. DGB 2002/1499M, *Stcrt.* 58)) en de Belastingdienst en de openbare accountants (regeling van 27 september 1994, nr. AFZ 94/4571) zoveel mogelijk analoog te worden toegepast. De tekst van deze gedragscodes is opgenomen in het Boekwerk Belastingen Algemeen onder nr. 15.00.00 en 15.50.00.

7. Van belang voor de invordering

In artikel 58 van de wet wordt gesproken over gegevens en inlichtingen respectievelijk gegevensdragers die "van belang kunnen zijn voor de invordering". Dit criterium dient ruim te worden uitgelegd en ziet niet uitsluitend op het verkrijgen van gegevens over verhaalsmogelijkheden. Of sprake is van gegevens en inlichtingen respectievelijk gegevensdragers die van belang kunnen zijn voor de invordering is ter beoordeling van de ontvanger, die bij zijn beslissing is gebonden aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het feit dat de belastingschuldige/aansprakelijkgestelde, of de derde van wie de gegevens en inlichtingen worden gevraagd dan wel van wie gevraagd wordt de gegevensdragers beschikbaar te stellen, iets niet voor de invordering van belang acht, ontslaat hem niet van de in de genoemde artikelen neergelegde verplichting.

Gegevens deze versie:

Bron:	23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005
Regelingnummer:	CPP2004/2905M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003

Bron: 21-06-2002, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2002

Bron: 23-06-2000, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-2000

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

Hoofdstuk XII. Vervolgingskosten

§ 1. Algemeen

1. (Hst. XII, § 1) Vervolgingskosten

Waar in dit hoofdstuk wordt gesproken over vervolgingskosten of kosten worden daarmee bedoeld de kosten die op grond van de Kostenwet invordering rijksbelastingen in rekening worden gebracht. Hieronder vallen dus ook de kosten die verbonden zijn aan de werkzaamheden die de belastingdeurwaarder verricht in het kader van de invordering op civiele wijze. Onder het begrip "(vervolgings-)kosten" vallen niet de kosten van de ambtelijke werkzaamheden als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel *f*, van de wet.
Op de Kostenwet invordering rijksbelastingen is, in tegenstelling tot de wet, de Awb onverkort van toepassing.
2. (Hst. XII, § 1) Gevorderde som

Onder de bij een dwangbevel gevorderde som, waarvan sprake is in artikel 3, eerste lid, van de Kostenwet invordering rijksbelastingen, is te verstaan het belastingbedrag, waarvoor het dwangbevel is uitgevaardigd, dus zonder de vervolgingskosten en eventuele (pro memorie opgenomen) rente.
3. (Hst. XII, § 1) Aan derden toekomende bedragen

Onder de bedragen die op grond van artikel 6 van de Kostenwet invordering rijksbelastingen aan de belastingschuldige in rekening worden gebracht vallen bijvoorbeeld de kosten van de advertenties als zijn bedoeld in de artikelen 3, vierde lid, en 4, eerste lid, van de Kostenwet invordering rijksbelastingen, en de vergoeding van de bewaarder, dan wel door hem ingeschakelde derden. Voorts de kosten van het openen van deuren en huisraad als zijn bedoeld in artikel 444 Rv, de kosten van het verrichten van werkzaamheden ten behoeve van de verkoop ter plaatse van de in beslag genomen zaken, de kosten van het verrichten van werkzaamheden door makelaars, deskundigen en afslagers alsmede in beginsel de kosten van het doen overbrengen van de in beslag genomen zaken als de verkoop elders plaatsvindt. Om redenen van beleid worden de laatstgenoemde kosten echter slechts in rekening gebracht als de verkoop elders geschiedt op uitdrukkelijk verzoek van de belastingschuldige dan wel als daarbij voornamelijk zijn belang is gediend. Eventuele door de Belastingdienst ten behoeve van de betekening en de tenuitvoerlegging van het dwangbevel gemaakte reiskosten kunnen niet op de belastingschuldige worden verhaald. Ditzelfde geldt voor bijvoorbeeld porti- en telefoonkosten.
§ 2. Rechtsmiddelen

1. (Hst. XII, § 2) Bezwaar- en beroepsmogelijkheid

Artikel 7 van de Kostenwet invordering rijksbelastingen opent een bijzondere rechtsgang voor de beslechting van geschillen met betrekking tot de in rekening gebrachte kosten voor de aanmaning en voor de betekening van het dwangbevel.
Tegen het in rekening brengen van de aanmaningskosten en de betekeningskosten van een per post betekend dwangbevel staat bezwaar open bij de ontvanger. Tegen het in rekening brengen van de betekeningskosten van een dwangbevel dat door de belastingdeurwaarder is betekend, staat administratief beroep open bij de ontvanger. Ter zake van de beslissing van de ontvanger staat beroep en vervolgens hoger beroep open bij de fiscale rechter. Geschillen over andere in rekening gebrachte vervolgingskosten dan die van de aanmaning en van de betekening van het dwangbevel, kunnen aan het oordeel van de rechter worden onderworpen door het instellen van verzet tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.
2. (Hst. XII, § 2) Bezwaarfase en Awb

Op een bezwaarschrift tegen de in rekening gebrachte kosten van een aanmaning zijn de

Awb en het Besluit Fiscaal Bestuursrecht van toepassing.
3. (Hst. XII, § 2) Administratief beroep bij de ontvanger

Als sprake is van administratief beroep bij de ontvanger is het tweede lid van deze paragraaf van overeenkomstige toepassing.
4. (Hst. XII, § 2) Beroep, hoger beroep en cassatie

Als er in verband met de beslissing van de ontvanger (hoger) beroep of beroep in cassatie is ingesteld wordt gehandeld overeenkomstig het bepaalde in het Besluit beroep in belastingzaken 2000, met dien verstande dat voor "inspecteur" dient te worden gelezen: ontvanger. Het bepaalde in de paragrafen 2, 6*a*, onderdelen 3*a* en *b*, 16*a*, 19, onderdelen 2*a* en *b*, en 24, onderdeel 2, van het genoemde besluit is niet van toepassing. In de plaats van § 15*c* van het genoemde besluit geldt hetgeen in deze leidraad in het eerste lid van § 4 bij artikel 3 is vermeld.
5. (Hst. XII, § 2) Uitstel van betaling

Op grond van artikel 6:16 Awb stuit indiening van een bezwaarschrift of beroepschrift (in hoger beroep) niet de aanvang of de voortzetting van de tenuitvoerlegging van de akte van vervolging. Als om uitstel van betaling wordt verzocht is het beleid dat is verwoord in artikel 25, paragrafen 1 en 2, van deze leidraad van overeenkomstige toepassing.
§ 3. Vermindering en redres

1. (Hst. XII, § 3) Karakter van het ingediende verzoek om geen vervolgingskosten in rekening te brengen

Een verzoek van de belastingschuldige tot vermindering van de in rekening gebrachte kosten op grond van de in de leden 2, 3 en 4 van deze paragraaf genoemde omstandigheden wordt aangemerkt als een bezwaarschrift. Het bepaalde in § 2 is van overeenkomstige toepassing.
2. (Hst. XII, § 3) Niet in rekening brengen

In een aantal gevallen worden voor het uitbrengen van exploten geen vervolgingskosten in rekening gebracht.
De bedoelde gevallen zijn:
- herhaalde betekening van een dwangbevel;
- (herhaalde) betekening van een dwangbevel uitsluitend ter stuiting van de verjaring;
- betekening van een vordering;
- betekening aan een minderjarige of onder curatele gestelde als bedoeld in artikel 13, § 1, vijfde lid, van deze leidraad met dien verstande dat de eerste betekening wel, maar de tweede betekening (aan de wettelijke vertegenwoordiger) niet in rekening wordt gebracht;
- betekening van een directorale beslissing op een beroepschrift tegen de inbeslagneming van roerende zaken aan de derde die het beroepschrift heeft ingediend, de beslagene en - zo nodig - de bewaarder, al dan niet gepaard gaande met gehele of gedeeltelijke opheffing van het beslag;
- betekening van een proces-verbaal van overgang van de bewaring van beslagen roerende zaken, anders dan op verzoek of door toedoen van de belastingschuldige.
3. (Hst. XII, § 3) Onverschuldigdheid

Naast de gevallen waarin ten aanzien van de kostenberekening rekenfouten zijn gemaakt dan wel een onjuist tarief is gehanteerd zijn kosten niet verschuldigd in de volgende gevallen.
- Als de betaling op de rekening van de Belastingdienst is bijgeschreven op of voorafgaand aan de dag waarop de kosten verschuldigd zijn geworden.
- Voorzover na het in rekening brengen van de kosten een afname van de schuld, anders dan door betaling, kwijtschelding of verrekening tot stand is gekomen. Deze situatie zal zich voordoen bij vermindering van belastingaanslagen, alsmede bij afboeking van definitieve negatieve aanslagen op voorlopige positieve aanslagen van hetzelfde jaar.
- Wanneer er, achteraf bezien, al voor het in rekening brengen van de kosten om beleidsmatige redenen aanleiding is geweest om de invordering op te schorten.
Hierbij valt te denken aan:
- een schriftelijk ingediend verzoek om uitstel;

- een ingediend aanvraagformulier voor kwijtschelding, mits volledig ingevuld;
- een ingediend verzoekschrift bij Hare Majesteit de Koningin, de Nationale Ombudsman, de Commissies voor de Verzoekschriften uit de Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal, het Ministerie van Financiën, de directeur.
Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat zich omstandigheden kunnen voordoen waarin het noodzakelijk is de invordering wel voort te zetten. In dat geval komen de hieraan verbonden kosten vanzelfsprekend niet voor een tegemoetkoming in aanmerking.
Kosten worden in afwijking van het vorenstaande altijd in rekening gebracht als sprake is van trainering van de invordering.
- Wanneer na het in rekening brengen van de kosten aan de belastingaanslag een nieuwe dagtekening is toegekend.
- Wanneer een derdenbeslag nooit blijkt te hebben gelegen als bedoeld in artikel 14, § 4, eerste lid, van deze leidraad.
- Wanneer zaken - die in een onroerende zaak aanwezig zijn - zowel in een beslag op roerende als in een beslag op onroerende zaken zijn begrepen omdat twijfel bestaat over de vraag of deze zaken roerend dan wel onroerend zijn en duidelijkheid is verkregen door middel van welk beslag die zaken moeten worden uitgewonnen zijn de kosten die verband houden met het niet voortgezette beslag niet verschuldigd (zie artikel 14, § 3, zevende lid, van deze leidraad).
- Wanneer zaken - die op of in een schip van de belastingschuldige aanwezig zijn - zowel in een beslag op het schip als in een beslag op roerende zaken zijn begrepen omdat twijfel bestaat over de vraag of deze zaken een bestanddeel vormen van het schip dan wel zelfstandige roerende zaken zijn en duidelijkheid is verkregen door middel van welk beslag die zaken moeten worden uitgewonnen zijn de kosten die verband houden met het niet voortgezette beslag niet verschuldigd (zie artikel 14, § 5, zesde lid, van deze leidraad).
De beslissing om de kosten terug te brengen tot het juiste bedrag dan wel de kosten terug te betalen, geschiedt ambtshalve dan wel na een daartoe ingediend verzoekschrift.
4. (Hst. XII, § 3) Niet-verwijtbaarheid

In uitzonderlijke situaties kan er voor de ontvanger aanleiding bestaan de in rekening gebrachte vervolgingskosten - hoezeer ook verschuldigd - te verminderen als de belastingschuldige hier schriftelijk om verzoekt. Van zo'n situatie kan sprake zijn als de belastingschuldige aantoont in omstandigheden te hebben verkeerd die het hem feitelijk onmogelijk maakten zijn verplichtingen tijdig na te komen en bovendien de invordering van vervolgingskosten - gezien de omstandigheden van het specifieke geval - onredelijk en onbillijk is.
5. (Hst. XII, § 3) Versnelde invordering

Indien invorderingsmaatregelen zijn getroffen met inachtneming van de artikelen 10 en 15 van de wet, worden de daaraan verbonden vervolgingskosten niet ten tijde van het treffen van de genoemde maatregelen in rekening gebracht, indien en voorzover de belastingschuldige op dat tijdstip nog niet in de gelegenheid is geweest om van zijn belastingschuld kennis te nemen en deze te voldoen.
De belastingschuldige wordt in elk geval geacht kennis te hebben genomen van zijn belastingschuld en ook in de gelegenheid te zijn geweest deze te voldoen, indien na de dag waarop het aanslagbiljet aan hem of - in het geval van rechtspersonen - aan zijn bestuurder is uitgereikt, twee werkdagen zijn verstreken. Na ommekomst van de in de vorige volzin genoemde termijn van twee dagen stelt de belastingdeurwaarder de vervolgingskosten vast bij voor beroep vatbare beschikking. De beschikking wordt aan de belastingschuldige bekend gemaakt. In de beschikking wordt er melding van gemaakt dat de kosten dadelijk en ineens invorderbaar zijn.
6. (Hst. XII, § 3) Aansprakelijkgestelden

Met betrekking tot de door aansprakelijkgestelden verschuldigde kosten die het gevolg zijn van invorderingsmaatregelen die ten aanzien van de aansprakelijkgestelde zijn genomen is deze paragraaf van overeenkomstige toepassing.
7. (Hst. XII, § 3) Kwijtschelding niet mogelijk

Kwijtschelding is niet mogelijk wegens vermeende betalingsonmacht. Evenzo zal in die

gevallen ook geen toezegging worden gedaan dat deze kosten niet zullen worden ingevorderd. Het vorenstaande laat onverlet dat kwijtschelding wordt verleend c.q. kosten buiten invordering worden gelaten wanneer de hoofdsom wordt kwijtgescholden c.q. buiten invordering gelaten. Hiervoor wordt verwezen naar hetgeen is vermeld bij artikel 26 van deze leidraad.
§ 4. Limitering betekeningskosten dwangbevel

1. Algemeen

Indien op dezelfde dag aan een belastingschuldige meerdere ten name van die belastingschuldige gestelde dwangbevelen worden betekend en die betekeningskosten in totaal alsdan meer zouden bedragen dan € 10.283 zijn niet meer betekeningskosten verschuldigd dan € 10.283.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2007, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	CPP2007/3155M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 21-06-2007, Stcrt. 127. Iwtr: 01-07-2007

Bron: 20-12-2006, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2007

Bron: 04-07-2006, Stcrt. 129. Iwtr: 06-07-2006. Twk: 01-07-2006
In de Staatscourant is in $4 lid 4 gewijzigd i.p.v. lid 1.

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252 jo 2006/103. Iwtr: 01-06-2006. Twk: 01-01-2006

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 23-12-2004, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2005

Bron: 24-06-2004, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-2004

Bron: 17-12-2003, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2004

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003

Bron: 21-06-2002, Stcrt. 120. Iwtr: 01-07-2002

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 27-06-2001, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-2001

Bron: 22-12-2000, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2001
Deze regeling, zoals die luidde voor de inwerkingtreding van deze wijziging, blijft van toepassing op de belasting die is verschuldigd ingevolge de Wet op de inkomstenbelasting 1964 of de Wet op de vermogensbelasting 1964.

Bron: 25-06-1999, Stcrt. 122. Iwtr: 01-07-1999

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999

Bron: 28-01-1998, Stcrt. 22. Iwtr: 05-02-1998. Twk: 01-01-1998

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 20-12-1996, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1997

Bron: 27-06-1995, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1995

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 27-06-1994, Stcrt. 121. Iwtr: 01-07-1994

Bron: 22-12-1993, Stcrt. 250. Iwtr: 01-01-1994

Bron: 20-12-1991, Stcrt. 1992/32. Iwtr: 01-01-1992

Bron: 27-06-1991, Stcrt. 126. Iwtr: 01-07-1991

Bron: 17-12-1990, Stcrt. 1991/13. Iwtr: 15-01-1991

Bron: 25-06-1990. Iwtr: 01-06-1990

Hoofdstuk XIV. Uitwinnen van zekerheid voor rechten bij invoer

§ 1. Algemeen

1. (Hst. XIV, § 1) Zekerheden DW

In de DW en de communautaire bepalingen is uitvoerig geregeld in welke gevallen zekerheid moet worden gesteld. Dit is nader uitgewerkt in het Handboek Douane, onderdeel 27.00.00.
2. (Hst. XIV, § 1) Maatregelen voor uitwinning

Een zekerheid kan worden uitgewonnen wanneer de schuldenaar de schuld niet op uitnodiging voldoet. Eventueel kan eerst worden getracht de belasting met behulp van een betalingsregeling te voldoen. Wanneer het uitwinnen van een borg niet tot de mogelijkheden behoort zal dwanginvordering in ieder geval worden toegepast ten aanzien van de schuldenaar. In die gevallen waarin de inspecteur een derde aansprakelijk stelt wegens onregelmatigheden zal eerst dwanginvordering ten aanzien van degene die de onregelmatigheden heeft begaan worden toegepast voordat de borg wordt aangesproken. Bij aangifte op eigen naam, voor rekening van een derde (bij voorbeeld de importeur) wordt eerst gepoogd betaling van deze derde te verkrijgen voordat de borg wordt aangesproken.
3. (Hst. XIV, § 1) Uitwinning

Als zekerheid is gesteld op grond van communautaire bepalingen dan wel van de DW, dient de zekerheid te worden uitgewonnen door het organisatieonderdeel van de Belastingdienst waar de zekerheid is gesteld. Betreft het een bankgarantie door een door de directeur toegelaten instelling dan wordt deze slechts uitgewonnen door tussenkomst van de directeur. Is als voorwaarde voor het verlenen van uitstel van betaling een afzonderlijke zekerheid gesteld voor belastingen bij invoer dan dient deze overeenkomstig de zekerheidsvorm en zekerheidsakte te worden uitgewonnen door de ontvanger die het uitstel heeft verleend.
4. (Hst. XIV, § 1) Uitwinning borg buitenland

Wanneer sprake is van een in het buitenland gevestigde schuldenaar, waarvan bekend is dat in het buitenland zekerheid is gesteld voor communautair/gemeenschappelijk douanevervoer, wordt bij het verzoek om bijstand bij de invordering tevens een verzoek gedaan om zonodig de borg uit te winnen. Als een vordering wegens de hoogte daarvan niet voor verdragsinvordering in aanmerking komt, wordt bij uitblijven van de betaling na betekening van het dwangbevel de borg aangeschreven met het verzoek het verschuldigde bedrag te voldoen.

Gegevens deze versie:

Bron:	18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003
Regelingnummer:	DGB2002/7000M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 21-06-1993, Stcrt. 119. Iwtr: 01-07-1993

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Bron: 25-06-1992, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1992

Hoofdstuk XV. Paspoortsignalering

§ 1. Algemeen

1. (Hfst. XV, § 1) Verstrekking reisdocument

In de Paspoortwet zijn aan de paspoortafgevende autoriteiten voorschriften gegeven betreffende afgifte, vervanging, wijziging, beperking van de geldigheid, vervallenverklaring, weigering en inhouding van paspoorten en andere reisdocumenten. De in de Paspoortwet gegeven voorschriften zijn nader uitgewerkt in de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001, de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 en de Paspoortuitvoeringsregeling Nederlandse Antillen en Aruba 2001.
Voor de wijze waarop de gegevens worden opgenomen, kunnen worden geraadpleegd en worden verwijderd van personen waarvan de vervallenverklaring of weigering van een reisdocument is gevraagd, zijn voorschriften gegeven in het (hoewel vervallen, maar nog steeds in gebruik zijnde) "Privacyreglement register paspoortsignaleringen".
In de hierna volgende paragrafen zal nader worden ingegaan op de mogelijkheden tot vervallenverklaring of weigering van een reisdocument in verband met een belastingschuld. Het gebruik maken van deze mogelijkheid wordt aangeduid als signalering bij de paspoortafgevende autoriteiten, korter gezegd: paspoortsignalering.

2. (Hfst. XV, § 1) Omschrijving paspoortsignalering

Paspoortsignalering houdt in dat een aantal persoonsgegevens van de belastingschuldige van wie om vervallenverklaring of weigering van het reisdocument is gevraagd, door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt opgenomen in het register paspoortsignaleringen en de daarop gebaseerde signaleringslijst. Dit is een lijst met namen van personen aan wie zonder voorkennis van de signalerende autoriteit geen nieuw reisdocument mag worden verstrekt. Zie ook hetgeen is opgemerkt onder § 5 hierna.

3. (Hfst. XV, § 1) Bevoegdheid tot signalering

De bevoegdheid tot het signaleren van een belastingschuldige berust bij de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de uitvoering bij het Agentschap BPR (Basisadministratie Persoonsgegevens en Reisdocumenten) van dat ministerie. De verzoeken om daarvoor in aanmerking komende personen te signaleren gaan uit van de ontvanger en worden ingezonden door tussenkomst van het ministerie.

4. (Hfst. XV, § 1) Paspoort, identiteitskaart

De belangrijkste functie van het reisdocument is de houder ervan het reizen van en naar het buitenland en ook zijn verblijf aldaar te vergemakkelijken. Hoewel in dit hoofdstuk de term "paspoortsignalering" wordt gebruikt, beperkt de vervallenverklaring of weigering zich niet uitsluitend tot het paspoort. Naast het paspoort is er nog een aantal reisdocumenten zoals het diplomatieke paspoort en het dienstpaspoort en het reisdocument voor vluchtelingen of voor vreemdelingen. Een ander, belangrijk reisdocument is de Nederlandse identiteitskaart. Deze kaart kan niet vervallen worden verklaard of worden geweigerd. In dit hoofdstuk wordt uitsluitend ingegaan op de vervallenverklaring of weigering van "gewone" paspoorten.

5. (Hfst. XV, § 1) Bevoegdheid tot afgifte van een reisdocument

De bevoegdheid tot het afgeven van een paspoort berust bij de burgemeester voorzover het personen betreft die als ingezetene in de basisadministratie persoonsgegevens van zijn gemeente zijn ingeschreven. Als de aanvrager niet in een gemeente in Nederland staat ingeschreven is de burgemeester van de gemeente Den Haag bevoegd. Wanneer de aanvrager in het buitenland verblijft, zijn de hoofden van de consulaire posten bevoegd (de Nederlandse consulaten in het buitenland).
Daarnaast is nog een aantal andere autoriteiten bevoegd tot het verstrekken van reisdocumenten.

De autoriteiten die bevoegd zijn tot het verstrekken van reisdocumenten worden aangeduid als de paspoortafgevende autoriteiten.
Zie ook bijlage IX bij deze leidraad voor het adres van het Bureau Vestigingsregister en de adressen van instanties die bevoegd zijn tot het verstrekken van reisdocumenten.

§ 2. Wanneer paspoortsignalering

1. (Hfst. XV, § 2) Criteria

In de artikelen 18 t/m 24 van de Paspoortwet is bepaald op welke gronden een reisdocument kan worden geweigerd of vervallen kan worden verklaard. In artikel 22, letter *a*, van de Paspoortwet is als grond tot weigering of vervallen verklaring opgenomen: "Het nalatig zijn in het nakomen van zijn verplichting tot betaling van de verschuldigde belastingen en/of premies sociale verzekeringen terwijl het gegronde vermoeden bestaat dat de persoon die nalatig is in het nakomen van zijn verplichtingen zich door verblijf in het buitenland aan de wettelijke mogelijkheid tot invordering van de verschuldigde gelden zal onttrekken". Van paspoortsignalering kan dus niet alleen gebruik worden gemaakt als de belastingschuldige zich al in het buitenland heeft gevestigd, maar ook als er een gegrond vermoeden bestaat dat de belastingschuldige zich aan de wettelijke mogelijkheden tot invordering zal (gaan) onttrekken.
Aan de mogelijkheid tot signalering stelt artikel 22 van de Paspoortwet twee eisen voordat tot het daadwerkelijk weigeren of vervallen van het reisdocument kan worden overgegaan:
a. Er moet duidelijk sprake zijn van nalatigheid in het nakomen van de verplichting tot betaling (bijvoorbeeld het niet bereid zijn een betalingsregeling te treffen). Het enkele bestaan van de schuld zonder dat gebleken is dat betrokkene de schuld niet wil voldoen, is dus niet voldoende. In dit verband wordt opgemerkt dat een signalering nimmer het karakter van een strafmaatregel mag krijgen. Als blijkt dat een belastingschuldige zijn schuld niet kan voldoen, blijft signalering achterwege. Evenmin wordt van deze maatregel gebruik gemaakt om een belastingschuldige langs deze weg te dwingen alsnog de voor de heffing benodigde gegevens aan de inspecteur te verstrekken.
b. Er moet sprake zijn van een gegrond vermoeden dat betrokkene zich door verblijf in het buitenland aan de wettelijke mogelijkheden tot invordering van de verschuldigde gelden zal onttrekken. Een dergelijk gegrond vermoeden zal moeten blijken uit gedragingen van de belastingschuldige zoals bijvoorbeeld verkoop van zijn woning en/of inboedel, het opzeggen van de huur of het niet opgeven van zijn woon- of verblijfplaats.

2. (Hfst. XV, § 2) Geen andere invorderingsmogelijkheden

In het algemeen zullen, wanneer de betrokkene nog hier te lande is gevestigd, alle middelen tot invordering jegens belastingschuldige van de verschuldigde gelden moeten zijn benut voordat tot signalering kan worden overgegaan. Als de betrokkene zich al in het buitenland heeft gevestigd, waardoor de invorderingsmogelijkheden aanzienlijk beperkter zijn, zal signalering sneller kunnen plaatsvinden.

3. (Hfst. XV, § 2) Kans op succes

Tot slot wordt opgemerkt dat signalering door de Belastingdienst uitsluitend plaatsvindt als er aanwijzingen zijn dat signalering tot succes kan leiden. Als de belastingschuldige bijvoorbeeld geen Nederlands paspoort nodig heeft, is signalering zinloos.

§ 3. Voor welke schulden signalering

1. (Hfst. XV, § 3) Soort schulden

In de signalering kunnen worden begrepen alle belastingen verschuldigd aan het rijk, provincie en gemeente. Hoewel dit niet uitdrukkelijk in artikel 22, letter *a*, van de Paspoortwet is vermeld, vallen ook heffingen, rechten, boeten, kosten en rente waarvan de heffing en inning is opgedragen aan het rijk, de provincie of de gemeente onder de werking van dit artikel.

§ 4. Voor welk bedrag signalering

1. (Hfst. XV, § 4) Minimum bedrag

Omdat een gegrond vermoeden moet bestaan dat betrokkene door verblijf in het buitenland zich aan de wettelijke mogelijkheden tot invordering wil onttrekken, is in beginsel geen begrenzing aan de omvang van de schuld gesteld.
Duidelijk is dat bij een geringe schuld moeilijk valt aan te tonen dat iemand zich voor een dergelijke geringe schuld aan de wettelijke mogelijkheden tot invordering zal onttrekken.
Daarnaast kan de noodzaak tot signalering per geval verschillen en is die noodzaak niet in de eerste plaats afhankelijk van de hoogte van de openstaande schuld.
Het vorenstaande geeft aanleiding geen verzoek om paspoortsignalering aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voor te leggen als de totale materiële belastingschuld minder bedraagt dan € 5000. In het geval de ontvanger toch voor een lager bedrag tot signalering wil overgaan, neemt hij vooraf contact op met het ministerie. Zoveel mogelijk moet worden voorkomen dat belastingaanslagen in de signalering worden begrepen waarvan de redelijke verschuldigdheid twijfelachtig is. Als gerede twijfel bestaat aan de juistheid van de belastingaanslag(en) - hetgeen zich met name zal voordoen bij ambtshalve vastgestelde belastingaanslagen - moet contact met de inspecteur worden opgenomen om zo mogelijk tot een nadere vaststelling van een meer redelijk geacht bedrag te komen. Het vorenstaande mag echter niet leiden tot een situatie dat de signalering van een belastingschuldige achterwege wordt gelaten in verband met het feit dat (uitsluitend) ambtshalve belastingaanslagen zijn opgelegd. In die situatie is een indicatie van de inspecteur dat een deel van de belastingaanslag(en) in redelijkheid verschuldigd kan/kunnen worden geacht (tot een bedrag van ten minste € 5000) voldoende om een voorstel tot signalering in te dienen. In een eventuele door de belastingschuldige in te stellen bezwaar- en beroepsprocedure na weigering van het reisdocument moet de materiële verschuldigdheid van de opgelegde belastingaanslagen(en) kunnen worden onderbouwd.
De inspecteur dient dus een verklaring te kunnen overleggen waaruit blijkt dat de opgelegde belastingaanslag(en) in redelijkheid materieel verschuldigd kunnen worden geacht.
§ 5. Gevolgen van de signalering

1. (Hfst. XV, § 5) Opname in het register paspoortsignaleringen

De paspoortsignalering (zie § 2 hiervoor) heeft tot gevolg dat het reisdocument van de gesignaleerde vervallen kan worden verklaard of een reisdocument kan worden geweigerd.
Vervallenverklaring houdt in dat het reisdocument ongeldig is geworden en kan worden ingehouden door alle autoriteiten die daartoe bevoegd zijn.
Weigering van een reisdocument houdt in dat negatief wordt beslist op een ingediend verzoek om de verstrekking van een reisdocument. Deze vorm van signalering wordt de passieve signalering genoemd.
2. (Hfst. XV, § 5) Opname in het opsporingsregister

Naast de paspoortafgevende autoriteiten zijn ook de autoriteiten die zijn belast met de grensbewaking en de politie bevoegd tot inhouding van een reisdocument. Deze bevoegdheid maakt het mogelijk om, als aanvulling op het verzoek aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties tot opname van een belastingschuldige in het register paspoortsignaleringen, dit ministerie te verzoeken de Minister van Justitie uit te nodigen de belastingschuldige op te nemen in het opsporingsregister ter onmiddellijke inhouding van het reisdocument. De opname in het opsporingsregister wordt aangeduid als actieve signalering.
De actieve signalering is met name doeltreffend als de belastingschuldige regelmatig deelneemt aan het grensverkeer. Aangezien de Koninklijke Marechaussee als autoriteit belast met de grensbewaking ook bevoegd is tot het inhouden van het reisdocument bestaat de mogelijkheid dat het reisdocument van een belastingschuldige bij vertrek uit Nederland of terugkomst uit het buitenland wordt ingehouden.
Het ingehouden reisdocument wordt vervolgens opgezonden aan de autoriteit die bevoegd is tot het verstrekken van een nieuw document.
Die autoriteit zal op grond van de inhouding van het bestaande reisdocument in beginsel de aanvraag van een nieuw reisdocument weigeren.
3. (Hfst. XV, § 5) De aanvraag van een nieuw reisdocument na signalering

Pas nadat de belastingschuldige aan wie een nieuw reisdocument moet worden geweigerd of waarvan het bestaande reisdocument vervallen moet worden verklaard, is opgenomen in het

register van gesignaleerde personen, kan hem een nieuw reisdocument worden geweigerd of het reisdocument dat hij in zijn bezit heeft worden ingehouden door de daartoe bevoegde autoriteiten. De procedure die wordt gevolgd bij de aanvraag van een nieuw reisdocument is afhankelijk van de vraag of de belastingschuldige al dan niet in een gemeente in Nederland staat ingeschreven of in het buitenland woont.
4. (Hfst. XV, § 5) Belastingschuldige staat ingeschreven in een gemeente in Nederland

De burgemeesters zijn bevoegd tot weigering of vervallenverklaring van een reisdocument. De werkwijze die de burgemeester volgt bij de behandeling van een aanvraag van een gesignaleerde belastingschuldige is als volgt.
- De burgemeester ontvangt een aanvraag tot verstrekking van een reisdocument. Hij gaat na of de aanvrager voorkomt in de lijst van gesignaleerde personen. Als dat het geval is, kan de burgemeester bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties nagaan of de signalering nog van kracht is en nadere gegevens over de gesignaleerde belastingschuldige opvragen.
- Binnen vier weken stuurt de burgemeester de gesignaleerde belastingschuldige bericht dat hij van plan is de aanvraag te weigeren.
- De belastingschuldige heeft dan de volgende mogelijkheden:
1. Hij reageert niet op de mededeling.
In dat geval volgt binnen vier weken bericht van de weigering, tenzij de burgemeester vindt dat de gesignaleerde belastingschuldige door de weigering onevenredig wordt benadeeld. De burgemeester overlegt in dat geval met de ontvanger die om opname in het register paspoortsignaleringen heeft gevraagd en geeft het reisdocument terug of verstrekt een reisdocument met een beperkte geldigheidsduur of een reisdocument dat slechts voor een beperkt aantal landen kan worden gebruikt. De burgemeester licht vervolgens het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in en vermeldt daarbij het oordeel van de ontvanger over de beslissing tot teruggave van het reisdocument.
2. De belastingschuldige verzoekt de burgemeester binnen twee weken na ontvangst van de mededeling om uitstel van de beslissing voor een periode van acht weken.
De gesignaleerde belastingschuldige neemt vervolgens contact op met de ontvanger, waaronder hij ressorteert, en probeert tot overeenstemming te komen over de afwikkeling van zijn belastingschuld. Nadat overeenstemming is bereikt, verstrekt de burgemeester uiterlijk binnen vier weken overeenkomstig de bereikte overeenstemming een reisdocument of geeft het vervallen verklaarde reisdocument terug.
Zo nodig kan de geldigheidsduur en/of het aantal landen waarvoor het reisdocument kan worden gebruikt, worden beperkt. Beperking van de geldigheidsduur of het aantal landen zal met name plaatsvinden in de gevallen waarin de ontvanger zekerheid wenst dat de belastingschuldige de gedane toezeggingen ook nakomt.
Wanneer de belastingschuldige geen overeenstemming bereikt met de ontvanger hoeft de ontvanger de burgemeester niet in te lichten. Wanneer de burgemeester na het verstrijken van het verleende uitstel van acht weken geen bericht heeft ontvangen dat overeenstemming met de belastingschuldige is bereikt, zal hij binnen vier weken na verstrijken van het verleende uitstel overgaan tot weigering van het reisdocument, tenzij hij vindt dat de gesignaleerde belastingschuldige daardoor onevenredig wordt benadeeld. In dat geval volgt de burgemeester de procedure die onder punt 1 is omschreven.
5. (Hfst. XV, § 5) Belastingschuldige staat niet ingeschreven in een gemeente in Nederland

Wanneer de belastingschuldige niet staat ingeschreven in een gemeente in Nederland is de burgemeester van de gemeente Den Haag bevoegd een aanvraag voor een nieuw reisdocument in ontvangst te nemen. Laatstgenoemde zal eerst nagaan of de belastingschuldige wellicht in een gemeente in Nederland staat ingeschreven. Als dat niet het geval blijkt te zijn, neemt hij de aanvraag in behandeling waarbij dezelfde procedure wordt gevolgd als is omschreven in het vierde lid van deze paragraaf.
6. (Hfst. XV, § 5) Belastingschuldige verblijft in het buitenland

Naast een aantal autoriteiten in Nederland zijn ook de hoofden van de consulaire posten in het buitenland bevoegd tot het verstrekken en inhouden van reisdocumenten. Bevoegd tot weigering of vervallenverklaring van reisdocumenten in het buitenland is het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Wanneer een gesignaleerde belastingschuldige in het buitenland verblijft en aldaar een verzoek doet tot verstrekking van een reisdocument, licht het consulaat het

Ministerie van Buitenlandse Zaken in. Vervolgens behandelt het Ministerie van Buitenlandse Zaken de aanvraag op dezelfde wijze als is omschreven in het vierde lid van deze paragraaf.
7. (Hfst. XV, § 5) Verstrekking van een reisdocument ondanks fiscaal bezwaar

Aan de gesignaleerde wordt altijd een reisdocument - al dan niet met beperkte geldigheidsduur - verstrekt c.q. mag hij het bestaande reisdocument behouden, als zich omstandigheden voordoen waarbij het privé belang van de gesignaleerde prevaleert boven het belang van degene die om de signalering heeft verzocht. Het besluit toch een reisdocument te verstrekken kan de daartoe bevoegde autoriteit nemen ondanks het feit dat fiscaal bezwaar bestaat tegen de afgifte van een reisdocument.
Hierbij wordt opgemerkt dat de ontvanger altijd dient in te stemmen met de afgifte van een reisdocument als dringende familie-omstandigheden daartoe aanleiding geven, ondanks eventuele bezwaren die overigens mochten bestaan.
8. (Hfst. XV, § 5) Vervallenverklaring of weigering tot afgifte van een reisdocument

Vervallenverklaring of weigering tot afgifte van een reisdocument heeft voor de gesignaleerde verstrekkende gevolgen. Het betekent niet alleen dat hij in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt maar tevens dat hem in een aantal landen geen (nieuwe) werk- of verblijfsvergunning wordt verstrekt en de gesignaleerde dientengevolge verplicht is naar Nederland terug te komen. Zowel het besluit tot signalering van een belastingschuldige als het besluit fiscaal bezwaar te maken tegen de afgifte van een reisdocument dient dus te geschieden op basis van een behoedzaam en selectief gevoerd beleid.
§ 6. Verzet tegen de signalering

1. (Hfst. XV, § 6) Rechtsmiddelen

De gesignaleerde belastingschuldige kan bij degenen die de beslissing tot weigering of vervallenverklaring heeft genomen een bezwaarschrift indienen tegen de beschikking tot weigering of vervallenverklaring. Tegen de afwijzende beslissing op een bezwaarschrift kan beroep worden ingesteld bij de administratieve rechter. In deze procedure kan niet de belastingaanslag worden getoetst, omdat daarvoor een afzonderlijke administratieve rechtsgang bestaat.
§ 7. Vervallen van de signalering

1. (Hfst. XV, § 7) Intrekking

Als 2 jaar zijn verstreken nadat de signalering heeft plaatsgevonden en niet uitdrukkelijk om handhaving van de signalering is gevraagd door de autoriteit die om de signalering heeft verzocht, worden de persoonsgegevens van de gesignaleerde belastingschuldige verwijderd uit het signaleringsregister. Zolang de schuld niet is aangezuiverd en een positief resultaat nog niet is uitgesloten, wordt de signalering niet ingetrokken en wordt om handhaving van de signalering verzocht vóórdat de termijn van 2 jaar is verstreken. Als de schuld is aangezuiverd, kwijtschelding is verleend of anderszins is teniet gegaan, stelt de desbetreffende ontvanger door tussenkomst van het ministerie het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties daarvan op de hoogte onder mededeling dat niet langer fiscaal bezwaar bestaat tegen de afgifte van een reisdocument met normale geldigheidsduur.
Naast het tenietgaan van de schuld bestaat ook de mogelijkheid dat de ontvanger constateert dat de gesignaleerde in omstandigheden is komen te verkeren die voldoening van de schuld uitsluiten. Ook kan de ontvanger daarvan op de hoogte worden gesteld door een Nederlandse vertegenwoordiging in het buitenland.
Eveneens bestaat de mogelijkheid dat de hoop op een positief resultaat moet worden opgegeven, omdat ondanks alle aangewende pogingen de gesignaleerde niet meer kan worden achterhaald. Ook in deze gevallen kan de ontvanger door tussenkomst van het ministerie aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties meedelen dat de fiscale bezwaren tegen de afgifte van een reisdocument met normale geldigheidsduur zijn opgeheven. De mededeling dat de signalering kan worden opgeheven heeft tot gevolg dat de persoonsgegevens van de gesignaleerde uit het register paspoortsignaleringen worden verwijderd, tenzij tevens op verzoek van andere instanties signalering heeft plaatsgevonden.

Gegevens deze versie:

Bron:	21-12-2005, Stcrt. 252 jo 2006/103. Iwtr: 01-06-2006 met twk 01-01-2006
Regelingnummer:	CPP2005/2807M jo CPP2006/1201M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:

Bron: 21-12-2005, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-2006

Bron: 18-12-2002, Stcrt. 246. Iwtr: 01-01-2003

Bron: 17-12-2001, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2002

Bron: 24-12-1998, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1999

Bron: 16-07-1997, Stcrt. 138. Iwtr: 25-07-1997

Bron: 21-12-1995, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-1996

Bron: 27-06-1995, Stcrt. 123. Iwtr: 01-07-1995

Bron: 27-12-1994, Stcrt. 252. Iwtr: 01-01-1995

Bron: 21-12-1992, Stcrt. 253. Iwtr: 01-01-1993

Hoofdstuk XVIII. Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Invordering van een terugvordering huurtoeslag, kindertoeslag, zorgtoeslag of kinderopvangtoeslag

§ 1. Algemeen

1. Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen

Hoofdstuk 2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) bevat de procedureregels die gelden voor inkomensafhankelijke regelingen die door Belastingdienst/Toeslagen worden uitgevoerd.
De inkomensafhankelijke regelingen die door Belastingdienst/Toeslagen worden uitgevoerd zijn: de Wet op de huurtoeslag, de Wet op het kindgebonden budget, de Wet op de zorgtoeslag en de Wet kinderopvangtoeslag.
In dit hoofdstuk van de Leidraad zal, gemakshalve, steeds gebruik worden gemaakt van de term "toeslag" daar waar de Awir in algemene termen spreekt van een "tegemoetkoming op grond van een inkomensafhankelijke regeling". Daarnaast wordt de term "toeslagenschuld" gehanteerd ter aanduiding van de betalingsverplichting die belanghebbende heeft jegens Belastingdienst/Toeslagen op grond van een terugvorderingsbeschikking.
Paragraaf 3 van hoofdstuk 2 Awir heeft betrekking op de wijze van uitbetaling en terugvordering van een toeslag en omschrijft tevens de bevoegdheden die Belastingdienst/Toeslagen heeft om een teruggevorderde toeslag in te vorderen. Behalve de invorderingsbevoegdheden die Belastingdienst/Toeslagen heeft op grond van de Awir kan Belastingdienst/Toeslagen ook gebruik maken van de bevoegdheden die het civiele recht een schuldeiser biedt.
2. Invordering namens Belastingdienst/Toeslagen

Belastingdienst/Toeslagen is belast met het toekennen, uitbetalen en terugvorderen van een toeslag. De voorzitter van het managementteam van Belastingdienst/Toeslagen heeft de voorzitters van de managementteams van de onderdelen van de Belastingdienst die zijn belast met de invordering van rijksbelastingen mandaat verleend om namens Belastingdienst/Toeslagen toeslagenschuld in te vorderen. In de uitoefening van die invorderingstaak treden zij niet op in hun hoedanigheid van ontvanger maar als - het bestuursorgaan - Belastingdienst/Toeslagen. De belastingdeurwaarder is in de Awir bevoegd verklaard voor het verrichten van deurwaarderswerkzaamheden in opdracht van Belastingdienst/Toeslagen.
§ 2. Invordering in eerste aanleg van een toeslagenschuld

1. Terugvordering op grond van de Awir

De Belastingdienst/Toeslagen kan teveel of ten onrechte uitbetaalde toeslag terugvorderen. Een toeslagenschuld wordt aan de belanghebbende bekend gemaakt door middel van toezending van een beschikking. Deze beschikking is voor bezwaar vatbaar.
De aanleiding voor het terugvorderen op grond van de Awir kan gelegen zijn in het feit dat:
- het te verlenen voorschot op de toeslag is herzien tot een lager bedrag dan reeds is uitbetaald;
- de toegekende toeslag is vastgesteld tot een lager bedrag dan het voorschot dat is verleend;
- de toegekende toeslag is herzien tot een lager bedrag.

De Awir geeft aan dat op de belanghebbende de verplichting rust het bedrag van de terugvordering te betalen. Met "de belanghebbende" wordt de persoon bedoeld aan wie de toeslag of het voorschot op de toeslag dat ten grondslag ligt aan de terugvordering is toegekend.
2. Betalingstermijn

Een terugvordering kent ingevolgde artikel 28 Awir een betalingstermijn van twee maanden,

te rekenen vanaf de dagtekening die is vermeld op de terugvorderingsbeschikking.
Deze termijn geldt voor iedere terugvordering ongeacht de aanleiding om tot terugvordering over te gaan.
Voor een door Belastingdienst/Toeslagen opgelegde boete geldt ook een betalingstermijn van twee maanden, te rekenen vanaf de dagtekening die is vermeld op de boetebeschikking.
De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op deze termijnen.
3. Rente bij te late betaling

Indien de betalingstermijn van een terugvordering wordt overschreden, wordt op grond van artikel 29 Awir invorderingsrente in rekening gebracht op dezelfde wijze als dat voor belastingschulden is geregeld in de artikelen 28 en 29 van de wet. Dat houdt onder meer in dat de rente enkelvoudig wordt berekend over het tijdvak dat aanvangt op de dag na de vervaldag van de betalingstermijn en eindigt op de dag voorafgaand aan die van de betaling.
Tevens vloeit daaruit voort dat rente ook kan worden vergoed door Belastingdienst/Toeslagen. Dat gebeurt met name in het geval de belanghebbende aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan en het bedrag van de terugvorderingsbeschikking naderhand wordt verminderd.
4. Betalingsherinnering

Als de terugvordering niet of niet volledig binnen de betalingstermijn wordt voldaan zendt Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende eerst (kosteloos) een schriftelijke betalingsherinnering voordat tot dwanginvordering wordt overgegaan. Het betalingsgedrag van de belanghebbende of diens gedrag met betrekking tot het verstrekken van informatie ten behoeve van de toekenning van een toeslag of voorschot op een toeslag kan aanleiding zijn om het zenden van een betalingsherinnering achterwege te laten en direct tot dwanginvordering over te gaan.
§ 3. Dwanginvordering bij toeslagenschuld

1. Aanmaning

Als de toeslagenschuld niet of niet volledig binnen de betalingstermijn wordt voldaan zendt Belastingdienst/Toeslagen belanghebbende een aanmaning om alsnog binnen een termijn van tien dagen na dagtekening van de aanmaning te betalen. Zie in dit verband artikel 32, eerste lid, Awir. Een aanmaning wordt eveneens verzonden als de betalingsherinnering niet of niet tijdig tot algehele voldoening van de toeslagenschuld leidt.
2. Dwangbevel

Als na het verstrijken van de aanmaningstermijn de openstaande schuld nog steeds niet is voldaan, heeft Belastingdienst/Toeslagen op grond van artikel 32, tweede lid, Awir de bevoegdheid een dwangbevel uit te vaardigen.
De betekening van het dwangbevel vindt op grond van artikel 32, derde lid, Awir plaats met overeenkomstige toepassing van artikel 13 van de wet.
Dit houdt in dat naast de in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voorgeschreven wijze van betekening van het dwangbevel door een belastingdeurwaarder, betekening ook kan geschieden door verzending van een afschrift van het dwangbevel per post.
De tenuitvoerlegging van het dwangbevel dient ingevolge artikel 32, vierde lid, Awir te geschieden volgens de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering dan wel, indien er sprake is van een per post betekend dwangbevel, volgens de specifieke regels van tenuitvoerlegging op grond van artikel 14, tweede lid, van de wet.
3. Verzet tegen de tenuitvoerlegging

Tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel is op grond van artikel 32, vijfde lid, Awir verzet mogelijk met overeenkomstige toepassing van artikel 17 van de wet. Uit het van overeenkomstige toepassing verklaren van artikel 17 van de wet vloeit voort dat het instellen van verzet een schorsende werking heeft ten aanzien van de tenuitvoerlegging. Ook de uitsluitingsgronden van artikel 17 voor het kunnen instellen van verzet zijn van toepassing. Zo kan het verzet niet gegrond zijn op de stelling dat de terugvorderingsbeschikking niet ontvangen zou zijn.
4. Vordering

Op grond van artikel 32, zesde lid, Awir kan Belastingdienst/Toeslagen gebruik maken van de bevoegdheid tot het doen van een vordering ex artikel 19 van de wet onder de werkgever, de uitkeringsinstantie of een andere derde als bedoeld in het eerste lid van laatstgenoemd artikel. Belastingdienst/Toeslagen kan overigens geen gebruik maken van de bevoegdheid opgenomen in artikel 19, tweede lid, van de wet. Een toeslagenschuld moet namelijk worden aangemerkt als een concurrente schuld. Daarbij hoort niet dat Belastingdienst/Toeslagen, als ware het een preferente schuldeiser, jegens de in dat lid genoemde derden het middel van de vordering in stelling kan brengen.
Ingeval van faillissement of toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling zal Belastingdienst/Toeslagen de toeslagenschuld ter verificatie moeten indienen bij de curator of bewindvoerder.
De overeenkomstige toepassing van artikel 19 van de wet houdt wel in dat aan het doen van een vordering een vooraankondiging vooraf gaat, ook als het gaat om een vordering onder een uitkeringsinstantie. Bovendien moet rekening worden gehouden met de beslagvrije voet regeling van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Dat wil zeggen dat de vordering slechts wordt gedaan voor zover er sprake is van periodieke inkomsten (zoals loon of een uitkering), die uitstijgen boven het vrij te laten normbedrag bestemd om te kunnen voorzien in de kosten van het bestaan.
5. Faillissement en wettelijke schuldsaneringsregeling

Zodra Belastingdienst/Toeslagen bekend is met het feit dat ten aanzien van een belanghebbende het faillissement is uitgesproken, dan wel de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing is verklaard, zullen eventuele invorderingsmaatregelen worden gestaakt en lopende betalingsregelingen worden beëindigd. Zoals in het vierde lid van deze paragraaf al is opgemerkt dient de openstaande toeslagenschuld met betrekking tot de periode voorafgaand aan het tijdstip van faillissement of schuldsanering, ter verificatie te worden aangemeld bij de curator of de bewindvoerder. Voorafgaand aan de aanmelding van de toeslagenschuld blijft verrekening van die schuld met uit te betalen bedragen op basis van een voorschot achterwege. Gedurende het faillissement of de wettelijke schuldsaneringsregeling vindt eveneens geen verrekening plaats van de openstaande toeslagenschuld met uit te betalen bedragen op basis van een verleend voorschot. Uitbetalingen met een eenmalig karakter (nabetaling van een toeslag of een teruggaaf inkomstenbelasting) kunnen wel worden verrekend indien en voor zover zij betrekking hebben op de periode gelegen vóór datum faillissement c.q. datum van de van toepassing verklaring van de wettelijke schuldsaneringsregeling. Uit artikel 45 Awir (beslagverbod) vloeit voort dat een eventuele toeslag niet in de boedel vloeit. Gedurende de looptijd van een faillissement of schuldsaneringsregeling geldt dat een eventuele toeslag uitbetaald zal worden op het door de belanghebbende daartoe bestemde rekeningnummer, hetgeen ook het rekeningnummer van de curator of de bewindvoerder kan zijn.
Na afloop van het faillissement kan met betrekking tot de dan nog resterende toeslagenschuld dwanginvordering en verrekening plaats vinden door de Belastingdienst/Toeslagen.
Dat geldt niet voor de na afloop van een wettelijke schuldsaneringsregeling resterende toeslagenschuld. De nakoming daarvan kan niet rechtens worden afgedwongen.
6. Minnelijke schuldsaneringsregeling

Voor toeslagenschuld geldt dat het invorderingsbeleid voor belastingschulden zoals dat thans is verwoord in artikel 25, paragraaf 13A, van deze leidraad overeenkomstig wordt toepast. Dit betekent dat Belastingdienst/Toeslagen na de totstandkoming van een zogenoemde "minnelijke schuldsaneringsregeling" volgens de gedragscode van de Nederlandse vereniging voor Volkskrediet, onder voorwaarden gedurende 36 maanden uitstel van betaling verleent voor toeslagenschuld.
7. Verjaring

Artikel 32, zevende lid, Awir verklaart artikel 27 van de wet van overeenkomstige toepassing. Dit betekent dat voor het door Belastingdienst/Toeslagen uit te oefenen recht van dwanginvordering en de bevoegdheid tot verrekening een verjaringstermijn van vijf jaren geldt, te rekenen vanaf de dag waarop de toeslagenschuld opeisbaar is. De verjaringstermijn

voor wat betreft de terugvordering van een toeslag kan op dezelfde gronden kan worden gestuit of verlengd als de verjaringstermijn van een belastingaanslag.

§ 4. Verrekening

1. Bevoegdheid

Artikel 30 Awir bevat het verrekeningsregime zoals dat geldt voor toeslagen. Voorwaarde voor verrekening is dat er sprake moet zijn van een toeslagenschuld. Verrekening van die schuld is in de eerste plaats mogelijk met een aan dezelfde belanghebbende uit te betalen toeslag. In de regel zal het dan gaan om een uit te betalen toeslag op grond van dezelfde inkomensafhankelijke regeling als die waar de toeslagenschuld betrekking op heeft.
Verrekening van de schuld met een uit te betalen toeslag op grond van een andere inkomensafhankelijke regeling is echter ook mogelijk. Voor de verrekening is niet relevant op welk berekeningsjaar de terugvordering of het uit te betalen bedrag betrekking hebben.
In de tweede plaats kan een toeslagenschuld ook verrekend worden met een aan dezelfde belanghebbende uit te betalen teruggaaf die voortvloeit uit een aanslag of voorlopige aanslag inkomstenbelasting. Van deze bevoegdheid zal alleen gebruik worden gemaakt als de belastingontvanger de belastingteruggaaf niet met belastingschulden wil verrekenen.
In de Awir is bepaald dat de toeslagenschuld opeisbaar moet zijn alvorens tot verrekening kan worden overgaan. Dat houdt in dat na het vaststellen van de beschikking waaruit de betalingsverplichting voortvloeit de belanghebbende niet direct met een verrekening - van bijvoorbeeld lopende voorschotten - wordt geconfronteerd. De belanghebbende krijgt eerst de gelegenheid om de betalingstermijn te benutten om betalingsmaatregelen te treffen.
Het initiatief om tot verrekening over te gaan zal in de regel liggen bij Belastingdienst/Toeslagen. De belanghebbende kan Belastingdienst/Toeslagen echter ook verzoeken om van de verrekeningsbevoegdheid gebruik te maken. In dat geval kan ook verrekening plaats vinden voordat de betalingstermijn is verstreken.
Voor de eventueel in rekening gebrachte rente of bestuurlijke boete geldt dat zij de verrekening zoals die wordt toegepast op de hoofdsom (de toeslagenschuld) volgen.

2. Verrekening en uitstel van betaling

Zolang door Belastingdienst/Toeslagen uitstel is verleend voor de betaling van een toeslagenschuld, vindt met betrekking tot deze toeslagenschuld in beginsel geen verrekening plaats met termijnbedragen die worden uitbetaald op basis van een verleend voorschot op de toeslag of met termijnbedragen die worden uitbetaald op grond van een voorlopige teruggaaf inkomstenbelasting. Verrekening met termijnbedragen is echter wel toegestaan indien en voor zover deze worden aangewend in het kader van de aflossing van een toeslagenschuld door middel van een betalingsregeling als bedoeld in paragraaf 5 hierna.

§ 5. Uitstel van betaling

1. Algemeen

De Awir biedt Belastingdienst/Toeslagen de mogelijkheid uitstel van betaling te verlenen voor een teruggevorderd bedrag. Op grond van een delegatiebepaling zijn nadere regels voor het verlenen van uitstel van betaling opgenomen in de Uitvoeringsregeling Awir. Artikel 7 van deze regeling geeft de regels die gelden voor uitstel van betaling in verband met betalingsproblemen. Artikel 8 bevat de regels die gelden voor uitstel van betaling in verband met een ingediend bezwaar tegen de toeslagenschuld.
Zie in dit verband ook artikel 25, § 13, lid 11, van deze leidraad.

2. Standaard(betalings)regeling

Als uitgangspunt geldt dat de belanghebbende die teveel ontvangen toeslag moet terugbetalen in de gelegenheid wordt gesteld om het bedrag dat is teruggevorderd te voldoen met behulp van een standaardbetalingsregeling.
Deze betalingsregeling (hierna: de standaardregeling) wordt zonder nader onderzoek in te stellen, door Belastingdienst/Toeslagen aangeboden en gaat uit van een af te lossen bedrag van € 20 per maand voor iedere terugvordering afzonderlijk.
De periode waarover de regeling zich uitstrekt is maximaal 24 maanden te rekenen vanaf één maand na de dagtekening van de terugvorderingsbeschikking. De eerste termijn moet

voldaan zijn op de vervaldag van de terugvorderingsbeschikking. Als het teruggevorderde bedrag groter is dan € 480 wordt het maandelijks af te lossen bedrag zodanig verhoogd dat aflossing binnen 24 maanden mogelijk is. Een teruggevorderd bedrag van € 1200 zal, bijvoorbeeld, met behulp van de standaardregeling afgelost kunnen worden in 24 maandelijkse termijnen van € 50.
Aflossing kan op twee manieren plaatsvinden:
a. de belanghebbende maakt maandelijks het termijnbedrag over naar de rekening van de Belastingdienst;
b. Belastingdienst/Toeslagen verrekent het termijnbedrag met het maandelijks uit te keren voorschot van de belanghebbende.
De situatie kan zich voordoen dat belanghebbende tijdens de looptijd van een standaardregeling te maken krijgt met een nieuwe terugvordering in het kader van dezelfde toeslag. In die gevallen vindt een vernieuwing van de standaardregeling plaats door het bedrag van de nieuwe terugvordering op te tellen bij het nog resterende bedrag van de terugvordering waarvoor de standaardregeling loopt. Voor het totaal geldt dan weer de hiervoor omschreven aflossingssystematiek van € 20 per maand gedurende maximaal 24 maanden.
Voorbeeld
Belanghebbende A maakt gebruik van de standaardregeling voor een terugvordering huurtoeslag van € 400. Op een tijdstip dat A nog € 240 moet aflossen, ontvangt hij een nieuwe terugvordering huurtoeslag van € 80. A kan dan (opnieuw) gebruik maken van de standaardregeling door gedurende 16 maanden € 20 af te lossen.
3. Betalingsregeling op basis van betalingscapaciteit

In daartoe aanleiding gevende situaties kan Belastingdienst/Toeslagen een andere betalingsregeling toestaan dan de standaardregeling. Hiervan kan slechts sprake zijn als de belanghebbende schriftelijk kenbaar maakt dat hij niet in staat is om de toeslagenschuld te voldoen onder de condities die gelden voor de standaardregeling. Hij is dan tevens gehouden om, op het daartoe bestemde formulier, de benodigde informatie te verstrekken aan Belastingdienst/Toeslagen om te kunnen beoordelen of er sprake is van onvoldoende betalingscapaciteit om een maandelijkse aflossing overeenkomstig de standaardregeling te kunnen verrichten.
Als maatstaf voor de beoordeling of iemand over voldoende betalingscapaciteit beschikt gelden de regels zoals die ook voor de invordering van belastingschulden gelden. Daarnaast geldt het uitgangspunt, zoals dat ook voor de invordering van belastingschulden geldt, dat het beschikken over vermogen een uitsluitingsgrond vormt om in aanmerking te komen voor een betalingsregeling die rekening houdt met de betalingscapaciteit.
De artikelen 11, 12 en 13 van de regeling zijn in dit kader van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:
- naast het netto-besteedbaar inkomen van de belanghebbende ook rekening wordt gehouden met het netto-besteedbaar inkomen van een eventuele partner als bedoeld in artikel 3 van de Awir;
- bevoorrechte schulden (zoals belastingschulden) op het vermogen in mindering mogen worden gebracht.
Als uit de verstrekte gegevens blijkt dat de betalingscapaciteit voldoende is om de toeslagenschuld af te lossen volgens de standaardregeling, zal Belastingdienst/Toeslagen het verzoek om een andere betalingsregeling afwijzen. Mocht echter blijken dat de betalingscapaciteit lager is dan € 20 per maand maar voldoende om het bedrag van de toeslagenschuld in maximaal 24 maanden te voldoen, zij het met een lager bedrag dan € 20, dan zal Belastingdienst/Toeslagen een betalingsregeling die is gebaseerd op de betalingscapaciteit toestaan.
Indien de belanghebbende wel over betalingscapaciteit beschikt, maar niet voldoende om de toeslagenschuld af te lossen in 24 maanden, zal Belastingdienst/Toeslagen een regeling voor 24 maanden treffen, gebaseerd op de betalingscapaciteit. In de uitstelbeschikking zal worden opgenomen dat de regeling opnieuw wordt bezien na verloop van twaalf maanden. Na die twaalf maanden zal Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende opnieuw een vragenformulier toesturen. Wordt na ontvangst van dat formulier een inkomensverbetering geconstateerd, dan wordt het lopende uitstel ingetrokken en een nieuwe uitstelregeling getroffen op basis van het hogere bedrag van de betalingscapaciteit, gedurende de resterende twaalf maanden. Als een inkomensvermindering wordt geconstateerd, dan wordt

een nieuwe uitstelregeling getroffen op basis van het lagere bedrag voor de resterende periode van twaalf maanden.
4. Niet verder bemoeilijken

Als de belanghebbende een betalingsregeling is toegestaan als bedoeld in het derde lid die rekening houdt met een betalingscapaciteit die ontoereikend is om het teruggevorderde bedrag binnen 24 maanden te voldoen, zal Belastingdienst/Toeslagen na afloop van die regeling de belanghebbende meedelen geen invorderingsmaatregelen te zullen nemen voor de nog openstaande schuld.
Indien aan de hand van de gegevens op het door belanghebbende ingevulde vragenformulier is vastgesteld dat hij niet over enige betalingscapaciteit beschikt, dan zal Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende na die vaststelling meedelen geen invorderingsmaatregelen te zullen nemen met betrekking tot de toeslagenschuld in kwestie.
In beide situaties wordt aan de mededeling de voorwaarde verbonden dat eventuele toeslagen en teruggaven inkomstenbelasting, voor zover die niet in maandelijkse termijnen worden uitbetaald, zullen worden verrekend met de buiten invordering gelaten schuld.
5. [Vervallen]
6. Geen betalingsregeling en niet verder bemoeilijken

Als het ontstaan van de toeslagenschuld te wijten is aan opzet of grove schuld van de belanghebbende of diens partner, dan komt belanghebbende niet in aanmerking voor een betalingsregeling of voor een beschikking niet verder bemoeilijken als bedoeld in deze paragraaf. In dat geval is er ook geen plaats voor enige terughoudendheid in de uitoefening van de bevoegdheid tot dwanginvordering of verrekening.
7. Bezwaar tegen de toeslagenschuld

Belastingdienst/Toeslagen verleent uitstel voor de betaling van een toeslagenschuld indien de belanghebbende tegen die toeslagenschuld bezwaar indient. Het bezwaarschrift moet dan wel vóór het verstrijken van de bezwaartermijn zijn ingediend en zijn voorzien van de gronden van het bezwaar. Een en ander brengt met zich mee dat voor een niet-ontvankelijk bezwaar in de regel geen uitstel van betaling zal worden verleend.
Het voorgaande is van overeenkomstige toepassing op een ingediend bezwaar van de belanghebbende tegen de herzienings- of toekenningsbeschikking van Belastingdienst/Toeslagen die de aanleiding vormt om tot terugvordering over te gaan.
8. Bezwaar tegen de aanslag inkomstenbelasting

Belastingdienst/Toeslagen zal automatisch uitstel van betaling verlenen voor een toeslagenschuld indien sprake is van een (fiscale) procedure die belanghebbende voert met de inspecteur over de aanslag inkomstenbelasting die aan de toeslagenschuld ten grondslag ligt.
§ 6. Aansprakelijkheid partner

1. Aansprakelijkheid

De partner van de belanghebbende, als bedoeld in artikel 3 Awir, is op grond van 33 Awir aansprakelijk voor de schuld die voortvloeit uit een toeslagenschuld die de belanghebbende onbetaald laat. Conform de systematiek van de Awir zal de partner alleen aansprakelijk worden gesteld voor zover die ook feitelijk partner van de belanghebbende was gedurende de periode waarop de toeslagenschuld betrekking heeft. Een nieuwe partner kan dus niet aansprakelijk worden gesteld voor een toeslagenschuld die ziet op de periode waarin er nog geen sprake was van partnerschap. Van aansprakelijkheid voor eventueel met de terugvordering samenhangende schulden in de vorm van een bestuurlijke boete kan slechts sprake zijn wanneer sprake is van een gedraging van de partner die ten grondslag ligt aan of mede ten grondslag ligt aan het feit dat een boete is opgelegd.
2. Invordering van aansprakelijkheidschuld

De aansprakelijkstelling van de partner vindt bij beschikking plaats. Voor de aansprakelijkgestelde partner staat dezelfde rechtsgang open als de rechtsgang die de belanghebbende heeft tegen de toeslagenschuld. Dat wil zeggen dat voor wat betreft het

bezwaar de aansprakelijkgestelde zich zal moeten richten tot Belastingdienst/Toeslagen en voor wat betreft het beroep tegen die uitspraak tot de bestuursrechter van de rechtbank. Als hogere beroepsinstantie fungeert de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Ook voor de aansprakelijkheidschuld geldt een betalingstermijn van twee maanden. Ten aanzien van de in te vorderen aansprakelijkheidsschuld gelden dezelfde verrekening- en dwanginvorderingsbepalingen als die voor de belanghebbende gelden. Dat geldt ook voor het verkrijgen van uitstel van betaling.

§ 7. Beslaglegging op een toeslag

1. Beslag alleen in uitzonderingssituaties toegestaan

De door Belastingdienst/Toeslagen uit te betalen toeslagen zijn slechts beperkt vatbaar voor beslag. Zo kan:
- de verhuurder (voor niet betaalde huur) beslag leggen op de huurtoeslag;
- de zorgverzekeraar (voor niet betaalde premie) beslag leggen op de zorgtoeslag;
- de kinderopvangstelling (voor niet betaalde kinderopvangkosten) beslag leggen op de kinderopvangtoeslag, en
- Belastingdienst/Toeslagen (voor niet betaalde terugvorderingsbeschikkingen) beslag leggen op alle toeslagen.

Voor het overige geldt een beslagverbod.

2. Beslag door derden

Een verhuurder, een zorgverzekeraar en een kinderopvanginstelling kunnen dus beslag leggen op een toeslag. Daarbij geldt echter de eis dat de vordering die zij jegens de toeslaggerechtigde hebben (in verband met, bijvoorbeeld, het onbetaald laten van de verzekeringspremie) betrekking moet hebben op het niet naleven van betalingsverplichtingen in hetzelfde jaar als het berekeningsjaar van de toeslag. Voor vorderingen die zijn ontstaan vóór 2006 is in het geheel geen beslag op een door Belastingdienst/Toeslagen uit te betalen toeslag mogelijk.
Voor de vraag onder wie derdenbeslag moet worden gelegd, onder de Belastingdienst/Toeslagen dan wel onder de regiokantoren, wordt opgemerkt dat derdenbeslag moet worden gelegd onder het organisatieonderdeel Belastingdienst/Toeslagen. Dat Belastingdienstonderdeel is namelijk het bestuursorgaan dat op grond van de Awir is belast met de uitbetaling van de toeslagen. Een gelegd beslag onder (de ontvanger van) de regiokantoren is niet rechtsgeldig. In die gevallen meldt (de ontvanger van) het regiokantoor op het verklaringsformulier geen toeslag onder zich te hebben en wordt voor nadere informatie verwezen naar Belastingdienst/Toeslagen.

3. Informatieverzoeken van gerechtdeurwaarders

Een gerechtsdeurwaarder die gerechtigd is beslag te leggen ten laste van een schuldenaar is bevoegd aan Belastingdienst/Toeslagen te vragen of er periodieke betalingen worden verricht aan de schuldenaar. Belastingdienst/Toeslagen is verplicht schriftelijk te antwoorden en kan zich daarbij niet beroepen op een geheimhoudingsplicht, mits de gerechtsdeurwaarder in zijn verzoek om informatie duidelijk maakt dat hij handelt in opdracht van een schuldeiser die bevoegd is beslag te leggen op een toeslag.
Artikel 67, § 1, lid 4, van deze leidraad is van overeenkomstige toepassing.

§ 8. Algemene wet bestuursrecht van toepassing

1. Algemeen

Op de uitvoeringsprocedure van Belastingdienst/Toeslagen is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met uitzondering van titel 4.2. Voorts zijn artikel 3:40 en de hoofdstukken 4, 6 en 7 Awb niet van toepassing op de verrekeningsbeschikking, de aanmaning en het dwangbevel.
Een en ander houdt onder meer in dat tegen de verrekeningsbeschikking, de aanmaning en het dwangbevel geen bezwaar en beroep mogelijk is, maar dat wél bezwaar en beroep mogelijk is tegen andere beschikkingen van Belastingdienst/Toeslagen, bijvoorbeeld met betrekking tot uitstel van betaling.
Omdat in de Awir de Kostenwet invordering rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing

is verklaard, is voorts bezwaar en beroep mogelijk tegen eventuele vervolgingskosten die in verband met een aanmaning of een dwangbevel in rekening zijn gebracht.
§ 9. Rechtsbijstand in civiele procedures

1. Rijksadvocaat

In de uitoefening van invorderingstaken door Belastingdienst/Toeslagen kan de Staat betrokken worden in een procedure voor de civiele rechter. Artikel 3, § 4, van deze leidraad, is in dat geval van overeenkomstige toepassing. Dit brengt onder meer met zich mee dat in de daartoe aangewezen situaties de rijksadvocaat optreedt als procesvertegenwoordiger.

Gegevens deze versie:

Bron:	20-12-2007, Stcrt. 249. Iwtr: 01-01-2008
Regelingnummer:	CPP2007/3155M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Leidraad invordering 1990
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel

Gegevens historische versies:
Bron: 19-04-2007, Stcrt. 84. Iwtr: 04-05-2007
Deze wijziging vindt voor het eerst toepassing voor zover sprake is van terugbetalingsverplichtingen ontstaan op of na 10-04-2007.

Bron: 20-12-2006, Stcrt. 251. Iwtr: 01-01-2007

Bron: 04-07-2006, Stcrt. 129. Iwtr: 06-07-2006. Twk: 01-01-2006

Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk 2007 (Nederlandse Antillen)

Artikel 3A Overmaking van Nederlandse dividendbelasting als bedoeld in artikel 11, derde lid, derde volzin, onderdeel b, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk (met betrekking tot deelnemingsdividenden)

1. De inspecteur binnen wiens ambtsgebied de vennootschap is gevestigd, zendt, na te hebben vastgesteld dat de dividendbelasting werd afgedragen, en dat de verklaringen onder onderdeel 3, *a* t/m *d*, van het formulier IB 95(2) NAN niet strijdig zijn met de hem overigens ter beschikking staande gegevens, onverwijld na binnenkomst van het aangiftebiljet dividendbelasting dan wel van het verzoekschrift als bedoeld in artikel 2, vijfde lid of artikel 3, tweede lid, een afschrift daarvan alsmede een afschrift van alle bijbehorende bijlagen door aan de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland. In het geval de inhoudingsplichtige een beroep doet op een vermindering ingevolge artikel 11, tweede lid van de Wet op de dividendbelasting 1965, zal een onderzoek naar de vraag of deze vermindering terecht in aanmerking werd genomen, de hiervoor bedoelde doorzending niet vertragen.
2. Na ontvangst van de in het eerste lid vermelde afschriften en nadat de in het derde lid beschreven fiattering heeft plaatsgevonden maakt de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland onverwijld het gefiatteerde bedrag over naar een door de Minister van Financiën van de Nederlandse Antillen aangegeven rekeningnummer. Een overzicht van de gefiatteerde bedragen aan dividendbelasting en van de betalingskenmerken die bij de oorspronkelijke dividendbetaling werden verstrekt worden aan de Minister van Financiën van de Nederlandse Antillen en aan het ministerie van Financiën van Nederland Internationale Fiscale Zaken) verstrekt.
3. Na ontvangst van de in het eerste lid vermelde afschriften stelt de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland onverwijld een te fiatteren bedrag vast na beoordeling of verrekening dient plaats te hebben met reeds plaatsgevonden, onverschuldigd gebleken overmakingen. Onder onverschuldigd gebleken overmakingen worden in dit verband verstaan overgemaakte bedragen aan dividendbelasting, waarvan achteraf is gebleken dat bij de definitieve aanslagregeling, eventuele later plaatsvindende verminderingen naar aanleiding van bezwaar en beroep en ambtshalve verminderingen inbegrepen, niet werd voldaan aan de laatste voorwaarde, genoemd in onderdeel *a*, van artikel 11, derde lid, derde volzin, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk dan wel waarvan de in het vierde lid genoemde gegevens niet binnen de in het vierde lid genoemde uiterste termijn zijn overgelegd.
4. Teneinde Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland in staat te stellen stelselmatig (doch achteraf) te beoordelen of de in het vorige lid bedoelde verrekeningen dienen plaats te hebben, zendt de bevoegde aanslagregelende autoriteit in de Nederlandse Antillen de hiervoor benodigde gegevens binnen 3 jaren na afloop van het kalenderjaar, waarin het dividend werd betaald, dan wel, zo dit later is, uiterlijk binnen 3 maanden na de dagtekening van de in artikel 4, tweede lid, vermelde mededeling, toe aan Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland.
De voor de beoordeling benodigde gegevens omvatten een afschrift van het tweede exemplaar van het formulier IB 95(2) NAN, een afschrift van het desbetreffende aangiftebiljet winstbelasting inclusief balans en winst- en verliesrekening, een afschrift van de desbetreffende aanslag, zoals deze onherroepelijk is komen vast te staan en afschriften van de ontvangstbewijzen van de desbetreffende belastingbetalingen.
Ingeval de aanslag binnen de termijn van 3 jaren niet onherroepelijk is komen vast te staan vanwege een tegen de aanslag ingestelde bezwaar- of beroepsprocedure, wordt een afschrift van het bezwaar- respectievelijk beroepschrift meegezonden. In dat geval worden afschriften van uitspraken en betalingsbewijzen zo spoedig mogelijk door de bevoegde aanslagregelende autoriteit in de Nederlandse Antillen nagezonden aan de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland. De in de eerste volzin vermelde uiterste termijn voor het overleggen van de voor de beoordeling benodigde gegevens welke nog niet eerder zijn overgelegd wordt alsdan verlengd tot 3 maanden na het onherroepelijk worden van de aanslag.
Eveneens worden, in geval van een (verzoek tot) ambtshalve vermindering van de aanslag, afschriften van het verzoek alsmede van de beslissing meegezonden c.q. zo spoedig mogelijk nagezonden. Ingeval afschriften van ontvangstbewijzen niet of in onvoldoende mate

kunnen worden overgelegd, zendt de bevoegde aanslagregelende autoriteit in de Nederlandse Antillen van de reden daarvan een toelichting mee. De belastingautoriteit in de Nederlandse Antillen stelt de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland onverwijld op de hoogte van eventuele later plaatsvindende gebeurtenissen, waaronder formele of feitelijke kwijtschelding van belastingschulden, die van invloed kunnen zijn voor de beoordeling van de feitelijke gecombineerde belastingdruk. Bij gerezen onduidelijkheden kunnen door Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland verzoeken om nadere informatie worden gericht aan de bevoegde aanslagregelende autoriteit in de Nederlandse Antillen, welke verzoeken door laatstgenoemde onverwijld worden behandeld en beantwoord.
5. Periodiek kan de staatssecretaris van Financiën een onderzoek laten instellen bij de bevoegde autoriteiten in de Nederlandse Antillen, teneinde na te gaan of de regeling van overmaking conform haar bedoeling wordt uitgevoerd. Een dergelijk onderzoek wordt verricht door onafhankelijke deskundigen, welke worden aangewezen door de staatssecretaris van Financiën van Nederland in overeenstemming met de minister van Financiën van de Nederlandse Antillen. Aan een dergelijk onderzoek wordt door laatstgenoemde alsmede door de bevoegde aanslagregelende autoriteit in de Nederlandse Antillen onverwijld alle medewerking verleend. Voor zover voor de toepassing van dit uitvoeringsvoorschrift van belang, worden de bevindingen van het onderzoek door de staatssecretaris van Financiën ter kennis gebracht van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland.
6. De Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland stelt de inspecteur binnen wiens ambtsgebied de vennootschap is gelegen, terstond ervan in kennis indien blijkt dat niet werd voldaan aan de laatste voorwaarde, genoemd in onderdeel *a*, van artikel 11, derde lid, derde volzin, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk en derhalve alsnog belasting dient te worden nageheven volgens de regeling van artikel 11, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk.
7. Ten aanzien van eventuele geschillen inzake de toepassing van dit artikel treden de bevoegde autoriteiten van beide landen in onderling overleg teneinde overeenstemming te bereiken.
8. Onverschuldigd gebleken overmakingen kunnen na beëindiging van de overmakingsregeling worden teruggevorderd.

Gegevens deze versie:

Bron:	27-09-2007, Stcrt. 196. Iwtr: 12-10-2007
Regelingnummer:	CPP2007/556M
Eerste ministerie:	Financien
Wetsfamilie:	Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk 2007 (Nederlandse Antillen)
Soort regeling:	Resolutie
Documenttype:	Artikel